

శుభ మస్తు.

శ్రీజగద్గురు విశ్వనాథావధూతయేనమః.

ర సేంద్ర చింతామణి.

ఇది

సర్వజనోపయోగంబగునటుల సర్వరోగ చికిత్సలును
గుహకులసంభవ శ్రీ రామచంద్ర సమాన్వాయం డగు

సిద్ధపురుషునిచే రచియింపబడి

657

రాజమండ్రి వాసఘంజగు

పట్టిపపు - వేంకటేశ్వరునిచే

ఆంధ్రతాత్పర్యము వ్రాయబడి

పెంటపాడు కాపురఘలగు

వింజమూరి - వీరరాఘవాచార్యులుగారిచే

లేఖక ప్రమాదాదిజనితదోషంబులు లేకుండునటుల

పరిష్కరింపబడి

మొదటి కూర్పు 1000 ప్రతులు.

చెన్నపురి:

ఆనందఘట్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడి

ప్రకటనపంబడియె.

1909.

[All Rights Reserved.]

[Price Rs.2-4-0

శుభవస్తు.

శ్రీజగద్గురు విశ్వనాథావఘాతయేనమః.

ర సేంద్ర చింతామణి.

ఇది

సర్వజనోపయోగంబగునటుల సర్వరోగ చికిత్సలును
గుహకులసంభవ శ్రీ రామచంద్ర సమాహ్వాయుం డగు
సిద్ధపురుషునిచే రచియింపబడి

రాజమండ్రి వాస్థుండగు
పట్టిసపు - వేంకటేశ్వరునిచే
ఆంధ్రతాత్పర్యము వ్రాయబడి

పెంటపాడు కాపురస్థులగు
వింజమూరి - వీరరాఘవాచార్యులుగారిచే
లేఖకప్రమాదాదిజనితదోషంబులు తేమగడునటుల
పరిష్కరింపబడి

మొదటి కూర్పు 1000 ప్రతులు.

చెన్నపురి:

ఆనందముద్రాక్షరశాఖయందు ముద్రింపబడి

ప్రకటింపబడియె.

1909.

All Rights Reserved.]

[Price Rs. 2-4-0.]

శ్రీజగద్గురు విశ్వనాథానందాతమేనమః.

శ్రీ ధన్వంతరిణేనమః.

విజ్ఞాపన.

ఈ గ్రంథము గుహకుల సంభవ శ్రీరామచంద్ర సమాహ్వయము డగు సిద్ధపురుషుని చేత రచియింపబడిన వైద్యగ్రంథము. ఇది యొకరసాయనగ్రంథమై యున్నది. దీని యందు జెప్పిన యాషధములను రోగితత్వముల నెఱింగి వాడినట్లయితే ఒక్కొక్కటి అమృత తుల్యమైన యాషధములుగా నగును. చిరకాలము తపం బొనరించిన సిద్ధయోగి దీనిని రచియించెను. ఇట్టి లోకోపకార గ్రంథము మనదేశమునందు లేదు. ఉత్తరదేశ మున సంస్కృతమున నాగరాక్షరములతో నుండెను. ఇట్టి దానిని బ్రచురించుట లోకోపకారమని తలంచి దానిని తెలుగునందలి యక్షరములతో వ్రాయించి లఘువుగా దెనుగున తాత్పర్యము వ్రాయించి వైద్య పండితులచేత బరిష్కరింపించి ముద్రించుచున్న వాడను. ఇంకను రసరత్నాకరము మాధవనిదానము ఇత్యాది గ్రంథములం దెప్పించి నా సాధ్యమైనంతవరకు లోకోపకారార్థమై ప్రచురించుచున్నాడను. విద్యార్థివ్యవస్థలైల సమైబంబునం బొందుదురుగాత.

దీనియందు గలనియములు.

రసవిషగంధకములు, అభ్రకము, ఇంగిలీకము, మలతుత్థము, పాషాణము, పాలుతుత్థము, గౌరీపాషాణము, శిలాజితు, మణిశీల, ధాతుశిల, లోహములు, ముత్యములు, పగడములు, తామ్రము, వజ్రవైడూర్యములు, బంగారు, వెండి, ఇహన్ని చెప్పినను చెప్పకున్నను శాస్త్రోక్తప్రకారము శుద్ధిచేసి యుంచినవే వాడవలయును. నవరత్నములు, శంఖములు, గవ్వలు ఇవి భస్మము చేసి వాడవలయును. తామ్ర రజత కనకములు భస్మములుచేసి వాడవలయును. సువర్ణము రజసుగా సహితము కొన్నిటికి వాడవలయును. మండూరము ౧౦౦, ౧౫౦, సంవత్సరములక్రిందటి నుంచి భూమిలో నాని యున్న చిత్తైపుల్లతో విద్యుక్తముగా జేయవలయును. భావన అనగా నానవేయుట, మర్దన అనగా చెప్పినకాలమునకు తక్కువగాకుండా నూరవలెను. పుటము పెట్టవలసినట్లు చెప్పినచానికి చీలమన్ను యుచ్చుట నిశ్చయముగా నెంచవలయును. ఇత్యాదు లెఱుంగునది.

ఇట్లు విన్నవించు విద్యజ్ఞున విధేయుఁడు.

పట్టిసవు నేంకలేశ్వరుడు.

రాజమండ్రి.

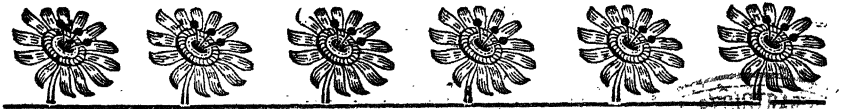
విషయ సూచిక.

పుట.	పుట
౧. మంగళాసరణం	3౨. శీతాదిరసః 149
౨. శాస్త్రానితా రాధ్యాయః 1	33. హింసు శేష్యరసః 149
3. మూర్ఖనాధ్యాయః 7	3౪. శీతభంజీరసః 149
౪. రసబంధనాధ్యాయః 13	3౫. నవజ్యరేభసింహరసః 150
౫. అభీయాధ్యాయః 50	3౬. చంద్రశేఖరరసః 150
౬. సర్వగంధకాధ్యాయః 58	విషమజ్వలే.
7. సర్వలోహభస్మాధ్యాయః 62	3౭. మహాజ్వరాంకుశరసః 151
౮. విషోపరససాధనాధ్యాయః 75	3౮. మేఘనాదరసః 151
౯. ప్రయోగీయాధ్యాయః 84	3౯. విద్యాకల్పభరసః 152
౧0. గంధామృతరసః 102	౪0. విషమజ్వరాంకుశలోహం 152
౧౧. హేమసుంకరరసః 103	౪౧. శీతభంజీరసః 153
౧౨. చంద్రోదయరసః 103	౪౨. సిద్ధపాణేశ్యరసః 154
౧3. మృత్యుంజయరసః 105	అథ సన్నిపాతే.
౧౪. శార్దూలరసః 106	౪3. లోకనాభరసః 154
౧౫. త్రినేత్రరసః 106	౪౪. త్రిదోషహారీరసః 156
౧౬. అమృతార్ణవరసః 107	౪౫. అగ్నికుహారరసః 156
౧7. శంకరమతలోహం 107	౪౬. చింతామణిరసః 157
౧౮. నాగార్జునీయలోహజారణా 114	౪7. సన్నిపాతసూర్యరసః 158
౧౯. లక్ష్మీవిలాసరసః 132	౪౮. త్రిదోషనీహరసూర్యరసః 159
౨0. శిలాజతుప్రయోగవిధానం 134	౪౯. సన్నిపాతతూలాసలరసః 159
౨౧. కామేశ్వరమోదకః 137	౫0. ఛైరవరసః 160
౨౨. శృంగారాభకం 140	౫౧. జలయోగికరసః 161
౨3. జయావటీ 142	౫౨. విశ్వమూర్తిరసః 161
౨౪. సిద్ధయోగేశ్వరరసః 143	౫3. వారిసాగరరసః 162
౨౫. చతుర్ముఖరసః 144	౫౪. వీరభద్రరసః 163
౨౬. గంధలోహం 145	౫౫. త్రినేత్రరసః 164
జ్వరీషు.	౫౬. వంచవక్త్రరసః 164
౨7. త్రిపురభైరవః 145	౫7. స్వచ్ఛందనాయకరసః 164
౨౮. స్వచ్ఛందభైరవరసః 146	౫౮. జయమంగళరసః 165
౨౯. నవజ్వరరిపురసః 146	౫౯. నన్యభైరవరసః 166
30. జ్వరసూమకేతురసః 147	౬0. ఆనంకభైరవరసః 166
3౧. రత్నగిరిరసః 147	౬౧. మోహోద్ధసూర్యరసః 163

	పుట.		పుట.
౧౨౨. చూడామణిరసః	166	౯౩. త్రిఫలదిలోహం	188
౧౨౩. బాడబరసః	168	అధాజీర్ణే.	
౧౨౪. సూతికాభరణరసః	168	౯౪. క్రవ్యధరసః	190
౧౨౫. ఉన్నతరసః	169	౯౫. క్రిమిఘాతినీగుడికా	192
౧౨౬. భస్మేశ్వరరసః	170	౯౬. అశ్లేకకంటకరసః	192
అథ అతిసారే.		౯౭. హుతాశనరసః	193
౧౨౭. ఆనందభైరవరసః	170	౯౮. అమృతగుళికా	193
౧౨౮. మృతసంజీవనీరసః	170	౯౯. అగ్నిమూరరసః	193
౧౨౯. కనకసుందరరసః.	172	౧౦౦. అగ్నిజననీరసః	194
౨౦. కారుణ్యసాగరరసః	172	౧౦౧. భస్మసూతకం	194
అథ గ్రహశ్యాం.		౧౦౨. రామశాణగుడికా	197
౨౧. బృహన్నాయికాచూర్ణం	173	౧౦౩. రామబాణరసః	197
౨౨. పంచామృతపర్వతీ	174	౧౦౪. అగ్నిమూరరసః	198
౨౩. అబ్జనాయికాచూర్ణం	175	౧౦౫. అహ్వానందరసః	198
౨౪. హంసపోట్టలీరసః	176	౧౦౬. మహావధిరసః	199
౨౫. గ్రహణీకనాటరసః	176	౧౦౭. చింతామణిరసః	199
౨౬. గ్రహణీమజకనాటరసః	177	౧౦౮. లఘుసానీయభక్తగుడికా	199
౨౭. గగనసుందరరసః	178	౧౦౯. రాజభ్రష్టభరసః	200
౨౮. పూర్ణాభకరసః	178	౧౧౦. పాండ్యురిరసః	200
౨౯. త్రిసుందరరసః	179	౧౧౧. పాండుసూదనరసః	200
౩౦. మధ్యనాయాచూర్ణం	179	౧౧౨. శ్రీపంగేశ్వరరసః	201
౩౧. రసపర్వతీకా	180	౧౧౩. పాండునిగ్రహరసః	201
౩౨. కనకసుందరరసః	181	౧౧౪. అనిలరసః	202
౩౩. విజయభైరవరసః	181	౧౧౫. లోహసుందరరసః	202
౩౪. కణాదిలేహ్యం	182	౧౧౬. ధాత్రీలోహం	202
అథ అర్చనస్సు.		౧౧౭. కాంస్యసిద్ధరసః	203
౩౫. అగ్నిముఖలేహ్యం	182	౧౧౮. ద్విహారిద్రాద్య లోహం	203
౩౬. పీయూషసింధురసః	184	అథ రక్తపిత్తే.	
౩౭. షడాననరసః	185	౧౧౯. సుధానిధిరసః	203
౩౮. అర్కమతారకరసః	185	౧౨౦. శర్కరాయంత్రలోహం	203
౩౯. భల్లూతకలోహం	185	౧౨౧. ఖండకాయంత్రలోహం	204
౪౦. నిత్యోద్దితరసః	186	అథ రాజయత్స్యాదౌ.	
౪౧. చక్రబద్ధరసః	187	౧౨౨. అమృతేశ్వరరసః	206
౪౨. చంద్రప్రభాగుళికా	187	౧౨౩. రత్నగర్భపోట్టలీరసః	206

	పుట.		పుట.
౧౨౪. మృగాంకరసః	207	౧౫౨. పత్థ్యాలలోహం	225
౧౨౫. మహన్నృగాంకరసః	209	౧౫౩. కృష్ణాశ్రలోహం	225
౧౨౬. లోకేశ్వరరసః	209	౧౫౪. మధ్యసానీయభక్తగుడికా	225
౧౨౭. పర్వతీరసః	209	౧౫౫. పీడాభంజికరసః	226
౧౨౮. లోకేశ్వరపోట్టలీరసః	210	౧౫౬. శుభ్రసుందరరసః	27
౧౨౯. రాజమృగాంకరసః	212	౧౫౭. శంఖవటీ	227
౧౩౦. శిలాజత్వాదిలోహం	212	౧౫౮. జ్వరశూలహారరసః	227
౧౩౧. సూర్యావర్తరసః	213	౧౫౯. శూలకేసరీరసః	228
౧౩౨. రసేంద్రఘటికా	213	౧౬౦. చతుస్సమలోహం	229
౧౩౩. శ్వాససేమాద్రరసః	214	౧౬౧. త్రికత్రయాద్యంలోహం	230
అథ హిక్కాదౌ.		౧౬౨. లోహభయచూర్ణం	230
౧౩౪. పిష్పల్ల్యాదిలోహం	214	౧౬౩. శర్కరాలలోహం	231
౧౩౫. మేఘజంబురరసః	215	౧౬౪. త్రిఫలలోహం	231
అథ తృషాయాం.		౧౬౫. ఆమృషిత్రాంతకరసః	
అథ ఉన్నాదే.		౧౬౬. శ్రీలావిలాసరసః	
౧౩౬. పర్వతీరసః	215	౧౬౭. తుంధావతీవటీకా	232
౧౩౭. ఉన్నాదాంశుశరసః	215	౧౬౮. వక్త్రశుద్ధిచూర్ణం	233
౧౩౮. త్రికత్రయాద్యంలోహం	216	౧౬౯. సూర్యావర్త పాకతామ్రం	234
౧౩౯. స్వచ్ఛందభైరవః	216	౧౭౦. బృహత్సానీయభక్తగుడికా	235
౧౪౦. విజయభైరవతైలం	217	౧౭౧. ఆమలాద్యంలోహం	237
౧౪౧. పిష్టిరసః	217	౧౭౨. మంథానభైరవరసః	237
౧౪౨. కాలకంటకరసః	218	౧౭౩. బృహద్గ్నిమూరరసః	238
౧౪౩. అక్రేశ్వరరసః	218	అథ హృద్రోగే.	
౧౪౪. సిద్ధతాశేశ్వరః	220	౧౭౪. పంచాననరసః	239
౧౪౫. త్రిగుణాఖ్యరసః	220	౧౭౫. హృదయావర్ణవరసః	239
అథ వాతరక్తే.		౧౭౬. గుంజాగర్భరసః	239
౧౪౬. గుడూచీలోహం	221	అధాశ్శ్రీప్రమేహదౌ.	
౧౪౭. పవనాశనరసః	222	౧౭౭. ఆనందభైరవీవటీ	240
౧౪౮. ఆమవాతారిరసః	222	౧౭౮. పర్వతీరసః	240
౧౪౯. పృథ్విదారాద్యంలోహం	222	౧౭౯. పాషాణభేదనరసః	240
౧౫౦. ఆమవాతారివటీకా	223	౧౮౦. లోహచూర్ణం	241
అథ ఘోలే.		౧౮౧. త్రివిక్రమరసః	241
౧౫౧. విద్యాధరాభం	223	౧౮౨. పంగేశ్వరరసః	241
		౧౮౩. మేహహారరసః	242

	పుట.	పుట.
౧౦౪. పం గానలేచుం	242	౧౦౦. కుష్టుమతారరసః
౧౦౫. ప్రమేహనేతుః	243	౧౦౧. క్షిప్రతేపనః
౧౦౬. జవాదళనవటీ	243	౧౦౨. సవర్ణ కరణోలేపః
౧౦౭. తారకేశ్వరరసః	243	౧౦౩. తీరగంధః
౧౦౮. ఇంద్రవటీ	244	౧౦౪. కుష్టుదళవరసః
అథ ఉదరేషు.		౧౦౫. చంద్రాననరసః
౧౦౯. అగస్త్యిరసః	244	౧౦౬. తాళకేశ్వరః
౧౧౦. వైశ్యానరరసః	245	౧౦౭. కుష్టు కాలానలః
౧౧౧. విద్యాధరరసః	245	౧౦౮. సర్వేశ్వరరసః
౧౧౨. మహాపిష్టిరసః	245	౧౦౯. వృక్షరసః
౧౧౩. త్రైలోక్యోద్బంబరరసః	246	౧౧౦. ఉదయభృంగురరసః
౧౧౪. చక్రధరరసః	247	౧౧౧. పారిభద్రరసః
౧౧౫. మంజేశ్వరరసః	247	౧౧౨. శశిలేఖావటీ
౧౧౬. ఉదరాదిరసః	247	౧౧౩. క్షేతారరసః
౧౧౭. హాసితకాద్యంబోహం	248	౧౧౪. కాలాగ్నిరుద్రరసః
౧౧౮. నారాచరసః	248	౧౧౫. అమృతాంబురలోహం
౧౧౯. తామ్రప్రయోగం	248	అథ మనుారికాయాం.
౧౨౦. ఇచ్చాభేదీరసః	249	౧౨౬. సాపరోగాంతకరసః
౧౨౧. భేదినిపటి	250	అథ యుద్రరోగే.
అథ పృథ్విశ్లేపదాదా.		౧౨౭. హేనుమదీరసః
౧౨౨. నిత్యానందరసః	250	౧౨౮. ముఖరోగహరం
౧౨౩. హింశుళరసప్రకారం	251	౧౨౯. ద్విజరోపణిగుడికా
౧౨౪. యోగరాజం	252	౧౩౦. సయనామృతాంజనం
అథార్బుదే.		౧౩౧. తామ్రాంజనం
౧౨౫. కౌస్తూరసః		౧౩౨. పచ్యంశుకే
అథ విద్రవ్ణా. అథ శోధే.		౧౩౩. వ్రణరోపణరసః
౧౨౬. కటుకాదిబోహం. వ్యోషాద్యం	253	౧౩౪. విప్రచండరసః
బోహం		౧౩౫. సప్తామృతలోహం
అథ స్థాల్నే.		అథ స్త్రోరోగే.
౧౨౭. తూర్ణిమణాదిచూర్ణం	254	౧౩౬. గర్భవిలాసరసః
౧౨౮. భగంపరహరరసః	254	అథ బాలరోగే. అథ విషే.
అథ ఉపదంశే. అథ కుష్మాదా.		౧౩౭. విషహారీపి
౧౨౯. మహాతాళేశ్వరరసః	255	౧౩౮. ఫలశ్రుతి.

శుభమస్తు.

శ్రీ జగద్గురు విశ్వనాథాపఘాతయేనమః.

ఆంధ్రతాత్పర్యసహిత

రసేంద్రచింతామణి.

రససిద్ధాంత ప్రకరణమ్.

అథప్రకాశకాసార విమర్శాంబుజినీమయం

సచ్చిదానందవిభవం శినయోర్వపురాశ్రయే ||

తా. ప్రకాశమనె సరస్సుయందు విమర్శలనె పద్మమయమగునట్టియు సచ్చిదానంద స్వరూపమైనట్టియు పారవ్రతీ పరమేశ్వరులయొక్క శరీరమును ఆశ్రయించుచున్నాను.

ఆస్వాద్యంబహువిదుమాం ముఖాదపశ్యం

శాస్త్రేషుస్థితమకృతం నతల్లిఖామి

యత్కర్తవ్యరచయ మగ్రతోగురూణాం

ప్రౌఢానాంతదిహవదామివిస్తరేణ ||

తా. అనేక విద్వాంసులవల్లనంచి దేనిని అనుభవించ దగినదానినిగా చూచితిని శాస్త్రములయందు వున్న షుటికిని దేనినిచేయలేదో దానిని ఈ గ్రంథమునందు వ్రాయను. ఇక నేమనగా ప్రౌఢులయిన గురువులయొద్ద యేయేకర్తను చేసితిని దానినే ఈ గ్రంథమునందు విస్తారముగా చెప్పుచున్నాను.

అధ్యాపయంతియదిదర్శయితుంక్షమంతే నూతేంద్రకర్మగురవౌ

గురవస్తపవ | శిష్యాస్తపవరచయంతిగురోః పురోయే శేషాః పున

స్తదుభయాభినయం భజంతే ||

తా. విగురువులు రసశుద్ధ్యాదికర్తను చదివించిచేయడము అనుభవముగా చూపించ గల్గితో వారే ఘంభిగురువులు, అట్టిగురువుల సమీపమున నేశిష్యులు రసాదిశుద్ధులను చేయు

సమర్థులగుదురో వారే మంచిశిష్యులు. మీగిలినవారలు గురుశిష్యులు అనే అభినయముగాని నిజమైన గురుశిష్యులుగా నెంచబడరు.

సంస్కారాః పరతంత్రేషు యే గూఢాస్సిద్ధిసూచితాః

తా నేవ ప్రకటికర్తు ముద్యమంకిలకుర్త హే || ౪

తా. ఈ త్రమములయినకాస్త్రములయందు సిద్ధిసూచకమైన యేయేసంస్కారములు గూఢములైయున్నవో ఆ సంస్కారములనే ఈ గ్రంథమునందు ప్రకటనచేసే కొరకు ప్రయత్నము చేయుచున్నాము.

గ్రంథాదస్తాదాహరంతి ప్రయోగాక్ స్వీయం యస్త్విన్నామయే నిక్షిపంతి | గోత్రాన్యేషామస్తదీయ శ్రమోష్టాభస్త్వికర్వన్నా యుగంప్రోభవతు || ౫

తా. ఈ గ్రంథములోనుంచి ప్రయోగములను గ్రహించి తమతమకు లోబడిన రోగులయొక్క రోగములందు యెవరుఁజెంచుదురో వారలయొక్క శరీరముల ననుసరించిన రోగములను మేముపడిన శ్రమయనెడువేడిఁబు భస్మీకరణముచేయుచు యుగపర్యంతము సర్వోత్కర్షణ గా నుండుగాక.

సంస్కారాశ్చివజమయా బహుప్రకారాస్తుల్యాయే లఘుబహుళ ప్రయాససాధ్యాః | యద్యేవంసుకరము దాహరామితేషాం వ్యాహారైః కిమిహాఫలంతతః పరేషాం || ౬

తా. రససంబంధమైనసంస్కారము అనేక ప్రకారములైయున్నవి. అవి కొద్ది ప్రయత్నములచేతను విశేషప్రయత్నములచేతను సాధింపదగినవై యున్నవి. ఈ లాగున నుండగానే ప్రయత్నములు కష్టసాధ్యములై యుండునో వానికి సులభమార్గమును నిందు దహరించుచున్నాను. ప్రత్యర్థులయొక్క మాటలతో నేమిప్రయోజనము గలదు ? ఇతరుల మాటలకు లోబడక నా గ్రంథమును జూచి సులభోపాయములను గ్రహింప వలయునని భావము.

ఆసాధ్యః కస్యచిద్యోగః కస్యచిద్జ్ఞాననిశ్చయః |

ద్వాప్రకారాతతోదేవౌ జగదపరమశ్చివః || ౭

తా. ఒకానొకనికి యోగమసాధ్యమైనదై యుండును, వేతొకనికి జ్ఞాననిశ్చయ మసాధ్యమైయుండును. ఈ రెండువిధములను బరమశివుడు తనకృపచేత నేచెప్పియున్నాడు

ప్రాణానాంవానిరోధేన రసేనానోదనేనవా |

నోచేత్సమిదముచ్చాలాం కరోతితదయోగవాక్ || ౮

తా. ప్రాణముల నిరోధించుటచేతనుగాని రసముచేతనుగాని యోగమును దెలియని వాఁడు కూలచేత సంతోషహీనుడగును.

ద్వావేవహిసమావామే జ్ఞానయోగావిమాన్స్త్యుతౌ |

రసశ్చపవనశ్చేతి కర్తయోగోద్విధామతః || ౯

తా. ఈక్రిందచెప్పబడునవి రెండు మాత్రమే నాకు జ్ఞానయోగములని నిశ్చయము. రసమనియు పవనమనియు కర్తయోగము రెండువిధములైయున్నది.

మూర్ఛితోహరతేవ్యాధిం మృతోజీవయతిస్వయం |

బద్ధఃఖేచరతాంకుర్యాత్ రసోవాయుశ్చభైరవిః || ౧౦

తా. రసము (పాదరసము) మూర్ఛనుబొందించినట్లయితే వ్యాధినిగుదుర్చును. మృతమైతే రోగినిబ్రతికించును, బంధించబడినట్లయితే ఖేచరత్వమును గలుగజేయును. ఇట్టి పనులు వాయువును ఖైరవిన్నిగలుగజేయును.

మహేశ్వరః పాప.

అచారాజ్ఞాయతేదేవి శరీరమజరామరం |

మనసశ్చసమాధానం రసయోగాదవాప్యతే || ౧౧

తా. ఓపార్వతీ వినము. అచారమువలన శరీరము జరామరణములేసినదగును, రసయోగమువలన మనస్సునకు సమాధానము పొందబడుచున్నది.

సత్వంచలభతేదేవి! విజ్ఞానంజ్ఞానపూర్వకం |

సత్వంమంత్రాశ్చసిద్ధ్యంతి యోశ్చాతిమృతసూతకం || ౧౨

తా. ఓదేవి! ఎవ్వడైతే మృతమైన పాదరసమును భక్షించునో వాఁడు జ్ఞానవిజ్ఞానములందెలిసి తద్వారా సత్యగుణమునుబొందును, మంత్రములునుసిద్ధించును. ఇదినత్యము. జ్ఞానమనగా మోక్షమును దెలిసికొనుట, విజ్ఞానమనగా లోకసంబంధమైన శిల్పాదులయందు జ్ఞానమునైయున్నది.

యావన్నశక్తిపాతస్తు నయావత్పాశ్చకృంతనం |

తావత్స్యకుతోబుద్ధైర్జాయతేభస్త్వసూతకే || ౧౩

యావన్న హరబీజంతు భక్షయేత్సారదండం |

తావ త్తస్యకుతోముక్తిః కుతఃపిండస్యధారణం | ౧౪

స్వదేహేభేచరత్వంచ శివత్వంయేనలభ్యతే |

తాదృశైతురసజ్ఞానే నిత్యాభ్యాసంకురుప్రియే || ౧౫

తా. దేహదారుఢ్యము తగ్గవరకున్న వెంట్రుకలు పూడువరకున్న రససంబంధమైన భస్మమందు బుద్ధియేలాగుపుట్టును? ఈరసముయొక్క భస్మమువలన దేహదారుఢ్యము మొదలయినది ధృఢబడునని తాత్పర్యము. యెంతమట్టుకు ఈరసమును భక్షించుచో అంతవరకున్న వాడికి రోగినిముక్తి యేలాగునకలుగును. ఈశరీరమును యేలాగున ధరింపబడును. తనయొక్క దేహమందు భేచరత్వమునున్న (ఆకాశగమనము) శివత్వమున్న దేనిచేత పొందబడునో అట్టి రసజ్ఞానమునందు ఓపార్వతీ నిత్యాభ్యాసమును చేయుమా.

త్వంమాతాసర్వభూతానాం పితాచాహంసనాతనః |

ద్వయోశ్చయోరసోదేవి మహామ్నైధునసంభవః || ౧౬

దర్శనాత్స్వర్శనా త్తస్య భక్షణాత్ స్కరణాత్ప్రియే |

పూజనాద్రసదానాచ్చ దృశ్యం తేషడ్విధంఫలమ్ || ౧౭

తా. ఈసమస్తభూతములకు నీవు తల్లివంటిదానవు, నేను. సనాతనమైన తండ్రివంటివాడను. ఈరసము మన ఇద్దరియొక్క సంస్కరమువలన కలిగినది. అట్టిరసముయొక్క దర్శనమువల్లను స్పృశించుటవల్లను భక్షించుటవల్లను స్కరించుటవలనను పూజించుటవలననురసదానమువలనను ఆరువిధములయినఫలములు జూడబడుచున్నవి.

కేదారాదీనిలింగాని పృథివ్యాంయానికానిచిత్ |

తానిదృష్ట్వాచయత్పుణ్యం తత్పుణ్యంరసదర్శనాత్ || ౧౮

తా. కేదారక్షేత్రమందు లింగములను దర్శనముచేసినందువల్ల యేపుణ్యములభించునో అట్టిపుణ్యము రసదర్శనమువలన గలుగును.

చందనాగురుకర్పూర కుంకుమాంతర్గతోరసః |

మూర్ఛితశ్శివపూజాసా శివసాన్నిధ్యసిద్ధయే |

భక్షణాత్స్వరమేశాని హంతిషాప్త్రయంరసః || ౧౯

తా. ఓపార్వతీ ! చందనాగురుకర్పూరములు, కుంకుమపువ్వు వీనియందతర్గతమైన రసము మూర్ఛబొందించబడినదయితే అదే ఒకశివపూజవంటిది. శివసాన్నిధ్యసిద్ధికొరకు

అగును. దీని భక్షించుటవలన మూడువిధములయినపాపములునశించును. పాపములయొక్క మూడువిధములనగా వాచిక కాయక మానసికములు అని చెప్పబడుచున్నవి.

దుర్లభంబ్రహ్మవిష్ణోద్వైతైః ప్రాప్యతేపరమంపదం |

మౌన్యోగంకర్ణికాంతస్థం రసేంద్రంపరమేశ్వరి |

స్త్రరకావిముచ్యతేపాపైః సద్యోజన్మాంతరార్జితైః || ౨౦

తా. బ్రహ్మవిష్ణోదులచేతను దుర్లభమైన పరమపదము పొందించబడును. ఓ పార్వతీ హృదయయోగము గలిగినటువంటిన్ని హృదయ పద్మకర్ణికాంతరము నందు పున్నటువంటి ఈ రసశ్రేష్ఠమును స్కరించుచున్న వాడు. జన్మాంతరార్జితము లయిన పాపములతో సహితము విముక్తిని బొందును.

స్వయంభూలింగసాహస్రై యత్ఫలంసమ్యగర్చనాత్ |

తత్ఫలంకోటిగుణితం రసలింగార్చనాద్భవేత్ || ౨౧

తా. సహస్ర శివలింగములను పూజించిన యేఫలమువచ్చునో దానికంటె కోటి గుణితముగా రసలింగార్చనవలన గలుగును.

రసవిద్యాపరావిద్యా త్రైలోక్యపితదుర్లభా |

ముక్తిభుక్తికరీయస్మా త్స్మాత్ జేయాగుణాన్వితైః || ౨౨

తా. ఈరస విద్యయే శ్రేష్ఠమైనవిద్య మూడులోకములందున్న దుర్లభమైనది. ఈవిద్యవలన భుక్తిముక్తులు రెండును గలుగును, గావున సద్గుణాన్వితములయినవారలు దీనిని తెలుసుకొనవలయును.

బ్రహ్మజ్ఞానేనసోఽయుక్తో యఃసావీరసనిందకః |

నాహంత్రాతాభవే త్తస్య జన్మకోటిశతై రపి || ౨౩

తా. బ్రహ్మజ్ఞాన సంపన్నుడయినప్పటికిన్ని యెవడు రసనిందచేయునో వాడు పాపాత్ముడగును కోటిజన్మము లెత్తినప్పటికి అట్టివానిని రక్షించువాడనుకాను.

ఆలాపంగాత్రసంస్పర్శం యఃకుర్వాద్రసనిందకైః |

జాతుజన్మసహస్రాణి సభవేదుఃఖిషీడితః |

హేమజీర్ణోభస్మసూతో రుద్రత్వంభక్తితోవదేత్ || ౨౪

తా. రసనింద చేసినవారితోడను సంభాషణమును స్పర్శయును యెవడుచేయునో వాడు ఒకానొకప్పుడైనా విడువని దుఃఖములతో సహస్రజన్మములెత్తును. సువర్ణ

మందు జీర్ణించిన సూతభస్మము (భస్మముగాచేసిన పాదరసము) భక్తివల్ల స్మరించిన వానికి రుద్రత్వమును గలుగజేయును.

విష్ణుత్వంతారజీర్ణంతు బ్రహ్మత్వంభాస్కరేణతు |
తీర్ణజీర్ణోధనాధ్యక్షం సూర్యత్వంచావతానకైః |
వాజరేణశశాంకత్వ మమరత్వంచరోహణైః ||

౨౫

తా. వెండిలో పాదరసము జీర్ణమైన విష్ణుత్వమునిచ్చును, రాగియందు జీర్ణమైన పాదరసము బ్రహ్మత్వమునిచ్చును, ఉక్కుభస్మమందు జీర్ణమైన కుబేరత్వము నిచ్చును. వజ్రముచేతను జీర్ణమైనది చంద్రత్వమునున్నూ, ఇతరరత్నములచేత అమరత్వమునున్నూ పొందును.

సామాన్యేనతుతీర్ణైన శక్రత్వమాప్నుయాన్నరః |
దోషహీనోరసోబ్రహ్మ మూర్ఛితస్తుజనార్దనః |
మారితోరుద్రరూపేస్యాత్ బద్ధస్యాతౌస్సదాశివః ||

౨౬

తా. సామాన్యమైన తీర్ణభస్మముచేత జీర్ణమైన పాదరసములన నరుడు ఇంద్ర పదవిపొందును, దోషహీనమైన రసము బ్రహ్మస్వరూపమైనది, మూర్ఛిపొందిన రసము విష్ణు స్వరూపమైనది, మరణముపొందించబడినరసము రుద్రరూపమైనది, బంధించబడిన రసము సాక్షాత్తు పరమేశ్వరుడై యున్నది.

ఇత్యాదీనాంగుణానాం పర్యవసానమంబుజ |
సంభవౌపిమహాకల్పై రపివచోభిర్నాసాద |
యితుమలమిత్యలంబహునా ||

౨౭

తా. ఈవిధమైన రసగుణముల యొక్కపర్యవసానమును బ్రహ్మదేవుండైనను అనేక కల్పములకైనను తనవాక్యములచేత చెప్పడమునకు సమర్థుడుకాడు. ఇకను అనేక మాటల తోటి ప్రయోజనమేమి.

ఇతి రసేంద్రచింతామణౌ రస సిన్ధాంతప్రకరణే శాస్త్రానంతారోనామ
ప్రథమోధ్యాయః.

శ్రీజగద్గురు విశ్వనాథావఘాతపరగుర్వర్పణమస్తు.

శుభమస్తు.

శ్రీజగద్గురు విశ్వనాథావఘాతయే నమః.

ఆంధ్రతాత్పర్యసహిత

ర సేంద్ర చింతా మణి.

రససిన్ధాంత ప్రకరణమ్.

అథాతో మూర్ఛనాధ్యాయం వ్యాచక్ష్యమే ||
అవ్యభిచరితవ్యాధి ఘాతకత్వంమూర్ఛనేత్యుచ్యతే ||
మూర్ఛన యనగా దప్పకుండా వ్యాధిని కుదుర్చునట్టి రీతి మూర్ఛనయనంబడును. తత్రతంత్రనిగదిత దేవతాపరిచరణ స్మరణానంతరం తత్తచ్చోధనప్రక్రియాభి ర్బహిష్కారాభిఃపరిశుద్ధానాం రసేంద్రాణాంత్యణారణి మణిజన్యవహ్నిన్యాయేన తారతమ్యమవలోక్యమానై స్సూక్ష్మమతిభిఃపలార్థే నాపిసంస్కారఃకర్తవ్య ఇతిరసార్ణవవచనాత్, వ్యావహారికతోలకద్వయ ప్రమాణేనాపిపరిశుద్ధోరసో మూర్ఛయితవ్యః మూర్ఛనాప్రకారస్తు బహువిధస్తత్ర షడ్గుణగంధకజారణ ప్రక్రియాసాధీయ సీత్నిగద్యతే ||

౧

తా. అందు ఆగమతంత్రమునందు జెప్పిన దేవతా పరిచరణధ్యాన స్మరణానంతర మునందు నాయాశుద్ధులుచేయు అనేకక్రమములచేత పరిశుద్ధములైన రసములలో తృణ మందును, ఆరణియందును మణియందునుబుట్టిన యగును లాకరూపమైనను వానిలో తారతమ్యమున్నట్లు రసములలోనున్నూ తారతమ్యమును గనిపెట్టియున్న బుద్ధిశాలిల చేతను అధమము పలములో సగమైనను సంస్కారముచేయవలయునని రసార్ణవములో జెప్పిన రీతిని నిప్పటి వ్యవహారసిద్ధమైన తూనికలో రెండుతులముల శుద్ధియైన రసమైనను సంపాదించి సమకూర్చి మూర్ఛనొందింపదగినది. మూర్ఛనచేయువిధము బహుప్రకార ములైయున్నది. అంధు (“షడ్గుణ గంధకజారణ”) మనునట్టి విధానమొకటియున్నది.

ఇది అన్నిటికంటే ను త్తమమయినరీతిగలదగుటచేతను ముందుగా నట్టివిధమే చెప్పబడుచున్నది.

రసగుణబలిజారణం వినాయంనఖలురుజా హరణక్షమోరసేంద్రః |
నబలదకలధౌతపాకహీనః స్వృశతిరసాయనతామిత్రిపసిద్ధా || ౨

తా. రసమును శుద్ధిచేయుట, పూజ, జీర్ణింపఁజేయుట యను నీపనులు లేకపోయిన పక్షముకు రసేంద్రము రోగములహారింప సామర్థ్యముగలది కాకపోవుచున్నది. ఇందుకు దృష్టాంతము నీచము, వెండి, పాకహీనమైతే వీలాగున రసాయనత్వనిర్దిష్ఠి వానికి గల గదో ఆలాగే యారసమునకును నని యెఱుగునది.

తన్నిమి త్తకంసికతాయత్రం ద్వయంకధ్యతే, యథా, నిరవధినిషీశితవృత్ శరాదిపరిలిప్తామతి కనైకాచఘటిమగ్రే వక్ష్యమాణప్రకారరసగర్భణీంబధస్తర్జన్యం గుళిశ్రమాణచిద్రాయా మనురూపస్థాలికాయా దూరోవ్యపరితస్తాం ద్విత్వ్యంగుళిమితేన నిరంతరాలీకరణపురస్కరం సికతాభిరాపూర్యవర్ధమానక ఆరోహణీయః | క్రమతశ్చత్రిచతురాణి పంచషాణివానరాణి జ్వలనజ్వాలయాపచ నీయమిత్త్యేకంయంత్రమ్ || 3

తా. వద్గుణగంధకజరణము నిమి త్తమే రెండుయంత్రములు చెప్పబడుచున్నవి. వీలాగనఁగా గట్టిగా నతిమృదువుగా పుల్లపెంకురాయి బెడ్డలేకుండగా కాటుకలాగు మెత్తగా కుర్చించిన పుట్టితో వైనపూయబడిన యతికఠినమైనసింగాణి లేక గాజుకు పైను (తీనివిధము ముందు జెప్పబడును) అడుగున తర్లనీ వేలుపట్టదగినంత రంధ్రము గల యొకకుండయంచుంచి దానిచుట్టూ రెండుమాడంగుళముల మందముగలుగునట్లు ఇసుకతోకప్పి ఎచ్చటను నందులేకుండాచేసి, మాకుడొకటి దానిపై బోర్లింపవలసినది. క్రమముగా 3-ర గాని ౫-౬ గాని దినములవరకు పచనముచేయగా రసము సిద్ధరసాయనమగుచున్నది. ఇది యొకవిధమైన యంత్రము.

హస్తైకప్రమాణం వసుధాం తన్నిఖాతంప్రాగ్వత్కాచఘటింనా తిచిపిట ముఖీనాత్యుచ్చము ఖింమషీ భాజనప్రాయం ఖర్సరచక్రికయాకాచచక్రికయావా నిరుద్ధవదన వివరాం మృణ్మయీంవానిధాయ కరీషైరుపరివుటోదేయ || ఇత్యన్యయంత్రం || అత్రకజ్జలీకరణమంత రేణకేవలం గంధకమపి సామ్యేనసామ్యేనజారయంతి || ౪

తా. చేతెడులోతున భూమిలో నొక గొయ్యినిత్రవ్వి అందులో మునుపటివలెనే మిక్కిలి అణగియున్నమాతి గాకుండా మిక్కిలి పాడవైనమాతి గాకుండా శిరాబుడ్డివంటి మాతిగల నొకపాత్రను సంపాదించి దానియందు రసముంచి ఆమాతిమూసికొనునట్లు పింగాణిప్రమచెయ్యినను గాజుప్రమచెయ్యెనను అది లేకుంటే మట్టికుండ ప్రమిదెయ్యెనను నోటిరంధ్రమునుమూసి చీలమన్నుయిచ్చి పైన సిడకలతో పుటము పెట్టవలయును. ఇది యొకయంత్రము. దీనియందు కజ్జలీకరణములేకుండానే కేవల గంధకమునే మెల్లమెల్లగా మందాగ్నిచేతను జీర్ణంపజేయుదురు. కజ్జలీకరణమనగా, గాటుకపట్టినట్లు దీపముద్వారా గంధకసారమును పట్టుదురు. అట్లు పట్టకుండగానే యీవంటలోనే మందాగ్నినలన గంధకమును జీర్ణంపవచ్చును.

కూషీకోటరమాగతం రసగుణై ర్గంధై స్తులాయాంవిభుం |
విజ్ఞాయజ్వలనక్రమేణసికతా యంత్రేశనైః సాచయేత్ |
వారంవారమనేనవిద్ధి విధినా గంధక్షయంసిద్ధయే |
సిందూరాద్యుచితోనుభూయభణితిః కర్కమోయంమయా || ౫

తా|| చెప్పినరీతి పుటముపెట్టిన తరువాత రసము గాజుకు పైయొక్క రంధ్రములో ప్రవేశించును. అట్టి రసమును గంధకము రి కెట్టింపుటపెట్టి డోలాయంత్రమునం దారసశ్రేష్ఠమునునిలిపి అగ్ని సెగకొలది పాకమును దెలుసుకొనుచు క్రమముగా మెల్లగా పచనముచేయవలయును. రస సిద్ధికొఱకు పలుమారు లివిధముచేతను గంధకక్షయమును దెలుసుకొనుచుండవలెను. దానిని సిందూరించెడిక్రమమును చెప్పచున్నాను.

రసమంత రేణహింగుళగంధాభ్యా మపి సిందూరంసంపాద్యమ్ ||

తా|| పాచరసములేకుండానే యింగిలీకము, గంధకము, వీనిచేతనున్న సిందూరము సంపాదించవచ్చును.

(అన్యచ్చ) త్రిగుణమిహరసేంద్రమేకమంశం కనకపయోధర తాపంకజానాం | రసగుణవలీభిర్విధాయపిష్టంచయ నిరంతరమంబుభిఃకుమార్యాః ||

తా|| పాచరసము మూడుపాళ్లుపెట్టి ఒక్కొక్కపాలుచొప్పున ఉ మైత్త, తుంగముస్త, తెల్లదామర, వీనియొక్క రసములతో ముద్దగాజేసి కలబందరసముతో దట్టమైన ముద్దగాజేయుము. ఇది మఱియొకవిధము.

ఇతి కజ్జలీకరణం.

శనై రాషడ్గుణమిహసమాది వలిజారణనయోజ్యేయం ।

యోగేషిష్టీపాచ్యైకజ్జలికార్థంచజారణార్థంచ ॥ ౭

తా॥ మెల్ల మెల్లగా షడ్గుణముగు పర్యంతము సమానమైనట్లుగా జీర్ణింపజేయుట వలన కూర్చదగినది. ఈయోగమునందు పిష్టముగా నూరినముద్ద కజ్జలియగు నిమిత్తమును గంధకము జీర్ణించుటకొఱును నైయున్నది.

ప్రకారోయమధోయంత్రేణైవసిద్ధ్యతినపునరూర్షయంత్రేణ ।

కాచమృత్తికయోఃకూపీ హేమాయఃసారయోఃక్వచిత్ ॥

తా. ఈపైనజెప్పినప్రకారము భూమిలోపలి యంత్రముచేతనే సిబొందునుగాని ఊర్ష్యయంత్రముచేతను సిద్ధింపదు, ఈకాచమృత్తికమృత్తు పుష్పికలయందొకానొకప్పుడుధి సువర్ణమును లోహమునుగూడా జీర్ణింపజేయనగును.

కీలాలాయఃక్వత్రోలేపః ఖటికాలవణాదికః ॥ ౮

తా. రక్తముతో లేపనముచేయబడినలోహమునందు బలపపుసిండియు లవణమును అధికముగాగలిపియుంచి పుటముపెట్టవలయును. (లవణమునగా సైంధలవణము).

అనేనయంత్రద్విత్తయేనభూరి హేమాదిసత్వాద్యపిజారయంత్రే ।

యధేచ్ఛమచ్చైఃస్వమనోవిచారై ర్విచక్షణాఃపల్లవయంతుభూయః ॥

తా. ఇప్పుడుచెప్పిన యీరెండుయంత్రములచేతను విస్తారముబంగారము వెండి మొదలయినవానిని జీర్ణింపజేయవచ్చును. విద్వాంసులయినవారు వారివారిబుద్ధివికాసముల చేత నిట్టియంత్రకర్తలను వృద్ధిచేయుదురుగాక.

అంతర్ధామవిపాచితషడ్గుణగంధేనపాచితస్మాతః ।

సభవేత్సవప్రవేధీ తారేతామైభుజంగేచ ॥ ౧౦

తా. అంతర్ధామముచేత పచనముచేయబడిన తనకంటె ఆరురెట్లుయిన గంధకము చేత పాకదశనొందినపాదరసము, (తారమనగా) వెండియంబురాగియందు సీసమునందు గల సహస్రదోషములనైనా పోగొట్టగలదు.

బహిర్ధామోయథా

సూత్రప్రమాణం సికతాఖ్యయంత్రే దత్వాబలిం మృద్వటితేల్పభాంజే ।

తైలావశేషోత్రరసనిదధ్యాన్తగ్నార్థకాయం ప్రవిలోక్యభూయః ॥ ౧౧

ఆషడ్గుణంగంధక మల్పమల్పం క్షిపేదసౌజీర్ణ వలిర్బలీస్యాత్ ।

రసేషుసర్వేషునియోజితోయ మసంశయం హంతిగదంజవేన ॥ ౧౨

నాగాదిశూల్బాదిభిరత్రపిష్టీ ర్వాదేషుయోగేషు చనిక్షిపంతి.

తా. సికతాయంత్రమునందు (ఇజే వాలుకాయంత్రము) మృద్వాండము చిన్నది గాజూచి దానియందు రసమునుంచి నూనెబోసి నూనెలో సగమునుగునట్లుగా చూచు కొనవలయును. రసముకంటె నారురెట్లెక్కువయ్యిన గంధకమును కొంచెముకొంచె ముగా జీర్ణమగునంతవరకు నుంచుచుండవలయును. ఇట్లు జీర్ణమైనగంధకముగల పాదర సమును సమస్తయోగములందు నుపయోగింపవచ్చును. శీఘ్రముగా రోగములనుకుదుర్చును. సీసముమొదలైనవియు తామ్రముమొదలైనవియు నిట్లే వాదములందును యోగములయం దును నిజ్జే యుంచుదురు.

స్నుహ్యర్కసంభవంక్షీరం బ్రహ్మబీజానిగుగ్గులుః ।

సైంధవంద్విగుణంమర్ద్యం నిగడోయం మహోత్తమః ॥ ౧౩

తా. కొలజెముడుపాలున్న తెల్లజిల్లేడుపాలున్న మోడుగవిత్తులున్న గుగ్గిలము న్నుదీనికి ద్విగుణము సైంధవలవణమున్న కలిపి మర్దించవలయును. ఇది యుత్తమమయిన సంకెలివంటిది. రోగమును కట్టివేయుననిభావము.

సర్వరోగహరీ కర్పూరప్రక్రియాయథా.

మారకాంబుయుత సైంధవ మిశ్రః కూషికోదరగతస్సికతయా ।

పాచితోయదిముహూర్తుహురిభ్రం బంధమిచ్ఛతితదైషరసేంద్రః ॥

తా. రసకర్పూరముచేయువిధ మేలాగనగా వేపచెక్కకషాయములో సైంధవ లవణముకలిపి యిసుకతోగూడిన కుప్పెయొక్క యుదరమందున్న రసము మాటిమాటికి కనిపెట్టియుండి యీరసముపోయుచు నెమ్మదిగా పచనముచేసినట్లయితే రసము బంధింప బడి కర్పూరముగామారుచున్నది.

మారకావక్ష్యంతే

శుద్ధరసాభావే హింగులు రేవలవణేమిశ్రణీయః ।

కిమ్బాఅభస్తాత్ హింగుశుగుడకం పరిత ఉపరిష్టాచ్ఛలవణం

తంత్రేణైవశుద్ధి మూర్ఖావిధానాత్ ।

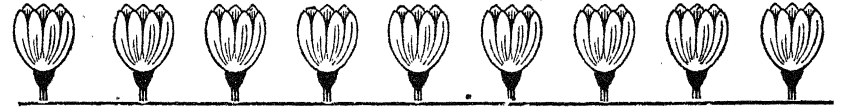
ఆత్యంతశీఠ లాలాశుకుపీ అనుత్థానాదపుసరస పిండోవిధేయః ।

తాలమిశ్రం చోత్తారకరం । కుష్మహరం విశేషేణ ॥

తా. రసమారకవిధులు చెప్పబడుచున్నవి. శుద్ధ పాదరసములేకపోయిన పక్షము నందు ఇంగిలీకమును సైంధవలవణమునుగలిపి నూరవలయును. ఇంకను అడుగున నీ యింగిలీ కముముద్దబెట్టి దానిచుట్టును దానియూర్ధ్వభాగమందును అంతటను లవణముతోనిండించ వలెను. ఈయొక్కక్రియచేతను పాదరసము శుద్ధియగుటయు మూర్ఛనొందుటయు గలుగును గావున రెండుపనులకొకతేక్రియ చెప్పబడినది. మిక్కిలిదీర్ఘములై ప్రసరించెడి నురుగున్ను ఆవిరియున్నుగల ఆకుపెనుండి బయలుకుదీయకుండా నే యారసపిండమును నీళ్ళలోనుంచవలెను. తరువాత తాళకమును శుద్ధిచేసినదానిని దానియందుంచి వైకీతీయవలెను అది కుష్ఠతోగాదులను హరించునట్టి విశేషముగలదు.

ఇతి రసేంద్రచింతామణో రససిద్ధాంతప్రకరణే ద్వితీయోధ్యాయః.

శ్రీజగద్గురు విశ్వనాథావధూతపరగుర్వర్షణమస్తు.

శుభముస్తు.

శ్రీజగద్గురు విశ్వనాథావధూతయేనమః.

ఆంధ్రతాత్పర్యసహిత

రసేంద్రచింతామణి.

రససిద్ధాంత ప్రకరణమ్.

అథాతోబంధనాధ్యాయం వ్యాచక్ష్యమే.

స్వాభావికద్రవత్యైసతి వహ్నినానుచ్ఛిద్య మానత్వంమూర్తిబద్ధత్వం ।
వివినాషధిపాకసిద్ధం ఘృతతైలాద్యపి దుర్నివారవీర్యం ।
కిమయంపునరీశ్వరాంగ జన్మాఘనజాంబూనదచంద్రభాను జీర్ణశ్చ ॥
ఏతత్సాదకాన్యూనవింశతిః కర్తాణిభవంతి ॥

తా. స్వాభావికముగా ద్రవరూపముగానున్నప్పటికిన్ని అగ్నిచేత శోషింపబడకపోవడమున్ను, స్వరూపము బద్ధమైయుండుట అరణ్యసంబంధమైన యోషధులయొక్క పాకమువలన సిద్ధమైయుండును. ఘృతము, తైలము, వీనికంటె అధికముగా నివారింపకక్యముగాని బలముగలది. ఇది యటులుండుట యాశ్చర్యముకాదు. నాక్షాత్పర మేశ్వరుని శరీరమువలనబుట్టినది బంగారము, వెండి, రాగి మొదలగులోహములను తనలో జీర్ణముచేసికొను సామర్థ్యముగలది. దీనిని సాధించునట్టికర్తలు ౧౦విధములుగలవు.

స్వేదన, మర్దన, మూర్ఛనో, తాపన, పాతన, బోధన, నియమన, దీపనా, నువాసన, మగ్నాదిగానప్రమాణ, చారణ, గర్భ, దృతి, బాహ్యదృతి, యోగజారణ, రంజన, మారణ, వేధ, భక్షణాని ॥ ఏతానికర్తాణి ॥

తా. స్వేదనము- ఆవిరిగలిగించుట, ౨మర్దనము, 3 మూర్ఛనము, ౪ తాపనము మరియు కవస్తువులోనుండినదానిని వేరుపర్చుట, ౫ పాతనము-పడునట్లు చేయుట, ౬ బోధనము-శుద్ధిచేయుట, ౭ నియమనము-బంధించుట, ౮ దీపనముగా గుణాభివృద్ధిచేయుట,

అనువాసనము-మరియొకదానితో జేర్చుట, ౧౦ మ గ్నాది గాన ప్రమాణము-కట్టుకట్టుట, ౧౧ చారణము-జీర్ణముగా గలవస్తువులను గలుపుట, ౧౨ గర్భదృతియనగా లోపలిద్రవమును దీయుట, ౧౩ భావ్యాదృతియనగా పయికి కన్నడునట్టిద్రవము, ౧౪ యోగజారణము-యోగమువలన జీర్ణంపజేయుట, ౧౫ రంజనము- సింహాంబుజంపజేయుట, ౧౬ మారణము-స్వరూపమునశింపజేయుట, ౧౭ వేధ-బాధించుట, ౧౮ భక్షించుట, ఇట్లు రసమునందు జేయ గల కర్మలు.

సంపూజ్యశ్రీగురుంక న్యాం వటుకంచ గణాధిపం ।
యోగినీఃక్షేత్రపాలాంశ్చ చతుర్థాబలిపూర్వకం ॥ ౩

సూత్రంహారస్యనిలయే సముద్ధర్తుం విధోర్బలె ।
ఖల్లేపాషాణజెహోహే సుదృఢసారసంభవే ॥ ౪

తాదృశస్వచ్ఛమస్పృణ చతురంగుళమర్దకే ।
నిష్పిష్యసిద్ధ మంత్రేణ రక్షితం ద్విత్రిసేవకైః ।
భిషగ్విమర్దయెచ్చార్ణై ర్మిశ్రిత్యాపోడశాంశతః ॥ ౫

తా. పాదరసమును మర్దించునపుడు ముందు గా గురువును పూజించవలెను, పిమ్మట ఒక కన్యకను ఒక బ్రహ్మచారిని పూజించి, పిమ్మట గణాధిపతిపూజ చేయవలెను; తర్వాత యోగినీదేవతలను క్షేత్రపాలకులను నాలుగువిధములుగా బలిపూర్వకముగా పూజలు సల్పవలెను, తర్వాత పాదరసమును శివాలయమునకు దీసికొనిపోయి ఉద్ధరించుటకోరకు మిక్కిలి బలమైన ఖల్వమునందు అనగా ఆఖల్వము పాషాణమయిననుసరే, లోహమయమైననుసరే, దృఢమై మంచి సారముగలిగి స్వచ్ఛముగాను నునుపుగానుండి నాలుగంగుళముల వైశాల్యముగలదిగా నుండవలెను. నూరునట్టిచోటు 4 అంగుళములనిభావము. ఇద్దరుముగ్గురు సేవకులచేత (సిద్ధమంత్రముచేత రక్షింపబడినదై) మర్దింపజేయవలయును. వైద్యుడప్పుడప్పుడు దానికి చెప్పిన మార్గములను ఒక్కొక్కటిగా ౧౬వవంతు వేయుచు నూరించుచుండవలెను.

సూత్రస్యగాళితై ర్వస్తై ర్వక్ష్యమాణద్రవాదిభిః ।
మర్దయేన్మూర్ఖయేత్సూత్రం పునరుద్ధాప్యసప్తశః ॥ ౬

తా. పాదరసమును ముందు జెప్పబోవు ద్రవములతో మర్దించి వస్త్రాగాళితముచేయుచు మర్దించుచు నీలాగున నేకుపర్యాయములు మర్దించి మర్దించి దానియందలి దోషములుపోయినతర్వాతను పరిశుద్ధమైనదానిని మూర్ఖపొందించవలెను. శుద్ధిచేయునది మూర్ఖనొందించినట్లుయితే రోగనివారణకు సామర్థ్యముగలది గాకపోవుచున్నది.

రక్షైచై కానిశాధూమ సారోర్ణాంభస్తతుంబిక్తైః ।
జంబీద్రవసంయుక్తై ర్నాగదోషాపనుత్తయే ॥ ౭

తా. రక్తమునందును, పసపునీశ్యయందును, కరుమాపపునీశ్యయందును, బూడిదె గుమ్మడిరసముచేతను, నిమ్మపండ్లరసముతోను, ఈరసములతో మర్దించి వస్త్రాగాళితముచేయుగా పాదరసమం దిమిడియుండునీసముయొక్కదోషము పోవును.

రాజవృక్షస్యమూలస్య చూర్ణైన సహకస్యయా ।
మలదోషాపనుత్త్యరం మర్దనోత్థాపనేశుభే ॥ ౮

తా. పాదరసమునందుగల మాలిన్యదోషముపోవుటకు కేలచెట్టుపేరు చూర్ణముతోను గూడ పాలవేరుచూర్ణముతోను మర్దనచేయగా మాలిన్యదోషము పోవును. తర్వాత దానినితీసి వేటుగానుంచవలయును.

కృష్ణదుత్తూరకద్రావై శ్చాంచల్యవినివృత్తయే ।
త్రిఫలాకన్యకాతోయై ర్విషదోషాపనుత్తయే ॥ ౯

తా. నల్లయు మైత్రాకురసముతో మర్దించితే చాంచల్యమణగిపోవును. కరకతాళయునిరికలు-గూడపాల వీనిరసములతో మర్దించితే విషదోషముపోయి శాంతించును.

గిరిదోషైత్రికటునా కన్యాతోయేనయత్నతః ।
చిత్రకస్యచచూర్ణైన సకన్యేనాగ్నినాశనం ॥ ౧౦

తా. గిరిదోషమును బోగొట్టుటకు శొంఠి పిప్పలి మిరియాలున్న గూడపాలయున్న గలినినరసముతో మర్దనచేయవలయును. దానియందుగల యగ్ని నాశనముకావడమునకు గూడపాల చిత్రమూలము వీనివేళ్ళుచూర్ణముతో మర్దించవలయును.

ఆరనాశేనచోష్ణైన ప్రతిదోషంవిశోధయేత్ ।
ఏవంసంశోధితస్సూత్రః సప్తకంచుకవర్జితః ॥ ౧౧

తా. ప్రతిదోషాను వేడిగంజిలో కడిగివేయుచుండవలెను, ఈ ప్రకార మేడుపర్యాయములు కడుగగా సప్తకంచుకదోషములు వదలి పాదరసము శుద్ధిగలదియగును. పాదరసమునకుగల సప్తకంచుకము లెవ్వియనగా: నాగదోషము, మలదోషము, చాంచల్యదోషము, విషదోషము, గిరిదోషము, అగ్నిదోషము, స్వతసిద్ధమైనదోషము దీనివేరే ఘంటదోషము అని చెప్పవచ్చును. యివి సప్తకంచుకములు. ఇవన్నియు చేయగల శుద్ధప్రక్రియ చేసినతరువాత వేడిగంజిలో కడుగుటవలన పరిశుద్ధంబగును.

ఉత్పాపనావశిష్టంతు చూర్ణంపాతన యంత్రకే ।

దృతోష్ట్యోర్ధ్వభాండేసంలగ్నం సుహారేత్పారదంభిమకే ॥ ౧౨

తా. ఈపైనజెప్పినప్రకారముగా రసమునుతీయగా మిగిలినచూర్ణమునుతీసి పాతన యంత్రమందుంచిన పైభాండమునందు కొంకరసముపైకిజేరును అట్టిరసమునుదీసి వైద్యుడు సంగ్రహించవలెను.

ఇతి మర్దనమూర్ఖితోత్పాపనం.

రసంచతుర్ధ్వణేవ స్త్రై బధ్వాడోలాకృతం పచేత్ ।

దినంవ్ర్యాపవరావహ్ని కన్యాకల్మసుకాంజికే ॥

దోషశైషాపను త్యర్థమిదం స్వేదనముచ్యతే ॥ ౧౩

తా. ఇంకా కొంతదోషశేషమున్నట్లయితే దానిని పోగొట్టునిమిత్తము నాలుగు మడతలువేసిన దిట్టమైనవస్త్రములోకట్టి డోలాయంత్రమున పచనముచేయవలెను ఈపచన మొకదినముచేయవలెను. అందుకరకతాడియుఃశిరికలు నేలతాడి చిత్త్రములము గూడపాల ఈవస్తువులనుకల్మసుచేసి గంజిలోనహాకల్పి యొకదినముపచనముచేసినతరువాత తీయవలెను. ఇది రసమునుకు స్వేదనమునుక్రియ యొయున్నది.

ఇతి స్వేదనవిధిః.

భాగాస్త్రయోరసస్యార్క చూర్ణవంశంసనింబజం ।

మర్దయేచ్ఛావయోగేన యావదాయాతి పిండతాం ॥ ౧౪

తా. రసము మూడుపాళ్లుపెట్టి యొకపాలు జిల్లెడువేళ్లచూర్ణము, వెదురుబోడు నిమ్మచెట్టుపండురసముతీసి ఆరసముతో ముద్దకట్టుపర్యంతము మర్దనచేయవలెను.

తంపిండం తలభాండస్థ మూర్ధ్వభాండజలంక్షివక్

కృత్వాలవాలంకేనాపితతస్సూతం సముద్ధరేత్ ॥ ౧౫

ఊర్ధ్వపాతనమిత్త్యుక్తం భిషగ్భిస్సూతశోధనై ॥ ౧౬

తా. అట్టిరసముమర్దించినముద్దను క్రిందికుండలోపెట్టి పైననొకకుండనుంచి దానిఅడుగున నన్నరంధ్రములుండవలెను అట్టికుండపైనుండగా దానిలోకొంచెముకొంచెము జలముపోయుచు ఆజలమునిండినతరువాత నొకపాదుగా నెద్దియైననుజేసి దానిలో గుమ్మరించవలెను. అనగా నొకపెద్దపల్లెము లేక తాంబాళముపంటిదిచాలును. తరువాతదానినుండి సూతమునుబయలుకుడియవలెను. దీనిపేరు ఊర్ధ్వపాతనమనియెడు సంస్కారమైయున్నది.

ససూతభాండవదన మన్యదిగతి భాండకం ।

తథాసంధిర్ద్వయోః కార్యం పాతనత్రయ యంత్రకే ॥ ౧౭

యంత్రప్రమాణం వదనా ద్దురోచ్ఛేద్యం విచక్షణైః ।

రసస్యమానాన్నియ మాత్కథితం నైవశక్యతే ॥ ౧౮

తా. పాతనత్రయయంత్రమందు పాదరసముమర్దించిన ముద్దయుంచినకుండమూతికి రెండవకుండమూతనితగిలించి ఆరెంటికినిసంధికలిపి అనగా చీరమన్నుయిచ్చి యుంచవలసినది. ఆయంత్రముయొక్క ప్రమాణము గురుముఖతః తెలిసికొనవలయును. అప్పుడుంచినరసము యొక్కప్రమాణముకొలదిని నియమముకొలదిని జరిగించవలసినదేగాని ఇంత ప్రమాణమని చెప్పట కెంతమాత్రమును శక్యముకాదు. ఇటుల మూర్ధ్వపాతనవిధి నెఱుంగునది.

ఇత్యుర్ధ్వపాతనం.

సవనీతార్ద్రకంసూతం ఘృష్టాజంభాంభసాదినం ।

వానరీశీగుశిఖభిర్నవాణాసురి సంయుతైః ॥

నవ్బపిష్టరసంజ్ఞాత్వా లేపయే దూర్ధ్వభాండకే ॥ ౧౯

తా. వెన్నపూస అల్లములతోనున్న నిమ్మపండ్లరసముతోనున్న పాదరసము నొకదినమల్లమర్దించి అడుగుభాండమందుంచి, పిన్నదూలగొండుమునగ మయూరశిఖి పచ్చగోరింటు బల్కరక్కసి పీనినన్నిటినినూరి పిష్టమందురసము అనగా నీరు నవ్బపిష్టమైన్లు తెలిసికొని ఊర్ధ్వభాండమునందు లేపనముచేసి యుంచవలయును.

ఊర్ధ్వభాండోదరం లిప్తా అధోగంజలసంభృతం ।

సంధిలేపంద్వయోః కృత్వా తం యంత్రంభువిపూరయేత్ ॥ ౨౦

ఉపరిష్టాత్పుటదత్తై జలేపతతిపారదః ।

అధఃపాతనమిత్త్యుక్తం సిద్ధాద్యైస్సూతకర్తవీ ॥ ౨౧

తా. ఊర్ధ్వభాగమునందుంచిన భాండముయొక్క లోపలిభాగమునందు లేపనము చేసి (ఈలేపనము వెనుకటి ప్లోకమునందు జెప్పబడినది) అడుగుకుండయందు నీళ్లునిల్పి, పైకుండమూతని క్రిందికుండమూతని కలిపి దానిచీలమన్నుయిచ్చి ఆయంత్రమును భూమిలోనిగుంటయందు పూరించవలెను అటుపిమ్మట పైనపుటముపెట్టగా క్రిందిజలములోకి రసముదిగును. దీనిని అధఃపాతనమనెడు సంస్కారముగా నూతకర్తవేత్తలు చెప్పదురు.

ఇత్యధఃపాతనం.

ఘటేరసం వినిక్షిప్య సజలంఘట మన్యకం |
 తిర్యజ్ఘంధ్యయంకృత్వా తన్ముఖం రోధయేత్సుధీః || ౨౦
 రసాధోజ్వలయే దగ్నిం యావత్సూతో జలంవిశేత్ |
 తిర్యక్పాతన మిత్యుక్తం సిద్ధైర్నాగార్జునాదిభిః || ౨౧

తా. ఒకఘటమునందు పాదరసమునుంచి నీళ్లు నిండగాలయొకకుండను దానిపైయ
 డ్డముగానిల్పి దానినోరులు మూసివేయవలెను. ఇట్లుంచి రసముంచిన కుండక్రింద జ్వాల వెలి
 గించగా నందలిరసము జలమునందూర్జ్వముగా నెగిరి చేరును. అంతరసము జలమునందు జేరు
 లాగునజేయగా నంతయు జేరినతర్వాత దానిని నీళ్లుండితీసివేయవలెను. ఇది తిర్యక్పాత మ
 నెడుసంస్కార మైయున్నది. దీనిని సిద్ధనాగార్జునాదులు పేర్కొనిరి.

ఇతి తిర్యక్పాతనవిధిః.

మిశ్రితౌచేద్రసే నాగ వంగౌ విక్రయ హేతునా |
 తాభ్యాంస్యా త్కృత్రిమోదోష స్తన్ముక్తిః పాతనత్రయాత్ || ౨౩

తా. పాదరసమునందు విక్రయమునిమిత్తము నీసమును తగరమును కల్పదురు. వాని
 చేత కృత్రిమదోషము గలిగినరసమును ఇప్పుడు చెప్పిన పాతనత్రయమువలనను శుద్ధిగలుగు
 నట్లు చేయవలయును. ఈపాతనత్రయములో నాగవంగములు రసమునుండి విడిపోయి బాగు
 పడును.

ఏవంకదర్శిత స్సూత్రః ఘంటత్వ మధిగచ్ఛతి |
 తన్ముక్తయేస్య క్రియతే బోధనం కథ్యతేహితత్ || ౨౪

తా. ఈలాగున దోషయుక్తముగా చేయబడిన సూతమునకు ఘంటత్వమని యొకదో
 షముగలుగును. ఆఘంటత్వదోషనివృత్తి కొరకు బోధనమనియెడు సంస్కారము చెప్ప
 బడును.

విశ్వామిత్రకపాలేవా కాచకుప్యామధాపివా |
 స్పృష్టాంబుజంసనిక్షిప్య తత్రతన్జ నావధి || ౨౫
 పూరయేత్రి దినం భూమ్యాం రాజమాస్త ప్రమాణతః |
 అనేనసూతరాజోయం ఘంటభావం విముంచతి || ౨౬

తా. విశ్వామిత్రకపాలమందైనా లేక కాచకుప్పియందునైనను పాదరసమునుం
 చి గజముప్రమాణముగల గోతీయందుంచి అది ముణిగిపోవునంతపర్యంతము మూడుదినముల

పరకు నీళ్లుపూరించుచుండవలయును. ఈలాగున చేయఁగా పాదరసమునకు ఘంటభావము నె
 డిదోషమును విడుచును. ఘంటభావమునగా నిద్రావస్థవంటిది. ఇట్టిసంస్కారమువలన రసము
 నకాభావము పోయి జాగ్రదవస్థవచ్చును. విశ్వామిత్ర కపాలమనఁగా పింగాణికళాయితో
 చేసినపాత్రవిశేషము ఇదిన్ని కాశీకుప్పె వంటిదేను.

మతాంతరము.

లవణేనామ్లపిప్లేన హణ్డికాంతర్గతం |
 ఆచ్ఛాద్యమ్లజలం కించిత్త్రిప్తాప్తా ప్రావేణోధయేత్ ||
 ఊర్ధ్వం లఘుపుటందేయం లభ్యశ్వాసోభవేద్రసః || ౨౭

తా. ఉప్పు, చింతపండు కలిపి మద్దగాజేసి కాచకుప్పెయందు నుంచబడినరస
 మును అచ్ఛాదనచేసి చింతపండుతో కలిపినయందకమును కొంచెముకొంచెము పోయుచు
 మూతినీలించి, పైన లఘువైనపుటము వేయగా రసమునకు ఘంటావస్థవదలి శ్వాసగలదికా
 గలదు (జైషధయోగ్యముకాగలదు.)

మతాంతరము.

కదర్థనేనై వనపుంస కత్వ మేవంభవేదస్య రసస్యపశ్చాత్ |
 వీర్యప్రకర్షాయచ భూర్జవత్రే స్వేద్యోజలై సైంధవచూర్ణగర్భై ||

తా. నీసము, తగరము, కల్పటచేతను చెడునట్లు చేయబడిన పాదరసమునకు నపుం
 సకత్వము గలుగును, దానికి వీర్యప్రకర్ష కలిగెఱోఱు భుజవత్రపువత్రముందు సైంధవలవణ
 ముగలిసిన జలమునందు స్వేదనముచేయదగినది.

ఇతిబోధనం.

సర్వాక్షీచించికారన్యా భృంగార కసకాంబుభిః |
 దినంసంస్వేదిత స్సూతో నియమాత్స్థి రతాంవ్రజేత్ || ౨౮

తా. సర్వాక్షీచెట్టు, చింతపండు, కలబంద, గుంటకలగర, ఉమ్మైత్ర, వీనిరసము
 లతో నొకదినము స్వేదనమివ్వబడిన పాదరసము నియమముగా స్థిరత్వమును బొందును.

ఇతి నియమనం.

కాశీపంపగచలవణం రాజకామరిచానిచ |
 భూశ్రిగుబీజమే కత్ర టంకణేన సమన్వితం ||
 ఆలోడ్యకాంజికే డోలా యంత్రే సాకారిన్ద్రస్త్రి భిః |

దీపసంజాయ తేనమ్యక్ సూతరాజస్య జారణే ||

అథవాచిత్రకద్రావైః కాంజికేత్రిదినం పచేత్ || 3౧

తా. అన్న భేది, పంచలవణములు, ఆవాలు, మిర్యాలలు, నేలములకవిత్తులు, వెలి గారము, ఇవన్ని కలిపి గంజిలో పేళనముచేసి మూడుదినములవరకును పచనముచేయ వలయును. ఈలాగునజేయగా పాదరసమునకు దీపనముగలుగును. మఱియొక పక్షమునందు చిత్రమాలపువేళ్లరసముచేతను గంజిలో మూడుదినములు పచనముచేయవలయును అప్పుడు రసమును చిత్రమాలము రసములో పచనము చేసినందువలన దీపనముగలుగును ఇట్లుదీపన సంస్కారము చెప్పబడినది.

ఇతిదీపనం.

దీపితంరసరాజంతు జంబీరరససంయుతం |

దినై కంఠారయేత్ ఘర్కే మృత్పాత్రేవాశినోద్భవేత్ || 3౨

తా. వైయట్లు దీపనము గలుగజేయబడిన రసరాజమును నిమ్మపండ్లరసములో గలిపి ఒకదినము ఎండయించుచువలెను ఆయించడము మట్టికుండయందుంచి వాసినకట్టి యుంచవలెను. ఇట్లుంచుట అనువాసన మనెడుసంస్కారము.

ఇత్యనువాసనం.

జారణాహిపాతనగాల నవ్యతి రేకేణ | ఘనహేమాదిగ్రాసపూర్వక పూర్వావస్థాపన్నత్వం కించ ఘనహేమాదిలోహ జీర్ణస్య కృతక్షేత్రీకరణానామేవ శరీరిణాం భక్షణేధికార ఇత్యభిహితం ఫలంచాస్య స్వయమీశ్వరేణోక్తం || 33

తా. జారణ మనేసంస్కారము అనగా, ఊర్ధ్వపాతన అధఃపాతన తిర్యక్పాతన, గాలనములనెడు సంస్కారములు గాక, సువర్ణము మొదలయినలోహములను గ్రాసము చేసినపూర్వావస్థను నొందుటయే, సువర్ణాదిలోహములు జీర్ణింపజేసికొనిన రసమును భక్షించుటయందు క్షేత్రీకరణముచేసికొనినట్టి మనుజులకేగాని యధికారము లేదనికూడా యెఱుంగవలయును. ఇందులఫలమును ఈశ్వరుఁడు స్వయముగానే చెప్పియున్నాడు. క్షేత్రీకరణమనగా రసమును సప్తకంచుక వివర్జితముచేసి ఘంటదోషమును నివారణ చేసికొని యథాస్థితిగా రసమునుంచుకొనుట యని తాత్పర్యము.

సర్వపాపక్షయేజాతే ప్రాప్యతే రసజారణా | తత్ప్రాప్త్యాస్తాస్త్ర మేవస్యా ద్విజ్ఞానంముక్తిలక్షణం || 3౪ || మోక్షోభిష్యంజకందేవి జారణా

సాధకస్యతు | ఖల్లంతుపిండికాదేపి రసేంద్రోలింగముచ్యతే || 3౫ || మర్దనంబంధనంచైవ గ్రాసంపూజావిధీయతే | యావద్దినానివహ్నిష్టో జారణే ధార్యతేరసః || 3౬ || తావద్వర్షసహస్రాణి శివలోకేమహీయతే | దినమేకంరసేంద్రస్య యోజదాతి హుతాశనం | ద్రవంతితస్యపాపాని కుర్వన్నపి నలిప్యతే || 3౭

ఇత్యాదీన్య పర్యవసానాన్యేవ.

తా. సమస్తదోషములు పోయినంగాని రసజారణ పొందబడదు. అట్టి రసజారణము సంభవించేనేని ముక్తిలక్షణమైన విజ్ఞానము సంభవింపఁగలదు. ఈజారణమును సాధించువానికి మోక్షము సులభప్రాప్త్యము. ఖల్వమొకపానవట్టమువంటిది అందుంచిన రసమే యొకలింగమువంటిది దానికి మర్దనము బంధనమును దానికి యోగ్యమైనపూజ చేయుటవంటిది. ఎన్నిదినములన్నియందు పచనమగుచుండునో ఎవనిచేత నా రసము జారణమునందు ధరియింపబడునో అన్ని వేలసంవత్సరములు శివలోకమందు వాఁడు పూజింపజడును. ఈ రసేంద్రమున కొక్కదినమునం దగ్ని తాపమునిచ్చినవానికి సాపములన్నియు నశించిపోవును. చేసినపాపములు వానికి నంటవు. ఈ మొదలయినవి పర్యవసానములు కానేకావు.

అజారయంతఃపరిహేమగంధం వాంఛంతిసూతా త్ఫలమవ్యుదారం | క్షేత్రాదనుస్తాదపి సస్యజాతం కృషీవలాస్తేభిషజశ్చమందాః ||

తా. రసము ననుసరించి వ్యాపించి యున్న హేమాది సంబంధమును జీర్ణింపచేయక రసమువలన గొప్పఫలమును మందులైన వైద్యులుకోరడము ఎట్టిదనగా క్షేత్రము మంచి దైనను దానియందు బీజములను విత్తక కృషి చేయువారు ఫలమును కోరినట్టిదెయ్యండును.

శుద్ధగంధేషుజీర్ణేషు శుద్ధాచ్ఛత గుణాధికః | పద్మణాగంధకే జీర్ణే రసేభవతి రోగహః || 3౬

తా. శుద్ధమయిన గంధకములు జీర్ణములయిన తరువాత రసము శుద్ధియైనదానికంటె నూరురెట్లెక్కువ యొ యున్నది, రసముకంటె నారురెట్లయిన గంధక రసమునందు జీర్ణము కాగా నా రసము రోగహరమైన దగుచున్నది.

అవశ్యమిత్యువాచేదం దేవీంశ్రీభై రవస్వయం | తస్మాచ్ఛతగుణో వ్యాయమ సత్వే జీర్ణతుతత్సమే || ౪౦

తా. శ్రీకాలభైరవస్వామి తనయొక్క దేవినిగురించి చెప్పినదేమనగా అభక్తము యొక్క సత్వముందు జీర్ణమయ్యేనేని ఇదివరకు చెప్పినదానికంటెను నూరురెట్లు అధిక గుణము గలుగును.

తాప్యఖర్పరతాళాది సత్వేజ్జీరై గుణానహః |

హేమ్ని జీరైసహస్రైక గుణసంఘప్రదాయకః || ర౧

తా. హేమాక్షికములు, కఫరి, తాళకము వీనియొక్క సత్వములందు జీర్ణమయ్యే నేని గుణాధిక్యము గలదగును. సువర్ణమునందు జీర్ణమయ్యేనేని సహస్రగుణములు గలదై రసము ప్రసిద్ధిచేయును.

దేవ్యారజోభవేద్గంధో ధాతుశ్చక్రం తథాభ్రకం |

ఆలింగనేనమథా ద్వాప్రియత్వాచ్చి వరేతనః || ర౨

శివశక్తి సమాయోగాత్ ప్రాప్యతేపరమంపదం |

యథాస్యాజ్జారణావహ్నిః తథాస్యాద్గుణ దోరసః || ర౩

వజ్రకంటక వజ్రాగ్రం వృద్ధ మష్టాంగుళంమృదా ||

తా. పార్వతీదేవియొక్క రజస్సు గంధక మైయున్నది ఆమె ధాతువు అభక్తమై యున్నది ఈ రెంటికిని శివరేతస్సయిన పాదరసము ప్రియమగుటవలన నాలింగనమునందు సమర్థము లగుచున్నవి. శివునియొక్కయు పార్వతీదేవియొక్కయు శక్తి సమారోపణము వలన పరమపదము గలుగును. అగ్నియందు ఎంతవరకు జారణముగల్గునో ఆజారణమును బట్టి రసము గుణము నిచ్చునదగును.

విలిప్యగోకరీమాగ్నా పుటితం తత్రశోషితం

త్ర్యహంవజ్రే వినిషీప్తే గ్రాసార్ధే జాయతేగనః || ర౩

తా. పల్లెరు-శోలజెముడు-రాతిపువ్వు వీనిచూర్ణముతో నెనిమిది యంగళముల మందముగా మట్టిలోమారి, మేది, ఆవుల సంబంధమైన పిడకలతో పుటమువేయవలెను ఆ పుటము మూడుదినములు వజ్రమూషయం దుంచివేయవలెను అటుపిమ్మట రసము రోగికి యివ్వడమునకు దగినట్టియోగ్యత గలది యగుచున్నది.

గ్రసతేగంధహేమాది వజ్రమత్వాది కంక్షణాత్ ||

తా. ఇటుల పరిశుద్ధముగా జేయబడిన రసము - గంధకము-సువర్ణము మొదలైన వానిని క్షణములో జీర్ణమగునట్లు చేయును.

మూర్ఖాధ్యాయోక్త వద్గుణబలిజ్జ్యో పిష్టికోద్ధితరసః
ఖల్లైత్యంతబుభుక్షీతో ఘనహేమవజ్రాదిత్వరిత
మేవగ్రసతీత్యర్థః || ప్రకారః.

తా. మూర్ఖాధ్యాయమునందు జెప్పిన వద్గుణబలిచేత జీర్ణమై నూరిన ముద్గవలన బయలుదేరజేసిన రసము ఖల్లమందుంచ బడినదై మిక్కిలి ఆకలిగానిన దానివలె గంధకము సువర్ణము వజ్రము మొదలైనవానిని శీఘ్రముగా హరించునని దీని తాత్పర్యముయొక్క ప్రకారము.

ఏతత్ప్రక్రియా ద్వయమపిక్వత్వా వ్యవహారంత్యక్యే |

తా. ఈ చెప్పిన రెండువిధముల క్రియలనుకూడాజేసి కొండలు వ్యవహరించు చున్నారు.

సతుత్పటంకణస్వర్జి పటుతామేత్య్రహాషితం |

కాంజికంభావితం తేన గంధాధ్యం చరతిక్షణాత్ || ర౪

విడేషకాంజికేషీప్తో రసస్స్యాద్ద్యౌసలాలసః |

గ్రసతేసర్వలోహాని సర్వసత్వానివర్జకం || ర౫

తా. మెలతు త్రము వెలిగారము సర్జకారము చేదుపొట్ల తామ్రభస్మము ఇవిన్ని చూర్ణించి అచూర్ణమును మూడుదినములు గంజిలో భావనచేసిన తర్వాత ఒకవారస గలదై యుండును, అంతకుమునుపు చేసియున్న రసపిష్టమును ఆ గంజియందువేయగా నందు చేలిన రసము భక్షణయోగ్యమగును. అప్పుడు, రసము సమస్తలోహముల నుగ్రసించును వజ్రము మొదలైనవానినికూడా జీర్ణింపజేయును. ఇటుల గ్రాసయోగ్యరసము చేయువిధముజెప్పబడినది.

ఇతి గ్రాసయోగ్యరసకథనం.

గంధాంతరే.

శంఖచూర్ణంరవిషీరై రాతవెభావయేద్దినం |

తత్తజంబీరజద్రావై ర్దినై కంధూమ సారకం || ర౬

సౌవర్చలమజామూత్రై ర్భావ్యంయూమ చతుష్టయం |

కంటకారీచసంక్వాధ్యా దినై కంసర మూత్కైః || ర౭

సర్జకారంతిత్రిడికం కాశీసంచ శిలాజితు |

జంబీరోత్ఫద్రవై ర్భావ్యం పుథగ్యామ చతుష్టయం || ర౮

తా. శంఖచూర్ణమును జిల్లెడుపాలలో దడిపి యొకదినమునందు ఎండలో భావన చేయవలయును, తర్వాత దానిని నిమ్మపండ్లరసముతో నొకదినమున్ను కరుగూపపు నీళ్లతో నొకదినమున్ను మర్దనచేయవలెను, అంతట దానికి శుద్ధియగును. సౌవర్చలవణమును దెచ్చి మేకపంచితములో నాలుగూములు భావనచేయవలసినది. నరమూత్రముచేత నేలములక సమూల మొకదినము కషాయముగా కాచి దానితో సజ్జితైరము యవతైరము అన్న భేది శిలాజిత్తు పీటినిమర్దించి ప్రత్యేకముగా నొక్కొక్కటి నాలుగేసి ఝాముల ప్రకారము భావన చేయవలయును. (పిమ్మట.)

నిస్తుషం జలపానంచ మూలకానాం ద్రవైర్దినం | సైంధవంటం కణంగుంజాం దినశిగుః జటాంభసా || ౪౯ || ఏవంసర్వం సమాంశంతు మర్ద్యం జంబీరజద్యవైః | తత్సర్వంరక్షయేవ్యత్నా ద్విడోయం వడవా నలః|| ౫౦ || అనేనమర్దితస్సూతః సంస్థిత స్తప్త ఖల్లకే | స్వర్ణాదిసర్వలోహా ని సత్వానిగ్ర సతేక్షణాత్ || ౫౧ || మూలకార్ద్రక వహ్నినాం త్షారఙో మూత్ర గాలితం | వస్త్రపూతంద్రవంగాంధ్యాం గంధకం తేనభావయేత్ || ౫౨ || శతవారంఖరేఘుర్కం విజ్ఞేయం హేనుజారణే || ఏవం విదంత రాణ్య పి తంత్రాస్తరాదనుసర్తవ్యాని || ౫౩ || ఇతి విడక ధనం.

తా. పొట్టుదీసిన నెవ్వరినంబంధ మైన త్షారమును (దీనినే యవతైరమందురు) ము ల్లంగి దుంపలరసముతో నొకమర్దించియుంచవలెను, తర్వాతను సైంధులవణము వెలి గారము గురుగింజలవేగును సమభాగములుగా జేర్చి మునగ చెట్టుచెక్క రసముతో నున్ను పిమ్మట నిమ్మపండు రసములో నున్ను మర్దించి ఆ అన్నిటినిన్ని యత్నమువలన రక్షించియుంచ వలయును. దీనిపేరు బడ బానలబిడమని యందురు. ఇట్టి ప్రతిపదార్థముచేతను తప్తఖల్వ మందు పాదరసమును మర్దించవలెను. అట్టి మర్దనలనుబొంది శుద్ధమైనరసము సువర్ణము మొదలైన సర్వలోహములను అన్నిటిబలములను క్షణములో గ్రసించును. ముల్లంగిదుంపలయొ క్కయు అల్లముయొక్కయు చిత్రమూలముయొక్కయు త్షారములను గోమూత్రమునందు కల్పి వస్త్రా) గాలితముచేసిన గాంధీయందు గంధకమును భావనచేయవలయును. ఇట్లుల నూరుపర్యాయములు గంధకమునుభావనచేసి యెండించి శుద్ధిగలుగజేయగా సప్సుడాగంధ కము సువర్ణమును జీర్ణింపజేయును. ఇట్లు బిడ విధానముచెప్పబడియె.

చతుష్పత్యం శకం హేమ పత్రం మాయూర నూయునా | విలిప్తం తప్తఖల్లస్యై రసేదత్వా విమర్దయేత్ || దినంజంబీరతో యేనం గ్రాసే గ్రాసే త్వయంవిధిః || ౫౪ || శనై స్తంస్వేదయే ద్దూర్యే వధ్యాసపటుకాం జికే ||

తా. రసములో ౬ రవ వంతు బంగారమును దెచ్చి నెమలిచేదు దానికి పూతపూసి తప్తఖల్వమందున్న రసమునందుంచి మర్దనచేయవలెను. ఆమర్దన నిమ్మపండ్ల రసముతో నొకదినము చేయవలెను. ఎప్పుడు పాదరసమునుభక్షించదలచినను నిదియేవిధిగా నేర్పడవల సినది. ఒకకన్యచేతను నారసమును వేడివేడిగంజియం దుంపించి మెల్లగా దానికి శుద్ధినిగలు గజేయవలయును.

భాండకేత్రిదినంసూతం జీర్ణఖల్లంసముద్ధరేత్ | అధికేతుజలేతత్ర పునస్సైద్ధ్యస్సమావిధిః || ౫౫

తా. అట్టిపాదరసము నొకభాండమందుంచి జీర్ణమైవట్టు తెలిసికొని ఖల్వమునుదీసి వేయవలెను, అందు జలమధికమయ్యెనేని తిర్గి స్వేదము గలిగించవలెను. చెయ్యవలసినవిధి యంతయు సమానమె యయియున్నది.

ద్వాత్రింశతోడశాష్టాంశ క్రమేణ వసుజారయేత్ | రూప్యాదిషుచసత్వేషు విధిరేవం విధస్త్సన్పతః || ౫౬

తా. ముప్పదిరండవ యంశముగాని పదియారవ యంశగాని యెనిమిదవవంతు గాని క్రమముగా సువర్ణమును జీర్ణింపజేయవలయును. రూపముగలిగించిన నాణెములయందును ఇదేవిధము చెప్పబడినది.

చుల్లికాలవణంగంధ మభావే శిఖిపిత్తతః | ఇతిస్వర్ణ రూప్యాది సర్వసత్వజారణేవిధిః || ౫౭

తా. పెట్టుప్పున్ను గంధకమున్ను ఇవిలేకపోతే, నెమలిచేదుపల్లనున్ను బంగారము వెండి మొదలయిన యన్నిలోహములనున్ను జీర్ణింపజేయగలవిధియై యున్నది.

ఆజాశక్త్రుప్రాగ్నిశ్చ ఖాలయిత్వాతువిక్షిపేత్ | తస్సోపరిసీతంఖల్లం తప్తఖల్లమిత్తిస్త్రతం || ౫౮

తా. మేక పెంజికలున్ను ఊకయున్ను కలిపి రాజవేసి అదియంతా బాగాకాశే దాకాఉండి, తర్వాత దాని నొకవైపునకుదీసి ఆతప్తమయినచోట ఖల్వమునుంచి దాని యండేదైనా మర్దించవలయును. అప్పుడాఖల్వమునకు తప్తఖల్వమని వ్యవహారము గలిగి యున్నది.

శశ్యద్భూతాద్యుపాత్తస్య ఖర్సరచ్చిద్రసంస్థితా | పంకమూషాజ లేతస్యాం రసోష్టాంశవిడావృతః || ౫౯ || సరుద్ధోలోహపత్రాధ

ద్వితో గ్రసతి కాంచనమ్ | వాలుకో పరిపుటః యుక్త్యా మహాము
ద్రయాచని ర్యాహః || ౬౦

తా. అప్పుడప్పుడు సంపాదించిన సంస్కారమునకు కుప్పెయొక్క రంధ్రములయం
దుంచబడిన పంకమువలన జేయబడిన మూష జలమందుంచబడెనేని దానియందు నెనిమిదవ
యంశము మాలిన్యముతో నావరించబడిన రసము శేలును, ఆరసము ఇనుప కొల్చియందూ దెడి
తి త్తితో నూదబడిన దై మాలిన్యము వదలిపోవును, అట్టిరసము బంగారును సహితము జీర్ణము చే
యగలదు. వాలుకాయంత్రమునందలి పుటయు యుక్తితోడను మానముతోనున్న నిర్వ
హించవలయును. ఈలాగున నిది చేయుట కచ్చపయంత్ర మనంబడును.

ఇతి కచ్చపయంత్రం.

ఇయతై వరసాయత్వవర్యవసితః | కింతు వాదన్యనప్రాధాన్యం | సం
ప్రత్యుభయో రేవ ప్రాధాన్యనజారణోచ్యతే || యథా || ఘనర
హితబీజజారణసంప్రాప్తి సిద్ధి కృతకృత్యాః | కృపణాః ప్రాప్యసము
ద్రం వరాటికాలాధసంతుష్టాః | వినైకమభ్రనత్వనాన్వోరసపక్ష
కర్తనసమర్థః | తేననిరుద్ధప్రసరోనియమ్యతేవధ్యతే సుఖంరక్త
పీతంచ || ౬౧

తా. ఇదే రసము సంపాదించుటయందు పర్యవసానమైయున్నది. వాదము ప్రాధా
న్యముకాదు, రెండును ప్రధానము లనినపక్షమునకు దానికి జారణత్వమేలేదు. ఏలాగన
గా, బలములేని బీజమును జారణము చేయుట సిద్ధిపొందినంతమాత్రమున కృతకృత్యులమ
యితిమనితలంచువారు కృపణులై సముద్రము దగ్గరకు వెళ్లి యొక గవ్వవొరకితే, సంతోషించిన
వారివంటివారు రసముయొక్క చాపల్యమణించుటయందు సమర్థమైన దొకయభ్రకము
తప్ప మఱియొకటికాదు. ఆయభ్రకముచేత నిరోధింపబడిన ప్రసారముగలదైనరసము కట్ట
బడును. రక్తపైత్త్యాదులను ప్రశాంతి నొందించును.

హేమార్థ కృష్ణం, కృష్ణం హేమశరీరయోః ||

తా. కృష్ణాభ్రక శబ్దములోని కృష్ణశబ్దము సువర్ణవాచకము. అందుకు నిఖంటువులో
కృష్ణశబ్దము బంగారునగుదును శరీరమందును వర్తించుననియున్నది.

తారకరక్తణితచ్చుక్లం కాచకిట్టంసదాత్యజేత్ |

త్పత్తిశోడత్యా ముదితం సోష్ణైఖలైభ్ర హేమలోహాది ||

చరతిరసేంద్రః క్షీతి ఖగ రేతస జంబీరబీజపూరాద్వైః || ౬౨

తా. వెండిని జారణము చేయుకర్తయందు ఆయభ్రకము తెల్లదిగానుండవలయును
శ్వేతాభ్రకమనియర్థము, ఈజారణకర్తలయందు గాజానంబంధమైన చిట్టమునెల్లప్పుడును
విడిచిపెట్టవలెను, చిట్టముండనేని జారణముకావని తాత్పర్యము. ఉష్ణమైన ఖల్వమందు
అభ్రకము, సువర్ణము వెండియెదులయినలోహాదికము కొంచెముకొంచెముగా ఖల్వమందు
వేయుచుండగా రసేంద్రముసంతోషించినట్టుగా చలించును. అట్టిగమయమున అంటుప్పు,
మైలతు త్తము శుద్ధిచేసినవివేసి, నిమ్మపండ్లరసము మాజీఫలములరసము క్షీంతో మర్దనము
చేయవలయును.

పూర్వసాధినకాంజికేనాపి.

ఇదివరకు చెప్పియున్న ప్రకారము సాధించియున్న గంజితోనున్న మర్దింపవలెను.

అభ్రకజారణమాదా గర్భ విదృతిజారణంచ హేమ్నాంతే | యో
జానాతినవాదీవృద్ధైవ సోర్థక్షయంకరుతే || ౬౩ || వ్రామ్యమసత్వం
సమాంశేన తామ్రసత్వేనసంయుతం | సాకల్యేనచ రేదేవి గర్భ
ద్రావీభవేద్రసః || ౬౪ || ఏవంహోమాభ్రతారాభ్రాదయః స్వ
స్వనిపుణౌనిర్వ్యూహాః ||

ప్రయోజనమవలోక్యప్రయోజ్యాః.

తా. ముందుగాను అభ్రకమును జీర్ణింపజేయడమునున్న అందులోనున్న తటకును
జీర్ణింపజేయడమునున్న ఏవడు తెలుసుకొనడో వాడురక వాదించువాడేగాని క్రియ నె
ఱుగక వృద్ధముగా ధనవ్యయముజేసికొనును. అభ్రకముయొక్క సత్వమున్న తామ్రయొ
క్కసత్వమున్న సమభాగములుగాగలిపి యంతయు రసముతో మర్దింపవలయును; అది
యప్పుడు మర్దింపగా దానిగర్భమందుగల కాంతిభాగమును దీసివేయును. ఈప్రకారము
కృష్ణాభ్రక శ్వేతాభ్రకాది ధాతువులను వానివానియందు నిపుణులయినవారలు నిర్వహించి
వానివానిప్రయోజనముల నెఱింగి యుపయోగపరచవలయును.

కమలఘనమాక్షి కాణాం మూర్ణంసమభాగయోజనమితి | తచ్చుం
బ్రాభ్రంశీఘ్రంచరతి రసేంద్రోద్రవతిగర్భే || గర్భద్రుతిమంతరేణ
జారణైవనస్యాత్ || ౬౫

తా. తామరదుంప తుంగము స్తలు హేమాక్షికము వీనినిసమభాగములుగూర్చి శ్వే
తాభ్రకమును మర్దించగా రసేంద్రము దానిగర్భమునందు ప్రసరించును. గర్భమునందు రస
ద్రవణములేకుండా దానికి జారణముకానేకాదు.

క్షీతి, ఖగ రేతసశబ్దములకువ్రాసిన యర్థము విషయమింకను నాలులోచించవలయును.

అత స్తలక్షణమాహ.

వహ్నివ్యతి రేకేఽపి రసగ్రాసీకృతానాం లోహానాం ద్రవత్వం గర్భ దృతిః

తా. దానిలక్షణమును జెప్పచున్నాడు - అగ్ని తప్తముకాకుండానే రసమునకు గ్రాసముగాజేయబడిన లోహములకు ద్రవముగలుగుటయే గర్భదృతియనబడును.

బీజానాంసంస్కారః కర్తవ్యస్తాప్యసత్వ సంయోగాత్ | తేనద్రవం తిగర్భై రసరాజస్యామ్ల వర్ణయోగేన || ౬౬ || శిలయానిహితం నాగం తాప్యంవాసింధునాహితం | తాభ్యాంతుమారితం బీజం సూతకేద్రవతిక్షణాత్ || ఊరారనాశమూత్రేషు స్వేదయేత్త్రిది సంభిషక్ || ౬౭

ఇతి డోలా జారణం

తా. హేమాక్షికములయొక్క భస్మసంయోగమువలన బీజసంస్కారము చేయదగినది, అందువలన రసరాజముయొక్క గర్భద్రావణమును ఆమ్లవర్ణసంయోగముచేతను (ఆమ్ల వర్ణమనగా నిమ్మ, మాధీపలము, పులిచింత, పులిచెంచలి, పుల్లప్రబ్బ, వీనియొక్క రసములనిభావము) చేయవలయును. మరియు, మనశ్శిలచేతనుంచబడిన నాగముగాని హేమాక్షికముగాని సైంధవలణముచేత సంపాదించబడినదై యీ రెండిటిచేతను మారణము చేయబడిన బీజము క్షణములో పాదరసమందు ద్రవించును. ఊరము, గంజి, మూత్రములయందుమూటియందును మూడుదినములు స్వేదనము గలుగ జేయవలయును.

ఇది డోలాజారణవిధానము.

క్రమేణా నేనడోలాయాం జార్యం గ్రాసచతుష్టయం | తతః కచ్ఛపయంత్రేణ జ్వలనే జారయేద్రసమ్ || ౬౮

తా. ఈక్రమముగా రసమునకు గ్రాసములు నాలుగున్న డోలాయంత్రమునందు జీర్ణింపజేయవలయును. తర్వాత కచ్ఛపయంత్రముతో నగ్నియందురసమును జారణము చేయించవలయును.

గ్రాసవిశేషలక్షణాన్యాహ.

చతుష్టప్యంశకగ్రాసా కుండధారీభవేద్రసః | జతుకాచద్వితీయేతు గ్రాసయోగ్యసు రేశ్వరి || ౬౯

గ్రాసేనతుత్పతీయేన కాకవిష్టాసమోభవేత్ | గ్రాసేనతుచతుర్ధేన దధిమండసమోభవేత్ || ౭౦

అన్యకుర్జరత్వంనలిఖతం. తా. ౬౮వ అంశమునుగ్రహించుటవలన రసము కుండధారికాగలదు. ద్వితీయగ్రాసమునందు లక్ష్మవలెనగును. ఓపార్వతీ, తృతీయగ్రాసమునందు కాకిరెట్టవలెనగును, చతుర్థగ్రాసమునందు పెరుగువీడి మీగడవలెనగును.

(ఇతరమత మైన కుర్జరత్వము లిఖింపబడలేదు.)

భగవద్గోవిందసాదాస్తు కలాంశ మేవ గ్రాసంలిఖంతి | యథాపంచభి రేభిర్ద్రాస్యైఘనసత్వం జారయిత్వాఽగర్భద్రావణనిపుణో జారయతిబీజంకలాం శేన || ౭౧ || తన్న తేచతుష్టప్తి చత్వారింశ త్రింశద్వింశ తిషోడశాంశాః పంచగ్రాసాః ||

తా. భగవత్పవృత్తులైన గోవిందభిషగ్వరులు ౧౬వ యంశ మేగ్రాసమును వ్రాసినారు. ఏలాగనఁగా ఇట్టిగ్రాసములైదింటిలో దేనిచేతనైనా ఘనసత్వమును జీర్ణింపజేసి గర్భభాగమును ద్రవంపజేయసమర్థుడైనవాడు కలాంశము(౧౬వభాగము)చేత బీజమును జీర్ణింపజేయగలడు. ఆమతమునందు ౬౮వభాగము ౪వభాగము ౩వ భాగము ౨వభాగము ౧౬వ భాగమునని ఇవి పంచగ్రాసములని యెఱుంగవలయును.

వాస్తూకైరండకదళీ దేవదాళీపునర్నవాః | వాసాపలాశనిఘళ తిలకాంచనమోక్షకాః || ౭౨

సర్వాంగఖండం సన్నిధ్రం నాతిశుష్కంశిలాతలే | దగ్ధంకాండంతిలానాంచ పంచాంగం మూలకస్యచ || ౭౩

స్లావయేన్స్తూత్ర వర్ణేణ జలం తస్మాత్స్వరిష్ఠితం | లోహపాత్రే పచేద్యంత్రే హంసపాకాగ్నిమాసవిత్ || ౭౪

బౌష్పాణాం బహుదానాచ్చ బహూనాముద్గమోయదా | తదాకాశీశసారాస్త్వీ ఊరత్రయకటుత్రయం || ౭౫

గంధకంచసితో హింగు ర్లవణాని చపట్తథా | ఏషాంచూర్ణంక్షి పేదేవి లోహాసంపుట మధ్యతః || ౭౬

సప్తాహుభూగతం పశ్చాద్ధార్యస్తు ప్రచురోవిడః | అత్రసకలఊరైశ్చసామ్యంతిలకాండానానిత్యనాధపాదాలిఖంతి ||

తా. చక్రవర్తిచెట్టు, ఆముదపుచెట్టు, అరటిచెట్టు, దేవతాశళపుచెట్టు, గలిజేరుచెట్టు, అడ్డనరపుచెట్టు, సోదుగచెట్టు, గన్నేరుచెట్టు (లేకప్రబ్బచెట్టు) నువ్వుచెట్టు, ఉష్నేత్రచెట్టు, మొక్కపుచెట్టు, ఈఅన్నిచెట్లయొక్కవేళ్లున్ను నువ్వుచెట్టుకాడలు నలగఁ జూటి భాగాండకమునుపుకాల్చి భస్మముచేసి అదియును, ముల్లంగిచెట్టుసమూలము పంచాంగములతోనున్నచూర్ణముచేసి గోమూత్రము మేకమూత్రము నరమూత్రములందు నాననిచ్చి నీళ్లుసిడిచివేసి ఇనుముపాత్రయందు యండ్లమందు పచనముచేయవలయును. ఈపాకము హంసపాకాగ్నిప్రమాణము నెఱింగి పచనముచేయవలసినది. వండునప్పు డనేకపర్యాయము లావిరివచ్చునట్లుచేసిచేసి చాలాఆవురులువచ్చినప్పుడు కాశీనము, వేగిచెక్క లేకుంటే దుంపరాష్ట్రము, ఊరత్రయము (నర్మతూరము యవతూరము ఉత్తరణిఊరము) కటుత్రయము, (శొంఠిపిప్పలివిర్యాలు) గంధకము నేలతాడిగడ్డ, ఇంగువ ౬ లవణములు, (సైంధవలవణము, సోవర్పలవణము, బిడాలవణము, కాచలవణము, సురాకారము, సముద్రలవణము) వీటియొక్కచూర్ణమును లోహాసంపుట మధ్యమునందుంచవలయును. ౭ దినములవరకు భూమిలోనిక్షేపించి యుంచవలయును. ఆప్పుడుధరింపఁదగిన బిడముకాగలదు ఇందు సకలఊరములతో సమానముగా తలకాండములుండవలయునని నిత్యనాథులవారు లిఖించుచున్నారు.

ఖర్పరేసి కతాచూర్ణం కృత్వాతస్యోపరిక్షిపేత్ |
 తత్పరంఖర్పరేత్ర శనైర్కృద్వగ్ని నాపచేత్ || 22
 పాంసపాక సమాఖ్యాతం తత్రంతద్వార్తికోత్తమైః |
 పూర్వోక్త బిడోప్యత్రయోజ్యః || 2౩

తా. కుప్పెయందు ఇసుక మెత్తగా నూరి దానిమీదవేయవలెను తరువాత ఆకుప్పెయందు మెల్లగా మృదువయినయగ్నితో పచనము చేయవలయును ఇదిహంసపాకముయొక్క తంత్రమని వార్తికోత్తములుచెప్పిరి. ఇంతకు పూర్వము చెప్పినబిడమునున్న ఇందులో జేర్చవలయును.

ఇంకనుబిడములుచెప్పబడును.

గోమూత్రేగంధకంఘర్మై శతవారంవిభావయేత్ |
 శిగుమూలద్రవైస్తద్వద్గ్ధశంఖంవిభావయేత్ || 2౪
 ఏతద్గంధకశంఖాభ్యాం నమాంశైర్బిడసైంధవైః |
 ఏతర్విమర్దితస్సూతో గ్రసజ్జేనర్వలోహకం || ౨౫

తా. గంధకమును గోమూత్రమునందు గరింపర్యాయములు ఎండలో భావనచేయవలయును. పిప్పలు గరింపర్యాయములు ముసగచెట్టువేళ్ళరసములో భావనచేయవలయును ఆలాగునకాల్చిన శంఖమునున్న భావనచేయవలయును. గంధకము, శంఖమును నీలాగున భావనచేసినపిప్పలు పీటిరెంటితో సమాంశలుగా బిడాలవణము, సైంధవలవణమును జేర్చి వీనితోపాదరసమునువర్దనచేసితి మేనియాపాదరసము సమస్తలోహములనుగ్రసించివేయును.

టంకణంశతధాభావ్యం ద్రావైఃపాలాశపుక్షుణైః |
 బిడోవహ్నిముఖోనామ హితోయం సర్వజారణే || ౨౬

తా. వెలిగారమును సోదుగచెక్కరసముతో నూరుసార్లు భావనచేయవలయును, అది విహ్నిముఖమునెడువేరుగల బిడముగానయి యన్నిటిని జీర్ణింపజేయగల దగుచున్నది. భావయేన్నిచుళతూరం దేవదాలీదళద్రవైః |
 ఏకవింశతివారంతు బిడోయంసర్వజారణే || ౨౭

తా. గన్నేరుచెట్టుఊరమును దేవతాశళకులయొక్క రసములతో ౨౦ పర్యాయము మర్దనచేయగా నగునట్టిబిడము లోహములను జీర్ణింపజేయగలదు.

మూలకార్ద్రకనహ్నినాం తూరంగోమూత్రగాళితం |
 వస్త్రపూతం ద్రవం గ్రాహ్యం గంధకం తేనభావయేత్ || ౨౮

తా. ముల్లంగి, అల్లము, చిత్రమూలము, దీనియొక్క ఊరమును గోమూత్రములో కలిపి దానిని వస్త్రములోవడియకట్టి యాద్రవముతో గంధకమును భావనచేయవలయును. శతవారంఖలేఘర్మై బిడోయంహేమజారణే ||

తా. గరింపర్యాయములు పైవజేప్పినద్రవములోఁజుంచుచియెండలో భావనచేయఁగా నట్టి గంధకబిడము సువర్ణమును జీర్ణింపజేయుటకు సమర్థమగును. (ఏవంబిడాంతరాణ్యమసంధేయాని) ఇతిబిడాః|| ఈలాగుననే బిడాంతరము లూహింపవలయును. ఇట్లు బిడములు చెప్పబడినవి.

జంబీరబీజపూరక చాంకేరీవేతసామ్లసంయోగాత్ |
 కారాభవంతిసుతరాం గర్భదృతిదారణేశస్తాః | ౨౯

తా. నిమ్మ, మాడిఫలము, పులిచింత, పుల్లప్రబ్బలి, వీనియొక్క సంయోగమువలన ఊరములగుచున్నవి. వీనివలన రసగర్భమునందలి మాలిన్యపుడోషమును బోగొట్టుటకు ప్రశస్తములయినవి. ఇతిఊరాః || ఊరవర్ణము ముగిసెను.

అధరంజనం.

తారకర్త్యన్యన తథాప్రయోగోద్యత్యతే కేవలంనిర్మలం తామ్రం
వాపితం వదనేనతు ||౧౮|| కురుతేత్రిగుణంజీర్ణం లాక్షారసనిభంసం | గం
ధకేవహతంనాగం జారయేత్కమలోదరే | ఏతస్యత్రిగుణేజీర్ణే లాక్షాభో
జాయతేరసః ||౧౯||

తా. ఇకను రసమును రజింపజేయుచీతియేలాగనగా, తారకర్త్యండు ఇట్టి ప్రయో
గము కనపర్చబడలేదు. కేవలము నిర్మలముగా చేయబడిన తామ్రమును ముఖమునందుంచబ
డినదై దానిని జీర్ణముచేసి రసము ఎఱ్ఱబడును. గంధకముచేత జీర్ణింపబడిన సీసమును కమ
లాగ్నియందు జీర్ణింపజేయును. ఈప్రకారము మాడుపర్యాయములు చేయగా రసము
లతుకవలె నెఱ్ఱబడును.

ఏతత్తునాగసంధానం రసాయనకర్తణి | కింవాయథోక్త సిద్ధబీజో
పరిత్రిగుణతామ్రోత్తరే నాన్యద్యీజం | సమజీర్ణం స్వతంత్రేణై వరంజయ
తి | కూలటీహతకరిణా వా రవిణావా తాప్యగంధకహతేన | దరదనిహత
శిలయావా త్రివ్యూఢం హేమతద్దీపం పలినావ్యూఢం కేవలమార్క
మసి||౧౮౬||

తా. నాగమును సంధానముచేయుట రసాయనకర్తయందు మాత్రో మెసంధానము
చేయుదురు. చెప్పినరీతిగా సిద్ధబీజమయినపిమ్మట త్రిగుణముగా తామ్ర ముగ్రసంపబడినప్పు
డు వేట్రొక కారణములేదు. సమజీర్ణావస్థయందు, స్వతంత్రముగానే రక్తిమవర్ణముగలదగును,
నేలయుసిరిక-నేలములక (లేక) వాకుడు-జిల్లేడు-హేమాక్షికము-గంధకము వీనిని (సమ
భాగముగా) మర్దించిగాని, ఇంగిలీకము మణిశిలలతో మర్దించిగాని యీమాడువిధముల
లో నేవిధముచేతనైనను రసమునుజీర్ణించుకొనును. కేవలగంధకము జిల్లేడుపాలతో భావ
నచేయబడినదానితోనైనను రసము మర్దించినట్లయితే కార్యకరమగును.

అథతారబీజం.

కుటిలంవిమలాత్క్షిం సమచూర్ణంప్రకల్పయేత్ |
పుటితంపంచవారంతు తారె బాహ్యంశనైర్ధమకా || ౧౮౭
యావద్దశగుణంతత్తు తావద్దీపంభవేచ్ఛుభం |
సత్వంతారోద్భవంబద్ధం సమంకృత్వాతుకామయేత్ || ౧౮౮

తా. కుటిలమనగా కటుకరోహిణి-సంబరేణి-మిరియాలు ఇవి సమభాగాలుచూ
ర్ణముచేసి తారములోకల్పి భూమిమీదను విదుపర్యాయములు పుటముపెట్టవలయును.
యెంతవరకు గం రెట్లగునో యంతవరకు పుటములిచ్చెనేని అది మంచిననుగును, అనగా
బీజశక్తిగలుగును. ఇట్లు తారమువలనగలిగిన సత్వమును (భస్మమును)తీసి రసముతో సమము
గాజేర్చి యుపయోగింపవలయును.

తచ్చూర్ణంవాహయేత్తారే గుణాన్యవహిషోడశ || ప్రతిబీజమిదం
శ్రేష్ఠం సూతకస్యనిబంధనం | చరణాత్సారణాచ్చైవ సహస్రాం
శేనవిధ్యతి || ౧౯ || వంగాభ్రంవాహయేత్తారే గుణానిద్వాద
శానిచ | ఏతద్దీపంసమేచూర్ణై శతవేదీభవేద్రసః || ౯౦ || నాగా
భ్రంవాహయేత్తారే హేమ్నిద్వాదశగుణానిచ || ౯౧ ||

తా. ఇదివరకు చెప్పినచూర్ణమును తారభస్మమునందు జేర్చితే ౧౬ గుణములుగలద
గును. ప్రతిబీజమునందును రసశుద్ధిబంధనముల విషయమై యిదిశ్రేష్ఠమయినది. మర్దనవలన
ను స్రవించిపేయుటవలనను సహస్రవిధముల వేధించుచున్నది. వంగముఅభ్రకమును తారభ
స్మమునందువహింపజేయవలయును. అది ద్వాదశ(౧౨)గుణములుగలది. ఇట్టిబీజముకు సమా
నమైనచూర్ణమునందు రసము బంధింపబడేనేని ౧౦౦ రోగములనైనను జయించి యారోగ్య
ముగలిగించును. నాగము అభ్రకము కలిసి తారమునందు మిళితముచేయగా నట్టితారము
సువర్ణమునకు ౧౨ గుణముల గుణమునిచ్చును.

బీజన్ద్విదం.

ప్రతిబీజమిదంశ్రేష్ఠం పారదస్యనిబంధనం | మాక్షీ కేణ తంతామ్రం
నాగంచరంజయేన్ముహూః || ౯౧ || తంనాగంవాహయేద్దీపజై ద్విషోడశగుణా
నిచ | బీజన్ద్విదంవరంశ్రేష్ఠం నాగబీజం ప్రకీర్తితం | సమాచారితమాత్రే
ణ సహస్రాం శేనవిధ్యతి || ౯౨

తా. పాపరసము బంధించుటలో అన్ని బీజములకన్నను నిదిశ్రేష్ఠమయినది. ఏదన
గా తామ్రము హేమాక్షికములతో మర్దించి నాగమును (సీసమును)సిందూరింపజేయవలెను.
అట్టి నాగసిందూరమును ౧౬ రెట్లుబీజమునం దుంచవలయును. ఇది నాగబీజమని చెప్పబడు
చున్నది. సమముగా దానినిబయోగించిన మాత్రముచేత సహస్రరోగములనై నా వేధించును.

అఘాంజనార్థం సారణార్థంచత్రైలం.

మంజుషాకింశుకంచైవ ఖదిరం రక్తచందనం కరబీజందేవదారు స
రలోతజనీవ్యయం॥౯౨॥ అన్యనిరక్తపుష్పాణి పిష్ట్యాలూక్షారసేనతు | త్రై
లంవిపాచయే త్రైవ కుర్యాద్బిజాదిరంజనం || ౯౩

తా. ఇకనా అంజనమునిమి త్రమున్ను సారణమునిమి త్రమున్ను త్రైలముచెప్పబడుచు
న్నది. మంజిష్ఠ, మోదుగ చెక్క, చంద్రచెక్క, రక్తచందనపుచెక్క, గన్నేరు, దేవదారు
చెక్క, మద్దిచెక్క, మండపసుపు, కస్తూరిపసుపు, ఇంకా ఎఱ్ఱగావుప్పించినపుష్పములు
కొండమామిడిచెక్క రసముతో నీవస్తువులన్నియును నూతి ఆముద్దతో నూనెకలిపి పచనము
చేయవలయును. దానివలన బీజాద్యంజనము చేయవలయును.

ద్విగుణేరక్తపుష్పాణాం రక్తవీతగణస్యచ |

క్వాధేచతుర్ధణం క్షీరం త్రైలమేకం సురేశ్వరి || ౯౪

తా. ఎఱ్ఱనిపుష్పములు ద్విగుణముగాజేర్చి ఎఱ్ఱపుపచ్చనగానుండు పుష్పజాతిన్ని
జేర్చి కషాయముగాగాచి దానికి నాలుగురెట్లుపాలున్ను ౧ రెట్టినూనెయున్ను పోసి
త్రైలశేషముగాగాచి దానిలో

జ్యోతిష్కరంజాఖ్య కటుతుంబీనముద్భవం | పాటలాకాకతుం

ద్యంబు మహారాష్ట్రీరసైఃపుధక్ ॥౯౫॥ భేకనూకరమేమాహి మత్స్యకూ
ర్కజతాకశాం | వసయాచైకయాయుక్తం షోడశాంశైస్సృషేషితైః॥౯౬॥
మూలతాకులమాక్షీక ద్వంద్వమేలాపకౌషఢైః | పాచితంగాలితంచై
వ సారణా త్రేనముచ్యతే || ౯౭

తా. మెఱుపుతీకచెట్టు - పులిగోరుచెట్టు - చేదుఅనపచెట్టు - వీనిచెక్కలరసము
న్ను, కలిగొట్టుచెట్టు - కాకిదొండ - దుంపరాష్ట్రము - వీనిరసములతో వేరువేరుగానున్ను కప్ప-
పంది - మేక - త్రాచుపాము - చేప - తాబేలు - మొనలి - మొదలయిన జలచరములు - వీనిచేదులతో
నొక్కొక్కసారి గానున్ను ౧౬వ భాగము వేసి లెస్సగా మర్చించి, కరువేరు - ఆకుపత్రి - శే
మాక్షీకములు - నన్నయేలకులు - పెద్దయేలకులు - శొంఠి వీనికషాయము వీని దానిలో పచనమును
చేసి వడియబోసి దానిని సారణమునకుజేగా ధానివలన రసము సర్వదోషములున్ను విడిచి
ఫలిశుద్ధిగలదగుచున్నది.

అత్రగంధర్వత్రైలమపి రసహృదయస్వరసాత్ | ఊర్ణాటంకణిగిరిజతు
మహిషీస్వర్ణాక్షీమలఇంద్ర ఇంద్రగోపకర్కటకాః | ద్వంద్వమేలాపకౌష
ధాని ||

తా. ఇండు గంధర్వమనెడు మృగ(దుప్పిజాతి)ముయొక్క త్రైలము అనగా కొవ్వు
న్ను తసహృదయగ్రహముల నణగించును. నాభి - వెలిరాగము - శిలాజిత్తు - మహిషాక్షీ -
మాక్షీకాలు - చిట్టనూండురము - పాపరచెట్టు, ఆర్ద్రపురుగులు - సీతలు - ఇవిద్వంద్వమేలా
పకౌషధము లనుపేరులోనివి.

అథాపరం.

యథాప్రావైశ్శ్యైవతవుష్పై ర్నానావృక్షసముద్భవైః | రసంచతు
ర్గుణయోజ్యం కంగులీత్రైలమధ్యతః ॥౯౮॥ పచేత్రైలావశేషంతు తస్మిం
స్సైలేనిషేచయేత్ | ద్రావితంతారబీజంతు ఏకవింశతివారకం | రంజితం
జాయతేతత్తు రస రాజస్వరంజనం || ౯౯

తా. అన్నిజాతులచెట్లనుండి త్రైలనిపుష్పములను సంపాదించి యవన్నియు రసము
తీసి కంగులీత్రైలముకంటె రెట్లుగానా త్రైలమం దుంచవలయును. కంగులీత్రైలమునగా కొఱ్ఱుల
వల్లదీసినచురు. దానిలో త్రైలపుష్పలరసము దానికంటె రెట్లుపొయ్యవలయును. దానిని
త్రైలశేషముగాగాచవలయును. ఆట్టిత్రైలమందు ఇదివరకు చెప్పినరీతిగల శ్రవణము క్షయై
తారబీజమును ౨౧సార్లు భావనజేయుగా రసము సిందూరించి యాషధయోగ్యముగును.

కుటిలేవలమత్యధికం రాగస్తీక్షణ్ణే చపన్నగేష్టేహః | రాగస్తేహాబ
లానితు కమలేనిత్యంప్రశంసంతి | బలమాస్తేఏకసత్వైజారణరాగాః ప్రతి
ష్ఠితోస్తీక్షణ్ణే | బంధశ్చసాధలోహే క్రమేణమధనాగరంగగతం ||౧౦౦॥

తా. కుటిలమనగా తగరము. దానియందు బలమధికము. ఉక్కునందు రాగమధిక
ము. సీసమునందు స్నేహము (అనగా నైగనగ్యము, లేకకాంతి)అధికము. కమలమునందు
తాగస్తేహాబలములు మూడునుగలవు. కమలమనగా నిట్టికొవ్వునందు గలవని ప్రశంసించి
తురు. ఒకదానియందు బలము, ఒకదానియందు జారణరాగములు - ఉక్కునందు బంధము -
సారము లోహమునందు మధనము తగరమునందు బలమునుగలవు.

అధమారణోచ్యతే.

అంధమూషాతుకర్తవ్యా గోస్తనాకారసన్నిభా | సైవచ్ఛిదాన్వి
తామధ్య గంభీరాసారణోచితా || అన్యమేవమూషాయాంత్రైలమపగ

తక్కం విమలమాపూర్య మస్తిన్నధిక మధస్తాద్భుత బీజప్రక్షేపసమకా
 లమేవ సమావర్జనీయః | సూతవర స్తదను సద్యోమూషానసమాచ్ఛాదనీ
 యంఏతత్తైలా క్తఖండప్రంధిబంధేన అరుణానితబీజాభ్యాం అశ్వనాసారక
 ర్తణౌమిళితంచేత్ సారితః సమ్యక్స్యంయమితః విజ్ఞాతవ్యః | ప్రతిసారితస్తు
 ద్విగుణబీజేన త త్తదనుసారిస్తు త్రిగుణేనాత్రత్రివిధాయామేవసారణాయా
 మరుణానితకర్తణోః క్రోమణార్థమీషదీపత్వన్నగవంగౌవిశ్రాపణీయావితీ ||

తా. గోస్తనాకారముతోనుండునట్లొకయంధమాషను నిర్దింపవలయును. దానికి
 మిక్కిలిసన్నముగా పాదరసము క్రిందికిదిగునంతటిరంధ్రము చేయవలెను. అట్టిమాషయం
 దిదివకకుచెప్పిన రీతిగలతైలమును దానియందుండు మడ్డిమకిలి, తీసివేసి నిర్తలముగాజేసియా
 మాషయందుపూరించి అంతకుముందే దానిక్రింద్రవింపజేసిన తారబీజమును నీమాషయం
 దు తైలముంచుటకు గానుంచి దానిలోబీజద్రవమున్న మూషలోతైలమున్న ఒక్కసారిగానే
 యేర్పడవలయును. దానియందు సంస్కృతపాదరసమునుంచి మూషనోరునుమాసివేయవల
 యును. ఈతైలముతోగూడిన రసబంధముచేత ఎఱ్ఱ, నల్లరిఅయిన బీజముచేతను అశ్వనా
 సారకర్తతోమిళితమైతే ప్రసరించినరసములెన్నగా బంధింపబడినదని తెలుసుకొనందగును.
 ఇట్లుమాడుబిద్ధముల సారణమునందును నల్లపడుట ఎఱ్ఱబడుటయు నైనరసమునందు శుద్ధి
 చేసినతగరము-సీసము కొంచెము కొంచెముగా చేర్చదగినవి.

సారితోజారితశ్చైవ పునస్సారితజారితః |
 స్తప్తసంకలికాయోగాత్ కోటివేధీభవేద్రవః || ౧౦౧

తా. ఏడుఫర్యాయములు సారణజారణములను బోదించుటవలన నిష్కృష్టమైనర
 సము కోటిరోగములనైనను నివారణచేయగలదు.

ఇత్యాదీనికర్తాశి పునఃకేవలం ఈశ్వరానుగ్రహసాధ్యత్వాత్ నప్ర
 వంచితాని ||

తా. ఈలాగంటియోగములుచేయుట నలవిగావు. కేవలము ఈశ్వరానుగ్రహము
 గలవానికే సాధ్యములగును. గావుననిందు విస్తరించి వివరింపలేదు.

శిలయానిహితోనాగో వంగమాతాళకేళుద్దేన
 క్రమతఃపీతేశుక్లేకామణమేతత్సుసందిష్టం || ౧౦౨

తా. మణిశిలలో గలసిన సీసమున్న తాళకముతో గలసిన వంగమున్న క్రమ
 ముగా పసిమి వర్ణముగాను తెలుపువర్ణముగాను నుండును. ఇది క్రామణమని చెప్పబడును.

అధఘేటమార్గణ జారణకంజనే.

ఘేటకంస్వర్ణసంతుల్యం సమావర్తంతుకారయేత్ | మాక్షికం
 కాంతపాషాణం శిలాగంధం సమంసమం || ౧౦౩|| భూనాగైర్తయై
 ద్యామం వల్లమాత్రం పటికృతం | ఏషా విడవటిఖ్యాతా యోజ్యాసర్వ
 త్రజారణే || ౧౦౪

తా. పాదరసము సువర్ణము సమానముగా గలియ నూరవలెను, సిమ్మట పేమా
 ష్టికము-కాంతము-పాషాణము-గంధకము-ఇవన్ని సమభాగాలు గూర్చి వానపాములతో
 గల్పి యామమాత్రము మర్దింపవలయును, సిమ్మట పటుకలుగాజేసి యుంచవలయును. ఇది
 రసమును జీర్ణింపజేయుశుభ్ర డుపయోగింపవలయును. ఇది విడవటియని పేరు గలదియగును.

ఇతి జారణార్థం విడవటి.
 సింధూర రసయోగః.

దరదం మాక్షికంగంధం రాజావర్తం ప్రవాళకం | శిలాతుల్యం
 చకంకుషం సమచూర్ణం ప్రకల్పయేత్ || ౧౦౫|| వర్ణాభ్యాంపీతరక్తాభ్యాం
 కంగులీ తైలకైస్సహ | భావయేద్దివనాశాపంచ సూర్యతాపె పునః
 పునః|| ౧౦౬|| జారితంసుతఘేటంచ కల్కనానేనసంయుతం | వాలుకాహం
 డిమధ్యస్థం శరావెపుటమధ్యగం | త్రిదినంపాచయెచ్చుల్ల్యాం కల్కందే
 యం పునఃపునః|| ౧౦౭|| రంజితోజాయతెసూతః శతవేధీనసంశయః|| ౧౦౮

తా. ఇంగిలీకము పేమాష్టికములు గంధకము రాజావర్తము పగడపు చూర్ణము
 మణిశిల కంకోష్ఠము ఇవన్ని సమభాగాలుగా గూర్చి చూర్ణమును చేయవలయును. పీత
 వర్ణము రక్తవర్ణముల చేతనున్న కొఱ్ఱకషాయము తైలములతో గూడానున్న గ దినముల
 పర్యంతము ఎండలో మాటిమాటికిని శోషింపఁ జేయవలయును (అనగా నొకదినమున
 నెండిన చూర్ణమును మరల తైలాదికములో నుంచుచు నంతయు నినుకువరకును నెండించు
 చుండవలయును) ఈప్రకారము జీర్ణింపజేసిన పాదరసమును పైనజేప్పిన కల్కముతో
 గల్పి యొకహండియందుంచి వాలుకాయంత్రంబునందు శరావపుటమందుంచి మూడు
 దినములు పాచనము చేయవలయును. పచనము చేయునపుడు కల్కమునుంచుచు రావల
 యును. ఈలాగున జర్జరించిన రసము ఎఱ్ఱనిదై సింహారించును. ఇట్టి రససింధూరము నూరు
 రోగములనైన హరించును. సంశయములేదు.

రసదరదతాప్య గంధకమనశ్శిలాభిః క్రమేణవృద్ధాభిః ।

పుటమృతశుల్బంతా రేత్రివ్యాధం హేమకృష్టిరియం ॥ ౧౦౯

తా. పాదరసము ఇంగిలీకము హేమాక్షికము గంధకము మణిశిల రాతిపువ్వు వీనితో పుటములు పెట్టిన తామ్రభస్మము రజతభస్మము ఈమూడున్ను త్రివ్యాధమని పేరు గలదియు వివర్ణమును జీర్ణింపజేయునదియైన హేమకృష్టియను నౌషధమయి యున్నది.

అష్టానవతిభాగంచ రూప్యమేకంచహోటకం ।

సూతకే నచవేధస్నాస్యి చ్చతాంశ విధిరీరితః ॥ ౧౧౦

తా. ౯౦ భాగములు వెండియున్న ౧ భాగము బంగారమున్ను ౧ భాగము పాదరసమున్ను గలిగినట్లైతే ఇది శతాంశ విధియని చెప్పబడుచున్నది.

చంద్రస్యైకోనపంచాశ త్రధాశుద్ధస్యభాస్వతః ।

వహ్నిరేక శృంభురేకః శతాంశ విధిరీరితః ॥ ౧౧౧

తా. శతాంశవిధిని మరియొక రీతిగా జెప్పచున్నాడు. వెండి ౯౯ భాగములు శుద్ధిచేసిన తామ్రము ౯ భాగములు సువర్ణము ౧ భాగము పాదరసము ౧ భాగము గా నిది యొక శతాంశవిధి చెప్పబడినది.

ద్వావేవరజతయోని తామ్రయోని త్వేనోపచర్యతే । ఏవంసహ

స్రవేధాదయో జారణబీజవశా దనుసర్తవ్యాః ॥ చత్వారః ప్రతివాపాస్స లాక్షణీయా మత్స్యప్రి త్రభావితయా । తారెవా శుల్పేనాతారా రిప్టోత దనుభ్రమేణముదితః ॥ సిద్ధక పరివేష్టితోదేయః ॥ ౧౧౨

తా. ఈ శతాంశవిధులు రజతయోని యనియు తామ్రయోనియయు రెండువిధ ములుగా జెప్పబడి యున్నవి. ఇటులనే సహస్ర వేధాదులున్ను జారణముజేయు బీజ వశమువలన ననుసరింప దగినవి. ప్రతివాపములు నాలుగు విధములు. చేపచేదుచే నాన బెట్టబడినట్టియు వెండియందుగాని తామ్రమందుగాని జీర్ణింప జేసినట్టియు రసప్రతివాప ములు తారారిప్టమనియు తారకృష్టమనియు తారమందు రెండువిధములు. తామ్రారిప్ట మనియు తామ్రకృష్టమనియును తామ్రమందు రెండువిధములు. ఇటులచేయునట్టి ప్రతి వాపము లన్ని యును తే నెమైనముతో పరివేష్టించి పుటమివ్వదగినది.

అతివిద్రుతే తస్మిన్స్వేగ్గోసా దండవేధేన । తదనుసిద్ధ తైలనా

ప్లావ్యభస్మా వచ్చాదనపూర్వకం । అవతార్య సాంగశైత్యపర్యంత ముపే

క్షీతవ్యమితి ॥ ౧౧౩

తా. ఈ ప్రకారము లెన్నగా కరిగించినదానిని కర్రతో మర్దన చేయవలయును. ఆమర్దనవలన వచ్చిన తైలముతో తడవి పైన బూడిదను కమ్మి సాంగశీతలన దింప వల యును. వేడిచల్లారవర కుంచవలెననుట.

సిద్ధంర సేనయద్ద్యవ్యం పతూహం స్థాపయేన్నువి ।

తతతనీయనగరే విజానీ తవిచక్షణః ॥ ౧౧౪

తా. ఇట్టి రసము చేత సిద్ధమైన యాద్రవ్యమును ౧౫ దినములవరకు భూమిలో స్థాపన చేసియుంచి తర్వాత పట్టణమునకు తీసికొనివచ్చి నేర్పగల వైద్యుడు దానిని తెలిసి కొనవలయును.

సమర్పిత సైన్సంధవకోటరే భృశంవిధాయస్త్రిప్టం సికతాసుత స్త్రిమం ॥

విశుద్ధ గంధాదిభీషిదగ్ని నా సమస్తమత్నా త్యశనీయమిశజః ॥

తా. పైనచెప్పిన రససిద్ధ ద్రవ్యమును దెచ్చి సైన్సంధవ కోటరమునందుంచి (వావిలి చెట్టు తొట్టులో) తప్తమయిన యిసుకయందుంచిన ఖల్వములోనూరి శుద్ధిచేసిన గంధకము మొదలయిన వానితో మంచాగ్నియందు పచనముసేయగా శుద్ధిపొందిన రసము సమస్త మును హరించుకొనును. అవి ఏవనగా సువర్ణ రజతతామ్రాదులు.

లోహంగంధం టంకణంధ్కాతమే తత్తుల్యైశ్చూర్ణై భానుభేకాహి

బద్ధైః । సూతంగంధం సర్వసామ్యైన కూప్యామిషత్సాధ్యం చాత్రనో

విస్తయద్ధ్వం ॥ ౧౧౬
తా. లోహము గంధకము వెలిగారము ఇవి శుద్ధిచేసినవి సమానభాగాలు దెచ్చి చూర్ణముచేసి తామ్రము చపలము తెట్లతెగడ వీనితోగూర్చి పాదరసము గంధకము అన్నిటితో సమానముగా చేర్చి కుప్పెయడంచుంచి మంచాగ్నిని పచనముసేయగా సర్వరోగ ములను సాధింపవచ్చును. ఈవిషయమై బీస్తయమేమియు నక్కరలేదు.

సిద్ధవీరితః కల్కః ।

కర్షాషడణ కజ్జలీహారిస్తై ర్గంధస్యచద్వారజః । సిద్ధాఖ్యం సకలైః కృతం పల్లమధద్విత్తైశ్చలోహైః శ్రితః । భూయోగంధ మతంచతుర్దశ

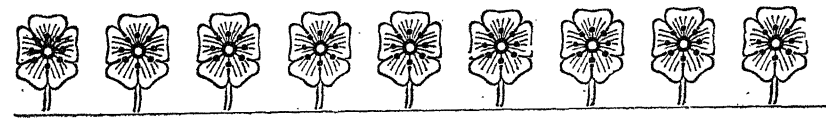
పుట స్నాదింత్రగోపారుణం! తత్తారేమధునాపుటెన ధమనే నార్కచ్ఛవీ
 మీహతే|| ౧౧౭|| కర్నాహతి బహుత్వమాత్ర విశ్రాంత తయాతమ ఇతి
 యావత్ కర్మాస్యత్రిధాపత్ర లేపేన ||

తా. తాండ్రచెట్టు వేళ్ల కనిమిది రెట్టు కుబువేరున్న మూనిపగుపు వేళ్లరసముల చేత
 నున్న రెండుపాళ్లు మంచిగంధపు పొడుమున్న ఈ అన్ని వస్తువుల పలప్రమాణముల
 చేతనున్న ౨-3 లోహములతో గలసినది సిద్ధకల్క మనంబడును. తిరిగి గంధకముతో నీ
 చూర్ణమును ౧౪ పుటములు పెట్టగా నా ద్రవపురుగు వర్ణముగా సింఘారించును. దానిని
 వెండిచూర్ణముతో తేనెలోమర్దించి పుటమువేయగా సూర్యోదయకాంతిపంటి దగును
 ఈ కర్మపత్రలేప క్రియచేతను మూడువిధములయి యున్నది.

ఇతిసిద్ధచూర్ణకల్పః

ఇతి తృతీయోధ్యాయః

శ్రీ విశ్వనాథావధూత పరగుర్వర్పణమస్తు.

శుభమస్తు.

శ్రీ జగద్గురు విశ్వనాథావధూతయేనమః.

ఆంధ్రతాత్పర్యసహిత

రసేంద్రచింతామణి.

రససిద్ధాంతప్రకరణమ్.

తాలతామ శిలాగంధ సంయుతం దరదంయది |

కూపికాయాం ముహూఃపంకం ద్రవకారితదామతం ||

తా. తాళకము తామ్రము మణిశిల గంధకము పీనితో ఇంగిలీకము కలిసి నట్ట
 యితే కుప్పెయందుంచి మాటిమాటికి బురచను బూయుచు (వచనమునేయగా) దాని
 యందలి రసమును ద్రవింపజేయును.

ఇతి సిద్ధదళకల్పః.

అథ క్షేత్రీకరణముచ్యతే.

స్నిగ్ధంస్నిగ్ధవిరిక్తం యన్నీరుజం సిద్ధభిషజైః | ఏతత్క్షేత్రం సమాసేన
 రసబీజార్పణక్షమం || ౨ || స్నిగ్ధంప్రతిస్త్రిదినం ఘృత సైంధవపాసేన | విరిక్త
 మిచ్చాభేదినావాంతం వచాదిరసేన ||

తా. క్షేత్రీకరణమనగా రోగము గలవాని కాషధసేవకు యోగ్యమయిన దళకు
 బెచ్చుట. క్షేత్రమనగా సంగ్రహముగా రసబీజాదుల నివృడమునకు దగినట్టు దేహమును
 శుభ్రపరుచుట. విరేచనాదులు కాకుండా నున్నట్టివానికి మూడుదినములవరకు నెయ్యి
 సైంధవలపణముతో మిశ్రమముచేసి త్రాగించుట వలన నెట్టివికారములునులేక ఇచ్చా
 భేది యగును. పిమ్మట వసమోచలయిన వానిరసము ద్రావింపగా వాంతులై హృద్గత
 రోగము నివర్తియగును. ఇటులయినతర్ఫాత నేమకాషధ మైనను శీఘ్రముగా నారోగ్య
 కరమగును.

పలాశబీజం విజంగం గుడమోడకభక్షణాత్ | కీటపాతనం నీ
 రుజం సంవత్సర మయనంవా పరిశీలితైః శృంగారాభలక్ష్మీ విలాసాద్యద్ర
 సత్వప్రధానప్రయోగైః ||

తా. మోడుగ విత్తులు (ఇవె మోడుగమాడలనబడును) వాయువిడంగములు బెల్లము
 కలిసిన లడ్డువులతో (బెల్లము పాకముపట్టి అందు చూర్ణమువేసి యుండలు చేయవలెను)
 భక్షించుట వలన కడుపులోనుండు పురుగులన్నియు పడిపోయినందున రోగము లేకుండా
 పోవును. ఒక సంవత్సర మైనను ౬ మాసములైనను ఫరిశీలించి చేయబడినట్టియు సత్వ(బల)
 ప్రధానమైన కృష్ణాభకలక్ష్మీవిలాసాది రసములయొక్క ప్రయోగములచేత రోగమును
 సాధింపవలయును.

ఇతిశుద్ధో జాతబలః శాల్యోదనజాంగలాదిముద్గరస్యైః |
 క్షేత్రీకృతనిజదేహః కుర్వీతరసాయనం మతిమాన్ ||

తా. ఈ మైనచెప్పినప్రకారము తనశేనమును క్షేత్రముగాచేసికొనినరోగి
 శాల్యోదనము సన్న బియ్యపు వంటకము(అన్నము) మేకమాంసము పెనరకట్టు మొదలయిన
 పద్యములచేత శుద్ధుడై బలముగలవాడు బుద్ధిమంతుడై రసాయనమును జేయవలయును.

అకృతేక్షేత్రీకరణే రసాయనంయోనరః ప్రయుంజీత
 తస్యక్రామతినరసః సర్వాంగైదోషకృద్భవతి ||

తా. పూర్వోక్తప్రకారము దేహము క్షేత్రీకరణమును జేయక యే నరుడు రసాయ
 మును సేవించునో వానికి రసమువ్యాపింపదు (నరేగదా) సర్వాంగములందును దోషము
 నుగూడ గలిగించును.

ఘనసత్వపాదజీరోర్ధ్రక్రాంత జీర్ణశ్చక్షిత్సనమజీర్ణః |
 క్షేత్రీకరణాయరసః ప్రయుజ్యతేభూయఆరోగ్యాయ ||

తా. రసదోషమువలన శరీరమునం దారోగ్యము తప్పినవానికి తిరిగి యారోగ్య
 ముగలగుట కొఱుకును శరీరమును సుక్షేత్రముగాజేయుట కొరకును ఘనసత్వము గలిగి పా
 దము నాల్గవభాగము జీర్ణించిన రసముగాని సగము జీర్ణించిన రసముగాని ఉక్కుతో
 సమానముగా జీర్ణించిన రసమును గాని ప్రయోగింపవలయును.

యోగ్నిసహత్వంప్రాప్తః సజాతోహేమతారకర్తా |
 శుద్ధోరసశ్శుక్తో విధినా సిద్ధిప్రదో భవతి ||

తా. ఏరసము, అగ్నినిసహించునో (అనగా నగ్నియందు హరించదో) అట్టిరసము
 బంగారును వెండిని, చేయుటకు సమర్థమగును. ఇట్లు శుద్ధిపొందినరసమును విధిప్రకారము
 భుజించినట్లయితే సిద్ధికరమైనదగును.

ఘనసత్వకాంతతామ్రశంకర తీక్ష్ణాదిచూర్ణస్య
 సూతస్యగుంజవృద్ధ్యా మాషకమాత్రంపరామాత్రా ||

తా. అభ్రకము-కాంతము-తామ్రము-వెండి-ఉక్కు-మొదలైనవాని చూర్ణమునకును
 శుద్ధరసముచేర్చి నందువలన జేయదగినమాత్రలు గురిగింజకంటె గొప్పగానుండకూడదు. సా
 మాన్యముగా మినపగింజంతమాత్ర యుత్తముమొనరి.

గుంజామాత్రంరసందేప హేమజీర్ణంతుభక్షయేత్ |
 ద్వీగుణంతారజీర్ణస్య రవిజీర్ణస్యచత్రయం ||

తీక్ష్ణాభ్రకాంతనూషేకా ప్రాయోమాత్రేతిక్తిరితా ||

తా. ఓపార్వతీ! పరిశుద్ధమైనరసము, బంగారును తనలో జీర్ణింపజేసికొన్నదైన పక్ష
 మునకు గురిగింజంతవత్తుగలదానిని భక్షింపవలయును, వెండినిజీర్ణింపజేసి కొన్నదైనపక్షమున
 కు రెండుగురిగింజలత్తునికగలదానిని భుజింపవలయును తామ్రమును జీర్ణించుకొన్నదైతే
 3 గురిగింజలత్తుగలదానిని భుజింపవలయును. ఉక్కు-అభ్రకము-కాంతము వీనినిజీర్ణించు
 కొన్నదైతే మాషమాత్రము సేవింపవలయును - మాషమునగా రగురిగింజలవత్తు-ఇదె చిన్న
 మనియు చెప్పబడును.

ఇతిమాత్రాకథనం.

అధరసనిషేధానాహం.

రసాయనకల్పమందు నిషేధింపదగిన రసమును గురించి చెప్పుచున్నాడు.

నాగవంగాదిభిర్బద్ధం విషోపవిషబంధితం |
 మూత్రంశలక్రం హతాద్బద్ధం త్యజేత్కల్పైరసాయనే ||

తా. నీనము తగరములతో కట్టబడిగాని విషములు ఉపవిషములు, వీనితో బంధిం
 చుబడిగాని మూత్రశుక్రములు హతాత్తుగా బంధించునట్టిగాని రసమును రసాయనకల్పమునం
 దుపయోగింపగూడదు. దానిని విడిచి పెట్టవలయును.

భస్మనస్తీక్షణీస్య లయోయుః పలభక్షణాత్ | ఏవంభుక్త్యాదశే

పలం తీక్షణజీర్ణస్యభక్షయేత్ ||౧౨|| తదాజీవెన్నహాకల్పం ప్రళయాంతేశివంప్రజేత్ ||

తా. తీక్షణలోహమును జీర్ణింపజేసికొనిన రసభస్మ మొకపలము నేవించినందువలన ఒకలక్షసంవత్సరములు జీవింపవచ్చును. ఈ ప్రకారము పదిపలములు భక్షించెనేని మహాకల్ప పర్యంతముజీవించి ప్రళయంతమునందు శివసాయుజ్యమునొందును.

భస్మనశ్చుల్బజీర్ణస్య లక్షాయుః పలభక్షణాత్ || ౧౩

తా. తామ్రమును జీర్ణింపజేసికొనిన రసముయొక్క భస్మమును ఒకపలము నేవించినట్లయితే లక్షసంవత్సరము లాయుర్దాయము గలుగును.

కోట్యాయుర్బ్రాహ్మణామాయుష్యం వైష్ణవం రుద్రజీవితం |

ద్వితీచతుః పంచషష్ఠే మహాకల్పాయురీశ్వరః || ౧౪

తా. వెండియందు జీర్ణించిన రసభస్మమును పలమాత్రమునేవించిన కోటిసంవత్సరములు బ్రహ్మాంతాయుస్సుగలవాడగును. ౨-౩-౪-౫-౬పలములు నేవించితే మహాకల్పపర్యంతము నాయువుకలవాడై తుద కీశ్వరుడగును.

భస్మనోహేమజీర్ణస్యలక్షాయుః పలభక్షణాత్ |

విష్ణురుద్రశివత్వంచ ద్వితీ చతుర్భిరాష్ట్రయాత్ || ౧౫

తా. సువర్ణమును జీర్ణింపజేసికొనిన రసముయొక్క భస్మమును పలము మాత్రము భుజించుటవలన లక్షాయుర్దాయముగలవాడగును. ౨-౩-౪పలములు నేవించినట్లయితే విష్ణురుద్రశివులతో సమానుడగును. ఇంటి విష్ణువుఅనగా సూర్యుడు, రుద్రులనగా నేకాదశ రుద్రులు, శివుడనగా శంకరుడు అని తెలియవలయును.

గుంజామాత్రం హేమజీర్ణం జ్ఞాత్వాచాగ్ని బలాబలం

ఘృతేనమధునాచాద్యాత్ తాంబూలంకామిసీంత్యజేత్ || ౧౬

తా. సువర్ణమును జీర్ణింపజేసికొనిన రసభస్మమును గురిగింజంతూచి జలరాగ్నియొక్క బలాబలములను దెలిసికొని నేతితో గాని తేనెతో గాని కల్పి భక్షింపవలయును. తాంబూలమునున్న స్త్రీసంగమునున్న విడిచిపెట్టవలయును.

ఏకోహిదోషస్సూక్ష్మోస్తి భక్షితేభస్మనూతకే |

త్రిసప్తాహోద్వారాగోహే కామాంధోజాయతేనరః || ౧౭

తా. ఓపార్వతీ! ఈరసభస్మనేవనమం దొకదోషముగలదు. ౨౧దినము నేవించిన మనుష్యుడు కామాంధుడు కాఁగలడు.

నారీసంగాద్వి నాదేవి అజీర్ణం తస్యజాయతే | మైథునాచ్చులితేశు క్రే జాయతే ప్రాణసంశయః || ౧౮ || యవత్యా జల్పనంకార్యం తావత్తు మైథునంత్యజేత్ | బ్రహ్మచర్యేణవాయోగీ సదాసేవేత సూతకం || ౧౯ || సమాధికారణంతస్య క్రామణంవరమమతం! ప్రభాతేభక్షయేత్సూతం పత్త్యంయా మద్యయాధికే || ౨౦

తా. ఓపార్వతీ! స్త్రీసంగము లేకపోయినట్లయితే వాని కజీర్ణరోగముగలుగును. ఒకవేళ స్త్రీసంగము చేసినట్లయితే ఆ మైథునమువలన శుక్లముచలించగా ప్రాణసంశయమైన రోగముగల్గును. అయితే అందుకుచేయవలసినపనియేమనగా నవయావనురాలయిన స్త్రీతోనూరకసంభాషింపవలయును గాని మైథునమును విసర్జింపవలయును. యోగియయిన వాడు బ్రహ్మచర్యముతోనుండి యెల్లప్పుడును రసమును నేవించవలయును. అటలజేయగా వానికి యోగసమాధినిల్చుటకు గారణమై ఉత్తమమైన మనోనిగ్రహము గల్గును. ప్రాతఃకాలమునందే రసమును భక్షించవలయును పత్త్యము రెండుజాములతరువాతను బుచ్చుకొనవలయును.

నలంఘయేత్త్రియామంతు మధ్యాహ్నా చైవభోజయేత్ ||

సకణామమ్యతాంభుక్త్వా మలబద్ధే స్వపేన్నిశి || ౨౧

తా. మూడుయామములు దాటగూడదు. కేవలమధ్యాహ్నమునందైనను భుజింపజేయవలయును. మలబంధనమైన పక్షమునకు, సిప్పళ్లున్న కరక్కాయలెరడున్న తిని రాత్రినిద్రించవలయును మలబంధముశాంతించును.

తాంబూలాంతర్గతేనూతే కిట్టబంధోనజాయతే | అతిషానంచాత్య శన మతినిద్రా ప్రజాగరః || ౨౨ || స్త్రీణామతిపనంగంశ్చ అధ్వానంచ నివర్జయేత్ | అతికోపంచాతిహర్షం చాతిదుఃఖమతిస్పృహః || ౨౩ || శుష్కవాదంజలక్రీడా మతిచింతాంచ నర్జయేత్ |

తా. హేమజీర్ణితమైన పాదరసమును తాంబూలమునందు భక్షించినవారికి మలబద్ధరూపమైన కిట్టముగలుగదు. మలము పిట్టముగట్టి విరోచనముకాకుండాచేయదని భావము. అట్టివానికి అతిజలపానమున్న అతిభక్షణమున్న అతినిద్రయున్న అతిజాగరణము

స్త్రీసంస్కరణమును మార్గప్రయాణమును విడువవలయును. మఱియు నతికోపము అతి సంతోషము అతిదుఃఖము అతికోరికయును ఊరకకలహించి వాదించుటయు నీటి యందీదులాడుట అతిఅహోచనఅనునట్టి వీనిని విసర్జించి వేయవలయును.

అపత్యవస్తూన్యాహ.

కూశ్మాండకంకర్కటీచ కల్పిగం కారవేల్లకం || ౨౮

కుసుంభికాచకర్కటీ కదళీ కాకమాచికా |

కకారాప్తకమేత్థి వర్జయే ద్రసభక్షకః || ౨౯

తా. పెద్దగుమ్మడి (బూడిదెగుమ్మడి) బచ్చలికూర, లేకదోసకాయ, పుచ్చకాయ కాకరకాయను లత్తుకను, పెద్దవీరకాయ అనగానేతివీర, అరటికాయ, కామంచికాయ ఈకకారాదులైన యెనిమిదివస్తువులను రసమునుభక్షించువాడు విసర్జింపవలయును...ఈవస్తువులు రసమునకు విరుగుడుఅయినవి కావున భక్షింపరాదు.

పాతకంచనకర్తవ్యం పశుసంగంచవర్జయేత్ | చతుష్పధేన గంత వ్యం విష్ణూత్రంచనలంఘయేత్ || ౩౦ || ధీరాణాంనిందనం దేవి స్త్రీణాంనిందాం చవర్జయేత్ | సత్యేనవచనంబ్రూయా దప్రియం నవదేద్యచః || ౩౧

తా. రసభక్షకునికిగల నియమములం జెప్పచున్నాను, ఓదేశీనినము! పాపకార్యము చేయుగూడదు, పశువులతోదిరుగగూడదు, కూడలిమార్గమునందు నడువగూడదు, మూత్రపురీషాలుగల చోట్లనుదాటగూడదు, మహాత్మురాండ్రైన స్త్రీలను నిందింపగూడదు, సత్యమైనవాక్యమునే బలుకవలయును, సత్యమైనను అనిష్టమైనవాక్యమును బలుకగూడదు.

కుశుతానతసీతైలం తిలకామామా మసూరకాణా | కపోతాకాంజికంచైవ తక్రభక్తంచవర్జయేత్ || ౩౨

తా. ఉలవలు, అవిసెనూనె, సువ్వులు, మినుములు, పచ్చపెనలు, (లేక చిరుపెనలు) గువ్వమాంసము గంజి మజ్జికలిసినఅన్నమును తినగూడదు.

హేమచక్రాదయః కుక్కుటానపి వర్జయంతి ||

తా. హేమచక్రము మొదలయినవైద్యశిఖామణులు కోడిమాంసమునున్న పనికిరాదనిరి. కట్టున్నతి క్తలవణి సి త్తళం వాతళంచయత్ | వదరం నారి కేళించ సమాకారం సువర్చలం || ౩౩ || నాగరంగంకామరంగం శోభాం జన మపిత్యజేత్ |

తా. పగరు, పులుసు, చేదు, ఉప్పుగానుండువస్తువులున్న వైశ్యముచేయువస్తువు లున్న వాతముగలుగజేయువస్తువులున్న రేగుబండు కొబ్బరికాయ మామిడిపండు ప్రొద్దు తిరుగుడుపండు దబ్బపండు నిమ్మపండు శోభాంజనము మునగవిత్తులు అనువీనిని పరిత్యజింప వలయును.

నవాదబల్లనంకుర్యాత్ దివాచా పినవర్యపేత్ | నైవేద్యంనై వభంజిత కర్పూరం వర్గయేత్పదా || 30

తా. ఎవరితోనువాదింపగూడదు, తగలైననక్కణికి తిరుగగూడదు, భగవన్నివేదితాన్నము దినగూడదు, హారతికర్పూరము పచ్చకర్పూరమును వెల్లప్పుడవిడువవలయును.

కుంకుమా లేపనంవర్జ్యం సశయే త్కుశలఃక్షితౌ | నచహన్యాత్కుమారీశ్చ వాతలాని చవర్జయేత్ || 31

తా. కంకుమమును శరీరమందువూసికొనగూడదు, భూమియందుశయించగూడదు, ఆడశిల్లలను గొట్టగూడదు, వాయుకరములయిన వస్తువులను తినగూడదు, బచ్చలిబూడిదె గుమ్మడి గుమ్మడి కొత్తచింతకాయ బంగాళాదుంపలు మొదలయినవి తినగూడదనిభాషము.

క్షుధారోనై వతిష్ఠేత్తు అజర్ణే నైవకారయేత్ | దివారాత్రంజపేన్త్రం నాసత్య వచనంవదేత్ || 32

తా. ఆకలిగలిగి భుజింపకుండానుండగూడదు, అజీర్ణమందు భుజింపగూడదు, పగలు రాత్రిన్ని మంత్రమును జపింపవలెను. అసత్యవాక్యమును జెప్పగూడదు.

హీతంముద్గాన్నదుద్ధాజ్య శాల్యన్నా నిసదాతతః | శాకం పౌనర్ణ వందేవి మెఘనాదం సవాస్తుకం || 33 || సైంధవం నాగరంముస్తా పద్మమూలానిభక్షయేత్ | తత్తజ్ఞానకథాపూజా శివస్య చవిశేష తః || 3౪

తా. పెసరపప్పుతోవండిన పులగమున్నపాలు, నెయ్యి, సన్న బియ్యపు టన్నము ఎల్లప్పుడూ రక్షణలయును, ఇక శాకములు-గలిజేరు-బిట్టికూర-చక్రవర్తికూర-సైంధవలవణము శొంఠి-తుంగము న్దులు-తామరకూండ్లు వీనినిభక్షింపవలయును. అత్తజ్ఞానకథమయిన కథలతో కాలముగడపవలయును. శివపూజ చేయుచుండవలయును.

సతాంస్తుసమయాన్భద్రే నలంఘే ద్రసభక్షణే |

తా. ఓపార్యతీ రసభక్షణమువిషయమై యీనియములును దాటగూడదు.

ఏవంచై వమహావ్యాధీం రసేజ్జీర్ణైతులక్ష్యయత్ ॥ 31

తా. రసము అజీర్ణమైనప్పు డీమహావ్యాధులను పరీక్షించవలయును.

కార్షికంఖార్జికంక్షౌరం కారవేల్లి రసప్లుతం | గోమూత్రం సైంధవముతం తస్యసం శ్రావణంపరం ॥ 32 ॥ సింధుకర్కోటి గోమూత్రం కారవేల్లి రసప్లుతం | సౌవర్చలసమోపేతం రసాజీర్ణోపి జేద్యుః ॥ 32

తా. 1 కార్షికక్షౌరమున్ను 2 ఖార్జికక్షౌరమున్ను కాకరాకురసముతో తడిపి అదిన్ని గోమూత్రములో సైంధవలవణము కల్పి వైక్షౌరమున్ను కల్పి వడియబోయవలయును దీని నిపుచ్చుకొనవలయును. లేదా, సైంధవలవణం కర్కటకశృంగి గోమూత్రము కాకరరసముతో గలిపి సౌవర్చలవణముగూడాకల్పి రసాజీర్ణముగలవాడు పానముచేయవలయును. రసాజీర్ణములు హరించును.

కథమపి మద్యజ్ఞానాన్నా గాదికలంఘితో రసోభుక్తః తత్సావనణాయవిజ్ఞః పి వేచ్చికాంకార వేల్లభవాం ॥ 33

తా. ఏపార బాటుచేతనో యే అజ్ఞానమువలననో సీసమునుజీర్ణంపజేసికొనిన పావరసమును భక్షించినట్లయితే దానిని ప్రవింపజేయుటకొఱు కారకరవేల్లకషాయమును పానముచేయవలయును.

శరపుంఖాసురదాళీవ టోలబీజుచ కాకనూచీచ | ఏకతమాంతుక్వధితా మజీర్ణ రసాయ నేతుపిబేత్ ॥ 34

తా. ములువెంపలి శ్రీతాళము చేదుపొట్లగింజ కామంచిచెట్టువేరు పీనిలోదేనినైనా వేసి కాచినకషాయమును రసము జీర్ణముగావారు పానముచేయవలయును.

నిసిద్ధవర్జంమతిమాణ్ విచిత్రరసభోజనం కుర్యాత్ | స్రవతినయధారసేంద్రోన హినశ్యతిజాతరోవహ్నిః ॥ 35

1 తాండ్రచెట్టువేళ్లతో గాల్చి చేయుభస్మము కార్షికక్షౌరము, 2 ఈతవేళ్లుగాల్చి చేయుభస్మము ఖార్జికక్షౌరము.

తా. శ్రేష్ఠమయినరసమును హేమాదిజీర్ణమైనదానిని భుజించినవాడు ఆరసము ప్రవింపకుండాయుండునట్లును జతరాగ్నికి నాశములేకుండునట్లును, ఇదివరలోనిషేధించిన వస్తువులనుభక్షింపక యోగ్యములనిచెప్పిన వస్తువులతోడనే విచిత్రమైనరుచి గలుగునటుల జేసి భోజనమునం దుపయోగించుకొనవలయును.

సిద్ధమతజారణాయథా

క్షౌరక్షోణీరుహాణాం విధివదవహితాః మారమాకల్పయద్వం కా సీసస్వర్జికాభ్యాం పటుచయనరసా రక్షమాపక్షీటుంకైః | కూపీ భిఃపాతయద్వం బహుబహుళయవక్షౌరమంభోహికల్పం తస్మిన్నా ధత్తధీరాః సక బళమగజా వల్లభం జారణాయ ॥ 36

(బహ్వితిసప్తథా)

తా. క్షౌరములకున్న భూమియందుద్భవయ్యెడు రసవిషగంధకలోహాది ధాతు పదార్థములకున్న యధావిధిగా మారణమునుకల్పించి వానినొషధముల నుపయోగించుడు. అందురసబంధనమునుగురించి చెప్పెదను. - కాసీసము(అన్న భేది)-సర్జక్షౌరము-చేదుపొట్ల-చెఱుకు-నేలవేము-మైలతు త్రము-వెలి గారము-పీనిలోయవక్షౌరజలముతో కలియజేసి ఏడు విధములుగా నేడుసార్లు మ్పెయిండుంచుడు. దానియందు పావరసమునుంచి జీర్ణమగు నట్లు చేయవలయును.

ఇతి రసేంద్రచింతామణౌ రససిద్ధాంతప్రకరణే రసబంధనంనామ చతుర్థోధ్యాయః.

శ్రీ జగద్గురు విశ్వనాథావధూతపరగుర్వర్పణమస్తు.

శుభము.

శ్రీజగద్గురు విశ్వనాథావఘాతయోనమః.

ఆంధ్రతాత్పర్యసహిత

రసేంద్రచింతామణి.

అభ్యుక్త ప్రకరణమ్.

అథాభీయంవ్యాచక్షుషే.

తత్కిల నిఖిలజరామరణ పరిహారేణ సుధారససగ్రీ
చీనత్వ మంగీకరోతి, సాధనానామస్య బహుభిర్బహుధో
పవర్ణితానాం రసమంగలీయమన్యతమం విలిఖామః ॥

తా. ఇక అభ్యుక్తసంబంధమయిన గుణములను జెప్పుచున్నాము.

ఈ యభ్యుక్తమనునది, సమస్తమైనవారికి జరామరణములను బోగొట్టుటచేత అమృతముతో సమానత్వము నంగీకరించుచున్నది. రసమువలెనే మంగళకరమయిన అక్షణముగలుగునట్లు చేయుసాధనముల ననేకుల నేకవిధములుగా వర్ణించియున్నారు. అందొక విధమును సంపూర్ణముగా వ్రాయుచున్నాము.

యదంజ ననిభంక్షీప్తం సద్యహ్నావికృతింప్రజేత్ |

వజ్రసంజ్ఞంహితద్యోజ్య మభ్రం సర్వత్రనేతరత్ | ౧

తా|| ఏ అభ్యుక్తము కాటుకవలె నల్లగానుండి యగ్నియందుంచినపుడు వికారము బొందునో దానిని వజ్రాభ్యుక్తమని చెప్పదురు. అదే యన్నియోషధములందును బ్రయోగింపదగినది. ఇతరమైనదికాదు

మూర్ఛావికృతం గననపత్ర మధారనాళే ధృత్వాద్దివైక మవశోష్య
చసూరణస్య | భావ్యంరసైస్తదనుచాహ్ని రసైఃకదళ్యాః పాదాంశటం
కణాయుతం సఫరైస్సమేతం|| ౨

తా|| అభ్యుక్తపురేతులు చూర్ణముచేసి బియ్యపుకడుగులోనుంచి ఒక దినమెండించి అడవికందదుంప రసములచేత భావనచేసి యెండించి అరటిదుంపరసముచేత నొకదినము భావనచేయవలయును. అందు చూర్ణములో నాలగవంతువెలిగార ముంచవలయును. సఫరములతో గూడ నుంచవలయును.

పిండికృతంతుబహుధా మహిషీమలేన సంశోష్యకోష్ఠగ్రతమా
శంధ మేద్వటాగ్నౌ | సత్వంపత త్యతిరసాయన జారణార్థం యోగ్యంభవే
త్సకలలోహగుణాధికంచ || 3

తా. తరువాత దానిని బట్టెషేడతో ముద్దగా జేసి యొక కోష్ఠమందుంచి యెండించి అనగా నీడనెండించునుట, తర్వాత దానిని మట్టికర్రబొగ్గులతో కొల్చియందూదించవలయును. దానివలన బలమైన చిత్తైయుపడును. అదిరసమును జీర్ణింప జేయును. ఇది సమస్తలోహముల గుణముకంటె నధికగుణముగలదై యోగ్యమగును.

కణశోయద్భవేత్సత్వం నూషాయం ప్రణిధాయతత్ |
మిత్రపంచకయుగ్ధాత మేకీభవతిఘోషవత్ | ౪

తా. పూర్వము చెప్పినప్రకారము సత్వముగాదేలిన యభ్యుక్తకలములను వేణుగానేరి మిత్రపంచకముతో కలిపి యూదించినట్లయితే చిటచిటధ్వనితో నంతయు నేకీభవించును. మిత్రపంచక మిక్రిందిష్టోకములో జెప్పబడియున్నది.

ఘృతమధుగుగ్గులు గుంజాటంకణమేతత్తు పంచకమిత్రం|
మేళయతినస్తథాతూనంగారాగ్నౌ తుధమనేన|| ౫

తా. నెయ్యి తేనె గుగ్గులను గురిగింజగుజ్జా వెలిగారము ఇవి మిత్రపంచకము. ఇవి బొగ్గునిప్పులో నూదటముచేతను సప్తధాతువులను కలియునట్లు చేయును.

సమగమిత్రసత్వం సటంకణం సూకమూషాయాంధ్మాతం|
సార్థంతత్సత్వరజః సపారదం సకలకార్యకరం|| ౬

తా. అభ్యుక్తముయొక్కత్రీసత్వమును వెలిగారముతో గలిపి శూకమూషాయందుంచి యూదింపగా వచ్చిన ఆసత్వముయొక్క రజస్సుతో, పాదరసము గలిపినయెడల సమస్తకార్యములను జేయును.

అయోవచ్ఛోధనమారణ మఖిలమేతస్య||

తా. ఇనుమువలెనే శోధనము మారణము మొదలయినవి యాయభ్యుక్తమునకు నగునని యెఱుంగునది.

షాయాం రుధ్వాత్తీవ్రాగ్నినాపచేత్ | స్వభావశీతలంచూర్ణం సర్వరోగేషు యోజయేత్ ||

౧౫

తా. ధాన్యాభ్రకము పకభాగము వెలిగారము రెండుభాగములు కలిపి చూర్ణము చేసి దానిని అంధముషయందు పెట్టికట్టి తీవ్రాగ్నియందు పచనముచేయవలెను. అది చల్లారినతర్వాత ఆచూర్ణమును తీసుకొని సర్వరోగములయందు ప్రయోగించవలెను.

అన్యచ్ఛ.

ధాన్యాభ్రకంసమాదాయ ముస్తాక్వాధైఃపుటత్రయం | తద్వత్స్వనర్షవానీరైః కాసమర్ధరసైస్తదా || దత్వాపుటత్రయంపశ్చాత్ త్రిపుటేన్యాషటీజలైః | త్రిత్వోక్షరకషాయేన త్రిపుటేద్వానరీరసైః || మోచకం దరసైఃపాచ్యం త్రివారం కోకిలాక్షజైః | రసైఃపుటేతలోద్ధస్తు షీరాదేకపుటంతథాః || దుధ్నాఘృతేనమధునా స్వచ్ఛయాశితయాతథా | ఏకమేకంపుటందద్వా ద్భస్యైవంమృతిర్భవేత్ || సర్వరోగహరంప్ర్యామ జాయతే రోగహరికం | కామినీమదర్పఘ్నం శస్తం పుంస్తోష్వపఘాతినాం | వృష్యమాయుష్కరంశుక్ర వృద్ధినంతానకారకం ||

౧౬

తా. ధాన్యాభ్రకమును తెచ్చి తుంగము స్తలకషాయముతో మర్దించి పుటమువేయవలెను దానినే మరల తుంగము స్తలకషాయముతోనే మర్దించి పుటమువేయవలెను. ఈ లాగు మూడుసారులయినతరువాత గలిజేరాకు రసముతో మర్దనచేసి మునుపటివలె మూడుపర్యాయములు పుటమువేయవలెను. తరువాత కసిందవేళ్లరసముతో మూడుపర్యాయములు మర్దనచేసి పుటమువేయవలెను. తరువాత నేల తాడిగడ్డలరసముతో మునుపటివలెనే మూడుపుటములువేయవలెను. తరువాత పల్లెకువేళ్లరసముతో మునుపటివలె మూడుపర్యాయములు పుటమువేయవలెను. మూడుపర్యాయములుదురదగొండివేళ్లరసముతో మర్దించి పుటమువేయుచుండవలెను. తరువాత అరటిదుంపరసముతో ముమ్మారుమర్దించి ముమ్మారుపుటమువేయవలెను. గొలిమిడివేళ్లరసముతో ముమ్మారుమర్దించి ముమ్మారుపుటమువేయవలెను లొద్దగ చెక్కరసముతో మూడుపర్యాయములు మర్దించి మూడుపర్యాయములు పుటమువేయవలెను తరువాత ఆ పుటాలతో మర్దించి యొక్కపుటమువేయవలెను. షిమ్మట పెరుగు, నెయ్యితేనె తెల్లనిపంచదార, వీనితో ఒక్కొక్కపర్యాయము నూరి ఒక్కొక్కపర్యాయము పుటమువేయవలెను. ఈ ప్రకారముజేయగా ధాన్యాభ్రకమునందలి దోషముహరించును. అపు డాయుభ్రకము సర్వరోగములను హరించునట్టి దగును. మరియొ ముఖ్యముగా పురుషులకు పుంస్తన్యమునుగలుగ

జేసి కామించిన స్త్రీలయొక్క మదమును హరింపజేయును. శుక్రవృద్ధికరమై ఆయుస్సునువృద్ధిపరచునదై సంతానమును కలుగుచేయునదియగును.

అథ గగనమారకగణః.

అభ్రకమును మారకము చేసేవస్తు సమూహము.

తండులీకంనాగవల్లి తగరపునర్నవాహిల మోచికామండుక పర్ణి తిక్తకాఖు పర్ణికానుదనార్కార్ధక పలాశసూతమాతృకాదిభి ర్దనపుటనైరసి ఖంఠాంబణీయం ||

౨౦

తా. చిట్టిహార-తమలపామతీగ-గ్రంథితగరము - తెల్లగలిజేరు-తెగడ-అరటిదుంప మంజిష్ఠ-చేదుపొట్ల-ఏలిక-చెని-చెట్టు-ఉ-మైత్త-జల్లేడు-మోడుగ-చెక్క, పాదరసము-కాను గ-చెట్టు మొదలయినవాని రసములతో మర్దనచేసి పుటములువేసి అభ్రకగతదోషములను పోగొట్టవలయును.

రంభాద్భిరభ్రంలవణేనపిష్టా చక్రీ కృతంట్లంకణమధ్యవర్తి | దగ్ధంధనేషువ్యజనానిలేషు న్నుహ్యోర్కములాలాఖు పుటంచసిద్ధ్యై ||

తా. అరటిదుంపరసముచేతనున్న లవణముచేతనున్న అభ్రకమును మర్దించి నూరి చక్రకారముగా నుండజేసి జెనుడుపాలతోను జిల్లేడువేరురసముతోను మర్దించి కాలినజాగ్గులయందుంచి వినసకర్రతోవినయచు ఆఖుపుటమువేపుటమును బెట్టవలయును.

అథామృతీకరణం.

తుల్యంఘృతంమృతాభ్రేణ లోహాశాత్రేవిపాచయేత్ | ఘృతేజీర్ణైదద్రంతు సర్వకార్యేషుయోజయేత్ ||

౨౧

తా. లోగడచెప్పియున్న రీతిగా మృతమైన యభ్రకమునుదెచ్చి దానియంత పరిమాణముగా నెయ్యిపోసి యినుపపాత్రయందు పచనముచేయవలెను. ఈపచనము ఆనెయ్యి జీర్ణమగు పర్యంతము పచనముచేసి ఘృతజీర్ణానంతరము ఆయభ్రకమును దీసి సర్వకార్యములందు నుపయోగపరుపవలయును.

అన్యచ్ఛ.

త్రిఫలోత్థకషాయస్య పలాన్యాదాయఃషోడశ | గోఘృతస్యపలాన్యస్తా మృతాభ్రస్యపలాదశ || ౨౩ || ఏకీకృత్వాలోహాశాత్రేపాచయేన్దునాగ్నినా | ద్రవేజీర్ణైసమాదాయ సర్వరోగేషుయోజయేత్ || ౨౪ || అరుణస్యపునరమృతీకరణే నగుణవృద్ధిహాసీస్తః ||

తా. త్రిఫలకషాయము ౧౬పలములు, ఆవునెయ్యి ౮పలములు, మృతాభ్రకము ౧౦పలములు, ఇవన్నియు నేకముగాజేసి లోహపాత్రచుండుంచి మృదువైనయగ్నిచేత పచనముచేయవలెను. ద్రవపదార్థమంతయు జీర్ణించినతరువాత అభ్రకమునుతీసి సర్వరోగములందునుపయోగముచేయవలయును. అరుణమైనదాని కమృతీకరణముచేయుటవలన గుణమునకు వృద్ధిగాని హానిగాని కలుగవు.

సత్వప్రసంగార్ద్రతయోలిఖ్యంతే.

తా. సత్వప్రసంగమువలన దృతులుచేసే యోగములు వ్రాయబడుచున్నవి.

స్వరసేనవజ్రవన్యాః పిష్టం సౌవర్చలాన్వితం గగనం |

పంకంచశరావపుటై బహువారం భవతిరసరూపం || ౨౧

తా. నల్లేరుయొక్క నిజరసము సౌవర్చలవణముతోగలిపి అభ్రకమునుసూరి ముద్దగాజేసి పిండినిముద్దగాజేసి మాకుళ్లలోనుంచి చీలమన్నిచ్చి యనేకసార్లు పుటముపెట్టగా నదియంతయు రసరూపమైయుండును.

నిజరసబహుపరిభావిత సురదాళీచూర్ణ వాపేన

ద్రవతిపునస్సంస్థానం భజతేకణకత్వంకాలేపి || ౨౨

తా. దేవదారుచెక్కచూర్ణమును ఆచెట్టుయొక్క రసముతో ననేకపర్యాయములు భావనచేసి పైలోకమునంజెప్పిన యభ్రకపిష్టమందుంచుట చేతను ద్రవత్వమునొందును తిరిగి స్థానమును బొందును కణికలుగానున్న కాగలదు.

నిజరసశతపరిభావిత కంచుకీకంధోత్థచూర్ణ పరివాపాత్ |

ద్రుతమాస్తైభ్రకసత్వం తద్దైవసర్వలోహాని || ౨౩

తా. అరటిదుంపచూర్ణమును ఆరసముచేతనె నూరుసార్లుభావనచేసి అభ్రకసత్వము మీదనుంచి తె అదికరిగినరగును. ఆలాగుననే యన్నిలోహములున్న నీరగును.

కృష్ణాగురుణాభియోగాత్.

రసోనసితరామవైరి మాద్యతయః | సోష్ణమిశంతిమర్ద్యాస్త్రీ కుసుమపలాశబీజరసైః || ౨౪ || ఇత్యభ్రసత్వద్రుతిః ||

కా. కృష్ణాగురుకలిసినందువలన, వెల్లులి-నేలతాడి - బలురక్కసి ఇవన్నియు నుష్ణముగానున్నప్పుడు దృతులయందు కలిసికొనును. గూడపాలపుష్పములచేతనున్న మోదుగవిత్తులరసముచేతనున్న మర్దింపవలయును.

ఇదిఅభ్రకసత్వమును ద్రవంపజేయురీతి.

ముక్తాఫలానిసప్తాహం వేత సామైసభావయేత్ | జంబీరఫలమధ్యస్థం ధాన్యరాశౌనిధాపయేత్ || ౨౫ || పుటపాకేనతచ్చూర్ణం ద్రవతే సలిలంయథా | కుసుతేయోగరాజోయం రత్నానాం ద్రవణంప్రియే || 30

తా. ముళ్ళ్యములు దెచ్చి యేడుదినములవతకు పుల్లప్రబ్బలి రసములో భావనచేయవలయును, వానిని చూర్ణముచేసి నిమ్మపండులోనుంచి ధాన్యరాశియం దుంచవలయును, ఆ ధాన్య పుటమువలననే యాచూర్ణము నీరువలె ద్రవించును. ఈ యోగము అన్నిరత్నములకును ద్రవంపజేయుట కుపయోగించును. ఇది యోగరాజమని చెప్పబడును.

అథ సామాన్యత సత్వపాతనముచ్యతే.

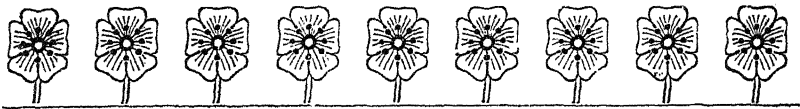
ఇక సామాన్యముగా నన్నింటికి సత్వపాతనము చెప్పబడును.

గుడిఃపురస్తథాలాటౌ పిణ్యాకంటంకణంతథా | ఊర్ణాసర్జరసంచైవ క్షుద్రసీలరమర్చితం || 31 || ఏతత్సర్వంతుసంచూర్ణ్య ఛాగదుద్ధనపిండికాః | కృతాద్ధాతాఃఖరాంగారై సత్వంముంచతిసాన్యథా || 3౨ || పాషాణము క్షికావీని సర్వలోహానివాప్యధక్ | అన్యానియాన్యసాధ్యాని ప్ర్యామరత్వస్య కాకథా || 33

తా. బెల్లము లక్క తెలకపిండి వెలిగారము సాలెగూడు నర్లత్తూరము వాకుడు వేరు నల్లదింటెనవేరు ఇవన్ని కల్పి చూర్ణముచేసి మేకపాలతో నుండలుచేసి తీక్షణమైనయగ్నియందుంచి యూదినట్టులయిన సత్వము విడిచిపోవును, మరివక విధములేదు. ఇవిధంబున పాషాణము మత్స్యము మొదలయిన రత్నములు, సమస్తలోహములున్న ఇంకా అసాధ్యములైనవన్నియు సాధ్యములగును. ఇక అభ్రకమునకు జెప్పినేల. అభ్రకమునకున్న నీ యోగమున సత్వపాతన చేయవచ్చును.

ఇతి రసేంద్రచింతామణౌ పంచమోధ్యాయః.

శ్రీ జగద్గురు విశ్వసాధావహుతపరగుర్వర్షణమస్తు.

శుభ మస్తు.

శ్రీజగద్గురు విశ్వనాథాంభూతయేనమః.

ఆంధ్రతాత్పర్యసహిత

ర సేంద్ర చింతామణి.

గంధక ప్రకరణమ్.

అథాతస్సర్వగంధకాధ్యాయంవ్యాచక్షుహే ||

తా. ఇకను సర్వవిధము లయిన గంధకములను గూర్చి చెప్పుచున్నాము.

ఆదాగంధకటంకాది యౌషధయేజ్జంభవారిణౌ |

ఇట్లసంలగ్నధూళ్యాది మలంకేనవిశీల్యతే ||

౧

తా. మొదట గంధకము టంకము మొదలయిన వాటిని నిమ్మపండ్లరసముచేత బాగుగా కడుగ వలయును, అందువలన సందునందులను లగ్నమైన ధూళి మొదలయిన మాలిన్యము యాపత్తు పోవును.

గంధస్సక్షీరభాండస్య వస్త్రైకూర్తపుటాచ్ఛుచిః |

అథవా కాంజకేతద్వ త్సమృతేశుద్ధిమాఘ్నయాత్ ||

౨

తా. గంధకమును కాగుచున్న పాలకుండపైన నొక వస్త్రము గప్పి దానిలో వేసి పైననొకవస్త్రమువేసి మూతవేసి యావిరిని యుడకనిచ్చేది, అది దానికి శుద్ధియగును. లేదా గంజికాయచు దానిమీదనైనా యావిరిని యుడకనిచ్చేది. నెయ్యికూడా కలుపవలెను ఇందువలన శుద్ధియగును.

గంధక మత్రనవనీ తాఖ్యముపాదేయం.

ఇచట గంధకమనేది నవనీతమనే పేరుగలదని గ్రహింపవలయును.

మతాంతరం.

లోహావ్రతేవినిషీవ్య ఘృతమగ్నాప్రతాపయేత్ | తప్తైతప్తైత త్పూనానం షీపేద్గంధకజం రజః ||౩|| విదృతంగంధకంజ్ఞాత్వా దుగ్ధ

మధ్యవినిషీవేత్ | ఏవంగంధకశుద్ధిన్వ్యా త్సర్వకాద్యేషు యోజయేత్ ||

౪

తా. మరియొక మతము-ఇనపపాత్రయందు నెయ్యియుంచి యగ్నియందు తేలింప జేయవలయును. ఇటుల కాగుచుండగా దానికి తగినంత గంధకచూర్ణమును వేయుచుండ వలయును. గంధకము నేతితోకూడా కలిగిపోవుటను దెలుసుకొని దానిని పాలయందుంచ వలయును, ఇంతటితో గంధకము శుద్ధియగును. దానిని సర్వయోగముల యందును సుపయోగింపవలయును.

మతాంతరం

గంధకస్యచపాదాంశం దత్వాచటంకణంపునః |

మర్దయెన్నాతులుంగామై రువుతై లెనభావయేత్ |

౫

చూర్ణంపాక్షాణగంకృత్వా శనైర్గంధం ఖరాతపే ||

తా. మతాంతరము-గంధకముతో నాల్గవపాలు వెలిగారము వేసి మాదీఫలరసము చింతపులుసులతో మర్దనచేసి (అవిసె) తైలములో భావనచేయవలెను. అట్టి చూర్ణమును తీక్షణమయిన యెండలో నెండించ వలయును.

ప్రకారాంతరం

విచూర్ణ్యగంధకంక్షీరే ఘనీభావంప్రజేద్యథా | తతః | సూర్యావర్తరసందత్వా పునర్దత్వాపచేచ్ఛనైః ||౬|| పశ్చాచ్ఛపాతయే త్స్యాజ్ఞో జలత్ప్రేఫలసంభవే | హృతేగంధకాగంధనిజంనాస్తీ హాసంశయః ||

౬

తా. మరియొకరీతి-గంధకమును బాగాచూర్ణముచేసి క్షీరమునందు మరల గడ్డ కట్టువరకుంచి, పిమ్మట పొద్దుతిరుగుడుచెట్టు రసమునుపోసి అది యినుకగా మఱియొక సారి యారసమునుపోసి మెల్లగా మందాగ్నియందు పవనముచేసి దానిని త్రిఫలకషాయము నందు పడవేయవలయును. దీనివలన గంధక గోధోషములన్నియు హాసించి శుద్ధియగును. ఇందుకు శంకయములేదు.

మతాంతరం.

దేవదాశ్యమ్లపర్ణి వా నారంగోవాధదాడిమం | మాతులుంగమ థాలాభే ద్రవమేకస్యచాహారేత్ ||౭|| గంధకస్యతుపాదాంశం

టంకణంద్రవసంయుతం | అనయోగ్గంధకంభావ్యం త్రిభిర్వారంతే
 తఃపునః ||౯|| దుత్తూరస్తులసీకృష్ణా లశునం దేవదాలికా | శీగ్రు
 మూలంకాకమాచీ కర్పూరఃశంఖనీద్వయం ||౧౦|| కృష్ణాగురుస్తు
 కస్తూరీ వంధ్యాకర్కటకీసమం | మాతులుంగర సైఃపిష్ట్యా ఊపే
 దేరండతైలకే ||౧౧|| అనేనలోహపాత్రస్యం భావయేత్పూర్వగం
 ధకం | త్రివారంగంధతుల్యంతు జాయతేగంధవర్జితం || ౧౨

తా. దేవతాళ వృక్షపుచెక్క రసమైనా చింతఆకు రసమైనా దబ్బకాయ రస
 మైనా దానివృషండు రసమైనా మాజీఫలపు రసమైనా ఇవన్నిటి రసముతో లేకపోతే
 ఈ చెప్పిన వానిలో నొకదాని రసమునైనా సంపాదించవలయును. ఈరసము విశేషముగా
 సుండవలెను. అంతట గంధకము తెచ్చి అందులో నాల్గవపాలు వెలిగారమును గూర్చి పై
 రసముతో గలిపి మాడుపర్యాయములు భావన చేయవలయును. తదనంతరము ఉష్ణైత్త
 తులసి గురుగుచెట్టు ఉల్లిగడ్డ దేవతాళము మునగకామంచి తాణిచెట్టు-ఈచెట్లవేళ్లు తీసిన
 రసము కృష్ణాగురు కస్తూరి కలబంద సమభాగములుగా గూర్చి మాదీఫల రసముతో మర్దించి
 ఆ ముద్దను ఆముదమునందు పడవేయవలయును. దీనితో లోహపాత్రమునం దుంచిన
 గంధకమును భావన చేయవలయును. మాడుపర్యాయములు భావనచేయగా నది యంత
 యు గంధకముతో మిళితమై గంధక సంబంధమైనవానన యుండక పరిశుద్ధమగును.

అన్యచ్చ

అర్కక్షీరైస్తుహిక్షీరై ర్వస్త్రంలేప్యంతుసప్తథా | గంధకంన
 వనీతేన పిష్ట్యావస్త్రం విలేపయేత్ ||౧౩|| తద్వర్జిర్జ్వలితాదండే
 దృతాధార్యాహ్యాధోముఖే | తైలంసతత్యథోభాండే గ్రాహ్యం
 యోగనయోజయేత్ || ౧౪

తా. గంధక తైలము. జిహ్వాపాలతోనున్న జేముడుపాలతోనున్న ఒకవస్త్రమును
 తడిసి ఆరవేసి మల్లితడిపి ఆరవేసి ఈలాగుననే ఒక్కపాలతో నేడుసార్లు ఎండినదానిని
 రెండవపాలతో నేడుసార్లు తడిసి యెండించునుంచి ఆగుడ్డకు వెన్నతోనూరిన గంధ
 కమును పట్టించి ఆరవేసి దానినొకవస్త్రముగాజేసి కఱ్ఱకొననుకట్టి వెలిగించి క్రిందు ముఖ
 ముగా బట్టి దానిక్రింద నొకకుండను నిల్పియుంచగా నాకుండముందు తైలము పడును.
 దానిని యోగములం దుపయోగింపవలయును.

అన్యమతం

ఆవర్తమానేపయసిన ద్యాద్గంధకజంబిజః |
 తజ్జాతేపధిజంసర్పి ర్గంధతైలం నియచ్ఛతి || ౧౫

అనేనవిష్టికాకార్యా రసేంద్రస్యాక్తకర్తృణి || ౧౬

తా. పాలుకామచుండగా గంధకచూర్ణమువేసి తోడుపెట్టవలెను, అపాలు తోడు
 కొని పెరుగైన తర్వాత దానిని మధించి వెన్నతీసి ఆవెన్నను నేయిగా గాచగా నది
 గంధకతైలమని చెప్పబడును. దానితో రసమును ముద్దచేయవలయును.

మతాంతరం.

శుద్ధసూతపలకంతు కర్కెకంగంధకస్యచ | స్విన్నఖల్లెవినిక్షిప్య దే
 వదాళీరసప్లుతం ||౧౭|| మర్దయేచ్ఛకరాంగుళ్యా జాయతేగంధసి
 ండికా | ఫలమస్య, గంధజాగణనాగమారణాదిః || ౧౮

తా. శుద్ధిచేసిన పాదరసము ఒకఫలము-గంధకము ఒకకర్క మెత్తు అనగా నెనిమిది
 చిన్నములు-వీనిని తప్తఖల్లమందుంచి దేవదాళి రసములోముంచి చేతివేళ్లతో మర్దించగా
 గంధసిండుము గలుగును. దీనివలన గంధకము జీర్ణించును. సీసము మారకమగును.

ఫలంచాస్య

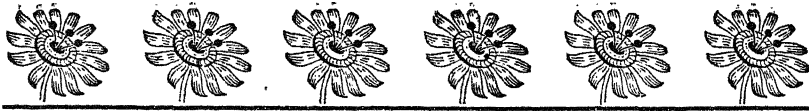
ఇంచుకుఫలమ.

శుద్ధగంధోహారేద్రోగా౯ కుష్మమృత్యుజ్వరాదికా౯ |
 అగ్నికారీమహానుష్టో వీర్యవృద్ధి కరోతిచ || ౧౯

తా. శుద్ధిపొందిన గంధకము కుష్మము మృత్యుజ్వరము వెనువలయున రోగములను
 హరించును, అకలిపుట్టి అధిష్టమును వీర్యవృద్ధిని గలుగజేయును.

ఇతి రసేంద్రచింతామణో వప్తోధ్యాయః.

శ్రీ జగద్గురు విశ్వనాథావధూతపరగుర్వర్ణమస్తు.

శుభము.

శ్రీజగద్గురు విశ్వనాథాపహుతయేనమః.

ఆంధ్రతాత్పర్యసహిత

రసేంద్రచింతామణి.

సర్వలోహభస్మ ప్రకరణము.

అథాతస్సర్వలోహ భస్మాధ్యాయంవ్యాచక్షుహే ||

తా. ఇకసర్వలోహములను భస్మముచేయువిధమును చెప్పవచ్చును.

వశీభవంతిలోహాని మృతానిసురవందితే |

వినిఘ్నంతి జరావ్యాధీన్ రసయుక్తాని కింఘ్ననః || ౧

తా. సమస్తలోహములు మృతములై స్వాధీనములై ముదిమిని వ్యాధిని, కూడానశింపజేయును. అవి రసయుక్తములైతే ఇకయేమిచెప్పవలయును.

స్వర్ణతారకతామ్రాయ పత్రాణ్యగ్నప్రతాపయేత్ | నిషించే
త్తప్తప్తాని తైలేతక్రైగరాంజనే || ౨ || కాంజకేచకుఘ్నతానాం క
షాయేసప్తధాపుథక్ | ఏవం స్వర్ణాదిలోహానాం విశుద్ధిస్సంప్ర
జాయతే || 3

త్రిణేతికేచిత్.

తా. సువర్ణము, వెండి, తామ్రము (రాగి) ఉక్కు, కినివీనిలేకులనగ్నియందు తపింపజేయవలయు. ఈలాగు మిక్కిలితప్తములైనలేకులను క్రమముగానూనెయందు - మజ్జిగయందు గరాంజనమునందు - గంజియందు ఉలవకషాయమందు ఒక్కొక్కదానిలో నేడేసి పర్యాయములు కాచి ముంచుచుండవలయు. ఈసకారము బంగారు-వెండి-రాగి-ఉక్కు, యీలోహములకు శుద్ధికలుగును, కొందరుమాకుసార్లు ముంచుటచాలు ననిరి.

నాగవంగం ప్రతప్తాచ గళితౌత్తైర్నిషేచయేత్ ||

సప్తధైవ విశుద్ధిస్సాస్య ద్రవిదుగ్ధనసప్తధా || ౫

తా. సీసము- తగరము- వీనినితపింపజేసి వైకల్యేష్పినవానిలో తడవవలయును. ఏడు పర్యాయములకు శుద్ధియగును, సింపుటజిల్లేడుపాలతో నేడుపర్యాయములకు శుద్ధియగును.

అన్యమతం.

తప్తాని సర్వలోహాని కవలీమూలవారిణి |

సప్తధాభి నిషీక్తాని శుద్ధిమాయాంత్యనుత్తమా || ౫

తా. తప్తములైనసమస్తలోహములను అరటిమంపరసమునందు నేడుసార్లు ముంచగా ఉత్తమమయినశుద్ధిని పొందుచున్నవి. ఇట్లుబంగారు మొదలయిలోహములశుద్ధియగును.

ఇతి స్వర్ణాదిసర్వలోహశుద్ధిః.

సిద్ధిలక్ష్మీశ్వరప్రోక్త ప్రక్రియాకుశలోభిషక్ |

లోహానాం సరసం భస్మ సర్వోత్కృష్టం ప్రకల్పయేత్ || ౬

(రసయుక్తం భస్మ)

తా. సిద్ధిలక్ష్మీశ్వరుడుచెప్పిన ప్రక్రియయందు నేర్చుకొలవైద్యుడు లోహములకు రసయుక్తమైభస్మను కల్పించి సర్వోత్కృష్టముగా జేయవలయును.

శిలాగంధార్కచుద్ధాకైః స్వర్ణాద్యాస్సప్తధాతవః |

మ్రుయ్యంతేద్వావశపుత్రై స్సత్యం గురువచోయథా || ౭

తా. మణిశిల. గంధకము-జిల్లేడు-పాలువీనితో తడవబడిన సువర్ణాదులైన సప్తలోహములున్న ౧౨ ఫుటములచేత మృతినొందుచున్నవి. సర్వదోషములు పోవుచున్నవని భావము. ఇదిసత్యము. గురువాక్యమహిమ యిట్టిది

మతాంతరం.

సూతకాద్ద్విగుణం గంధం దత్వాకృత్వాచకజ్జలీం ద్వయోస్యమం
లోహచూర్ణం మగ్దయత్కన్యకాద్రవైః || ౮ || యామయుగ్గంతతః
పిండం కృత్వాతామ్రస్యపత్రకేః ఘృతైః ధృత్వోరుబూకస్య పత్రైః
రాచ్ఛాదయేన్భుధః || ౯ || యామాఠేనోష్ణతాభూయాద్ధాన్యరా
శౌన్యసే తతః | దత్వోపరిశరావంతు త్రిదినాంతే సముద్ధరేత్ || ౧౦ ||
పిష్టాచగాశ్రయేద్వస్త్రా దేవం వారితరంభవేత్ | ఏవంసర్వాణి
లోహాని స్వర్ణాదీన్యపిమారయేత్ || ౧౧ || రసమిశ్రాశ్చతుర్వామం
స్వర్ణాద్యాస్సప్తధాతవః | మ్రుయ్యంతేసికతాయంత్రై గంధకైర

మృతాధికాః॥౧౨॥గంధై రేకద్విత్రివారాకా పచ్యం తేఫలదర్శనా త్ | వస్తుణాదిశ్చగంధోత్ర గుణాధిక్యాయజార్యతే॥ ౧౩

తా. పావరసముకంటె రెట్టింపుగాగంధకముంచి బాగానూరి ముద్దచేసి, ఈరెంటి కిసమానముగా లోహచూర్ణమునుంచి కలబందరసముచేతను రెండుపూములు మర్రించవలయును, పిమ్మట దానినిముద్దచేసి రాగిరేకుయందుంచి ఎండలోబెట్టి పైసాముదపాకులుచుట్టి యుంచవలెను. జామున్నరయుంచగాదానికి వేడిమిగలుగును, తర్వాతదానిని ధాన్యరాశిలో నుంచి మీదమాకుడు మాతవేయవలయును. చూడదినములయినతర్వాతదానిని తీసివేయవలయును. దానినినూరి వస్త్రగాళితముచేయగా నదిశ్రేష్ఠమైనదగుచున్నది. ఈలాగెనమస్త్రలోహములను మారణము చేయవలయును. బంగారుమొవలయిన సత్తలోహములున్న నాలుగుయామములు రసముతో మిశ్రమములయ్యెనేని వాలుకాయంత్రమునందు గంధకమిశ్రమలై తపింపజేయగా నమస్త్రలోహములున్న మృతములైతమునేచించినవారికమృతప్రాయములైయుండును. గంధకముచేత నారుపర్యాయములు పచనమునేయగా ఫలముగలుగును. ఆరురెట్లు గంధకములో జీర్ణించినందువలన విశేషగుణము గలుగుచున్నది.

అథ పృథక్ పరశుద్ధి మారణాన్యచ్యం తే.

తా. ఇకవేరువేరుఫలములను శుద్ధిని మారణమును చెప్పచున్నాను. ఆయుర్ష్రీప్రభాదీస్త్రాతికర మఖిలవ్యాధినిధ్వంసీపుణ్యా భూతా వేశప్రశాంతిస్త్రాభవనుఖదం సౌఖ్యపుష్టిప్రకాశి | గాంగేయంబౌ ధరూప్యం గదహరమజరాకారి మోహోపహారిక్షీణానాం పుష్టికారి స్ఫుటమతికరణం కారణం వీర్యవృద్ధేః ॥౧౪॥

తా. ఆయురైశ్వర్యములనున్న కాంతినిన్ని బుద్ధిజ్ఞాపకములనిచ్చుచున్నదై నమస్త్రవ్యాధులను బోగొట్టునట్టిదియు పుణ్యమైనదియు భూతప్రవేశమునకు శాంతినిచ్చుచునున్న ధనుఖమునిచ్చునదై సౌఖ్యమును పుష్టిని ప్రకాశింపజేయుచు బంగారు, వెండి, అనే యీరెండులోహములున్న సహా సర్వరోగములను సంహరించి ముదిమి లేకుండాచేయుచు మేహమునుహరించును. కృశించినదేహము గలవారికి పుష్టినిచ్చును. బుద్ధియందు మాంద్యమునుపోగొట్టును. వీర్యవృద్ధిని గలుగజేయును.

గుల్మపాండుపరిణాహశూలవ్యాల్సేఖన క్రిమిమారంవిశోధనం | వ్రీహకుషభతధాన్య శూలజిత శ్లేష్మ వాతహరణం రవిణామ్॥ ౧౫

తా. శుద్ధిచేసి మృతిపొందించినరాగి(అనగా తామ్రభస్మమునుట)గుల్మములనుపాండురోగమును అజీర్ణమును శూలనొప్పులను హరించును. కడుపులోబుట్టె పురుగులను హరించును, కడుపులోనుండు మలములనుశోధించును, స్త్రీహము-కుష్ఠరోగము-ఉదరరోగము-ఆమశూలములనుజయించును, శ్లేష్మమును వాతమును హరించును.

రీతికాశ్లేష్మపిత్తఫీమ్నీ కాన్యముష్ణంచలేఖనం | వంగోదాహహారః పాండు జుతుమేహవినాశనః ॥౧౬॥ దశనాగబలోధాతుః వీర్యా యుః కాంతివృద్ధనః | రోగాన్ హంతిమృతోనాగః సేవ్యోవంగోపి తద్గుణః॥ ౧౭

తా. ఇత్తడి అనేడిగోహము శ్లేష్మపైత్యములనుహరించును, ఇదిన్నీ శుద్ధిపొంది మారణముచేయబడినదేహుని గ్రహింపవలయును. ఈలాగంటికండు ఉష్ణమునుబోగొట్టును, తగరము దాహమునుహరించును, పాండురోగమును జుతుమేహమును నశింపజేయును, పదియేనుగుల బలముగల యీతగరము మృతమై తనను సేవించినవారికి వీర్యము ఆయుష్ష్యము కాంతి వీనిని వృద్ధిపరుచును. ఈ ప్రకారముగానే సీసమున్న మృతమై తననుభుజించువారికి వంగముగలుగజేయు గుణముల నె గల్గించును.

తృష్ణామశోభశూలార్యః కుష్మపాండుత్వమేహజితే | వయస్యం గురుచక్షుస్యం సరం మేదోనిలాపహం ॥ ౧౮

తా. ఇంకను సీసము అతిదాహమును - శ్లేష్మమును - శరీరము నీరుపట్టుటను - శూలను - ఉదరరోగమును - కుష్ఠరోగ పాండురోగ మేహములనుజయించును, ముఱుస్సును గలిగించును. గురుపదార్థమై కన్నులకు చలవసేయునట్టిదై మేదోగతవాయువులను బోగొట్టుచుండును.

ఆయుః ప్రదాతాబలవీర్యకర్తా రోగోపహస్తామదనస్యధాతా | అయస్సమానం నహికించిదస్తి రసాయనం శ్రేష్ఠతమంనరాణాం॥

తా. ఇనుముసంబంధమైనభస్మము-ఇదేలోహభస్మమనిగాని అయస్సందూరమనిగాని చెప్పబడును. ఇదిశ్రేష్ఠమయిన రసాయనము. నరులకు దీనినిమించిన బలకరమయిన యౌషధము మఱియొకటిలేదు. దీనివలనగల్గుగుణము లేవియనగా- ఆయుస్సన్నిచ్చును బలమును వీర్యమునువృద్ధిచేయును-రోగములనుపహరించును-కామోదకముగలిగించును, కావున నీగుణములగల్గించుటకు దీనితోనమానమయినది మఱియొకటికాదు.

సామాన్యస్వీగుణం క్రాంచం కాలింగోష్ఠగుణస్తస్మైతః | కలెర్దశ
 గుణం భద్రం భద్రాద్వజ్రసహస్రధా || ౨౦ || వజ్రాచ్ఛత్రగుణః
 వండిర్నిరవిర్దశభిర్లుణైః | తస్మాత్సహస్రగుణిత మయఃకాంతంమ
 హాగుణం || ౨౧ || యల్లోహేయద్గుణం ప్రోక్తం తత్క్రిత్యైచాపితద్గు
 ణం | శతోర్ధ్వముత్తమంకిట్టం మధ్యంచాశీతవార్షికం | అధమం
 షష్ఠీవర్షీయం తతోహీనం విషోపమం || ౨౨

తా. మండూరగుణములను జెప్పచున్నాడు. సామాన్యమండూరముకంటెను క్రాం
 చమండూరము రెట్టింపుశ్రేష్ఠము, దానికంటె కళింగమండూరము ౨ రెట్లుశ్రేష్ఠము, కళిం
 గమండూరముకంటె భద్రమండూరము ౧౦ రెట్లధికముగాశ్రేష్ఠము, భద్రమండూరము
 కంటె వజ్రమండూరము ౧౦౦ రెట్లుశ్రేష్ఠము, వజ్రమండూరముకంటె పండియానెడిమం
 డూరము ౧౦౦ రెట్లధికశ్రేష్ఠము. దానికంటె నిరవి అనెడిమండూరము ౧౦ రెట్లధికశ్రేష్ఠ
 ము. దానికంటె సహస్రగుణమధికమైనది. అయఃకాంతమండూరము (దీనిని సూదంటురాయి
 యని యందురు). ఏలోహమం దేయేగుణముచెప్పబడినదో దానిదానిచిట్టెమునందు నా
 యాగుణములుగలిగియున్నవి. నూరుసంవత్సరములుపైకాలమునుండి నిల్చియున్న చిట్టె
 ము ఉత్తమమయినది. ౨౦ సంవత్సరములనుండి యుండియున్న దైతేమధ్యమము. అరువై
 సంవత్సరములనాటి దైతే అధమము. అంతకు తక్కువకాలమునాటి దైతే విషముతో
 సమానము.

ఇతిమండూరగుణః.

అథ శుద్ధిః.

వర్జ్యమృత్తికయాలిప్త్యా ద్యునిశోర్ధాపితంబహు |

శుద్ధ్యతీతి శేషః.

తా. రాత్రింబగళ్లు దూళిరేగుచున్న నలుగురునడిచె మార్గములో మృత్తికనుదీసికొని
 చిట్టెమునకు బట్టించవలయును, శుద్ధిపొందును అనికలుపుకొనవలయును.

మతాంతరం.

వల్కీకమృత్తికాఘామం గై రికంచేష్టకాపటుః | ఇత్యేతామృత్తి
 కాః పంచ జంబీరై రారనాళకైః || ౨౩ || పిష్ట్యా లేప్యం స్వర్ణ పత్రం
 శ్రేష్ఠం పుటై నశుద్ధ్యతి ||

తా. పుట్టమున్ను - కరుదూపము - కాయిరాయి - ఇటుక పొడుము - చేదుపొట్ల క్రింది
 మన్ను ఈ అయిదు మృత్తికలను దెచ్చి నిమ్మపులుసుతోనున్న బియ్యపుకడుగుతోనున్న
 నూరి బంగాళు రేకుమీద పట్టించవలయును, దానికి పుటమువేయుట చేతను శుద్ధిపొందును.

ఇతిస్వర్ణ శుద్ధి.

నాగేనటంకణేనైవ ద్రావితంశుద్ధిమృచ్ఛతి |

రజతందోషనిర్మూక్తం కింవాక్షోరామ్లపాతితం || ౨౪

తా. సీసముచేతనున్న వెలి గారముచేతనున్న కరిగించబడినవెండి దోషమునువవలి
 శుద్ధిపొందును. ఇది గానున్న ఊరములందుగాని పులుసునందుగాని పడవేయబడినదై శుద్ధి
 యగును. (ఇది రజతశుద్ధి విధానము.)

ఇతి రజతశుద్ధి.

స్నూహ్యర్కక్షీరలవణ కాంజికేతామ్రపత్రకం | లిప్తాప్రతాప్య
 నిర్ఘండి రసేసిం చేత్పునఃపునః || ౨౫ || వారాకాద్వాదశతచ్ఛుద్ధై
 ర్లేపాతాపాచ్ఛ సేచనాత్ ||

తా. జెముడుపాలు - జల్లేడుపాలు - లవణము - గంజి పీనితో రాగిరేకుకు పూసి నిప్పు
 లలోకాల్చి అనగా మాసలోకరిగించి వావిలివేళ్ల రసమందు మాటిమాటికి తడుపుచుండ
 వలయును. ఇటుల పన్నెండుపర్యాయములు లేపనము తాపము తడవడము చేయగా తా
 మ్రము శుద్ధయగును.

ఇతి తామ్రశుద్ధిః.

మతాంతరం.

గోమూత్రేణపచేద్భ్యాసుం తామ్రపత్రంధృఘ్నిసా || ౨౬

శుద్ధ్యతీతి శేషః - ఇతి తామ్రశుద్ధి.

తా. రాగి రేకును గొట్టితెచ్చి ఆవుపంచితములో నొకజూము పచనము చేయవల
 యును. ఆ పచనము దృఘ్నియందు పచనము చేయవలయును తామ్రము శుద్ధియగును.
 రాజరీతింతథాఘోషం తామ్రవస్త్రాయేద్భిషక్ |

తామ్రవచ్ఛోధనం తేషాం తామ్రవద్గుణకారకం || ౨౭

తా. ఇత్తడికంచు - పినిని తామ్రమును వలనే మారణముచేసి తామ్రమువలెనే
 శుద్ధిచేయగా తామ్ర మిచ్చునట్టి గుణములనే గలుగజేయును.

అన్యమతం.

ఘోషారనాగవర్ధంచ నిష్టేకైర్మునితుల్యకైః |
నిర్గండీరసమధ్యేతు శుభ్యతే నాత్రసంశయః || ౨౨

తా. కంచ ఇత్తడి తగరము కినిని ఏడు పర్యాయములుకాచి యేడు పర్యాయములు వావిలిచెక్క లేక ఆకులేకవ్రేళ్లు కిని రసములో ముంచినట్లయితే శుద్ధిపొందును. సంశయములేదు.

ఇతి ఘోషారనాగరంగశుద్ధిః.

త్రిఫలాష్టగుణేతోయే త్రిఫలాషోడశంవలం | తత్కాష్టాధేపాదశే
షేతు లోహస్యవలపంచకం || ౨౧ || కృత్వా పతాణితప్తాని సప్త
వారాన్ని షేచయేత్ | ఏవంప్రలీయతేదోషో గిరిజోలోహసంభ
వః || ౩౦ || ఏతద్వ్యాధ్యుపయుక్తావధి నిషేకాంశ్చకుర్యాత్ | స
ర్వాభావేషి క్తస్యం క్షీరతై లాజ్యగోజరైః || ౩౧

ఏతత్తుశోధితస్య గుణాధిక్యాయ.

తా. త్రిఫలము అనగా కరక తాడియుశిరికలు, వీనిని ౧౬ పలములుతెచ్చి వాని కెనిమిది రెట్లనీళ్లలోనుంచి కషాయముగా గాచి, నాల్గోవంతు ఖిగులగా పంచి తీసుకొని ౧౮ పలములలోహమును రేకులుగాచేయించి ౭ పర్యాయములు కొలిమిలోకాచుచు ప్రతి పర్యాయ మాకషాయములో ముంచుచు రావలెను. ఈ ప్రకార మేడుసార్లు కాగా దాని యందుగల దోషము నివర్తించును, తర్వాత దీనిని వ్యాధికుపయుక్తమైన యకావధము లం దుపయోగించవలయును అనగా వ్యాధి కుపయోగించెడు ఓషధులయొక్క రసముతో దడవవలయు ననుట, ఏదిన్ని దొరకనిపక్షమునకు, ఆవుపాలు నూనె నెయ్యి ఆవుపంచితము వీనియందు మంచవలయును. ఇట్లుచేయుట యెందుకనగా శుద్ధిపొందినలోహమునకు గుణాధిక్యము గలుగుటకొఱకు శుద్ధి అయినంతమాత్రమున లోహమునకు అన్ని గుణములు గలుగవు గనుక రోగియొక్క రోగమునుబట్టి ఆయా యోషధుల రసమంధుగాని అవి దొరకకపోతే పాలు మొవలగా జెప్పిన వానియందుగాని కాచి ముంచవలయు నని తాత్పర్యము.

స్వసత్వంలోహవచ్చోధ్యం తామ్రవత్తాప్యసత్వకం | రసకాలశశీతు
త్థం సత్వయోరాముపాచనైః || ౩౨ || దినై కేనై వశుద్ధ్యంతి భూనా
గాదితథావిధైః ||

తా. ప్రతిలోహముందును గల సత్వమును లోహమునకు చెప్పినరీతిగానే శుద్ధిచేయవలయును. తామ్రమును చెప్పిన శుద్ధియె దానిసత్వమునకును చేయవలయును. అయితే రసము ఇనుము వెండి తుత్తనాగము వీనియొక్క సత్వమును ఉప్పు పులుసులయందు పచనము చేయవలయును. తుత్తనాగము మొదలయినవి ఒక్కొక్క దినముచేతను (అనగా నొకదినము ౧ జాముల పర్యంతము పచనముచేయగా) శుద్ధియగును.

ఇతి సత్వశుద్ధిః.
అథమారణం.

సమసూతేనవై పిప్లం కృత్వాన్నానాశయేద్రసం |
స్వర్ణంతత్సమతాపేన పుటితం భస్మజాయతే || ౩౩

తా. బంగారము భస్మముచేయు రీతిని చెప్పవచ్చునాడు పాదరసమున్ను పాదరసమంత బోకమున్ను నూరి పిండిచేసి అగ్నియందు రసమును నశింపజేసి ఆ ముద్దంతయు బంగారమునకు బూసి తపింపజేసి పుటమువేయగా సువర్ణము భస్మముగా నగును.

మతాంతరం.

హేమపత్రాణిసూక్ష్మాణి జంభాంభోనాగభస్మతః | లేపతః పుట
యోగేన త్రివారం భస్మతాంసయేత్ || ౩౪ || పునః పుట్రత్రివారం
తన్నేచ్ఛతే నాగహానయే ||

తా. బంగారమును సూక్ష్మమైన రేకులుగా గొట్టి నిమగ్నంజ్ఞ రసమున నాగభస్మమును తడిపి ఆముద్ద వానికి వైచబూసి మూడుపర్యాయములు పుటమువేయగా బంగారము భస్మ మగును. దానియందుగల నాగభస్మ సంబంధమయిన నాగముహరించుట కొఱకు తిరిగి ముమ్మారు పుటమువెట్టగా నాగదోషము నివారణమై కేవల స్వర్ణభస్మ మగును.

అన్యమతం.

శుద్ధసూతసమంస్వర్ణ ఖల్లేకృత్వాతుగోళకం | ఊర్ధ్వాగంధకం
కృత్వా సర్వతుల్యంనిరుద్యచ || ౩౫ || త్రిశంద్వనోవత్రైదేయం పు
టాన్య వంచతుర్దశ | నిరుత్థంజాయతే భస్మగంధోదేయః పునః
పునః || ౩౬

తా. శుద్ధిచేసిన పాదరసముతో సమానముగా బంగారు రసమును నిలిపి ఒక ఖల్వి మందు మద్దించి ముద్దగాజేసి ఆముద్దకు క్రిందపైన గంధకమును యీరెండిటి యంతదెచ్చి

లేపనముచేసి అంతటను నిరోధించి చీల మన్ను యిచ్చి 30 ఏరుపిడుకలతో పుటము వేయ వలయును. ఈలాగున ప్రతివఘాను గంధకము పూయుచు పదునాలుగు పర్యాయములు పుటములువేసి సాంగశీతలమున దీయగా బంగారము భస్మముగా నగును.

మతాంతరం.

స్వర్ణమావర్ణ్యతోలైకం మూషైకంశుద్ధనాగకం | క్షిప్త్యాచా
మైనసంచూర్ణ్య తత్తుల్యా గంధమాక్షికో || 32 || అమైనమర్దయే
ద్యామం దుధ్వాలఘుపుటేపచేత్ | గంధః పునః పునర్నర్మోమి
యతే దశభిఃపుటైః ||

30

తా. ఒకతులము బంగారముదెచ్చి శుద్ధిచేసి మాష మెత్తు శుద్ధిచేసిన సీసమును దా నిలో నుంచి చింతబెరళ్ళతో చూర్ణముచేసి దానికి సమానమైన గంధకము హేమాక్షిక మును నుంచి ఒకజాము చింతపండు పులుసులో మర్దించి దానినొకమాకుడులో నుంచి పైన మాతవేసి చీలమన్నుచ్చి లఘుపుటమందు పదిసార్లు పుటము వేయవలెను. పుటము వేయు నశ్రుడు ప్రతిపర్యాయము గంధకమును మర్దించి పూయుచుండ వలెను. అంతటితో సువ ర్ణము భస్మమయి యాషధ యోగ్యమగును.

ఇతి స్వర్ణమారణమ్.

రజతమారణం.

విధాయపిష్టం సూతేన రజతస్యాధమేళయేత్ | తాళం గంధం స
మం పశ్చాన్నర్దయెన్నింబకద్రవైః || ద్విత్యపుటైర్భవేద్భస్మయోజ్య
మేవంరసాదిషు ||

31

తా. రసముతో వెండిరసముకల్పి కిండికిండిగానూరి దానికి తాళకము గంధకము సమానమభాగాలుగా జేర్చి వేపచెక్క రసముతో (నిమ్మపండ్ల రసముతోనైనా సరే) మర్దన చేయవలెను. దీనిని రెండు లేక మూడుపుటములు పెట్టగా వెండిభస్మమగును. దానినొక ధాదులయం దుపయోగింప వచ్చును.

ఇతి రూప్యమారణం.

తామ్రమారణ ప్రకరణము.

గంధేన తామ్రముల్యేన హ్యమ్లుప్తిప్తేన లేపయేత్ | కంఠవేధ్యంతా
మ్రపత్ర మన్ధయిత్వాపుటేపచేత్ || ౪౦ || ఉద్ధృత్యచూర్ణయేత్త

స్త్రి న్నాదాంశంగంధకంక్షిపేత్ | సాచ్యంజంభాంభసాపిష్టం స
మోగంధశ్చతుః పుటైః || ౪౦ || మాతులుంగరసైః పిష్టా పుటమే
కంప్రదావయేత్ | సితశర్కరయూప్యేవం పుటం దేయంమృతిర్భ
వేత్ ||

౪౧

తా. తామ్రముతో సమానమైన గంధకముతో తామ్రపు కేకులనుబూసి చింత పండుతో పైన పూయవలయును. తామ్రపత్రమునంతటను కనపడకుండా పూతపూసి పుటము వేయవలయును దానిని తీసి చూర్ణముగానూరి అందు నాలపపాలు గంధకమును నిలువ వలయును. తర్వాత దానిని నిమ్మపండురసముతోనూరి దానిక సమానముగా గంధకముంచి నాలుగు పుటములు వేయవలయును. తర్వాత మాదీఫలపు రసముతోనూరి యొక్కపుటము పెట్టవలయును కిమ్మట తెల్లని పంచదారతో నూరి యొకపుటము పెట్టవలయును. నంతట నా తామ్రము భస్మమగును.

ప్రకారాంతరం.

తామ్రపాదాంతస్సూతం తామ్రతుల్యంతుగంధకం | కన్యారసే
నసంపిష్య తామ్రపత్రాణిలేపయేత్ || ౪౩ || నిక్షిప్యహండికామ
ధ్యే శరావేణనిరోధయేత్ | హండికాంపటునాపూర్య పచేద్యా
మత్రయంభిషక్ || ౪౪ || సూతాభావేభిషక్యైక్యై వర్తిహింగుళ
మర్పయేత్ | తతోమ్రయతే ఇతి శేషః || ఇతి తామ్రమారణం ||

తా. తామ్రములో నాలగవలంతు పాదరసమున్ను తామ్రముతో సమానముగా గంధకమున్ను కూర్చి కలబంద (లేక) గూడపాలయొక్క రసముతోనూరి ఆముద్దమ రాగి కేకులకు బూయ వలయును. వానినొక కుండమధ్యనుంచి పైన మూకుడు మాతవేసి శీల మన్నిచ్చి మూతని నిరోధింపవలయును. ఆ కుండలో నంతకుమున్నే చేదుపొట్ల తీగ వగయిరాలను నిండించి మాకుజాములపర్యంతము పచనము చేయవలయును. పాదరసము దొరకని పక్షునునకు ఇంగిలీక పు వర్తిని నుంచవలెను అంతట తామ్రము మృతినొందును అనగా భస్మమగును.

ఆమ్లపిష్టం మృతంతామ్రం శూరణస్థంబహిర్దుదా | పుటేత్పంచా
మృతైర్నాపి ప్రధావాంత్యాదిశాంతయే || ౪౫ || శూరణపుటప
త్రై బృహత్స్వటప్రదాసం || జంభాంభసాస్నేంధవసంయుతేన సగం

ధకం స్థాపయే చ్చుల్బవత్రం | పక్వాయమానం పుటయేత్సు యుక్త్యా వాంత్యాదికంయావదువైతి శాంతిం || ర3

తా. ఆమిష్టమునున్న (అనగా చింతింపండు గుఱ్ఱమును) తామ్రభస్మము నున్న అడవికంద దుంప మధ్యభాగమందుంచి పుటము బెట్టవలెను లేక పంచామృతముల చేత నైనా ముమ్మారు పుటము పెట్టవలయును. అందువలన ఛర్దిగుణము శాంతించును. కందతో పుటముపెట్టె పక్షమునందు గొప్పపుటము పెట్టవలెను అనగా గజపుటము ౧౦౦౦ ఓడ కలతో పెట్టవలయును. ఇదిగాక మఱియొకరీతి యేలాగనగా సైంధవలవణము గలసిన నిమ్మపండు రసముతో గంధకమును నూరి దానియందు శుద్ధియైన రాగిరేకు నుంచవలయును. అది కొంచెము పక్వదశకురాగా పుటము పెట్టవలయును. అందువలన ఛర్దిగుణము శాంతించి ఘక్తియోగ్య మగును.

అథ నాగవంగయోః.

నాగంభర్షరకే నిధాయ కునటిచూర్ణం దదీతద్రుతే | లంబోత్థ ద్రవగంధకేనపుటితం భస్మీభవత్యాశుతత్ || ఏవంతాళకవా పతస్తు కుటిలం చూర్ణకృతం తస్మైత్ || గంధామ్లై నమస్తదో షరహితం యోగేషు యోజ్యంభవేత్ || ర2

తా. నీసమును మాసయందుంచి నేపాళ మణిశిలయొక్క చూర్ణమును కరిగిన దానిలో నుంచవలయును. వేపచెక్క రసముతో గంధకమును నూరి ఆ నీసమునకు పట్టించి పుటమువేయగా భస్మమై నిలుచును. ఈలాగుననే తగరము కరిగించి దానిలో తాళక చూర్ణమునువేసి పుటము వేయవలయును. దానికి చింతింపండుపుటను గంధకము గలిపి పుటమువేయగా దోషరహితమై సమస్త యోగములయందును జీర్ణవచ్చును.

అథ నాగసిందూరక్రమః.

ఇక నాగమును సిందూరముచేసే క్రమమును చెప్పచున్నాడు. భుజుగ మమగస్త్యంచ పిష్టావత్రం ప్రలేపయేత్ | తత్రసం వి ద్రుతేనాగె వాసామ్నా సముద్భవమ్ ||౪౮|| ట్కంవా ఖిశ్రయె త్తత్ర చతుర్థాంశం గురూక్తిః | ప్రహారం పాచయేచ్ఛుల్బ్యాం వాసాదర్వావఘట్టితం ||౪౯|| తతఉద్ధృత్యతచూర్ణం వాసానీ రైర్విమర్దయేత్ | పుటత్పునస్సముద్భృత్య తేనై వ పరిమర్దయేత్ || ౫౦|| ఏవంసప్త పుటైర్నాగః సిందూరం జాయతేధ్రువం | తారస్య రంజనోరాగో వాతపిత్త కఘావహః || ౫౧

తా. సత్తును అవిశేష పప్పులను నూరి నీసపురేకునకు బట్టించ వలయును. అందు నీసము కరగించిన తరువాత అడ్డసరపు వేళ్లకూరమును గలుప వలయును. అది నాల్గవంతు కలుప వలయును ఒకజాము ప్రూయ్యమీచను వండవలయును ఆ వండునప్పుడు అడ్డసరపు కఱ్ఱ తెడ్డుతో కలుపవలయును, తర్వాత చూర్ణమునుతీసి అడ్డసరపు వేళ్లరసముతో నూరి మర్దించి పుటము వేయవలయును. ఆపుటమును తీసి తిర్చి అడ్డసరపు వేళ్లరసముతో మర్దించి పుటము వేయవలయును. ఈలా గేడుపుటములు కాగా నాగము సిందూరించును. ఇట్లు తారసిందూరమున్న వాతపిత్త కఘముల యుక్తము నణగించును.

ఇతినాగసిందూరమ్.

లోహం పత్రమతీవ తప్తమనకృత్క్వా ధక్షివేత్తైఫలే | చూర్ణీ భూత మతోత్రత త్రిఫలజే క్వాధేధవా గోజలే | మత్స్యాక్షీ త్రిఫలారసేన పుటయె ద్యావన్నిరుద్ధం వ్రజేత్ | వశ్నాద్భా విత మద్భుతం సుపుటితం సిద్ధం భవేదాయనం || మత్స్యాక్షీ శాలించ ||

తా. లోహమును పత్రమునగా శుద్ధిచేసిన లోహపురేకును కొల్లిలో అనేకసార్లు జాగాతిపింపజేసి అనేకపర్యాయములు త్రిఫలకషాయములో ముంచుచుండవలెను. దాని యందు చూర్ణమైనదానినిగాని అది కాకుండు ఆపు పంచితములోగాని చూర్ణమైన దానిని తీసి పొన్నగంటి వేళ్లరసము త్రిఫలముల రసముతో మర్దించి దానియందు గల గట్టి నివారణమయ్యెవరకును పుటములు వేయవలయును. తర్వాత దానిని త్రిఫల జలములో భావన చేసి తీసి యెండించ వలయును. అంతట నది సర్వోగహరమై మూషధ ప్రయోగమునకు దగినది యగును. ఆశ్చర్య కరమయిన గుణముల నిచ్చును.

శర్కరాయాం ప్రాక్తి చతుఃపుటెషుమనశ్శిలాయాః కించిద్దద్యాత్ ముందు 3-౪ పుటములయందు మనశ్శిలా చూర్ణమును శర్కరయం దుంచవలెను అట్టిమణిశిల కలిగిన శర్కరతో 3-౪ పుటములు పెట్టవలయునని భావము.

మతాంతరం.

పరిప్లుతందాడిమవత్రవారా లోహంరజః స్వల్పకుటోరికాయాం | మ్రియతేవస్రానితమర్కభాసా యోజ్యంపుటెస్యాత్త్రి ఫలాదికానాం ||౫3 త్రిఫలాదిరమృత సారలోహేవక్ష్యతే ||

తా. లోహస్సంబంధమయిన ఘౌళి, దానిమ్మఆకులతో తీసినరసముచేత తడవ బడి నదై స్వల్పమైన ప్రమిదలు మొదలయిన దానియందుంచి యెండను నెండించగా ప్రవించి

మృతినొందును అనగా భస్మమగును. దానిని త్రిఫలాదికములయొక్క రసముతో మర్దించి పుటమందుంచవలయును. త్రిఫలాదికము అమృతసార లోహమును, చెప్పనప్పుడు చెప్ప బడ గలదు.

సర్వమేతన్మృతం లోహం ధాతవ్యం మిత్రపంచకైః |
యద్యేవంస్యాన్నిరుత్థానం సేవ్యం వారితరం హితత్ || ౫౪

తా. ఈ ప్రకారము మృతమైన లోహమును మిత్రపంచకముతో ప్రశ్లేక మూడ వలయును, మిత్ర పంచకమనగా న్యాయ తేనె గుగ్గిలము గురిగింజలు వెలిగారము అని యీ నంగతి ౫౪ అధ్యాయమునందు జెప్పియున్నది. ఈ ప్రకారముగా నయ్యే జేసి విరోచ మయిన లోహభస్మమును జేయవలయును. అది వీర్లవలెనే కుఱకర మయినది.

మధ్యాజ్యం మృతలోహంచ కావ్యవంపుట కేషీచేత్ | వధ్వాఞ్చా తేచనంగ్రాహ్యం రూప్యకంపూర్వమానకం || ౫౫ || తదాలోహం మృతం విద్యా దన్యధామారయేత్పునః | గంధకంచోత్థితం లోహం తుల్యంఖల్లవి మర్దయేత్ || ౫౬ || దినై కంకన్యకాద్రావై రుద్ధా గజపుటేవచేత్ | ఇత్యే వంసర్వలోహానాం కర్తవ్యాయం నిరుత్థితః || ౫౭ ||

తా. తేనె న్యాయ మృతలోహమును వెండిసంపుట మెంతయుండునో తూచి దానియందుంచవలయును. దానిని కట్టి యొకచోట నుపగా అదిబొంగి పైకి వచ్చినప్పుడు తీసి వేయవలయును. అవుంచిన వెండి సంపుటము తిర్చి తూచగా మునుపటంత తూనికే కలిగి యుండవలయును. అందులో సేమాత్రమైనను తగ్గిపోయిన యెడల లోహము మృతము కా నట్లు గ్రహించవలయును. తగ్గక సరిగా నుండినట్లయితే లోహము మృతమైనట్లు గ్రహించవలయును. మృతము కానట్లనుమానింపబడిన లోహమును తిర్చి మారకము చేయించవలయును. ఆ ప్రకారము మృతమైన లోహమును దీసికొని దానితో సమానముగా గంధకము చేర్చి ఖల్లమందు మర్దించవలయును. ఆ మర్దన యొకదినము కలబంద రసముతో మర్దించవలెను. దానిని నొక కుండలో పెట్టి పైన మాతవేసి నందులేకుండా చీల మన్నిచ్చి పచనము చేయవలయును. ఈలాగున సర్వలోహములకున్న మృతీక్రమమును జేయవలయును.

ఇతి రసేంద్రచింతామణో సర్వలోహాధ్యాయో నామనస్తమోధ్యాయః

శ్రీ జగద్గురు విశ్వనాథావధూతపరగుర్వర్షణమస్తు.

శ్రీరస్తు.

శ్రీ జగద్గురు విశ్వనాథావధూతపరగుర్వర్షణమస్తు.

ఆంధ్రతాత్పర్యసహిత

రసేంద్రచింతామణి.

విషోపరససాధనవ్యక్రణము.

అధవిషోపరససాధనాధ్యాయం వ్యాచక్ష్యమే.

ఇక విషోపరసములకు సాధనములైన వానిని గురించి చెప్పయన్నాము.

విషంహినామనిఖలరసాయనా నామూర్జస్వలమఖలవ్యాధివిధ్యం నవిధాయకతా మాసాదయతి ||

తా. ఇచట విషమనగా వసనాభి. ఇది సమస్తావధములకును బలమునిచ్చునదియు సమస్త వ్యాధులను ధ్వంసకర్తవ్యమును జేయుట యనుగుణమునుబొందునదియును నగుచున్నది.

యవ్యాప్తకంభవేద్యావ దభ్యస్తతిలమాత్రయా |

సర్వరోగోపశమనం దృష్టి పుష్టికరంభవేత్ ||

తా. ఈ వసనాభిని నిత్యము తినుట కలవాటు పడెనేని సర్వరోగములు నివారణ మగుటయే గాక దృష్టికి మంచిపుష్టిని కలుగ జేయును. కన్నులకేరోగము రాదనుట. దీని యభ్యాసక్రమ మెట్లనగా రోజు నుప్పుగింజంత ప్రమాణముగల శుద్ధిచేసిన నాభిని, భక్షించుచు అప్పుడప్పుడు ఒకనెల ఒకనెలకు కొంచెముకొంచెము హెచ్చించుచు మొత్తమున నెనిమిది నడ్లగింజలకు తూగినంతకంటె హెచ్చు గాకుండా భక్షించుచు రావలెను (ప్రస్తుతము కొంద రనుభవించురీతి యేలాగంటె శుద్ధిచేసిన వసనాభిని నుప్పుగింజలంత ముక్కలుగాజేసి యొక కొయ్యడబ్బియందు బియ్యమును పోసి వసనాభి ముక్కలను నా బియ్యములో గలిపి నేయవలయును. రెండుమాడు దినములుంచి కలిపి యొక బియ్యపు గింజను దినవలెను. ఇట్లు గం దినములు తిని పీష్టుట రెండేసి బియ్యపు గింజలను తినవలయును. అట్లుల సరుపది దినములైన తరి 3 బియ్యపుగింజలు తినవలెను. ఒకనెల తరువాత ౪ గింజల చొప్పున ప్రతిదినమునందు గల గింజలన్నియు నగువరకు తినుచుండ వలెను. ఈ ప్రకారము

విద్యుత్తున తర్వాత నొక నువ్వుగింజంత నాభిముక్కను తినవలయును. అట్లు అందుడు ముక్కలన్ని యగువరకు నొక్కొక్క ముక్కచొప్పుననే తినమండ వలయును. అంతట మరల నాభితెచ్చి రెండు నువ్వుగింజలంత తినేది. ఈలాగు నెల అయినతర్వాత 3 నువ్వు గింజలంత తినవలెను, తర్వాత వడ్లగింజలంత తూనిక గలదానిని మరి తర్వాత ౨ వడ్లగింజల తూనిక గల దానినిగా క్రమేణినుము తుదకు ఎనిమిది వడ్లగింజల తూకము గల దానిని ఆనగా నొకచిన్నము తూనిక గలదానిని తినవచ్చును. ఎప్పటికిని నింతకు మించగూడదు మించెనేని పాణిహాని చేయును (అని యిది యభ్యాసక్రమము.)

తత్ఫలప్రాప్త్యాదశప్రకారంభవతి | తత్రశక్తుక-ముస్తక-కార్క-దార్బిన్ క-సార్వ-సైకత-వత్సనాభ-శ్వేతశృంగి - భేదానిప్రయోగార్థమాహుః పాఠాని యానిభవంతి ||

తా. ఈవిషము ౧౨ విధములుగా నున్నది. అందులో శక్తుకము, ముస్తకము, కార్కము, దార్బిన్ కము, సార్వము, సైకతము, వత్సనాభము, శ్వేతశృంగి; అనునీ ౭ భేదములు గల నాభి, కౌషధములందు బ్రయోగించు నిమిత్తము సంపాదించ దగినవి. తక్కినవి కౌషధములయందు బ్రయోగించ దగినవి తాత్పర్యము.

చిత్రముత్పలకల్లాభం సుపేవ్యం శక్తువద్భవేత్ | శక్తుకంతద్విజా నీయా దీర్ఘవేగం మహోన్నతం ||౩|| (హస్వవేగశ్చరోగఘ్న ముస్తకం ముస్తకాకృతిః | కూర్తాకృతిర్భవేత్కార్కం, దార్బిన్ కోహిఘ్నాకృతిః ||౪|| జ్వరహృత్సర్వం పరోష్ణి సర్వ పాభకణాచితం | స్థూలసూత్రైః కణైర్మృత్తైః శ్వేతపీతైర్విరోమకః ||౫|| జ్వరాదిసర్వరోగఘ్నః కంఠః సైకతముచ్యతే | యఃకంఠోగోస్తనాకారో సదీర్ఘః పంచమాంగుళాత్ ||౬|| నస్థూలో గోస్తనాదూర్ధ్వం ద్వివిధోవత్సనాభకః | ఆశుకారీ లఘుత్యాగీ శుక్లకృష్ణో న్యభాభవేత్ ||౭|| ప్రయోజ్యోరోగహరణే జారణాయాం రసాయనే | గోశృంగవద్విధాశృంగీ శ్వేతస్యాద్భహిరంతరం ||

తా. కలవ దుంపవలె నాకారముగల విషము చిత్రమని చెప్పవలెను. దీనిని తన్ను గా నూరగా శక్తుకమువంటి విషమగును.

౧ శక్తుకము, పొడుగుగా పెరిగి యున్నతమై యుండును. ౨ ముస్తకము, పొట్టిగా పెరిగి రోగములను హరించునదియై, తుంగము స్థయొక్క ఆకారముగా యుండును. 3 కార్కము నెడువిషము కూర్తాకారము అనగా తాపేటి పైచిన్న మోస్తరుగా నుండును.

౪ దార్బిన్ కము నెడువిషము పాముపడిగె ఆకారము గలది. ౫ సార్వము నెడు విషము రోగములను హరించును, రోమములయందు ఆవగింజలంత పొక్కులు పొక్కులు, అవి తెల్లగా నున్న పచ్చగానున్న ఉండును. రోమములు లేకుండా జేయును. ౬ సైకత మనెడు విషము జ్వరము మొదలయిన సర్వరోగములను బోగొట్టును. దీనిపేరే కంధమని యందురు. కంధముయొక్క యాకారము గోవు స్తనమువంటి ఆకారము. చిటికెన వ్రేలుకంటె పెచ్చుగా పెరుగదు. గోవు స్తనముకంటె నెక్కువలావుగాను నుండదు. ౭ వత్సనాభము (ఇదేవన నాభి) రెండు విధములు గలది, తెల్లది యొకటి నల్లది యొకటి. తెల్లది విషము త్వరగా ఎక్కును, నల్లది ఎక్కి త్వరగా దిగిపోవును. ఈ రెండు విధములుగానిది మంచిదికాదు దీనిని శుద్ధిపరిచి జారణము చేసి కౌషధములందు బ్రయోగింప వలయును. ౮ శ్వేతశృంగి యనువిషము ఆవుకొమ్ములవలె రెండుకొమ్ములు గలిగి యుండును, లోపలను పైనను కూడా తెల్లగా నుండును.

ఈయెనిమిది విధములయిన విషములు, శుద్ధిపరిచిన పిమ్మట నౌషధముల కుపయోగింప వలయును. గుణములను కనిపెట్టి వాడుక చేయవలయును.

ఏతానివ్యక్తకర్తాది రక్తమేళనోన్మాద సన్నిపాతాదౌచ ప్రయోజ్యాని ||

తా. ఈయెనిమిది విధముల విషములను క్రింది సంగఠోషము రక్తము చెడుట ఉన్నాదము అనగా పిచ్చియెత్తుట సంధియెత్తుట ఈగుణములయందు బ్రయోగించ వలయును. త్యాజ్యవిషాన్యహ.

కాలకూటోమేషశృంగీ దర్దురశ్చ హాలాహలః | కరోట గ్రంథి హారిద్రా రక్తశృంగీచ కేశరః ||౮|| యమదంష్ట్రాప్రభేదేన విషాణ్యే తాని వైదశ | నర్జనీయానియోగేషు వైద్యైర్జాత్యావ లక్షణం || ౧౦

తా. విడువదగిన విషములు ౧౦-అవి యేవనగా ౧ కాలకూటము ౨ మేషశృంగి 3 దర్దురము ౪ హాలాహలము ౫ కరోటము ౬ గ్రంథి ౭ హారిద్రము ౮ రక్తశృంగి ౯ కేశము ౧౦ యమదంష్ట్ర-ఈవది రకముల విషములను యోగములందు బ్రయోగింప గూడదు. వీరిలక్షణముల నెఱిగి పరివర్జింప వలసినది.

త్యాజ్యవిషలక్షణాని.

వృత్రకంఠో భవేత్కృష్ణో జంబీరఫలవచ్చయః | తత్కాలకూటం జానీయా ఘ్రాతమాత్రం మృతిప్రదం ||౧౧|| మేషశృంగా కృతిఃకంఠో

మేషశృంగీచకర్త్యతే । దర్హారందర్హరాకారం అంతర్నీలం బహిస్సితం॥
 ౧౨॥ విజానీయాద్భిషక్తిస్తు తద్విషమంతు హలాహలం । కర్కోటాభంతు
 కర్కోటం మృత్యుదంతః పరీక్షితే ॥౧౩॥ హరిద్రాగ్రంధివద్గ్రంధిః కృష్ణవ
 ర్ణోతిభీషణః । మూలాగ్రయోస్సువృత్తస్యా దాయతఃపీతగర్భకః ॥౧౪॥
 కంచుకాప్టః స్నిగ్ధపర్వాహారిద్రస్యా చ్ఛుకంధకః । గోశృంగాగ్రధనంక్షీవై
 నాసయాస్యకృష్ణవర్తతే ॥౧౫॥ కందోర్లఘుర్లోస్త నవద్రక్త శృంగీతి తద్వి
 షం । శుష్కార్ద్రంయ త్కేశరంస్యాన్దర్భ తత్కేశరంవిదుః ॥౧౬॥ శ్వదం
 ప్త్యారూపంస్థాయా యమదంప్త్యారవ సోచ్యతే । రసవాదే ధాతువాదే
 విషవాదే క్వచిత్కర్వచిత్ ॥ దశైతాని ప్రయుజ్యంతే నభైషజ్యో రసా
 యనే ॥

౧౨

తా. ౧ కాలకూటము-ఇది పైన నల్లని బెరడుగలిగి బెరడు తీసినట్లయితే నిమ్మపండు
 వలె నుండును. వాసన జూచినంతమాత్రమున మృతిబొందించును.

- ౨. మేషశృంగి-మేక కొమ్ములవలె పైన బొరలు గలిగి యుండును.
- ౩. దర్హారము-కప్పయొక్క ఆకారము గలిగినది.
- ౪. హలాహలము-పైన తెల్లగానుండి తునకలుగాచేసె లోపల నల్లగానుండును.
- ౫. కర్కోటము-పీతవంటి ఆకారము గలిగి తుందితే లోపల మట్టి గలిగి
 యుండును.

౬. గ్రంధి-పసుపుకొమ్ము కణుపులవలె నుండి నల్లని షర్ణము గలది. భయంకర మై
 నది. దీని శిథి మొదటను చివరను గుండ్రముగా అమర్చి నట్లుండును. విరిచినట్లయితే ము
 క్కలో పసుపుపచ్చగా నుండును.

౭. హారిద్ర మనెడు విషము-శకంధక నేశమునందు బుట్టును. పైన బెరడుగల
 కట్టగా నుండును నున్నని కణుపులు గలిగి యుండును.

౮. రక్తశృంగి అనెడువిషము-దీనిని గోవుయొక్క కొమ్ముచివర తగిలించెనేని
 ఆ గోవుయొక్క ముక్కలనుండి రక్తము స్రవించును. కావుననే దీనికి రక్తశృంగి యని
 చేరు. ఇది బూయగమాది కంటే తేలిక గా నుండును. గొస్తనమువలె నునికి గలది.

౯. కేశరము అనెడు విషము-ఎండినట్లును త్పడి గానుండి నట్లును పైకి చూడడ
 ముకు కనబడును. దానిని తుంచితే లోపల కింజల్కములువలె నుండును. దానిని కేశరమని
 యందురు.

౧౦. యమవంష్టి యనెడువిషము-కుక్క కోటలవలె నాకారము గలది. యమ
 దంష్టియని చెప్పబడును. ఈ పదివిషములను రసవాదమందును, ధాతువాదమందును,
 విషవాదమందును క్వచిత్ గా నుపయోగించు కొందురు. వైద్యులు అవుషధమం దెప్పటికి
 నుపయోగింపరు. రసవాద మనగా నినుమును రాగిని బంగారు చేయుదుమని మూలికలను
 సంపాదించి తెచ్చెదమని చెప్పట. ఆ ప్రయత్నముచేయుట ఇంద్రజాలము. ధాతువాద
 మనగా బంగారును పుట్టింతుమని చెప్పట. విషవాదమనగా విషము సర్వవస్తువులందున్న
 దని చెప్పట. ఇట్టి వానియం దుపయోగింతురు.

ఉపాధేయానామష్ట ప్రభేదానాం శుద్ధా వ్యద్యభిధీయతే.

తా. ఉపయోగించు కొనదగిన యెనిమిది విధముల విషములకున్న శుద్ధి మొద
 లయినవి చెప్పబడు చున్నది. యథా

ఉద్ధరేత్ఫలపాకేచ విషంసిద్ధం ఘనంగురు|అవ్యాహతం విషహరై
 ర్వాతాదిభిరశోషితం ॥ ౧౮ ॥ విషభాగాం | శ్శృణకవత్సూలౌక్ కృత్వా
 తు భాజనే ॥ తత్రగోమూత్రకంక్షీప్త్యా ప్రత్యహం నిత్యనూతనం ॥౧౯॥
 శోషయేత్ప్రదినాదూర్ధ్వం ధృత్వాతీ వ్రాతవేతతః । ప్రయోగేషు ప్ర
 యుంజీత భాగమానేన తద్విషం ॥ ౨౦

తా. ఫలపాకమందు అనగా పండ బారిన కాలమందు సిద్ధమై దృఢమైబలువు. ఓగిన
 విషమును, అనగా వననాభి మొదలగుదానిని భూమినుండి పెల్లగించవలయును. అదివర కది
 విషహరములైన వస్తువులచేత గొట్టబడకుండా గాలిమొదలైన వానిచేత శోషింపకుండా
 యుండవలెను. అట్టి విషములుదెచ్చి శనగగింజలం తేసి ముక్కలుగా కొట్టి చేసి యొక
 పాత్రమందుంచి దానిలో గోమూత్రమును బోసి 3 దినము లుంచవలయును. ఏరోజు కాశో
 జన నదివరకున్న గో మూత్రమును నంచినేసి కొత్తగా గోమూత్రము పోయుచుండవలెను.
 ఈలాగున మాడుదినములు అయిన తర్వాత నాలుగోరోజున తీసి తీక్ష్ణమైన ఎండలో నెం
 దించ వలయును. తర్వాత దానిని ఔషధములలో నుపయోగపర్చి కొనవలయును. ఏ యో
 షధమున కెన్ని భాగములని చెప్పియున్నదో యా యోషధమున కన్ని భాగములుగా నుప
 యోగించవచ్చును.

సమటంకణసంపిప్టం తదింష్య మృతముచ్యతే ।
 యోజయేత్సర్వరోగేషు నవికారం కరోతితత్ ॥ ౨౧

తా. విషమును దానితోనమాన తూనికగల వెలిగారముతో కల్పి చూర్ణముగా మర్చించి నట్టయితే విషదోషము మృతమైపోవును. అంతట నమస్త రోగములందును భాగ ప్రకారము వినియోగపరచవచ్చును ఏ వికారమున్ను చేయదు.

అతిమాత్రం తతోభుక్త్వా వమనం కారయేద్భుజః ।

అజాదుగ్ధం దదేత్తావత్ యావద్వాంతిర్నజాయతే ॥ ౨౨

తా. విషము విశేషముగా ఎక్కువభుజింపబడి నట్టయితే వెంటనే వమనము చేయించ వలయును. వాంతి కలుగువరకున్ను మేకపాలు యిస్తూ వుండవలెను. ఇవ్వగా ఇవ్వ గా వాంతియగును.

అజాదుగ్ధం యదాఙ్గోస్థి స్థిరీభవతిదేహిసః ।

విషవేగం తదోత్తీర్ణం జానీయాత్కుళ్లలోభిషక్ ॥ ౨౩

తా. మేకపాలును ఇవ్వగా నిష్ఠగా వాంతికాక కడుపులో జీర్ణించిన కక్షమునకు విషముయొక్క వేగము నశించినట్టుగా కుశలుడైన వైద్యుడు తెలుగుకొవ వలయును.

విషంహన్యా ద్రసఃవీతో రజనీ మేఘనాదయోః ।

సర్వాక్షీటంకణంవాపి ఘృతేన విషహృత్పరం ॥ ౨౪

తా. పసపు యొక్కగాని చిట్టివేళ్లయొక్కగాని రసమును పానముచేయగా విషమును హరించును. సర్వాక్షీ వెలిగారముగాని నేతిలోకల్పి ద్రాగినను విషమును హరించును. నిశ్చయము.

పుత్రజీవకమజ్జావా వీతోనింబుకవారిణా ॥ ౨౫

తా. పుత్రజీవి చెట్టుయొక్క పండులోని గుజ్జనుగాని ఆ చెట్టుయొక్క బంకను గాని నిచ్చరసముతో ద్రాగినను విషము హరించిపోవును.

వజ్రశోధనమారణే.

శ్వేతోరక్తశ్చ పీతశ్చ కృష్ణశ్చేతి చతుర్విధః । బ్రాహ్మణః క్షత్రియోవైశ్యః క్రమాణ్ణాం యశ్చశూద్రకః ॥ ౨౬ ॥ సర్వరోగ హరోవిప్రః క్షత్రియో రసవాదకృత్ ॥ వైశ్యోవీరోగహర్తాస్యా చూర్ణద్రస్సర్వత్ర నిందితః ॥

తా. లోకములో వజ్రమనియెడురత్నము తెల్లనిది ఎఱ్ఱనిది పచ్చనిది నల్లనిది అని దానిదాని కాంతివ్యాప్తినిబట్టి నాలుగు విధములై యున్నది. అందుక్రమముగా తెల్లనిది బ్రాహ్మణ జాతియనియు, ఎఱ్ఱనిది క్షత్రియ జాతియనియును, పచ్చనిది వైశ్యజాతి యనియు, నల్లనిది శూద్రజాతి యనియు జాతినిర్ణయ మెఱుంగ వలయును. బ్రాహ్మణజాతి

వజ్రము సర్వరోగములను హరించును క్షత్రియజాతి వజ్రము రసవాదమునం దుపయోగించును, వైశ్యజాతి వజ్రమున్ను రోగములను హరించును, శూద్రజాతి వజ్రము అన్నిటియందు నిందితమైనది. వైశ్యులైన ఏ పనులకున్ను అక్కరకురాదు గాని సర్వవిషమునకు పనికివచ్చునని ముందు చెప్పబడుచున్నది.

రక్తసర్ప పత్రైలేన లిప్తేవాససిధారయేత్ ॥ ౨౭

తా. ఈ వజ్రములను ఎఱ్ఱ ఆవాల నూనెతో తడిపిన వస్త్రమునందు బెట్టి యుంచవలయును.

బ్రాహ్మణోదీయతేరోగే క్షత్రియోవిషభక్షణే ।

వైశ్యోవ్యాధిషుదాతవ్య స్సర్పదప్తస్య శూద్రకః ॥ ౨౮

తా. బ్రాహ్మణజాతి వజ్రము రోగములందు బ్రయోగింప వలయును, క్షత్రియజాతి వజ్రము విషము భక్షించినవారి కివ్వవలెను. అందువలన విషదోషము హరించును. వైశ్యజాతి వజ్రము ఆయా వ్యాధుల కుపయోగింప వలయును శూద్రజాతి వజ్రము సర్పదప్తన కుపయోగింపవలెను. సర్పవిషమును మాన్యును.

శరద్విష్టవనం తేషు వర్షాసునచ దాపయేత్ ।

చతుర్తాసే హారోద్రోగాన్ కుష్మలూతాదికానపి ॥ ౨౯

తా. శరద్విష్టవునందును గ్రీష్మఋతువునందును వసంతఋతువునందును వర్షర్తువునందును నీ వజ్రసంబంధమైన భస్మమును రోగుల కివ్వగూడదు. నీకపేమంత శిశిరఋతువులందే యీయాషధము నుపయోగింప వలయును. అనగా మార్గశిర పుష్యమాఖ ఫాల్గుణ మాసములయందు మాత్ర ముపయోగ పర్చవలయును. మరి యిక యేమాసములోనున్ను కూడదు.

ప్రథమంసర్ప పంమాత్రా ద్వితీయే సర్ప పద్వయం । ద్వితీయేచ చతుర్థే పంచమే దివసేతథా ॥ ౩౦ ॥ షష్ఠేచసప్తమేచైవ క్రమవృద్ధ్యావివర్ధయేత్ । సప్తసర్ప పమాత్రేణ ప్రథమం సప్తకంనయేత్ ॥ ౩౧ ॥ క్రమహాన్యాయదానేయం ద్వితీయం సప్తకం విషంయవమాత్రం విషందేయం తృతీయే సప్తకేక్రమాత్ ॥ యవమాత్రం గ్రసేత్సుస్థో గుంజామాత్రంతు కుష్మవాన్ ॥ ౩౨

తా. ప్రజభన్తమును పుచ్చుకొనువిధ మేలాగనగా ముందుగా నేడుదినములువరకు మొదటిదినమున నావగింజంత యివ్వవలెను రెండవ దినమున రెండవ గింజలంతయు మూడవదినమున మూడవ గింజలంతయు నాల్గవ దినమున నాల్గవ గింజలంతయు నైదవ దినమున నైదవ గింజలంతయు నారవదినంబున నారావగింజలంతయు నేడవదినంబున నేడవ గింజలంతయునుగా మొదటి యేడుదినములు గడిపేది. రెండవ సప్తకములో మొదటి దినమున నేడవగింజలంత రెండవ దినమున నారావ గింజలంత మూడవ దినమున నైదావగింజలంత నాల్గవదినమున నాల్గవగింజలంత యైదవ దినమున మూడవగింజలంత ఆరవ దినమున రెండవగింజలంత యేడవదినమున నొకావగింజంతగా యీలాగుననిచ్చేది. ఇక మూడవ సప్తకమునందు ఐదగింజంత ఎత్తుభన్తమును క్రమస్పృధ్ధిగా నిచ్చేది యవమాత్రము చొప్పున నొషధమును నేవించువాడు స్వస్థుడగుచున్నాడు. కృత్తరోగి యయ్యెనేని గురిగింజ ప్రమాణము పుచ్చుకొనవలెను.

అశీతిర్యస్యవర్షాణి వసువర్షాణియస్యచ |
విషంత స్తైనదాతవ్యం ద త్తంవై దోషకారకం || 33

తా. ౧౦ సంవత్సరముల వయస్సుగల వృద్ధునకున్న ౩ సంవత్సరముల బాలునకున్న నీ ప్రజభన్తము నివ్వగూడదు, ఇచ్చినట్లయితే దోషమును గలుగ జేయును. ౩ సంవత్సరముల మించిన బాలునకున్న ౧౦ సంవత్సరములకు తక్కువగా నున్న వృద్ధునకు నివ్వవచ్చును.

దాతవ్యంసర్వరోగేషు ఘృతాశినిహితాశిని | క్షీరాశినిప్రయోక్తవ్యం రసాయనరతేనరే || 34 || బ్రహ్మచర్యప్రధానంహి విషకల్పేతదాచరేత్ | వృత్తైస్సస్థమనాభూత్వా తదాసిద్ధిర్నసంశయః || 35

తా. ప్రజభన్తాది విషమాషధములు సర్వరోగములందును రోగి కివ్వవచ్చును గాని యారోగి ఎల్లప్పుడును ఘృతాధిక్యముగా భుజించువాడును హితమైన భోజనము గలవాడును క్షీరసహిత భోజనము గలవాడుగా నున్నయెడల నీ యాషధము నివ్వవలసినది. విషకల్పమునందు బ్రహ్మచర్యము ప్రధానముగా జెప్పబడినది కావున బ్రహ్మచర్యవ్రతముగా నుండవలయును, అనగా స్త్రీసంసర్గము కూడదు యుక్తమైన పథ్యభోజనము సేయవలయును. ఇట్లు చేయగా సిద్ధిబొందుననుటకు సంశయములేదు.

మాత్రాధికంయదామర్ద్యః ప్రమాదాద్భక్షయేద్విషం |
అప్హవేగా స్తదాతస్య జాయంతే తస్యదేహినః || 36

తా. ప్రమాదమువలన విషమాత్ర నధికముగా భక్షించెనేని దానివలన నెనిమిది రోగము లధికముగా గలుగును.

ప్రశమక్షపథమేవేగే ద్వితీయేవేపథుర్భవేత్ | తృతీయవేగే దాహస్నాన్య చ్చతుర్థేపతనంభువి || 37 || ఫేనంతుపంచమేవేగే షష్ఠేవికలతా భవేత్ | జడతాసప్తమేవేగే మరణంచాప్తమేభవేత్ || విషవేగా నితిజ్ఞాత్వా మంత్రద్రవ్యైర్వివాశయేత్ || 38

తా. మొదటిదినమందు ఔషధ మధికమయ్యెనేని యాయాసము గల్గును, రెండవ దినమందధికమయ్యెనేని వణుకుపుట్టును, మూడవదినమందధికమయ్యెనేని విదాహము పుట్టును, నాల్గవ దినమందైతే భూమిమీద పడిపోవును, ఐదవ దినమందు నురుగులు గ్రక్కుకొనును, ఆరవ దినమందైతే మనోవైకల్యముగలుగును, సప్తమ దినమందైతే మాంద్యము గలవాడగును, ఎనిమిదవ దినమందధికమైతే మరణము గల్గును. ఇట్టి దోషములు గలిగినప్పుడు విషవేగమని తెలుసుకొని మంత్రముల చేతనుగాని విషమునకు విరుగుడు వస్తువుల నిచ్చి గాని స్వస్థ పరచవలెను.

నక్రోధితేనవిత్రారే నక్లిబే రాజయత్క్షణి | క్షు త్తృష్టాశ్రమకర్తాధ్వసేవినిక్షయకర్తణి || 39 || గర్భిణీబాలవృద్ధేషు నవిషంరాజమందిరే | నదాతవ్యం సహోక్తవ్యం విషంవాదేకదాచన || 40 || ఆచార్యేణతుభోక్తవ్యం శిష్యప్రత్యయకారణాత్ || 41

తా. ఈవిషోషధమును క్రోధము గలవానికిని ధనలోభము గలవానికిని నపునకుని కిని క్షయరోగము గలవానికిని ఆకలి దాహము శ్రమ కర్త మార్గమనముచేసి వచ్చినవానికిని క్షీణించి పోవువానికిని గర్భిణీ స్త్రీ బాలుడు వృద్ధుడు వీరికిన్ని రాజ గృహమునందును ఇవ్వగూడదు తినగూడదు. అయితే శిష్యునికి విశ్వాసము గలుగజేయు నిమిత్తము ఆచార్యుడు పుచ్చుకొన వలయును.

మతాంతరమ్.

కాలకూటో వత్సనాభః శృంగీకశ్శ్రపదీపనః | హాలాహలో బ్రహ్మపుత్రో హరిద్రశ్శక్తుకస్తథా || 42 || సౌరాష్ట్రీక ఇతిప్రోక్తో విషభేదా అమీనవ | అర్కసైహంండదుత్తూర లాంగలీ కరవీరకాః || 43 || గుంజా

హి ఘేనా విత్యేతాః సప్తోప విషజాతయః | ఏతై ర్విమర్దితస్సూతః చ్చిన్న పక్షశ్చజాయతే ||౪౪|| ముఖంచజాయతేతస్య ధాతుంశ్చగ్రసతిత్వరా ||

తా. కాలకూటును పత్సనాభము శృంగీకము ప్రదీపనము హలాహలము బ్రహ్మ పుత్రము హరిద్రము శక్తకము సౌరాష్ట్రీకము అని విషములు తొమ్మిది భేదములు గలవి. ఇవి జిల్లేడుపాలు, జెముడుపాలు, ఉష్ణైత్త, చెన్నచెర్లగడ్డ, గన్నేరు, గురిగింజ, నల్లమండు, ఈయెడును ఉపవిషములు. ఈ యుపవిషములచేత మర్దించబడిన పాదరసము రెక్కలు విరిగిన పక్షివలె నగును. అనగా రసదోషములన్నియు పోవునని భావము. దానికి న్యభావ శాంతము గలిగి ధాతువులను శీఘ్రముగా కబళించును.

ఇతివిషప్రకరణం.

శ్వేతరక్తవీతకృష్ణా ద్విజాద్యా వజ్రజాతయః |

స్త్రీపుంసపుంసకాత్మానో లక్షణే నతులక్షయేత్ || ౪౫

తా. తెల్లని ఎఱ్ఱని పచ్చని నల్లనికాంతి వ్యాప్తి గలిగిన వజ్రములు వరుసగా బ్రాహ్మణ-క్షత్రియ-వైశ్య-శూద్రజాతి వజ్రములని చెప్పబడును. ఇట్లు నాలుజాతులు. వీనిలో పురుషజాతి స్త్రీజాతి నపుంసక జాతులని మరల నొక్కొక్కటి మూడువిధములు వానికి చెప్పిన లక్షణములను కనిపెట్టి వాడుక చేయవలయును.

వృంతాకఫలసంపూర్ణా స్తేజస్వంతో బృహత్తరాః | పురుషాస్తే

సమాఖ్యాతా రేఖాబిందు వివర్జితాః ||౪౬|| రేఖాబిందు సమాయుక్తా షట్కోణాస్తే స్త్రియోనుతాః | త్రికోణాపత్తలాద్ద్వివిజ్ఞేయాస్తే నపుంసకాః || ౪౭

తా. ఉష్ణికాయవలె నునుపు గలిగి ఎచ్చటను లోపము లేకుండా నిండుగా నుండి తేజస్సుగలిగి గొప్పగా నుండునవి బ్రాహ్మణజాతివజ్రములు. వీనియందు రేఖలుగాని బిందువులుగాని యుండవు. ఇట్టివి పురుషజాతి వజ్రములు. ఇట్టివే రేఖా బిందువులు గలిగి ఆరుములు గలవి స్త్రీజాతివజ్రములు. ముక్కోణములు గలిగి బల్లపరుపుగాను దీర్ఘముగాను నుండునవి నపుంసకజాతివజ్రములు నని యెఱుంగ వలయును.

సర్వేషాం పురుషాశ్చ్యేష్టా వేధకా రసబంధకాః |

స్త్రీవజ్రం దేహాసిద్ధ్యర్థం క్రామణేన్యా నపుంసకం || ౪౮

తా. ఈయన్ని వజ్రములలో పురుషజాతి వజ్రములు శ్రేష్ఠములు. ఇతర రత్నములను చెక్కుటకు రంధ్రము పొడుచుటకును రసమును బంధించుటకును దగినవి స్త్రీజాతివజ్రము దేహోగ్యము నివి త్రమాపధముల కుపయోగించును. నపుంసకజాతివజ్రము క్రామణమం దుపయోగించును. కొన్నికొన్ని ధాతువుల శుద్ధిచేయుటయందు నుపయోగించును.

విప్రోరసాయనేప్రోక్తః క్షత్రయోరోగనాశనే |

వాదేవైశ్యం విజానీయా వయస్తస్యం భేతురీయకం || ౪౯

తా. బ్రహ్మజాతివజ్రము రసబంధాదులయందు పయోగించును, క్షత్రీయజాతివజ్రము రోగనివారణమునందు పయోగించును, వైశ్యజాతివజ్రము రసవాదమందు పయోగించును, శూద్రజాతివజ్రము నయస్సును స్తంభించడమందు పయోగించును.

స్త్రీక్షుస్త్రీణాంప్రదాతవ్యా క్షీ బేక్షీ బంతధైవచ |

సర్వేషాంసర్వదాయోజ్యాః పురుషాబలవత్తరాః || ౫౦

తా. స్త్రీజాతి వజ్రమును స్త్రీలకు నివ్వతగినది. నపుంసకజాతివజ్రము నపుంసకునకివ్వదగినది. పురుషజాతి వజ్రముఅందరికి నివ్వదగినది. ఇది అన్నిటికంటె బలవత్తరము.

వ్యాఘ్రికంధోదరేక్షీష్టా సప్తధాపుటితఃపవిః |

హయమూత్రస్యనిర్వాపచ్ఛుద్ధిః ప్రతిపుటంభవేత్ || ౫౧

తా. కలబంధ చర్మములోపెట్టి యేడుపర్యాయములు పుటముపెట్టవలెను, ప్రతి పుటమునందు గుట్టపు మూత్రముతో చల్లార్చు చుండవలెను. ఇట్లు చేయగా వజ్రము శుద్ధియగును. వాకుడుచెట్టు బెరడులో పెట్టి యని పుటము వేయుటకు కొందఱు చెప్పియున్నారు.

ఈలాగున పుటము పెట్టిన తర్వాత

త్రివర్షనాగవల్ల్యాశ్చ కార్పాస్యా వాధమూలికాం | పిష్ట్యాతన్త ధ్యగం వజ్రంకృత్వామూషాం నిరోధయేత్ || మునిసంఖైర్నిజపుటైర్నియతేహ్యవిచారతః || ౫౨

తా. మూడు సంవత్సరములనాటి తమలపాకు తీగ సంబంధమైన వేరుగాని పడిమి ప్రతిచెట్టు వేరుగాని తెచ్చిమూరి ఆముద్ద మధ్యమందు వజ్రమునుంచి యొకమూసలోనుంచి ఆమూస మూతవేసి నిరోధించి ౭ గజపుటములు పెట్టగా వజ్రము భస్మమగును (మృతినొందును) సందియములేదు.

మతాంతరం.

మండుకం కాంస్యజేపాత్రే నిగృహ్య స్థాపయేత్సుధీః | సభీతో
మూత్రయే త్త్రత తన్మాత్రే వజ్రమావపేత్ ||౫౩|| త ప్తంత ప్తంచఽహం
ధా వజ్రసై వ్రవం మృతిర్భవేత్ || ౫౪

తా. మరియొకవిధము. ఒకకంచు పాత్రయందు ఒకపెద్ద కప్పసుబట్టి దెచ్చి
నిగ్రహించి యుంచవలయును అది భయపడి మూత్రమును విడుచును. అట్టి కప్పమూత్రము
నందు వజ్రమును నిలుపవలెను అంతట దానిని త ప్తముచేయుగాచేయగా అనేకపర్యాయము
లకు వజ్రమునకు మృతినంభవించును. అనగా భస్మముగా జేసి యాషధములలో నుపయో
గించవచ్చునని భావము.

హింగు సైంధవసంయుక్తం క్వాధకాలతజేషీపేత్ | త ప్తం త
ప్తంపునర్వజం భూయాచ్ఛార్ణం త్రినప్తథా || ౫౫ || రసేయత్రభవేద్వ
జం రసస్సీమృతముచ్యతే | భ స్తీ భావగతంయుక్త్యా వజ్రవత్కూర్మతే
తనుం || ౫౬

తా. మరియొకరీతి. ఇంగువ సైంధవలవణముతో వజ్రమునుకలిపి ఉలవలకషాయము
పెట్టి దానిలో పడవేయవలయును. ఈ ప్రకారము గా నిరువదియొక్కసారి తపింపజేసి తపిం
పచేయుగా తుదకు వజ్రము చూర్ణముగును. ఇట్టి వజ్రచూర్ణము పాదరసమందు గలిపెనేని
ఆ రసము అమృతముతో సమానమై వజ్రశరీరమునుజేయును.

ఇతి వజ్రశోధనమారణే.

వైక్రాంతవిధిః.

వైక్రాంతం వజ్రవచ్ఛోధ్యం సీలం శ్వేతంచలోహితం | వజ్రలక్షణ
సంయుక్తం దాహాఘాతా సహిష్ణుతత్ || ౫౭ || హయమూత్రేణ తత్స్నిచే
త్ త ప్తంత ప్తంత్రినప్తథా | పంచాంగో త్రర వారుణ్యా లిప్తం మూషా
గతంపుటైః || ౫౮ || కుంజరాఖ్యై ర్మృతం యాతి వైక్రాంతం సప్తభి
స్తథా | భ స్తీ భూతంతు వైక్రాంతం వజ్రస్థానేనియోజయేత్ || ౫౯ ||

తా. వైక్రాంతమును వజ్రమును వలెనే శుద్ధిచేయవలయును. అదియును నలుపు
తెలుపు ఎఱుపుకాంతులు గలిగి వజ్రమునకు జెప్పినలక్షణములు గలదై తపింపజేయడము

నున్న సుత్తి మొదలయినదానితో గొట్టడమునున్న సహింపలేనిదైయుండును. అనగా
వజ్రమునకు దగినన్ని పుటములున్నా నలగకొట్టడమున్న దీని కక్కరలేదు అని తెలియ
వలయు. వైక్రాంతమును దెచ్చి గుఱ్ఱపు మూత్రములో తడవవలయును. దానిని మాటిమాటి
కి నిరువ దొక్కసారి పుటము వేయవలయును. (పుటముపెట్టినపుడల్లా దానిని తీయునప్పు
డు తీసి గుఱ్ఱపుమూత్రములో ముంచవలయుననుట) తరువాతదానిని దుఱ్ఱపుచెట్టుయొక్క
పంచాంగములు తెచ్చి నూరి వైక్రాంతమునకు పొదిగి మూషయందుంచి గజపుటములు
౭ పెట్టగా మృత మైనిలుచును. ఈలాగున భ స్మముగా జేయబడిన వైక్రాంతమునువజ్రమునకు
ప్రత్యామ్నాయముగా నుంచి వాడవచ్చును వజ్రముచేయుగుణములనే చేయును.

ఇతి వైక్రాంతవిధిః.

అథ తాళకశుద్ధిః.

తాళకం పోటవీం బద్ధ్యా సచూర్ణై కాంజికేషీపేత్ | డోలాయం
త్రేణ యామైకం తతః కూష్మాండజేరసే || ౬౦ || తిలతై లేపచేద్యామం
యామంచత్రైఫలేజలే | డోలాయం త్రే చతుర్యామం భ స్తీ భూతోనదోష
కృత్ || సంశుద్ధ కాంతివీర్యేచ కురుతే మృత్యు నాశనః || ౬౧

తాళకశుద్ధిని చెప్పవచ్చునాడు.

తా. తాళకమునున్న తెగడచూర్ణమునున్న గుడ్డనుకట్టి ఒక పాత్రయందుంచి
కలిపోసి డోలాయంత్రమున నొకజామున్న బూడిదెగుమ్మడికాయరసమందు ఒక జాము
న్నా తిలతైలమందు ఒక జామున్న త్రిఫలకషాయమున నొక జామున్న యీ ప్రకా
రము ౪ జాములు డోలాయంత్రమందు పచనము చేయగా దోషరహిత మయిన
దై యుండును. శుద్ధి చేసిన తాళకము కాంతివీర్యముల నిచ్చి మృత్యురోగముల నివారించును.

అథ హరితాళశుద్ధిః.

లాక్షోవాజీతిలాశ్శిగ్రు టంకణం లవణంగుడం | తాలకార్థేనసమ్మి
శ్రాః ఛిద్రమూషానిగోధయేత్ || ౬౨ || పుటై తాళయం త్రేణ
సత్వంపతతి నిశ్చయం | తాళవచ్చ శిలాసత్వం గ్రాహ్యంతై రేవభేషజైః
తుల్యటంకణకే గ్రాహ్యం ధ్ధాతే సత్వంచతుత్థకే || ౬౩

తా. అర్థముయొక్క శుద్ధి యేలాగనగా (లత్తుకచెక్క, అనగా బొద్దుగచెట్టు
చెక్క) పెన్నేరుధుంధుప, నువ్వులు, మునగచెక్క, వెలిగారము, సైంధులవణము, బెల్లము

ఇవన్ని సమభాగాలు గలిపి తాళకము దీనికి రెట్టింపు పెట్టి ఒక మూసయందుంచి మాత్ర వేసి నిరోధించి పాతాళ యంత్రమునందు పుటమువేయగా నిశ్చయముగా దాని సత్యము పడి పోవును.

ఇతి హరితాళవిధిః.

ఇకను మైలతుత్థమును శుద్ధిచేసి విధము-మైలతుత్తముతో సమానముగా వెలిగారము కలిపి కొలిమినిబెట్టి యూదగా మైలతుత్తము శుద్ధియగును.

హేమాక్షికశంధిః.

ఊర్ణాలాక్షోగుడంచేతి పురటంకణకై స్సహ | సమర్థవనటకాకా ర్యా ఛాగీదుగ్ధనయత్నతః || ౬౪ || ధ్వాత్వాతాప్యస్య తీవ్రాగ్నో సత్వం ముంచతిలోహితం | ఏవంతాళ శిలాధాతు విమలాఖర్ప రాదయః | ముంచంతినిజసత్వాని ధనునాతోక్త్యకాగ్ని నా || ౬౫

తా. హేమాక్షికమును దెచ్చి లక్కలూర్డుగచెక్క బెల్లము గుగ్గిలము వెలిగారము వీనితో గలియనూరి మేకపాలతో మర్దించి మాత్రముద్దగాజేసి కొలిమియొక్కతీవ్రాగ్నియం దూదినట్టెతే ఎట్టిని చిట్టమునువిడుచును. ఈలాగుననే తాళకము మణిశిల కాయి రాయి శ్వేతాభ్రకము-కఘరి-ఈ మొదలయినవి కొలిమి యగ్నియందు వైయట్లు ముద్ద చేసి యూదించగా వానివాని సత్వములను చిట్టములమూలకముగా విడుచుచున్నవి.

మతాంతరం.

శిలయాగంధకేనాపి భర్జితః క్షోదితః ఖగః | ముద్రితస్త్రామపాత్రేణ లిప్తస్యాత్ ధ్వాపితోమృదుః || ౬౬

ఖగోమాక్షికం.

తా. హేమాక్షికమును మణిశిలతోనున్న గంధకములోనున్న నూరి వేయించి చూర్ణముచేసి తామ్ర పాత్రమందుంచి మాత్రవేసి శీలమున్న యిచ్చి కొలిమియందు పెట్టి యూదినట్టయితే మృదువై దోషరహితమగును.

మతాంతరం

సమగంధం చతుర్యమంపక్త్యాతాప్యం తతఃపచేత్ | అర్థగంధం యామయుగ్ం భ్రష్టటంకణసంయుతం || అంధమూషాగతంధ్వాతం సత్వం ముంచతి శుల్బవత్ || ౬౭ ||

తా. హేమాక్షికముతో సమానముగా గంధకముపెట్టి ౪ జాములు వండి తర్వాత మాక్షికమును పచనము చేయవలయును. తర్వాత దానిలో నగము గంధకముపెట్టి అనగా మాక్షికములో నగము గంధకముపెట్టి శుద్ధిచేసిన వెలిగారముతో గలిపి ఇది యంతయు ముద్దచేసి అంధమూషయందుంచి యూదగా దానిసత్వమును రాగివలెనె విడుచును. అంధ మూష యనగా మాత్రవేసి చీరమన్ను వేసి బిగించినమూష యని తెలియవలయును.

భ్రష్టటంకణతాలస్య లోహపర్పట వేష్టితాం | గుడికాగురుమార్గైణ ద్వాతాస్యాదిందునుందరీ || ౬౮ ||

తా. అగ్నియందు వేగించినవెలిగారము-తాలకము - అగరు పర్పటకములతో మూయబడి తీవ్రాగ్నియందూదింపగా చంద్రుని వలె సుందరమయిన గుళికయగుచున్నది. దానిపేరున్న ఇందు సుందరీగుళికయనియే చెప్పవచ్చును.

ఇతీందునుందరీగుళికా.

మతాంతరేణ తాళక సత్వపాతనం.

తా. మరియొకరిమతమున తాళకసత్వపాతనమును చెప్పుచున్నాడు.

హింగుళస్య చ దారస్య తాళకాదేశ్చబంధనే | లోహపత్రాస్య బహి ర్దేహో భక్తాంగారరసేనవా || ౬౯ || జైపాలసత్వవాతారి బీజమిశ్రంచ తాళకం | కూపీస్థంవాలుకాయంత్రే సత్వముంచతియామతః || ౭౦

తా. ఇంగిలీకము - తారము - తాళకము - మొదలయినవాని బంధము. విషయమై ఒక లోహపాత్రయందు వెలుపలబొగ్గులు నూరిన రసముపూసి, నేపాళపు గింజల సత్వము నున్న ఆముదపు గింజలతోనూరి తాళకమును మిశ్రమముచేసి దానిని. కుప్పెయందుంచి వాలుకాయంత్రమున నొకజాము పక్వముచేయగా తాళకము సత్వమును వదిలివేయును.

ఇతి తాళక సత్వపాతనవిధిః.

జంగమస్థానరవిషవిమోచనవిధిః.

సద్యోభూనాగమాదాయ ధారయె చ్చిఖనంబుధః | అధవా కుక్కుటంవీరం కృత్వామందిరమాగతం || ౭౧ || మలంమూత్రం గృహిత్యాచ సంత్యజ్య ప్రథమాంశకం | అలోడ్యక్షౌరమధ్వాజ్యై ర్థమేత్ సత్వార్థ మాదరాత్ || ౭౨ || ముంచంతి తామ్రవత్సత్వం తన్ముద్దాజలపానతః | స శ్యంతిజంగమవిషం స్థావరంచనసంశయః || ౭౩

జంగమస్థావరములైన విషములకు విరుగుడు చెప్పుచున్నాడు.

తా. తత్కాలముందు భూమిలోనుండు ఎఱ్ఱపాములను దెచ్చి ఒక నెమలిని పట్టుకొని దానికి మేసి కట్టియుంచవలయును. అదిలేనిచోట కోడిపుంజును తనయింటికి వచ్చిన దానిని పట్టి దానికి పాములను మేసి, దానిని యింటకట్టిపెట్టి దాని మలమూత్రములను పట్టి దానిని పైపైయంశను తీసివేసి మిగిలినదానిని ఊరములతో గలిపి తేనెలో నాలోడనచేసి నేతితో గలిపి ఒక పాత్రయందుంచి కొలిమిలో నూదించగా తామ్రమువలె నత్వమును విడుచును. ఆపరిశుద్ధమైన ముద్రయొక్కజలపానమువలన జంగమస్థావర విషములు నశించును.

అధమనశ్శిలాశుద్ధిః.

జయంతికాద్రవేడోలా యంత్రేశు ధ్యేననశ్శిలా । దినమేక మజా మూత్రే భృంగరాజరసేపివా । కఫస్నీ లేఖనసరా కాసశ్వాసహారాశిలా ॥

తా. సోమింపచెట్టు రసముచేత డోలాయంత్రమునందు మనశ్శిల శుద్ధిపొందును. ఇదెమణిశిలయనబడును. ఇంతకుపూర్వము దీని నొక దినమునందు మేకమూత్రములోనాన వేయవలెను. లేదా గుంటకలగర ఆకు రసములోనైనా నానవేయవలెను. పిమ్మట డోలాయంత్రమునందు పచనము నేయవలయును. ఇట్లు శుద్ధి పొందిన మణిశిల కఫమును గొట్టివేయును. కాసశ్వాసలను హరించును. దురదనుపోగొట్టును.

ఖర్పరశుద్ధిః.

కూపికాదాపరీపాకా స్వరస్యకాళికాపహా । కటుతైలె శిలాచంప కదళ్యంతస్సరత్యపి ॥ 21 ॥ నరమూత్రేచగోమూత్రే జలామైవానసైంధవే సప్తాహాంత్రిదినంవాసి వక్రశ్శుద్ధ్యతిఖర్పరః ॥ 22 ॥ ఏకస్నూత స్తథాపీతి శ్చతుర్భేక స్త్రిదారకః । బీజపిప్టః పికజ్వాలై శ్చేకుబద్ధోంధవేత్సని ॥ 22

తా. ఈకఫరి, కుప్పెయిందు పరిపాకమువలన బంగాయనందలి మాలిన్యమును బోగొట్టును. దీనికి పరిపాకము చేయకమునుపు, ఆవనూనెయందును ఉశిరిక రసమందును సంపెంగ చెక్కరసమందును అరటి దుంపరసమందును నరమూత్రమునందును గోమూత్రమునందును చింతపండు పులుసునందును (అయితే దీనియందు సైంధవలవణము కలుపవలయును) యేడుదినములుగాని మూడుదినములుగాని వండితే ఖఫరి శుద్ధియగును.

తా. ఒకపాలు రసము-ఒక పాలుగంధకము- ర పాళ్లుపవలము- 3 పాళ్లు యింగిలీకము చేర్చి చూడుగవత్తుల చూర్ణమున్ను గొలిమిడి చెక్కరసముతో మర్దించి పాతాళ

యంత్రమునందు అంధమూషయందుంచి పుటము వేయగా చపలము బద్ధమై యోగయోగ్యమగును.

తుత్తశుద్ధివిధిః.

విష్టయామర్దయేత్తుతం సనుమోతోర్దశాంశతః । టంకణేనసమం పిష్ట్యా ధవాలఘుపుఽపచేత్ ॥ 2౮ ॥ తుత్తంశుద్ధంభవేత్ ఊద్రె పుటితంవా విశేషతః । వాన్తిభ్రాంతీయదానస్తస్తదాశుద్ధిం వినిర్దిశేత్ ॥ లేఖనం భేదిచజ్జేయం తుద్ధంకండు క్రిమిప్రణుత్ ॥ 2౯

తా. ఇది వరకు చెప్పిన తుత్తమనునట్టిది మైలతుత్తము. ఇప్పుడు శుద్ధివిధానము చెప్పినది పాలతుత్తమనియెఱుంగునది పాలతుత్తమునకు శుద్ధియేలాగనగా పాలతుత్తమును దెచ్చి దానితో సమానముగా పిల్లిమలముతో నూరి ౧౦-వ వంతు వెలిగారమునుగలిపి నూరి లఘుపుటమందు వండవలయును, అప్పుడు తుత్తము శుద్ధియగును. దానిని తిరితేనెలో నూరిపుటమువేయవలయును. దానియందుండు ఛర్దిబేదిగుణములు అణగినట్లయితే శుద్ధియయినదని తెలియవలెను. దీనివలన గలుగుగుణములెవ్వియనగా శరీరమందలిదురదగుణమును పోగొట్టి విరచనము జేయును. దురదపుట్టించు క్రిములనగా కడుపులోని నులి పురుగులను పోగొట్టును.

ఇతితుత్తశుద్ధిః

అధవిమలశుద్ధి ర్వక్ష్యతే.

జంబీరస్య రసేస్విన్నై మేషశ్మంగీ రసోతథా । రంభాతోయేనవాపచ్యం ఘుస్రం విమలశుద్ధయే ॥ ౩౦

తా. విమలమనెడు లోహము బంగాయ, వెండి, యీ రెండింటి మిశ్రమము వలన నేర్పడును. దీనినే సాలనయందును. దీనికి శుద్ధి నిమ్మపండ్లరసములోనున్న దుష్టపాకురసము లో నున్నూ అరటిదుంపరసములోనైనానరె ఒక దినము పచనము చేయగా విమలము శుద్ధియగును.

ఇతిస్వర తారస్యవిమలాహ్వయశుద్ధిః.

మాషీక శుద్ధిః.

అగస్త్యవత్రనిర్వాసై శ్శిగురూలం సుషేషితం । తన్మధ్యపుటితంశుద్ధ్యే త్తాప్యంవా చామ్లుపాచితం ॥ ౩౧

తా. మాక్షికమునకు శుద్ధియేలాగనగా అవిశిష్య రసముతోను బంకతోను మునగ వేరునూరి ముద్దచేసి దాని మధ్యభాగమందుంచి పుటప్రకారము పుటమువేసి తీసి చింతపండు పులుసులోనుడక పెట్టగా మాక్షికము శుద్ధియగును.

మతాంతరం

సింధూద్భవస్యభాగైకం త్రిభాగం మాక్షికస్యచ | మాతులుం గరసైర్వాపి జంబీనోత్థ ద్రవేణవా ||౮.౨|| కృత్వాతదాలోహపాత్రే లోహదార్యాచచాలయేత్ | సిందూరాభంభవేద్యావ త్తావన్నృద్ధ్యగ్ని నాపచేత్ ||౮.౩|| సుశుద్ధం మాక్షికంవిద్యా త్సర్వరోగేషుయోజయేత్ ||

తా. సైంధవలవణము ౧ భాగము-మాక్షికము ౩ భాగాలు కలిపి మాదీఫలపు రసముతో గాని నిమ్మపండ్లరసముతో గాని మర్దించి ఆముద్దనొకలోహపాత్రయందుంచి (యిన పదానియందు) యినపగరి తెతో కలియబెట్టుచు సింధూరించి యెఱ్ఱపడువరకున్న మృదువైన యగ్నియందు పచనము చేయవలయును. అప్పుడు మాక్షికశుద్ధిని తెలిసికొని యన్నిరోగములందును వాడుక చేయవలయును.

మతాంతరం

మాక్షికస్య చతుర్థాంశం గంధంకృత్వావిమర్దయేత్ | ఉరుబూకస్యతైలేన తతఃకుర్యాత్సు చక్రతాం ||౮.౪|| శరావసంపుటేకృత్వా పుటేద్దజపుటేనచ | సిందూరాభంభవేద్భస్మ మాక్షికస్యనసంశయః ||౮.౫|| మాక్షికంతిక్తమధుకం మేహార్యక్రిమికుష్మనుత్ | కఫపిత్తహరంబల్ల్యం యోగవాహి రసాయనం ||

తా. మాక్షికమునున్న దానిలో నాల్గవవంతు గంధకమునున్న దెచ్చి ఆముదముతో మర్దనచేయవలెను. దానిని చక్రాలుగా గుండ్రని బిళ్లలుగాజేసి మూకుడులో పెట్టి పైన మూకుడుమూతవేసి రెండు విడకుండా గట్టిగా చీరమన్న యిచ్చి గజపుటంబున పుటమువేయవలయును. దానితో మాక్షికము సిందూరముతోసమానమైన భస్మయగును. సంశయములేదు. మాక్షికము కొంచెము చేదుగాను మధురముగా నుండును. మేహము-

నంజు-క్రిములు-శుష్ణురోగము వీనిని నశింపజేయును. మఱియు కఫమును ప్రైత్యమును పోగొట్టి శరీరమునకు బలము గలుగ జేయును. ఇది అన్నియోగములందు నిర్వహింపదగిన మహావధమువంటిది. ఇట్లు మాక్షికశుద్ధి నెఱుంగవలయును.

ఇతి మాక్షికశుద్ధిః.

అధికాసీనశుద్ధిః.

సకృద్భృం గాంబునాస్విన్నం కాసీనం విమలం భవేత్ | కాశీసం శీతలంస్నిగ్ధం శ్విత్రనేత్రరుజూపహం | పిత్రాపస్కారశమనం రసవద్గుణ కారకం ||

తా. ఇక కాశీన శుద్ధిని చెప్పచున్నాడు (అన్న భేరి). దీనిని ఒకపారి గుంటకలగర రసముతో నానబెట్టి ఎండించితే శుద్ధియై స్వచ్ఛమైన దగును. ఇది చల్లనిదిన్ని సునుపుగా నుండునది. దీనివలన బొల్లిపుట్టెగుణమున్న నేత్రరోగములున్న ప్రైత్యము అపస్కారము అనగా కాకచెట్టులు, ఇట్టిరోగములు నశించును. పావరసమువలె గుణములనిచ్చును.

ఇతి కాశీనశుద్ధిః

అధికాంతపాషాణశుద్ధిః.

లవణానితథాక్షౌరా శోభాంజనరసేక్షివేత్ | ఆమ్లవర్గ యుతేనాదా దినంఘరైవిభావయేత్ ||౮.౬|| తద్ద్రవైర్ద్రోలికాయంత్రై దివసంపాచయేత్సుధ్ధిః | కాంతపాషాణశుద్ధౌతు రసకర్క సమాచరేత్ ||

తా. కాంతపాషాణమునకు శుద్ధిచెప్పబడును. పంచలవణములయిన సైంధవ-సౌవర్చల-బిడా-కాచ-సముద్ర-లవణములనున్న సర్వక్షారయవక్షారములనున్న శోభాంజనమునున్న తెచ్చి వీనియొక్క రసమందు ఆమ్లవర్గయుతముగా పడవేయవలయును. ఆమ్లవర్గమనగా మాదీఫలరసము-నిమ్మపండ్లరసము-చింతపండుపులుసు - పుల్లప్రబ్బలిరసము- పులిచెంచలిరసము. ఇవి ఆమ్లవర్గము. వీనిరసమున్ను పైన జెప్పిన పంచలవణములు క్షారద్వయము శోభాంజనమును రసములో గలిపి దానిలో కాంతపాషాణమును వేసి ఒకదినము ఎండలో భావనచేసి ఆరసము చేతనే యొక దినము డోలాయంత్రమునందు పచనముచేయగా శుద్ధియగును. కాంత పాషాణము శుద్ధియయినయెడల పాదరసముచేయునట్టి గుణములను గలుగజేయును.

ఇతి కాంతపాషాణశుద్ధిః.

అధవరాటికాశుద్ధిమాహా

పీతాభాగ్రంధిలాపృష్టై దీర్ఘవృత్తావరాటికా । సార్థనిష్కభరా శ్రేష్ఠా నిష్కభారాచమధ్యమా ॥౯౦॥ పాదోననిష్కభారాచ కనిష్ఠా పరి క్షీర్ణితా । నరాటికాంజికేస్విన్నా యావచ్ఛుద్ధిం సమాప్నుయాత్ ॥ ౯౧

తా. పచ్చని కాంతిగలిగి వెనుకవైపున గణుపులు గలిగి పొడుగుగా గుండ్రముగా నుండి పరహాసర ఎత్తు తూనికగలిగినగవ్యశ్రేష్ఠమైంది. అనగా ౧౨ చిన్నములతూనికగలది పరహా ఎత్తుగలది మధ్యమును, పరహాకంటె 4-వభాగము తక్కువతూనికలది అధమము, అనగా 6 చిన్నముల తూనికగలదనుట. ఇట్టి శ్రేష్ఠములైన గవ్యలను దెచ్చి కలియండు శుద్ధియగు పర్యంతము పడవేయవలయును.

పరిణామాదిశూలఘ్నై గ్రహణీ క్షయహారిణీ । కదూష్ణా దీపనీవృష్యా తిక్తావాతకఘాపహా ॥౯౨॥ రసేంద్రజారణేప్రోక్తా విద్రవ్యేషుశస్యతే।

తా. శుద్ధిచేసిన గవ్య పరిణామశూలలను గ్రహణిని క్షయరోగమును హరించును కొంచెముష్ణముగానుండి అకలినివృద్ధిపరిచి ఇంద్రియపుష్టికలిగించును. రుచికచేదై వాతశ్లేష్మముల నవహరించును. రసేంద్రమును జారణము చేయుటయందు చెప్పబడినదియు పూర్వము చెప్పిన బిడద్రవ్యములలో నుత్తమమైంది.

ఇతివరాటికాశుద్ధిః.

అధహింగుళశుద్ధిః

మేషీక్షీ రేణదరద మన్లువర్ణైశ్చభావితం । నస్తవారం ప్రయత్నై న శుద్ధిమాయాతినిశ్చయం ॥౯౩॥ తిక్తోష్ణం హింగుళందివ్యం రసగంధస ముద్భవం । మేహకుష్ఠ హరంరుచ్యం బల్యంమేధాగ్నివర్ధనం ॥ ౯౩

తా. ఇంగిలీకమును దెచ్చి ఆమ్లగర్భములో భావనచేయవలెను. ఈచెయ్యడము 2 సార్లు చేయవలయును. మేకసాలతోనున్న 2 సార్లు భావనచేయవలెను. ఇటుల జేయగా నింగిలీకము శుద్ధియగుచున్నది నిశ్చయము. (ఆమ్లగర్భ మింతకుముందె చెప్పబడినది) శుద్ధి అయినయింగిలీకము చేదుగానున్న ఉష్ణముగానుండును. అస లీయింగిలీకము రసగంధక

ముల మిశ్రమమువలన నేర్పడినది. దీని గుణము క్షుద్ధిరోగమునుహరించును. రుచిగానుండును. బలమును గలుగజేయును జతరాగ్నిని వృద్ధిబొంది బుద్ధియందు చాకచక్యమును వృద్ధి పొందించును.

ఇతిహింగుళిశుద్ధిః.

అధసావీరాదిశుద్ధిః.

సావీరంటంకణంశంఖం కంకువృం గైరికంతథా ।

ఏతద్వాటవచస్పిధ్యా భవేయ్యుర్దోషవర్జితాః ॥ ౯౪

తా. సావీరము - వెలిగారము - శంఖము - కంకువృము - గైరికము. (కాయరాయి) ఇవి గవ్యల శుద్ధివంటి శుద్ధిచేసినం జాలును. దోషవర్జితములగును.

అన్యచ్చ

జంబీరపయసాశుద్ధైత్ కాశీసం టంకణాద్యపి । నీలాంబనంచూర్ణయిత్యా జంబీర ద్రవభావితం ॥ దినై కమాతపేశుద్ధం భవేత్కార్యేషు యోజయేత్ ॥ ౯౫

తా. కాశీసము - వెలిగారము- నీలాంబనము వీనిని చూర్ణముచేసి నిమ్మపండ్లరసము లో దేనికదివేరువేరుగా భావనచేసి చూర్ణము చేసి నిమ్మపండ్లరసములోనుంచి యొకదినము ఎండలోనుంచి తే పరిశుద్ధి గలదగును. దానిని యాషధములం దుపయోగించవలయును.

ఇతిసావీరాదిశుద్ధిః.

అధమండూరవిధిః.

అక్షౌం గారై ర్ధమేత్కిట్టం లోహజంతద్గవాండలైః । సేచయేత్సప్త సప్తంచ సప్తవారం పునఃపునః ॥౯౬॥ చూర్ణయిత్యా తతఃక్వాధై ర్ద్వి గుణై స్త్రిఫలోద్భవైః । ఆలోడ్యభర్జయేద్ద్యహ్నా మండూరం జాయతే వరం ॥ ౯౬

తా. మండూరమునకు శుద్ధియేలాగనగా. తాండ్రచెట్టు సంబంధమైన బొగ్గులతో చిట్టమును కొలిమిలో పెట్టి యూదించవలెను. దానిని గోమూత్రములో తడవవలయును ఈప్రకారము 2 సార్లు కాచి 2 సార్లుగోమూత్రములోముంచుచు నీలా గేడుసార్లు ముంచవలెను అనగా ౪-సార్లు కాచడము ప్రతి కాపుకు గోమూత్రములో ముంచడముగా నీప్రకారము జర్జించవలయును. తర్వాత దానిని చూర్ణముచేసి పిమ్మట త్రిఫల కషాయములో

గలిపి అగ్నియందు తాపము గలిగించవలయును. ఈలాగున జేయగా మండూరము శుద్ధియగును.

ఇతిమండూరవిధిః.

అధరత్న శుద్ధిః.

పుంవజ్రంగరుడోద్గారం మాణిక్యం వాసపౌషలం | వైడూర్య పుష్యగోమేధం మాక్తికంచప్రవాళకం ||౯౮|| ఏతానివరత్నాని సదృశానిసుధారసైః | శుద్ధ్యంత్యమైనమాణిక్యం జయంత్యా మాక్తికం తథా || ౯౯

శుద్ధ్యంత్యమైనమాణిక్యంజయంతః.

తా. పురుషవజ్రమున్ను-గారుత్తమున్ను-పచ్చయున్ను- ఇంద్రనీలమణియున్ను- వైడూర్యమున్ను - పుష్యరాగమున్ను- గోమేధికము- ముత్యమున్ను-పగడమున్ను ఇవి తొమ్మిదినవరత్నములని చెప్పబడినవి-ఇవి గుణమందు అమృతముతో సమానములు-అందు మాణిక్యము చింతపండు పులుసుతో శుద్ధిపొందును. తక్కినలి చెట్టురసముచేత ముత్తియమున్ను శుద్ధియగును. మాణిక్యమనగా కెంపుఅని యెఱుంగవలయును.

విద్రుమంతౌరవర్ణేణ తార్క్ష్యంగోదుగ్ధతస్తథా| పుష్యరాగంచసంధానైః కుశుత్థ క్వాధసంయుతైః ||౧౦౦|| తండులీయజవైర్వజ్రం నీలంనీలీ రసేనవా | రోచనా భిశ్చగోమేదో వైడూర్యం త్రిఫలాజలైః || ౧౦౧

తా. పగడము ఊరవర్ణము చేతనున్ను, గరుడపచ్చలు ఆవుపాలచేతనున్ను, పుష్య రాగమణిపులకసాయముతో గూడిన మిత్రపంచకముచేతనున్ను (మిత్రపంచకము సప్తమా ధ్యాయమునందు తెలిపి యుంటిని అయినను నెయ్యి-నూనె-గుగ్గిలంబు-వెలిగారము-గురి గింజగుజ్జ వీనిని మిత్రపంచకమందురు) వజ్రము చిట్టివేళ్లరసముచేతనున్ను నీలము నీలి ఆకు రసము చేతనున్ను గోమేధికము గోరోజనము చేతనున్ను వైడూర్యము కరకతాడియు సిరికలచేతనున్ను శుద్ధియై యాషధ ప్రయోగ యోగ్యములగును.

ఇతినవరత్న శుద్ధిః.

ముక్తాదిష్యశుద్ధేషు సదోషస్యాచ్చశాస్త్ర్యతః | తథాపి గుణవృద్ధిస్సాస్య చోద్ధనేన విశేషతః || ౧౦౨

తా. ముత్తియము మొదలైనవి శుద్ధిచేయక పోయినను శాస్త్రమువల్ల దోషములేదు గాని గుణము వృద్ధియగుటకు శుద్ధి చెప్పబడినది. ఇదియొక విశేషఫలము.

మతాంతరం.

నవరత్నముల శుద్ధివిషయమై మరికొందరుచెప్పిన మతమేమనగా.

ఆమల్యౌరవిపాచితంతుకమలం లోహాంవిశుద్ధంభవే న్నాక్షీకోపిశిలా పితృత్థగగనం తాళంతథాసస్యకం | ముక్తావిద్రుమశుక్తి కాధచపలా శ్యంఖా వరాటాశ్యుభాః జాయంతేమృతసన్నిభాః పయసీచపీ. ప్తశ్యుభస్సాస్య ద్భలిః || ౧౦౩

తా. ఆమల్యౌరక్షారవర్ణములచేత పచనముచేయబడిన పుష్యరాగ రత్నమున్ను లోహమున్ను, శుద్ధములగుచున్నవి. మాక్షికము- మణిశిల- మైలతుత్థము- అభ్రకము- తాళకము తర్వాత నీలమణి-ముత్యము- పగడము- ముత్తెపు-చిప్ప-చపలలోహము- శంఖములు. మంచి గవ్వలు- ఇవిఅన్నియు ఆవుపాలలో వేసియుంచినంతమాత్రమున నమృతముతో సమానములై-నెగడును. గంధకమున్ను ఇదేరీతి గాశుద్ధియగును.

లకుచద్రఅనంపిప్టై శిలాగంధక తాళకైః

వజ్రంవినాన్యరత్నాని మ్రియం తేష్టపుటైఃఖలు || ౧౦౪

తా. మణిశిల-గంధకము-తాళకము- వజ్రము-తప్ప తక్కినరత్నములు సమృద్ధి పండ్ల రసముతో నూరిమర్దించి ౮ పుటములువేయగా నన్నియును మృతములై భస్మమగును.

మతాంతరం.

స్వేదయేడోలి కాయుత్రే జయంత్యాస్వస్వరసేనచ | మణిముక్తాప్రవాళాని యామై కేశోధనంభవేత్ ||౧౦౫|| కుమార్యాతండులీయేన స్తస్య నచనిషేచయేత్ | ప్రత్యేకంసప్తధైవంచ తప్తతప్తానికృత్స్యశః ||౧౦౬|| మాక్తికాని ప్రవాళాని తథారత్నాన్య శేషతః | క్షణాద్వివిధనల్లాని మ్రియం తేనాత్రసంశయః | వజ్రవత్స్వరత్నాని శోధయేన్నారయే త్తథా || ౧౦౭

తా. తక్కిలి చెట్టుయొక్క నిజరసముచేతను డోలాయంత్రమందు మణులు-ముత్యములు-పవడములు ఒకజాము పచనముసేయగా శుద్ధియగును. కలబందరసముచేతను చిట్టి వేళ్లరసముచేతను చనుబాలచేతను ప్రత్యేకముపడేడుసార్లు తడవవలయును. తర్వాత ప్రత్యేక మేడేడుసార్లు తపింపజేయబడినవై సమస్తములయైన ముత్యములు- పవడములు- ఆలాగే

సమస్త రత్నములు ఇంకా నానావిధ ఐర్లములుగల రత్నములున్న మృతిబొంది భస్మము లగును. ఇదియేకాక మరియొకవిధమేమనగా సమస్త రత్నములను వజ్రముకు జెప్పిన మారణము ప్రకారమున్న శుద్ధిప్రకారమున్న శోధనమారణములను జేయవచ్చును.

ఇతి సర్వరత్న శుద్ధిమారణే.

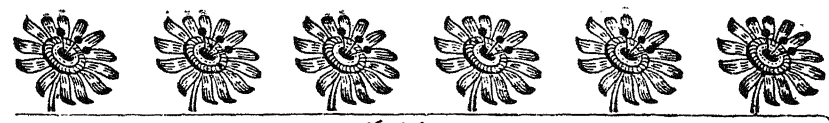
సమస్తవ్యతాశపత్రాణాం రసమాదాయభావయేత్ | సమస్తబీజచూ ర్ణంయ దుక్తామక్తం పృథక్ పృథక్ ||౧౦౮|| ఆతపేముంచ తెత్తైలం సాధ్యా సాధ్యంనసంశయః |

తా. ఏజాతిగింజలనుండియైనా తైలమును దీయవలయునని తలంతురేని ఆకోరిన బీజములను దెచ్చి చూర్ణముచేసి తాటిచెట్టుననుండు బాగాపండినవట్టలను దెచ్చి దానివల్ల రసమును దీసి ఆచూర్ణమును దానిరసములో భావనచేయవలెను. ఆలాగున భావనచేసిన చూర్ణమును దెచ్చి (యొకకంచుపాత్రయందుపూసి) ఎండదగులునట్లుగా నెండపెట్టవలెను. ఆపాత్రయందొకతట్టునపూసి పైకిఎత్తుగా బెట్టితే పూయనితట్టు క్రిందుగానుండుదానిలోకి ఎండవేడిమికి కరగి తైలము క్రిందికి జారును. ఆతైలమును దీసి రోగములందుపయోగించుకొన వలయును. అయితే ఊడుగ గింజలనుండి తైలముతీయువిధముమాత్రము ఇంద్రజాలవిద్య లో మఱియొకవిధముగా జెప్పియున్నాడు ఆసాధనమువలన దీసిన యాతైలము. గారడీవాని కశేకములైనయపకారములు చేయగలదు. అందుచెప్పినవిధమేలాగనగా ఊడుగ గింజల నుదెచ్చి పప్పులుగావలించి వానిలో నుప్పుపప్పున్న ఆముదపువల్కులున్న కల్పిమారి నుప్పు లనూనెలో ముద్దయగునట్లుగామర్చించి దానినితీసి యొకకంచుకంచమున కొకభాగమున బూతగాబూసి, బూతపూసినభాగము నెత్తుగానుండునట్లారగపెట్టి ఎండలోనిలవపెట్ట వలెను. ఎండకుకరిగి కారెడుతైలమును గ్రహించుటకు క్రిందనొకసీసాగాని గాజుపాత్ర గాని యుంచగా నాతైలము కంచుకంచపుటడుగుభాగమునుండి నిండిదిగియాదిగువపాత్రలో పడును. దానినిన్ని కంచముయొక్క యడుగుభాగమున నిల్పినతైలమునున్న దీసికొని నానాక్రియలయం దుపయోగింతురు. చిత్రవిచిత్రకార్యముల సేయుదురు. దీనిలో జెప్పిన విధమువేరుగానున్నది.

ఇతి సకలబీజానాం తైలసాతనవిధిః.

ఇతి రసేంద్రచింతామణో విషోపరససాధనోనామాష్టమోధ్యాయః.

శ్రీజగద్గురు విశ్వనాథాచార్యుల పరగుర్వర్ణనామస్తు.

శుభమస్తు.

శ్రీజగద్గురు విశ్వనాథాచార్యులయేనమః.

ఆంధ్రతాత్పర్యసహిత

ర సేంద్ర చింతా మణి.

వివిధోషధ స్రకరణమ్.

అధాతఃప్రయోగీయ మధ్యాయం వ్యాచక్ష్యహే. తత్రశ్లోక చతుష్టయం ప్రాగధిగంతవ్యం |

యథాసాగ్నినాంచరకమతం ఫలమూలాద్యోషధంయదవిరుద్ధంత ద్యదిరసానువీతం భవేత్తథాత్వరిత ముల్లాఘః ||

తా. ఇకప్రయోగముచేయదగిన యోషధముల యధ్యాయమును చెప్పుచున్నాము అందునాలుగుశ్లోకములలో సంగతియుండుగా దెలిసికొనదగినది. ఇందుజెప్పినోషధముల చరకమతమునందు చెప్పిన ఫలమూలములు మొదలయినవానికి విరోధమైనదిలేపండాచెప్పు చున్నాము. అట్టిది యుపరసాదులతో పాసముచేసినయెడల శీఘ్రముగా రోగశాంతికలిగి చులకనయగును.

మాత్రావృద్ధిఃకార్యా తుల్యాయాముపకృతౌక్రమాద్విదుషా | మాత్రాప్రహసః కార్యోవై గుణ్యే త్యాగసమయేచ ||౧౧|| వల్లీకూపతరు తలరధ్యా దేవాలయశ్శానేషుజాతావిధినాపిహృతాబౌషధ్యః సిద్ధిదాన స్యః||౨||కవ్యచకచితిసదంతాక్రే కుర్వంతినమాని కేతకీరజసా| యోజ్యానిహి ప్రయోగే రసోపరసలోహచూర్ణాని || 3

తా. ఏరోగమునకైనాసరే బౌషధముపుచ్చుకొనుచుండగా గుణమునమానముగా ననగా హెచ్చుతగ్గులేక నిలవబడియున్నప్పుడున్న కొంచెము సుగుణము గలుగుచున్నట్లు కనపడినప్పుడున్న ఆరోగము శీఘ్రముగా నివారణకాదలంచిన వైద్యుడు నేర్పరి యై మాత్రను కొంచెముకొంచెము వృద్ధిపరుచుచు వాడవలయును. నకవేళ రోగమునకు విపరీత గుణము గలుగునప్పుడున్న రోగము చాలామట్టుకు పరివక్వమై ఐదలిపోవునమయమందును మాత్రప్రమాణము తగ్గించవలయును. పుట్ట-నుయ్యి-చెట్టు మొదలు నలుగురునడిచేసిధి దేవా

లయము-స్త శానము-ఈ ప్రదేశములందు మొలచి వృద్ధిపొందిన యేమూలికయయినను దానిని శాస్త్రోక్తప్రకారము నియమముగాదెచ్చినను నవి సిద్ధికరములైనవిగావు. ఏమూలికనైనా యీచెప్పిన ప్రదేశములందు తప్పమరియేస్థలమందైనా మొలచినవి తేవచ్చును. ఏచూర్ణము నైనా అనగా రసములయొక్క ఉపరసములైన కాంతాభకాదులయొక్క సూక్ష్మచూర్ణమును మొగలిపువ్వులోనుండు పరాగమువలె సూక్ష్మము గానుండునట్లు వస్త్ర గాలితము చేసిన చూర్ణము ననితాత్పర్యము. అట్టిచూర్ణమును ప్రత్యేకము నోటవేసుకొని పండ్లకుతగులు నట్లు నమలకూడదు. వాని నెప్పుడును నితరౌషధముతో గలిపి రోగికివ్వవలయును. (కాకున్న దంతములకు హానిచేయును.)

అధప్రయోగార్థం రసమారణాయమహాముద్రా అభిధీయతే॥

తా. ఇకను ప్రయోగము నిమిత్తము రసమారణముకొఱకు మహాముద్రయును దాని అక్షణమును చెప్పబడుచున్నది.

ఉపర్యాపస్తలేతాపో మధ్యపారదగంధకా ।
యదిస్యాత్సుతృప్తృథాముద్రా మందభాగ్యోపిసిద్ధ్యతి ॥

తా. ఊర్ధ్వభాగమం దుడకము, మధ్యభాగమందు రస, గంధకములు, అడుగున తాపము ఈలాగున నమర్చియుంచి పచనముచేయునేని ఇది ధృఢమైనముద్ర. ఈముద్ర యందు రససిద్ధిలభించెనేని యెంతదురదృష్టవంతుడైనా సిద్ధిపొందును.

యదికార్యమయోయంత్రం తదాతత్సారణ్యతే ॥

తా. క్రింద మంటతగులునట్లున్న మధ్యభాగమున రసగంధకము లుంచునట్లును ఈ రెంటిపైన నీళ్లు నిలుచునట్లును నొకయంత్రము నినుముతో జేయింపవలయును. అప్పుడు దానిసారము తెలియగలదు.

సమేగంధేతురోగస్త్వి ద్విగుణేరాజయత్తునుత్ । జీర్ణేగుణత్రయే గంధే కామినీనర్పనాశనః ॥౫॥ చతుర్గుణేతు తేజస్వీ సర్వశాస్త్రవిశారదః । భవేత్పంచగుణేసిద్ధి ష్ఠగుణేమృత్యుజిద్భవేత్ ॥

తా. రసము, గంధకము, ఈ రెండు సమానభాగములుగానుంచి పచనముచేసినట్లయితే గంధకము జీర్ణమై రసము నిల్చియుండును. ఆరసము సర్వరోగములను శాంతింప జేయును. రెట్టింపుగంధకము జీర్ణమైతే రాజయత్తు అనెనే త్తయరోగమును జీర్ణింపజేయును. 3 రెట్లుగంధకమునందుజీర్ణింపజేసితే కామాధిక్యతగలిగి కామినులదర్పము అడంచును ౪ రెట్లుగంధకమును జీర్ణింపజేయగా మంచితేజస్సుగలవాడగును. మరియు నన్ని

శాస్త్రముల నెఱింగినట్టి తెలివగుగును. ౫ రెట్లు గంధకము జీర్ణించెనేని తపస్సిద్ధిగలుగును. ౬ రెట్లుగంధకమును రసమందు జీర్ణింపచేసినట్లుయితే వానికి మృత్యువునుజయించే శక్తిగలుగును. అనగా నట్లు చేసియున్న రసమును భుజించువారికిని సర్వత్ర యెఱుంగవలయును.

షడ్గుణోరోగఘ్ను ఇతియదు క్తంతత్తులంతర్ధామ బహిర్ధామయో రేవాధిగంతవ్యం ॥

తా. షడ్గుణము రోగములను హరించునని చెప్పినమాటలనేది-అంతర్ధామమనగా లోపలనున్న పాగయున్న బహిర్ధామమనగా వెలుపలికి బయలుదేరెడి యావిరియున్న పీనియందే రోగమునుహరించు సామర్థ్యముగలదు. అసలురసమైతే చెప్పినపని తప్పక జరిగించునని యెఱుంగునది. ఇందు ధూమమనడానికి పాగయనికాదు. లోపలియావిరి పైయావిరియునని తెలియవలయు. నాయావిరియందు గొప్పియణువులుండి పైకివచ్చును.

తత్రగంధస్యసమగ్ర జారణాభావాత్ ।

స్వర్ణాదిపిష్టికాయామపీరితిరియమ్ ॥ ౭

తా. వెనుక జెప్పిన షడ్గుణమునందు గంధకమునకు సమగ్ర జీర్ణి భావముండదు గనుక నాషడ్గుణమునకు రోగహరణమాత్రము జెప్పబడినది. బంగారుమొదలైన పిష్టమందును నిదేరితి.

వంశేవామాహిపేశ్యం గ స్థాపయేత్సాధితంరసం । అమృతంచవిషం ప్రోక్తం శివేనచరసాయనమ్ ॥౮॥ అమృతంవిధిసంయుక్తం విధిహీనం తుతద్విషం । రేచనాంతమిదంసేచ్యం సర్వదోషాపనత్తయే ॥ ౯

తా. సిద్ధిపొందినటువంటి రసమునుదీసి మఱియొక వెదురుగాట్టమునందైనానారే గేదెకొమ్మనందైనానారే నిలవయుంచవలెను. ఇట్టిరసమును విషమైనప్పటికిని అమృతతుల్యమైన రసాయనమని శివుడు చెప్పియున్నాడు. ఇది విధిసంయుక్తమైతే అమృతముతో సమానము విధిహీనమైతే అదే అమృతముయావత్తును పైకిబొంగివచ్చుచరకును పైన తడుపుచుండవలయును. అటులతడవగా సమస్తదోషములు నశించును.

మృతాభ్రంభక్షయేన్యాస మేకమాదౌవిచక్షణః ।

పశ్చాత్తయోజయేద్దేహే త్తేత్రికరణమిచ్ఛతి ॥ ౧౦

తా. అభ్రకభస్మమును (కృష్ణాభ్రము) యుండుగా నొకమానమువరకు భక్షింపవలయును. పిమ్మట తనదేహమందు త్తేత్రికరణముచేయ నిచ్ఛయునుగలవానికి త్తేత్రికరణమైన దేహమునందు రసరసాయనమును ప్రయోగింపవలయును.

అక్షేత్రీకరణేనూతోఽమృతోఽవిషవద్భవేత్ |

ఫలసిద్ధిఃకుతస్తస్య సుబీజసోషరేయథా || ౧౧

తా. క్షేత్రీకరణముచేయని దేహమునందు అమృతతుల్యమైన రసమైనను విషమువంటిదగును. ఊపరక్షేత్రమందుంచిన బీజములకు ఫలసిద్ధిలేనట్లుగానే క్షేత్రీకరణముచేయనిదేహమునం దౌషధమున్న ఫలింపదని యెఱుంగవది.

కర్తవ్యంక్షేత్రకరణం సర్వస్తింశ్చరసాయనే |

నక్షేత్రకరణాద్దేవి కించిత్కుర్యాద్రసాయనం || ౧౨

తా. ఏయాషధమును సేవింపదలచినను ముందుగా దేహమును క్షేత్రీకరణముగా జేసి మరి పుచ్చుకొనవలయును. క్షేత్రకరణముచేయకుండానే రసాయనమున్న గుణము కొంచెమైనను జేయదు - కావున క్షేత్రీకరణమును ముందుగా జేసికొనవలయును.

అధ క్షేత్రీకరణవిధిః.

నింబక్వాధంభస్యసూతం వచాచూర్ణయంతంపిబేత్ |

పిత్తాంతంవమనంతేన జాయతేక్షేశవర్జితం || ౧౩

తా. రసభస్మమును వసచూర్ణమును వేప చెక్క కషాయముతో పుచ్చుకుంటే పైత్యము యావత్తుపోయెవరకు సుఖముగా వమనము అయిపోవును.

గంధామృతరసము.

భస్మసూతంద్విధాగంధం క్షణంకన్యాంవిమర్దయేత్ | రుద్ధ్వాలఘుపుటపచ్యా లేహయేన్తధుసర్పిషా ||౧౪|| నిమ్మమాత్రంజరామృత్యం హంతిగంధామృతోరసః | సమూలంభృంగరాజంతు ఛాయాశుష్కంవిమర్దయేత్ ||౧౫|| తత్సమంత్రిఫలాచూర్ణం సర్వతుల్యాసితాభవేత్ | పల్లకంభక్షయేచ్చాను అభైన్యత్యుజ్వరాపహం || ౧౬

తా. రసభస్మము ౧ పాలు, గంధకము రెండుపాళ్లుతెచ్చి గూడపాలవేళ్లరసముతో మర్దనచేయవలయును. దానిని లఘుపుటవంచుచి పచనముచేసి దానిని తేనెనెయ్యి వీనినిగలిపి లేహ్యముగాఁ జేయవలయును. దానిని నిమ్మమాత్రముసేవింపగా జరామరణములను హరించును. ఇది గంధామృతరసమని చెప్పవడును. తరువాత గుంటకలగర రసమాలము దెచ్చి నీడను నెండించి మర్దన చేయవలయును. దానిలో సమానముగా కరక

తాడి యుశిరికల చూర్ణమునుగల్పి అన్నిటికి సమానము వంచదారవేసి ఒకపలమును భక్షించవలయును. ఈప్రకారము ౧ సంవత్సరము సేవింపగా మృత్యుజ్వరముల నపహరించును.

హేమసుందరరసము.

మృతసూతస్యపాదాంశం హేమభస్మప్రకల్పయేత్ | క్షీ.రాజ్యమధునామిశ్రం మాషైకంకాంకాంస్యసాత్రకే ||౧౭|| లేహయేన్తాపషట్కంతు జరామృత్యువినాశనం | వాకుచీచూర్ణక్రైకం ధాత్రీఫలరసప్లుతమ్ | అనుపానంలిహేన్దిత్యం స్యాద్రసోహేమసుందరః | ౧౮

తా. రసభస్మము ౪ పాళ్లు, సువర్ణభస్మము ౧ పాలు, పాలు- నెయ్యి- తేనెతో కల్పి కంచుపాత్రయంచువలెను. దాని ౬ మాషములయెత్తుబౌషధమును పుచ్చుకొనవలయును. దీనిని పుచ్చుకొనినవానికి జరామృత్యువులను బోగొట్టును. బావంచాల చూర్ణము నొకకర్ణ మెత్తును, ఊశిరకకాయల రసముతోతడిపి అనుపానముగాజేసికొని భక్షింపగా నది సువర్ణమువలె సుందరముగానుండును. ఇది నిత్యము భక్షింపవలయును.

చంద్రోదయము.

పలంమృదున్నర్ణదళం రసేంద్రంపలాష్టకం షోడశగంధకస్య| శోణైస్సుకార్పానభవ ప్రసూనైస్సర్వం విమర్ద్యాధకుమారికాద్భిః || ౧౯ || తత్కాచకుంభేనిహితంసుగాఢే మృత్కర్పతైస్తద్వివసత్రయంచ | పచేత్కమాగ్నోసికతాఖ్యయంత్రే తతోరజః పల్లవరాగరమ్యం ||౨౦|| నిగృహ్యచైతస్యపలంపలాని చత్వారికర్పారజస్తధైవ | జాతీఫలం శోషణమింద్రపుష్పం కస్తూరికాయాఇహాశాణవకః|| ౨౧

తా. మృదువైనసువర్ణదళము ౧పలము, పాదరసము ౮పలములు, గంధకము ౧౬పలములు, ఎఱ్ఱప్రత్తిపువ్వుల రసముతోనున్న కలబందరసముతోనున్న అంతసుమర్దించవలెను. దానిని గాజకుప్పెయంచుచి మట్టిపూతపూసి పైనగుడ్డలుచుట్టి మూడుదినములుంచి వాలుకాయంత్రమునందు సామాన్యఅగ్నియందు పచనముసేయగా తిప్పట చిగురుటాకువలె సుందరమైనభస్మమగును. దీనిలోని ౧పలం భస్మంతీసుకొని పచ్చకర్పూరము ౪ పాళ్లు కల్పి జాజికాయ- శొంఠి- లవంగాలు- ౧చిన్నముకస్తూరి-ఇవన్ని కల్పిచేయవలయును.

చంద్రోదయోఽయం కథితోస్యమాషో భుక్తోహినల్లిదశమధ్యవర్తి
మదోస్తదానాం ప్రమదాశతానాం గర్వాధికత్వం శ్లథయత్యకాండే ||

ఘృతంఘనీభూత మతీవదుగ్ధంమృదూనిమాంసాని సమండకాని |
మాషాఖ్యపిష్టానిభవంతి పథ్యాన్యానందదా యీన్యపరాణిచాత్ర || ౨౩

తా. ఇది చంద్రోదయమనెమయోగమనిచెప్పబడినది దీనిని తమలపాశుమధ్యనుంచు
కొని ప్రతిదినము మాష ప్రమాణము భుజించెనేని మిక్కిలి మదించిన నూరుగురు స్త్రీల
యొక్క యయినను మదమునడంచు కాముకత్వముగలిగియుండును. ఈమాషధము సేవిం
చునప్పుడు చేయవగినపథ్యము కేటిననెయ్యిన్ని పాలున్న మృదువులైన మాంసములున్న
పెరుగుమీగడయున్న మినుముతోచేసిన భక్ష్యములున్న ఇంకామనస్సుకింపయిన పథ్య
వస్తువులున్న తినవచ్చును.

వలీపలితనాశన స్తమభృతాం వయస్తంభనః సమస్తగదఖండనః |
ప్రచురయోగపంచాననఃగృహేషురసరాదయంభవతి యస్యచంద్రోదయః |
సపంచశరదీపితో మృగదృశాంభవేద్వల్లభః || ౨౪

తా. ఈచంద్రోదయమనెమ నాషధము సేవించువారికి గలుగు గుణములు శరీర
ము ముకుతలువడి వెంట్రుకలు తెల్ల పడివచ్చెడి ముదిమిని ఆవును వయస్సును స్తంభనచేయు
ను. అన్నిరోగములను ఖండించును అన్నియోగములలోను నిదిసింహమువంటిది. ఇదిగృహ
ములందుంచుకొనవగిన రసరాజమయిన యీచంద్రోదయము ఎవరియింటనుండునో ఎవ
డుసేవించునో వాడు మన్నధతుల్యుడై కనిన స్త్రీలకందరకున్న మనోహరుడైయుండును.
ఉక్త పరిమాణ ముపలక్షణం.

అంతకుముందు చెప్పియున్న మాత్రాపరిమాణమును దీనిలో తెలిసికొనవలయును.
శాస్త్రాంతాద్విశేషోలిఖ్యతే.

మరియొక గ్రంథమునందు గలవిశేషము వ్రాయబడును.

రతికాలేరతాంతేవాపునస్సేవ్యైరసోత్తిమః | కృత్రిమస్థావరవి
షం జంగమంవిషవారిచ || ౨౫ || నవికారాయభవతి సాధకేంద్రస్యవత్స
రాత్ | మృత్యుంజయోధాభ్యాసా న్మృత్యుంజయతిదేహికం || ౨౬ ||
తథాయంసాధకేంద్రస్య జరామరణనాశనః! శాస్త్రాంత రేహ్యభిదానం మక
రధ్వజిత్యభూత్ || ౨౭

తా. ఈచంద్రోదయమును నిత్యము సేవించువాడైనను రతికాలమందు ముందుగా
సీయాపథమును సేవించి రతినల్పిన తర్వాత తిగ్గి సేవింపవలెను. అందువలన కృత్రిమము
లైన స్థావరవిషములున్న జంగమవిషములున్న కూడా పీని, కేయపాయము చేయకుండా
నివారించును. ఒకసంవత్సర మీచంద్రోదయమును సేవించువారికేవిషమువలనను వికారము
లు గలుగవు. పాదరసము నభ్యాసముచేయుటవలన నేలాగునజరామరణములు తప్పవోదీని
వలనను నాలాగే జరామరణములుగలుగవని యెఱుంగునది. ఈచంద్రోదయమునకు మఱి
యొక గ్రంథమునందు మకరధ్వజమని పేరుపెట్టిరి.

శ్రీమృత్యుంజయరసము.

వలీస్సూత్రోనింబరసః సమస్యమోభస్త సికతాహ్వయేయంత్రేకృ
త్వా సమధికకలాటంకణరజః | త్రిఘస్రంలుంగాం భోనవకదళితః క్షౌద్ర
హావిషా | విలీఢోమాసైకందరయతి సమస్తంగదగణం || ౨౮

తా. గంధకము- పాదరసము- ఈరెంటికి సమానభాగములుపెట్టి ఈరెండిటంత
రసభస్తమువేసి నిచ్చురసముతోమర్దనచేసి ముద్దచేసి వాలుకాయంత్రమందుంచి సోపు వెలి
గారము చూర్ణముచేసి దానియందుంచి మూడుదినములు పక్వముచేసి, తీసి దానిని మాడి
ఫలపురసముతోను తేతేతరటిచెట్టు దుంపరసముతోను తేతేతోను నేతితోను ఒకనెల దినము
లు పుచ్చుకొన్నట్లయితే సమస్తరోగములను హరించును.

జరాంవరైకేనక్షునయతి చపుష్పింబితనుతే | జుతోస్తైజస్కారం ర
మయతి వధూనామపిశతం | రసశ్రీమాన్మృత్యుంజయ ఇతిగిరీకేన కథితః |
ప్రభావం కోవాన్యకథయితుమపారం ప్రభవతి || ౨౯

లవశోదత్వాత్రిదినంమర్ధయేదిత్యర్థః ||

తా. గతష్టోకమందుజెప్పిన వాలుకాయంత్రపచనమైన దానిని మాడిఫలర
సము-అరటిదుంపరసము - తేనె-నెయ్యి-కీనిని కొంచెకొంచెముంచి మూడుదినముల వరకు
మర్దించిన దానిని వటుకలుగాజేసి నెలదినములు పుచ్చుకోవలెనని భావము. ఇటుల దీనిని
యొకసంవత్సరమువరకు పుచ్చుకొనిన వానికి ముదిమిరాదు పుట్టినచ్చును. తేనెస్సగులుగ
జేయును. నవయావన స్త్రీలతో నెందరితో భోగించిననుబలము తగ్గిపోదు. ఇది మృత్యుం

జయరసమని శంకరునిచేత జెప్పబడినది. దీనిమహిమ అపారమైనది. దీనినిబాగడ నెప్పరి తరంజగును.

రసశార్దూలము.

రసస్యద్విగుణంగంధం శుద్ధంసమృద్ధయేద్దినంప్రతిలోహం సూతతు ల్యమష్టలోహం మృతంక్షిపేత్ ||30|| బ్రాహ్మీజయంతీనిర్గుండీ విషముష్టిః పునర్ణవా | గాలకాగిరికర్ణ్యర్కృష్ణ దుత్తూరకంయవా ||31|| అటరూషం కాకమాచీ ద్రవైర్వాసాంవిమర్దయేత్ || గుంజామాత్రం చతుష్కంవా సర్వయోగేషుయోజయేత్ || రోగోక్తమనుషానంవా కష్ట్రాష్టం వాజలం పిబేత్ ||

3-9

తా. రసమునకుద్విగుణము గంధకమును బెట్టి (ఈగంధకము శుద్ధిఅయినది) రసము తోసమానముగాను అష్టలోహముల చూర్ణమును దానిలోనుంచవలయును. అష్టలోహములు బంగారు- వెండి- రాగి-యినుము- నీసము- తగరము-వర్తలోహము- చపలలోహము - ఇది అష్టలోహములు.-కొందరు చివర రెండులోహములకు బదులు ఇత్తడి కంచు అనివాడుదురు. పొన్నగంటివేళ్ల రసము- తక్కిలిచెట్టువేళ్లరసము- వావిలిచెక్కరసము-ముష్టిచెక్కరసము- తెల్లగలికేటరసము- లూద్దుగచెక్కరసము- దింటెనచెక్కరసము-జిల్లడువేళ్లరసము- నల్ల యుమైత్ర వేళ్లరసము-యవక్షారము- అడ్డసరపుచెక్కరసము- కాచివేళ్లరసము (ఇదేకా మంచి) పీటియొక్కనిజరసముల చేతనైనను ద్రవంపజేసినరసములచేతనన్ను మర్దించవలెను. గుంజయెత్తుమాత్రగాని లేక రోగమునుబట్టి ర గురిగించలయెత్తుగాని రోగోక్తాను పాన ముచేతనైనా లేక వెచ్చనినీళ్లతోనైనా పుచ్చుకోవలెను. అన్నిరోగములకుననుషానవిశేష ములతో నివ్వగా నన్నియు నివర్తించును.

త్రినేత్రరసము.

రసగంధక తామ్రాణిసింధువారర సైద్దినం | మర్దయేదాతపేపశ్చా ద్ద్యాలుకాయంత్రమధ్యగం||33|| రుధ్వామూషాగతంయామత్రయం త్రీవ్రా గ్నినాపచేత్ || తద్గుంజాసర్వరోగేషు పర్ణంఖండికయాసహ ||34|| దాత

వ్యాదేహసిద్ధ్యర్థం పుష్టివీర్యబలాయచ | రసోయయస్త్రినేత్రాఖ్యో నిత్యం శుభ్యతికస్యయా || 30

తా. పాదరసము- గంధకము- తామ్రము- వీనినిసమభాగములు బెట్టివావిలిచెక్క- రసముతో ఒకదినము మర్దించి యెండించి తర్వాత వాలుకాయంత్ర మందు, మూషలో నుంచి చీలఁబెట్టి త్రీవ్రాగ్నిచేత 3 యామములు వరకు పచనము చేయవలయును. పిమ్మట దానిని కలబందరసములోనూరి గురిగించప్రమాణముమాత్రలు చేసి సర్వరోగములమందు ననుషానవిశేషములచేత నిచ్చుచుండవలయు. తాంబూలములో వేసికొనినమలనలయును. ఇందువలన కడుపులోనివాలిన్యము వదలి దేహమునకు పుష్టిబలములు గలుగును. ఇదిత్రినేత్ర రసమునాపధయోగము.

అమృతార్ణవరసము.

సూతభస్మచతుర్భాగం లోహభస్మతథాప్తకం | మెఘుభస్మచప డ్భాగం శుద్ధగంధస్యపంచకం||35|| భావయెత్త్రిఫలాక్వాధతత్సర్వంభృంగ జద్రవైః | శీగ్రువహ్నికటూక్యాశ్చ సప్తధాభావయేత్పుధక్ ||36|| సర్వ తుల్యకణాయోజ్యా గుడిర్మిశ్రంపురాతనైః | నిష్కమాత్రంసదాఖాదేజ్జ రాం మృత్యుంనిహంత్యలం ||37|| బ్రహ్మాయస్స్యిచ్చతుర్నాసైరసోయమ మృతార్ణవః | తిలంకారుంటపత్రాణిగుడేన భక్షయేదను || 38

(మేఘుభస్మోతజారితామ్రం)

తా. రసభస్మము ర పాళ్లు-లోహభస్మము ౮ పాళ్లు-తామ్రభస్మము ౬ పాళ్లు-శుద్ధ గంధకము ౫ పాళ్లు- వీనినిన్నిటిని త్రిఫలకషాయముందు భావనచేయవలెను. ఈభావన యైన దానిని యావత్తున్న గుంటకలగర రసముతోమర్దించవలెను. తర్వాత మునగచెక్క- రసముతోనున్న చిత్రమాలరసముతోనున్న అల్లమరసముతోనున్నా వేరువేరుగా ౭ సార్లు మర్దించవలెను. ఈమర్దనఅయినతర్వాత ఈఅంతకుసమానముగా పిష్టిళ్లువేసిపాతజెల్ల ముతోనూరి మాత్రలుగాజేసి వరహాయెత్తుచొప్పన ప్రతిదినముభక్షించవలయును. దానివలన జరామరణములుండవు. రహాసములు నేపించినట్లయితే బ్రహ్మాంతలయుస్సు, ఔషధముతినన నెంటనే నువ్వులు గోరింటాకు తెల్లముతో గూర్చి తినవలెను.

ప్రణమ్యశంకరంబుద్రం చండపాణిమహేశ్వరం | జీవితాశోగ్యమ
 న్విచ్ఛన్నానందః పుచ్ఛతేగురుం ||౪౦|| సుఖోపాయోనహేనాధ భస్మతూరా
 దిభిర్వివా | దుర్బలానాంచభీరూణాం చికిత్సాంపక్తుమ్ర్వాసి ||౪౧|| తచ్చి
 వ్యవచనంశృత్వా లోకానాంసీతకామ్యయా | ఆర్చనాంనాశనశ్రేష్ఠం
 బైషజ్యమిదమీరితం || ౪౨

తా. ఆనందుడ నెడి యొకశిష్యుడు శంకరుడు-చండపాణి- మహేశ్వరుడు-శుభం
 కరుడునునగు శ్రీమద్రమూర్తినిగురించి నమస్కరించి గురువునుద్దేశించి ప్రశ్న చేయుచు
 న్నాడు. ప్రాణులకాశోగ్యమునుకోరి యడిగెను. ఓనాథా! ఏసుఖోపాయముచేతను
 భస్మలు తూరములు లేకుండా దుర్బలులు భయపడువారును నగువారికి చికిత్సచేయు విధ
 ము నుపదేశింపవలయును. ఈలాగడిగినశిష్యునివాక్యమువిని లోకములకు హితముచేయవలె
 నని కోర్కెచేతను ఆరోగ్యోగ్యమును నశింపజేయునట్టి శ్రేష్ఠమైన యాపధము గురువుచేత
 ను జెప్పబడినది. ఆరోగ్యోగ్యమునగా మూలశంక మొలులు మొదలయినది.

పాంశివజాదిలోహానామాదాయాన్యతమంశంభం |
 కృత్వానిర్మలమాదాచ కునట్యామాక్షి కేణవా || ౪౩

తా. తెల్లనిలోహములలో నొకశుభమైన దానిని సంపాదించి తెచ్చి (అనగాచాదీ
 వెండి,) దానిని ముందుగానే పాశుపతిశిలచేతనైనను మాక్షికముచేతనైనను ముందుగా
 నిర్మలముగా జేసియుంచవలెను. తరువాత.

పత్తూరమూలకల్పైన స్వరసేనదిహోత్తతః |
 వహ్నినిక్షిప్యవిధివత్ శాలాంగారణనిర్ధమేత్ || ౪౪

తా. పొన్నగంటివేళ్ల కల్పముచేతనున్న దాని నిజరసముచేతనున్న ఆలోహ
 మునకు పూతపూసి కాస్త్రాక్రముగా నగ్నిని కొలిమియందుంచి మద్దికట్ట సంబంధమయిన
 బాగ్గులతో నూదించవలయును.

జ్వాలాచతస్యబోధవ్యా త్రిఫలాయారసేనచ | తతోవిజ్ఞాయగళితం
 సక్తునోర్ధ్వంసముత్క్షిపేత్ ||౪౫|| త్రిఫలాయారసేపూతే తదాతస్యతునిర్వ
 పేత్ | ననస్యుగ్గళితంయత్తుతేనై వ విధినాపునః ||౪౬|| ధ్వాతంనిర్వాపయే

త్స్నిక్ లోహంత త్రిఫలారసే | తతస్సంశోధ్యవిధివ చ్చూర్ణయేల్లోహ
 భాజనే || ౪౭

తా. ఊదించునపుడు జ్వాలరాగానే లోహమునుదీసి త్రిఫలరసము దుంచువలెను
 దానిలో దానిమాలిన్యము పవలిజారిపోయినట్లయితే దానిని తీయగూడదు. ఈప్రకారము
 త్రిఫలరసము పవిత్రముకాగానే దానినితీసి యివతలనుంచవలెను. దానిమాలిన్యము బాగా
 గళితముకాకపోతే మరలనెప్పటివలె శుద్ధిచేసినదానిని తిరిగి కొలిమిలో నిదివరకుకెన్నిన
 బాగ్గులతోనే యూదించి త్రిఫలములరసముచే శుద్ధిచేయించి దానినికోధించి విధిపూర్వ
 కముగా యినుపపాత్రయందు చూర్ణము చేయించవలెను.

లోహేనచతథాపిష్యా ద్ద్యుషదిశక్షుచూర్ణకం | కృత్వాలోహమ
 యేపాత్రే మార్దెవాలిప్తరంధ్రకే ||౪౮|| రస్యైపంకసమంకృత్వా పచేత్తు
 గోమయాగ్నినా | పుటూనిక్రమశోదద్యా త్పనరేమాంవిధానతః || ౪౯

తా. లోహపుపాత్రముచేత నూదించి మృదుచూర్ణముగాజేసి లోహపాత్రమందై
 నా మట్టిపండపాత్రయందైనా యుంచి వైనరంధ్రముమాసి, త్రిఫలారసముతో బురద
 పాకముగాజేసియుంచి ఆవుపేడిపిడకలతో క్రమముగా విధిప్రకారము పుటములు పెట్ట
 వలయును. విధినిలాగనగా,

త్రిఫలాద్రక్తభృంగానాం కేశరాజస్యబుద్ధిమాకాకందమానకభ
 ల్లాత వృద్ధీనాంపూరణస్యచ ||౫౦|| హస్తీకర్ణపలూశస్య కులిశస్యత్తైవచ |
 పుశుపుటెచూర్ణయిత్వాలోహాత్స్వోడశకంపలం ||౫౧|| తన్నానంత్రిఫలాయా
 శ్చ పతనాధికమాహారేత్ | అష్టభాగావశిష్టేతురసే తస్యపచేద్దుభః || ౫౨

తా. త్రిఫలములపలనను ఎఱ్ఱగుంటకలగరవలనను రసములుతీసిన్ని, కరువేరు కంద
 వేపచెక్కె నల్లజీడి పుద్దియను గ్రంధిద్రవ్యము బూరుగచెట్టు ములుమోదుగ సాదామో
 దుగ తెల్ల ద్ది పీటియొక్కరసములనుదీసి,లోహచూర్ణమునకు గల రెట్లుంచి నూరిపుటము
 వేయవలయును. ప్రతిపుటనుండుఒక్కొక్కదానిరసముతీసి పుటము వేయుచుండవలెను.
 ఇంతప్రమాణముగల గల పలములు త్రిఫలాకషాయముపెట్టి ఒక భాగముకేషించునట్టుగా
 కషాయముకాచి దానియందు లోహచూర్ణమువేసి పచనముచేసవలయును.

అష్టాఫలానిదత్వాతు సర్పిషోలోహాభాజనే | తావేవలోహదర్వాన్వ
 తు చాలయన్స్యధిపూర్వకం ||౫౩|| తతఃపాకవిధానజ్ఞః స్వచ్ఛేచోద్వైచసర్పిషి |

మృదుమధ్యాదిభేదేన గృహ్నియాత్వాకమన్యతః ॥౫౪॥ ఆరభేత్తువిధానేన
కృతకాతుకమంగళః । ఘృతభ్రామరసంయుక్తం లిహేదారక్తివాక్య
మాత్ ॥ ౫౫

తా. అంతట ౧ పలములనెయ్యినిచ్చి లోహపాత్రయందుంచి దానిని లోహపు
గరిటతో కదలించుచు పాకవిధులను దెలిపినవాడు ఔషధమంతయునడుగునజేరి స్వచ్ఛ
మైననెయ్యి పైనతేలికనపడుచుండగా మృదువుమధ్యమము, మొదలయిన పాకములనెఱి
గి దానిని తీయవలయును. దానిని చుంచుముహూర్తమంతు మంగళవాద్యములు మోయిం
చుచు సంతోషవార్తలు చెప్పుచు నాశామను, నేతీతోను తేనెతోనున్న గణిని నాలిక
తో నాకుచు క్రమముగా పుచ్చుకొనవలయును.

దీని పరిమాణము లేహ్యక్రమముగా గ్రహింపవలయును.

వర్ధమానానుపాసంచ గవ్యంతీరోత్తమంతం । గవ్యాభావేష్య
జాయాశ్చ స్నిగ్ధవ్యవ్యాదిభోజనం ॥౫౬॥ సవోన్యసమ్మికరంచైవ భస్మకంచ
నియచ్ఛతి । హంతివాతంతథాపిత్తం కుష్మానివిషమజ్వరం ॥౫౭॥ గుల్కాక్షీ
పాండురోగాంశ్చ నిద్రాస్వప్నమోచకం । శూలంపరిణామంచ ప్రమేహం
చాపవాహికం ॥౫౮॥ శ్వయంధురక్తస్రావంచ దుర్నామంచవిశేషతః । బల
దంబృంహణంచైవ కాంతిదంస్వరవర్ధనం ॥౫౯॥ ఆయుష్యంశ్రీకరంచైవ వయ
స్తేజస్కరంతథా । లాఘవంచమనోజ్ఞంచ ఆరోగ్యంపుష్టివర్ధనం ॥౬౦॥ స
స్త్రీకపుత్రజననం వలీపలితనాశనం । దుర్నామారిరయంచాశుదృష్టోవారన
హాసశః ॥౬౧॥ సౌకుమార్యాల్పకాయత్వాన్యద్యనేవీయదానరః । జీర్ణైమ
ద్యైనియోక్తవ్యం భోజనైస్సహపాయయేత్ ॥ ౬౨

తా. దానికనుపాసము ఆముదమైనాసలే ఉత్తమమయిన ఆవుపాలు శ్రేష్ఠముగా
నుండును. ఆవుపాలుదొరకకపోతే మేకపాలయినను పనికివచ్చును. మృదువైనట్టియుధాతు
పుష్టిగలిగినట్టియు పన్నువులతో భోజనముచేయవలయును. భోజనముచేసలేచినను వెంటనే
ఆకలిగలుగజేయును ఆహారమనంతను తక్షణమండే జీర్ణంపజేయును. దీనివఱనపోవు గుణ
ములు- ౧ వాతమునుహరించును ౨ వైత్యమునుహరించును ౩ కష్టరోగమును నివారించును
౪ విషమజ్వరములను బోగొట్టును ౫ గుల్మమును పోగొట్టును ౬ నేత్రరోగమును శాం
తిచుచును ౭ శ్వాభిరోగమును ౮ నిద్రను ౯ మాంద్యమును ౧౦ అరుచిని ౧౧ పరిణామ

శూలాదిశకాలలను, ౧౨ ప్రమేహమును ౧౩ అపస్తాంబమును ౧౪ వంటికినీరుపట్టుటను ౧౫
రక్తస్రావమును ౧౬ దురదగలిగెడి రోగమునున్న నశింపజేయును. బలమునిచ్చును పు
ష్టినిచ్చును శరీరమునకు గాంతినిచ్చును కంఠస్వరమును బాగుపర్చును తేలికగా మనో
హరముగానుండును. ఆరోగ్యమునుగలుగజేయును ఆయుష్యమునిచ్చును ఐశ్వర్యమునిచ్చు
ను వయస్సును స్తంభించి తేజస్సునిచ్చును స్త్రీలు. పురుషులు సంతానముగలుగుదురు. ముదిమి
ముడతలను వెంట్రుకల నెరుపునుపోగొట్టును. ఇది (దుర్గామఠి) యని కేరుగలది. ఇది
అనేకపర్యాయములు చూడబడినది. సౌకుమార్యము అల్పశరీరముగల మనుష్యుడు మద్యపా
వముచేసేనేని. వానికిబలముగలుగుటకు పానముచేసినమద్యము జీర్ణమైనతర్వాత నీయాషధ
మును పాలతో ద్రావింపవలయును.

ఇక దీనికి పత్త్యములైన మాంసాదులనెఱింగించుచున్నాఁడు.

లానక స్తిత్తిరిగ్ధా మయూరశశకాదయః । పారావతీమృగాదీనాం
మాంసంజాంగలకంశంభం ॥౬౩॥ మద్గురోరోహితశ్శైష్ట శకులశ్శవిశేషతః ।
మత్స్యరాజాఇతిప్రోక్తో హితమత్యాశ్చయేనవాః ॥ ౬౪

తా. లావుకము- తీతువు - ఉడుము - నెమలి - కుండేలు - పావురము - పిఠయొక్క
మాంసమున్ను మేకమాంసమున్ను నీళ్లలోనెప్పడు మునిగియుండెడిచేపజాతి, ఎఱ్ఱనిచేప,
పినిమాంసముశ్రేష్ఠమైనది. తిమి యనేచేపయొక్కయు తిమింగిలయొక్కయు మాంస
ములు శ్రేష్ఠములు. ఇంకా ఇందులోజెప్పని హితమై పత్త్యములని చెప్పగల చేపలమాంసము
న్ను దీనికి యుత్తమము.

ఇకను కాయకూరలు.

ప్రశస్తంవార్తాకుఫలం పటోలంబృహతీఫలం ।
ప్రలంబాభీరువేత్రాగ్రం తాడకాతండులీయకం ॥ ౬౫
వాస్తూకంధాన్యశాకంచ కర్ణానుకీపునర్నవాః ।

తా. లేతవంకాయ, పొట్లకాయ, నేలముసలిఅసగావాకుడు, చెమ్మకాయ, పెద్దపీచర,
వెదురుబోడు, నేలయుసిరిక, చిట్టికూర, చక్రవర్తికూర, కొత్తిమీర, పెరుగు. తోట కొ
య్యతోటకూరలు, సొరకాయ, గలిజేరు యీకాయగూరలు పత్త్యములు.

ఇక పత్త్యములైన ఫలాదులు.

నారికేళంచఖర్జూరం దాడిమంలవలీఫలం । శృంగాటకంచపత్వా
వ్రుం ద్రాక్షౌతాశఫలానిచ ॥ ౬౬॥ జాతీకోశంలవంగంచపూగతాంబూల

పత్రకం | నాస్తి యాల్లకు చోకోలం కర్కంఘంబదరాణిచ||౬౭||జంబీరంబీజ
 పూరణం కరమర్దకతింతిడిఃఆనూపానిచమాంసానిక్రకరః పుండ్రకాదయః||
 మాంససారసదాత్యూహ మద్దుకాకబలాకికాః |

తా. కొబ్బరికురిడి, ఖర్జూరకాయ, దానిమ్మపండు, లవలీఫలము, అల్లము, బాగా
 తంజిన అనగా బెట్టునపక్కమై పండి కావుపడినమామిడిపండు ద్రాక్షపండు తాటిపండు,
 జాజికాయ జాపత్రి లవంగము పోకచెక్కలు తాంబూలము ఇవి పత్థ్యములైనపండ్లు.

ఇకను పత్థ్యము కానివి.

తా. కమ్మరేగుపండు, మాదీఫలము, కవినిపండు (లేక) వాకపండు, చింతపండు,
 సన్నలేగు పాలములేగుగంగలేగుపండ్లున్న నీళ్లలో సంచరించుచు నొడ్డుననుండు జంతు
 వులైనపీత, కప్పయెలలైన వాచిమాంసములున్న కొక్కెరమాంసమున్న పువ్వులగురివింద
 యున్న హంస, సారసము, గ్రద్దనీరుకాకి, కాకిబెగ్గుపపత్తులమాంసమున్న తినగూడదు.
 ఇవి అపత్థ్యములగుటచేత భక్షింపగూడదు.

అపత్థ్యములైన కాయకూరలు చెప్పచున్నాడు.

కూళ్ళాండకంచకరోక్రటం కేబుకంచవిశేషతః |

బంఘాకంకాలశాకంచ కశేరుకర్కటీంతధా ||

విదుల్లానిచసర్వాణి కకారావీంశ్చ వర్జయేత్ || ౬౯

తా. పెద్దగుమ్మడికాయ, బచ్చలికూర, ఆవాలు, ముఖ్యముగా వవలవలెను మంకె
 నచేట్టు, ప్రబ్బకూర, కాలశాకము, దోసకాయ, కమ్మరేగున్న వెనుక జెప్పినకకారాదు
 లున్న భుజింపక వదలివేయవలయును.

చూర్ణరాజస్తధాచాయం స్వయంరుద్రేణభాషితం | జగతాముప
 కారాయ చూర్ణమూరియంద్రువం ||౭౦|| స్థానాదపైతిమేరుశ్చ పృథ్వీప
 ర్యేతిహాపునః | పచన్త్రిచంద్రతారాశ్చ మిథ్యాచేయంనచద్రువం|| ౭౧

తా. ఈ చూర్ణరాజము స్వయముగా శ్రీమద్రభగవానులచేత భాషింపబడినది ఇది
 జగత్తులపపకారముకొరకు చెప్పబడినది, ఇది చూర్ణములలో కల్లమూరివంటిది, అన్నిటికం
 పైశ్రేష్ఠమయినదనిభావము, మేరువుపర్వతముస్థానమునుండి తొలగినను భూమితలక్రిందైన
 ను చంద్రతారకలుపవనముచేయబడినంగాని ఇట్టిసంగతి యనత్యముకాదు.

బ్రహ్మహృత్కృతఘ్నాశ్చ క్రూరాశ్చాసత్యవాదినః|

వర్జనీయావిదగ్ధైన భిషజాగురునిందకాః || ౭౨

తా. నేర్పరియైనవైద్యుడు ఈచూర్ణరాజమును బ్రహ్మహృత్కృత్యచేసినవారు, కృతఘ్ను
 లు, క్రూరులు, అసత్యవాదులు, గురునిందయొనర్చువారు, ఇట్టివాని కనిపెట్టి, వారికివ్య
 కుండా యుండవలెను. వారికివ్యటము కీడుగలిగించునని యెఱుంగవలెను.

మునిరసపిష్టవిడంగం నిరసనీచంచితస్థితంఘ్నై |
 ద్రావయతిలోహాకిట్టం వహ్నినానసనీతపిండమివ || ౭౩

తా. లోహపుచిట్టెమును మెత్తగాపిండిగా కొట్టించి అపిష్టమునందు అవిసెచెక్క
 రసమునున్న వాయువిళంగాలున్న కలిపివారి నిజరసముతో నిండించి యొండలోబెట్టియు
 న్నట్లయితే లోహాకిట్టములోనుండి యొకద్రావకము బయలుదేరును. అన్నియందు తపింపజే
 యగా నది మృదువై వెన్నవలె నున్ననిముద్దగా నగును.

(నిరసనీచంఅనుచోట నిజరసనీతం అనిపఠించవలెను.)

జ్వేరలోహేషుపతతి చూర్ణంభంజీతస్థిసారాఖ్యం |
 లోహవ్యవన్నశ్యతివివర్ధతే జాతరోవహ్నిః || ౭౪

తా. జ్వేరములైన లోహములయందు జూర్ణంబును భుజించవలెను. ఇది స్థిసారమ
 నుపేరు గలది. లోహములు రోగహరములు. జతరాగ్నివృద్ధియగును.

పత్థ్యాసైంధవశుంఠీ మాగధికానాం పృథకృమంభాగం |
 త్రివృతాభాగంనింబభావ్యం న్యూత్సిద్ధిసారాఖ్యం || ౭౫

తా. కరక్కాయ బెరడు గపాలు-సైంధవలవణము గపాలు-శొంఠి గపాలు-పిప్పళ్లు
 ౩పాళ్లు-తెల్లతెగడ గపాలు-ఇవన్ని చూర్ణము చేసి నిమ్మపండ్లరసముతో మర్దనచేయగా నది
 సిద్ధసారమనెనుపేరుగల యాషధమగును.

దీని గుణములు.

కాలీయమలప్రవృత్తి ర్లాఘవముదరేవిశుద్ధిరుద్ధారే |
 అంగేషునావసాదో మనఃప్రవాదోస్యపరిపాకే || ౭౬
 రక్తీద్వాదశ కాదూర్ధ్వం వృద్ధిరస్యభయప్రదా |

తా. కాలప్రవృత్తికానడము, ఉదరమందుచులకనగానుండుట, శ్రేణులున్నప్పుడు
 గానుండుట, శరీరమునొప్పులులేకుండాయుండుట, మనస్సు నిర్మలముగా నుండును. దీనిని
 ౧. ౨గురిగింజలకంఠె హెచ్చుగాపుచ్చుకున్నట్లయితే అపాయమును దెచ్చును.

కులట్యవామాక్షీ కస్యవాలోహాపేక్షయా చతుర్థోంశః | మాక్షీ కస్య షోడశాంశమిత్యేకే | పాండురశాలించ | అత్రచపథానంతరం సుమ ర్దితంకృత్వా త్రిఫలంక్వాధేన బహుధాభానుపాకః | తదనుస్థాలీపాకః | పూ రణంవునర్నవా | కులిశః ఖండకర్ణః | పుటస్తులోహాసమక్వాధాదినా కించ యథోక్త పుటానంతరంయథావ్యాధి ప్రత్యసీకాషధైవపుటేదేయ ఇతి వ్యవహారః | భక్త బాహుశ్యహానయేపుటార్థం ద్రవదానమాత్రాపంకోపమ కారిణీఇతికేచిత్ | పలేనాధికమితి త్రిఫలాయాస్సప్తదశపలాని | ప్రణమస్తా సాంకురః | ఆభీరుః శతావరీ | వ్యక్తమస్యత్ శంకరమతలోహం || 22

తా. నేలయురీరికయొక్కయైనను హేమాక్షికముయొక్కయైనను లోహములో రవంతుంచవలయును (మాక్షికముగఁబవంతు అనికొంతరుచెప్పిరి) పాండురశాలి అనగా ఉత్తరేణును తెచ్చి బాగా మార్గముచేసి బాగా త్రిఫలకషాయముతో మర్దనచేసి అ శేకసార్లు ఎండలోనెండించవలయును తర్వాతదానిని కుండయందుంచి పాకముచేయవలెను. పూరణమనగా గలికేరు కులిశమనగా నల్లేరు ఆభీరువనగా శతావరిలోహముతో సమానముగ నున్నకషాయములతో పుటమువేయవలయును అనగా లోహమును ముద్దపాకముగాచేయ దగినంతకషాయము అనిభావము. ఈప్రకారము పుటమయినతర్వాత నీవ్యాధికుపయోగించ వలెనో ఆవ్యాధినిబోగొట్టునట్టి ఓషధితో మరలపుటమువేయవలెను అని సంప్రదాయము (భక్త బాహుశ్యహానికొఱవ పుటమును ద్రవముచేత పంకముతో సమానముగ నుండునట్లుచే యుట యుపయోగమనికొందరు) పలేనాధికమనుచోట త్రిఫలాక్వాధము గల పాశ్యని కొందరు. ఇది శంకరమతలోహము.

అత్రోనాగార్జునీయలోహజారణా.

నాగార్జునోమునీంద్రశ్య శానయల్లోహశాస్త్రమతిగహానం | తస్యా ర్థస్యత్రయవయమేతద్విశదాక్షరైర్రూపమః || 20

తా. నాగార్జునుడనెడి మునీశ్వరుడు అతిగహానమయిన లోహశాస్త్రము నీలాగున శాననముచేసియున్నాడు. ఆఅర్థస్థరణకొరకు మేము విశదముగా జెప్పుచున్నాము. మేనేమునిస్వతంత్రోఽయః పాకంపలపంచకాదర్వాక్ | సుబహుప్రయాసాదోషా దూర్ధ్వంచ తలత్రయేకాదశకాత్ || 21

తా. స్వతంత్రుడైన నాగార్జునముని లోహపాకమువిషయమై గణలములకుతక్కువ కాకుండానున్న గరిపలముల కెక్కువకాకుండానున్న లోహజారణకు ప్రయత్నించవలె ననిజెప్పెను. గరిపలముల కెక్కువయైనపక్షమునకు బహుప్రయాససాధ్యమని మానేసిరి.

తత్రాయసివచనీయ పంచపలాదాత్రయోదశపలాంతం

లోహాత్త్రిగుణాత్త్రిఫలా గ్రాహ్యమస్థిఃపలైరధికా || ౧౦

తా. లోహ మార్గము పచనముచేయుటవిషయమై గరిపలములకు తక్కువకాకుండా నున్న గరిపలములపర్యంతము సంపాదించవలయును. లోహముకంటె 3 రెట్లు త్రిఫలములు న్ను ఇంకా 2 పలము లధికముగాను త్రిఫలములు పుచ్చుకొనవలయును.

ఎక్కువఆరుపలములకు వినియోగము.

మారణపుటనస్థాలీపాకాస్త్రిఫలైకభాగసమర్థాః ||

తా. మారణము-పుటకు స్థాలియందుపననముచేయడము త్రిఫలములలో నొకభా గముచేత సమర్థింపదగినవి.

త్రిఫలాభాగద్విత్తయంగ్రహణీయం లోహపాకార్థం || ౧౧ || సర్వత్ర యఃపుటనాయధైకాం శాంశరావసంఖ్యాతం | ప్రతిఫలమేవత్రిగుణంపా థః క్వాధమదేయం || ౧౨ || సప్తఫలాదాభాగే పంచాదశాంతేంభసాం శరావైః | త్ర్యాద్యేకాదశాంతై రధికంతద్వారి కర్తవ్యం || ౧౩

తత్రాష్టమోవిభాగః.

తా. లోహపాకమునిముత్తము త్రిఫలాక్వాధములో రెండుభాగములు గ్రహింపవల యును. పుటముకొరకు ఒక్కొక్కయంశముగా శరావముల (ముకుళ్లు) సంఖ్య ప్రకా రము గ్రహింపవలయును ప్రతిపలముకు 3 రెట్లు ఉదకమునుంచవలెను. కషాయ ముంచగూడ దు. ఒకభాగము 2 పలములుగా నున్నట్లయితే 6 గరిపలము లంతమువరకు శరావములలో నిం డింపవలయును. 3 పలములుగా నున్నట్లయితే 9 గరిపలముల కధికముగా నుదకముంచవలెను.

ఇందులో సప్తమాంశవిభాగములను జెప్పుచున్నాడు.

శేషక్వాధస్యయత్నత్స్థాస్యః.

తా. మిగిలినకషాయమును యత్నపూర్వకముగా దాచవలయును. తేనహిమారణపుటన స్థాలీపాకాభవిష్యంతి | పాకారేతుత్రిఫలా భాగద్విత్తయేశరావసంఖ్యాతం || ౧౪

తా. మిగిలియున్న త్రిఫలకషాయము చేతను మారణము - పుటనము - స్థానీపాకము ఇవి కాగలవు. పాకమునిమి త్తమైతే త్రిఫలములకషాయపు రెండుభాగములయందును ఎన్ని శరావములలోపట్టునో ఆ లెఖ్యప్రకారము పాకము చేయవలయును.

ప్రతిఫలమంబుసమంస్య దధికంద్యాభ్యాంశరావాభ్యాం
అత్రచరుధోభాగః శేషోనిపుణైః ప్రయత్నతో గ్రాహ్యః ॥ ౮౫

తా. పలముపలమున్న సమానమైన యుపకమతో గలిపి రెండు మాకుండకంటె సధికముగానుండును. దానిని రభాగముగాకాచి నిపుణులైనవారిచేత ప్రయత్న పూర్వకముగా గ్రహింపవలయును.

అయసఃపాకార్థత్వా త్సహిసర్వనాత్ప్రధానతమః । పాకార్థాశ్చమ
సారే పంచపలాదాత్రయోదశపలాంతే ॥౮౬॥ దగ్ధశరావద్విత్తయంపాకై
రేకాదికై రధికం । పంచపలాదిత్తా తక్షభావేతదనుసారతో గ్రాహ్యం ॥

తా. అయస్పూర్ణముయొక్క పాకమునిమి త్తమగుటవలన నాకార్థశేషము ముఖ్యమైనది. పాకము నిమి త్తమైనలోహ మార్ణము గలపలములు మొదలు గరిపలములవరకునేర్పడినదై యున్న దానిలో దగ్ధములైన అశరావములు ౧-౨ పాకముల చేయుటకు అధికమై యుండును. ఇది గలపలములమట్టను గ్రాహ్యమైనపరిమాణము. అదిగానున్న ఉంచినచూర్ణ ప్రమాణము ననుసరించి శరావములు గ్రహింపవలయును.

చతురాదిక మేకాంతం శక్తావధికం త్రయోదశ కాత్ । త్రిఫలాత్రి
కటుచిత్రక కాంతక్రామకవిడంగానాం ॥౮౭॥ జాతీఫలజాతికోశై లా కకే
కాలఫలలవంగానాం । సితకృష్ణజీరయోరపిచూర్ణా న్యయసాసమానాని
స్యః ॥౮౮॥ త్రిఫలాత్రికటువిడంగా నియతాలన్యయధాప్రకృతి । కాలా
యసదోషకృతే జాతీఫలాదేర్లవంగ కాంతస్య ॥౯౦॥ క్షేపఃప్రాప్త్యనురూ
పః సర్వస్యానస్యాటకాద్యైః ॥

తా. ఇక నాలుగు మొదలొకటివరకు పలములను బెట్టి పుటపాకమారణాదులు చేయవచ్చును. సమర్థుడైతే గరిపలములకంటె నెక్కువగానుంచి చేయుగూడదు. ఆయసదోషనివారణకొరకు త్రిఫలము, త్రికటువులు, చిత్రమాలము, జీడిపిండెల, వాయువిశంగములు, జాజికాయ, జాపత్రి, ఏలకులు, దాచినచెక్క, లవంగములు, తెల్లజీలకర్ర ఈవస్తువులన్నిటియొక్క చూర్ణము లోహచూర్ణముతో సమానభాగముగా జేయవలయును. ఇందులో త్రిఫలము

లనేడుకరకతాడి యుశిరికలున్న త్రికటువులనెడు కొంతి పిప్పలి మిర్యాజున్న వాయు విడంగములున్న నియతముగానుండవలయును. తక్కినవి రోగితత్వము ననుసరించి యుపయోగములయినవస్తువులను జేర్చవలయును. కాలాయసదోష పరిహారముకొరకు జాజికాయ మొదలుకొని లవంగము అంతమువరకున్న చెప్పినవస్తువులైయున్నవి. ఓనినిచెప్పుట వీనిచూర్ణముంచుటయున్న లోహోగతదోషనివారణార్థమైయున్నది. అన్ని తక్కువయైనను త్రిఫలత్రికటువిశంగములే చాలును.

కాంతక్రామక మేకం నిశ్చేషందోషమపహారత్యసః ।
ద్విగుణత్రిగుణచతుర్గుణ మాజ్యం గ్రాహ్యం యధాప్రకృతి ॥ ౯౧

తా. కాంతక్రామక మనెడువస్తువే ఆయస్సంబంధమయినయావద్దోషమును హరించును. చూర్ణమునకు రెట్టి రెట్లు రెట్లుగా నెయ్యిని గ్రహించవలెను (తత్వమును ననుసరించవలెను).

యదిభేషజభూయస్త్వం స్తోకస్యా త్రధాపిచూర్ణానాం అయసాసా
ధ్యంసంఖ్యా భూయోల్ప త్వేనభూయోల్పే ॥౯౨॥ ఏవంధాత్వనుసారా త్త
త్కథితోషధస్య బాధేన । సర్వత్రైవవిధేయతః తత్కథితస్యాషధస్యహః ॥

తా. అనేకవస్తువులుండినను చూర్ణము తక్కువగానయ్యెనేని దానిసంఖ్య లోహచూర్ణమును దానినిబట్టి యుపయోగింపవలయును. చూర్ణ మధికమయ్యెనేని యధికముగాను తక్కువమయ్యెనేని తక్కువగాను దానినిబట్టి వాడవలయును. ఈప్రకారము ధాతువు ననుసరించి చెప్పినవస్తువులలో నేదైనా రోగిగుణమునకు విరోధమయ్యెనేని దానినివదలివేయవలయు. అంతటనిటుల నేయుూహించి చూర్ణముచందలియోషధులను మార్చవచ్చును.

ఇతి సాధ్యసాధనవిధిః.

కాంతాదిలోహమూరణవిధానం సర్వముచ్యతేతావత్ । యస్యకృ
తేయల్లోహంప్రకృత్యంతస్య శుభదివసే । నమృదంగారక రాళితనత భూభాగే
శివంసమభ్యర్చ్య ॥౯౩॥ వైదికవిధినావహ్నిం నిధాయదత్వావలతీస్త్రత ।
ధర్త్యాత్సిద్ధ్యతి సర్వం శ్రేయోఽతోఘర్త సిద్ధయేకమపి ॥ ౯౫

తా. కాంతలోహము మొదలయినలోహమును మారణముచేయునప్పుడు సర్వవిధానముచెప్పుచున్నాను. ఎప్పునిమి త్తము ఏలోహము పపనముచేయవలెనో వానికి శుభ

దినమునందు మన్న బొగ్గులు చిల్ల వెంతులు మొదలైనవి తేని శ్రేష్ఠమైన భూభాగమందలికి దానియందు భగవంతు నారాధించి శివునిపూజించి యనియర్థము.)వైదికక్రమముగా అగ్ని ప్రతిష్ఠాపనచేసి శ్రుత్యుక్తములైనమంత్రములతో నాహుతులిచ్చినతరువాత కాంతమునకు మారణాదు లారంభించవలెను. ఇట్టిధర్మములన సమస్తశ్రేయస్సులును సిద్ధించును. అందు పలన ఘర్షసిద్ధిగలుగును అనగా కాంతము మిక్కిలి స్వాధీనమైయుండును.

శ్రీ క్త్యనురూపందద్వా ద్విజాయంతోపి జేగుణినే ।
 సంతోష్యకర్మకారం ప్రసాదపూజాదినమ్నానైః ॥ ౯౬

తా. శక్తికనుకూలముగా సంతోషముగలిగి సద్గుణసంపన్నుడైన బ్రాహ్మణునికొఱకు సంతోషపరిచి లోహోదికర్మను చేసినందుకు మనస్సు సంతోషపూజాదినన్తానములు చేయవలెను.

అథ మారణవిధిః.

ఆదాతదశ్చ సారం నిర్గులమేకాంతతః కుర్యాత్ ।
 తదనుకుతారచ్చిస్వా త్రిపలాగిరికర్ణి కాస్థినంహారైః ॥ ౯౭

తా. ముందుగా ఇనుపచిట్టెయును తప్పకుండా నిర్గులమైందానిగా జేయవలయును తర్వాత దానినిగొడ్డలితోకొట్టియుంచి త్రిపలయులు దింపెన కొట్టుకాంతములును వీనిచే క్లతోను వానిరసములతోను మర్దించి

కరికర్ణ చ్చదమూలశ తావరీ కేశ రాజాభ్యైః । శాంచీమూలకీశీమూల ప్రావృష్టభృంగారాజైః ॥౯౮॥ లిప్తాద్ధగవ్యంత దృష్టక్రియలోహకారేణ చిరజలనిర్మలభావిత నిర్మలశాలాంగా రేణ పరిత ఆచ్ఛాద్యః । కుశల ధ్నాపితభ స్త్రానవవత ము క్తేనవవ నేన ॥ ౯౯

తా. ఎఱ్ఱోముపపు ఆకులు, ముల్లంగి, శతావరి, కురువేరు, కాంచీమూలము (వావిలి వేళ్లు) కశీమూలము (వేపవేళ్లు) గలిజేరు, గుంటకలగర పిటియన్నిటి రసములతోనున్న పూతపూసి లోహకారుడు కొల్లిలో కాచవలయును తర్వాతను పాతగీళ్లలో దానిని పడవై చి నిర్మలముచేసి, మరలకొల్లిలోనుంచి మద్దికర్రనంబంధమైన బొగ్గులతోమూసి కుశలులైన వారిచేత కొలిమిత్తితో ఎచ్చుతగ్గులులేకుండా యొకేమోస్తరున సమానముగా విడువబడినగాలితో నూదించవలయును.

న హ్నేర్వైర్విద్ధిజ్వాలావేద్ధ వ్యాజాతునై నకుంచికయా । మృచ్ఛబల సలిలభాజాకించముచ్చాసంప్లుతయా॥౧౦౦॥ద్రవ్యాంతరసంయోగాత్పాస్వం శక్తింభేషజానిముంచంతి । మలధూళీమత్సర్వం సర్వత్రవిపర్జయేత్ । తస్మాత్సందంశేన గృహీత్వాంతః ॥ ౧౦౧

తా. కొల్లిలోనుంచి యూదునపుడు అగ్నియొక్క పెద్దగాజుచ్చజ్వాలను ఇనుప కడ్డితో కదిలించుకూడదు అయితే బురదకలిసిననీటిలోనుంచి బురద పూసియుంచినకడ్డితోడ కదిలించవలెను లేకుంటే ద్రవ్యాంతరముకలిసినందువలన నాషధములు వానివాని గుణములనువిడుచును. మకిలి, గూళిగలిగినప్రతిజస్తువును సర్వత్ర వదలివేయవలయును. కావున దానిని బురదబూసియున్నపటకారుతో పట్టి తీయవలయును.

ప్రజ్వలితాగ్ని మధ్యముపనీయ.

గళతియధాయధాయధమగ్ర తద్దైవమృద్వర్జయేన్ని పుణః । తలనిహితోర్ధ్వముఖాంకుశలగ్నం త్రిఫలాజలేవినిషీప్య ॥౧౦౨॥ నిర్వాపయేద్దశేపంశేపం త్రిఫలాంబురజ్జేచ్చయల్లోహాంసమృతంత త్సునరపివ క్తవ్యము క్తమూర్గైః ॥౧౦౩॥ సమృతంయధాపియ త్తత్త్వక్తవ్యం లోహమేవహితత్ । తదనుఖలులోహాపాత్రే కాలాయసముదారేణసంచూర్ణ్య ॥ ౧౦౪

తా. ప్రజ్వలించుచున్న అగ్ని మధ్యమునుండితీసి దానికదివరకుపూసియున్నమట్టిని ఎక్కడిదక్కడ రాలిపోవునట్లు నిపుణముగా రాలివేయవలయును. అడుగుభాగమునందు పైభాగమునందుమధ్యనుగల ఎచ్చుతగ్గు గానుండు గరుకుతోణములందు దగిలియున్నదానిని పోగొట్టి దానిని త్రిఫలములకషాయములో ముంచివేయవలెను. ఆదియంతయుదానిలోఁజల్లారనిచ్చి తీయవలెను మిగిలినత్రిఫలజలయును దాచియుంచవలయును. ఇట్లుతీసిన దీనిలో కొంతమృతముగాకయుండనేని దానినితీసి తిరిగి ఈచెప్పినరీతిచే కాల్చవలయును. అప్పటికినిమృతముగానున్నయెడల దానినికేవలలోహముగానెంచి పరిహరించవలెను. ఇట్లుపరిశుద్ధపరిచిన లోహోక్షిత్తును ఇనుపఖల్వపండుంచి దానిని చూర్ణముచేయవలయును ఆలాగునజేసి

దత్వాబహుశస్సలిలం ప్రతౌశ్యాంగారముద్ధృత్యతదయః । కేవలము గ్నాశుష్కీ కృత్వాతపేధవాపశ్చాత్ ॥౧౦౫॥లోహశిలాయాం పిమ్మాదసి తేశ్చ నివాతదప్రాప్తౌ ॥

తా. తర్వాతను కొలిమియందునిండు గానీళ్లుపోసి అందలిబాగ్గులనువీసివేసి ఇటులదీ
సినలోహమును యగ్నియందైనా లేక యెండయందైనా శుష్కింపజేసి దానిని ఇనుపఖల్వ
మందు మర్దించి నూరవలెను. ఇనుపఖల్వము దొరకనున్న సక్షమందు నల్లకాణపురాతి ఖల్వ
మందైనానరే మార్గము చేయవలెను.

ఇతి మారణవిధిః.

అథ స్థాలీపాకవిధిః.

అథకృత్వాయోభాండే దత్వాత్రిఫలాద్య శేషమన్యద్వా । ప్రథమం
స్థాలీపాకం కుర్యాదేతత్త్వయా త్తదను ॥౧౦౬॥ గజకర్ణపత్రమూల శతావరి
భృంగకేశరాజరసైః । ప్రాగ్వ్యత్ స్థాలీపాకం కుర్యాత్ప్రత్యేకమేకంవా ॥

తా. ఇదివరకు మారణచేసిన అయశూర్ణమును దెచ్చి ఇనుపకుండయందుంచి మా
రణవిధానములో మిగిలియున్న త్రిఫలకషాయ శేషమును దెచ్చిన్ని అదిలేకున్న క్రొత్తత్రి
ఫలాక్వాధమునైనా దెచ్చి ముందుగా పాకముచేయవలెను. ఓమ్ముట అనీరుఇనికనతర్వాత
ఎఱ్ఱాముసతాపలు, ముల్లంగి, శతావరి, గుంటకలగర, కురువేరు పీఠరసములచేతను వేరువేరు
గాగాని అన్నిరసములు సమభాగాలుగాగలిపి యొకేసారిగాని పాకముచేయవలయును. ఇది
స్థాలీపాకముచేయువిధి.

ఇతి స్థాలీపాకవిధిః.

అథ పుటవవిధిః.

హస్తప్రమాణవదనశ్వభ్రం హస్తైకఖాతసమమధ్యం । కృత్వాక
టాహసద్యశంతత్ర కరీషం తుషంచకాష్ఠంచ ॥౧౦౮॥ అంతర్ఘ్ననతరమర్థం
సుషిరం పరిపూర్యదహనమా యోజ్యం । పశ్చాదయసశూర్ణశ్శక్షేం పంకో
పమంకుర్యాత్ ॥ ౧౦౯ ॥ త్రిఫలాంబుభృకేసరశ తావరికందమానసహజర
సైః । భల్లాతకకరికర్ణక ఛదమూల పునర్నవాస్వరసైః ॥౧౧౦॥ క్షిప్త్యాన
లోహపాత్రే మార్దైవాలోహమార్దపాత్రాభ్యాం తుల్యాభ్యాంపుష్టైనా
చ్ఛాద్యంతే రంఘ్నిమూలిష్య ॥౧౧౧॥ తత్పుటమాత్రంతత్ర తత్రజ్వలనేని
ధాయశూయోపి కాపకరీపతుష్టైస్తత్త్వం ఛాద్యాహర్మిశందహేత్వాజ్జః ॥

తా. పుటము వేయురీతిగా ఎటుచూచినా చేతెడువలయుము వైభాగమునకు దేలు
నట్లును చేతేడులోతుండునట్లును అడుగునగూడ వలయుము చేతెడుండునట్లును మధ్యను న
న్నమగునట్లును నొకగం గాళమురీతిగా నొకగొయ్యి త్రవ్వించవలయును. దానియందు పిడ
కలు ఊక కట్టెపుల్లులు అడుగున పడవేయవలయును. ఈ ప్రకారము అడుగుమట్టియంతయు
నిండునట్లు పిడక ఊక కట్టెలునిండించి నిప్పురగుల్పవలెను. దానినడిమిభాగమందు మృదు
వైనయయశూర్ణమును బురదపాకముగా త్రిఫలకషాయముతో గలపవలయును. మర్దన్వి
గుంటకలగర, కురువేరు-శతావరి- అడవికంద-ఆముదపాకు-పీనియొక్క నిజరసములతోడను
నల్లజీడి - ఎఱ్ఱాముదపాకు-ముల్లంగి-గలిజేరు-పీనియొక్క నిజరసములతోనున్న బురదపా
కముగాజేసి లోహపాత్రమందుగాని మట్టిపాత్రయందుగాని రెండుసమానకాలలెగలవి పృష్ఠ
భాగము ఎచ్చుతగ్గునులేనిది చూచి ఒక దానినొక దానితో మూసి చీలమన్నిచ్చి ఆఆగ్నియం
దు మధ్యనుంచి వైభాగమునుకూడా పిడకలుడూక - కట్టెలు-పీనితోనిండించి రాత్రింబగళ్లు
దానిపాక మెఱిగిన ప్రాజ్ఞాదు దహింపజేయవలయును.

ఏవంనవభిరమిభి ర్భే వజరాజైః పచేత్పుటపాకం ।

ప్రత్యేకమేకమేభి ర్మిళితైర్వాత్రి చతురాన్వారాః ॥ ౧౧౩

తా. ఈ ప్రకారము తొమ్మదిమూలికలచేతనున్న పుటపాకమును పచనముచేయ
వలెను. ఒక్కొక్కదానితో ప్రత్యేక పుటముగాని ఇవన్నియుగలిసిన రసముతోగాని ర-గ
సార్లు పుటములు తీర్చవలెను.

ప్రతిపుటసం తత్ప్రిప్యాత్ స్థాలీపాకం విధాయవిధినైవ ।

తాదృశిదృశదినసింష్యా ద్విగళద్రజసాతు యుజ్యతేయత్ర ॥ ౧౧౪

తా. పుటమువేసిన ప్రతిసర్వాయము పుటమునుండి తీయగానే దానిని ఖల్వములో
నుంచి నూరి తిరిగి స్థాలీయందుంచి యధావిధిగా పచనము చేయవలయును. ఖల్వములోనూరు
నప్పు డెటువంటిఖల్వముగావలెనంటే ఖల్వపురాయి యరిగి దాని సంబంధమైనపొడి యీ
యావధంబునగలియకుండవలయును. మెత్తనిరాయిగాక ఎన్నటికరుగని నల్లకాణపురాయి
ఖల్వముకావలెను లేదా వెనుక చెప్పినరీతిని యినుపలోహసంబంధమైన ఖల్వమైనాకావలెను.

తదయశూర్ణంపిప్లం ఘృష్టం ఘనసూక్ష్మవాసశిక్షేం ! యదిజర
సాసద్యశంస్యాత్కే తక్యాస్తర్హితద్భద్రం ॥౧౧౫॥ పుటసస్థాలీపాకేష్యధి
కృత పురుషన్యభావన్యధి గమాత్ । కథిత మపి హేయమావధ ముచితము
పాదేయమన్యదపి ॥

తా. ఈలాగున పుటములువేసి నూరి తిర్దిపుటములువేసి తిరిగినూరి, సిద్ధపరిచిన అయి
 క్షూర్ణము, అనగా లోహచూర్ణము. నూరిమర్దించి మళ్లి నూరి వస్త్ర గాళితముచేసిన చూర్ణ
 ము మొఱుములేకుండా మొగలిపువ్వులమీది రజమువలె నూత్నమైన భస్మమైనపక్షమున క
 ప్పడది శుభ్రమైన భస్మము. దానిని ప్రత్యేకముగాగాని ఖజ్జలి, పాక, అవుపధములలో
 గాని యుపయోగించుకొనవచ్చును. పుటమునందును పాత్రలలోపండుటయందును నేర్పు
 గలపురుషుడు వస్తుస్వభావమును తెలిసికొనుటవలన ఇందు చెప్పియున్న వాచియం దైనను
 రోగికివిరోధమయ్యేనేని విడిచిపెట్టవలయును. చెప్పకపోయినను నుచితమయిన దానిని
 గ్రహింపవలయును.

ఇతిపుటనవిధిః.

నూత్నకర్తయనైక్యకదివసా సాధ్యత్వేక్వాధస్యకించదుష్టికరణాన్న
 పర్యుషితశుష్కా శేషశంకాచ । కించపుటబాహుశ్యం గుణాధికాయ ।
 యథా ॥ శతాదిస్తు సహస్రాంతః పుటోదేయోరసాయనే । దశాదిస్తుశ
 తాంతస్వాద్వాద్విధివారణకర్తృణి । శతాదిపుటపక్షే ముద్గనిభాకృత్వా
 పుటయేతే ॥ ౧౧౮

తా. నూత్నకర్త యొకదినమునజేయుట సాధ్యముగాకపోతే అందునిమిత్తముంచి
 న కషాయాదులకు కొంచెముకాచి వెచ్చచేసినందువలన పర్యుషితశుష్కములనెడు నేయే
 దోపమున్నుగలగదు. ఇంతేకాక పుటములు విశేషముగా జేయునెడల గుణాధిక్యమే
 యగుచున్నది. దేలాగంటె ౧౦౦ పుటముల వద్దినంచి ౧౦౦౦ పుటములవరకును
 రసాయనోపయోగమందు పుటములు వేయవలయును. ఇచట రసాయనమునగా రాగిమొద
 లైన వానిని సువర్ణముగా జేయుటయందనియు, లేదా లేహాపాకాదులయందనియు గ్రహిం
 పవలయును. ౧౦ మొదలు ౧౦౦వరకు నీలోపలిపుటములు వ్యాధినివారణనిమిత్తము పనికివ
 చ్చును. ౧౧౦౦ మొదలు వెయ్యింటివరకు పెట్టెడుపుటములందు లోహమును పెనరగించుటవలన
 మాత్రముగా జేసియుంచి ఆమాత్రల పాశముననే పుటము వేయవలయును. నూరుమొదలు
 కొని వెయ్యింటివరకును ప్రతిపుటమునకును మాత్రకట్టుగానేచేసి పుటము జెట్టుచుండ
 వలయును.

వస్త్రపుటంచనకుర్యాత్ ॥

తా. ౧౦౦ టిక్కివైన పెట్టెడిపుటములకు వస్త్రాచ్ఛాదనముచేసిన చీలమన్నివ్వకయే
 పుటములు పెట్టవలయును.

అభ్యస్తకర్తవిధిభి ర్బాలకుశ్రాగ్రీయబుద్ధిభిర్లక్ష్యం । లోహస్యపా
 కమధునా నాగార్జునశిష్టమభిదద్ధః ॥ ౧౧౯ ॥ లోహోరకూటతామ్రకటా
 హే దృఢ మృణ్మయేప్రణమృశివం ॥ తదయః పచేదచపల కాష్టేంధనవ
 హ్నిసామృదునా । నిశీప్యత్రిఫలాజలమృదితం యత్తద్భృతంచదుగ్ధంచ ॥
 ౧౧౯ ॥ సంచాల్యలోహమయ్యాదర్వాల్పగ్నం సముత్పాత్వం । మృదు
 మధ్యమఖరీభావైః పాకస్త్రీవిధోత్రలక్ష్యతే పుంసాం । పిత్తసమీరణశ్లేష్మ
 ప్రకృతీనాం మధ్యమస్యసమః ॥ ౧౨౦

తా. బాలవయస్కులు, నూత్నబుద్ధులునై యీపుటపాకవిధియందభ్యాసముగలిగి తే
 రినవారు ఇప్పుడు చెప్పినలోహపాకమును జాగ్రాతగా కనిపెట్టి యాచరింపవలయును. మిగి
 లినవిషయము నాగార్జున గ్రంధమందు చెప్పవచ్చును. ఇనపదిగాని యిత్తడిదిగాని రాగి
 దిగాని ఏదైనాసరే యొకగంగాళమునందుంచి దృఢమైన మట్టితోచేసినదానియందైనా
 సరే ముందుగా భగవంతుండైన శంకరునకు నమస్కరించి ఆ అయిచూర్ణమును చలింపని
 దృఢములైన యింధనములచేత సిద్ధమైన యగ్నియందు మృదుపాకముగాపుటకు మృదువు
 గానుంచవలయును. ఆయంచునపుడు దానిని త్రిఫలకషాయమునందు మెదపి ముద్దపాకము
 గాజేసి మరియుంచవలెను. ఆపాక సమయమునందు ఆవుపాలుకూడా యుంచవలయును. లో
 హసంబంధమైన గరిటెతోకలుపుచు దానికంటుకొనకుండనుండువరకు గలిపి పిప్పట దాని
 నెత్తితీయవలయును. మృదువైన అగ్నితోడను, మధ్యమగ్నితోడను తిట్టెగ్నిచేతను పచన
 మైన యయిశ్చూర్ణము షడసగా పైత్యము, వాతము, శ్లేష్మము ననునీగుణములను బోగొ
 ట్టును. పైత్యవాతశ్లేష్మములలో నేతత్వమైనను దరుచుగాగలవారికి మధ్యమపాకము సమ
 ముగానుండును.

అభ్యస్తకర్తదర్విలోహం సుఖదుఃఖస్థలనయోగిమృదుమధ్యం । ఉ
 ర్ముతదర్విఖరం పరిభాషంతేకేచిదార్యాః ॥ ౧౨౧

తా. కొందరు ఆర్యులయినవారు లోహమును కలియపెట్టెడి గరిటెమొదలయినది
 చురుచునాని యుంచవలయును. సుఖము దుఃఖము స్థలనము గలిగియుండును. ఇదిమృదుమ
 ధ్యపాకములగలది. తీక్షణమైనయగ్నిపాకమందు దర్వినియుంచగూడదని చెప్పియున్నారు.

అన్యవిహీనదర్వి పశ్రేవమాఖాం కరాకృతిబ్రువతే । మృదు
 మధ్యమర్ధచూరం సికతాపుంజోపమంతుఖరం ॥ ౧౨౨ ॥ త్రివిధోపిపాక

ఈదృగ్గణ కృదేవనతు విపులః || ప్రకృతివిశేషసూక్ష్మా గుణదోషా జనయ తీత్యల్పం | విజ్ఞాయపాకమేవ ద్రాగవతార్యక్షీతౌక్షణాన్నితయతః || ౧౨౩

తా. కొందరు లోహములలో కలియబెట్టునట్టి దర్శింపఱకతోకవంటికాడయున్న చెయ్యివలె మొదలున్న గా నుండవలయునని చెప్పుచున్నారు. పృథుమధ్యమపాకములు చూర్ణముగానైనప్పడు జరిపింపవలయును. ఇసుకరాశివలెనుండు లోహమునకు తీక్షణ్ణిపాకము చేయవలయును. మూడువిధములైన పాకములును ఇట్టిగుణములనిచ్చును. ఇంతకంటె నధికములేదు. వస్తుస్వభావవిశేషములందు నూత్నములైన గుణదోషములను గలిగించును. పాకము నెఱింగి శీఘ్రముగాదింపి భూమియందూరక కొన్నిక్షణములుంపవలయును.

విశ్రామ్యతత్ర త్రిఫలా దేశ్య క్షీపేచ్ఛార్ణం | యదికర్పూరప్రాప్తి ర్భవతితతోవిగళితేతదుష్టత్యే || ౧౨౪ || చూర్ణ కృతమనురూపం క్షీపేన్నరాయదినభల్లతః | పక్వంతదశ్శసారం సుచిర ఘృతస్థిత్యభావవిరుక్ష త్యే ||

తా. ఆవిధముగా భూమియందు కొన్నినిమిషములుంచిన తర్వాత త్రిఫలములు మొదలయినవానిచూర్ణము నుండవలెను. దానివేడితగ్గినతర్వాత పచ్చకర్పూరమునుంచి అదివరకు చూర్ణముచేసి యుంచిన చూర్ణమును తగునట్లుగా నుంచవలయును. ఈయుండు నపుడు నల్లజీడిగింజల చూర్ణము గలియకూడదు. అప్పుడీలోహమును నేతీయందూరనిచ్చితే అది అపుషధసేవకు పక్వమైనదగును.

గోదహనాదిభాండే లోహభావేనతిస్థాప్యం | యదితుపరిప్లుతి హేతో ర్ఘృత మిక్షేతాదికం తతోన్యస్త్విత్ | భాండేనిధాయరక్షే ద్భాప్యపయో గోహ్యనేనమహాః || ౧౨౫

తా. ఆవుపేడపిడకలతో దహింపబడి సిద్ధమైన భాండమునందు లోహమునుంచి యుండవలెను. దానిని నేతీతో పూరింపవలయును. అది మునుగునంత నెయ్యిపోసి దానిలోని నెయ్యిఅధికమగునట్లుగాపోసి, దానిలోనుండితీసి మఱియొక భాండమందుంచి భవిష్యత్కాలలోపయోగమునకై కొన్ని దినములుంచినట్లైతే, దానియందు మహత్త్వముగలుగును.

అయసివిరూక్షీభూతే స్నేహస్త్రిఫలాఘృతేనసంపాద్యః | ఏతత్తతోగుణోత్తర మిత్యమ్భునాస్నేహనీయ్యం || ౧౨౬

అత్యంతకషప్రకృతై ర్భక్షణమయసోమునై వశంసంతి |

తా. అయశూర్ణము మిక్కిలి యుష్ణగుణము గలదైతే దానికి త్రిఫలాచూర్ణ మితిపయింక ఘృతముతో మార్దవము గలుగ జేయవలయును. దానివలన దీనికి గుణాధి క్యము గలిగి యుండును. మిక్కిలి కషప్రకృతి గల వానికి దీనితోనే యనుపానముచేసి లోహమును నేవింపవలయును.

కేవలమపీడమశితం జనయత్యయసోగుణాన్నిమతః | అథవావక్త వ్యవిధే స్సంస్కృతకృష్ణాపచూర్ణ మాదాయ || ౧౨౭ || లోహచూర్ణ చ తుర్ధాఢ్ధ సమద్విత్రిచతుఃపంచగుణభాగం | ప్రక్ష్యేప్రాయః ప్రాగ్వత్పచేదు భాభ్యాం భవేద్రజోయావత్ || ౧౨౮

తా. ఈ విధముగా సిద్ధపరచపడిన కేవలమయిన అయశూర్ణ మొక్కటే మరె యొక యనుపానము లేక పుచ్చుకొన్నట్లయితేనే నమస్తగుణముల నిచ్చును - చెప్పదగిన విధి ప్రకారము సంస్కరించిన చూర్ణమును కలిపి పుచ్చుకొన్నట్లయితే యిక నేమి చెప్ప వలయును. లోహచూర్ణము నన్న చూర్ణముగా చేయునపుడు మదుగుచూర్ణమునర-వభాగ మును వస్తుచూర్ణము నుంచవలయును లేదా నమముగానైనా రెండు రెట్లుమూడు రెట్లు రెట్లు గరెట్లు భాగమునుంచి ఇంతకుమునుపు చెప్పబడిన ప్రకారము పచనముచేసి లోహచూర్ణ అనుపానచూర్ణములను మెత్తగాపడునంతవరకు పచనము చేయవలయును.

తన్నానస్తృతితస్నాన్య త్రిఫలాద్రవ్యపరిమాణం | ఇదమప్యాయక మిదమితిపిత్తనుదిదమేవ కాంతిబలజననం || స్తంభతిత్పట్నధౌ పరమధికా ఢికమాత్రయా యుక్తం || ౧౩౦

తా. వానియొక్కపరిమాణము త్రిఫలాద్రవ్యపరిమాణముగా నుండవలెను, అనగా నిత రవస్తువులన్నియు కంతయుండునో యంతభాగము త్రిఫలాచూర్ణముంచవలె ననుట. లో హచూర్ణము పైత్యమును హరించి, కాంతిని బలమునగలిగించును, స్తంభనమున్ను చేయును. అనగా శుక్రకృద్ధియు స్తంభనమున్ను చేయును. దాహము ఆకలిగల్గును. మాత్రమధికముగా ఘోషేనేని దాహముగలుగునట్లుట కావున మితముగానుంపవలయు ననిభాషము.

అథాభక్తివిధిః.

పాకవిధిః కృష్ణాభ్రమభేకం వపుర్వజ్ఞాఖ్యంచైకవత్రం కృత్వా ||
కాష్ఠమయోదూఖలకే చూర్ణంముషలేనకుర్వీత || ౧౩౧

తా. కృష్ణాభ్రకముయొక్కపాకము నేలాగుచేయవలెననగా భేకజాతిగానట్టివ
జ్ఞాభ్రకమునుదెచ్చి అదియంత ఒక్క రేకులాగునజేసి కొయ్యరోటిలోవేసి రోకలితోదంపి
చూర్ణముగా జేయవలయును.

భూయోపిన్ద్రుదిపిప్త్వం వాసస్సుసూక్ష్మావకాశతోగళితం | మందూ
కపర్ణికాయాః ప్రచురరసే స్థాపయేత్త్రిదినః || ౧౩౨ || ఉద్భృత్యతద్రసాదధ
పిమ్బ్యాధైమకాన్తిన్యభక్తస్య | అక్షోదాత్యంతామ్నా స్వచ్ఛజలేనప్రయ
త్సేన || ౧౩౩ || మందూకపర్ణికాయాః పూర్వరసేనైవమర్దనంకుర్యాత్ |
స్థాలీపాకంపుటనంచాన్తైర్వరపిభ్యంగరాజాద్యైః | తాడాదిప్రత్రమధ్యేకృత్వా
పిండంనిధాయభస్మాన్నా || ౧౩౪ || తావన్తసాద్యావన్నీలోహోగ్నిర్నదృశ్య
తేనువిరం | నిర్వాపయేచ్ఛదుగ్ధదుగ్ధం ప్రత్యుశ్యవారిణాతదను | పిప్టాపి
ప్టావస్త్రై చూర్ణంనిశ్చంద్రికం కుర్యాత్ || ౧౩౫

తా. కొయ్యరోటిలోదంపి చూర్ణము చేసిన యభ్రకమును తిరిగి రాతిఖల్వమునందు
నూరి వస్త్రగాళితముచేసి ఆనూత్నచూర్ణమును మంజిష్ఠతీగయొక్క ఆకులరసములో మూడు
దినములు నానవేసి యుంచవలయును. నాలగవదినమునందు రసములోనుండి భస్మమునుదీసి
దానిని ఖల్వమందుంచి పసిమి కాంతివచ్చువరకు నూరవలెను. ఆచూర్ణము అత్యంతముగా
పుల్లదనము గలిగియుండును దానిని అతిప్రయత్నపూర్వకముగా పరిశుద్ధమైన జలముతో
గడిగి వేరుచలయును. ఇదివరకు దీనినిభావనచేసిన మందూకపర్ణి (మంజిష్ఠ)యొక్క మును
పటిరసముచేతనే మర్దింపవలయును. తర్వాత స్థాలీపాకము- పుటము పెట్టుట. ఇదిన్నియు
నితరములు గుంటకలగరమొవలయునరసములతో నూరి పుటమువేసితీసి తిరిగిచూరి పుటము
వేయుదు నిటుల ౪-౫ సార్లుచేయవలయును. తర్వాత దానినిముద్దచేసి తాటిఆకులమధ్య
మందుంచి కొలిమినుగ్నియందు దహింపవలెను. ఆదహించుట అగ్నియందు నల్లనిజ్వాలలు
చాలాసేపు రాకుండువరకు నూదించవలయును. తర్వాత దానినిపాలయంచుముంచి చల్ల
ర్పవలెను. తర్వాత నాపాలనుండిదీసి మంచినీళ్లలో కడిగియెండించి మరలనూరినూరి వస్త్ర
గాళితముచేసి తళుకులేకుండా చేయవలయును.

నానావిధరుక్మాంతై స్త్రీ కాంతై స్త్రీపుష్ట్యై శివంసమభ్యర్చ్య | సువి
శుద్ధై హనిపుణ్యైతదమృత మాదాయలోహాఖ్యం || ౧౩౬ || దశకృష్ణాఽఠి
మాణం శక్తివయోభేదమాకలయ్యపునః | ఇదమధికంతదధికతర మిదమేవ
మాతృమోదకవత్ || ౧౩౭ || సమమస్మణామలవాత్రే లోహేలోహేనమర్ద
యేత్సురతః దత్వామధ్యనురూపం తదనుఘృతంచయోజయన్నధికం | ౭౦
ధంగృష్టోతియథా మధ్యపృథక్త్వేన వర్తిష్టంహీయత్ || ౧౩౮ || ఇదమిహ
దృష్టోపకరణమేతద దృష్టంతుమంత్రిణే || ౧౩౯

తా. మైనచెప్పినరీతిగా సిద్ధపర్చినయభ్రక ముపయోగించునపుడు ముందు గాదుగ్ధ
నిపూజించి తిథివారనక్షత్రము లనుకూలములైన పుణ్యదినమందు అమృతతుల్యమైన లోహ
మును మిశ్రమముచేసి నానావిధములయిన రోగముల కాంతికోఱువన్న కాంతి, పుష్టి,
గలిగెనిమి త్రమున్ను అభ్రకమును రోగికివ్వవలయును. అది ౧౦ మినపగింజల ఎత్తుకంటె
నెక్కువయుండగూడదు! ఈలోగానే రోగియొక్క శక్తిని వయస్సును కనిపెట్టియియ్యవల
యును. అధికములేకుండా పరిమాణముననుసరించియిచ్చినట్లయితే తల్లిపిల్లవానకిచ్చిన మధు
రపస్తువులె నానందమునిచ్చును. సమానముగానున్న గాస్వచ్ఛముగానున్న లోహపుఖల్వ
మందు ఆట్టిగుణములుగలలోహపుపాత్రముతో ముందు గావర్దింపవలయును. తర్వాత దాని
కంటెనధికముగా నెయ్యిపోసినూరితే జిగురుగలిగి రాతినిబంధించునంతగట్టిదై తేనె నెయ్యి
కలిగిపోయి వేరువేరుగాకనబడకుండా నుండునంతవరకు నూరియిచ్చినట్లయితే అది శుభక
రమై రోగాదులనివారించును. ఇదికన్నులకు కనపడినటువంటి యుపకరణములతో జేయు
నట్టిది. మంత్రముచేతనైతే అదృష్టములైన యుపకరణములుగలది.

మంత్రవివేకః.

స్వాహం తేనవిమర్దోభవతి | ఫలాంతేనలోహవరత్యోసనమస్కా
రేణబలిర్భక్షణ సమయే (మయసో) హూమంతమంత్రేణ || ౧౪౦ ||
మంత్రః. ఓం అమృతోద్భవాయస్వాహా | ఓం అమృతోహుంఘటో |
ఓంనమశ్శండవజ్రపాణయో మహాయత్య సేనాధిపతయే సురాసుర విద్యామ
హాబలాయస్వాహా | ఓం అమృతోహూం ||

తా. అమృతోద్భవాయస్వాహా అని గంగా మార్గజపించి మర్దించడమారంభించిత
 లెను. అమృతోహంఘట్ అని జపించితే లోహమునకు రక్షణ చేయుట తర్వాతనమస్కా
 రముపూజ, సోడకోపచారములలో బలియిచ్చి అయశ్చార్ణమును భక్షించునపుడు (ఓం
 మశ్చండ వజ్రపాణయో మహాయక్ష సేనాధిపతయో సురాసురవిద్యామహిబలాయస్వాహా |
 ఓం అమృతోహం || అని యీ ఘంట్రముల నుచ్చరించుచు లోహమును లోపలికి పుచ్చు
 కొనవలయును.

జగ్ధ్వాతదమృతసారం సీరంవాక్షీరమేవానుపిబెత్ |
 కాంత్రకామకమమలం సర్జనంపిబేత్తదను |
 ఆచమ్యచతాంబూలం లాభేఘనసారసహితముపయోజ్యం || గరగ

తా. అమృతసారమనెడి కేసరగలలోహశస్త్రమును భుజించి నీళ్లయినారేక పాల
 నై నా పుచ్చుకొని పిచ్చుట లోహమునాక్రమించు సర్బత్కారసముఖపుచ్చుకొనవలయును.
 తరువాత నాచమనముచేసి తాంబూలమును వేసికొనవలయును. కలిగియుంటే తాంబూల
 ములో పచ్చకర్పూరమునుకలిపి నవలవలయును.

నాత్యుపరిష్కేనాప్యతిభాషీనాతిస్థితి స్తిష్ఠేత్ | అత్యంతవాతశీతాత
 పయాన ఫలనవేగరోధాంశ్చ || గర ౨ || జహ్యద్దివాచనిద్రా మహితంచాకా
 లభుక్తిం || వాతకృతః పిత్తకృతః సర్వాణ్ కట్వప్లతి క్తకమాయాణ్ ||

తా. ఈ మహాషధమును పుచ్చుకొనునట్టి రోగి మిక్కిలియెత్తైన మంచము మొదల
 యైనవానిని దను పరుండకూడదు. ఎవరితోడను నతిసంభాషణకూడదు చాలకాలమునిల్చి
 యుండకూడదు మిక్కిలి గాలిలోగాని మంచులోగాని ఎండలోగాని నడవడముగాని జారు
 టగాని వేగముగావరు గెత్తుటగాని ఒకవేళపరు గెత్తినను ఆవేగమును హఠాత్తు గా ఆగడము
 గాని కూడదు పగలునిద్రనున్న తనకిష్టము పథ్యముగానివస్తువులను తినడమున్నూ అకాల
 మందు భోజనముచేయుటనున్న వదలివేయవలయును మర్చిన్ని వాతముచేయునట్టిన్ని పై
 త్యముచేయునట్టి అన్ని పస్తువులనున్న వదలివేయవలయును. కారము పులును చేదువగరు
 గల పస్తువులనున్న భుజింపక విదలివేయవలయును.

తత్ర ణినాశ హేతుాన్వైధునకోపశ్రమాణాదూరే | అశ్రితంతదయః
 పశ్చాత్పచతున వాపాటవంతరూప్రధమతాం || గర ౩ || ఆ ర్ధిర్భవతునవా

స్వై కూజతిభోక్తవ్యమవ్యాజం | ప్రథమంపీత్వాదుగ్ధం శాల్యన్నం విశదసి
 ద్ధమక్లిన్నం || గర ౪ || ఘృతసంయుక్త మశ్శీయా న్నాంస్వైర్వైహంగమైః ప్రా
 యః | ఉత్తమభూధరభూచర వికీరమాంసతథాజమైసాది || గర ౬

తా. తక్షణమందే నాశ హేతువులైనటువంటి మైధునము కోపము శ్రమలను జ
 ర్ధించకుండా దూరముగా వదిలివేయవలయు. ఆ అయశ్చార్ణమును పుచ్చుకున్న తర్వాత అది
 జీర్ణించినారే - జీర్ణంపకపోతే శరీరమునకు పటుత్వము గలిగించుటయందు సామర్థ్యముం
 డదు. దానివలన కడుపులో బాధగలుగును పేగులరచును. ఈమిష లేకుండా భోజనము చేయ
 వలయును. ఆట్టిసమయములందు ముందుగా పాలనుపుచ్చుకొని స్వచ్ఛముగా సిద్ధపరుపబడి
 నీరుయినికి పొడిపొడిలాడెడు సన్న బియ్యపుటన్నమును భుజింపవలయును. అన్నమునందు
 నెయ్యి మిశ్రమముచేసి పక్షుల సంబంధమయిన మాంసములతో భోజనము చేయవలయు
 ను. తాజేలు - పండి - లేడి - దుప్పి మొదలయిన వానియొక్కయు పక్షులయొక్కయు మేక
 లయొక్కయు - మాంసములను భుజింపవలెను. మతియు చేపమాంసమునున్న తినవచ్చును.

అన్యదపిజలచరాణాం పృథురోమాపేక్షయాజ్ఞాయః |
 మాంసాలాభేమత్స్వై అవోషలాస్థూలసద్గుణాగ్రాహ్యే || గర ౭

తా. జలమందు సంచరించుచేపలు గాక యితరజంతువులు తాజేలు - ఎండ్రడి - మొద
 లయిన జంతువులమాంసము చేపమాంసముకంటే శ్రేష్ఠము. ఇతరమాంసము లభింపకపోయి
 నట్లైన దోషములేనట్టియు స్థూలదృష్టిచే సద్గుణములని చెప్పెడి మీనములయొక్కమాంస
 ములు గ్రహింపదగినవి. సాధారణముగా మంచినవివాడుకొనెడు జెల్ల త్రోయ్య మొదల
 యినవని భావము.

మద్గురరోహితశకులా దగ్ధాః పలలాత్త నాగుణాః | శృంగాటక శేరు
 కదళీ ఫలతాశనారి కేళాది || గర ౮ || అన్యదపియచ్చప్రప్యం మధురం పనసా
 దికంన్యాయః | కేబుకతాడకలీరాణ్ వార్తాకుపటోలఫలదశసమేతాణ్ ||
 గర ౯ || ముద్గమును రేక్షురసాన శంసంతి నిరామిషే ప్సేతాణ్ ||

తా. ఎఱ్ఱమీను - ఎప్పుడు నీళ్లలో మునిగియుండునట్టి మీను - తిమిమీను - వీనినికా
 ల్పినతర్వాత మాంసముగుణమునిచ్చును. ఇక కాయలలో అల్లము, నిమ్మటాయి, అరటిపండు,
 తాటిపండు, కొబ్బరికాయ మొదలైనదిన్ని ఏది యింకను బలకరమైయుండునో అదిన్ని మ
 ధురమయిన పనసకాయ పూడుతోన మొదలైనవి బలకరమనుట న్యాయము. కేబుకము -

తాడిముంజే, వెదురుబోడు-ములువంకాయ - పొట్లకాయ, ఫలదళము () మొదలయినవికలిసిన పెసరపప్పు బొబ్బర్లున్న చెఱుకుగసమున్ను వీనిని మాంసముతిననివారికి పళ్ళ్యముగా జెప్పవలయును.

శాకంప్రహాయముఖులం స్తోకంరచయేత్తుస్తూకందద్యాత్ | విహితనిషిద్ధాదన్యన్తధ్యమకోటిస్థితం విద్యాత్ ||౧౧౦|| అనుచానముష్ణుపయసఃసారయతి బంధకోష్ఠస్య | అనువీతమంబుయద్వా కోమల సస్యస్య నారికేళస్య || ౧౧౧ || యస్యసతధావిసరతిసయవతౌరంజలంపిబేతోక్తమ్ | కోష్ఠంత్రిఫలక్యాధంతురసనాధంతతోవ్యధికం ||౧౧౨|| త్రీణిదినానిసమంస్యాదహ్నిచతుర్ధతే వర్ణయేత్క్రమశః ||

తా. ఆకు గానుండుకూరలు విడువదగినవి. అయినప్పటికిని కొంచెముగా నివ్వవచ్చును. చక్రవర్తికార ప్రశస్తమైనచేను. పనికివచ్చునని చెప్పినవిన్ని పనికిరావనినిషేధించినవిన్ని గాక మధ్యస్థముగా నేవస్తువైన యున్న యెడల అదిమధ్యమపక్షము. అనగా దానివలన మేలుకీడులుండవు. దీనికి వేడినీళ్లతో ననుపానముగలిపి పుచ్చువన్నట్టయితే బద్ధగోష్ఠినివారించును. దీనియనుపానము వేడినీళ్లయినాసరే లేతకోబ్బరికాయనీళ్లతోనైనా పుచ్చుకొనవచ్చును. అప్పటికిని బద్ధగోష్ఠివదలిపోకపోతే యవతౌరమును ఉష్ణజలములోనుంచి పుచ్చుకొనేది. ఇదియంతకంటెనధికము. అక్కడికిని కాకపోతే త్రిఫలకషాయముపెట్టి యవతౌరము మిశ్రమముచేసి పుచ్చుకొన్నట్టయితే యంతకంటె అధికము మూడుదినములు సమముగానిచ్చి నాలవదినమందు క్రమముగా వృద్ధిచేయవలయును.

యావత్తదప్టమాషంన వర్ణయేత్పునరితోవ్యధికం | అచారక్తిద్వితయం ద్వితీయవృద్ధాతురక్తికాత్రితయం | రక్తిపంచక పంచక మహాఘోర్షం వర్ణయేన్నియతం || ౧౧౩

తా. మొట్టమొదట రెండుగురిగింజలయెత్తు గలది యియ్యవలెను. తర్వాత ౨-౩ రోజులకు ౩ గురిగింజలయెత్తుగల దియ్యవలెను ఇటుల ౫-౬ దినములు జర్జితర్వాత ౪-౫ గురిగింజలయెత్తు చూర్ణ మియ్యవలెను. అటుతర్వాత ౬-౭-౮ గురిగింజలపర్వంతమిచ్చి ఇక సంతకంపై నెక్కువ చెయ్యకుండా మందుపుచ్చుకున్న రోజుల కివ్వవలెను.

వాతశరీరకల్పవక్షేదిగాని యావంతివర్ణితప్రథమం | తావంతివర్ణితేషేప్రతిలోమం హ్రాసయే త్తదయః ||౧౧౪|| తేష్వప్టమాష కేషు ప్రాత

ర్కాసత్రయం సమాశ్రీయాత్ | సాయంచతావదహాన్మి మధ్యేమాసద్వయం శేషం ||౧౧౫|| ఏవంతదమృతమశ్మకా కాంతంలభ తేచిరస్థితం దేహం | సప్తాహాత్రయమాత్రా సర్వరుజోహంతి కిం బహునా || ౧౧౬

తా. వాత తత్వముగల శరీరముగలవానికికాంతము సంవత్సర ముపయోగించవలెను. మొట్టమొదట ౮ మినపగింజల ఎత్తు మొదలుకొని యాషధము నడపవలయును. అనగా నెనిమిది మినపగింజల యెత్తుచొప్పున ౩ మాసములు నడపవలయును. ఈ ఎత్తు ప్రాతఃకాలములయందేను, మఱియూడుమాసములు సాయంత్రము ౮ మాషములయెత్తు గానున్న నడపవలయును, మధ్యాహ్న కాలమందు మూడుమాసములిచ్చేది. యాలాగున తొమ్మిదిమాసములుగా గా శేషించిన మూడుమాసములున్న ౮-౭-౬-౫-౪-౩-౨-౧ గా తలక్రిందుగా ౪ దినముల కొకసారి ౩ దినముల కొకసారి తగ్గించుచు నివ్వవలయును. ఈప్రకారముగా నీకాంతమును భక్షించెనేని చిరకాల జీవితత్వమును బొందును. ౨౧ దినము పుచ్చుకొన్న మాత్రమున సర్వరోగములును హరించును.

ఆర్యాభిరిహానవత్వ్యా సప్తవిధానం యథావదాఖ్యాతం | అమతివిపర్యయసంశయ శూన్యమనుష్ఠానముపనీతం || ౧౧౭|| మునిరచితశాస్త్రపారంగత్వా సారంసముద్భృత్య | నిబంధబాంధవానాముపకృత యోషిష్ఠకర్మా || ౧౧౮

తా. ఈతొంబది ఆర్యావృత్తములచేతను ౭ విధములున్న యథాశాస్త్రముగా జెప్పబడినవి. బుద్ధిహీనత-విపరీతబుద్ధి-సంశయముగలబుద్ధి-శూన్యముగానుండుట మొదలయినది లేకుండా నీయనుష్ఠానము చెప్పబడినది. అనగా అనుశ్చారముచేయుట యుపయోగించుటయు జెప్పబడినది. ఈప్రకారము నాగార్జునముని రచించిన శాస్త్రముయొక్క పారమునుపొంది అందలి సారమునుగ్రహించి శాస్త్రమున కనుకూలమైన యుపకారములను జేయువాడు శ్రేష్ఠకర్మగలవాడగును.

ఇతి భక్షణాధిః.

అథ తామ్రప్రయోగః.

రసతస్త్రామం ద్విగుణం తామ్రాత్కృష్టాభ్రకంద్విగుణం | ఏతద్ద్వితీతయం చూర్ణితతామ్రార్థకైః పృథగ్యక్తిం ||౧౧౯|| శూలామ్లపి

త్తశోధగ్రహణీ యత్క్వాదికుక్షిరోగేషు | రసాయనంమహాదే తత్పరిహారో
నియమితోనాత్ర || ౧౬౦

తా. తామ్రమునిచ్చురీతి యేలాగనగా—రసము ౧ పాలు. తామ్రభస్మము రెండు
పాళ్లు కృష్ణాభ్రకమురపాళ్లుగా నిది యీలాగున సిద్ధపరిచి చూర్ణముచేసిన తామ్రార్ణములో
వేరువేరుగాగలిపి యిచ్చినట్లయితే శూలలు-ఆమ్లము-పిత్తము-నీరుపట్టుట-గ్రహణి-క్షయ-
ఉదరరోగములును నివారించును. ఈరసాయనము మహా తైరమునది. దీనివలన పరిహారము
య్యెడి రోగములు ఇందుచెప్పియున్నవిమాత్రము గాక యింకను చాలారోగములకు శాం
తిపరుచునట్టిది.

ఇతి తామ్రప్రయోగః.

ఇంకను దీనియం దనుపానములు.

పిప్పలవిడంగమరిచైశ్లక్షం ద్వైమాషికం యోజ్యం

తా. పిప్పళ్లు-వాయువిడంగములు- మిరియములు చూర్ణముచేసినదానిలో శౌషధ
ము రెండుమినపగింజలయెత్తుంచి రోగికివ్వవలెను.

లక్ష్మీవిలాసరసము.

పలంకృష్ణాభ్రచూర్ణస్య తదర్ధంరసగంధకే | కర్పూరస్యతదర్ధంతు
జాతీకోశఫలేతథా || ౧౬౧ || వృద్ధదారకబీజంతు బీజమున్నత్రకస్యచ |
త్రైలోక్యవిజయాబీజం విదారీకందమేవచ || ౧౬౨ || నారాయణీయథా
నాగచలచాతిబలాతథా | బీజంగోక్షురకస్యాపి ఏజ్జలంబీజమేవచ || ౧౬౩ ||
ఏతేషాంకార్షికం చూర్ణం గృహిత్యావారిణాతతః | నిష్పిప్లవటికాకా
ర్యా త్రిగుంజాఫలమానతః || ౧౬౪

తా. కృష్ణాభ్రకము ౧ పలము, రసము ఆర పలము, గంధకము ఆర పలము, కర్పూ
రము ఆర పలము, జాజికాయ ఆర పలము, జాపత్రి ఆర పలము, బొద్దిచెట్టు గింజలు ఆర
పలము, ఉమ్మైత్తిగింజలు ఆర పలము, తక్కిలిగింజలు ఆర పలము, తెల్లనేలగుమ్మడిదుంప
ఆర పలము, పిల్లపీచర ఆర పలము(ఇదేశతావరి), నాగచల యనునట్టి సర్వాక్షిబీజములు
న్ను పెద్దముత్తన పులగముచెట్టుగింజలు ఆర పలమున్ను-పల్లెరుగింజలు ఆర పలము-గన్నే
రుగింజలు ఆర పలము, వీనిని చూర్ణముచేసి దీనిని వర్షమెత్తు తీసికొని మంచినీళ్లతో నూరి
మెదిపి ౩ గురిగింజలంత తూసికగల ప్రమాణములైన మాత్రలు చేసేది.

దీనివలన నివారించురోగములు.

నిహంతిసన్నిపాతోత్థా గదాఘోరాఘోనుదారుణావాతో
ద్ధాన్వైత్తికాంశ్చాపి నాస్త్విత్రనియమఃకర్వచిత్ర || ౧౬౫

తా. సన్నిపాతమువలన బుట్టిన ఘోరములయిన దారుణములైన రోగములను
వారించును. వాతవైత్యమువలన గలిగిన ఘోరవ్యాధులనున్ను వారించును. ఇందుకు సంక
యములేదు.

కుష్ఠమేకాదశవిధం ప్రమెహాన్వింశతీంతథా| నాడీవణంవణంఘో
రంగుదామయభగంధరం|| ౧౬౬ || శ్రీ పదంక ఫహతోత్థం చిరజంకులజంత
థా| గళశోధమంత్రివృద్ధి మతిసారంసుదారుణం || ౧౬౭ || కాసపీననయత్క్వా
ర్యఃశ్శాల్యదౌర్బల్యమేవచ| ఆమవాతంసర్వరూపంజహ్వస్తంభంగశ్రగహం||
౧౬౮ || ఉదరంకర్ణనాసాక్షి ముఖవైజాత్యమేవచ| సర్వశూలంశీరశ్శూ
లం స్త్రీణాంగదనిమూదనం||

తా. ౧౧ విధములైన కుష్ఠరోగములు-౨౦ విధములైన ప్రమేహములున్ను-నా
రికరుపు-రాచకురుపు-ఆననగండమాలు-భగంధరము-కఫవాతములవలన బుట్టిన పదమనె
డు వ్యాధిన్ని ఇది చిరకాలమునుంచి యుండునదియు తండ్రి తాతలకు కలిగి తపకు వ
చ్చినదిన్ని సర్పి, చల్లి, మొదలయిన మంత్రపు కురుపులకున్ను కంతమువారుట, దారుణ
మైన అతిసారమునున్ను (అనగా కలరా మొ) దగ్గు-పీనన-క్షయ-మాత్రకృచ్ఛిము-
శీరీరము మిక్కిలి లావగుట-మిక్కిలి సన్నమగుట-ఆమవాతమును సర్వవిధమునున్ను న్నా
లుక మొద్దగుట గొంతుపట్టుకొనిపోవుట-ఉదరరోగము-కర్ణరోగము - నాసికారోగము
కన్నులరోగము-ముఖమునందు వివర్ణము గలుగుట-సమస్తశూలమున్ను-శీరస్సునందు గలుగు
శూలయున్ను స్త్రీసంయోగమువలన గల్గు సుఖరోగములున్ను నివారణమగును.

వటికాంప్రాత్రేకై కాం ఖాదేన్నిత్యంయథాబలం| అనుపానమిహ
ప్రోక్తం మాంసపిప్లంప్రయోదధి|| వారితక్రనురాసీధు సేవనాత్కామరూప
ధృక్ ||

తా. ప్రతిదినము ప్రాతఃకాలమునం దొక్కొక్క మాత్రను పుచ్చుకొనుచు శీత్య
నుసారముగా భోజనముచేయవలెను. మాంసము-పిండి-పాలు-పెరుగు మజ్జిక-కల్లు-సారా
యి-వీటిని భుజించినయెడల యిష్టమువచ్చినబలము నిచ్చును.

ఫలము.)

వృద్ధోపితరుణస్పర్ధీ నచశుక్రస్యసంక్షయః|నచలింగస్యశైథిల్యం న కేశాయాంతిపక్వతాం||౧౭౧||నిత్యంశతంస్త్రియోగచ్ఛే న్నత్తవారణవిక్రమః | ద్విలక్షయోజనీవృష్టి ర్జాయతేపీష్టికఃపరః||౧౭౨|| ప్రోక్తఃప్రయోగరాజోయం నారదేనమహాత్మనా | రసోలక్ష్మీవిలాసస్తు వాసుదేవేజగత్పతౌ||౧౭౩|| అభ్యాసాద్యస్యభగవాన్ లక్షనారీషువల్లభః|| ౧౭౪

తా. ఈలక్ష్మీవిలాసరసము నేవించినందువలన వృద్ధుడైనను పడుచువానికంటె నెక్కువబలము గలిగియుండును. శుక్రమువశింపము, లింగమువశు బిగువు విడువదు, వెంట్రుకలు తెల్లపడవు, నిత్యము గురుస్త్రీలతోనైనా రమించవచ్చును, మదపుతేనుగవలె బలముగలుగును, దూరదృష్టిజ్ఞానముగలుగును, రెండులక్షల యోజనములోపలనున్న విస్తువులు దెలియును. ఇది నారదమహాముని జగత్పతియైన వాసుదేవునివిషయమై చెప్పినయోగముగుటచేతను లక్ష్మీవిలాసరస మనిపేరు గలిగెను. దీనిని నిత్యాభ్యాసముచేసినచాడు లక్షస్త్రీలతోనైనను గ్రీడింపవచ్చును.

ఇతి లక్ష్మీవిలాసరసః

అథ శిలాజతుప్రయోగః.

ఇకను శిలాజతుయొక్క యుత్పత్తి క్రమము దాని శుద్ధిమారణాదులను చెప్పబడును.

హేమాద్వాసూర్యసంతప్తాస్సప్రవంతిగిరిధాతవః | జత్వాభంపుదుమృతాన్నిభం యన్తలంతచ్చిలాజతు|| ౧౭౫

తా. హేమము మొదలయిన గిరిధాతువులు సూర్యసంతాపమువలన గరగి లక్ష్మవలెను మృదువై యొండుమట్టివలెను మాలిన్యమును నడలును. దానికి శిలాజతువని పేరు గలిగినది.

అనస్తుమకమాయంచ కటుపాకశిలాజితు|| నాత్యుష్ణశీతంచధాతుభ్య శృతుభ్యస్తస్యసంభవః|| ౧౭౬

తా. దానిరుచి పుల్లగాగాని వగుగాగాని కారముగాగాని యుండదు. అ

త్యుష్ణమును చేయదు, అతితృప్తమునున్న చేయదు, వాలుగుజాతులలోహములనుండి శిలాజతు ఉత్పత్తియగుచున్నది.

హేమ్నాధరజతాత్మామాత్ చిరంకృష్ణాయసాదపి | మధురంచ సతిక్తంచ జసాపుష్పనిభంచయత్||౧౭౭||విసాకేకటుశీతంచ సర్వశ్రేష్ఠంత దాయసంఘోమూత్రసంధిసర్వేషాం సర్వకర్మసుయాగికం|| ౧౭౮

తా. బంగారమువల్లనంచుచిగాని వెండివలనగాని రాగివల్లనంచుచిగాని కేవలయునుమవలనగాని నూర్యరశ్మి తాపమువలన గలుగు మలినప్రాపము శిలాజతు అనబడును. అది మధురముగాను చేదుగాను నుండి దాసానిపుష్పమువలె ఎఱ్ఱవై యుండును. దాని సాకమునందు కారముగాను చల్లగానుండి యన్నిటికంటె శ్రేష్ఠమై యుండునది ఇనుమువలన బుట్టినది. వీనికన్నిటికిని గోమూత్రమునందు శుద్ధియగును వానిని సర్వకర్మలయందు సుపయోగపర్చవచ్చును.

రసాయనప్రయోగేషు పశ్చిమస్తుప్రశస్యతే | యథాక్రమంవాతపిత్త కఫేషుత్రిమలేషుచ|| ౧౭౯|| విశేషేణప్రశస్యంతే మలాహేమాది ధాతుజాః | లోహాశ్లిట్టాయతేవహ్నా విఘ్నామందహ్యతేంభసి|| ౧౮౦

తా. రసాయన ప్రయోగములందు నినుమువలనపుట్టిన శిలాజితు శ్రేష్ఠమయినది. ఇక తక్కిన హేమ, రజత, తామ్రములవలన బుట్టినవి వాతపిత్తకఫ జాతములయిన రోగములందు బ్రవేశించును. అన్నియుండుచితే లోహపు చిట్టెమువలె నగును. అన్నియుండు పొగరాకుండునంతవరకు దహించి నీళ్లలోముంచి చల్లార్పవలయును.

తృణాన్యగ్రైకృతంశ్రేష్ఠం అధోగళతితంతువత్ | మలినంచాద్భవేత్తచ్చ తౌళయేత్కైవలాంభసా|| ౧౮౧

తా. తృణములమీద నుంచుయుండగా అనగా కాచి నీళ్లలోముంచి గడ్డి పరకల మీదనుంచి తే నన్నగా దారములవలె మలినమణి దిగిపోవును. అటుల పడిన మలినమును దీని నీళ్లలో కడుగవలయును.

లోహావ్రతైచవిధినా ఊర్ధ్వభూతంతదాహారేత్ | వాతపిత్తకఫ మ్నైశ్చ నిర్యాహంతత్సుభావితం|| ౧౮౨|| వీర్యోత్కర్షంపరంయూతి సర్వైశ్చకేశోపివా | ప్రక్షిప్యోద్భూతమారాశం పునస్తత్ప్రక్షిపేద్యసే||

౧౦౩|| కోష్ఠేనస్తాహమేతేన విధినాతస్యభావనా | తుల్యంగిరిజేనజలె చతుర్గుణభావనాపదంక్వాధ్యం|| ౧౦౪

తా. లోహపాత్రమునందు విధియుక్తముగా ఊర్ధ్వభాగమునందుండి తీయవలయును. నాతపిత్తశ్లేష్మములను హరించునట్టి బంగారు వెండి రాగి ఓనివలన బుట్టిన శిలాజతు దెచ్చి శుద్ధిచేసి భావనచేసి కలుపవలెను. అందువలన ఔషధము పీర్వవంతమగును. ఇవి యొక్కొక్కటియైనను అన్నిటిని కలిపియైనను సరే కలికడుగునందుంచి తీసి తిర్ది రసమందుంచవలయును. ఈప్రకారముగా దానిని ౭ దినములవరకు భావనచేసి యుండవలయును. శిలాజతు ఎంతయుండునో అంతకు ర రెట్లుచకమునుంచి కషాయముగా కాచవలయును.

తత్కృష్ణాదాంశైఃపూతేచోష్ణే ప్రక్షిపేద్గిరిజం | తత్సమరసతాంజాతం సంశుష్కం ప్రక్షిపేద్రసేభూయః ||౧౦౫|| పూర్వోక్తైనవిధానేన లోహైశ్చుర్ణై కృతైస్సహ | తత్ప్వితంపయసాదద్యాత్ దీర్ఘమాయుస్సుభావహం|| ౧౦౬

తా. ఆకషాయములో నాల్గోవంతు శేషించువట్లుగాచి దానిలో వేడియుండగా శిలాజతు నుంచవలయును; దానిని ఎండించి తిర్ది రసమందుంచవలయును. ఈప్రకారము చెప్పిన విధిప్రకారం చూర్ణీకృతములైన లోహములలో గూడా కల్పి ఆవుపాలలో జేర్చి పుచ్చుకొన్నట్లయితే దీర్ఘముచ యాయుష్యమును సుఖమునునిచ్చును.

జరావ్యాధిప్రళయమనం దేహదార్థ్యకరంపరం | మేధాస్తృతికరం బల్ల్యం క్షీరాశీతప్రయోజయేత్ ||౧౦౭|| ప్రయోగస్సప్తసప్తాస్త్రయైశ్చైకశ్చ సప్తకః | నిర్దిష్టస్త్రివిధస్తస్య పరోమధ్యైవరస్తథా ||౧౦౮|| మాత్రాపలంతర్లపలం స్యాత్కర్షంతుకనీయసీ | శిలాజతుప్రయోగేషు విదాహీనిగురూణిచ||౧౦౯|| వర్జయేత్సర్వకాలంతు కుఘ్నత్థా పరివర్జయేత్ | పయాంసియుక్తాని రసాస్సయామాస్తాయంసముద్రం వివిధాఃకషాయాః | ఆలోడనా రెగిరిజస్యశస్తాస్తే ప్రయోజ్యాః ప్రసమీక్ష్యసర్వం||౧౧౦||

ఇట్టి శిలాజతు ముదిమిని వ్యాధిని పోగొట్టి దేహమునకు దారుఢ్యముగలుగజేయును; బుద్ధివికాసము, జ్ఞాపకశక్తినియిచ్చి బలమును వృద్ధిపొందించును. పాలతో బుచ్చుకొని యాహారమునందును పాలుపయోగపర్చవలయును. రెండుమాసములనగా నరువది దినములు ఔషధముసేవిపవలయును (7x7+3+1+7=60 దినములు) దీనిని ఉత్తమమధ్యమాధమములని మూడువిధములు గలిగియున్నది. ౧ పలముమోతాడు ఉత్తమము, అర్ధపలమైతే మధ్యమము, కర్ష మెత్తయితే యధమము. శిలాజతుప్రయోగమునందనగా శిలాజతును సుపయోగించుకొను రోగి, విదాహకరములైనట్టియు గురుత్వముగలుగునట్టియు వస్తువులను భక్షింపగూడదు. అందు సర్వకాలమున్ను ఉలవలసంబంధముగల వస్తువులను విడువవలెను. గుగ్గిళ్లుగాని కట్టుగాని వేయించినపప్పుగాని పచ్చడిగాని ఇంకేవిధమైనతినబండారముగాని వదలివేయవలయును. తుదకు సున్నిపిండినహా పనికొరదు. ఎందువలనననగా దానికిది విరుగుడుగనుక సేవనియును చేయనియ్యదు. యోగ్యమయిన పాలున్ను పెసరకంది సంబంధమైన కాచినకట్టున్ను ఉప్పునీళ్లున్ను నానావిధకషాయములున్ను ఇవిశిలాజతును ఆహారముచేయుటయందు మిక్కిలిప్రశస్తములైనవి. ఇవన్ని ఆయాకాలముల ననుసరించి బాగా ఆలోచించి ప్రయోగింపవలయును. ఈలాగున చరకోక్తమయిన శిలాజతు ప్రయోగము చెప్పబడినది.

అధికామేశ్వరమోదకః..

సమ్యక్కారితమభ్యంకం కటుఫలం కుషానుగంధామృతా మేధీమోచరసోవిదారిముషలీ గోక్షురకంచేరకం|| ౧౧౧|| రంభాకందశతావరీత్వజముదా మాషాస్తలాధాన్యకం | యష్టినాగబలాబలామధురికా జాతీఫలం సైంధవం|| ౧౧౨|| భార్గీకర్కట శృంగకంత్రికటుకం జీరద్వయంచిత్రకం | చాతుర్జాతపునర్ణ వాగజకణా ద్రాక్షాశటీవాసకం|| ౧౧౩|| బీజంసురకట శాల్యలీభవమిదం చూర్ణంసమంకల్పయేత్ | చూర్ణార్థావిజయాసితాద్విగుణితా మధ్యాజ్యయోఃపిండితం | కర్పూరంగుడకాధకర్ష మధవా సెవ్యాసతా సర్వదా|| ౧౧౪

తా. లెస్సగా మారణముచేయబడిన యభ్రకమున్ను, ఏలాపత్రమున్ను (ఆకుపత్రి) చెంగల్యకోష్ఠమున్ను, సుగంధిపాలయున్ను, కరకాయలు, (లేకతిప్పనత్తు) సోపున్ను, గిలకచెట్టు దుంపరసమున్ను, తెల్ల నేలగుమ్మడి రసమున్ను, నేలతాడిగడ్డల రసమున్ను,

పల్లెరుకాయలున్ను, పెద్దపీలకులున్ను, ఆరటిదుంపలు, శతావరి, వామం, నువ్వులు, మినుములు, ధనియాలు, యష్టిమధుకము, పెద్ద, చిన్న, యుత్తుపపులగము చెట్లవేళ్లు, కమ్మరేగుమూలము, జాజికాయ, నైంధపలవణము, గంటుభారంగి, కర్కాటకశృంగి, కరకతాడియుశిరకలు, నల్లజీలకర్ర, తెల్లజీలకర్ర, చిత్రమూలము, చాతుర్జాతమున్ను (అవి గానున్న పీలకులు లవంగాలు, దాచిని చెక్కెరకపత్రి-అనేవిన్ని), గలిజేరు, పెద్దపిప్పళ్లు, ద్రాక్షకాయలు, కచోరాలు, అడ్డసరపువేళ్లు, దూలగొండిగింజలు, బూరుగ, (గొబ్బి) గింజలు ఇవన్ని సమభాగాలుగాదెచ్చి చూర్ణము చేయవలయును. ఇంతచూర్ణములో సగంపంతు తక్కిలి చూర్ణమున్ను దానికి ద్విగుణము పంచదారయున్ను తేనె, ఆవునెయ్యిన్ని కలిసిముద్దగాజేసి నిత్యమునుకర్ణముగాని కర్ణన్నరగాని ప్రమాణముగా గుళికలు చేసియుంచి సర్వకాలము భుజింపవలయును.

పేయాక్షీరసితానుకరణై స్తంభేవ్యయం కామినాం.

తా. ఈ చూషధమును పుచ్చుకొనినతోడనే పంచదార కలిపినపాలు త్రాగినట్లయితే కాముకులకు పయోగించి స్తంభననుజేయును.

ఇంకను దీనిగుణములు చెప్పబడుచున్నవి.

వామావశ్యకరః సుఖాతిసుఖదః ప్రాధాంగనా ద్యావకః | షీణైపుష్టికరః క్షయక్షయకరో హస్త్యాశుసర్వామయం || ౧౯౫ || కాసశ్వాసమహాతిసారశమనో మందాగ్నిసంధీపనో | దుర్నామగ్రహణేప్రమేహానివహణైష్టాస్తపిత్తప్రణాత్ || ౧౯౬ || నిత్యానందకరో విశేషకవితా వాచాంవిలాసోద్భవం | ధత్తైసర్వగుణం మహాస్థిరమతి ర్బాలోనితాంతోత్సవః || ౧౯౭ || అభ్యాసేననిహంతి మృత్యుపలితం కామేశ్వరోపత్సరాత్ | సర్వేషాంహితకారిణానిగదితశ్శ్రీవైద్యనాథేనసః || ౧౯౮ || వృద్ధానాం మదనోదయో దయకరః ప్రాధాంగనాసేవనే | సిద్ధోయం మమదృష్టి ప్రత్యయకరో భూపైస్సదా సేవ్యతాం || ౧౯౯

తా. దీనియందు గలుగుగుణములు స్త్రీవశ్యము, అతిసుఖము, ప్రాథస్థీలను ద్రవింపజేయుట, కృశించినవానికి బలము, క్షయరోగమును హరించుట, కాసశ్వాసలను హరించుట, అతిసారశమనము, ఆకలిగలిగించుట, మూలశంక, గ్రహణి అను పీని హరించుట, ౨౦ ప్రమేహములు, శ్లేష్మము, రక్తపైత్యము పీనిని పోగొట్టుటయును గలిగించును నిత్యము నానందమునిచ్చును, విశేషకవిత్యమునందు వాగ్జాలమునిచ్చును, మత్స్థిరము

గానుండును. బాలుడయ్యెనేని మిక్కిలియుత్సవపరుండైయుండును. ఒక సంవత్సరము పర్యంతము ప్రతిదినము పుచ్చుకొనుట యభ్యసించినట్లయితే జరామరణములను జయించును. ఇది అందరి హితమునుగోరి శ్రీ వైద్యనాథు డనెడుపరమేశ్వరుడు చెప్పినయోగము. ఇది వృద్ధులయినవారు ప్రాధాంగనానంగము చేయదలంచి రేనిమదనోదయమునకు అభివృద్ధియగును. ఇది నాకన్నులతోచూచి విశ్వసించినదికావున ప్రభువులు దీనిని సేవింపవలెను.

వస్తువిభాగవిర్ణయం.

అత్ర అభ్రకకళాభాగః | సర్వాషధీసమావిజయా | విజయాసహితచూర్ణానాం ద్విగుణాసితా | ఎత్తుచూర్ణం స్వరసాదుపదేశాచ్చ | వస్తుతస్తుపురుషస్యాచితాయాం విజయామాత్రాయాముచితాభ్రమాత్రాప్రవేశే ఇతిరసం అన్యథాత్ర గుణహానిః | ఏవం మూలికాయోగాంతరే పిరసాభ్రకవిధిః || ౨౦౦

తా. ఇందులో అభ్రకము ౧౬వ పంతు, అన్ని మూలికలతో సమానము తక్కిలి చెక్కెచూర్ణము, అంతచూర్ణము గలసినదానితో సమానము పంచదారయు, ఈ చూర్ణమును దగినట్టున్ను ఉపదేశప్రకారమున్ను దెలియదగినది. వాస్తవముచేతనైతే పురుషునికి యోగ్యమయిన తక్కిలి చెక్కెచూర్ణప్రమాణమందు ఉచితమైనట్టు అభ్రకమును ప్రవేశ పెట్టాట శ్రేయము. అటులగాకున్ను గుణహానియగును. రసమును నట్టై ప్రయోగించవలెను. ఈలాగున మూలికాయోగాంతరమునందును రసాభ్రకముల ప్రయోగము.

చూర్ణాషధానియథాలాభందద్యాత్ | అత్రాభ్రార్థం మూర్చితరసందదతి దాక్షిణాత్యాః | సర్వచూర్ణపాదాంశంఘృతమధుః | ఘృతపాదాంశం మద్వితి త్రివిక్రమః | సర్వచూర్ణత్రిగుణాసితేతిభట్టః || ౨౦౧

తా. చూర్ణసంబంధమైన మూలికలు అన్ని దొరకకపోయినా ౧, ౨ లోపము గానున్ను చాలును. ఇందులో దాక్షిణాత్యులు అభ్రకము బదులుగా మూర్చితమైన పాదరసము నుంచుదురు. సర్వచూర్ణములలో నాల్గవంతు నెయ్యి తేనె లుంచవలెను - ఘృతములో నాల్గవంతు తేనెయని త్రివిక్రమమతము. సర్వచూర్ణములకు ౩ రెట్లు పంచదారయుంచవలెనని భట్టుమతము.

ఇతి కామేశ్వరమోదకః.

అధ్యాయార్ణవం

వృష్యగుణచూర్ణతుల్యం తత్పుటవక్ష్వఘనంతాద్విగుణా| వృష్యా
త్పరమతివృష్యం రసాయనంచూర్ణరత్నమిదం || ౨౦౨|| శతావరీవిదారీగో
క్షురక్షురక బలాతిబలా ఇతివృష్యగణః | అత్ర గంధమూర్చితరసమభ్రా
త్పాదికందదతిదాక్షిణాత్యాః || ౨౦౩|| అనుపేయందుగ్గాది.

తా. శతావరీ, నేల తెల్లగుమ్మడి, పెద్దపల్లెరు, బట్టెంకచెక్క, చినముత్తవపులగ
ము, పెద్దముత్తవపులగము ఇవి వృష్యగణమని పిలువబడును. శుక్రవృద్ధికరము లనిభావము,
పంచదార యాచూర్ణమునకు ద్విగుణముగాజేర్చి పాకముగాబట్టి ఘనీభావమును పొందినది
రసాయనమనెడి చూర్ణరత్నము. దీనియందు దక్షిణదేశీయులు గంధకముచేత మూర్చి
తమైన రసమును బ్రయోగింతురు. దీనిని బుచ్చుకొనగానే పాలు ద్రాగవలయును.

శృంగారాభ్రకం.

శుద్ధంకృష్ణాభ్రకంచూర్ణం ద్విపలపరిమితం శానమానం| యదన్యతో
కర్పూరం జాతికోశంసజలమిభకణా| తేజవత్రంలవంగం| మాంసీతాలీశ
మోచం గజకునుమగదంధాతకీచేతితుల్యం| వధ్యాధాత్రీవిభీతం త్రికటు
రథపుథక్త్వర్థ శానం ద్విశానం || ౨౦౪|| ఏలాజాతీఫలాఖ్యం క్షీతితలవిధి
నాశుద్ధగంధాశ్వకోలం| కోలార్దంపారదస్య ప్రతివదవిహితం పిష్టమేకత్ర
మిశ్రం పానీయేనైవకార్యా పరిణతచణకస్విన్వతుల్యాశ్చపట్యః || ౨౦౫

తా. పరిశుద్ధమయిన కృష్ణాభ్రకచూర్ణము ౨పలములున్ను - రసము ౨౦గురిగిం
జలఎత్తున్ను (ఇదే నాలుగుమాపములనియు నందురు) ఇతరవస్తువులన్నియు నొక్కొక్క
టి ౨౦ గురిగింజలప్రమాణముగలవిన్ని - ఏదేదియనగా,
జాపతి చి గ జటామాంసి చి గ ఉశిరికపప్పు చి ౨౪ అశ్వకోలము అనగా
పెన్నెరు చి ౧౦
వట్టిపేరు చి గ తాలిశపతి చి గ నల్లజీడిగింజ చి ౨౪ పాదరసము చి గ
నాగకేసరాలు చి గ కుంకుమపువ్వు చి గ శొంఠిపిప్పలిమిర్యాలు వచ్చుకర్పూరం చి గ

చి ౨౪

పిప్పళ్లు చి గ సుగంధి చి గ ఏలకులు చి ౧౦

ఆకుపతి చి గ ఆరెళువ్వు చి గ బాజీకాయ చి ౧౦ ఇవ్వస్తువు లన్నియు
లవంగము చి గ కరక్కాయ పప్పు శుద్ధిచేసిన గంధకము సమచూర్ణముచేసి
చి ౨౪ చి ౧౦

ఈచూర్ణమునంతయు మిశ్రమముచేసి మంచినీళ్లతో నేపంజబాటి ఎండనికనగ గింజలంతమా
త్రలుచేసి యుంచవలయును.

ప్రాతఃఖాద్యాశ్చ తస్ర స్తదను చక్షియచ్ఛృంగ బేరంసపర్ణం | పానీ
యంపీతమం తే ద్రువ మపహరతిక్షిప్రమాదాపికారాణా || ౨౦౬ || కోష్ఠే
దుష్టాగ్నిజాతాణా జ్వరముదరరుజో రాజయక్ష్యక్షయంచ కాసం శ్వాసంస
శోధం నయనపరిభవం మేహమేదోవికారాణా || ౨౦౭ || ఛర్దింశూలాన్లుపిత్తం
గుడరుచి మహతీగుల్మజాలం విశాలం పాండుత్వం రక్తపిత్తం గరగరళగ
దాహీన సంప్లిహాగోగం హన్యదామాశయోత్థాణా కఫపవనకృతాణా
పిత్తరోగాన శేషాణా || ౨౦౮

తా. ఈయాషధము పుచ్చుకొనుటలో ప్రాతఃకాలమందు ర మాత్రలుపుచ్చు
కునేది వెంటనే అల్లముపుచ్చుకొని తాంబూలము వేయవలయును. తర్వాత మంచినీళ్లు
పుచ్చుకోవలయును. అందువలన రోగవికారములన్నియు మానును. మఱియు జీర్ణకోశ
మునందుగల దుష్టములయిన యగ్నులను స్వస్థపరుచును. ఇంకను దీనివలన కుదురునట్టి
రోగము లేమనగా-

జ్వరము	కాసదగ్ధ	మెదడునందు వికారములు	} గుల్మరోగములు
ఉదరరోగము	శ్వాసము	చర్దిగుణము	
రాజయక్షు	మేహనంజ	శూలరోగము	పాండురోగము
క్షయరోగము	నేత్రరోగము	అమ్మపైత్యము	రక్తపైత్యము
	మేహము	మధుపైత్యము	విషరోగము
			సర్పవిషము

పీనసమనెడపడికము- రొమ్ములోనిరోగములు, పినినిన్ని ఆమాశయముం దుదయించెడి రో
గములనన్నిటిని కఫమువలనగాని వాతమువలనగాని పైత్యమువలనగాని గలిగెడు నన్ని
విధములైన రోగములను హరించును.

మరిన్ని

బల్యోవృష్యశ్చ భోజ్యస్త రుణతరకరస్వరోగేశుశ స్తః । పథ్యం
మాంసైశ్చయూషై ఘృతపరిలులితైర్లప్య దుశ్శ్చభూయః ॥ భోజ్యమ్మ
ప్తయధేప్యం లలితలలనయాదీయమాసం ముదాయత్ ॥ శృంగారా
భ్రేణకామీయువతిజనశతా భోగయోగాదతుప్యః॥ ౨౧౦॥ వర్జంశాకా
మ్రమాదాదినంకతిచిద ధస్వేచ్ఛయాభోజ్యమస్యత్ । క్రీడామోదప్రము
గ్ధః సపదిశుభవయావ్రామరాజనిషేవ్య । గచ్ఛేద్భూయోధభూయః
కిమపరమధికంభేషజంనా స్త్యతోన్యద్రోగానీకగజేంద్రసింహహరణే సిం
హావ్రజానాంసమం ॥ ౨౧౧

తా. బలకరమైసదిన్ని సీర్యపుష్టినిచ్చునవిన్ని భుజింపదగినదిన్ని, పయస్సుమ స్తం
భనచేయునదిన్ని సర్వరోగములందు బుచ్చుకొనదగినదిన్ని యయియున్నది. దీనికి
పత్త్యము: మాంసములు-పెసరకందివగైరాకట్లు-నేతిలో బాగుగ వేయించిన కందమొదల
యిన దుంపకూరలు-ఆవుపాలు-దీనితో, భుజింపవలయును. పరిశుభ్ర మైసటియు తనకింపుగా
నున్నటియు తనకు ననురాగముగల ప్రియురాలిచేత నుంచబడినటియు నన్నమును సంతో
షముతో భుజింపవలయును. ఇట్టిశృంగారాభ్రకమును నేవించినవాడు నూరుగురు స్త్రీలతో
భోగించినను తృప్తిలేనంత కామము గలుగును. దీనికి వర్జింపదగినవి : పసరుఆకు కూరలు
న్ను మామిడికాయయున్ను పులుసున్ను కొన్ని దినములు మానివేయవలయును. ఇట్లు ౧౦
౧౧గదినములైనతర్వాతను ఆపస్తువులనుకూడా భువింపవచ్చును. కేళీలిసానుగలవాడై
మోహముగలిగి మంచినయస్సుగలవాడై ఈశృంగారాభ్రకమును నేవించినవాడు కామా
ధిక్తుడై స్త్రీసంగమునునందు బలిష్ఠుడై యుండును. దీనికి మించిన యాపాధము వేట్రాకటి
లేదు. రోగములనెడు ఏనుగులకు సింహమునంటిది.

ఇతి శృంగారాభ్రకం.
అధ జయావటీ.

విషంత్రికటుకం ముస్తా హాలిద్రానింబపల్లవం । విడంగమష్టకం
చూర్ణం ఛాగమూత్రైస్సమంసమం ॥ చణకాభావటీకార్యా యోగవా
హీజయాభిధా॥ ౨౧౨

తా. అతివన- శొంఠి- పిప్పళ్లు- మిరియాలు- తుంగము స్తలు- మండపసుపు- వేపయి
గుళ్లు-వాయులవం గాలు- ఇవన్ని ావస్తువులుచూర్ణముచేసి మేకపంఠితమతోనూరి మద్ద
గాచేసి శనగగింజలంతమాత్రలు చేయవలయును. దీనివలన యోగమునిద్ధించును. దీనికి జయ
వటి యనిపేరు.

సిద్ధయోగేశ్వరరసము.

శుద్ధసూతంద్విధాగంధం ఖల్లఘృష్టాత్తుకజ్జలీం । తయోస్సమం
కాంతలోహ మభావె తస్యతీక్ష్ణకం॥౨౧౩॥ వేడితందేవదేవేశి మర్దితం క
న్యకాద్రవైః యామద్వయంతతఃపశ్చా త్తద్గోళంతామ్రసంపుకే॥౨౧౪॥
ఆచ్ఛదైవ్రంజపత్తైస్తు ధాన్యరాశౌనిధాపయేత్ । త్రిదినాంతేసము
ద్భృత్య పిప్లంవారితరంభవేత్ ॥౨౧౫॥ కుమారీభృంగకైరండ కాకమాచీ
పునర్ణవా । నీలీముండిచనిర్గుండి సహదేవీశతావరీః॥ ౨౧౬॥ ఆమ్లపర్ణిగో
క్షురకం కచ్చుమూలంపటాంకురం । ఏతేషాంభావయేద్ద్రావై స్సప్తవా
రాకృపుధకృత్ ॥ ౨౧౭

తా. శుద్ధచేసినపాదరసము ౧పాలు-గంధకము-౨పాళ్లు ఖల్వమందుంచి కజ్జలిగా
నూరి ఈరెంటికిసమానముగా కాంతలోహమునుంచనలెను, అదిలేకపోతే తీక్ష్ణలోహభస్మము
నైనా యుంచవలెను. ఇదంతయుకలియనూరి కలబందరసముతో రెండుయామములు మ
ర్దింపవలయును. తర్వాత దానిని మద్దగాచేసి రాగిసంపుటంబునందుంచి ఆముదపాకుల
చేతనుకప్పి ధాన్యరాశియందు 3 దినములుంచి ర వదినమందుదీసిన ఆముద్ద నీరైనట్లుండును
దానిని మరలనూరి వేరువేరుగానేడేసిసార్లు కలబంద - గుంటకలగర- ఆముదపాకులు- కా
మంచి - గలిజేరు - నీలిఆకు- బోడనరము-వావిలి - సహదేవి - శతావరి - చింతఆకు-పల్లెరు-
దురదగొండివేళ్లు-మఱియూడచిగుళ్లు - పీనివీరసములచేత భావనచేయవలయును.

త్రూషణత్రిఫలాసోమ రాజీనాంచకమాయకైః । శుష్కస్క్విక్
తోలితంచూర్ణం సమమేకాదశావిధం॥ ౨౧౮॥ వరావ్రాహ్మిబిల్వ
లా జాతీఫలవంగకం । సంయోజ్యమధునాలోడ్య విమర్ద్యైదంభజేత్సదా॥
౨౧౯॥ రాత్రౌపిబేద్గవాంక్షీరం కృష్ణానాంచవిశేషతః । సంవత్సరాజ్జరా
మృత్యు రోగజాలంబినాశయేత్ ॥ ౨౨౦

తా. పిచ్చట శొంఠి-పిప్పళ్లు. మిరియాలు - కరకతాణిఃశిరికలు-కషాయములు బెట్టి వానియందున్న భావనచేసి అది యెండినతర్వాత మరలచూర్లముచేసి దానిలోనొక్కొక్కటి ౧౧ గురిగింజలయెత్తుచోప్పన త్రికటుకములు - త్రిఫలములు - చిత్రమూలము- మారేడుగుడ్డ-ఏలకులు - జాజికాయ-లవంగములు- పినిని ప్రత్యేకచూర్లము చేసి దానిలో గలిపి తేనెపోసికలిపి మర్దనచేసి మాత్ర గుళికలుగాజేసి ఎల్లప్పుడు పుచ్చుకోవలయును. రాత్రి యందు కపిలగోవుపాలుపుచ్చుకోవలయును. సామాన్యపుగోవంతుననుసరే వే|| ఒక సంవత్సర మువరకు సేవించెనేని జరామృత్యురోగములను సంహరించును.

వీర్యవృద్ధికరం శ్రేష్ఠం రామాశతసుఖప్రదం | తావన్నచ్యవతేవీ ర్యం యావదప్లవంసేవతే || ౨౨౧ || దీపనంకాంతిదంపుష్టి తుష్టికృషేవీ నాంసదా | సుగుప్తఃకథితస్సూతః సిద్ధయోగేశ్వరోవిధిః || ౨౨౨ ||

తా. మఱిన్ని దీనిగుణములు వీర్యవృద్ధినిజేసి ౧౦౦ గురుస్త్రీలతోరమించినను సుఖమునిచ్చును. వీర్యముప్రవించుటకు పుల్లనివస్తువును నోటచేసికొనవలయును. ఆకలిగలిగించి కఠిరమును కాంతిని పుష్టిని తృప్తిని కలుగజేయును. దీనియందు జెప్పినసూతము రసశుద్ధ ప్రకరణమున జెప్పినతీని సిద్ధపర్చి దాచినదిగానుండవలెను.

ఇతి సిద్ధయోగేశ్వరరసః.

చతుర్ముఖరసము.

రసగంధకలోహభ్రం సమంసూతాంఘ్రిహేమచ | సర్వంఖల్లతలే ష్టైస్తావ్వికన్యానర్వరసమర్దితం || ౨౨౩ || ఏరండపత్రైరావేప్యధాన్యరాశౌ దినత్రయం | సంస్థాప్యచతదోద్ధృత్య సర్వరోగేషుయోజయేత్ || ౨౨౪ ||

తా. రసము-గంధకము-లోహము-అభ్రకము సమభాగములుగూర్చి పాదరసములో నాల్గవవంతు సువర్ణ భస్మముంచి అంతయును ఖల్వములోనుంచి గూడపాలపేళ్ల నిజరసము లోగాని (కలబందరసముతోగాని) మర్దించి ముద్దచేసి ఆముదపుఅకులలోపొదిగి ధాన్య రాశియందు మూడుదినములుంచి నాలుగోదినమందుతీసి సర్వరోగములయందును బ్రయోగింపవలయును. మఱియు దీనిని

ఏతద్రసాయనవరం త్రిఫలమధునంయుతం | క్షయమెకాదశవిధం కాసంపంచవిధంతథా || ౨౨౫ || కుషమష్టాదశవిధం పాండురోగాన్స్యమే హాకాణ్ శ్శూలం శ్వాసంచహిక్మాంచ మందాగ్నించామృషితకం || ౨౨౬ ||

వ్రణానార్యానర్వనామహితం విసర్పింవిద్రధింతథా | అపస్తారాణామ హాన్తాదా సర్వార్యాం సిత్యగామయాణ || ౨౨౭ || క్రమేణశీలంహంతి వృక్షమింద్రాశనిర్యథా | పాష్టికంతుల్యమాయుష్యం పుత్రప్రసవకారణం | చతుర్ముఖేనదేవేన కృష్ణాత్రేయస్యసూచితం || ౨౨౮ ||

తా. ఈరసాయన శ్రేష్ఠములో త్రిఫలచూర్లము తేనెతోనున్న కలిపి భుజించినట్లయితే ౧౦ విధములక్షయరోగములనున్న గో విధముల కాసలనున్న ౧౮ విధముల రుష్టలనున్న పాండురోగములనున్న ౨౦ ప్రమేహములనున్న శూలలనున్న శ్వాసములు. నున్న ఎక్కిళ్లనున్న ఆజీర్ణములనున్న అప్టపీత్తమునున్న (అనగా నజీర్ణమువలనగలిగెడు పులిత్రేపులనున్న) సర్వవిధములయిన రణములనున్న సమస్తవాతములున్న విసర్పిన్ని విద్రధిఅనగా కడుపులోనిబల్లలున్న అపస్తారములనున్న ఉన్నాదమునున్న నానా విధములశంక వ్యాధులున్న కఠిరమునచ్చర్ల వ్యాధులున్న శీతలమునున్న ప్రజాయుధము వృక్షమునుఛేదించినట్లు అంతసులభముగా నశింపజేయును. దీనివలనగలిగిన పుష్టితోసహాయాయుష్యమును వృద్ధినిండును. పుత్రసంతానమును గలిగించును. ఈయోగము చతుర్ముఖ బ్రహ్మదేవుడు దత్తాత్రేయనుకృత స్వయముగా నుపదేశించెను.

అధ గంధలోహః

గంధం లోహం భస్మమధ్వాజ్య యుక్తంసేవ్యం వర్షంవారిణా త్రైఫలేన | కుక్షేకేశే కాలిమా దివ్యదృష్టిః పుష్టిర్యైవ జాయతేదిర్ఘ మాయుః || ౨౨౯ ||

తా. గంధకము-లోహభస్మము సమభాగాలుగూర్చి తేనెతోనున్న నేతితోనున్న కలిపి ఒక సంవత్సరము సేవించవలయును. త్రిఫలముల రసముతో పుచ్చుకొన్న మంచిది దీనివలన తెల్లపడిన తలవెంటుకలు నల్లబడును. దృష్టినిర్మలమై దివ్యదృష్టిగలుగును వీర్యపుష్టిగలుగును దీర్ఘాయుష్యముగలుగును.

ఇతి గంధలోహః.

ఇతిరసేంద్రచింతామణి రసాయనాధికారః.

జ్యనేషు త్రిపురభై రవరసః తత్రనవజ్వరే.

ఇక జ్వరములవిషయమై చెప్పవలసినవజ్వరమునుగురించి చెప్పవచ్చునట్లు.

విషటంక వలిక్కెచ్చు దంతిబీజంక్రమాద్భహు | దంత్యంబు మర్ది
 తంయామం రస స్త్రీపురభైరవః || బల్ల్యంప్ర్యాపేణ చార్ద్యస్య రసేనసిత
 యాధవా | దత్తోనవజ్వరం హంతి మాంద్య మానిలశోధహా || ౨౩౧ ||
 హస్తీశూలం సవిష్టమ్భ మర్యాసి క్రిమిజాగదా | పత్థ్యం తంత్రే
 ణభంజీ తరసేస్త్రిగోహారణి || ౨౩౨ ||

తా. నాభి-నెలిగారము-గంధకము - తామ్రభస్మము-దంతిచెట్టుగింజలు ఇన్ని
 చూర్ణించి దంతివేళ్లరసముతో మర్దించవలెను. ఒక యామము మర్దించినది త్రిపురభైరవ రస
 మనంబడును. దీనిని త్రికటురసముతో నైనను, అల్లపురసముతో నైనను బుచ్చుకొన
 వలయును. చీనాపంచాదారతోనైనను పుచ్చుకొనవచ్చును. బలమునిచ్చినవజ్వరమును
 హరించును. అజీర్ణమాంద్యమును హరించును వాతములను నంజులను హరించును. శూలులను
 కడుపుబ్బరములను మూలవ్యాధులను పురుగులవల్ల గలిగె రోగములను హరించును.
 దీనికి పత్థ్యము ఏదైనను నారోగ్యమైన యొక వస్తువుతోనే భుజించవలయును. ఇది
 రోగహరమైనది అనగా చప్పిడి పత్థ్యము చేయవలయునని భావము.

ఇతి త్రిపురభైరవరసః.

స్వచ్ఛందభైరవరసము.

తామ్రభస్మవిషంహేము శ్వేతభాభావితంరసైః | గుంజార్థాంశం
 జయేత్స్పిసాతం వాభినవంజ్వరం || ౨౩౩ || ఆర్ద్రామ్బుశర్కరాసింధు యు
 తస్వచ్ఛందభైరవః | ఇక్షుద్రాక్షుసితోర్వారు దధిపత్థ్యంరుచౌదదేత్ ||

తా. తామ్రభస్మము, నాభి సువర్ణభస్మము అనేకరసముల చేతను గంం సార్లు
 భావనచేసి (అనగా గుంటకలగరరసము అల్లపురసము వీనిలో) అల్లపురసముతో సైంధవ
 లవణమును పంచదారమును కలిపిచేయునది. స్వచ్ఛందభైరవమనబడును. ఇందువలన
 సన్నిపాతములు నూతనజ్వరములును హరించును. దీనికపత్థ్యము - చెరుకు - ద్రాక్ష-పంచ
 దార - నక్కదోసకాయ - పెరుగు వీనిలో నేదియిష్టమో వానివ్వవలయును.

నవజ్వరరిపురసము.

తామ్రంపత్ర చయంప్రతాప్యబహుశో నిత్యాప్య పంచామృతే
 గోమూత్రేన్వి జలెబలిద్విగుణితం మ్లేచ్ఛేనపిష్టేనవా లిప్త్యా సప్తమృదం

శుక్రైరధపునఃసాముద్ర యామంపచేత్ | యంత్రేలావణకే నవజ్వరరిపుః
 స్యాద్భుంజయాసమితః || అత్ర అనుపానమార్ద్రకం సరసం. ౨౩౪ ||

తా. శుద్ధిచేసినరాగి రేకులను అగ్నియందు అనేకపర్యాయములుతపింపచేసి పంచా
 మృతమందున్నా గోమూత్రమందున్నా చిత్రమూల రసమందున్నా చల్లార్చి దానికి రె
 ట్టింపుగంధకమును పిండిచేసి నూరిపట్టించి యెఱుపుటములు పెట్టితీసి తిరిగిలావణయంత్రమం
 దు వుప్పుతో ఒకజాము పచనముచేయవలెను. దానిని గురువిందగింజయెత్తు మాత్రలుచేసి
 అల్లపురసముతోయిచ్చిన సుఖముగ నూతనజ్వరములు హరించును.

జ్వరధూమకేతురసము.

భవేత్సమం సూతసముద్ర ఫేనం హింగుళగంధం పరిమర్జయామం |
 నవజ్వరైబంధయుగ స్త్రీస్థస్త్ర మార్ద్రాంభ సాయాజ్వరధూమకేతుః || ౨౩౬ ||

తా. పాదరసము- సముద్రపుసురుగు- ఇంగిలీకము- గంధకము పిటినిసమభాగములు
 గావేసి ఒకఝూముమర్దించి అల్లపురసముతో మూడుదినములునాన పెట్టి దానినినవజ్వరము
 గలవానికి ఇవ్వవలెను.

రత్నగిరిరసము.

సూతాభస్వర్ణతామ్రాణి గంధంచార్థాంశలోహాకం | లోహాంధం
 మృతవైక్రాంతం మర్దయేత్ భృంగజైః రసైః || ౨౩౭ || పర్వతీరసవత్పాచ్యం
 చూర్ణితంభావయేత్పృథక్ | సిగువాసకనిర్గుంఢీ గుఢూత్యుగ్రాగ్నిభృం
 గజైః || ౨౩౮ || యుద్రాముండిజయంత్యాధ మనిర్జ్వల్యమాధతిక్తకైః కన్యా
 యాశ్చద్రవైర్భావ్యం త్రిభిర్వారంపుథక్ పృథక్ || ౨౩౯ || తతోలఘుచు
 టేపాచ్యం స్వాంశీతం సముద్ధరేత్ | మాఘోదత్తైః కణాధాన్యా యుక్తా
 శ్చాభినవజ్వరే || ౨౪౦ || కుర్యాత్ జ్వర వినిర్ముక్తం రోగిణంఘటికాద్వ
 యాత్ | అయంరత్నగిరిర్నామ రసోయంయోగవాహకః || ౨౪౧ ||

తా. పాదరసము-సువర్ణభస్మము-తామ్రభస్మము-గంధకము-సమభాగములుగంధక
 ములో సగభాగము లోహము. లోహములో సగమువైక్రాంతభస్మము ఇదియన్నియు చేర్చి
 గుంటగలగరాకురసముచేత మర్దించవలెను. తరువాత మనగ చెక్క - అడ్డసరపువేరు-వావి

లివేరు-తిప్పతి గె-వేప చెక్క-చిత్రమాలము-గుంటకటగ రవేల్లు-పర్వాటకమువీటిని ప్రత్యేక ప్రత్యేకము చూర్ణము చేసి ఈరసమును వాకుడువేల్లు-బోడనరము-తెక్కిలిచెట్టు - అవిసిచెట్టు- మండూకాబ్రహ్మి - కటకరోహిణి-కలబంద-వీటియొక్కరసములచేతను ఒక్కొక్కదానితో మూడుపర్యాయములు భావనచేయవలెను. దానినిరసపాకముగపండిముద్దచేసి లముపుటమందు పుటుముచెట్టి సాంగశీతలము గాతీయవలెను. దీనినిమాషమయెత్తుమందుతీసి పిప్పళ్లు ధనియాలుకలిసినరసముతో నవజ్వరముకలవానికి యిచ్చినట్లయితే రెండుగడియలకు జ్వరనివర్తి చేయును. ఇదిరత్న గిరిరసమనెడుయోగము.

దీనికీపత్యము.

ముద్దాన్నంముద్దయూషంవా సనిరంతక్రభక్తకంఠరసేచో క్తంపత్స్య మస్త్వికాశాకం సర్వజరోదితం॥ ౨౪౨॥ మూర్ఛితాభావెరసెశుద్ధ సూత్రప సగ్రాహ్యః॥

తా. పెసరపులగముగాని పెసరకట్టుగాని నీళ్లుజ్జగగాని అన్నముయందుకలుపుకొనితినవలెను, రసమునకు చెప్పిన పత్స్యమేదినకని చేయవలెను. అన్నిజ్వరములకు చెప్పినకాకముతినవచ్చును. మూర్ఛితమైరసము దొరకనిపక్షమునకు శుద్ధిచేసిన పాదరసము వేయవచ్చును.

శుద్ధసూత్రప్రకాశోయథా.

సూతః షోరామమూత్రై ర్వననపరివృతః స్వేదితోతత్రయామం కన్యావహ్నయోర్కదుగైస్త్రీ ఫలజలయుతై ర్మరితస్సప్తవారాకాపాదాంశా ర్కైణాయుక్తః సమగగనయుతస్త్వతాప్యేనయుక్తః షోర్ధ్వంపాత్యస్త్రివా రంభనతికిలతః సర్వదోషైర్విముక్తః॥ ఇత్యాది॥ ౨౪౩॥

తా. పాదరసముసర్దక్షారయవక్షారములు ఆమ్లవర్షము, గోమూత్రమువీనితో మిశ్రమముచేసి బట్టమూత్రవేసి మూడుయోగములు పర్యంతము ఉక్కలో నుంచినపిప్పటను గూడపాల-చిత్రమాలము - జిల్లేడుపాలు - త్రిఫలకషాయము-వీనితో ప్రత్యేకము ౭ పర్యాయములచొప్పునమర్దించి దానిలోనాలవవంతు తామ్రభస్మము దానితోసమానమైన యభ్రకము మైలతుల్లము, తీక్షణలోహము వీనితోగల్పి ౩ పర్యాయములు ఆకాశయంత్రమున పాతనము చేయవలయును. ఇటులజేయగా పాదరసముపరిశుద్ధమైసర్వదోషవిముక్తమైనదగును.

శీతారిరసము.

సూతకంటంకణంశుద్ధం గంధంచూర్ణం సమంసమం । సూతా ద్ద్విగుణితం దేయం జైపాలంతుషవర్జితం॥ ౨౪౪॥ సైంధవం మరిచంచించా త్వగ్భస్మశర్కరాపిచ । ప్రత్యేకంసూతతుల్యంస్యా జ్జంబీరై ర్మయే ద్దినం॥ ౨౪౫॥ ద్విగుంజంతప్తతోయేన వాతశ్లేష్మ జ్వరాపహం । రసశీత తారిసామాయం శీతజ్వరహారఃపరః॥ ౨౪౬

తా. శుద్ధిచేసినపాదరసము - వెలిగారము - గంధకము సమభాగాలుపెట్టి సూతముకంటె రెట్టింపుశుద్ధిచేసిన సేపాశాలపల్కులుపెట్టి (పైపాట్టుండకూడదు) సూతముతో సమానముగానుండునట్లు ప్రత్యేకముగా సైంధవలవణము - మిర్యాలు - చింతపెరళ్లుకాల్చిన దూర్ణము-పంచదార- ఇవన్నియుంచి నిమ్మపండ్లరసముతో నొకడినము మర్దించి రెండుగురిగింజలతూనికగల దానిమాత్రము మాత్రలు చేయవలయును. దీనినిరెండుగురిగింజలంత శూకముగలమాత్రను వేడినీళ్లతో పుచ్చుకొన్నట్లయితే వాతశ్లేష్మజ్వరములు నశించును. ఇదిశీతజ్వరములను యుఖ్యముగా హరించును.

హింఘశీశ్వరరసము.

తుల్యాంశంమర్దయేత్ఫలై పిప్పలీహింఘశంవిషం । ద్విగుంజాంమధునాదేయం వాతజ్వరనివృత్తయే॥ ౨౪౭

తా. శుద్ధిచేసినపిప్పళ్లు- ఇంగిలీకము- వచనాభి- ఈమూడున్ను సమభాగాలు తూచిఖల్వమందుంచి ఒకయోమము మర్దించితిసి ౨ గురిగింజలతూనికగల దానిని తేనెతో రోగికివ్వగా వాతగతజ్వరములు నివర్తించును. మర్దనచేయుటకెద్దియు చెప్పనవచ్చుదు మంచినిళ్లతోననిన్ని మర్దనకుకాలము చెప్పనవచ్చుదు ఒకయోమమనిన్ని గ్రహింపవలయును.

శీతభంజీరసము.

రసహింఘశగంధంచ జేసాలంమర్దితంత్రిభిః । దంతిక్వాధేన సమ్మర్ద్యైర సేజ్వరహారః పరః॥ ౨౪౮॥ నవజ్వరంమహాఘోరం నాశయేద్భాహి మాత్రతః । ఆర్ద్రకస్యరసేనాధ ధాపయేద్రక్తికాద్యయం॥ ౨౪౯॥ శర్కరాదధిభక్తంచ పత్త్యం దేయంప్రయత్నతః । శీతతోయంపిబేచ్ఛాను ఇత్యముద్గరసోహితైః॥ ౨౫౦॥ శీతభంజీరసోనామ్నా సర్వజ్వరకులాంతకః॥

తా. పాదరసము-ఇంగిలీకము-గంధకము-శుద్ధిజేసిన సేపాళములు. పీనిని దంతివేళ్ల రసములో 3 యామములు మర్దించినట్లయితే ఇది జ్వరహార మైన యశాషధమగును ఇది మహాఘోరమైనను నవజ్వరము నొక్కదినముననే నివారంపజేయును. దీనిని అల్లపురసము లో ౨ గురిగింజలయొత్తు గలదానిని శీత జ్వరమున కివ్వవలయును. వారికి పెరుగు అన్నము పత్యము సెట్టించవలయును. శర్కరయున్న ఉంచవలెను.

నవజ్వరేభసింహారసము.

శుద్ధసూతంతథాగంధం లోహం తామ్రంచశీశకం | మరీచం పిప్పలీవిశ్వం సమభాగానిచూర్ణయేత్ || ౨౫౧ || అర్థభాగం విషందత్వా మర్దయేద్వాసరద్వయం | శృంగబేరాంబుపానేన దద్యాద్ధుం జాద్వయంభిషక్ || ౨౫౨ || నవజ్వరేమహాఘోరే వాతసంక్రహణీగదె | నవజ్వరేభసింహోయం సర్వరోగప్రయుహ్యోతే || ౨౫౩ ||

తా. శుద్ధిచేసిన పాదరసము- గంధకము-లోహము - తామ్రభస్మము-పీసభస్మము మిరియాలు- పిప్పళ్లు- శొంఠి- ఇవి సమభాగాలు చూర్ణముచేయవలెను. సగభాగము నాభినుంచి రెండుదినములు మర్దన చేయవలయును. అటుల సిద్ధపరిచిన యాషధమును రెండు గురిగింజలయొత్తు గలదానిని వైద్యు డివ్వవలెను. అల్లమరసముతో నివ్వవలెను. ఇందువలన మహాఘోరమైన నవజ్వరములు హరించును. వాతగ్రహణి హరించును. ఇది సవజ్వరేభసింహారసము.

చంద్రశేఖరరసము.

శుద్ధసూతం సమంగధం మరీచంటంకణంతథా | చతుస్తుల్యాసి తాయోజ్యా మత్యుపిత్తేన భావయేత్ || ౨౫౪ || త్రిదినం మర్దయేత్తేన రసోయం చంద్రశేఖరః | ద్విగుంజామాద్రకద్రావై ర్దేయంశీతోదకంపునః || ౨౫౫ || తక్రభక్తంచ వృంతాకం పథ్య తత్ర నిధాపయేత్ | త్రిదినా చైష్టపిత్తోత్థ మత్యుగ్రంనాశయెజ్వరం || ౨౫౬ ||

తా. శుద్ధిచేసిన పాదరసము- గంధకము- మిరియాలు- వెలిగారము-ఇవి సమభాగాలుగూర్చి ఈనాలుగువస్తువులంత నేలతాడి గడ్డలువేసి చూర్ణముచేసి చేపచేడునందు

భావనచేయవలయును. ఇటుల చేసినదానికి చంద్రశేఖర రసమని పేరుపెట్టబడెను. అల్లపురసములో దీనిని ౨ గురిగింజల ఎత్తుతూచి రోగికివ్వవలెను. అటుపిమ్మట చన్నీళ్లు దాహమిప్పించవలెను. దీనికి పత్యము-అవుచల్లయున్ను ఉ స్థివసుగుయున్ను, మూడుదినము లిచ్చినంతమాత్రమున క్షేప్తైత్యములవలన గలిగిన నతుగ్రజ్వరములు మానును.

విషమజ్వరే-మహాజ్వరాంకుశము.

సూతం గంధవిషం తుల్యం ధూర్తం బీజంత్రిభిస్సమం | తచ్చూర్ణద్విగుణం ప్ర్యాపం చూర్ణంగుంజాద్వయంహితం || ౨౫౭ || జంబీరకస్యమజ్జాభి రార్ద్య కస్యరసైర్మృతం | మహాజ్వరాంకుశోనామ్యజ్వరాణాం మూలకృంతనః || ౨౫౮ || ఏకాహికంద్వావ్యహికంచ తృతీయక చతుర్థకారసోదత్తోనుపానేన జ్వరాక సర్వాక వ్యపోహతి || ౨౫౯ ||

తా. పాదరసము-గంధకము-నాభి-ఈమూడున్ను శుద్ధిచేసినది సమభాగాలుంచి ఈమూడిటంతభాగము ఉ మైత్రిగింజలుంచి చూర్ణముచేసి చూర్ణమునకు ౨ అంతలు శొంఠి పిప్పలీ మిరియాలుంచి త్రిచూర్ణమంతా కల్పి చూర్ణముచేసి యుంచవలెను ఈ చూర్ణమును రెండు గురిగింజలఎత్తు తూచిదానిని నిమ్మపండు గుజ్జతోనున్న అల్లపురసముతోనున్న కలిపి రోగి కివ్వవలయును అదే మహాజ్వరాంకుశమనేది-జ్వరములను మూలచేదముచేయును. దీనివలన ఏకాహిక, ద్వాహిక, త్రయాహిక, చాతుర్థికజ్వరములు నివారంపబడును.

మేఘనాదరసము.

ఆరం కాంస్యం మృతం తామ్రం త్రిభిస్తుల్యంతుగంధకం | రసేన మేఘనాదస్య పిష్టా వ్యుధ్వాపుటేపచేత్ || ౨౬౦ || సంచూర్ణ్యపర్ణఖండేన ధాతప్ర్యావిషమాపహా | అత్రమాత్రాద్విగుంజాస్యా తృత్యేందుగ్ధోదనంహితం || పంచామృతపలంచైక మనుపానం ప్రయోజయేత్ ||

తా. ఇ త్తడిభస్మము-కంచుభస్మము - తామ్రభస్మము, ఇవి సమభాగాలు గూర్చి యీమూడిటి పరిమాణముగా గంధకమునుజేర్చి చిట్టివేళ్లరసముతో మర్దించి ఆముద్దనొక మట్టిపాత్రయందుంచి మూతవేసి చీరమన్నిచ్చి బిగించి పుటుమువేయవలెను తర్వాత

దానిని తీసి చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమును. తమలపాకుతో యిస్తై విషమ జ్వరములు మాను ను. ఇవ్వవలసిన చూర్ణము రెండు గురిగింజల ఎత్తు-దీని కనుపానము పంచామృతము లాకి పలము-భోజనముపాలు, అన్నము.

విద్యావల్ల భరణము.

రసమైచ్చ శీలాతాలచంద్ర ద్వ్యగ్నైర్కభాగికాః | పిష్టావతాన్ సుయవీశోయై స్తామ్రపాత్రోదరేషీపేత్ || ౨౬౨ || న్యస్తంశరావేసం రుధ్య వాలుకామధ్యగంపచేత్ | స్ఫుటంతిప్రీహయో యావ త్తచ్చిరస్థా శ్చనైశ్చనైః || ౨౬౩ || సంచూర్ణ్య శర్కరాయుక్తం ద్వివల్లం సంప్రయో జయేత్ | నాశయేద్విష మమాఖ్యంచ తైలాన్లూదివివర్జయేత్ || ౨౬౪ ||

తా. పాదరసము ౧ పాలు-తామ్రసస్యము ౨ పాళ్లు - తాళకము ౧౨ పాళ్లు మణిశిల ౩ పాళ్లు మొత్తమున రసము తామ్రము మణిశిలలయొక్క మొత్తముకంటె రెట్టింపు తాళకమును పెట్టవలయును. ఇవన్నియు చూర్ణించి బియ్యపుకడుగుతో మర్దించి ఆముద్దను రాగిపాత్రయందుంచి దానికి మాకుడు మాతపేసి ఆరికట్టి వాలుకాయంత్ర మధ్యమందు పచనము చేయవలయును. ఈపచనముయొక్క పరిపాక మెంతవరకనగా సదరు మాకుడు మీసవడ్లగింజలు వేస్తే అవి బద్దలై పేలగింజ కాదగియుండవలెను. అంత కాక తగిలినప్పుడుతీసి మరల చూర్ణముచేసి దానిని రెండువల్లముల ప్రమాణము ప్రయో గించవలెను. ఇది విషమజ్వరములనన్నిటిని యుపసంహరించును. నూనె, పులుసు - బర్ణ ముగా పత్యమునడపవలెను.

విషమజ్వరాంకుశలోహము.

రసెయుక్తం దుగ్ధభక్తం సనీరంతక్రభక్తకం | అజాదుగ్ధం కేవ లం వాఘృతంపాసాధితం హితం || ౨౬౫ || రక్తచందన హ్రీబేర పాఠాశీ రకణాశివా | నాగరోత్పలభాత్రీభి స్త్రిమదేనసమన్వితం || ౨౬౬ || లోహం నిహంతి వివిధాన్ సమస్తాన్విషమజ్వరాన్ || త్రిమదం, ముస్తకచిత్రక వి డంగాని | మిళిత సమస్త చూర్ణ సమంభోహం | విధిస్యామృత సారలో హవత్ || ౨౬౭ ||

తా. రక్తచందనము, కరువేరు, చిరుబొద్ది (అగరుశొంఠి) వట్టివేరు, పిప్పళ్లు, కర కాక్రాయపప్పు, శొంఠి, కలవదుంప, ఉశిరికపప్పు, తుంగము స్తలు, చిత్రమూలము, వాయు విశంగాలు, ఇవన్ని చూర్ణముచేసి, ఈచూర్ణ మునకుసమానము లోహభస్మము కలుపవ లయును. లోహశుద్ధి ఆమృతసారలోహమునందు జెప్పినతీరుగా నుండవలయును. ఇది సమస్త విషమజ్వరములను హరించును. దీనికి పత్త్యము—పాంగునీళ్లు అన్నము-లేదా పాలు అన్నము అది గాకుంటే ఆవువల్లఅన్నము-ఇది గాకుంటే అచ్చమేకపాలు నెయ్యి ఆప్పు డు వెన్న కరిగించిననెయ్యి.

శీతభంజీరణము.

వాసకంతాళకంతుంభం పారదంటంకగంధకం | సర్వమేతత్సమం శు ధ్ధం కారవేల్లిరసైర్దినం || ౨౬౮ || మర్దయే త్తేన కల్పేన తామ్రపాత్రో దరంలిపేత్ | అంగుశ్యగ్నప్రమాణేన తంపచేత్సికతాద్వయే || ౨౬౯ || యం త్రేయావత్సుటంత్యేన ప్రీహయ స్తస్యపుష్టతః | తతస్తుశీతలంగ్రాహ్యం తామ్రపాత్రోదరాద్భిషక్ || ౨౭౦ || శీతభంజీరణోనామ చూర్ణయేన్దరి చైస్సమం | మామైకం పర్ణఖండేన భక్షయేన్నాశయేజ్వరం || త్రిదివైర్వి షమంతీవ్రం ఏకద్విత్రి చతుర్ధికం || ౨౭౧ ||

తా. అడ్డనరపువేళ్లు-తాళకము-మైలతుత్తము-పాదరసము-వెలి గారము-గంధకము- ఈ అన్నిటితో సమము తామ్రభస్మము చేర్చి కాకరఆకు రసముతో నొక దినము మ ర్దించవలయును-ఈమర్దించినది బురదపాకముగా నుండగా శుద్ధిపొందిన యొక రాగిపా త్రయందు లోపలిభాగమున అంగుళము మంచముగా స్థాపి దానిని సికతా యంత్రములో బెట్టి పైన నుకుగప్పి పచనము చేయవలెను. పై యిసుకమీద వడ్లగింజపేస్తే పేలగింజ యగునంత వేడిరానిచ్చి అంతట పచనము చాలించి అన్నటనె చల్లారిన తరువాత దీని దా ని యంతమిర్యాలు పోసి చూర్ణముచేయవలెను. ఆచూర్ణమును మామప్రమాణమును దీసి తమలపాకుతో సమలించవలెను. జ్వరము హరించును. ఎంతవిషమములైనను ఏకాపిక ద్వాపికాకత్రయాపిక చాతుర్ధికజ్వరములు హరించును—ఇచ్చాపత్త్యము.

సిద్ధప్రాణేశ్వరరసము.

గంధేశాభ్రంపుధగ్వేద భాగమన్యచ్చభాగకం | ఖర్జుటంకయవతౌ
 రం పంచైవలవణానిచ || ౨౨౨ || వారాప్యావీంద్రబీజాని ద్విజీరాగ్నియ
 మానికాః | సహిం గుబీజసారంచ శతపుష్పాశుచూర్ణితా || ౨౨౩ || సిద్ధప్రాణే
 శ్వరః సూతః ప్రాణిసాం ప్రాణదాయకః | మాషైకంభక్షయేదచ్చ నాగవల్లీ
 దళైర్వృతం || ౨౨౪ || ఉష్ణోదకానుపానంచ దద్యాత్తత్రపలద్వయం |
 జ్వరాతిసారేతిసారే కేవలేవజ్వరేపిచ || ౨౨౫ || ఘోరస్త్రీదోషజరోగ గ్ర
 హణ్యామస్రుగామయో వాతరోగేచ శూలేచ శూలేచపరిణామజై || ౨౨౬

తా. గంధకము-పాదరసము- అభ్రకము - ఈమాడు ప్రత్యేకము నాలుగుభాగ
 ములు తక్కినవి ఒకభాగము-అనగా- నేలతాడి- వెలిగారము - యవతౌరము- పంచలవణ
 ములు - కరకతాటి వుసిరకలు - శొంఠి-పిప్పలి-మిరియాలు - కొడిశపాల - నల్లజీలకర్ర-
 తెల్లజీలకర్ర-చిత్రమూలము - వాము- ఇంగున - మోదుగమాడ - చామంతి పువ్వులు-ఇవి
 యన్నియు చూర్ణముచేయవలెను. ఇదే సిద్ధ ప్రాణేశ్వరరసము. దీనిని మాషప్రమాణముగా
 తీసుకని తామలపాకుతో నమలిమింగి రెండుపలములు వేడినీరు తాగవలెను. దీనివలన కుడి
 రోగములు; జ్వరాతిసారము, కేవలాతిసారము, కేవలజ్వరము, ఘోరమైన సన్నిపాత
 జ్వరము, గ్రహణి, రక్తస్రావపైత్యము, వాతరోగము, శూలనొప్పలు, పరిణామశూల-ఈ
 గుణములు నివారించును.

లోకనాధరసము.
 అథ సన్నిపాతే.

పంచభిర్లవణైస్సూతం త్రిభిః త్కౌరైస్తద్ధైవచ | మర్దయేద్దోష
 నాశాయ గుణాధిక్యవిధీచ్ఛయా | ఏవం సంశోధ్యసూతేంద్రం రాజికా
 హింగుశొంఠిభిః || ౨౨౭ || చూర్ణితైః పిండికాం కృత్వాతన్న ధ్యసూతకంక్షి
 పేత్ | తతస్తాం స్వేదయేత్పిండిం వస్త్రే బధ్వాతుకాంజితైః || ౨౨౮ ||
 డోలాయంత్రగతాం యత్నా ద్వైద్యోయామచతుష్టయం | ఏవశుద్ధం
 రసంకృత్వాకమేణాసేన మర్దయేత్ || ౨౨౯ ||

తా. లోకనాధ రసమునకు రసశుద్ధి చేయువిధము—పంచలవణముల చేతనున్న
 మాడుతౌరముల చేతనున్న పాదరసమునందుగల దోషములుపోవుట కొరకున్నా గుణా
 ధిక్యము కొరకున్నా మర్దనచేయవలెను యిటుల మర్దనచేసిన పాదరసమును ఆపాలు ఇం
 గువ సాంతి ఈ చూర్ణము మూడిటిని గా నూరి ముద్దగాచేసి దాని మధ్యయందు పాదర
 సమునుంచి పొంది దానిని వస్త్రము మూటను గట్టి డోలాయంత్రమందు పెట్టి కాంజిక
 సంబంధమైన ఆవిరిని నాలుగుజూములవరకు ప్రయత్న పూర్వకముగా పచనము చేయవలె
 ను. ఈప్రకారము రసమును శుద్ధిపరచి ఈకొంది వస్తువులతో కలపవలయును. ఏలాగనగా

గిరికర్ణితథాభృంగ రాజనిర్గుండికాతథా | జయంతీశృంగిబేరంచ
 మంఠూలే చతిలచ్చదా || ౨౩౦ || కాకమాచీతథోన్నత్రోరుచూకశ్చత
 తఃపరం | ఏతాసామోషధీనాంచ రసతులైర్వరసైః క్రమాత్ || ౨౩౧ ||
 తతస్తత్సూతరాజస్య కార్యమరిచమాత్రికా | వటికాసన్నిపాతస్య నివృ
 త్యర్థం భిషగ్గృతైః || ౨౩౨ || ఇయంత్రీలోకనాధేన సన్నిపాతనివృత్తయే
 కీర్తితాగుడికాపుణ్యా దృష్టిప్రత్యయకారిణీ || ౨౩౩

తా. దింటెనవేళ్లు- గుంటలగలర వావిలి - తక్కిలివేళ్లు- అల్లము-బొక్కెనఆకు-
 వామింటవేళ్లు- కామంచి- పుష్పైత- ఆమువపుచెట్టు- ఈ వోషధులయుక్కు సమానమై
 నరసములచేత క్రమముగా మర్దనచేసి ఆముద్దను మిరియపురింజలంత మాత్రలుచేసి యుం
 చవలెను దీనివలన సన్నిపాతములు నివర్తించును. ఈయోగము శ్రీలోకనాథుడైన శివునిచే
 త సన్నిపాతనివృత్తికొరకు చెప్పినగుళిక అయివున్నది. ఇది ప్రత్యక్ష ప్రమాణము.

ఇమాం ప్రాప్యవటీం యస్తాత్సన్నిపాతాద్విముచ్యతే | మయా
 రమీనవారాహాఘాగమాహిషసంభవైః || ౨౩౪ || ప్రత్యేకేనవాధసర్వై
 ర్వాభావితాచేదియంభవేత్ | డోలాయేత్తత్రతోయాని సుశీతానిబ
 హూనిచ || ౨౩౫ || శర్కరాదధిసంయుక్తం భక్తమస్త్రిక్ష్ణప్రదాపయేత్
 ఇతోరసస్తథాయోజ్యా రసవీర్యవివృద్ధయే శీతద్రవ్యేభవేద్వీర్యం పిత్రవ
 ధ్దేమహారసే || ౨౩౬

తా. ఇట్టివటీని పొంది సన్నిపాతము వలన నుండి విముక్తిని బొందుచున్నాడు.
 నెమలి, చేప, పంది, మేక, దున్నపోతు వీని సంబంధమయిన చేదులచేతను అన్నిటిని
 గలిపిగానీ యొక్కొక్కటితో గాని భావనచేయవలయును. తర్వాత దానిని చన్నీళ్లలో

వేలాడ గట్టవలెను. తర్వాత చెఱుకురసములో భావనచేయవలయును. అందువలన రస మునకు బలము వృద్ధియగును. చల్లని ద్రవ్యముకందు ఉంచినయెడల బలవత్తరమై రసము సువర్ణమును జీర్ణించుకొనును. ఈ యకాషధమును సేవించువారలు. పంచదార తోడుగా గల పెరుగు కల్పకొనిన యన్నమును పత్యమునందు సేవించవలెను.

త్రిదోషహారరసము.

బలిశిలాతాల తాప్యతుల్థో దధిమలటంకని కుంభజామృతాఖ్యం మిలితమహిపి త్తత స్త్రిధాస్యాధ్రుధిరగతశ్శిర సిత్రిదోషహారి || ౨౮౭

తా. గంధకము- మణిశిల-తాళకము-తామ్రభస్మము. మైలతు త్రము-సముద్రపు నురుగు- వెలి గారము-దంతిచెక్క-చేసుపొట్ల-ఇవన్ని కల్పి చూర్ణముచేసి సాముచేదు నం దు భావనచేయగా రక్తగతమైన త్రిదోషములను హరించును.

అగ్ని కుమారరసము.

ద్వాకర్షాగంధకాద్ధ్యాహ్యా సూతకాద్ద్వాత్తధైవచ | యత్తు తస్తూభయం మర్ద్యం హంసపాషిర సైర్దినం || ౨౮౮ || కల్కస్య వటికాం కృత్యా నిక్షిపేత్కాచభాజనే | కర్షైకమమృతంతత్ర షిష్ట్యా వక్త్రంనిరో ధయేత్ || ౨౮౯ || కూపికాయాః పరాభాగోవాలుకాభిః ప్రపూరయేత్ | అహోరాత్రంభవేత్సార్థం భావ త్తత్రపచేద్రసం || ౨౯౦ || దీపమాత్రంస రభ్యమాపావకం వర్షయేచ్ఛనై | సాంశీతలతాంజ్ఞాత్వాసమాకృప్యరసం తతః || ౨౯౧ || తోలార్థంమారినందత్వా తోలార్థమమృతంతథా | భక్ష యేద్రక్తికామేకాం సర్వరోగవినాశినీ || ౨౯౨ || సన్నిపాతంతథావా తం శూలం మందాగ్ని తామపి | నాశయేస్యహాణీగుల్మ క్షయపాండుగ దానపి || ౨౯౩

తా. గంధకము ౨ కర్ణములయెత్తు, పాదరసము రెండు కర్ణములయెత్తు, గ్రహిం చు తీసికొని యత్నముతో రెంజిని హంసపాదిఆకురసముతో మర్దించవలయును. గంధక ము. తగలగానే రసము ఎగిరిపోవును గనుక జాగ్రతగా మర్దించవలయును. ఆమర్దించినము దను. మాత్రలుగా జేసి కాచకు ప్పెయందుంచవలయును. వకకర్ణ మెత్తు గరళమును దాని

యందుంచి మూతిమూసివేయవలెను. తర్వాత ఆకు ప్పెయంతయు ముణిగిపోవునట్లు ఇసు కపోయవలయును. ౧ ఆవకోరాత్రమున్ను ౧ పగలున్ను అనగా ౧౨ జాములు దా నని పచనము చేయవలయును. ముందుగా దీపాగ్ని యొద్దనుంచి ఆరంభించి క్రమక్రమము గా వృద్ధిచేయవలయును. గాని యొక్కసారిగా యెద్దమంట ముందుగా వేయకూడదు. ౧౨ జాములు పచనమైన తరువాత అగ్నిన్ని జౌషధమున్ను కల్లారిన తర్వాత దానిని తీసి దానితో తు ½ మిర్చాలను తు ½ అమృతమున్ను కలిపి నూరి గురిగించిత్తు తూచిన మాత్రల నుపయోగింపవలెను. దీనివలన, సన్నిపాతములు-చాతములు- శూలలు - అజీర్ణములు- గ్రహణి- గుల్మము-క్షయరోగము - పాంశురోగము-ఇవి నశించును.

చింతామణీరసము.

సూతం గంధక మభ్రకం సువిమలం సూతార్థభాగం విషం త త్ర్యంశంజయపాలమమ్లముదితం తద్దోళకం వేష్టితం | పత్తైర్తంజభుజం గవల్లి జులితైర్నిక్షిప్యఖాతేపుటం | దత్త్వాకుక్కుట సంజ్ఞకంసహద్వై స్సంచూర్ణ్య తత్రక్షిపేత్ || ౨౯౪ || భాగార్థంజయపాలబీజ మమృతం తత్తుల్యమేకీకృతం | గుంజానాగరసింధుఃపిత్రకయుతా సర్వజ్వరాన్నాశయే త్ | శూలంసంగ్రహణీగదం సజతరం దధ్యన్న సంసేవినాం | తాపేనేచన కారిణాం గదవతాం సూతస్యచింతామణిః || ౨౯౫ || అయమేపరసోదే యోఽమృత కల్పెగదాతురే | సన్నిపాతేతథావాతే త్రిదోషే విషమజ్వ రే || ౨౯౬ || అగ్నిమాంద్యే గ్రహణ్యాంచ శూలెచాతిస్సృతౌపునః | శోధదుర్ణామ్నిచాఢ్మానే వాతేసామెనవజ్వరే ||

తా. చింతామణిరస? మేలాగనగా శుద్ధిచేసియున్నటువంటి పాదరసము గంధ కము అభ్రకము విమలభస్మము. ఇవి సమభాగములున్ను పాదరసములో సగభాగము నాభిన్ని నాభిలో ౩వ వంతు నేపాళగింజల పలుకులున్ను ఇవన్న మద్దగా నూరి అము ద్దను చింతపండులో పొదిగి దానిచుట్టుతలపాకులు చుట్టి, ఒకగోతిలోనుంచి దానిపైన కుక్కుటపుటము పెట్టవలెను. పుటముకాగానే తీసి. దానికి చుట్టిన ఆకులతో గూడా నూరి భాగమున్ను రేపేపాళగింజల పప్పున్ను దానికి సమానము గరళమున్ను రెండున్ను ఏక

ముచేసి దానికి గురిగించి జేర్చుకొనితి నైంధవలవణము చిత్రమూలము వీనిని సమభాగాలు గూర్చి చూర్ణించి ఆ చూర్ణమును మైయున్న యాషధమును ఏకముచేసి తమలపాకుల రసమున మర్దించి మాత్రలుగా జేసి యుపయోగించినట్లయిన నర్వ జ్వరములు హరించును. దీనివలన కుదిరెడి రోగములు శూలలు గ్రహణి ఉదరములు తాపములు కుదురును. ఈ యాషధ ముపయోగించి వెంటనే పెరుగన్నము తినవలెను. తాపము గలవారికి స్నానముగాని తడిగుడ్డతో తుడుచుట గాని జర్మించవలెను. ప్రాణముమీదికి వచ్చి బ్రతుకు సంశయమైనరోగి కివ్వవలెను. వెంటనే గుణము లిచ్చును. సన్నిపాతమందున్న వాతమందున్న త్రిదోషవిషము జ్వరములందున్న అజీర్ణవాతమందున్న వాతగ్రహణియందున్న శూలలయందు నతిసారమందున్న సంజాలయందున్న మూలవ్యాధియందున్న ఉదరమురోగమందున్న వాతశ్లేష్మముల వలన గలిగిన నవజ్వరమునందున్న ఉపయోగింపవచ్చును.

సన్నిపాతసూర్యరసము.

రసేన గంధం ద్విగుణం ప్రగృహ్యతత్వాదభాగం రవితార హేమ | భస్మీ కృతంయోజయే మర్దయేత్తుదిసత్రయం వస్మీరసేనఘృత్ || ౨౯౮ || విషంచదత్వా త్ర కల్యాప్రమాణ మజాదిపితైః పరిభావయేచ్ఛ | వస్వద్వయం చాస్యదవీతవిద్య కటుత్రయార్ద్రా స్వరసప్రయుక్తం త్రైలేనచాభ్యర్జ్యవపుశ్చకుర్యాత్ స్నానంజలే నాపిచశీతలేన | యావద్భవేద్దుస్సహశీత మస్య మూత్రంపురీషంచ శరీరకల్పః || ౨౯౯ || పధ్యయచీచ్ఛాపరిజాయతేస్య మరీచఖండంధధిభక్తకంచ | స్వల్పందదీతార్ద్రక మస్యశాకం దినాష్టకం స్నానవిధించ కుర్యాత్ || ౩౦౦ ||

తా. పాదరసము ౧ పాలు గంధకము ౨ పాళ్లు తామ్రభస్మం అరపాలు రజతభస్మము అరపాలు సువర్ణభస్మము అరపాలు ఇదంతయు ఏకభస్మముగా జేసి ౩ దినముల ఋతు చిత్రమూలరసముతో మర్దించవలెను. ఎండలో మర్దించవలెను. ఈ అన్నిటిలో ౧౬వ వంతు వసనాభియుంచి మేక మెదలయినవాని చేదులతో భావన చేయవలయును. ఇందు కటు త్రయమును అల్లమును రసముతీసి దానిలోవల్ల ద్వయము ఎత్తు జైవధమునుకల్పి రోగిశరీరమునకు తైలముపూసి చల్లనినీళ్లలో స్నానము చేయించవలెను. ఈ స్నానముపంటికి చలి వణుకు పుట్టు నంతవరకు చేయించవలెను. అప్పుడు మూత్రపురీషములు శరీరానకూలముగానుండును. పత్యము పుచ్చుకోవలెనని రోగికిచ్చ గలిగినట్లయితే మిరియాలపాడుము

అన్నమును గడ్డ పెరుగు అన్నమును స్వల్పముగా బెట్టించవలయును. ఇంకా అల్లముతో నేదియైతను చేసికెట్టవచ్చును. మొదట చెప్పినస్నానవిధిని ౮ దినములవరకు జర్మించవలయును.

యేరసాః పిత్తసంయుక్తా ప్రోక్తాస్సర్వత్రశంభునా |

జలసేకావగాహాద్యై ర్బలినస్తేతునాస్యధాః || 300

తా. ఏరసములు వైత్యయుక్తములైన వని శంభుజేవునిచేత చెప్పబడినవో వానికి ఇది వరకుచెప్పిన జలసేకము స్నానము మొదలయిన వానివలన బలముగలుగును గాని మఱియొక విధమున గలుగదు.

త్రిదోషిణీ సూర్యరసము.

రసేనగంధం త్రిగుణం కృశానూ రసైర్విమర్ద్యాధదినానిఘృత్కై |

రసాష్టభాగంత్య మృతంచదత్వా విమర్దయే ద్వహ్ని జలెన కించిత్ || 301 || పితైస్తునద్భావిత ఏష దేయ స్త్రిదోషనీహార వినాశసూర్యః | అత్ర మాత్రాబంధః | అనుపాన మార్ద్రకస్య స్వరసః ||

తా. పాదరసము ౧ పాలు గంధకము ౩ పాళ్లున్న పెట్టి చిత్రమూల రసములో ౩ దినములు మర్దించవలెను. ఎండలో మర్దన చేయవలెను. రసములో నెనిమిదవ వంతు గరళముపెట్టి తిరిగి చిత్రమూల రసముతోనె కొంచెము మర్దించి దానిని మేక నెమలి వరాహము ఇత్యాదులచేదులలో భావన చేసి దీనిని మాత్రకట్టుకట్టి అల్లపురసము అనుపానముతో రోగికివ్వవలెను.

సన్నిపాతతూలాలనలరసము.

త్రూప్యణం పంచలవణం త్రిక్షౌరంజీరకద్వయం | శతాహ్వగంధ సూతాభ్రం యామం సర్వం విమర్దయేత్ || 302 || చిత్రకార్ద్రకతో యేన పంచగుంజం ప్రయోజయేత్ | సన్నిపాతేజ్వరాచాతు సామేజ్జైర్ణపి వై ద్యరాట్ || 303 || హనీయంకాయ యిత్యాతు నిర్వాతేస్థాపయే త్తతః | గధిభక్తం ప్రదాతవ్యం క్షుధిహీనేపునర్దదేత్ | ఆముంవాతేచ మందే గ్నా ప్రయుంజీతయథా విధి || 304

తా. కొంతిప్పలి మిర్చలును పంచలవణములును త్రిక్షౌరములును రెండు జీలకర్రలును శతాహ్వయున్న గంధకము పాదరసము అభ్రకమున్న వీనిని సమభాగా

లుంచి చిత్రమాలము అల్లము వీని రసములతో నొక జాము మర్దించవలెను. దీనిని గ గురి గింజలెత్తు మాత్రలు చేసి నన్ని పాతముల మీద బ్రయోగింపవలయును. నన్ని పాతములు నన్ని పాతజ్వరములు, శ్లేష్మసంబంధ మైన యజీర్ణములందును నివ్వవచ్చును. ఔషధమివ్వ గానే నీళ్లు త్రాగించి గాలివారరానివోటను పరుండబెట్టవలెను. అకలిఅయినదని యన్నమును గోరిన పక్షమునను పెరుగుఅన్నము పెట్టవలెను. అకలిలేకపోతే మఱియొకమాత్రనువేయవలెను. దీనివారోగమందున్న మందాగ్నియందున్న యధావిధిగా బ్రయోగింపవలయును.

భైరవరసము.

శుద్ధసూతం మృతంతామ్రం సమంటం కణగంధకం | జుబీరఫల మధ్యసంఘోలామంత్రేపచేద్దినః || 30౫ || మర్దయేద్భావయేద్ధ్రావై శ్శిగ్రువా నార్ద్రకనిమ్బుజైః | సర్వాక్షీవిజయా బ్రహ్మీమీనాక్షీహంసపాదికాః || 30౬ || హస్తీశుండీరుద్రజటా ధూర్తవారితారివాయసాః | దినై కంమర్దయేదాసాం లోహసంపుటితంపచేత్ || 30౭ || దినై కంవాలుకాయంత్రే సముద్భృత్వవి చూర్ణయేత్ తాళకందీప్యకంప్యోషం విమంజీకచిత్రకే || 30౮ || ఏభీరస న్మైర్మిశ్రం ద్విగుంజంభక్షయేత్సదా | నన్ని పాతజ్వరంహంతి ముద్గయా మాశినస్సుఖం || 3౦౯ ||

తా. శుద్ధిచేసినపాదరసము నాభి తామ్రభస్మము, వెలిగారము, గంధకము, ఇవి సమభాగములుంచి చూర్ణముచేసి దాని నిమ్మపండులో మధ్యభాగమందుంచి డోలాయంత్ర మందొక దినము పచనముచేయవలయును. తర్వాతతీసి మునగచెక్క, అడ్డనరము, అల్లము, వేపచెక్క, వీరసములతో మర్దవచేసి మరలవానియందేనావపెట్టవలెను. తర్వాతదానిని సర్వాక్షీచెట్టువేళ్లు, తక్కిలివేళ్లు, మండూకబ్రహ్మి, ఘన్నగంటివేళ్లు హంసపాదినమాలము ముల్లంగి, రుద్రజడ, ఉమ్మైత్త, ఆముదపువేళ్లు, కామంచివేళ్లు వీనియొక్క రసములతోనొక దినము మర్దించి దానిని లోహసంపుటములో బెట్టిపచనముచేయవలయును. ఈపచనమువారు కాయంత్రమునందు రిజాములు చేయవలయును, తర్వాతదానిని తీసిచూర్ణముచేయవలయును. ఈచూర్ణమునుతాళక ముమిశ్రమముచేసిన్ని, వామ, శొంఠి, పిప్పలి, మిర్యాలు, నీళ్లు జలకర్ర, చిత్రమాలరసము, ఈరసములతో మిశ్రమముచేసి రెండుగురిజలఎత్తు సేవించవలెను. ధీనివలనన్ని పాత జ్వరములుహరించును; ఫల్యము పెసరకట్టు అన్నము.

జలయాగికరసము.

సూతభస్మ సమంగంధం గంధపాదామనశ్శిలా | మాక్షికంపిప్పలీ ప్యోషం ప్రత్యేకంచశిలాసమం || 3౧౦ || చూర్ణయేద్భావయేత్ప్యిత్తై ర్మత్స్యమామూరకైః క్రమాత్ | సప్తధాభావయేచ్ఛుష్కం దేయంగుం జాద్యయంద్యయం || 3౧౧ || తాళఫణ్ణీరసంచాను పంచకోసమథాపివా | నిహంతినన్ని పాదీరసోయంజలయాగికః || జలయోగవినాప్యత్ర రసవీర్యం నవర్ధతే || 3౧౨ ||

తా. రసభస్మము, గంధకము, సమభాగాలు. గంధకములో నాల్గవంతుమణిశిల. హేమాక్షికాలు, పిప్పలికట్టె, శొంఠి, పిప్పళ్లు. మిర్యాలు ఇవి ప్రత్యేకము మణిశిలతో సమానభాగములు. వీనిని చూర్ణముచేసి చేప, నెమలి, వీని చేదులతో భావనచేయవలయును. ఇట్లు నేనుసార్ధభావనచేసి యెండించి రెండుగురిజలఎత్తుతీసి మాత్రచేసి అను పానము లేతతాటిపట్టరసముతో నివ్వవలెను లేదా పంచకోలకషాయముతో నివ్వవలయును. పంచకోలములు, కరివేప, వేప, ఉళిరిక, వెలగ, చింత, వీరిఅకులులేని యీనలు కషాయముగా పెట్టి అపుషధమును కషాయములో కలుపవలెను ఏకషాయమైనను ముందుబోసి ననీళ్లు ౨ వంతు మిగిలినంతవరకు గాచుట. ఈజలయాగికమనెడి యాషధము నన్ని పాతములనన్నిటిని యణచివేయును జలయోగములేకపోతే యాయాషధమునకు బలములేదు.

విశ్వమూర్తిరసము.

స్వర్ణనాగార్కపత్రాణాం గుంజాఃపంచపుధక్ పృథక్ | త్రయాణాంత్రిగుణాస్మాతో జంబీరామ్లనమర్దయేత్ || 3౧౩ || పిష్టితాంనిమ్బుకేక్షి ప్తా డోలాయంత్రేదినద్వయం | పాచయేదారనాళాంతః తస్మాదుద్భృత్య చూర్ణయేత్ || 3౧౪ || ఊర్ధ్వాగోగంధకం దత్వాతాళకంచరసోన్తి తం లోహ సంపుటకంకృత్యా క్షిప్తాచైవప్రపూరయేత్ || 3౧౫ || లవణస్యచమూర్ణేన త్ర్యహంమందాగ్నినాచరేత్ | ఆదాయచూర్ణయేచ్ఛుష్కం దద్యాద్గుం జాచతుష్టయం || 3౧౬ || ఆర్ద్రకస్యరసోపేతం శీఘ్రంపత్థ్యంనదాపయేత్ | విశ్వమూర్తిరసోనామ్నా నన్ని పాతాదిపాప్తజిత్ || 3౧౭ ||

తా. బంగారు, సీసము, తామ్రము, వీని భస్మములను ప్రత్యేకముగా నైదేసిగురిగిం జలయెత్తు తెచ్చి ఈమూడింటి మొత్తమునకు మూడురెట్లు పాదరసము దెచ్చి యివన్ని ఏకముచేసి నిమ్మపండురసము గుఱ్ఱితో కూడా మర్దనచేసేది. ఈలాగుచూర్ణకరించినదానిని వేప

చెక్కరసములోనుంచి రెండుదినములవరకును డోలాయంత్రమందు పచనముచేయవలయును. కడుగు కలిగిళ్లలో పచనముచేసి ఆడోలాయంత్రమునుండి దానినితీసి ఎండించి చూర్ణముచేయవలెను. తర్వాత నాచూర్ణమును నోక లోహాసంపుటమందు బెట్టి ఆసంపుటముకు క్రిందను మీదను అంతటను గంధకమును పూత పూయవలయును. లోహములో నుంచునపుడు దానిలో రసముతో నమానమయిన తాళకము నుంచవలయును. తరువాత వుప్పుచూర్ణముచేసి దాని మధ్యమందు దీనినుంచి మందాన్ని చేత మూడుదినములు పచనముచేయవలయును. తర్వాత దానిని తీసి చూర్ణముచేసి వస్త్రోగాళితము చేసి మెత్తని చూర్ణమును ర గరిగింజల ఎత్తు అల్లపు రసముతో నివ్వవలయును విశేషఆకలిలేనిది శీఘ్రముగా పత్థ్యము జర్జించవలదు. విశ్వమూర్తిరసమని దీని కేర. సన్నిపాతాదులకు గల దోషములను నివర్తిచేయును.

వారిసాగరరసము.

శుద్ధసూతంద్యిభాగంధం సూతతుల్యంసృతాభ్రకం । నిర్లంఢీకాకమాచీచ దుత్తూర్ద్యకచిత్రకం॥ 3౧౮ ॥ గిరికర్ణి జయంతీచ తిలపర్ణి చ భృంగరాట్ । దంతిశి గ్రుకడంబస్య కునుమస్యచ కేళరం॥3౧౯॥ జయాకృష్ణా మహాకాష్ఠ్వి మర్ద్యమాసాంద్రవైక్రమాత్ । యామంపుకగ్వశోష్యాభ కటుతైలేనభావయేత్ ॥ 3౨౦॥ శరావసంపుటేరుద్ధ్వా వాలుకాయంత్రగం వచేత్ । యామైకంతత్సముద్ధృత్య చూర్ణితంకృష్ణలాత్రయం ॥ 3౨౧॥ త్రూషణంపంచలవణం ద్విక్షౌరంజీరకద్వయం । వచార్ద్రాగ్నియమాసీచ సమభాగానికారయేత్ ॥ 3౨౨ ॥ అనుపానెచతుర్తాపం సన్నిపాతహారం పరం ॥ మాహిషందధిపత్థ్యం స్యాద్రసవీర్యవివర్ధనం । సాధ్యాసాధ్యై ప్రయోక్తవ్యై రసోయంవారిసాగరః॥ 3౨3॥

తా. { శుద్ధిచేసిన పాదరసము ౧పాలు } వీని నొక్కొక్కటిగాజేర్చి
 { శుద్ధిచేసిన గంధకము ౨పాలు } మర్దించవలసిన మూలికలరసములు.
 అభ్రకభస్మ౧పాలు }

౧వాలి, ౨ కామంచి, 3 ఉమ్మైత్ర, ౪ అల్లము, ౫ చిత్రమూలము, ౬ దింపెనచెట్టు, 7 తక్కిలిచెట్టు, ౮ వాయింటచెట్టు, ౯ గుంటకలగరచెట్టు, ౧౦ దంతిచెట్టు, ౧౧ మునగచెట్టు, ౧౨ కడిమిచెట్టుపువ్వు, ౧౩ పొగడచెట్టు, ౧౪ నెల్లిచెట్టు, ౧౫ గురుగుచెట్టు, ఈ అన్ని ట్టియొక్క రసములచేతను వేరువేరుగా నొక్కొక్కజాము మర్దించి ఎండించి ఆవాళ

నూనెలో భావనచేయవలయును. తరువాతదానిని మూకుళ్ల సంపుటములోనుంచి చీలమన్నిచ్చి వాలుకాయంత్రమందు పచనము చేయవలెను. ఒకజాము వంటఅయినతర్వాత తీసి ఎండించి చూర్ణముచేసి గురిగింజజాతి 3టియొక్కచెట్టువేళ్లును త్రికటుకములును పంచలవణములును క్షౌరములు రెండును (సర్దక్షౌరయవక్షౌరములు) నల్లజీలకర్ర, తెల్లజీలకర్ర, పస, అల్లము, చిత్రమూలము, వామము ఇవన్ని సమభాగాములు చేర్చవలయును. వీనినిన్నిటిపై యాపధము నేకముచేసినదానిని రమాషములెత్తు చూర్ణమును అనుపానవిశేషములతో నిచ్చినట్లుయిన సన్నిపాతములు హరించును. దీనికిపత్థ్యము బత్తుపెరుగుతోనన్నము పెట్టించవలెను. అందువలన రసము వృద్ధిపొందును. ఇది సాధ్యాసాధ్యములందు బ్రయోగింపవచ్చును.

వీరభద్రరసము.

త్రూషణంపంచలవణం శతపుష్పాద్విజీరకం । క్షౌరత్రయంసమాంశేన చూర్ణమేషాంపలత్రయం ॥3౨౪॥ శుద్ధసూతంమృతాభ్రంచ గంధకంచపలంపలం । ఆర్ద్రకస్యద్రవైఖుల్లే దినమేకంవిమర్దయేత్ ॥3౨౫॥ వీరభద్రరసఖ్యాతో మ్మామైకంసన్నిపాతజం । చిత్రకార్ద్రకసింధూద్ధమను పానంజలేనచ ॥3౨౬॥ (పత్థ్యంక్షీరోదనందేయం ద్వివారంచరసోహితః)

తా. శోంఠి పిప్పలి మిర్చాలున్న పంచలవణాలున్న పచ్చచామంతి పువ్వులున్న రెండు జీలకఱ్ఱలున్న 3 క్షౌరములున్న ఇవన్నియు సమభాగాలుగా జేర్చవలెను.

ఇట్లు చేర్చిన యావస్తువుల చూర్ణము 3 ఫలములు పెట్టుకొని, పాదరసము ఆభ్రకభస్మము గంధకము ఇవిమూడున్న మూడుపలములు పెట్టి అల్లపురసముతో నొకదిన మనగా నెనిమిదిజాములు మర్దన చేయించవలెను. ఇది వీరభద్రరసమని ప్రసిద్ధిపొందినది. దీని మాషమెత్తు దీనిమువ్వగా సన్నిపాతదోషములు నివారించును, దీని కనుపానములు చిత్రమూలము అల్లము సైంధవలవణము ఈమూడును రసముతీసిన రసముతోగాని కేవలజలము

a శుద్ధిచేసిన అని వ్రాసినను వ్రాయకపోయినను రస, విష, గంధక, తామ్ర, అభ్రక, లోహాభస్మము మొదలైనవానికి శుద్ధిచేసినవనియె గ్రహింపవలయును. శుద్ధిలేక ఆవి దేనికన్నీ యుపయోగించవు.

b వావిలిచెట్టు మొదలువ్రాసిన ౧౫ విధములచెట్టులో దేనికి వేళ్లుపెట్టవలెనో ఏది సమూలము పెట్టవలయునో ఏది చెట్టుచెక్కొట్టి తీయవలెనో అవన్ని తదుపయోగమును బట్టి వైద్యు లాలోచింపవలెను.

చేతగాని యివ్వవలయును, ఈరోగికి పథ్యము పాలుఅన్నము రెండుపూటలును పెట్టించవలయును.

త్రినేత్రసము.

గంధేశార్కంగవాంక్షీరై స్త్రిభిస్తుల్యంఖరాతవే । సమర్థస్త్రిగుక్రాద్రావై ద్దినంగోళంవిధాయతం॥ 3-22 ॥ త్రియామంవాలుకాయంత్రేచాంధమూషాగతంపచేత్ । సంచూర్ణస్త్రిసర్వాదప్లాంశం విపంతత్రవిమిశ్రయేత్ ॥ 3-23 ॥ ద్విత్రిగుంజస్త్రినేత్రోయం ప్రదేయస్సన్నిపాతజంపంచకోలంపిబేచ్ఛాను పథ్యంఛాగీవయస్సమం॥ 3-24 ॥

తా. గంధకము, పాదరసము, తామ్రభస్మము, కీనినన్నిటిని చూర్ణించి యీమాడంత ఆవుపాలతో కలిపి తీక్షణమైన యెండయందుంచి మునగ చెక్క రసముతో నొకదినము మర్దించి ఆముద్దను నొకయండుగా జేసి 3 జాములు వాలుకాయంత్రమందు అంధమూషయందుంచి పచనము చేయవలయును. ఇదంతయు సేకచూర్ణముచేసి చూర్ణము మొత్తములో నెనిమిదవవంతు నాభినిచేర్చవలెను. దానినికూడా చూర్ణములో కలియనట్లు సూరి ఆచూర్ణమును అగురింజల యెత్తుగాని 3గురిగింజలయెత్తుగాని సన్నిపాతరోగులకివ్వవలెను. దీనికనుపానము పంచకోలకషాయము సుద్రాగించవలెను. రోగికి పథ్యము మేకపాలతో నన్నముపెట్టవలెను.

పంచవక్త్రసము.

గంధేశటంకమారీచం విపందుత్తూరజైరసైః । దినంసమర్థితంశుద్ధం పంచవక్త్రసోభవేత్॥ 330 ॥ ద్విగుంజామార్ద్రానీరేణ త్రిదోషజ్వరనుత్పరః ।

తా. గంధకము, పాదరసము, వెలిగారము, మిర్యాలు, నాభి వీనిని యుష్ణైత్త ఆకు రసముతో గదినము అనగా ౨ జాములు మర్దించితే పరిశుద్ధమైన పంచవక్త్రరసమగుచున్నది రెండుగురిగింజలయెత్తుగలమందును అల్లపురసముతో నివ్యగా త్రిదోషములు హరించును.

స్వచ్ఛందనాయకరసము.

సూతగంధకలోహాని రౌప్యంసమర్థయే త్త్య్రహం । సూర్యావర్తశ్చనిర్గుండ్డి తులసీగిరికర్ణికా॥ 330 ॥ అగ్నిమంధార్ద్రాకంవహ్ని ర్విజయాధ

జయాసహః । కాకమాచీరసైరాసాం పంచపిత్తైశ్చభావయేత్॥ 331 ॥ అంధమూషాగతంపశ్చా ద్వాలుకాయంత్రగందినం । ఆదాయచూర్ణితంఖాదేన్మాషైకంచార్ద్రాకద్రవైః॥ 33-2 ॥ నిర్గుండ్డిదశమూలనాం కషాయశోషణంపితేత్ । అభిన్యాసంనిహంత్యాశు రసస్వచ్ఛందనాయకః । ఛాగీదుగ్ధనదుగ్ధర్వా పథ్యముత్రప్రయోజయేత్ ॥ 333 ॥

తా. పాదరసము, గంధకము, లోహము, వెండిభస్మము ఇవి సమభాగాలుగూర్చి ప్రాద్దుతిరుగు చెట్టువేళ్లు, వావిలివేళ్లు, తులసిఆకు, దింఠెనవేళ్లు, కూరనెల్లిచెట్టువేళ్లు అల్లము, చిత్రమాలము, తక్కినెల్లిచెట్టువేళ్లు, వట్టినెల్లిచెట్టువేళ్లు, పిన్నగోరింటవేళ్లు కామంచినీనియొక్క రసములచేతనున్న, పంచపిత్తములచేతనున్న భావనచేయవలెను. 3దినములు మర్దనచేయవలయును. పిమ్మటదానినిఅంధమూషయందుంచి వాలుకాయంత్రమందొకదినము పచనముచేసి దానినితీసిచూర్ణముచేసి దానిలోనొకమాష మెత్తుచూర్ణమును అల్లపురసముతో తినవలయును వావిలివేళ్లతో గాని, దశమాలకషాయముతో గాని పుచ్చుకొనవలయును. దీనివలన అభిన్యాసమునశించును ఇదిసన్నిపాతములములలో నొకభేదము. దీనికేస్వచ్ఛందనాయకమనిపేరు. దీనికి పథ్యము మేకపాలు అన్నము తినిపించవలెను. రెండవపక్షము ఆవుపాలతోనైనానరే అన్నము తినిపించవలెను. పంచపిత్తములనగా నెమిలి, చేప, పంది, మేక, బట్టె ఈజంతువులచేదులు. దశమాలము అనగా మారేడు, తక్కినెల్లి, దుందిలము, గుమ్మడి, కలిగొట్టు, కోలపొన్న, నేలపొన్న, చిన్నములక, పెద్దములక, పల్లెరు ఈ అన్ని చెట్లయొక్కవేళ్లు దశమాలము అనబడును. పంచలవణములనగా, సైంధులవణము, సౌవర్పలవణము, కాచలవణము, బిడాలవణము, సముద్రలవణము ఇవిగన్నులవణములు.

జయమంగళరసము.

సూతభస్మాభ్రకారంతార ముండతీక్షణాణిమాషీకం । వహ్నిటంకణశ్రావ్యం సమగసమర్థయేద్దినం॥ 332 ॥ పాతానిర్గుండ్డికాషష్టి బిల్వమూలకషాయకైః । తతోమూషాగతంరుద్ధ్వా విపచేద్బాధరేపుటే॥ 333 ॥ మాషైకందశమూలస్య కషాయేణప్రయోజయేత్ । అంజనేనాధవాసస్నాన్యేత్ సన్నిపాతంజయేజ్జ్వరం॥ 334 ॥

తా. రసభస్మము, అభ్రకము, అర్ధశము, కపాలభస్మము, ఉక్కుభస్మము, హేమాక్షికములు, చిత్రమాలము, వెలిగారము, శొంఠి, సిప్పలి, మిర్యాలు ఇవన్ని సమభాగములుగూర్చి చిరిబొద్దివేళ్ళు వావిలివేళ్ళు మారేడువేళ్ళు వీనికషాయములతో నొకదినము

మర్దింపవలయును. తర్వాత దానిని మూషలోనుంచి చీలమన్నిచ్చి భూపరపుటమందు పవనము చేయవలెను. దానినితీసి దశమూలకపాయముచేతను 1 మాష మెత్తు జౌషధమును ప్రయోగింపవలయును. కలికముచేతగాని నన్యమువలనగాని నన్ని పాతజ్వరము హరించును.

నన్యజై రవరసము.

మృతసూతార్క తీక్షణి టంకణంఖర్పరంసమం । నప్యోషమర్కదుగ్ధేన దినంసమృద్ధయేద్దృఢం ॥ అర్కతీరయుతంనన్యం నన్నిపాతహారంపరం॥ 332॥

తా. రసభస్మము, తామ్రభస్మము, తీక్షణభస్మము, వెలిగారము, ఖఫరి, శొంఠి, పిప్పలి, మిర్యాలు ఇవి సమభాగములు గూర్చి జిల్లేడుపాలతో నొకదినము దృఢముగా మర్దించి దానిని జిల్లేడుపాలతో నన్యముచేయవలెను. నన్ని పాతములు హరించును,

నన్యము చేయుటయనగా రోగిని వెలకిల పరుండబెట్టి యీయకాషధమును జిల్లేడుపాలతో పలచనగా జేసి ముక్కురంధ్రములందు జారవిడుచుట.

ఆనందజై రవరసము.

సూత్రతీక్షకణాగంధ మేకాంశంజయపాలకం । నర్వైస్త్రి గుణితం జంభవారిష్ట్యందినాప్తకం । నేత్రాంజనెనహంత్యాశు సరోష్వద్రవముల్బణం॥ 33౩॥

తా. పాదరసము, ఉక్కుభస్మము, పిప్పళ్ళు, గంధకము, నేపాళాలు ఇవన్ని సమభాగాలు పెట్టి వీని మెత్తములో 3 రెట్లు నిమ్మపండ్ల రసముగుఱ్ఱున్న వేసి 8 దినములు గట్టి మర్దన చేయవలయును. దీనిని కన్నులకు కలికముచేయగానన్ని యుపద్రవములు హరించును.

మోహాస్థసూర్యరసము.

గంధశౌలనాంభోభిర్ద్రయేద్యామమాత్రకం । తస్యోదకేనసంయుక్తం నన్యంతస్ప్రతిబోధకం ॥ 33౪ ॥ మరిచేనసమాయుక్తం హంతితన్ద్రిప్రలాపకాణ్ ॥

తా. గంధకము, పాదరసము, ఉల్లిగడ్డల రసములో నొకజాము బాగామర్దించి ఆఉదకముతోగలిపి నన్యముచేయగా మత్తు ప్రలాపముగల సంధులు హరించును.

రసచూడామణి.

సూత్రభస్మ విమంత్రామ్రం జయపాలంసుగంధకం । హేమతైలేన సంమర్ద్య తతోలఘుపుటందదేత్ ॥ 3౩5॥ భావయేత్కాలకద్రావై రజా

మహిషమీనజైః । పితైఃపుష్కస్సప్తమితం విషధూమేనశోధయేత్ ॥ 3౩౬॥ సప్తవారంత్రివారంవా పశ్చాద్ద్రాణాభావయేత్ । రసచూడామణిస్సిద్ధః సాక్షాత్ శ్రీభై రప్రామహాః॥ 3౩౭ ॥ తతోస్యరక్తికాయంజ్యా ద్గుంజార్థంవార్ధనింబుయుక్ ॥

తా. రసభస్మము, నాభి, తామ్రము, నేపాళాలు, గంధకము, వీనిని సమభాగాలుగూర్చి హేమతైలముతో మర్దనచేయవలయును. (హేమాక్షిక తైలముతో) తర్వాత దానిని లఘుపుటమందు పచనము చేయవలెను. జుబ్బితకవీర రసములచేతనున్న మేక, దున్ను, చేప, వీనియొక్క చేదులచేతనున్న వేటువేటుగా నేడుపర్యాయములు భావన చేయవలయును, తర్వాత దానిని వనయొక్క పొడుముతో ధూపముచేయవలెను. ఈపాక 3 సార్లుగానిలేక 7 సార్లుగాని చేయవలెను. తర్వాత అల్లపురసములో భావనచేయవలయును. ఇటులజేయగా నిది రసచూడామణి యని సిద్ధముగాదగిన యాషధము ఇది భైరవునిచేత జెప్పబడినది. తర్వాత దీనిని గురిగించుముత్తు దీసికొని యుపయోగించవలయును. గురిగించునర ఆయనను నిమ్మపులుసుతో పుచ్చుకొన వలయును.

దీనివలనకుది రెడిరోగములు.

మహాఘోరేనన్నిపా తేనవేవాప్యనవేజ్వరే । జలావగాహనంకుర్యాత్సేచనంవ్యజనానిలైః॥ 3౩8॥ తత్త్రణాన్తజ్జనస్నానం కుంకుమంచంద్రచందనం॥ 3౩9॥ పత్థ్యంయధేస్థితంఖాద్యం స్వాదేదాక్షేతుదాడిమం । సితాంసముద్గకరసాం కాంజికస్నానమేవచ॥ 3౪0 ॥ శూలేగుల్కాగ్నిమాంద్యాదాగ్రహణ్యుదరపాప్తసు । వాతేసర్వాంగై కాంగ గతేవాప్యనిలైతథా ॥ 3౪1 ॥ ప్రసూతివాతేసామేవా స్వానుపానైః ప్రయోజయేత్ । రక్తదోషంవినాచైనం యోజయేద్వర్జయేదిహ ॥ 3౪2 ॥ తైలామ్లరాజికామీనాక్రోధశోకాఢ్యగంకృమం । బిల్వారనాశమృద్వీఫలవృంతాక మైధునం॥

తా. మహాఘోరమైన నన్ని పాతమునందలి జ్వరము సూతనమైనను ప్రాచీనమైననుసరే ఇట్టివారు దీని సుపయోగపర్చుకొనినయెడల స్నానముచేయించితిడిచివినసకట్టతో వినరించవలయును. వెంటనేస్నానముచేసి కుంకుమపువ్వు, పచ్చకర్పూరము, చందనము, వీనిని మైశూతఫూని ఇష్టమువచ్చినవస్తువులతో నన్నమును భుజింపవలయును. ద్రాక్షపండ్లు చెఱుసలు దానిమ్మపండుగింజలున్న రుచిచూడవచ్చును. పెసరకట్టు పంచదారలున్న కలితో స్నానముచేయవలయును, దేనికనగా శూల, గుల్మము, అజీర్ణము, గ్రహణి ఉదరము

సర్వాంగవాతము, ఏకాంగవాతము, సామాన్యవాతము, ప్రసూతివాతము, ఆమవాతము వీని కి వానివానికే చెప్పిన యనుపానములతో నివ్వవలయును.

రక్తచోషముచకు మూత్ర మియాశాషధము సుపయోగింపగూడదు. ఈయాషధము నుపయోగ పర్చుకొనునప్పుడు విడువవలసినవిస్తువులు. నూనె, పులుసు, ఆవాలు, చేపలు, క్రోధము, శోకము, మార్దగమనము, ఆయాసపడుట, మారేడు, కడుగు ద్రాక్షపండ్లు, పంకాయలు, మైధునము వీనిని జరుగునట్లు చేసుకోకూడదు. బాడబరసము.

పటునాపూరయేత్థాస్థలీం తన్న ధ్యైపటుమూషికాం | తన్న ధ్యైరా మచీమూషాం తన్న ధ్యైసూతకంక్షీపేత్ || 3౪౯ || విషంనిరల్పస్థసూతాం శం వారిణ్యాలోఽ్యస్వప్తభిః | పహ్నింప్రజ్వాలయెచ్చోగ్రం హతఽయామ చతుష్టయం || 3౫౦ || తద్భస్మ తిలమాత్రంతు దద్యాత్స ర్షేషుపాప్తను || గ్రహాణ్యాంజత రేశూలె మందాగ్నోపవనామయె | యు క్తమేతన్నిహంత్యేవ కు ర్యాద్బహుతరంతుభాం || 3౫౧ || తాపేశీతక్రియాంకుర్యాత్ బాడబాఘ్య రసోత్తమే | ఊర్ధ్వంస్వపూరఖండాని లవణస్యప్రతాపయేత్ || 3౫౨ || దార్ధ్యాయకూపికాయం త్రే భూఖగేనపునఃపచేత్ || 3౫౩ ||

తా. చేదుపొట్లతో నొకపాత్రను నిండించి దానిమధ్యను దృఢమైనమూసనునిల్పి ఆమూసమధ్య నింకొక్క రామచీమూసనునిల్పి దానిమధ్యను పాదరసము నుంచవలయును. ఆపాదరసముతో సమానముగా నాభినినుంచి నీళ్లలో నేడుసారులు జాడించి దానిని మూసలోనుంచి గాఢాగ్నియందు నాలుగుజాములు పచింపవలెను అటుతరువాత నాభ స్థమును దీసికొని నువ్వుగింజింత ప్రమాణముగల భస్మమును సర్వరోగములందును నివ్వవ వచ్చును. ఏవనగా, గ్రహిణి, జఠరము, కూల, అజీర్ణము, వాతరోగము, వీనిని ముఖ్యము గా నశింపజేయును. విశేషమైన యాకలికలిగించును. తాపము గానుండియుంపై శీతోప చారములు చేయవలెను. ఈ బాడబరసనెడి రసోత్తమమునందలిగుణము ఇదియె. దీనిమీ ద ఊష్ణరాళ్లంచవలయును. దారుడ్యము నిమిత్తము కూపికాయంత్రమందుంచి భూమి పుటమునందు మరల పచనము నేయవలయును.

సూచికాభరణరసము.

విషంవినాయంరసకర్పూరో నామసర్వరోగోపకారకః | విషంపల మితంసూతం శాణితంచూర్ణయేద్ద్యయం || 3౫౪ || తచ్ఛూర్ణంసంపుటే

కృత్వాకాచలి ద్దశరావయోః | ముద్రాంకృత్వాచసంశోష్యతశశ్శూల్యాం నివేశయేత్ || 3౫౫ || యూపత్సూచ్యాముఖేలగ్నం కూస్యానిర్యాతిభేషజం | తాపన్తాత్తోరసోదేయో మూర్ధ్నితేనన్నిపాతిని || 3౫౬ || ఊరేశ్రపహతే మూర్ధ్ని తత్రాంగుళ్యాచఘ్నయేత్ | రక్తభేషజసంపర్కాన్మూర్ధ్నా తోపిషాజీవతి || 3౫౭ || తథైవసర్పదప్తస్తు మృతాపస్థాపిజీవతి | యదాతా సోభవేత్తస్య మధురంత్రదీయతే || 3౫౮ ||

తా. విషములేకుండా రసకర్పూర మనునట్టిది సర్వరోగముల కుపకరించుచున్నది పసనాభి తు 3 పాదరసము తు 3 లున్న కలిపి ఈరెండును చూర్ణము చేయవలయును. ఆ చూర్ణమును సంపుటమందుంచి పిం గాణికళాయిగల మూకుడులయందుంచి ముద్రకనుజేసి దానినెండించి పిమ్మట పాంయ్యయందుంచవలెను తర్వాతను చీలమన్నిచ్చి దానిని పచనము చేయవలయును ఎంతవరకనగా పచనమగుచుండగా కుప్పెయొక్క మూతివద్ద నూదినుంచ గా లోపలియాషధ మాసూదికొనకు తగులుకొనువరకు ననగా లోపలినుండి ఎగిరి పైనుది మొననంటుకొనును అంతవరకు పచనముగావించి తర్వాత దానిని తీసివేయవలయును.

మూర్చ్ఛరోగియందును సన్నిపాతరోగియందును ఆయాషధమును సూదిమొనకు నం టుకొనునంతమాత్రము తీసి, తలకు పట్టువేయుటలో మంగలిక త్తివలన బయలుదేరిన రక్త ముతో మిశ్రమముచేసి వేలితో చమరవలెను. రక్తముయొక్కయు ఔషధముయొక్కయు సంపర్కమువలన మూర్చ్ఛనొందినవాడైనను జీవించును. ఆలాగుననె సర్పదప్తమైన వాడు మృతిబొందదగిన యవస్థలోనున్నప్పుడైనను శిరస్సునందు నీయాషధపు పట్టువలన సర్పవిషమూర్చ్ఛనడలి జీవించును. దీనివలన శరీరమంతయు తాప మెత్తినటుల తలినెనేని మధురవస్తువు తినిపించవలెను,

ఉన్నత్తరసము.

రసగంధకతుల్యాంశం దుత్తూరఫలజైర్ద్రవైః | మర్దయేద్దినమేకం తు తుల్యాంశంత్రికటుంక్షీపేత్ | ఉన్నత్తాఖ్యోరసోనామ్నా నస్యోస్యా త్సన్నిపాతజిత్ || 3౫౯ ||

తా. రసము గంధకము సమభాగాలు పెట్టి ఉన్నైత్తకాయ రసముతో 1 దినము మర్దించవలెను. దానిపైన అంతకు సమానముగా త్రికటువులును నుంచవలెను. తిరిగి మర్దించ వలెను. ఇది యున్నత్తరసము సన్నిపాతములందు నస్యముచేయుట కుపయోగించును.

భస్మేశ్వరరసము.

భస్మేశ్వరనిష్కంస్యా దారణ్యోత్పలకోద్భవం । నిష్కంత్రియం
చమరిచం విషంనిష్కం చచూర్ణ యేత్ ॥3౬౦॥ అయంభస్మేశ్వరోనామ్నా
సన్నిపాతనికృంతనః । పంచగుంజామితంభక్షే రాద్వ్యకస్యరసేనచ ॥ 3౬౧॥

తా. అడవియందలి యేరుపిడకలుదెచ్చి కాల్చి తెల్లని భస్మముచేసి ఆభస్మమున16
నిష్కములయెత్తున్న మిరియాలు 3 నిష్కములెత్తున్న నాభి 1 నిష్కములెత్తున్న తూచి
చూర్ణము చేయవలెను, ఇది సన్నిపాతములను అడంచును. 5 గురిగింజల యెత్తుదీసి అల్ల
ము రసముతో భక్షింపవలయును.

ఇతి జ్వరాణాంసాధారణ్యం.

అథ అతిసారే.

దరదంపత్సనాభంచ మరిచంటంకణంకణాం । చూర్ణయేత్సమభాగే
న రసోహ్యనందభై రవః ॥ 3౬౨॥ గుంజైకంవాద్విగుంజాంవా బలంజా
త్వాప్రయోజయేత్ । మధునాలేహయేచ్ఛాను కుటజస్యఫలత్వచం ॥3౬3॥
చూర్ణితంకర్షమాత్రంతు త్రిదోషోత్థితసారజీత్ । దధ్యన్నందాపయేత్ప
త్త్యం గవ్యజంతక్రమేవవా ॥ 3౬౪ ॥ పిసాసాయాంజలంశీతం విజయాచ
హితానిశి ॥

తా. ఇంగిలీకము, ఐసనాభి, మింఝలు, వెలి గారము, పిప్పళ్లు ఇవన్ని సమభాగాలు
చూర్ణముచేసినట్లుయితే ఇదే ఆనందభైరవరసము. దీనిని గురిగింజ ప్రమాణముగాని రెండు
గురిగింజలయెత్తుగాని రోగియొక్క బలాబలములెరిగి నడిపించవలయును దానిని తేనెలో
గల్పి నాకించవలెను. తర్వాత కొడిసెపండు తొక్కలను చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమును
కర్ష మెత్తు తినిపించవలెను ఇది త్రిదోషములవలన గలిగిన యతిసారములను హరించును
వీరికి పత్థ్యము బట్టె పెరుగుఅన్నము అదిలేకపోతే ఆవు మజ్జిగ అన్నమును పెట్టించవలె
ను. దాహ సైనస్పృహ చల్లఃస్థిత్వవలెను. రాత్రియందైతే తక్కిలిచెక్క యివ్వవలెను.

మృతసంజీవనీరసము.

చికిత్సితేగ్రహణ్యాయై రసాయోగాశ్చక్రీర్తితాః । అతీసారంచ
యేహన్యర్థీ పమంత్యనలంన్యణాం ॥ 3౬౫ ॥ శుద్ధనూతం సమంగంధం
సూతపాదంవిషంక్షిపేత్ । సర్వతుల్యంమృతంచాభ్రం మర్ద్యందుత్తూర

జైర్ద్రవైః ॥ 3౬౬॥ సర్వాత్యోశ్చద్రవై ర్వామం కమాయేణాధ భావయే
త్ । ధాత్రీచాతివిషాముస్తా శుంకీబాలకజీరకం ॥ 3౬౭॥ యమాసీధాతకీ
శుంకీ పాతాపత్థ్యాకణాన్వితా । కుటజస్యత్వకృబీజం కపిత్థందాడిమంతి
లాః ॥ 3౬౮॥ ప్రత్యేకంకర్షమాత్రంస్యా కల్మితం క్వధితంజ్వలైః । క
ల్మాచ్చతుర్గుణంతోయం క్వాభ్యంపాదావశేషితం ॥ 3౬౯॥ అనేనత్రిదిసం
భావ్యం పూర్వోక్తంమర్దితంసం । రుధ్వాతద్వాలుకాయంత్రే క్షణంమృ
ద్వగ్నినాపచేత్ ॥ 3౭౦॥ మృతసంజీవనోనామ్నా రసాగుంజాచతుష్టయం ।
దాతవ్యమనుపానేన చాసాధ్యమపి సాధయేత్ ॥ 3౭౧ ॥ నాగరాతివిషా
ముస్తా దేవదారువచాకణా । యమాసీవాలకంధాన్యం కుటజస్యత్వచా
భయా ॥ 3౭౨॥ ధాతకీంద్రయవాబిల్వ పాతామోచారసంసమం । చూర్ణి
తంమధునాలేహ్యమనుపానంసుఖావహం ॥ 3౭3॥

తా. గ్రహణీచికిత్సయందు యేరసములుయే యోగములు చెప్పబడునో ఆయాష
ధములే అతిసారమునున్న పోగొట్టును, ఆకలి గలిగించి సుఖమిచ్చును.

సాపరసము ౧ పాలుగంధకము ౧ పాలువననాభి పాతికపాలుంపవలెను. ఈ
అన్నిటికి సమానము అభ్రకభస్మమునుంచికొన్న మైత్త ఆకులరసముతో మర్దించవలెను. సర్వా
క్షి వేశ్లరసముతో నొకజాము మర్దించి ఆముద్దను ఈ క్రిందజెప్పిన వస్తువుల కషాయములో
భావనచేయవలెను.

ఉళిరికపస్ప, అతివన, తుంగముస్తలు, శొంఠి, కురువేరు, జీలకర్ర, వామము, ఆరెపువ్వు
ఆగకుశొంఠి, చిరిబొద్దివేళ్లు, కరక్కాయలు, పిప్పళ్లు, కొడిసెచెక్క, కొడిసెగింజ, వెలగవే
ళ్లు, దానిమ్మవేళ్లు, నువ్వులు ఇవిన్నికర్షమాత్రము చూపునవేసి ముద్దచేసి కషాయము
కాచవలెను. ఆముద్దకంటే నాలుగు రెట్లు నీరుపోసి నాల్గోవంతు మిగులువరకు కాచవలె
ను. పూర్వము ఉమ్మైత్తరసముతోను సర్వాక్షిరసముతోను మర్దించినముద్దను ఈ కషాయ
యమునందు 3 దినములు భావనచేయవలెను (అనగా నానపెట్టవలెను) దానిని తీసి ఒక
సంపుటమందుంచి చీలమన్నిచ్చి వాలుకాయంత్రమందు క్షణమాత్రము (మృదువయిన
అగ్నియందు) పచనముచేసేది. (వాలుకాయంత్రమునందుంచిన యిసుకయంతయు బా
గాకాలిన తర్వాత క్షణమాత్రము పచనముచేయవలెననిభావము) ఇది మృతసంజీవనియనె
డు నౌషధము. ఈరసము ౪ గురిగింజలెత్తును (తగిన) యనుపానముతో నివ్వగా నెంత
యసాధ్యమైన రోగముయినను సాధ్యముగానగును. తగిన యనుపానమనగా-శొంఠి, అతి

వన, తుంగముస్తలు, దేవదారు, వన, పిప్పళ్లు, వామం, కరుచేరు, ధనియాలు కొడిసెపండు చర్మము, కరక్కాయలు, ఆరెపువ్వు, కొండమల్లి, మాచేడు, చిరిబొద్దివేళ్లున్ను అరటిదుంప, ఇవన్ని సమభాగాలు మార్గించి తేనెతో నాకించిన నిది మంచీయనుపానము.

కనకసుందరరసము.

శుద్ధసూతంసమంగంధం మరిచంటంకణంతథా | స్వర్ణబీజంసమం మర్ద్యం భృంగద్రావైర్దినార్ధకం || 32౪ || సూతతుల్యంవిషంయోజ్యం రసః కవకసుందరః | యుక్తోగుంజాద్వయంహన్తి వాతాతీసారమద్భుతం || 32౫ || దధ్యన్నందాపయేత్పథ్యం ఆజంవాధగవాందధి ||

తా. శుద్ధిచేసినపాదరసము, గంధకము, మిర్యాలు, వెలిగారము, సమభాగములు ఉష్ణైత్తిగింజలు ఇవర్పిటియంతభాగము చేర్చవలెను, గుంటకలగర రసముతో దినముపూట (12జాములు) మర్దించవలయును, మొదటపెట్టిన పాదరసముతో సమానముగా నాభిని పెట్టి మరిన్ని మర్దించవలయును. దీనికి కనకసుందర రసమనిపేరు, ఇదివాతాతి సారములను హరించును, 2 గురింజల యెత్తుకంటె నెక్కువయివ్వగూడదు, దీనిని పుచ్చుకొను రోగికి పథ్యమేమనగా పెరుగుఅన్నము తినవలెను ఆపెరుగైనా మేకదిగాని ఆవుదిగాని కావలెనుగాని యింకొక్కటి పనికిరాదు, ఇది కనకసుందరరసము.

కారుణ్యసాగరరసము.

రసభస్మద్విధాగంధం తస్యతుల్యంమృతాభ్రకం | దినంసర్షపతైలే న పిష్ట్యాయామంవిపాచయేత్ || 32౬ || రసంమార్కవమూలోత్థేర్నిర్యాసైస్సంవిమర్ద్యచ | త్రితౌరపంచలవణ విషవ్రా్యపాగ్నిజీర్ణకైః || 327 || సచిత్రకైస్సమానాంశైర్మృక్తః కారుణ్యసాగరః | మాషద్వయంప్రయుంజీత రసస్యాస్యాతిసారకే || 32౮ || సజ్వరేవిజ్వరేవాధయా లచ శోణితోద్భవే | నిరామేశోధయుక్తైవా గ్రహణ్యాంసామపాలకః || 32౯ || అనుపానంవినా ప్యేష కార్యసిద్ధింకరిష్యతి ||

తా. రసభస్మం 1 పాలు, గంధకము 2 పాళ్ళు ఈమొత్తమంత ఆభ్రకభస్మము ఒక దినము ఆవనూనెతోనూరి 1 జాముపచనము చేయవలయును, గుంటకలగర వేళ్ళవలన బుట్టినరసము చేతనున్న బూరగచెట్టు వేళ్ళరసము చేతనున్న మర్దించిదానిలో తౌరత్రయము పంచలవణములు, వన, శొంఠి పిప్పలి మిర్యాలు, ఆశోకపు పువ్వు, జీలకఱ్ఱ, చిత్రమాల

ము ఇవన్ని సమభాగాలుజేర్చి సిద్ధపరచబడినది కారుణ్యసాగర మనెకేరుగలది. దీనిని రెండు మామములయెత్తు ప్రయోగించగా జ్వరముతోనుండినా సరే జ్వరములేకనాసరే కలిగిన అతిసారమును నివర్తిచేయును. రక్తమువలన గలిగిన శూలలయలదును, అమములేక పోయినను, శరీరము, సంజగిగిన దానికీన్ని గ్రహణిరోగమందున్న అనుపానవిశేషములతోని వ్యవలయును. అనుపానములేకండా యిచ్చినను కార్యసిద్ధి కరమగుచున్నది.

బృహన్నాయికాచూర్ణము.

చిత్రకంత్రిఫలావ్రా్యం విడంగంరజనీద్వయం | భల్లాతకంయ మానీచ హింగుర్ల వణపంచకం || 32౯ || గృహభూమోవచాకుప్తం ఘన మత్రచగంధకం | తౌరత్రయంచాజమోదాపారదంగజపిప్పలీ || 3౩౦ || ఏతేషాంచూర్ణితంయావ త్తావచ్ఛక్రాశనస్యచ | అభ్యర్చ్యనాయికాం ప్రాత నిోగినీంకామరూపిణీం || 3౩౧ || బిడాలపదమాత్రంతు భక్షయే దస్యగుండకః | నుందాగ్నికాసదుర్ణామ స్త్రీహాపాండు చిరజ్వరా || 3౩౨ || ప్రమేషోధవిష్టంభ సంగ్రహగ్రహణీహరః | సర్వాతీసారశమనః సర్వశూల వినాశనః || 3౩౩ || ఆమవాతగదోచ్ఛేదీ సూతికాతంకనాశనః | నైతస్త్వి న్వాధయస్సంతి వాతపిత్తకఫోద్భవాః || 3౩౪ || కాష్ఠమపుష్పదలేతస్య భక్షణాద్యాతిజీర్ణతాం | వార్యన్నంచకమాయంచ స్నానం శిశితభోజ నం || 3౩౫ || కాంజికామ్లంసదాపత్థ్యం దగ్ధమీనంతథాదధి | తస్మాదసాన దాసేవ్యాగుండకోనాయికాకృతః || 3౩౬ || అత్రరజనీద్వయస్థానే జీరక ద్వయమితికేచిత్ పఠంతి ||

తా. బృహన్నాయికా చూర్ణమున కుపయోగించువస్తువులు. చిత్రమాలము, కరక్కాయలు, తాడికాయలు, శిశిరకపష్ప, శొంఠి, పిప్పళ్లు, మిర్యాలు, వాయువిశంగాలు, మండపసుపు, కస్తూరిపసుపు, * నల్లజీలకఱ్ఱ, * తెల్లజీలకఱ్ఱ, నల్లజీడిగింజ, వామము, ఇంగువ, పంచలవణాలు, కరుమాపము, వన, చెంగలవ్రోష్ట, చిట్టివేళ్లు తుంగముస్తలు, గంధకము, తౌరత్రయము, ఖురాసానివాము, పాదరసము, పెద్దపిప్పళ్లు, ఇవన్ని సమభాగాలు.

వీని అన్నిటియొక్క చూర్ణముతో సమానముగా వాచిలిచెక్కగాని వేళ్లుగాని చూర్ణముచేసి దానినికలపవలయును. ఇట్టిచూర్ణమును రోగికిచ్చు నపుడు వైద్యుడు ముందుగా

ఈగుర్తుగలవి రెండును పసుపులు రెండింటికి బదులుగా చేర్చుకోవలెను.

కామసూపురాల్లె యోగీశ్వరురాలైన నాయికాడేవిని ముందుగా ప్రాతఃకాలమం దు పూజించి ఓల్లి అడుగు పరిసూణముగా చేతినిపట్టునని దానిలో నిమిడి వచ్చినంతచూ ర్ణమును దీసికొని భక్షించవలయును దీరివలన కుదురునట్టి రోగములెవ్వియనఁ గా అజీర్ణ ము, కాస, మూలవ్యాధి, ఉబ్బసము, పాండువు, పుంఠజ్వరము, ప్రమేహము, నంజునీ రు, కడుపుబ్బుట, గ్రహణివిచేసము, నొప్పియు, వీటిని హరించును. అన్నివిధములయిన అతిసారములను పోగొట్టును సమస్తశూలలను నశింపజేయును ఆమవాతమును పోగొట్టును బాలింత సంబంధమైన వాతమును పోగొట్టును. దీనిని పుచ్చుకుంటూవుంటె వాతపిత్తకఫ ముల సంబంధమైన యేరోగములున్ను జేరవు. కొయ్యలవైనా తినినట్లయితే జీర్ణములగు నంత జతరాగ్ని చుద్దీపించును. ఈరోగికి పత్థ్యమేలాగంటె-నీళ్లలోనున్న అన్నము న్ను వగరుపస్తవులున్ను స్నానముచేయడమున్ను మాంసభక్షణమున్ను పుల్లగంజిలోని యన్నమున్ను కాల్చినచేపలన్ను ఎప్పుడున్ను పథ్యము పెరుగున్ను పత్థ్యమేయయి యున్నది ఈనాయికచేత చెయ్యఁబడిన చూర్ణముఎల్లప్పుడు సేవింపదగినది. ఇందు పసు పులు రెండని చెప్పియున్నచోట రెండుజీలకఱ్ఱ లని కొందరు వైద్యులుచెప్పినారు అది నిన్ని అంగీకరించవచ్చును. లేక అవిరెండున్ను ఇవిరెండున్ను వేయవచ్చును. శక్రాశనమును పదమునకర్థము. వావిలియుని వ్రాసియున్నది. ఇందుకురాతినున్న మనికొందరర్థముచెప్పిరి.

పంచామృతపర్వటీ.

అష్టాంగంధకతోలకారసదళంలోహంతదర్శంశుభం లోహఙ్గంచవరా భ్రకంనువిమలం తామ్రంతఘాభార్ధకం । పాత్రెలోహమయేచమర్ద నవిధౌ చూర్ణీకృతశ్చైకదా ద్రవ్యావాదరవహ్ని నాతిమృదులాపాకంవి దిత్వాదలే । రమ్భాయాలఘుచాలయేత్పటురియం పంచామృతాపర్వ టీ॥ 3౮-౨॥ ఖ్యాతాతేంద్రఘృతాన్వితా ప్రతిదినంగుంజాద్వయంవృద్ధితః । లోహేమర్దనయోగతఃసునిపులం భక్ష్యక్రియాలోహవతో । గుంజాష్టావధ వాత్రికంత్రిగుఃశితం సప్తాహమేవంవిధిః॥ 3౮-౩॥ నానావర్ణగ్రహణ్యామరు చినముదయె దుప్తదుర్నామకేపి । ఛర్ద్యాందీర్ఘాతినా రేజ్వరభవకలితే రక్త పిత్తైక్షయేశివృష్యాణాంవృష్యదాం గేవలిపలితహారానేత్రరోగై కహంత్రితు ల్యాందీ ప్తిసిరాగ్నిం పునరపినరకంరోగి దేహంకరోతి॥ 3౮-౪॥

తా. గంధకము ౮ తులాలు పాదరసము ౪ తులాలు లోహము తు ౪ లు శ్రే ష్టమైన యభ్రకముతు ౨లు తామ్రభస్మము ౧ తులము పీనినన్నిటిని లోహపాత్రయందు

జేర్చి ఒకపర్యాయమేమర్దనచేసి అద్రవ్యమును లేగుకట్టెలబొడ్డులతో లేగుకట్టెలు పొయ్యి క్రింద పెట్టి కాల్చిగాని అతిమృదువుగా పాకముచేసి పాకము నెఱింగి దీనినితిసి ఆరటిఆకు యందు పరచవలయును కొంచెము కదల్పవలెను ఇజే పంచామృత పర్వటియనంబడును. ఈపంచామృతపర్వటిని దినము రెండుగురువింద గింజలప్రమాణమున తేనెతోగాని (నేతి తోగాని)కలిపి పుచ్చుకొనవలెను మర్దనయోగనమువలన లోహమందుయేదేవత్వ్యము చెప్పబడ్డదో ఆపత్వ్యమే దీనికీన్ని జరపవలెను. జేషధము పుచ్చుకొనుటలో మొదటి రోజును రెండు గురుగింజలుయెత్తు రెండవరోజున మూడుమూడవరోజున నాలుగు ఈ లాగున యేమూరోజులవచ్చు జరిగించవలెను. అప్పటికి వీరివృద్ధి యొనిమిదిగురిగింజలయెత్తు గాని తొమ్మిది గురిగింజలయెత్తుగాని అంతకంటె మెచ్చుకొండకూడదు. దీనివలన కుదురు రోగముల వివరము. నానావర్ణములయిన గ్రహణి, అరుచి, మూలశంక, చర్ది దీర్ఘకాల, అతిసారము, జ్వరయుక్తమైన రక్తపైత్యము, క్షయరోగము, శుక్లనప్తము శరీరకృశత్వము, శరీరఃసుముడతలుపడుట, నేత్రరోగమును హరించునుమరియుశరీరమునకు కాంతిగలుగజేసి నీరమైన జతరాగ్ని కలుగునట్లుచేసి కృశించినరోగియొక్క దేహమును యెప్పటివలె దృఢ మైన దానిగాజేయును. ఇది పంచామృతపర్వటీ.

అల్పనాయికాచూర్ణము.

త్రిశోణంపంచలవణం ప్రత్యేకంత్యూషణంపిచుః । గంధకాణ మాషకానష్టా చతురోమాషకాణరనాతో ॥ 3౯-౦॥ ఇంద్రాశనాత్పలంశా గా త్రితయాధికమిష్యతే । ఖాడేన్తిశ్రీకృతాచ్ఛాన మనుపేయంచకాంజి కం । మాషకాదిక్రమేణైవ మనుయోజ్యరిసాయనం ॥ 3౯-౧॥ అత్యంతా గ్నికరంచాత్ర భోజనంసర్వకామికం । ప్రసిద్ధయోగినీనాయీ ప్రోక్తం చూర్ణంరసాయనం ॥ 3౯-౨॥

తా. పంచలవణములున్నూ ఒక్కొక్కటి మూడుశాణములయెత్తున్నూ శొంఠి ఓష షములయెత్తున్నూ పావరసము నాలుగుమాషములయెత్తున్నూ వావిలివేళ్లు ఒకపలము మూడుశాణములకంటె అధికముగా నుంచవలెను ఇవి యన్నియుకలిపి చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణములోనుంచి ఒక్కొక్కాణమెత్తు తీసుకొని భక్షించవలెను. దీనికి అనుపానము కలి! ఇది అత్యంతమైనజతరాగ్నిని కలుగజేయును. ఇదిరోజుకుమాష మెత్తుచొప్పవనా చ్చుచేయుచు యేడుమాషములకంటె ఎక్కువచూర్ణములేకుండా భక్షించవలెను. భోజన

మునందు ఆన్ని ఎన్నువులు భుజించవచ్చును. ఇది ప్రసిద్ధమైన యోగినీనామక చెప్పినటువంటి చూర్ణమయియున్నది.

హంసపోటలీరసము.

దగ్ధాంకపర్దకాంపిష్ట్యా త్యూర్యషణం టంకణంవిషం | గంధకంశుద్ధ సూతంచ తుల్యంజంబీరజైర్ద్రవై || 3౯-3 || మర్దయేత్ భక్షయేన్నాపం మరిచాస్యంలిహేరను | నిహంతిగ్రహణీరోగం పత్యంతక్రాదనంహితం || 3౯-౪ ||

తా. గవ్వలుకాల్చినభస్మమున్ను శొంఠి, సిప్పలిమిరియాలున్ను వెలిగారము, నాభి, గంధకము పాదరసము ఇవియన్నియు సమభాగములు పెట్టిమారి నిష్కపండ్లరసముతో మర్దనచేయవలెను. ఆమర్దనచేసినజాషణమును ఒకమాన మెత్తుతీసి భక్షించవలెను ఆనంతరముందు మరిచాశ్యమును నాకవలెను. (తేనె) ఇదిహంసపోట లీరసము.

గ్రహణీక వాటరసము.

తారమాక్షికహేమాని సారశ్చైకైకభాగితాః | ద్విభాగోగంధక స్సూత స్త్రిభాగోమర్దయేదిమాణ || 3౯-౫ || కపిత్థస్వర సైర్లాఙ్గం మృగశృంగీ తతఃషీపేత్ | పుత్రున్నధ్యపుటేనైవ తతఉద్ధృత్యమర్దయేత్ || 3౯-౬ || బలారసైస్సప్తవారాన పామార్గరసైస్త్రిభాగోధ్రవతివిషాముస్తాధాతకీంద్రయవాయుతాః || 3౯-౭ || ప్రత్యేకమేతత్స్వరసై ర్భావనాస్యాస్త్రిభాత్రిధా మాషమాఘోరసోదేయో మధునామరిచైస్తథా || 3౯-౮ || హన్యాత్సర్వాసతీసారాః గ్రహణీసర్వజామపీ | కవాటిగ్రహణీరోగే రసోయంవ ప్నిదీపకః || 3౯-౯ ||

తా. వెండిభస్మము, ముత్యభస్మమును, సువర్ణభస్మము, తుంబుర్లు, ఇవియొక్కొక్క భాగము గంధకము ౨ భాగములు, పాదరసము ౩ భాగములు వీనినన్నిటినిజేర్చి వెలగకాయ లేతగుజ్జారసముతో కట్టిగామర్దనచేయవలయును, తర్వాతదానిని ఒకమృగముయొక్క కొమ్ముతో జ్విల్లిలో బెట్టియుంచి దానికిచీలమన్ను యిచ్చిమద్యముపుటము పెట్టవలెనుపుట మైనతర్వాతను దీనిచిన్న ముత్రవపులగపు వేళ్లరసముతో నేడుపర్యాయమువర్ధించవలయును. ఉత్తరేణు వేళ్లరసముతో మూడుపర్యాయమువర్ధించవలయును ఇది ప్రత్యేకముగా వానియొక్కనిజరసములచేతను భావనచేయవలెను అవియేవియనగా లూద్దుగచెక్క అతివన తుంగముస్తలు ఆరెచెక్క కొడికపాల తిప్పతీగెయున్ను, దీనినిమాషమాత్రముతీసి మిరియాలచూర్ణముతో

కలిపి తేనెతో యిప్పించవలెను. ఇదిఅన్నివిధములయినఅతిసారములనున్ను అన్నివిధములయినగ్రహణులనున్ను పోగొట్టును. ఆకలి వృద్ధి చేయును ఇదేగ్రహణీక వాటము.

గ్రహణీవజ్రక వాటరసము.

మృతసూతాభ్రకంగంధం యవతొరంసటంకణం | అగ్నిమండం వచాంకుర్యా త్సూతతుల్యానిమాణసుధీః || ౪౦ || తతోజయంతీజంబీర భృంగద్రావై ర్విమర్దయేత్ | త్రివాసరంతతోగోళం కృత్వాసంశోష్య ధారయేత్ | లోహపాత్రేశనావంచతతోవ పరివియుద్రయేత్ || ౪౦ || ఆఘో వహ్నింశనైకుర్యాత్ యామార్ధంతతఉద్ధరేత్ | రసతుల్యామతివిషాం దద్యాన్తోచరంతథా || ౪౦-౨ | కపిత్థవిజయాద్రావై ర్భావయేత్సప్తభా వృధా | ధాతకీంద్రయవాయుస్తా లోద్రవతివిషామృతాః || ౪౦-౩ || ఏతద్రవై ర్భావయిత్వాదిన్త కంచవిశోధయేత్ | రసంవజ్రక వాటాఖ్యం మూషై కంమధునాలిహేత్ || ౪౦-౪ || వహ్నింశంఠింవిడంబిల్వం లవణంచూర్ణయే త్సమం | సిజేదుష్టాంబునాచాను సర్వజాంగ్రహణీంజయేత్ || ౪౦-౫ ||

తా. నాభి, పాదరసము, అభ్రకము, యవతొరము, వెలిగారము, సెల్లివేళ్లు, వన, ఈరెంటిని పాదరసముతో సమానముగా పెట్టవలెను. తరువాత తక్కిలిఆకు, నిష్కపండ్లు, గుంటగలగర, వీటిరసములచేతను ఒక్కొక్కరసముతో ఒక్కొక్కరోజు చొప్పున మూడురోజులువర్ధించి దానినికొకముద్దగాజేసి కొంచెముయెండించి ఒకఱునుపపాత్రయందుంచి ఒకమూడుమూతవేసి పైనశీలమన్నిచ్చిబంధించవలెను. దానిని ఒకపాయిమీద పెట్టి దాని క్రింద మెల్లగా చిన్నమంటపెడుతు ఒక యర్ధమామము పచనముచేసి తీయవలెను. నిష్కటరసముతో సమానముగా అతివనమున్ను అరటిదుంపరసమున్ను వెలగకాయరసమున్ను తక్కిలివేళ్లకసమున్ను ఒక్కొక్కరసములో యేడేసిపర్యాయములు భావనచేయుచుండవలెను అంతట ఆరెవేళ్లు, కొడికపాల, తుంగముస్తలు, లూద్దుగవేళ్లు, అతివన, తిప్పతీగ, ఈఅన్నిటిరసమును యేకముచేసి దానిలో ఒకదినము భావనచేసి యెండింపవలెను. ఇది గ్రహణీవజ్రక వాట మనేరసము. దీనిని ఒక్కమాషము ప్రమాణముగా తేనెతో సరగదీసి పుచ్చుకొనవలెను. ఇదిపుచ్చుకోగానే అనుపానము పుచ్చుకొనుటకు చిత్రమూలము, శొంఠి, బిడాలవణము, మారేడుగుజ్జా, సముద్రలవణము, వీటినిచూర్ణముగాజేసి దగ్గిరయుంచు కొని గ్రహణీవజ్రక వాటరసము పుచ్చుకొన్నతోడనే ఈచూర్ణమును వేడినీరులోకలిపి తాగవలెను. దీనివల్లననుష్టగ్రహణులు పోవును.

గగననుండరరసము.

రసగంధాభ్రకాణాంచ భాగానేకద్వికాష్టకాణా సంచూర్ణస్వరస్వ
రోగేషు యుగజ్యాద్యన్న చతుష్టయం॥౪౦౬॥ గ్రహాణీక్షయగుల్ఫారోఘేహ
ధాతుగతజ్వరాణా నిహంతిసూతరాజోయం మండలేకస్య సేవయా॥ ౪౦౭॥

తా. పాదరసము ఒక పాలు, గంధకము రెండుపాళ్లు, అభ్రకము యెనిమిదిపాళ్లు,
వీటిని చూర్ణముచేసి సర్వరోగములయందును నాలుగువల్లములయెత్తు యివ్వవలెను. దీనిని
మండలము దినములు సేవించుటచేత గ్రహణి, క్షయము, గుల్మము, మూలశంక, మేహ
ము, శుక్లగతజ్వరములు, ఇవియున్నయు హరించును.

పూర్ణాభ్రకరసము.

సూతంగంధంచాశ్వగంధాం గుడూచీంయష్టితోయే మర్దయే దేక
ఘనం । క్షుద్రంశంఖంహక్తికంలో హక్తిట్టం భస్మీ భూతంసూతతల్వం
దద్యాత్ ॥ ౪౦౮॥ భూకూష్మాంధై ర్వాసరం తద్విమర్ష్యాద్దోశంకృత్వాభూద
రేతంపుటేత్తు । చూర్ణంకృత్వానాగవల్లీ రసేనదద్యా దేవంమర్దయైత్వైక
మాషం॥ ౪౦౯॥ మధ్వాజ్యాభ్యాంపూర్ణ చంద్రం రసేంద్రంపుష్టింవీర్యందీప
సంచైవకుర్యాత్ । ప్రాయోయోజ్యంపి త్తరోగేగ్రహణ్యామరోఘోగేపి త్తలే
ఫ్రాలయుక్తం । స్త్రీణాంతాపేశాల్పలీసీరయుక్తం మాత్రామానంకా
లదేశంవిభజ్య ॥ ౪౧౦॥

తా. పాదరసము, గంధకము, పెన్నేరుదుంపలు, తిప్పనత్తు, వీటిని సమభాగము
లు చేర్చి అతి మధురపురస్కృతో ఒకదినము మర్దనచేయువలెను. తరువాత చిరుశంఖము
లు, ముత్యములు, కీటిభస్మములున్న మండూరమున్నూ పాదరసముతో సమానముగా
భాగములు పెట్టియేకచూర్ణముచేసి నేలగుమ్మికి రసముతో ఒకవారము మర్దనచేసి
దానిని ముద్దగాజేసి భూధరపుటమునందు పెట్టవలెను దానిని తీసి తిరుగ చూర్ణముచేసి
తమలపామరసముతో ఒకదినము మర్దనచేయువలెను దానిని ఒక మాష మెత్తు తీసితే నె
నెయ్యి, వీటి ఆనుపానముతో యివ్వవలయును. దీనివలన శుష్టి, వీర్యము, దీపనము కలు
గును దీనిని తరుచుగా పిత్తరోగమందును గ్రహణియందును మూలశంకయందును ఉప
యోగపరచవలెను. కేవలపైత్యమందు బోశ(బాలింతబోలు)సహితముగా యివ్వవలయును.
స్త్రీలకు తాపముగలిగినప్పుడు బూరుగ వేళ్లరసముతో యివ్వవలయును. మాత్రపరిమాణము దేక
కాలముల నేరిగి యివ్వవలెను. ఇది పూర్ణాభ్రకరసము.

త్రిసుందరరసము.

శుద్ధసూతంమృతంచాభ్రం గంధకంమర్దయేత్సమం । లోహపాత్రే
ఘృతాభ్యక్తే క్షణంమృద్వగ్నినాపచేత్ ॥ ౪౧౧॥ చాలయేల్లోహదండేన
అవతార్యవిభావయేత్ । త్రిదినంజీరకక్వాథై ర్వాషైకంభక్షయేత్సదా ॥
గ్రహాణీశాంతిమాయాతి సర్వోపద్రవసంయుతా॥ ౪౧౨॥

తా. పాదరసము, అభ్రకభస్మము, గంధకము ఇవి యన్నియు సమభాగములు
గూర్చి నీళ్లతోమర్దించి నెయ్యిపూసిన లోహపాత్రయందుయుంచి మృదువగు యగ్నిచే
క్షణమాత్రము పచనము చేయవలెను పచనము చేయునప్పుడు లోహపుకడ్డితో కలుపవ
లెనుతర్వాత దానినిదించి జీలకరకషాయమునందు మూడుదినములు భావనచేసిన తర్వాత
మాషమాత్రప్రమాణముగల ఔషధమును తీసుకురి భక్షించుచుండవలెను (మాషమన గారెం
డుగురిగింజలన్నర తూనికగలది) దీనివలన గ్రహణిసంబంధమైన అన్నియుపద్రవములు
నశించును.

మధ్యనాయికాచూర్ణము.

కర్షంగంధకమర్ధపారద యుతంకుర్యాచ్ఛుభాంకజ్జలిం । ద్వ్యతౌం
శంత్రికటోశ్చపంచలవణాత్ సార్ధంచకర్షంపుధక్ ॥ ౪౧౩॥ సార్ధాక్షుంద్విప
లంవిచూర్ణమస్థణంశక్రాశనామ్మిశ్రితాంఖాదెచ్ఛాణమతోను కాంజిక
పలం మందాగ్నిసందీపనం ॥ ౪౧౪॥ స్వేచ్ఛాభోజనతోరసాయన మిదంచూ
ర్ణాదితోవద్రవైః పేయూచ్ఛాత్రతుకాంజికంవదతిసామధ్యనాయీ యోగినీ
౪౧౫॥ త్రికాదోహన్ జ్వరకుష్మసాండుజత రాతీసారకాసక్షయస్త్రీహారోగ్రహణీ
ర్షయేస్త తి బలస్త్వత్యాయురోజప్రదం ॥ ౪౧౬॥ ద్వ్యతౌంశంప్రత్యేకం-
సార్ధాక్షుంసార్ధకర్షం-ద్విపలంచ ॥

తా. గంధకము గకర్ష మెత్తు పాదరసము అరకర్షముదీనినిఖజ్జలిగానూ రిముద్ద చే
యవలయును. శొంఠి, కర్షములు, సిప్పళ్లు, కర్షములు మిఠ్యాలు రెండు కర్షములు సైంధ
వలవణము ౧౪ కర్షము సౌవర్చలవణము ౧౪ కర్షము బిడాలవణము ౧౪ కర్షము, కాచ
లవణము ౧౪ కర్షమునముద్ర లవణము ౧౪ కర్షము వీని అన్నిటిమీదను వావిలి వేళ్లు చూణా
ము రెండుపలములువేసి, అన్నిటినిమిశ్రమము చేసి గఠాణమెత్తుదీని భక్షించవలెను వెంటనే
కలిగవలము పుచ్చుకొనవలయును దీనివలన మందాగ్ని, సందీపిత మగును. ఈరసాయనము

పుచ్చుకొనుటకు భోజనము నందు ఇచ్చా భోజనము చేయవలయును చూర్ణము పుచ్చు కొనుటయందు కేవలచూర్ణమయ్యెనేని మ్రింగుటకు పద్రవము చేయునగునుక కలికలిపిగాని నోటవేరుగా బోసికొనిగాని యనుపానము చేయవలయును దీనివలన కుదురునట్టి రోగములు, త్రినోషములవలనగలుగుజ్వరములు కష్టరోగములు పాండు రోగములున్ను ఉదరరోగములు అతిసారమునున్నకాసి, క్షయ, ప్లేగుము (ఉబ్బనము) మూలశంక, గ్రహణి, యారోగములను జయించును బుద్ధివికాశము, బలము, జ్ఞాపకశక్తి, ఆయుష్యము కాంతి, వీనినిగలుగజేయును, (ఇందులోజెప్పియున్న ద్యృతాంశమనగా) కర్ణములు అందు చెప్పిన కింపువులకున్ను, సార్థాక్షుమనెది గృకర్ణము. పంచలపణములలో నొక్కొక్కదానికిన్ని ద్విపలం ౨ పలములు వావిలి చెట్టుకున్ను సంబంధించుకొనవలయు నని గ్రంథకారుని యుద్దేశ్యము (వాసియున్నది.)

రసపర్వటిక.

గంధశకజ్జలీలో హేద్యతాం బాదరవహ్నినా | గోమయోపరివిన్యస్త కదలీదళపాతనాత్ || ౪౧౧|| కుర్యాత్పర్పటికాకారా మస్యరక్తిద్వయంక్రమాత్ | దశకృష్ణాలకంయూపత్ ప్రయోగఃప్రహార్ద్రతః|| ౪౧౨|| తదూర్ధ్వంబహుపూగస్య భక్షణందివసేవునః | తృతీయఏవమాంసాజ్యదుద్ధాస్యత్రవిధీయతే|| ౪౧౩|| వర్జ్యంవిదాహిస్త్రీరంభా మూలంతైలంచసార్వపం | గ్రహణీక్షయకృష్ణార్శః శోభాజీర్ణాదినాశినీ|| ౪౧౪||

తా. గంధకము, పాదరసము, కలిపినూరిన ముద్దను లోహమందుంచి ఈ మాటిని రేగుకట్టెయగు యందు గరగించి యీరోగా నొక గోమయరాశి యందొక దోనెవలె చేసి దానినిద అరిటియాకు పరిచి, దానినిద పోయవలెను దానినొక ప్రమిదెలో నుంచి విళ్లగాజేసి దానిలోనుండి అగురిగించుటయెత్తు మొదలు గంధురిగించుట వత్తుమదాకా పెంచి ప్రయోగించవలయును అంతకు మిక్కిలి పెంచగూడదు ఈయాషధమును దినిన తర్వాత అనేకపోకలు నమలవలెను ఇది మొదటిరోజున చేయువీతి. మూడవదినమందు మాంసము, నెయ్యి, పాలు భక్షించవలెనని విధించబడుచున్నది. దీనియందు వర్జింప వలసియున్న వేమనగా విదాహము గలిగించు వస్తువులను తినగూడదు స్త్రీసంసర్గముకూడదు ఆరటికాయలు, ముల్లగిదుంప, నూనె, ఆప, ఇవి; దీనివలన గ్రహణి, క్షయరోగము, నల్లని మూలశంక, నంజు, అజీర్ణము ఇవి కుదురును.

కనకసుందరరసము.

హింగుళంమరిచంగంధం పిప్పలీటంకణంవిషం | కనకస్యచబీజాని సమాంశంవిజయాద్రవైః|| ౪౧౫|| మర్దయేద్యామమాత్రంతు చణమాత్రావటికృతా | భక్షణాద్గ్రహణీపాంతి రసఃకనకసుందరః|| ౪౧౬|| అగ్నిమాంద్యంజ్వరంతీవ్ర మతీసారంచనాశయేత్ | వధ్యన్నందాపయేత్పత్థ్యం మహాతక్రోధనంచరేత్ || ౪౧౭||

తా. ఇంగిలీకము, మిర్యాలు, గంధకము, పిప్పళ్లు, వెలిగారం, నాభి, ఇవిసమభాగాలుగూర్చి, వీటిఅన్నిటికిసమముగా శుద్ధిచేసిన యుమ్మెత్తవిత్తులుజేర్చి చూర్ణించి తక్కిలివేళ్లరసముతో నొకజాముమర్దించి దానిని శనగగింజలంతలేసి మాత్రలుచేసి భక్షించుటవలన గ్రహణిని నశింపజేయును. ఇంకను అగ్నిమాంద్యమును జ్వరమున్ను అతిసారమునున్ను పోగొట్టును. ఈరోగికి పత్థ్యము పెరుగులోకలిపినయన్నము భక్షించవలెను లేదా మంచిచిక్కనిమజ్జిగ పలచగాపోసికొని యన్నమును భక్షింప వలెను. మహాతక్ర మనగా కవ్వముతో చిలుకక చేతితోచేసిన మంచిమజ్జిగ. ఇదేకనక సుందరరసము.

విజయభైరవరసము.

సూతకంగంధకంలోహం విషంచిత్రకపత్రకం | విడంగరేణుకాముస్త మేలాగ్రంధిక కేసరం|| ౪౧౮|| ఫలత్రయంత్రికటుకం శుద్ధభస్మత్పదైవచ | ఏతానిసమభాగాని ద్విగుణోదీయ తేగుడః|| ౪౧౯|| కాసేశ్వాసేక్షయేగుల్కై ప్రమేహేవిషమజ్వరే | లూతాయాంగ్రహణీమాంద్యై శూలైపాండ్వామయేతథా|| హస్తపాదాదిరోగేషు గుడి కేయంప్రశామ్యతే||

తా. పాదరసము, గంధకము, లోహము, నాభి, చిత్రమూలము, ఆకుపత్రి వాయువిశంగాలు, రేణుకలు, తుంగముస్తలు, ఏలకలు, గ్రంధితగరము, కంకుమపువ్వు, కరక్కాయలు, తాడికాయలు, ఉశిరికపప్పు, శొంఠి, పిప్పళ్లు, మిర్యాలు, తామ్రభస్మము, వీనిని సమభాగాలుగూర్చి వీనికిరెట్టింపు పాతబెల్లముజేర్చి గుళికలుగాజేసి యిచ్చితే కాసేశ్వానలు, క్షయగుల్మములు, ప్రమేహము, విషమజ్వరము, లూటియను కురుపుజాతియున్ను గ్రహణియున్ను మాంద్యము శూల, పాండురోగము చేతులుకాళ్లు పట్టుకొని యెఱురోగములున్ను శమించిపోవును.

కణాదిలేహ్యము.

కణానాగరపాతాభి స్త్రివర్గద్వితయేనచ | బిల్వచందనప్రీజేరైస్స
ర్వాతీసారనుస్తతః || ౪౨౭ || సర్వోపధవసంయుక్త మపిహంతిప్రవాహి
కాం | నానేనసద్యశోలేహ్యా విద్యతేగ్రహణీహారః || ౪౨౮ || త్రివర్గద్విత
యంత్రిఫలత్రిమదేసర్వచూర్ణసమం ఏవవత్స్యమాణలోహః ద్రయోగో
పిమంతవ్యం ||

తా. పిప్పళ్లు, శొంఠి, చిరిబొద్ది, త్రిఫలములు, త్రిమదములు, (మీనమయూరప
రాహములచేదులు) మారేడుగుజ్జ,చందనము, కురువేరు. వీనిని సమభాగాలుచూర్ణముచేసి యి
చ్చినట్లయితే సమస్తములయిన యతిసారములున్ను పోవును. ఎన్నియుపద్రవములతో ను
న్నప్పటి కయినను అతిసారములను నివర్తించును. గ్రహణిని హరించువిషయమై దీనితో
సమానమైన లేహములేదు ఇందులోచెప్పిన త్రిఫలత్రిమదములు మిగిలిన సర్వవస్తువులచూ
ర్ణము అంతటితో సమానముగా బెట్టవలయును. ఈలాగుననే ముందుజెప్పబోవు లోహప్ర
యోగమునందును నెఱుంగునది.

అర్శ్యోరోగచికిత్స.

అగ్నిముఖలేహము.

త్రివృద్భితకనిర్గుండీన్నహీముండతికాజటాః || ప్రత్యేకశోష్ణవలికా
జలద్రోణేవిపాచయేత్ || ౪౨౯ || పలత్రయంపిడంగస్య ప్యూషాద్ద్వయం
వృథకర్పృథక్ | త్రిఫలామూఃపలాకపంచ శిలాజతుపలంస్యనేత్ || ౪౩౦ ||
దిప్యోషధిహతస్యాపి వైహృగమహతస్యవా | పలద్వాదశకందేయం రు
క్మలోహాస్యచూర్ణితం || ౪౩౧ || పలైశ్చతుర్వింశత్యావా మధుశర్కరయో
రపి | ఘనీభూతేసుశీతేపి దాపయేదవతారితే || ౪౩౨ || ఏతదగ్నిముఖంనా
మదుర్నామాంతకరంపరం | మందమంగ్వింకరోత్యేష కాలభాస్కరతేజ
సం || ౪౩౩ || పర్వతాలపిజీర్యంతే ప్రాశనాదస్యదేహినాం | గురువృష్యాన్న
పానాది పయోమాంసంరపోహితః || ౪౩౪ || దుర్నామపాండుశ్యయథు కుప్ట
ప్రీహోదరాపహం | నసరోగోస్త్రియంచాపి ననిహన్యాత్త్రణాదిదం || ౪౩౫ ||
కరీరకాంజికాదీని వర్జయేత్ప్రయత్నతః | భవత్యతోస్యథాలోహం దే
హోకీర్ణంప్రజాయతే || ౪౩౬ || జటామూలంఅర్ఘ్యుతేతి పాఠేభూమ్యామలకీ
క్వాధస్తవ్యభాగావశేషతః | విడంగాదిప్రత్యేవచూర్ణం | రుక్మలోహ

కృష్ణలోహం | కాంతలోహవ్యతిరిక్తం | మధుశర్కరయోర్మిత్వా చతు
ర్వింశతిపలానిపునరపిపుత్రమధుభ్యాంలేహ్యాం చూర్ణలోహాంతకవదితిత్రివి
క్రమః | సర్వక్రియాఅమృతసారవత్ ||

తా. తెల్లతేగడ, చిత్రమూలము, వావిలి, చెముడు, బోడసరము, జటామాంసి
వీని బ్రత్యేకము రాదేసిపలములు నీళ్లకాగులో సచనముచేయువలయును. వాయువిశంగా
లు 3 పలములు. శొంఠి ౨ పలములు, పిప్పళ్లు ౨ పలములు, మిర్చాలు ౨ పలములు, క
రక్కాలు ౫ పలములు, తాడికాయలు ౫ పలములు, ఉశిరికపల్కులు ౫ పలాలు,
శిలాజతు ౧ పలము, కృష్ణలోహము, ౧౨ పలములు అనగా కాంతలోహముకాక వేరొ
క శ్లేదమయినది ఇదిదివ్యేవధి హతునకున్ను పక్షిపాఠినవానికిని యుపయోగమునందు జే
ర్వవలెను. (అనగా పెట్టు మంచు లోపలనండుట) గడ్డగాని గుడ్లగూబగాని ఇట్టి పక్షులు
నెత్తినవాలిన వాడు బ్రతుకుటదుర్లభమైన రోగము వచ్చును వానికీహాపధము పనికి వ
చ్చును. అనిభావము. పంచదార ౧౨ పలములు తేనె ౧౨ పలములు. ఇదంతయు ఘనీ
భవించి ముద్దకట్టినపిమ్మటను దీని చల్లనిచోట నుంచవలయును. ఇది అగ్నిముఖమని కేరుగ
లది. ఇది ముఖ్యముగా మూలశంకలను నివారించుజేయును. మందమెనయిన్నిని అనగా ఆ
కలిని అభివృద్ధినిొందించును. తినినట్లయినా రాళ్లనైనా జీర్ణంపజేయును. గురుత్వముగల
ది పుష్టినిచేసునట్టి అన్నపానాములు, పాలు, మాంసము ఇది దీనికి పశ్యములు. దీనివలన
కుదురునట్టిరోగములు, మూలవ్యాధి, పాండురోగము, ఉబ్బసము, శ్వాస, కుష్టు, సీనస్య, ఉద
రరోగములు నశించును. ఇది భుజించినవాని కేరోగమునుండదు. ఎట్టిరోగమునైనను క్ష
ణమాత్రములో బోగొట్టును. దీనిని నేవించువాడు. వెదురుబోడు, గంజి, కలి మొదలైన
వి యెంతమాత్రము భుజింపరాదు. వకవేళ వానిని భుజించితేని యిందలిలోహము ఉదర
ములో చిట్టముకట్టును. జటామూలె అర్ఘుటా ఆ నేపాతమునందు జటామాంసి, ముల్లంగి, నే
లయుసిరిక అనియర్థము చెప్పవలయును. కషాయము ఎప్పుడును రావభాగము నీరు నిలవ
యుండునట్లు ముందుపోసిననీరును కాచవలయును. మొదటచెప్పిన వాయువిశంగాలు మొ
దలయినవస్తువుల చూర్ణమును కషాయములో నుంచవలసినది రుక్మలోహమనగా కాంతలో
హవ్యతిరిక్తమయిన లోహావిశేషము, పంచదార తేనెగలిసి ౨౪ పలములు. ఈచూర్ణము
లోను లేహపాకము నిమిత్తము నెయ్యి, తేనె, వీనిని యుక్తప్రకారముచేర్చి లేహ్యము
గా జేయవలెను. దీనియందు జేయవలసిన కార్యములన్నయు అమృతసారలేహ్యమునందు
జెప్పినరీతిగా ఘంట మొదలయినవి జరిగించవలెను. మునుపు చెప్పిన ఈశ్వరమతలోహమిం
దు జేర్వవలయును.

పీయూషసింధురసము.

షడాననరసము.

శుద్ధంసూతంషడ్గుణాజీర్ణగంధం కాచెపాత్రెవాలుకో యంత్రయో
 గాత్ | భస్మీకృత్యాయోజయెదత్రహేమ తత్తుల్యంశంభస్మలోహాభ్ర
 యోశ్చ || ౪౩౪ || సూతాత్తుల్యంగంధకంమేళయిత్వా ఖల్లమర్ద్యం శూరణ
 స్యద్రవేణదంతీముండీకాకమాచీచ భృంగోఽర్కాగ్నీచైవ సప్తధైపాంఠ
 సేన || ౪౩౫ || క్షీప్తాప్వపశ్చాద్ధాన్యరాశౌత్రిఫుస్రంఘూర్ణంకృత్వామాషమా
 త్రందదిత | అర్శోరోగదారుణేచగ్రహణ్యాం శూలేపాండా వమ్లపితైక్షయే
 చ || ౪౩౬ || శ్రేష్ఠంక్షౌద్రంచానుపానం ప్రశాంతం రోగోక్తంవామాష
 షష్ఠప్రయోగాత్ సర్వరోగాయాంతినాశంజరాయాం కర్షద్వంద్వంసేవసీ
 యంప్రయత్నాత్ || ౪౩౭ || పత్త్యంద ద్యాదమ్లతైలాదియోషిద్వర్జం దేయంస
 ర్వరోగప్రశాంతై వృపుష్టింకాంతింవీర్యవృద్ధిం సుదార్ధ్యంసేనాయుక్తో మా
 నవస్సంలభేత ||

తా. పాదరసము ౧ పాలు గంధకము ౬ పాళ్ళున్న కలిపికాచకుపైయంచుంచి
 వాలుకాయంత్ర మార్గముగా భస్మము చేసి దానియందు హేమభస్మమునున్న దాని
 తో తుల్యభాగములుగా లోహమును అభ్రకమును సూతమునకు సమానము గంధకము
 కల్పి ఖల్వమంచుంచి అడవి కంచనుంపల రసముతో మర్దించదగినది. తర్వాత దంతివేళ్ళు
 బోడసరము, కామంచి, గుంటకలగర, జిల్లెడు వేళ్ళు, చిత్రమూలము, వీనితో ప్రత్యేక
 ము 7 పర్యాయములుగా భావన చేయ వలయును. తర్వాత దానినితీసి యొకపాత్రమందుం
 చి 3 దినములవరకు, ధాన్యరాశియం దుంచవలయును, తర్వాత దానినితీసి ఘూర్ణముచేసి ౧
 మాష మెత్తు మార్గమును యివ్వవలెను. మూలశంక, దారుణ మైనగ్రహణి, శూల, పాండురో
 గము, ఆంబుపైత్యము, క్షయరోగము, వీనియం దీయకాషధము నుపయోగపరుపవలెను,
 దీని కనుపానమునకు తేనె మిగుల శ్రేష్ఠ మైనది, శాంత మైనదియును, రోగోక్త ప్రకార
 ము ౬ మాషముల ప్రమాణ ముపయోగించుటవలన సర్వరోగములు నశించును, ముసలివా
 డు ౨ మాషముల ప్రమాణమును బ్రయోగించుకొన్నయెడల సుఖముగలుగును. దీనికి
 పత్త్యము పులుసున్న నూవె ఆప గుమ్మడి బచ్చలిన్ని వర్జముచేసి మరియివ్వవలెను. స్త్రీ
 సంసర్గకూడదు సర్వరోగములు శాంతించి దేహమునకు గాంతిన్ని పుష్టిన్ని వీర్యవృద్ధిన్ని
 దారుణ్యమున్ను లభించును.

వైక్రాంతతామ్రాభ్రకగంధకానాం రసస్యకాంతస్య సమానభా
 గం చూర్ణంభవేత్తైసషడాననోయం ఆర్శోరినాశాయచవల్లమాత్రం ||

తా. వైక్రాంతభస్మము, తామ్రభస్మము, అభ్రకము, గంధకము, పాదరస
 ము, కాంతలోహము సమానభాగములు చూర్ణముచేసి యుంచవలెను ఇది షడాననమని
 పేరుగలరసము, మూలశంకఅనెడు శత్రువునకు నాశనకర మైనది, వల్లమాత్రముకంటె నెక్కు
 వగా సేవించవలదు, అదె సర్వవిధములయిన అర్బులనున్న పోగొట్టును.

అర్బుకుతారము.

సూతంతామ్రమమ్మతంలోహం ప్రత్యేకంచపలత్రయం | త్రూ
 షణంలాంగలీదంతీ చిత్రకంపిఱుకంతధా || ౪౪౦ || ప్రత్యేకంద్వీపలంయో
 జ్యం యవతొరంచటంకణం | తధాపంచపతాయోజ్యో సైంధవంపలపం
 చకం || ౪౪౧ || ద్వాత్రిశత్పలగోమూత్రం స్నుహీక్షీరంచతత్సమం | మృ
 ద్వగ్నినావచేత్సమ్య స్థాల్యాంయావత్సుపిండితం | మాషద్వయంయదాఖా
 దే ద్రసోహ్యర్చ్యకుతారకః || ౪౪౨ ||

తా. పాదరసము, తామ్రము, లోహభస్మము, ఇవియొక్కొక్కటి 3 పలములచొ
 ప్పన ౯ పలములు శొంఠిషిప్పలిమిర్యలు, చెన్న చెర్లగడ్డ, దంతివేళ్ళు, చిత్రమూలము, గో
 గుగింజలు, ఇవియొక్కొక్కటి రెండుపలములచొప్పన ౧౪ పలములున్న యవతొరము,
 వెలిగారము, ఒక్కొక్కటి ౫ పలములచొప్పన ౧౦ పలములున్న సైంధవలక్షణము ౫
 పలములున్న వీనినిసమచూర్ణముచేసి 3౨ పలముల గోమూత్రమున్న జెముడుపాలు 3౨
 పలములున్న ఇవన్నికల్పి యొకపాత్రయందుంచి మృదువయినఅగ్నిచేత ఆదియంతామద్ద
 గా గట్టువరకునుపండి మద్దగాజేసియుంచి ౨ మాషముల యెత్తుమందును భక్షించినట్ట
 యితే ఇది ఆర్శోరోగములను కుతారమువలె ఖండించును.

భల్లాతకలోహము.

చిత్రకంత్రిఫలాముస్తం గ్రంధికంచవికామృతా | హస్తీపిప్పల్య
 పామార్ద దండోతలకుతెరకాః || ౪౪౩ || ఏపాంచతుఃపలాణ భాగాణజల
 ద్రోణేవిపాచయేత్ | భల్లాతకసమాస్రద్వే చిన్నాత్తత్తైవదాపయేత్ ||
 తేనపాదావశేషేణలోహపాత్రై పచేద్భిషక్ | తులార్థంతీక్షణలోహస్య

ఘృతస్యకుడవద్వయం॥రర౫॥ త్ర్యూషణంత్రిఫలావహ్ని స్సైంధవంవిడమా
 ద్భిదం । సావర్చలంవిడంగాని పలికాంశానికల్పయేత్ ॥ రర౬॥ కుడవంవృ
 ధ్ధదారస్యతాలమూల్యస్తకైనచ । శూరణస్యపలాన్యప్తౌ చూర్ణంకృ
 త్వావినిషీ పేత్ ॥ రర౭॥ సిద్ధసీతేప్రదాతవ్యం మధునశుడవద్వయం । ప్రా
 తర్శోజనకాలేవాతతః స్వాదేముఖావలం॥ రర౮॥ ఆర్యాంసిగ్రహణీదోష
 పాండురోగమరోచకం । క్రిమిగుల్మశ్చ రీమోహాః శూలంచాశువ్యపోహతి॥
 కరోతిశుక్రోవచయం సలీపలితనాశనమ్ । రసాయనమిదంశ్రేష్ఠం సర్వరో
 గహారంపరం॥ ర౫॥

తా. చిత్రమూలము, త్రిఫలములు, తుంగముస్తలు, గ్రంధితగరము, చవ్యము, తిప్పనత్తు,
 గజపిప్పళ్లు, ఉత్తరేణు, కోలజెముడు, గగ్గెరచెట్టువేళ్లు, ఒక్కొక్కటి ర పలములచొ
 ప్పన భాగములేర్పర్చి లోహపు నీటికాగులోవేసి కషాయముకావలయును. ౨౦౦౦ నల్ల
 జీడిగింజలు చిత్తగగ్గెట్టి అనీటికాగులోనే వేయవలయును. ఇదంతయును నాల్గోవంతుమి
 గులునట్లుగా కషాయమును సిద్ధపరచవలయును. తరువాతను తీక్ష్ణలోహము తులంసరము
 న్ను నెయ్యిశ్రేట్లు ౨న్ను పోసియుంచి దానియుండీక్రింద ప్రాసినవస్తువులను చూర్ణము
 చేసి దానినిపోయవలయును.

కొంతి ౧ పలము, పిప్పళ్లు ౧ పలము, మిర్యాలు ౧ పలము, కరక్కాయలు ౧ ప
 లము, తానికాయలు ౧ పలము, ఉశిరికపప్పు ౧ పలము, చిత్రమూలము, ౧ పలము, మైం
 ధవలవణము, ౧ పలము, నేలతంకేడువేళ్లు ౧ పలము, సౌవర్చలవణము ౧తులము, వాయువిశం
 గాలు ౧ పలము, ఈవస్తువులున్న బొద్దివేళ్లు ౧ కేరున్ను నేలతాడిగడ్డల చూర్ణము శ్రీ ౧ న్ను
 అడవికందపలములు ౨న్ను ఇవన్నియు నేకచూర్ణముగా మెత్తనగాజేసి దానియందుపా
 య్యనలెను. అదియంతయు ముద్దపాకమై చల్లారినతరువాత శ్రీ ౨ ర్లు తేనెను పోయవల
 యును. పాత్రకాలమునందుగాని భోజనకాలమునందుగాని భక్షించవలెను, ఉశిరికకా
 యంతముద్దను భక్షించవలయును దీనివలన మూలశంకలు, గ్రహణి, దోషము, పాండురో
 గము, అరోచకము, క్రిమిశూల, గుల్మము, మాత్రకృచ్ఛిము, మోహము, శూల ఇవన్ని
 యును హరించును, శుక్లవృద్ధియగును, ముదిమిహరించును. ఈరసాయనము ముఖ్యముగా
 మూలశంక కైసను దానిని వినియోగపర్చుకునేగతిని బట్టి చాలారోగములు కుదుర్చును.

నిత్యోద్దితరనము.

మృతసూతాభ్రలౌహోర్క విషంగంధంసమంసమం । సర్వతుల్యంచ

భల్లాత ఫలమేకత్రచూర్ణయేత్ ॥ ర౫౧॥ ద్రవైశ్శూరణకందోక్తైఃఖల్లై
 మర్ద్యందినత్రయం । మాసమాత్రంలిహేదాజ్యై రసశ్శ్చార్పాంసినాశయే
 త్ ॥ ర౫౧॥ రసోనితోవ్యద్దితోనామ గుదోద్భవకులాంతకృత్ ॥ మాస్తేసాదేము
 ఖేనాభా గుడెవృషణయోస్తథా ॥ ర౫౨॥ శోధోహృత్పాత్పర్వశూలంచ
 యస్యాసాధోవ్యసోహిజః । అసాధ్యస్యాపిక్తర్తవ్యా చికిత్సాశంకరోదితా॥

తా. రసభస్మము, అభ్రకము, లోహము, తామ్రము, నాభి, గంధకము ఇవన్ని
 సమభాగములు, అన్నిటితో సమానభాగము నల్లజీడిగింజలున్ను ఇవన్ని ఏకచూర్ణముగా జేయ
 వలెను. ఈచూర్ణమును ఖల్లమందుంచి అడవికందరసముతో మూడుదినములు మర్దించవల
 యును, దీనినిఆవునెయ్యిఅనుపానముతో నెలదినములు నేవించవలయును మూలశంక సంబం
 ధమైన మొలకలు, మొలల, మొదలయినవినశించును, నిత్యోద్దితమనెడియారసమువలన గుద
 సంబంధమైన యన్ని జాడ్యములు నివర్తియగును, ఇంతియగాక హస్తమునందు పాదమునందు
 ముఖమునందు నాభియందు గుదమునందు అండములందును గలిగినవావున్న హృదయమం
 దున్ను పార్శ్వములందును గలిగెడు శూలలనున్న మూలశంక సంబంధమైన యసాధ్యము
 లయిన యేజబ్బలనైనను ఇది యమోఘముగా కుదుర్చును అసాధ్యములైన వానికయినను
 దీనివలన చికిత్స జర్గించవలయునని శంకరుడు స్వయముగాజెప్పెను.

చక్రబద్ధము.

దినత్రయంగంధసమంరసేంద్రం విమర్దయేచ్ఛే వ్రతవసుద్రవేణతా
 మ్రస్యచక్రేణ నిబద్ధవహ్నిహారీతకీ భృంగరసైర్విమర్ద్య ॥ ర౫౪॥ కలు
 త్రయోణాస్యదదీతగుంజా ద్వయంమరుత్స్వాయురుజః ప్రశాన్తై ॥ ర౫౫॥

తా. గంధకము, పాదరసము సమభాగాలుపెట్టి తెల్లజిల్లేడు వేళ్ళరసముతో
 (లేదా తెల్లబక పుష్పమురసముతో) ౩ దినములుఅనగా ౨రజాములుకుర్చవ చేయవలెను,
 దానిని రాగిచక్రమందు బంధించి, చిత్రమూలము, కరక్కాయపల్కులు, గుంటకలగరరస
 ములతో మర్దించవలెను, ఇట్లు సిద్ధపర్చబడిన యాయాషధము ౨ గురిగింజలయెత్తుగా
 తూచి త్రికటువులయొక్క రసములోగాని కషాయముతోగాని యివ్వవలయును, దీని
 వలన గుదసంబంధమైన వాయురోగములు శాంతించును.

చంద్రప్రభాగుళిక.

క్రిమిరిపుడహనవ్రావ్యమ త్రిఫలామరదారుచివ్యభూనిబం । మా

గణిమూలంము స్తం సశతవచం మాక్షికంచైవ ||౪౫౬|| లవణక్షౌరనిశో
 యుగకుస్తుంబురుగజకణాతివిహాః | కర్ణాంతకాన్యవసమాని కుర్యాత్ ప
 లాప్తకంచాశ్చ జతోర్విదధ్యాత్ ||౪౫౭|| నిష్పతశుద్ధస్యపురస్యధీమాకా
 పలద్వయంలోహరజస్తధైవ | సితాచతుష్కంపలమత్రవంశ్యా నికుంభ
 కుంభత్రిసుగంధియుక్తం ||౪౫౮|| చంద్రప్రభేయం గుడికాప్రయోజ్యా
 అర్పాంసినిర్ణాశయతేషడేవ |

తా. వాయువిశంగాలు, చిత్రమూలము, శొంఠి, పిప్పళ్లు, మిర్యాలు, కరక, తాడి
 యు శిరికలు, కేవదారువేళ్లు, చవ్వము, నేలవేము, పిప్పలికట్టె, తుంగముస్తలు, కచోరము,
 వస, హేమాక్షికము, సైంధవసౌవర్చల లవణములు, యవక్షౌరనర్లక్షౌరములు, ౨
 న్ను, పసుపు, కస్తూరిపసుపు, ధనియాలు, పెద్దపిప్పళ్లు, అతివస, ఇవన్ని కర్ణము కర్ణమె
 త్తుచోష్ణన నమభాగములు గూర్చవలయును. శిలాజిత ౮ పలములు నిలుపవలయును.
 తర్వాతశుద్ధిచేసి పత్రములేనియట్లు చేసినగుగ్గిలమును ౨ పలములున్న లోహభక్తము ౨
 పలములున్న, నేలతాడి ౪ పలములున్న తవాక్షిరి, దంతిచెట్టువేళ్లు, తెల్లతెగడయున్న
 సుగంధిత్రయమున్న క్షింతోగలిపి చూర్ణము చేయవలెను. ఇవి యొక్కొక్కటి పలము
 చోష్ణన నుండవలయును. వీనినన్నిటిని ఏకగ్రీవముగా చూర్ణముచేసి యుంచవలయును దీ
 నిని గుళికలుచేయగ, దీనికి చంద్రప్రభయని పేరుగల గుళికయగును. ఇది ౬ విధములయి
 న యోగ్యోగ్యములను నశింపజేయును. (ఇంకను దీనివలన నెవ్వుదిపడి సుఖముగలిగించు రో
 గములు ఏవనగా.)

భగంధరంపాండుక కామలాశ్చ నిర్ణవప్షేఃకురుతేచదీప్తిం | హ
 న్త్యామయాన్విత్తకఫానిలోతాకా నాడిగతైమర్కగతేవణేచ||గ్రంధ్యర్బుదే
 విద్రధిరాజ యత్త్యమేహేభగాఖ్యే ప్రబలేచయోజ్యా | శుక్రక్షయచాశ్శ్చరి
 మూత్రకృచ్చే శుక్రప్రవాహేఘ్నదరామయేచ || భక్తస్యపూర్వంసత
 తంప్రయోజ్యా తక్రానుపానంత్యధమస్తుపానం || ఆజోరసోజాంగలజోర
 సోవా పయోధవాశీతజలానుపానం | బలేననాగస్తురగోజలేనదృష్ట్యా సుప
 ర్ణశ్శ్రవణేవరాహాః || వలీపలితనిర్దుక్తో వృద్ధోపి తరుణాయతే || నపానభో
 జ్యెపరిహారమస్తి నశీతవాతాతపమైధునేషు | శంభుం సమభ్యర్చ్యచహృ
 త్ప్రసాదే నాస్తాగుడోచంద్రసమాప్రసాదాత్ || ౪౬౨||

తా. భగంధరము పాండురోగము కామిలరోగము అగ్నిమాంద్యము వైత్యరోగము
 శ్లేష్మజాతి వాయురోగము నాడీవణము మర్కణము గ్రంధులు అర్బుదములు విద్రధి రా
 జయత్త మేహరణము శుక్లనష్టము శిలామేహము మూత్రకృచ్చము ఉదరరోగము
 ఈరోగముల నన్నిటిని హరించును. మఱియు నీయాషధమును భోజనముచేయ
 బోవునప్పడు భోజనముకంటె ముందుగా పుచ్చుకొనవలయును దీనికనుపానముగా మజ్జ
 గ నివ్వవలయును పెరుగుమిది తేటనైనా పుచ్చుకోవలెను. మేకషుజ్జగయైనను గొట్టి
 మజ్జగయైనను పాలయినను చల్లని నీళ్ళయినను అనుపానముగా బుచ్చుకోవలెను. దీని
 వలన నేనుగంతబలముగలిగి గుఱ్ఱమంత సత్తువ త్వరగలిగి కనుదృష్టికి గరుడని యంతవా
 డై వినికీకి వరాహమంతవాడై యుండును. మఱియు ముదిమివలన గలిగిన ముడతలుతీరి శ
 రీరము దారుడ్యము గలుగును వృద్ధుడైనను తరుణుని వలెనగును. పథ్యమేదియునులేదు.
 పానభోజ్యములయందు విడువదగినదిలేదు శీతవాతాతప మైధునములయందును విడువదగిన
 దిలేవు. అయితే ఔషధసేవారంభమునందు పరమేశ్వరుని పూజించి హృదయమునందు
 నిర్లత్యముగ నునిచికోని యీగుళిక సేవించగా చంద్రసమానకాంతిగలవాడై సుఖించును.
 చంద్రప్రభాగుళిక యోగమందు చెప్పిన మాక్షికశబ్దమునకు హేమాక్షికములు చేర్చవలెను.
 అప్రమాక్షికం స్వర్ణ మాక్షికం.

వ్యా || యుగశబ్దస్య త్రిష్వేపసంబంధః, తేన సైంధవసౌవర్చలే, యవ
 షౌరసర్జికాక్షౌరా, హరిద్రాదారుహారిద్రే, కించ దశమూలక్వాధే చతు
 ర్గుణేడేష్టే, ప్రతాదిరహితనిరవకరగుగ్గులుం, ప్రక్షిప్య ఆలోడ్యవస్త్రపూ
 తంవిధాయ, ప్రచండాతవేవిశోష్య, పిండితగుగ్గులోః పలద్వయం, సితా
 చతుష్కమితి పలచతుష్కం,నికుంభోదంతీ;కుంభ స్త్రివృతా;వ తయోఃప్ర
 త్యేకం ఫలమేకం,ఛాయాశుష్కవటీకార్యా.ఇయం చంద్రప్రభాగుడికా||

తా. ఈ యోగమునందు సంజేహములకు సుత్తరములు యుగశబ్ద మన్నందువలన
 లవణములు రెండేగ్రహించవలెను. అవిసైంధవలవణము, సౌవర్చలలవణములు మాత్రమె
 షౌరములలో యవక్షౌరనర్లక్షౌరములు రెండున్న పసుపు కస్తూరిపసుపులు, ఇంతేకాగుండా
 దశమూల కషాయమునందు నాలుగు రెట్లశేషముగానున్న దానిలో రేకులులేకుండామాలి
 న్యములేకుండా నున్నగుగ్గిలమునుంచివేసి కలియపెట్టి వడియబోసి తీవ్రాతపమునందు ఎండ
 బెట్టి తరువాత గుళికలుచేయుట చూర్ణముచేసిన గుగ్గిలము రెండు పలములు, సితాచతు
 స్కమునగా నేలతాడి నాల్గుపలములు నికుంభమనగా దంతిచెట్టు, కుంభమనగా తెల్ల
 తెగడ, ఈరెంటికిని ఒక్కొక్కపలము, ఇవన్ని నీడనెండించి నటుకలుచేయవలెను.

అథా జీర్ణాథికారః.

క్రవ్యాదయోగము.

ద్విపలం గంధకం శుద్ధం ద్రావయిత్వా వినిషీషేత్ । పారదం పల
మానేన మృతశుద్ధాయసీ పునః ॥ తేన మానేన సంమిశ్ర్య పంచాంగుళ
దళే షీషేత్ । తతోవిచూర్ణయ త్నేన నిషీప్యాయశచాత్రకే ॥ ఛుల్యాం
నివేశ్యయ త్నేన జ్వాలయే స్పృదునానలమ్ । ప్రస్థమాత్రం రసం సమ్య
క్ జంబీరస్యప్రయోజయేత్ ॥ సంచూర్ణ్యపంచకోలోత్థైః కషాయై సా
మ్లవేతసైః । భావనాఖలు దాతవ్యాః పంచాశత్ప్రమితా స్తథా ॥ ధ్రుప్త
టంకణచూర్ణేన తుల్యేన సహమేళయేత్ । తద్దర్థం కృష్ణలవణం సర్వతు
ల్యం మరీచికమ్ ॥ సప్తథా భావయే త్పశ్చాత్ చణకయోశవారిణాః । తత
స్సంశోష్య సంషిష్య కువ్యాస్తు జతరే షీషేత్ ॥ అత్యర్థ గురుమాంసాని
గురుభోజ్యాస్యనేకశః । భక్షిత్వా కంఠపర్యంతం చతుర్వల్లమితం రసమ్ ॥
పట్వమ్లతక్రసహితం పిబే త్తదనుపానతః । షీప్రం తజ్జీర్ణతే భుక్తం జా
యతే దీపనం పునః ॥ రసఃక్రవ్యాద నామాయం ప్రోక్తో మంథాన భైర
వైః । సింహాళికోణి పాలస్య బహుమాంసప్రియస్యచ ॥ దిష్టోగ్రే మాస
మాసాద్యై ర్భైరవానందయోగినా । కుర్యా ద్దీపన ముద్ధతంచ పవనం
దుష్టామయోచ్ఛోషణం తుండఫ్ఫాల్యనిబర్హణం గదహాతిం శూలార్చి శూ
లాపహమ్ । గుల్మస్తీ హానినాశనం లఘుభుజాం విధ్వంసనం సంసనం వాత
గ్రంథి మహాకోదరాపహరణం క్రవ్యాదనామారసః ॥ ర౩.౮ ॥

తా. శుద్ధిచేసగంధకము, ౨ పలములును కరగించియుంచవలెను. ౧ పలము పాద
రసమును ౧ పలము లోహాభస్మమును కలిపి ఆముదపాకులలో పొదిగియుంచవలెను,
తర్వాత ప్రయత్నపూర్వకముగా చూర్ణముచేసి యొక యిసుపపాత్రయం దుంచవలయును.
దానిని పొయ్యియందుంచి మృదువైన యగ్నిని మృదువుగా మంటవేయుచు పవనముచేసి
ప్రస్థప్రమాణమైన నిమ్మపండ్లరసమును దానిలో పోయవలయును (అనగా మానెడు) తర్వా
త పంచకోలముల కషాయములచేతనున్న పుల్ల ప్రబ్బలిరసముచేతనున్న గంసార్లు భావ
నచేయవలయును. తరువాతను వేయించినవెలిగారముయొక్క చూర్ణమును పైన చెప్పియు
న్న చూర్ణ ప్రమాణముగానుంచి కలపవలెను దానిలో సగము సైంధవలవణము చూర్ణము

గలుపవలయును ఈ అస్మితితో సమానముగా మిరియముల చూర్ణమునుచేసి, శనగలను
కడిగిననీళ్లతో నేడుపర్యాయములు భావనచేసి యొడించి నూరి కుప్పెయొక్కలోపలను
వేసి యుంచవలెను. దీనివలన గలుగుగుణములు మిక్కిలి గురుత్వముగలిగించు మాంసములను
గురుత్వముగలిగెడు భోజనమును అనేకములుగా కంఠ పర్యంతము భక్షించినను నీ యా
షధము ర వల్లములమాత్ర ముపయోగించెనేని భక్షించినదంతయు జీర్ణమై వెంటనే ఆకలి
కలుగును, ఇది క్రవ్యాదరసమని మంథానభైరవులనే వారిచేత చెప్పబడినది. సింహాళిదేశ
పురాజు మిక్కిలి మాంసభక్షణప్రియుడై యుండెను వానివలన నాతని కజీర్ణవ్యాధి సం
భవింపగా నాతని కారోగ్యము నిమిత్తము భైరవానందయోగిచేత నీ యాషధముపదేశిం
పబడినది. మాంసమాంసములకు నీ యాషధ ముపయోగపర్చువాడై యుండెను. దీనివలన నివా
రించురోగములు అధికమైన వాయువులను హరించును మందమునణించును, దుష్టరోగముల
నణించును శరీరస్థూలత్వమును వదలించును, ఉదరరోగములను పోగొట్టును. శూలసంబంధ
మైన బాధలను శూలలనుగూడ నివారించును. గుల్మమును, అగ్నిముకు సంబంధించిన రోగము
నశింపజేయును, లఘువుగా భక్షించువారికి బాధకమై యుండను కావున నీ యాషధము
నేవించువారు కడుపుండగా నింక నెక్కవగా భుజించియుండవలెను వాత సంబంధమై
న కురుపులు కణుతులు మొదలైన వానిన్ని మహాదరమనెడి రోగమునున్న నపహా
రించును క్రవ్యాదరసమని దీనికి సార్థకమయిన నామధేయమై యున్నది.

ఈక్రవ్యాదరసమును రామరాజువై ద్యుండు వేటొకతీరుగా వ్రాసెను.

పలంరసస్యద్విపలం వలేస్సాస్యచ్చుద్ధాయసీచార్ణపలప్రమాణే । సం
చూర్ణ్యనర్వంద్రుతమగ్నియోగా దేరండపత్రేషునివేశసీయం ॥ పిష్టావధ
తాంపర్పటికాంవిధాయ లోహస్యప్త్రేమరపూతమస్మిన్ ॥ జంబీరజంప
క్వరసంపలాని శతంతలేస్యాగ్నిమథాల్పమాత్రం ॥ జీర్ణైరసేభావితమేతదే
త్రై స్సుపంచకోలోద్భవనారీపూరైః । సవేతసామ్లైశ్చతమత్రయోజ్యం స
మంరజప్టంకణజంసుభృష్టం ॥ బిడంతద్దర్థంమరిచంసమంచ తత్సప్తధార్ద్ర
చణకామ్లవారా । క్రవ్యాదనామ్నా భవతిప్రసిద్ధో రసస్తుమంథానకభైర
పౌక్తః ॥ మాషద్వయంసైంధవతక్రపీత మేతస్యధనై గ్రీఖలుభోజనాంతే
గురూణిమాంసానిపయాంసిపిప్త కృతానిసేవ్యానిఫలానియోగాత్ । మా
త్రాతిరిక్తాన్యపిసేవితాని యామద్వయాజ్జరయతిప్రసిద్ధః ॥ ర౨౩ ॥

తా. పాదరసము పలము గంధకము రెండుపలములు లోహాభస్మము ఆరపలము దీ
నిని చూర్ణముచేసి అగ్ని శక్తివలనకరిగి ముద్దకాగా ఆముద్దను ఆముదపుఆకులలోపొదిగియుం

చవలయును. కొంతసేపు అయినతరువాత దానినినూరి ఒక లోహపాత్రమందు యుంచి దానిలోనివస్తువర్ణరసము నూరుపలములుపోసి ఒకపొయిమీద పెట్టి కొద్దిపాటు శగ చేతను కాపవలెను. ఆరసమంతయు జీర్ణమైతరువాత దానిని పంచకోలకషాయములచేతనున్న పుల్లప్రబ్బలిరసముచేతనున్న నూరుపలములరసముగాచేసి అందులోపోయవలెను ఆరసము కూడా యిరికినతరువాత మొదటియుద్దతో సమానమైన వేయించిన వెలిగార పుషాడుమున్నూ దానిలోనగము బిడాలవణమున్నూ రెండేటితో సమానము మిరియములున్నూ చూర్ణముచేసి యేడుపర్యాయములు శనగపులుతుతో భావనచేసి ఆపైయుద్దతో కలుపవలెను. ఇదేక్రవ్యాది అనేరసమని మంధానక భైరవుడు చెప్పెను. ఈఅవుషధమును రెండుమాసములయెత్తు తీసి నైంధనలవణముకలిసినమజ్జిగతో భోజనానంతరము పుచ్చుకొనవలయును. అభోజనము గురుత్వముగలమాంసములును పాలుసింహిపంటలు ఆరటిపళ్లు మొదలయినఫలములు తనభోజనపరిమాణముకంటె యెక్కువగాభుజించినప్పటికిని రెండుజాములలో సంపూర్ణముగా జీర్ణమునుచేయును.

క్రిమిఘాతినీగుళిక.

రసగంధాజమోదానాం క్రిమిఘ్నబ్రహ్మబీజయోః | ఏకద్విత్రి చతుః పంచ తిందోర్బీజస్యపట్కూమాత్ || సంచూర్ణ్యమధునాసర్వం గుడికాం క్రిమిఘాతినీంఖాదకౌ పిచానుస్తాయంచ ముస్తానాంక్రిమిశాంతయే | ఆఖుప గ్రికషాయంచ పిబేచ్ఛానుసశర్కరం || ౪౭౫ ||

తా. పాదరసముఒకపాలు గంధకము రెండుపాళ్లు వాము మూడుపాళ్లు వాయు వలనంగాలు నాలుగుపాళ్లు మోడుగమాడలు అయిదుపాళ్లు తుమికిగింజలు ఆరుపాళ్లు ఇవి యన్నియు చూర్ణముచేసి అవియన్నియు తేనెతో గుళికలుచేసి దానినినమలి తుంగము స్తరసము పుచ్చుకొనవలెను. తరువాత ఎలుకచెవిచెట్టుకషాయమును పంచదారతో పుచ్చుకొనవలెను. దీనివలన కడుపునందుగలపురుగులు నశించును.

అజీర్ణకంటకరసము.

శుద్ధసూతం విషంగంధం సమంసర్వంచీచూర్ణయేత్ | నురిచం సర్వతుల్యాంశంకంటకార్యాఫలద్రవైః || మర్దయేద్భావమేత్సర్వమేకవింశతి వారకం | వటీంగుంజాత్రయంఖాదే త్వర్వాజీర్ణప్రశాంతయే || అజీర్ణకంటకస్సోయం రసోహంతి విశూచికాం || ౪౭౬ ||

తా. పాదరసము నాభి గంధకము ఈమూడుసమభాగములు చూర్ణము చేయవలెను. ఈఅన్నిటితో సమానభాగము మిరియములు ఇవియన్నియు ఏకచూర్ణముచేసి నేలములక్కాయల రసముతో మర్దనచేయవలెను అటుల మర్దనచేసినదానిని ఆరసముతోడనే యిరువదివక పర్యాయము భావనచేయవలెను. తరువాత దానిని మూడుగురిగింజలయెత్తుమాత్రము దీసుకొని సమస్త అజీర్ణములుపోవుటకొరకు పుచ్చుకొనవలయును ఇది అజీర్ణకంటకరసము. దీనివల్ల అన్ని అజీర్ణములు పోవుటయేగాక విశూచిజాడ్యమున్నూ పోవును.

మాతాశనరసము.

గంధేశటంకాశ్చైవైకైకా విషమత్రతిభాగకం | అష్టభాగంతుమరిచం జంభాంభోమరితందినం || తద్వటీంముద్గమానేన కృత్వా దేణప్రయోజయేత్ | శూలాలోచకగుల్మేషు విశూచ్యాంవహ్నిమాండ్యకై అజీర్ణసన్నిపాతాది శైత్యజాడ్యేశిరోగదే || ౪౭౭ ||

తా. గంధకము పాదరసము వెలిగారము ఒక్కొక్కభాగము నాభిమూడుభాగములు మెరియములు ఎనిమిదిభాగములు ఇవి యన్నియు చూర్ణముచేసి నిమ్మపళ్లరసముతో ఒక్కదినము (అనగా యెనిమిదిజాములు)మర్దించవలెను. అది పెనరగింజలంత మాత్రముచేసి శూలలయందు అగోచకమందు గుల్మములయందు విశూచియందు ఆకలిమందమందు అజీర్ణమందు సన్నిపాతము మొదలయిన శైత్యజాడ్యములయందు శిరోబాధయందును అల్లపురసముతో ప్రయోగించవలెను.

అమృతగుళిక.

కుర్మాద్గంధ విషవ్ర్యావత్రిఫలాపారవై స్సమైః | భృంగాబు మర్దితైర్గుద్గమాత్రామృతవటీంశుభాం | అజీర్ణశ్లేష్మవాతఘ్నాం దీపనీం రుచివర్ధనీం.

తా. గంధకము నాభి పాదరసము శొంఠి పిప్పలి మిరియాలు కరకతాడిపు నెరికలు ఇవి యన్నియు సమభాగములు చూర్ణముచేసి గుంటకలగరరసముతో మర్దనచేయవలెను. దీనిని పెనరగింజ ప్రమాణముగాతీసి పుచ్చుకున్న పక్షుమున అజీర్ణవాతమును శ్లేష్మవాతమును పోగొట్టి జఠరాగ్నిని వృద్ధిపరచి రుచి గలగజేయును.

అగ్నికుమారరసము.

టంకణం రసగంధాచ సమంభాగ త్రయంవిమాత్ | కపర్దశంఖాత్రిణావౌనసుభాగంమరీచకం | దినంబంభాంభసాపిష్టం భవేద్గ్ని కుమారకః

వికూచీ శూలవాతాది వహ్నిమాండ్యద్విగుంజకః | అజీర్ణసంగ్రహా
శ్యాంవా ప్రయోజ్యోయం నిజోషణైః || ర౮౨ ||

తా. వెలిగారము పాదరసము గంధకము ఈమాడు సమభాగములు నాభి
మాడు భాగములు గవ్యభస్మముమాడు భాగములు శంఖభస్మము తోమిది భాగములు
మిరియాలు యెనిమిది భాగములు ఇవియన్నియు ఒకదినము నిమ్మపళ్ళరసముతో మ
ర్దించవలెను. ఇది అగ్నిమహారక రసము దీనిని రెండు గురిగింజలయెత్తు జ్వేషధమును
తీసుకొని వికూచియందు శూలలయందు వాతాదులయందు అగ్నిమాంద్యమందు అజీర్ణ
మునందు గ్రహణియందు వాటివాటికితగిన అనుపానములతో యివ్వవలయును.

అగ్ని జననీరసము.

వలైకం మూర్ఛితంసూతం మరిచంహింగు జీరకంప్రతికర్షంవ
చాంశోంఠితత్సర్వం మార్కవద్రవైః || దినంపిష్టాల్లిహేన్తావం మధునా
వహ్నినీ ప్తయోక్తైకం భక్షయేచ్ఛాను దాడిమంనాగరంగుడైః || ర౮౪ ||

తా. మూర్ఛితమైన పాదరసము ఒకపలము మిరియములఒకపలము ఇంగువ జీలకర్ర
పసు శొంఠి (ప్రతికర్షము)పీఱిసి సమభాగములుచేసి గుంటకలగరాకు రసముతో ఒకదిన
ము మర్దనచేసి ఆలవుషధమును ఆకలిపుట్టెకొరకు తేనెతోటి నాకవలయును దాని తరు
వాత దానిమ్మపండు శొంఠి బెల్లము ఇవియన్నియు కర్ష మెత్తు తినవలెను.

ధాన్యాభ్రంసూతకంతుల్యం మర్దయేన్తారికద్రవైః || దినైకంతిలక
త్యైన పటంలిష్టావధవర్తికాం | కృత్యైవతస్యతై లేనవిలిప్యచపునఃపునః |
ప్రజ్వాల్యతామధఃపాత్రే సత్తైలఃపారదఃవచేత్ || సదినంభూధరెపక్వో భ
స్మీ భవతినాన్యథా | యోగితోరసయోగేశ తత్తద్రోగహరోభవేత్ || మర్ద
నంత ప్రఖల్లస్య విశేషాదగ్నికారకః || ర౮౫ ||

తా. ధాన్యాభ్రకమునున్న పాదరసమునున్న సమభాగాలుగా గూర్చి వేపచె
క్కరసముతో ఒక దినముమర్దించి నువ్వులు నీళ్లతో నూరి పిండిలాగున జేసి దానితో
నొక గుడ్డకు పూతపూసి ఆరించి దాని నొకవత్తిగా జేసి నువ్వులనూనెతోడనే దాని
మీద తరుచుగా పూసి, దానిని మండింపజేసి దానిక్రింద నొకపాత్రలో ధాన్యాభ్రకమును
పాదరసమును కలిపివేపచెక్క రసముతో నూరినమర్దనమంచి యుండవలెను ఈ వెలిగెడు
దీపమువలన గుడ్డకురాచిన నువ్వుల పిండి కరిగి ఆ అడుగు పాత్రలో నూనె యయిపడును.
అట్టి నూనె కలపిన పాదరసమును భూధరపుటమందు నొక దినము పాకముకాగా, రసము

భస్మమై నిలుచును ఇంకొక్కవిధము భస్మము చేయుటకులేదు. ఇట్టి యోగము వలన
యోగము చేయబడిన భస్మమునే యాయారోగముల కుపయోగ పర్చుకొనవచ్చును. దీని
యొక్క మర్దన మంతప్రఖల్పమందు చేసిరేని అగ్ని విశేషముగలుగజేయును అగ్ని అనగా
ఆకలియని యెఱుగునది.

అత్రప్రకరణేవశ్యైశుద్ధ సూతస్యమారికాః | ఓషధీర్యాస్సమస్తావా
వ్యస్తావాష్టాదశో త్తరాః || యోజితాఘ్నుంఠిదేవేశీ సూతంగంధంవినాపి
తాః |

తా. ఓ పార్వతీ! ఈప్రకరణమునందు, శుద్ధసూతమునకు మారకములైన యోష
ధులను జెప్పచున్నాను. ఈచెప్పెడి యోషధులన్నియు గలిపిగాని ఒక్కొక్కటిగా
గాని యీ ౧౮ టి కంటెతక్కువ లేకుండా గంధకము లేకపోయినను పాదరసమును
మారకము చేయును. అవియే వేవియవగా,

మేఘనాదోవజ్రవల్లి దేవదాళీచచిత్రకం | బలాముండిజయంతీచ
కర్కోటీతుంబికాతథా || కటుతుంబీకందరంభా కంధవారణశుండికా | కొ
షాతక్యమృతాకండం కన్యకాచక్రమర్దకం || బ్రహ్మబీజంచభూధాత్రీ నా
గవల్లివరీతథా | స్నుహ్యర్కదుగ్ధంతులసీ ధుత్తూరోగిరికర్ణికా || సూర్యావ
ర్తకాకమాచీ గుంజానిర్ధండికాతథా | లాంగలీసహ దేవీచ గోక్షురంకాక
తుండికా || జాతీలజ్జాఘృపటుకే హంసపాదభృంగరాజకం | గోపాలాపుటమే
తాభి ర్వజ్రమూషాగతంచ రేత్ || ర౮౬ ||

తా. రసమారణోషధులు, ౧ చిట్టివేళ్లు, ౨ నల్లెరు, 3 దేవతాళము ౪ చిత్రమాల
ము ౫ ముత్తనపులగమువేళ్లు, ౬ బోడరసము, ౭ తక్కిలిచెట్టు, ౮ డావురు డంగివేళ్లు
౯ సారవేళ్లు, ౧౦ చేదానపవేళ్లు, ౧౧ అడవికంద, ౧౨ అరటిదుంపలు, ౧౩ ముల్లంగి
దుంప, ౧౪ చేదుబీర, ౧౫ తిప్పతీగవేళ్లు, ౧౬ గూడపాలు, ౧౭ చక్కనర్తివేళ్లు, ౧౮
ప్రాద్దు తిరుగుడుచెట్టువేళ్లు, ౧౯ కామంచివేళ్లు, ౨౦ గురిగింజచెట్టువేళ్లు, ౨౧ వావిలి
వేళ్లు, ౨౨ చెన్ను చెఱుకువేళ్లు, ౨౩ సహదేవివేళ్లు, ౨౪ పల్లెరువేళ్లు, ౨౫ కాకివొండ
దుంప, ౨౬ జాజివేళ్లు, ౨౭ అత్తిపత్తవేళ్లు, ౨౮ చేదుపాట్లు, ౨౯ హంసపాదిఆకు
3౦ గుంటకలగర, 3౧ మోదుగమాడలు, 3౨ నేల యుశిరకసమాలం, 33 తమలపాకులు,
3౪ శతావరి, 3౫ జెముడుపాలు, 3౬ జిల్లేడుపాలు, 3౭ తులసి, 3౮ ఉమ్మైత్త ఆకు, 3౯
దింపెనవేళ్లు ౪౦ గొల్లజడ్డుతీగ, ఈ అన్నిటితోను మర్దించి వజ్రమూషయం దుంచి పుటము

పెట్టవలెను అన్ని సంప్రాప్తముకాకపోతే పీనిలో నెవ్వయైన ౧౨ కంటే ఎక్కువగా వస్తువులు సంపాదించి అన్ని కల్పిగాని ఒక్కొక్కటిగా గాని మర్దించిమరీ పుటము పెట్టవలెను.

వజ్రమూషావిధి.

గ్రావాదగ్ధాస్తుషాదగ్ధా దగ్ధావల్క్వికమృత్తికా । లోహాకిట్టంతుఘ స్రార్ధ మజాక్షీ రేణమర్దయేత్ ॥ నృకేశశణసంయుక్తా వజ్రమూషాశతత్రృ తిః ॥

తా. కాల్చినరాళ్లను కాల్చినయూకయున్ను కాల్చినపుట్టమున్నున్ను ఇనుపచి ట్టెమున్ను పొడుముగా గొట్టి మేకచాలతో రెండుజాములు మర్దించవలెను పిమ్మట మనుష్యుల తలవెంట్రుకలున్న జనపనార ఏ నెలున్ను కలిపి మర్దించగా మూషాకారముగా జేసి యుంచితే అదే వజ్రమూషయనంబడును.

మూషాంతరంయథా.

మృతై స్స కాషఢ్ఘణతుషా ఖ్యాతామూషాద్రఢీయసీ । భక్తాంగా రప్లుతాలోహ ద్రావణైశోధనేస్థితా ॥ ౪౯౬ ॥

తా. పుట్టమున్ను ౧ భాగము కాల్చినఊక ౬ భాగములు జేర్చి నూరినదానిని మూషగా చేసియుంచినది దృఢమయిన మూషయని ప్రసిద్ధిపొందినది. ఇదే అన్నరసము బాగ్ధపాడుముతో గలిపినపక్షములలోహమునుకరగించుటకును శుద్ధిచేయుటకును పనికి వచ్చుచున్న మూషయగును.

మతాంతరం.

అప్రసూతాగవాంమూతై ౧ : పేషయేదు క్తమూలికాః । తర్ద్యవై ర్త్వర్దయేత్సూతం తుల్యగంధకసంయుతం ॥ తప్తఖల్లైవచతుర్యామమవిచ్చి స్సంవిమర్దయేత్ । తత్పిండంపాచయేద్యంత్రే త్రిసంఘట్టమహాపుటె ॥ ఏవం కశపుతైర్వార్యం మర్ద్యంపాచ్యం పునఃపునః । తదుద్ధృత్యపునర్త్వర్ద్యం వజ్ర మూషాంనిరోధయేత్ ॥ భూదరాఖ్యేపుటేపచ్యా ద్దశభాభస్తతాంప్రజేత్ । ద్రవైః పునఃపునర్త్వర్ద్యం సిద్ధోయంభస్తసూతకః ॥ మూలికామూరితస్సూతో జారణాక్రమరాజతే ॥ నక్రమే ద్వేహలో హేషు రోగహారాభవేద్దువం ॥ ౫౦ ॥

తా. రసభస్మముచేయుటకు మతాంతరమును జెప్పచున్నాడు ఒకయితయైనను నీనని ఆవు వెయ్యయొక్కమూత్రములచేత నిదివరకుచెప్పియున్న మూలికలను రసముతీసి దానితో ముందుగా నూరవలెను ఈమర్దనయందరసమును గంధకమునున్ను గలిపి మర్దించ వలెను. మరియుపీనిమర్దనను తప్తఖల్వమందుంచి నాలుగుజాములు విక్రాంతిలేకుండా మ ర్దించవలయును. ఆముద్దను త్రిసంఘట్టమ నెడుయంత్రమందు మహాపుటమునందు పచనము చేయవలయును ఈ ప్రకారము పదిపుటయుల చేతను మారణముచేయుచు మర్దనచేయుచు మాటిమాటికిపచనముచేయుచు పదిపర్యాయములైనతర్వాత దానినితీసి తిర్దిమర్దనచేసి వజ్ర మూషయందుంచి నిరోధించి భూదరమ నెడిపుటమందుంచి పదిసార్లుపచనముచేయగా ర సముభస్మమైపోవును. మూలికాద్రవములచేతనే మర్దనచేయవలయును ఇది నూతభస్మమని యెడు దివ్యోషధమగును, ఇవిధంబున మూలికలచేత మారకముచేయబడినట్లు జారణా క్రమమునందు ప్రకాశమై దేహలోహములలోజేరి రోగహరణముజేయును నిశ్చయము.

రామబాణగుళిక.

పారదామృతలనంగంధకంభాగయుగ్మమరిచేనమిశ్రితం । అత్రజా తిఫలమర్దభాగికం తింత్రిణీఫలరసేనమర్దితం ॥ మాషమాత్రమనువాననేవి తం రామబాణగుళికారసాయనం । నాగపత్రమరిచేనభక్షితం సద్యత్రజత రాన్నివర్ధితం ॥ శ్లేష్మానాశమువై తిచార్ద్యకర్నసై నిర్గుండికాయాద్రవైర్వ్యా త్కపిత్తమువై తిథాన్యకజ్జలై ర్వాసాత్రిదోషంహరేత్ । శుంఠీసింధుహారీత కీభిరుదరేక్వాధైశ్చ పౌనర్ణవై ॥ శోధేపాండుపదేనివాంతి గుడికారోగార్తి విధ్వంసినీ ॥ వహ్నిమాంద్యదశేవక్త్రనాశనో రామబాణఇతివిశ్రుతోభువీసం గ్రహగ్రహణి కుంభకర్ణకం ఆమవాతఖరదూషణాజయేత్ ॥ ౫౦౫ ॥

తా. పాదరసము, కరక్కాయలు, లవంగములు, గంధకము ఇవి యొక్కొక్క పాలు మిర్యాలు ౨ భాగాలు. జాజికాయ ఆరపాలు, ఇవిన్నకల్పి 1 చింతపండురసము తో మర్దనచేయవలయును దీనిని మాషప్రమాణమును అనుపానములచేత నేవింపవలయు ను. మిర్యాలుతోగాని తమలపాకుతోగాని భక్షించినట్లయితే జత రాగ్నిని వృద్ధిపొందిం చును. అల్లపురసముతో బుచ్చుకొనినట్లయితే శ్లేష్మము నాశమునొందును వావిలాకురస ముతో పుచ్చుకొనగా వాతము హరించును. ధనియాలరసముతో పుచ్చుకొనగా వైత్యము పారించును అడ్డసరవేళ్ల కషాయముతో పుచ్చుకొనగా త్రిదోషములు హరించును. శొంఠి సైంధవలవణము, కరక్కాయల కషాయము తో బుచ్చుకొనగా ఉదరరోగములు నివర్తిం

చును. గలిజేరువేళ్లక పాయము చేతను సంజాలు శాంతించును. పాండురోగమున్న హరించు ను ఈగుళికరోగములవలన గలిగెడుబాధలను హరింపజేయును. మరియుమందాగ్నియ నెడు రావణాసుని సంహరించునదియు, సంగ్రహగ్రహణియ నెడు కుంభకర్ణుని వధించును. ఆమ మువాతముఅనేకరదూషణులను ఈరామబాణము జయించునుకావుననే దీనికి రామబాణ ముఅని పేరుసార్థకము (ఇందులో అమృతమనుదానికి కొందఱు గరళమని, యర్థముచేయు దురు.)

అగ్నికుమారరసము.

టంకణంరసగంధాచ సమభాగత్రయంవిధాత్ | కపర్దంస్వర్జితాక్షౌ రం మాగధీవిశ్వభేషజం || పృథక్పృథక్కర్షమాత్రం వసుభాగం మరీచి కం | జంబీరామైర్దినంపిప్టం భవేదగ్నికుమారకః || విశూచీశూలవతాది వహ్నిమాంద్యప్రశాంతయే ||

తా. వెలిగారము, పాదరసము, గంధకము ఈమాడును సమభాగములుగా కేర్చ వలెను. గవ్వభస్మము, సర్జిత్రము, సిప్పట్లు, శొంఠి, ఇని పేరుపేరుగా కర్షముకర్ష మెత్తుజే ర్చి మిర్చములు ౮ భాగములు(దీనికేకొందరు ౫ భాగములందు) దీనినన్నిటి ని నిమ్మపం జ్జరసములో నొకదినము మర్దనచేయగానదియె యగ్నికుమార మనంబును విశూచి, శూ లనొప్పలు వాయువు ఇట్టిరోగములనున్న మందాగ్నిని శాంతిపొందించును.

లఘూనందము.

పారదం గంధకం లోహ మభ్రకం విషమేషచ | సమాంశం మరి చం చాష్టౌ టంకణంచ చతుర్గుణమ్ || భృంగరాజరసై స్సప్త భావనా శ్చాష్టమదాడిమైః | గుంజాద్వయం పర్ణఖండై స్సాస్వదేత్సాయం నిహంత్య సౌ || వాతశ్లేష్మ మఝా రోగా న్తందాగ్నిం గ్రహణీం జ్వరమ్ | అరు చిం పాండుతాంతై వ జయే దచిరసేవనాత్ || ౫౧౦||

తా. పాదరసము, గంధకము, లోహము, అభ్రకము, నాభి ఇవి సమాంశములు. మి ర్యాలు-భాగములు వెలిగారము నాల్గుభాగములు వీనినినూరి గుంటకలగర రసములోను, చింతపండుపులుసులోను, దానిమ్మపంజ్జరసములోను, భావనలుచేయవలయును. దానిని యెం డుగురిగింజలయెత్తు తమలపాపలతోతినవలెను. సాయంకాలమందు బుచ్చుకొనవలయును వాతశ్లేష్మములవలన గలిగినరోగములను హరించును మందాగ్నినిన్ని గ్రహణిన్ని జ్వరము నున్న అరుచినిన్ని పాండురోగమునున్న కొద్దిదినములలోనే జయించును.

మహాదధి.

ఏకైకం విషసూతంచ జాతీ టంకద్వికం ద్వికమ్ | కృష్ణాత్రికం వి శ్వేషటక్టం దగ్ధం కపర్దకం తథా || దేవపుష్పం బాణమితం సర్వం సమ్మ ర్ద్యయత్నతః | మహాదధి వటీనామ్నా నప్తమగ్నిం ప్రవీపయేత్ ||

తా. నాభిగపాలు, పాదరసముగపాలు, జాజికాయలు ౨పాళ్లు వెలిగారము ౨ పాళ్లు సిప్పట్లు ౩పాళ్లు శొంఠి ౬పాళ్లు గవ్వభస్మము ౬పాళ్లు, లవంగాలు ౫ పాళ్లు ఇవ న్నియత్న పూర్వకముగా మర్దనచేసి వటుకలుజేయగా నిదిమహాదధివటి యనిపించుకొ నును. ఆకలిమాంద్యము దీనివలనకుదిరి మంచియాకలిని గలుగజేయును.

చింతామణిరసము.

రసగంధం మృతం శుద్ధం మృతమభ్రం పలత్రికమ్ | త్యూప్య ణం బీజజై పాలం సముఖల్లై విమర్దయేత్ || ద్రోణపుష్పే రసై ర్భావ్యం శుష్కం తద్వస్త్రగాలితమ్ | చింతామణి రసో హ్యేష అజ్జీరే శస్యతే స దా || జ్వర మప్తవిధం హంతి సర్వశూలహరః పరః | గుంజై కంచ ద్విగుం జంవా ఆమవాతహరం పరమ్ || ౫౧౧ ||

తా. పాదరసము, గంధకము, తామ్రము, అభ్రకభస్మము, ఇవిమూడేసి పలము లు, త్రికటువులున్న నేపాళగింజలున్న ఇవి సమభాగాలు పెట్టి ఖల్వములోనుంచిద్రోణ పుష్పరసములచేతను అనగా నేనుగుతుమ్మి చెట్టురసముతో మర్దనచేసి ఎండించి చూర్ణ ము చేసిన వస్త్రగాలితము చేసిన యా చూర్ణమే చింతామణిరసమని పేరుగలది. ఇది అజీర్ణములయందు ప్రశస్తమైనది ౨ విధముల జ్వరములను హరించును సమస్త శూలలను పోగొట్టును ఒకగురిగింజపరిమాణముగా తూచిచూచి పుచ్చుకొనవలయును దీనివలన ఆమవాతములు హరించును.

లఘుపానీయభక్తగుడిక.

రసోర్ధభాగికాస్తుల్యా విడంగమరిచార్ద్రకాః | భక్తోదకేనసమ్మర్ద్య కుర్యాద్గుంజాసమాకగుడామ్ || భక్తోదనానుపానై కా సేవ్యావహ్నిప్రవీప నీ | వార్యన్నంబోజనంచాత్ర ప్రాయోసాత్కమిష్యతే || ౫౧౨ ||

తా. పాదరసము ౫పాలు వాయువిశంగాలు ౧పాలు మిర్చాలు ౧పాలు అల్లము ౧పాలు వీనిని అన్నమునూద, తేరినతరవాణి నీరులోసమ్మర్దించి గురిగింజలంతలేసి మాత్రలుచేయ

వలెను. అన్నముపై తేటనీరు దీక్షింపఁజేయును. దానిని పానముగా నాకలిపెనుగును భోజనము చేయుటయును తరవాణిలోనియన్నమే భుజింపవలెను ఇదేతరుదుగా దానికాహారము.

రాజవల్లభరసము.

రసనిమ్మంగంధకైకం నిమ్మమాత్రం ప్రదీపనం । సార్థపలం ప్రదా తవ్యం చుల్లికాలవణం తతః ॥ ఖల్లనమర్దయే త్తత్తు సూక్ష్మవస్త్రిణగాలయే త్ । మాషమాత్రః ప్రదాతవ్యో భక్తమాంసాదిజారకః । అజ్జిరేషు త్రి దోషేషు దేయోయం రాజవల్లభః ॥ ౫౧౯ ॥

తా. రసము నిమ్మమొత్తు గంధకము గనిమ్మము దీనిలో పొయిలో వేసి వేయించి నయుష్షు పలమున్నర, ఇవన్నీ ఖల్వములోపోసి నూరి వస్త్ర)గాలితముచేసి వేయవలయును ఇదియొక మాషమాత్రము పుచ్చుకొన్నట్టుయితే అన్నము మాంసము మొదలయినది అతి వేగముగా జీర్ణించును, త్రిదోషాజీర్ణములందును నిది బాగా నివారకమగును.

పాండ్యురిరసము.

రసగంధకలో హైశ్యం పాండ్యురిః పుటితస్తథా ।

కుమార్యా క్తశ్చ తద్వల్లం పాండుకామిలగర్వనుత్ ॥ ౫౨౦ ॥

తా. రసము, గంధకము, లోహము, ఇవన్నీయుభస్థములే సమబాగములు జేర్చి కలబంగరసముతో తడిపి పుటమువేసి తీసిమాత్రలుగాజేసి వల్లమాత్రము నేవించినట్టుయితే పాండురోగమును కామిలరోగము పీనియొక్క గర్వమును హరించును, పాండుకామిలలు నివారణ మగును.

పాండుసూదనరసము.

రసంగంధం మృతంతామ్రం జయపాలం చ గుగ్గులుం । సమాంశ మా జ్యసంయుక్తం గుడికాంకారయేన్ద్రతాం ॥ ఏకైకాంఖాదయే ద్వై ద్య శోధపాండ్యపనత్తయే । శీతలం చ జలంచాప్లుం వర్జయేత్పాండుసూదనే ॥

తా. రసము, గంధకము, తామ్రభస్మము, నేపాళములు, గుగ్గులము, ఇవిసమభా గాలుగూర్చి నేతితో మర్దించి గుడికలను మితముగాజేయవలెను. ఆనగా నన్నియు స మాన తూనికగలవిగావల్ల ప్రమాణము చేయవలెను, వీనిని వైద్యుడు నంజు, పాండురోగము లనివారణకొఱకు రోగిచేత నమలించవలయును, దీనికి పత్థ్యముచల్లని నీళ్ళున్న పులుసు న్ను పరిష్కరింపవలసినది, పులుసు అని చెప్పవలెనని నూనె ఆన గుమ్మడి ఇట్టివి వర్జింపవల యుననియే తెలిసికొనవలయును.

వంగనూతకయోక్త్యా సారాంశం కన్యకార్ద్రకైః । సంమర్ద్యవ ర్తికాంక్యత్వా సాచయే త్కాచభాజనైః ॥ యావచ్చంద్రనిభాశుభ్రా భ్రా శ్రీవంగేశోమహోగుణః । పాండుప్రమేహదార్బల్య కామలాదాహనాశనః ॥

తా. వంగభస్మము, పాచరసము, వీని సమముగా చేర్చి గూడపాల అల్లపురస ములయొక్క సారాంశమును(సత్తును)దీసి మేలైన రసముతో మర్దించి వత్తిజేసి కాళికుప్పె లో పచనము చేయవలయును. తెల్లబడువరికును పచనముచేసి తీయవలయును ఇదేవంగేశ్య రరసము, పాలడు, ప్రమేహము, దుర్బలము. కామిల, తాపముహరించునట్టి మహోగుణ ముగలది.

పాండునిగ్రహరసము.

అభ్రభస్మ రసభస్మ గంధకం లోహభస్మముషలీవిమర్దితం । శాల్మ లీజరసతో గుడూచికా క్వాధకై స్సుపరిమర్దయేద్దినం ॥ భావయేత్త్రి ఫలకన్య కాార్ద్రకా వహ్నిశి గ్రుజరసై శ్చ సప్తథా । జాయతేహి భవజోమృతస్రవః శుష్కపాండువినివృ త్తిదాయకః ॥ వల్లయుగ్మపరిమాణత స్త్విమం లేహ యేచ్చుఘృతమాక్షీకాన్వితం । పత్థ్యమత్రపరిభాషితం పురాయ త్తదేవ పరివర్జ్యవర్జనం ॥ శోధపాండువినివృ త్తిదాయకః నేవిత స్తుఘటించికాద్రవైః । నాగరాగ్ని జయపాలకై స్తువా వజ్రదుగ్ధపరిపక్వసర్పిషా ॥ తక్రభక్తమిహా భోజయేదితి స్నిగ్ధమన్నమితి నూతనంత్యజేత్ ॥ ౫౨౦౪ ॥

తా. అభ్రకభస్మము, రసభస్మము, గంధకము, లోహభస్మము, వీనిని నేలతాడి గడ్డలరసముతో మర్దించవలెను. దీనిని మరల బూరుగవేళ్లరసము తిప్పతిగక ఘాయములతో నొకదినముమర్దించవలయును. తరువాత త్రిఫలములు, గూడపాల, అల్లము, చిత్రమాలము, మునగ చెక్క, వీనిరసములచేత నేడుపర్యాయములు భావనచేయవలయును అప్పడేది ఆమృ తమువంటి యాషధమగును. శుష్కపాండువును నివర్తింపజేయును. 2 వల్లముల పరిమాణ ముగల యాషధమును నేతితో గాని తేనెతో గానికలిపి నాకవలయును. దీనికిపత్థ్యము ఇది వరకు జెప్పిన ప్రకారముగానే యెంచవలయును. శోధపాండురోగముగలవానికి శొంఠి చి త్రమాల నేపాళములతోనైనా జెయడుపాలు నేతిలోపోసి పాలినుకువరకు కాచి ఆ నేతితో నైనా కొండలీలంతరసముతోనైన నివ్వవలయును చల్ల అన్నముభోజనము, కొత్తబియ్యపు టన్నము పనికిరాదు.

అనిలరసము.

తామ్రభస్మరసభస్మగంధకం వత్సనాభమపిత్తుల్యభాగికం | వహ్ని
తోయపరిమర్దితుంపచే ద్యామపాదమధమందవహ్నినా || రక్తికాయుగళ
మానతోనిల శ్శోధపాండుఘనపంకశోషకః || ౫౩౦ ||

తా. తామ్రభస్మము, రసభస్మము, వననాభి, ఇవన్ని సమభాగములుగాజేర్చి చిత్ర
మూలకషాయముతో మర్దించబడి గజాముమీద పాతికఅనగా ౯౫డియలవరకు మందా
గ్నిచేత పచనముచేసినదానిని అగురిగింజలవత్తు నేవించగా శోధ పాండురోగము అనెడు
గొప్పపంకమును శోషింపజేయును.

లోహసుందరరసము.

సూతభస్మమృతలోహగంధకా భోగవర్ధితమదేవినిషీపేత్ | దీర్ఘ
తానుకృతకూషికోదరే మృత్స్నయాచపరివేష్ట్యతాంషీపేత్ || ఘల్లికోపరి
చకూషికాముఖే ప్రక్షిపేచ్ఛపరశాల్మలీద్రవం | త్రైపలంపనుగుడూచి కార
సంపాచయేత్తు మృదువహ్నినాదినం || స్వాంగశీతల మిదంప్రగృహ్యచ
త్రూషణార్ద్రాకరసేనభావయేత్ | లోహసుందరసోయమిరితః శుష్క
పాండువినివృత్తిదఃపరః || ౫౩౩ ||

తా. రసభస్మము, లోహభస్మము, గంధకము, పాముచేదునం దుంచవలెను. పా
డుగుగానుండు కాచమిష్టయందు లోపలకుంచి మట్టిపూసి గుడ్డచుట్టి యీయకాషధము
దానిలోనుంచవలెను. దానిని పొయ్యిమీదనునిచి క్రిందమృదువుగా మంటవేయుచు కూపి
యొక్క ముఖద్వారములోనుంచి బూయిగ వేళ్ళరసమును, త్రిఫలరసమును తిప్పతీగరసము
ను బోయుచు పాకముచేయవలయును. ఒకదినము అనగా ౪ జాములు పాకముచేయవ
లెను. తరువాత దానిని సాంగశీతలనునందీసికొని శొంఠిసిప్పలి మిరియాలకషాయమునందును
అల్లమురసమందును భావనచేయవలెను ఇదేలోహసుందరరసము. దీనివలన శుష్కపాండు
రోగము హరించును.

ధాత్రీలోహము.

ధాత్రీలోహరజోవ్రాషణ నశాక్షోద్రాధ్యశ్శర్కరాః |

లోహణోనివారయే త్తస్య కామిలాసహలీమకాం || ౫౩౪ ||

తా. ఉశిరికపప్ప, లోహభస్మము శొంఠిసిప్పలి మిరియాలు, నశమూలము చూర్ణిం

చి తేనె, తెగడ, నేలతాడి, వీనినిగలిపి పుచ్చుకొనినవారికి కామిలరోగము పాండుహ
తీమకము (ఉబ్బనము) వీనిని లోహమునివారించును.

కాంశ్యపిష్టిరసము.

పాండురోగోదితాయోగా ఘ్నంతి తేకామిలామపి | ప్రయుక్తాభిష
జాయుక్త్యా తద్వచ్ఛ్చక్తంహలీమకం || కాంశ్యనపిష్టికాంకృత్వా దేవదా
లీరసప్లుతాం | తీక్షణగంధరజోయుక్తా యుక్త్యావ్రాన్యాధలీమకం || ౫౩౬ ||

తా. పాండురోగమునకు జెప్పినయోగములే కామిల రోగములను హరించును,
ఉక్కుభస్మము గంధకభస్మములో గలిపి దేవతాళపు రసములోదడిపి కంచుచేతను ముద్ద
గాచేసి వైద్యుడు యుక్తిచేతను హలీమకమనెడి రోగమును హరింపజేయవలయును.

ద్విహరిద్రాద్యలోహము.

లోహచూర్ణంనిశాయుగ్గం త్రిఫలాంకటురోహిణీం |

ప్రలిహ్యమధుసర్పిర్భ్యాం కామిలార్తస్సుఖీభవేత్ || ౫౩౭ ||

తా. లోహభస్మమును పసుపు, కస్తూరిపసుపు, కరక్కాయ బెరళ్లు తాడికాయలు ఉ
శిరికపప్ప కటుకరోహిణి వీనిచూర్ణమును తెనెతోనున్న నేనితోనున్న కలిపిపాకినట్ట
యితే కామిలబాధలుపడెడువాడు సుఖపడును.

అధర క్తపి త్తే.

సుధానిధిరసము.

సూతంగంధమాషికంలోహచూర్ణం సర్వంఘృష్టం త్రైఫలేనో
దకేన | మూషామధ్యభూధరెతత్పుటిత్వా దద్యాద్దంజాం త్రైఫలనో
దకేన || తాహేపాత్రోగోపయః పాచయిత్వా రాత్రోదద్యాద్రక్తపిత్తప్ర
ణుత్త్యై || ౫౩౮ ||

తా. పాదరసము, గంధకము, హేమాషికము, లోహచూర్ణము, ఇవన్నియు సమ
భాగములునారి త్రిఫలకషాయముతో మర్దించవలెను. దానిని మూషాయందుంచి బిగించి భూద
రపుటము వేయవలయును దానిని గురిగింజలవత్తు త్రిఫలలోదకముచేత నివ్వవలయును
లోహషాత్రయందు ఆవుపాలుకాచి రాత్రియందు రోగికిప్పించవలెను దానివలన రక్తపి
త్తములు హరించిపోవును.

శర్కరాద్యలోహము.

శర్కరాతిలసంయుక్తం త్రికత్రయసమన్వయాత్ |

రక్తపిత్తనిహంత్యాశు సర్వరోగహరోపినః || ౫౩౯ ||

తా. పాదరసము, నాభి, గంధకము, శొంఠి, పిప్పళ్లుమిర్యాలు, కరక్కాయలు, తాడికాయలు, ఉశిరికపస్ప, లోహభస్మము, ఇవిన్నియుచూర్ణముచేసి పంచదారనువ్వులుకలిపి గుళికలుచేసియివ్వగా రక్తపిత్తములను ముఖ్యము గాహరించును. అనుపాన విశేషములచేత సింకననేకరోగముల నశింపజేయును. త్రికత్రయమనగా మూడుజంటలుగల మూడువస్తుజాతములు శైవధముయొక్కపేరులోనే లోహమనియున్నందునను నిదివరకు వచ్చిన యాషధములన్నిటికి లోహశబ్దము చివరనున్నవానికి లోహముగలియుచు వచ్చినదిగావున లోహమున్న గలియవలయును.

ఖండకాద్యలోహము.

శతావరీచ్ఛిన్నరుహా వృషముండతికా బలా | తాలమూలీచ గాయత్రీ త్రిఫలాయ స్త్వచ స్తథా || భార్గీ పుష్కరమూలంచ పృథ క్వంచపలానిచ | జలద్రోణేవిపక్తవ్య మవ్యభాగావ శేషితమ్ || దివ్యోషధిహతస్యాపి మాక్షీకేణ హతస్యవా | పలద్వాదశకం దేయం రుక్తలోహస్య చూర్ణితం | ఖండతుల్యం ఘృతంచేయం పలషోడశికంబుద్ధైః | పచే త్వథాయసే పాత్రే గుడపాశో మతో యథా || ప్రస్థార్థం మధునోదేయం శుభాశ్శబ్దకత్వచః | శృంగీవిడంగం కృష్ణాచ శుంఠ్యజాజీ పలంపలమ్ || త్రిఫలా ధాన్యకంపత్రం హ్యక్షుం మరిచకేశరమ్ | చూర్ణం దత్వా సుమధితం స్నిగ్ధభాండేనిధాపయేత్ || యథాకాలం ప్రయుంజీత బిడాలపదకం తతః | గవ్యక్షీరానుపానంచ సేవ్యం మాంసరసం పయః || గురువృష్యానుపానంచ స్నిగ్ధమాంసాదిబృంహణమ్ | రక్తపిత్తంక్షుయం కాసం పక్షిశూలం విశేషతః || వాతరక్తం ప్రమేహంచ శీతపిత్తం వసుం క్రిమిమ్ | శ్వయధుం పాండురోగంచ కుష్టం స్త్రీహోదరం తథా | ఆనాహం రక్తసంస్రావ మష్టపిత్తం నిహంతిచ | చక్షుష్యం బృంహణం వృష్యం మంగళ్యం ప్రీతివర్ధనమ్ | ఆరోగ్యపుత్రదం శ్రేష్ఠం కాయాగ్నిబలవర్ధనమ్ || శ్రకరం లాఘవకరం ఖండకాద్యం ప్రకీర్తితమ్ || ఛాగం పారావతం మాంసం త్తిత్తిః కృకరా శ్కళాః | కురంగాః కృష్ణసారాశ్చ తేషాం మాంసానియోజయేత్ || నారికేళపయఃపానం సునిష్ణణక వాస్తుకమ్ | శుష్కమూలకజీరాఖ్యం పటోలం బృహతీఫలమ్ || ఫలంవారా

కుపక్వామ్రం ఖర్జూరం స్వాదుదాడిమమ్ | కకారపూర్వకం యచ్ఛమాంసంచానూపసంభవమ్ || వర్జనీయం విశేషేణ ఖండకాద్యం ప్రకృతౌ ||

౫౫౩ ||

తా. శతావరి గ పలములు తిప్పనత్తు గ పలములు వృషభకమనెడుగ్రంధిద్రవ్యము గ పలములు బోడనరము గ పలములు చిన్నముత్త వవులగము గ పలములు నేలతాడి గడ్డలు గ పలములు చంద్రచెట్టువేళ్లు గ పలములు కరక్కాయచెక్కలు గ పలములు తానికాయ గ పలములు లోహభస్మము గ పలములు దాచినిచెక్క గ పలములు గంటు బారంగి గ పలములు పుష్కరమూల మనెడు గ్రంధిద్రవ్యము గ పలములు వీనినన్నిటిని నొకబానయందుంచి నీళ్లుపోసి కషాయముగాకాచి ౮ పంతు మిగులునట్లు కాగినతర్వాత దీని దివ్యోషధిచేత హతుడైనవానికిని మాక్షికముచేత హతుడైనవానికిని యివ్వవలసినది. కాంతలోహభస్మం ౧౨ పలములందుంచి ౧౨ పలములు పటికబెల్లపు చూర్ణమునుంచి దీనికినమానముగా ఆవునెయ్యిపోసి యిసుపబాండిలీయందు గుడపాకముగా పచనముచేయవలయును. ప్రస్థములో సగముతేనె యుంచవలెను. తర్వాత శిలాజతున్న లూద్దుగచెక్కయున్న కర్కాటకశృంగి, వాయువిశంగాలు, పిప్పళ్లు శొంఠి, జీలకర్ర, ఇవిన్నిపలము పలముచొప్పనను, కరక్కాయలు తాడికాయలు ఉశిరిక ధనియాలున్న ఆషపత్రిన్ని తాండ్రవేళ్లున్న మిర్యాలు, నాగకేశరాలు, ఓసిని పలముచొప్పునతెచ్చిచూర్ణముచేసి వస్త్రగాళితముచేసి నున్నని భాండమందుంచవలయును. తర్వాత దానిని కాలానుకూలముగా పిల్లి అడుగు ప్రమాణము తీసుకొని యీచూర్ణమును వైశేహమునుగలిపి ఆవుపాలతో మిశ్రమముచేసి పుచ్చుకొనవలయును. (శేనేగల్పినపరకైన లేహపాకములో నీచూర్ణమును గలిపియైనను లేక దీని వేరెయించి పిల్లి అడుగుప్రమాణముతీసి దానితోకల్పియైనను ఆవుపాలు అనుపానముతో బుచ్చుకొనవలయునని భావము) మాంసరసమున్న పాలున్ను పుచ్చుకొనదగినవి. గురుత్వమున్న ధాతుపుష్టిన్ని గలుగువస్తువులను పానముగా బెట్టుకొని భుజించవలయును. మాంసవృద్ధియగును దీనివలన కుదిరెడిరోగములు. రక్తపిత్తము ౧, క్షయరోగము ౨, కాసరోగము ౩, పదవిధములైనశూలలు ౪, వాతముగ, రక్తప్రమేహము ౫, శీతవైశ్యము ౬, వమనగుణము, ౭, క్రిమిరోగము ౮, దగ్ధుడగుర్వుగం, పాండురోగము ౧౧, కుష్ట ౧౨, పీనస, ౧౩ ఉదరరోగములు ౧౪, ఆనాహముగ, రక్తస్రావము ౧౫, అప్పువైశ్యం ౧౬, ఈరోగముల నివారణచేయును. నేత్రములకు చలవగలిగి దేహబలముగలిగి శుక్లవృద్ధియై మంగళకరమై శ్రేష్ఠతానుహములుగలిగి, ఆరోగ్యమును పుత్రసంతానమును శరీర

మనకు బలమును జరరాగ్నిని వృద్ధిపరచును. దేహమునకు గాంతినిచ్చి లాఘవముగానుండును. ఇదె ఖండకావ్యలోహమని చెప్పబడును. దీనికివత్సములు. మేక, పావురము, తీతువ, గుడ్డికొక్కెర, కుండలు, లేడి, ఇట్టి, వీనియొక్కమాంసములు శ్రేష్ఠములు. కూరలలో, కొబ్బరికాయలోనీరు, నీరుచెంచలి, చక్రవర్తికూర, పాపటకాయలవరుగు, జీలకర్ర, పొట్లకాయ, నేలములగకాయలు, వాకుడుకాయలు, పండినమామిడివర్ణ, ఖర్జూరకాయలు, తియ్యదానిమ్మపండుగింజలు, ఇవివత్సములు. కకారపంచకము, (ఇదిఐరలో జెప్పబడినవి) నీటిలోనిజంతువుల మాంసమున్న విడిచిపెట్టవలెను. ఇవి అవపత్సములు.

అధరాజయుత్కాదా అమృతేశ్వరము.

రసభస్మామృతాసత్వం లోహాంమధుఘృతాన్వితం ।

అమృతేశ్వరనామాయం షడ్గంజీరాజయత్కనుత్ ॥ ౫౫౪॥

తా. రసభస్మము, తిప్పనత్తు, లోహము వీనినితేనె, నెయ్యి వీలితోగలిపి లేహపాకముగానుంచి ౬ గురిగింజల ప్రమాణము రోగికిచ్చినట్లయితే రాజయత్కానెడు క్షయరోగమును, నివర్తింపజేయును.

రత్నగర్భప్రోటలీరసము.

రసంవజ్రం హేమతారం నాగం లోహాంచతామ్రకం । తుల్యాంశం మారితం యోజ్యం ముక్తామాక్షికవిద్రుమం ॥ శంఖంచతుల్యంతుల్యాంశం సప్తాహంచిత్రకద్రవైః । మర్దయిత్వావిచూర్ణ్యాధ తేనపూర్వంవరాటకం । టంకణంరవిదుగ్ధానపిష్ట్యా తన్ముఖమంధయేత్ । మృద్భాండేతాంనిరుధ్యాధ సమ్యగ్గజపుటేపచేత్ ॥ ఆదాయచూర్ణయేత్సర్వం నిర్గుండ్యాస్పృష్టభావనాః । ఆర్ద్రకస్యద్రవైస్సప్త చిత్రకస్యైకవింశతిః ॥ ద్రవైర్భావ్యంతతశ్శోష్యం దేయం గుంజాచతుష్టయం । క్షయరోగంనిహంత్యాశు సాధ్యాసాధ్యంన సంశయః ॥ యోలయెత్పిప్పలీక్షౌద్వై స్వఘృతైర్కారైశ్చైశ్చవా । మహతో గాష్టకైకాసే జ్వరేశ్వాసేతిసారశే । ప్రోటలీరత్నగర్భాయం యోగవాహేని యోజయేత్ ॥ ౫౬౦॥

తా. రసభస్మము, వజ్రభస్మము, సువర్ణభస్మము, రజతభస్మము, నాగ (నీస) భస్మము, కాంతలోహము, తామ్రభస్మము, ఇవి సమభాగాలుగూర్చి యివిన్ని ముత్యాల భస్మము, హేమాక్షికభస్మము, పొగడభస్మము, శంఖభస్మము ఇవిన్ని చేర్చి చిత్రమాల

కషాయముతో నేడుదినముల పర్యంతము మర్దనచేసి ఆమర్దించినదానిని ఎండించిచూర్ణము చేసి ఆచూర్ణమును గవ్వలోబోసి వేయవలయును, అటులపోసి దానినోటికి రంధ్రములే కుండా వెలిగారమును జిల్లేడుపాలతో నూరిన మర్దన దానికిఫట్టించి గవ్వనోరంతటను మూసి, దానినొక కుండయందుంచి తరువాత లేస్సుగా గజపుటమందు పచనము చేయవలయును. తరువాత దానినితీసి తిరిగిచూర్ణముచేసి వావిలిరసములోనున్న అల్లపురసములోనున్న ఏడేసిపర్యాయములు. వేరుగాభావనచేసి, మరల చిత్రమాల రసములో ౨౦ పర్యాయము భావనలుచేయవలయును. ద్రవములచేత నీవిధముగా భావనలుచేసి యయినతర్వాత దానిని శుష్కముగాచేసి చూర్ణించి దానిని ౪ గురిగింజలయెత్తురోగికిచ్చినట్లయితే క్షయరోగమును శీఘ్రముగా నశింపజేయును సాధ్యాసాధ్యములసంశయముకరలేదు దేనినైనాకుదుర్చును. పిప్పళ్ళు తేనె గల్పియెనునునరే మిర్యాలువేసి కాచిన నేతితోనైనానరే, యాయోషధము నిచ్చినట్లయిన ౮ క్షయజాతులున్న కాసజ్వరమున్న శ్వాస అతిసారమునందున్న గుణముగలిగించి దోషములహరించును.

మృగాంకరసము.

స్వాద్రసేనసమం హేమ మాక్షికంద్విగుణంభవేత్ । గంధకస్తుసమస్తై నరసపాదస్తుటంకణం ॥ సర్వంతస్సోలకంకృత్యా కాంజికేవశోధయేత్ । భాండలవణపూర్ణైధ పచేద్వామచతుష్టయం ॥ మృగాంకసంజ్ఞికోజ్ఞే యోరోగరాజనికృంతనః । రసస్యభస్మనాహేమ భస్మీకృత్ప్రయోజయేత్ ॥

తా. పాదరసము సువర్ణభస్మము సమభాగాలు రసమునకు రెట్టింపు ఘాక్షికభస్మము గంధకము మాక్షికభస్మముతో సమానము. రసములో నాల్గవంతు వెలిగారము, ఇవిన్ని ముద్దపాకముగానూరి యొక గోళాకారముచేసి కలితో శోధించవలయును తర్వాత దానినొకకుండలో ముందు ఉప్పుతో ఎండించి దానిమీద నీగోళమునుంచి నాల్గుజాములు పచనము చేయవలయును ఇది మృగాంకమనెడి యోషధము. ఇది రాజయత్కయనెడురోగమును. సంహరించును రసభస్మముతో సువర్ణమును భస్మముచేసి ప్రయోగించవలయును.

గుంజాచతుష్టయంచాస్య మరిచైర్భక్షయేద్భిషక్ ।

పిప్పలీదశకైర్వాపి మధునాలేహయేద్బృధః ॥ ౫౬౪॥

తా. నాల్గుగురిగింజలయెత్తు ఔషధమును మిర్యాలరసముతో భక్షింప జేయవలయును. లేదా పదిపిప్పళ్ళు చూర్ణించి అదిన్ని అవుషధమును గలిపి తేనెలో మెదపి నాకించవలయును.

పథ్యంనులఘుమాం సెన ప్రాయశోన్యప్రయోజయేత్ | వ్యంజనై
 ర్ఘులతప్తైశ్చ నాతిక్షారై రహిం గుభిః || ఏలాజాతీమరీచై స్తు సంస్కృతై
 రవిదాహిభిః | వృంతాకృతైలబిల్వాని కారవేల్లంచనర్జయేత్ || స్త్రియంప
 రిహారేర్దూరే కోపంచాపిపరిత్యజేత్ || ౫౬౬ ||

తా. పథ్యము, లఘువైన మాంసముతోడనే భోజనముచేయించవలెను. నేతితో
 వేపుడుచేయించినకూరలు, అతి పుష్పలేక కారములేక ఇంగువలేనివిగా నుండవలెను. ఏల
 కులు జాజికాయ మిర్యములు వీనితో సంస్కరింపబడి విదాహము లేనివిగా నుండవలయు
 ను. దీనిని ఆపత్యములు, వంకాయ, పుస్తీకాయ, నూనె, మారెడు, కాకరకాయ వీనినివదలి
 వేయవలయును. స్త్రీని అనగా భార్యను చూడనైన చూడరాదు దూరముగా నుంచవలెను.
 కోపమును వదలివేయవలెను, అనగా నేనంగతికైనను నొరులతో కోపసంభాషణ జరిగించ
 రాదు. ఇవన్ని రోగమునకు బ్రాబల్యమును జేయును.

వల్లీత్తువతికానామ తన్మూలం క్వాధయేత్పలం | తంక్వాధంపా
 యయేద్రాత్రౌ కటుకత్రయసంయుతం | త్రిశూలీయాసమాఖ్యాతా త
 న్మూలంక్వాధయేత్పలం || కటుకత్రయసమాయుక్తం పాయయేత్కానశాం
 తయే | ఈషద్ధింగుసమాయుక్తం కాకినీమూలమేవచ | భక్షయేత్ప్రేయ
 భక్ష్యేషు సర్వవాంతిప్రశాంతయే || మార్కండీపత్రచూర్ణస్య గుడికాం
 మధునాకృతాం | ధారయేత్సతతంవక్త్రై కాసవిష్టంభనాశినీం || ఛాగమాం
 సంపయశ్చాగం ఛాగంసర్పిస్సనాగరం | ఛాగోపసేవాశయనంఛాగమ
 ధ్యేతుయత్కనుత్ || శుక్రకాయ త్రంబలంపుంసాం మలాయ త్రంహిజీవనం |
 అతోవిశేషాత్సంరక్షేత్ యత్క్షణోమలరేతసీ || ౫౬౭ ||

తా. అల్లిదంప, తువరిమన్నె దుంప, ఇవిరెండున్న ఒకపలము నిల్చునట్లు కషా
 యముకాచి ఆకషాయములో శొంఠి పిప్పలి మిర్యాలపొడుము వేసి రాత్రికాలమందు పా
 నముచేయించవలయును. ఏనుగపల్లెరువేరు ఒకపలము కషాయము కాపించవలయును.
 దీనిలో కటుకత్రయ చూర్ణమునువేసి కాన శాంతించునిమిత్తము పానము చేయించవలయు
 ను. వాంతులు నివారించుటకు ఇంగువ కొంచెము కలిపి కాకి దొండవేరు కషాయమును
 త్రాగించగానున్న పానముచేసే లేక నమలేవన్నపులందు గలిపి తినిపించగానున్న వాంతు
 లు శాంతించును. మూర్కొండఆకు ఎండించి చూర్ణముచేసి తేనెతో దానిని పాకముపట్టి
 మాత్రగా జేసి ఎప్పుడు నోటనుంచుకొనవలయును. దీనివలన దగ్ధ, విరోచనబద్ధము కట్టు

పడును మేకమాంసము మేకపాలు, మేకనెయ్యి శొంఠి, మేకలవెంట దిరుగుట మేకల
 మందమధ్యను పడుకోవడము ఇవి రాజయత్నయనెడు క్షయరోగమును నివారించును.

మహాస్త్మగాంకరసము.

రసభస్మ హేమభస్మతుల్యం గుంజాద్వయంద్వయం |
 పూర్వవదనుపానేన మృగాంకోయంక్షయూపహః |
 ఛాగదుగ్ధానుపానేన దశరక్త్యాదిమాత్రయా || ౫౬౮ ||

తా. రసభస్మము, సువర్ణభస్మము ౨ గురిగింజలంత ఎత్తుదెచ్చి పూర్వమువలెన
 నుపానముబెట్టి యిచ్చినట్లయితే క్షయరోగమును పోగొట్టును. మేకపాలు అనుపానము
 తో ౧౦ గురిగింజలంత ప్రమాణమయ్యేవరకు క్షయరోగము శాంతించును. దీనికిని పథ్య
 పానములు పూర్వమువలె ననగా మృగాంకరసమునందు జెప్పిన చొప్పుననే నడవవల
 యును.

లోకేశ్వరరసము.

పలం కపర్దచూర్ణస్య పలం పారదగంధయోః | మాషష్టం కణక
 స్యైకో జంబీరాద్భి ర్విసుర్దయేత్ || పుతే ల్లోకేశ్వరంనామ్నా లోకనా
 ధోయము త్తమః | ఋతే కుష్ఠం రక్తపిత్త మన్యా న్రోగాన్ క్షయం న
 యేత్ || పుష్టివీర్యప్రసాదాజః కాంతిలావణ్యదఃపరః | కోస్తి లోకేశ్వ
 రాదన్యో నృణాం శంభుముఖోదితాత్ || ౫౬౯ ||

తా. గవ్వలభస్మము ౧పలము, పాదరసము ౪పలము గంధకము ౪పలము వెలిగా
 రము మాషపరిమాణము, వీనినన్నిటిని నిమ్మపండ్లరసముతో మర్దింపవలయును. తరువాత దా
 నిని పుటుము పెట్టవలయును. ఇది లోకేశ్వరమనెడురసము ఇదిలోకనాధునితో సమానము.
 కుష్ఠరోగముతప్ప, రక్తపిత్తముతప్ప, తక్కినయన్ని రోగములను నివర్తిచేయును. పుష్టివీర్య
 ము, నైర్మల్యము, తేజస్సు, కాంతి, లావణ్యము, వీనినన్నిటినిచ్చును శంభుమూర్తివాక్య
 మువలన గలిగిన యీలోకేశ్వరరసముకంటె నన్యమైనయొత్తమాషధము ఇకయేమున్నది.

పర్వతీరసము.

భాగౌ రసస్య గంధస్య ద్వావేకో లోహభస్మతః | ఏతద్ద్రౌప్తం
 ద్రవీభూతం మృద్వగ్నా కదళీదశే || పాతయే ద్దోమయగతే తద్దై వ్రౌపరి
 యోజయేత్ | తతఃపిష్ట్యా ద్రవై రేభి ర్గర్దయే త్సస్తథా పృథక్ ||

భాగ్యముండిచాతిబలా జయా నిర్గుండికోద్రవైః | ఘోషారసైకన్యాద్రవై శుష్కంశుష్కం పుటేల్లఘు || ఆగంధం పర్వతీనామ్నా ఖర్పరీతో ర సోభవేత్ | సర్వరోగహరశ్చైవ వల్లవ్పాదైర్విద్విమాసకః || తాంబూలవల్లి ప్రతేణ కానశ్వాసహరఃపరః | సకలస్వరసాక్వాఢో నుపానం నానగోజలమ్ || అమ్లికాతైలవార్తాకు కూశ్మాండముపలీఫలమ్ | వర్జ్యం మాసత్రయం సర్వం కఫకృత్ స్త్రీముఖాదికమ్ || ౫౮-౨ ||

తా. పాదరసము అపాళ్లు గంధకము అపాళ్లు లోహభస్మము గపాలు ఇవిచేర్చి మృదువైనయగ్నియందు ద్రవముగానగునట్లు పాళముచేసి యొకగోమయపిండముచేసి దానిని గుంటగాజేసి దానినిద నొకయరటియాకుపరిచి దానిలోగుమ్మరించి దానిపైన యొకయరటియాకు మూతవేసియుంచవలెను. తరువాతదానినిదీసి యీచెప్పబోవువస్తువులరసములతో వేరువేరుగా నేడుపర్యాయములు మర్దనచేయవలయును. ఆమస్తువు లెవ్వియనగా గంటుభారంగి, బోడనరము, పెద్దముత్తవపులగము, తక్కిలై, వావిలి, కొఱ్ఱిలు, సదాపచెట్టు, గూడపాల, వీనిలోనొక్కొక్కగనముతోమర్దించి అదియెండినతర్వాత మరలనారసమేపాసిమర్దించి ఈలాగున నేడుపర్యాయములుకాగా నేమరియొకదానిరసముతోనున్న అటుల నేమర్దించి ఆప్రకారమాచెప్పిన మూలికలన్నింటితోడనుమర్దించవలయును. ఒకపర్యాయమొందినదానిని లఘుపుటమువేయుచు తీయుచు మర్దించుచుండవలయును. ఈలాగున కఫరీతోనుజేర్చి ఏలాగయినాగంధకభాగము జీర్ణించువరకు మర్దన పుటములు పెట్టుచురావలెను. గంధకముజీర్ణముకాగానే తీసివేయవలెను. ఇదేపర్వతీరసము. ఇదిసర్వరోగహరమైవది. వల్లప్రమాణముగలది శిటిఅనుపానముతో రెండుమాసములు నేవింపవలయును. తమలపాకుఅనుపానముతో బుచ్చుకొన్నట్లయితే కానశ్వాసములు హరించును. పైనచెప్పినవస్తువులన్నియు నిజరసముతో మర్దించవలెను. నిజరసమురానిపక్షమునకు కషాయముపెట్టి రావభాగముకేషించినప్పుడు తీసి దానితోమర్దించవలయును. ఆపుపంచితము అనుపానముతో బుచ్చుకొనవలయును. దీనికిఅపత్త్యవస్తువులు చింతపండు నూనె, వంకాయ, గుమ్మడి రెండువిధాలు, కొబ్బరికాయ, కఫముచేయువస్తువులు స్త్రీసయోగము ఇవివిడువవలెను.

లోకేశ్వరపాటలీరసము.

రసస్యభస్మనాహేమ పాదాం శేవప్రకల్పయేత్ | ద్విగుణంగంధకం దత్వా మర్దయేచ్ఛత్రికాంబునా || వరాటకాంశ్చసంపూర్య టంకణేసనిరుధ్యచ | భాండేచూర్ణప్రలిప్తైః ధక్షిప్తైర్వరుసీతమృత్స్నయా || శోషయిత్వా

పుటదత్తై చాతిమాత్రైపరాహ్నికై | స్వాంగశీతలముద్భృత్య చూర్ణయిత్వా ధవిన్యసేత్ || ఏషలోకేశ్వరోనామ వీర్యపుష్టివివర్ధనః | గుంజాచతుష్టయం చాస్య విప్పలీమధుసంయుతం || ఖాదయేత్పురయాభక్త్యాలోకేశస్సర్వదర్శనః

తా. రసభస్మము రపాళ్లు సువర్ణభస్మముగపాలు గండకము రాపాళ్లు చేర్చి త్రికటువులకషాయముతో మర్దించవలయును. ఆమర్దించినదానిని గవ్వలలోనిండించిపెట్టి వెలిగారముతో మూతవేసి (అనగావెలిగారము జిల్లేడుపాలతోనూరి ఆనూరినదానిని పైవూత పూసి గవ్వయొక్కరంధ్రభాగము మూసియనుట) సున్నములోపలపూసిన భాండమునందు దానిలోనుంచి మట్టితో కుండనోరు మూసివేయవలయును. పైనబూసినమట్టి యెండినతరువాత, కిజాములు గాఢాన్నిలోపుటమువేసి సాంగశీతలమునదించి తిరిగి దానిని చూర్ణముచేసి యుంచవలయును. ఇదిలోకేశ్వరరసము. వీర్యపుష్టినిచ్చునట్టిది రగురిగింజలప్రమాణము (చిన్నమెత్తు) చూర్ణముదీసి పిప్పళ్లచూర్ణము తేనెయొకలిపి భక్షింపవలెను. సర్వమైనరోగములకును దీనిని చూడవలసినది. భక్షించువానికిభక్తియుండవలెను. దీనివలన నివారించురోగము లెవ్వియనగా.

అంగకార్యైగ్నిమాం ద్యైచకాసె పితైరసస్వయం || మరిచైర్లుత్ర సంయుక్తైః ప్రదాతప్ర్యాదినత్రయం | లవణంపర్షయే త్త్రసాజ్యం దధి చ యోజయేత్ | ఏకవింశద్దినయానన్దరిచం సఘృతంపిబేత్ || పద్ధ్యంమృగాంకవద్జ్జేయం శయితోత్తానపాదతః || యేశుష్కావిషమానలైఃక్షయరుజావ్యాప్తాశ్చయేకుష్ఠినో | యేపాండుత్వహతాఃకువైద్యవిధినా యేశోషిణోదుర్భగాః | యేతప్తావివిధై ర్వైరైర్భృమమదోన్యాదై | ప్రమాదంగతాస్తేనర్వైవిగతామయాహాయజవాస్యః పౌట్టలీసేవయా || ౫౯-౦ ||

తా. శరీరముకృశించి అగ్నిమాంద్యమైనవారికి కానశ్చైత్యములవారికి నీరసము మిరియపుపాడుము గలిసిన నేతితో కిదినము లివ్వవలయును. అట్టిరోగికి లవణపదార్థములవదలి నేతితోగూడిన పెరుగును కలిసినభోజనము చేయించవలెను. ఈలాగున నిరువదియొక్కదినములు నేతితోకలిసిన మిరియపుచూర్ణముతో తినవలెను. దీనికిపత్త్యము మృగాంకరసమునకు జెప్పినరీతియని యెఱుంగునది. పడుకొనునప్పుడు పాదములు పైకెత్తి పరుండవలెను. విషమాన్నిచేత నెవ్వరు కృశించిరోక్షయరోగము కుష్ఠరోగము గలవారలెవ్వరో ఎవరు పాండురోగముగలిగి కుచ్చితవైద్యములచేత నెవ్వరు శుష్కించిపోవుదురో నానావిధములయిన ధైర్యములచేతను భ్రమమదము ఉన్నాదములచేత నెవ్వరుప్రమాదమునొంది

రో వారంద రీచూషధ సేవచేతను రోగవిముక్తులై గుణ్ణమునకున్నంత జవగలవారై యుందురు.

రాజమృగాంక రసము.

రసభస్మత్రయోభాగాః - ఖైకైకం హేమభస్మకం । మృతతామ్రస్య భాగైకం శిలాగంధక తాళకం ॥ ప్రతిభాగద్వయం సిద్ధ మేకీకృత్య విచూర్ణయేత్ । వరాటఃపూరయేత్తేన అజాక్షీరేణ లంకణం ॥ పిష్ట్యాతేన ముఖం రుధ్వా మృద్భాంఢేపరిధయేత్ । శుష్కం గజపుటెపాచ్యం చూర్ణయేత్సాగ్నీగణితలం ॥ రసో రాజమృగాంకోయం చతుర్గుంజఃక్షయూపహః! దశభిఃపిప్పలీక్షౌద్రై మరిచైకోనవింశతిః । సఘృతైర్దాపయిత్యాధ వాతశ్లేష్మోద్భవేక్షయే ॥ ౫౯౮ ॥

తా. రాజమృగాంక యోగమును జెప్పచున్నాడు. రసభస్మము 3 పాళ్ళు సువర్ణభస్మము ౧ పాలు తామ్రీభస్మము ౧ పాలు మణిశిల ౨ పాళ్ళు గంధకము ౨ పాళ్ళు తాళకము ౨ పాళ్ళు ఈనస్తువుల నేకముచేసి చూర్ణముచేయవలయును. ఆచూర్ణమునుపట్టునన్ని గవ్వలనిండా కూరవలయును. ఓమ్మట మేకపాలతో వెలిగారమునుసూరి ఆముద్దతో గవ్వలనోటి భాగమును మూసివేయవలయును. వానినన్నిటిని నొకకుండయందుంచి శీలమున్న యివ్వవలయును. దానినెండించి గజపుటమునందు పుటమువేయవలెను. దానిని సాంగశీతలమునదీసి చూర్ణముచేయవలెను. ఇదే రాజమృగాంకమనియెడు రసము. ౪ గురిగింజల ప్రమాణము నిచ్చినట్టులైన క్షయరోగమును హరించును. ౧౦ పిప్పళ్లు ౧౯ మిరియాలున్ను సూరినచూర్ణమును తేనెతోగలిపి రాజమృగాంకమును నేవింపవలయును. తేనెబడులు నేతితోనైనా కలిపి యిప్పించవలయును, ఇది వాతశ్లేష్మములవలన గలిగిన క్షయరోగమునకు పనికివచ్చును.

శిలాజత్వాదిలోహము.

శిలాజతుమధువ్యోష తాప్యలోహారజాంసియః ।
క్షీరభుజ్షోచితస్యాశు క్షయక్షయమవాప్నుయాత్ ॥ ౫౯౯ ॥

తా. శిలాజత్తు, తేనె, శోంఠి, పిప్పళ్ళు, మిర్యాలు, హేమాక్షికము, లోహము, పీని ఏకచూర్ణముచేసి, తేనెతోగలిపి గుళికలుచేసి క్షయరోగికిస్తే క్షయరోగము నశించును, పాలుఅన్నమును తినవలెను, ఇక నెట్టయుగూడదు.

గోరసనావటుక.

గోరసనానామాపధిరస్యా స్వత్వంవిమి శితమజాయాః పయసాయః ఖలుపాస్య తిజేవ్యతియత్యైణమత్యగ్రం ॥ రమనాయశ స్తడక్రో యత్క్షణివనజకటుజటోలికామజ్జా! సలిలోమర్దనవిధినా వటికాకార్యాధవాశుష్కే ॥

తా. బట్టెఅంక చెట్టుఅనియొక యోషధియున్నది దానియొక్క రసములోనినత్వమును మేకపాలతోగలిపి యెవ్వడుపానము చేయగలడిో వాడు మహోగ్రమైన క్షయరోగమునుజయించును. ఇంకను నొకవిధము, శంఖభస్మము త్రికటువులు జటామాంసిలోని మజ్జా ఇవ్వి మర్దనవిధిచేసే తీయన మంచినీళ్ళతో మర్దనచేసి యెండించివటుకలుగాజేసిదానిని మేకపాలతో పుచ్చుకొనినను క్షయరోగముమానును.

సూర్యావర్తరసము.

సూతార్థో గంధకోమర్ద్ద్యో యామైకం కన్యకాంబునా । ద్వయోస్తుల్యం తామ్రపాత్రం పూర్వకల్నేనలేపయేత్ ॥ దినైకం వాలుకాయంత్రే పక్వమాదాయచూర్ణయేత్ । సూర్యావర్తో రసో హ్యేష ద్విగుంజశ్శాన్వసభిద్భవేత్ ॥ ౬౦౦ ॥

తా. పాదరసము ౨ పాళ్ళు గంధకము ౧ పాలు రెండును గలిపిగూడ పాలవేళ్ల రసములో ౧ జాము మర్దించవలయును. ఈరెంటికి తుల్యమయిన రాగిపాత్రయందీ మర్దించిన కల్కమును బూసి, ఒకదినము వాలుకాయంత్రమునందు పచనముచేసి పక్వమైనదానిని తీసి చూర్ణముచేయవలెను. ఇదే సూర్యావర్తరసము. ౨ గురిగింజలెత్తు పుచ్చుకొనగా శ్వాసలను హరించును (తేనెతో గాని, తమలపాకుతో గానిపుచ్చుకొనవలయును).

రసేంద్రగుళిక.

కర్షం శుద్ధరసేన్యస్య గంధకస్యాభ్రకస్యచ । తామ్రస్య హరితాశస్య లోహస్యచ వివస్యచ ॥ మరిచస్యచ సర్వేషాం శ్లక్షణ్ణచూర్ణం పృథక్పృథక్ । మానోమ్లై ఘంటకర్ణంచ నిర్గుండి కాకమాచికా ॥ కేళరాజం భృంగరాజ స్వరసేనసుభావితామ్ । కలాయ పరిమాణాంతు వటికాంకారయేద్భిషక్ ॥ కృత్వాదా శివమభ్యర్చ్య ద్విజాతీక పరితోష్యచ! జీర్ణాన్నో భక్షయే త్వశ్చా జ్జీర్ణమాంసరసాశనః ॥ అపివైద్యశతై స్త్యక్త

మనుషి త్తం నియచ్ఛతి | కాసం పంచవిధం హంతి శ్వాసంచైవ సుదుర్జయమ్ || ౬౦౪ ||

తా. గంధకము, అభకము, తామ్రము, అర్జకము, లోహము, సాభి, మిర్యాలు ఇవి సమభాగాలు వేరువేరుగా చూర్ణముచేసి వస్త్ర గాళితముచేసి యీ చూర్ణములను ప్రత్యేకముగా రసమందుంచి మర్దించి పుల్లప్రబ్బలి, మొక్కపు చెట్టుయొక్కెక్క, వావిలిచెక్క, కామంచి చెట్టు, మరువేరు, గుంటకలగర పీని పీని నిజరసముల చేతను భావన చేసి, వైద్యు ధు లంకలంతలేసి మాత్ర వటుకలుచేసి ముందుగ భగవంతుని బూజించి బ్రాహ్మణ సంతర్పణ చేసి అన్నము తినినతర్వాత జీర్ణమునకు వచ్చినది కనిపెట్టి జీర్ణమాంసరసముతో దినగా నదివరక నేకవైద్యులు కుదరదని విడిచిపెట్టిన దైనను. ఆమ్లపైత్యము నడంచును అయిదు విధములకాసలనున్న శ్వాసలనున్న హరితపజేయును.

శ్వాసహేమాద్రిసము.

ఆచ్ఛాదితశిలాం తామ్రం ద్విగుణం వాలుకార్థయే | పక్త్వా సంచూర్ణ్య గంధేశౌ దినార్ధం తాం పునఃపచేత్ || శ్వాసహేమాద్రినామాయం మహాశ్వాసవిनाశనః | వర్ణవృద్ధి కరోహ్యేష సువర్ణస్య ససంశయః ||

తా. గంధకమును పాదరసమును సమభాగాలుపెట్టి వాలుకాయంత్రమందుంచి వైన కాయగాయిమాత్రవేసి ౨ జాములువండి తీసి మూడున్ను కల్పి చూర్ణముచేసి వానిని మరల నెప్పటివలె దినమున్నర పచనముచేసేది. ఇదిశ్వాసహేమాద్రియని పేరుగలది. మహాశ్వాసలను నివారించును. శరీరమునకు గాంతి నిచ్చును. బంగారువంటి కాంతి నిచ్చును.

అథ హిక్కాదౌ.

పిప్పల్యాదిలోహము.

పిప్పల్యామలకీ ద్రాక్షౌ కోలాస్థి మధుశర్కరా | విడంగపుష్కరై ర్యుకో లోహలోహంతి సుదుర్జయమ్ || ఛర్దిం హిక్కాం తథా తృష్ణాం త్రిరాత్రేణ ససంశయః || ౬౦౭ ||

తా. పిప్పళ్లు, ఉళిరికపప్ప, ద్రాక్షపండ్లు, రేగుగింజగంజ్జా, కేసె, పంచదార, వాయువిశంగాలు, పుష్కరములము వీనినన్నిటిని చూర్ణముచేసి వీనిలో లోహముకల్పి సేవించితే వాంతి, ఎక్కిళ్లు, విదాహము, ఇవి మూడుంత్రాళ్లలో నివారించును.

మేఘడంబరరసము.

తండులీయద్రవైః పిష్టం సూతం తుల్యంచపిష్టకమ్ | వజ్రమూషా గతంచైవ భూధరే భస్మతాం నయేత్ || దశమూలకమాయోణ భావయే త్స్వహారద్వయమ్ | గుంజాద్వయం హరత్యాశు హిక్కాం శ్వాసం నసంశయః | అనుపానేన పాతస్యా రసోయం మేఘడంబురః || ౬౦౯ ||

తా. పాదరసము, గంధకము, సమభాగాలు చేర్చి చిట్టివేళ్లరసముతో నూరి ఆ పిండిని వజ్రమూషయం దుంచి భూధరపుటమునందు భస్మముచేయవలెను. ఆచూర్ణమును దశమూలకమాయములో ౨ జాములు నాననిచ్చి ౨ గురిగింజల ప్రమాణము సేవింపగా ఎక్కిళ్లు, శ్వాస, నివారించును. దీని కనుపానము దశమూలకమాయముతోనే ద్రాగదగ్గది.

తృష్ణాయాం.

తామ్రచక్రికయాబద్ధం సూతంతాళంసతుత్థకం | వటాంకురర సై ర్ద్రవ్యం తృష్ణాహృద్వలమాత్రతః || ౬౧౦ ||

తా. తామ్రచక్రికచేత కట్టబడిన పాదరసమును తాళకము మైలతుత్తమును ముట్టిఊడల అంసురాలరసముతో మర్దించిదానిని వల్లప్రమాణమునిచ్చినట్టియితే విదాహములు హరించును. తామ్రచక్రిక హంసపాదినూకు.

అధోన్నాదౌ.

ఉన్నాదేపర్పటీహృద్యా సాజీవీపయసాన్వితా | అపస్తారేచతత్ప్రోక్తం ఏతయోరాజ్యకేనవా || ౬౧౧ ||

తా. ఉన్నాదమునకు పర్పటికము చూర్ణించి మేక, గొట్టెల యీ రెండింటివాలతో ద్రాగించవలెను అపస్తారమునకు నిదియే యాషధము. మేక, గొట్టెల నేతితోనైనా పుచ్చుకొనవచ్చును.

ఉన్నాదాంకుశము.

త్రిదినుకనకద్రావై ర్దహారాష్ట్రర సైః పునః | విషము ష్టేశ్చతోయే న సమూల్యాప్యార్కచక్రికాం || కృత్వాతప్తాంసగంధాంతాం యుక్త్యాబంధనమానయేత్ | తత్సమంకాలకం బీజమభ్రకం గంధకంవిషం మర్దయేత్త్రి దినంసర్వం వల్లమాత్రంప్రయోజయేత్ || ౬౧౩ ||

తా. జిల్లేను, మానరవేళ్లను సమభాగాలు చూర్చించి దానిని ఉ మైత్తాకురసముచే తనున్న దుంపరాష్ట్రపు రసముచేతనున్న విషయస్థివేళ్ల రసముచేతనున్న మర్దించి గంధకమువేసి దానినికాచి యుక్తిచేత బంధించవలెను దీనికి సమానము జుబిలిక బీరవిత్తులున్న అభ్రకము గంధకము నాభివీనిని కి దినములు మర్దింపవలయును. ఈ యాషధమును పల్లప్రమాణము ప్రయోగించవలెను.

త్రికత్రయాద్యలోహము.

యద్భృషజమపస్తారే తదున్నాదేచకీర్తితం॥ ౬౦౪॥

త్రికత్రయసమాయుక్తం జీవనీయముతంత్యచం ।

హస్త్యపస్తారమున్నాదం వాతవ్యాధింసుదుస్తరం॥ ౬౦౫॥

తా. ఆపస్తారముకు చెప్పినదే యున్నాదమునకును సుపయోగించవచ్చును. రసవిష గంధకములు శొంఠి పిప్పలి మిర్జానుల కరక తాడి యుశిరికలు పాలచెట్టుగింజలు దాచిని చెక్క ఇవి సమభాగాలు వీనిచూర్చము ఆపస్తారమును ఉన్నాదమును వాతవ్యాధిని హరించును.

స్వచ్ఛందభైరవము.

గంధానమాక్షికమయ స్ఫురసావిషాణి సూతేంద్రటంకణకటుత్రయమగ్నిమంధంశృంగీంశివాంద్యథతరంసుసేభశుండి ర్ని ర్ణెణఘృష్ట మలి నామయహారిబంధం॥ ౬౦౬॥

తా. గంధకము, హేమాక్షికములు, ఇనుపభస్మము, వావిలిచెక్క, వననాభి, పాదరసము, వెలిగారము, కటుత్రయము, తక్కిలిచెక్క, కర్కాటకశృంగి, కరకాయలు, సర్వాక్షిచెక్క, ముల్లంగి, గుంటగరలరసముతోనూరి ముద్దచేసి యుంచవలయును.

రాన్నామృతాదేవదారుశుంఠీ ముస్తశ్రుతంపయః సగుగ్గులంపిబే త్కోష్ఠ ముచువాసంఘావహం॥ అత్రసురసానిర్గుండి శృంగీంవినాపికుర్వంతి॥

అయమేవస్వచ్ఛందభైరవః.

తా. దుంపరాష్ట్రము, తిప్పనత్తు, దేవదారు, శొంఠి, తుంగముస్తలు వీనిని చూర్చముచేసి కాచినపాలలోనుంచి శుద్ధిచేసిన గుగ్గిలమును గలిపి గోరువెచ్చనగానుండగ దానినిపానముచేయవలెను. (ఇందులో సురసమునగా వావిలి, కర్కాటకశృంగి లేకుండానే కొందఱుచేయుదురు.)

విజయభైరవతైలము.

రసగంధశిలాతాలంసర్వం కుర్యాత్సమాంశకం । చూర్ణయిత్వాత తశ్శక్తి మారనాశేనపేషయేత్ ॥ తేనకల్కనసంలిప్య సూక్ష్మవస్త్రంత తఃపరం । తైలాక్తంకారయేద్గర్భి మూర్ధ్యభాగేచతాపయేత్ ॥ వర్ష్య ధృస్థాపితేపాత్రై తైలంపతతిశోభనే । లేపయే త్తేనగాత్రాణి భక్షణాయచ దాపయేత్ ॥ నాశాయసూతతైలంత ద్వాతరోగానశేషతః । బాహుకం పంశిరఃకంపం జంఘాకంపంతతఃపరం ॥ ఏకాంగంచతథావాతం హంతిలేపా న్నసంశయః । రోగశాంత్యై ప్రదాతవ్యం తైలంవిజయభైరవం॥ ౬౦౭॥

తా. పాదరసము, గంధకము, మణిశిల, తాళకము ఇవిన్ని సమాంశములుగా దెచ్చి సన్నవస్త్రమునందు బూయవలయును. దాని నారనిచ్చి వత్తిగాజేసి నూనెలోముంచి నిలవ బెట్టి పైపదీపము వెలిగించవలయును. ఆవత్తికింద నొకపాత్రమునుంచవలయును, అప్పుడా పాత్రయందు పైనకాలుచున్న వత్తినుండి చమురుదిగును. ఆతైలముచేత వాతరోగియొక్క శరీరమంతటను బూతపూయవలెను. దానినేలోపలికి నియ్యవలయును ఈసూతతైలము సమస్తవాతరోగములను హరించును. బాహుకంపము, శిరఃకంపము, పిక్కలకంపము, ఏకాంగకంపము, గల వాతమును పైరాచుటచేతనే హరించును. రోగశాంతికొఱకు దీనినే లోపలికివ్వవలెను.

పిష్టిరసము.

సూతా త్వంచూర్కతశ్చైకం కృత్వా పిష్టిం సుగంధకమ్ । సూతాంశం నాగవల్ల్యాశ్చ ద్రవైఃషిష్ట్యా ప్రలేపయేత్ ॥ తామ్రపత్రీం ప్రలి వ్యైతాం రుద్ధ్యా గజపుటే పచేత్ । ద్విగుంజం త్రూక్షణేనార్ధం పపు ర్వాతం సకంపకమ్ ॥ నిహంతి దాహాసంతాప మూర్ఛా పిత్తసమన్వితమ్ ॥

తా. పాదరసము గపాళ్లు తామ్రభస్మము గపాలు గంధకము గపాలు నూరిముద్దచేసి పాదరసమునంతపరిమాణముగా తమలపాకులరసముతో మర్దనచేసి శుద్ధిచేసినయొకరాగిరేకునందు ఆమర్దనచేసినముద్దను బురదపాకముగాబూసి దానినిమాసి చీలమన్నిచ్చి గజపుటమునందు పచనముచేయవలయును. దానిని తీసి రెండుగురిగింజలంతప్రమాణము గలదానిని కటుత్రయముతోపుచ్చుకొనవలయును. దీనివలన సర్వాంగకంపమనియెడు వాతముప సంహృతమైపోవును. ఇంకను దాహము, సంతాపము, మూర్ఛ, పిత్తము వీనితోగూడినవాతమును నశించును.

కాలకంటకరసము.

వజ్రసూత్రార్ద్రహేమార్క తీక్ష్ణముండం క్రమోత్తరమ్ || మా
 రితం మర్దయేదమ్ వర్ణేణ దివసత్రయమ్ | త్రిక్షౌరం పంచలవణం మర్ది
 తస్యసమం మతమ్ || దత్వా నిర్గుండికాద్రావం మర్దయే ద్దివసత్రయమ్ |
 శుష్కమేతద్విచూర్ణ్యాధ విమంచాస్యాప్తమాం శతః || టంకణం విషతు
 ల్యాంశం దత్వా జంబీరజద్రవైః | భావయే ద్దినమేకంతు రసోయం కాల
 కంటకః || దాతప్యా వాతరోగేషు సన్నిపాతే విశేషతః | ద్విగుంజా
 మార్ద్రకద్రావై ర్ఘృతై ర్వా వాతరోగిణామ్ || నిర్గుండి మూలచూర్ణం
 తు మహిషాఖ్యంచ గుగ్గులుమ్ | సమాంశం మర్దయే దాజ్యే తద్వటిక
 ర్ష సమ్మితా || అనుయోజ్యా ఘృతై ర్నిత్యం స్నిగ్ధముష్ణంబభోజనమ్ | మం
 డల న్నాశయే త్సర్వా న్వాతరోగా న్నసంశయః | సన్నిపాతే విభేచ్ఛా
 ను రవిమూలకపాయకమ్ || ౬౩౦ ||

తా. వజ్రభస్మము గపాలు పాదరసము ౨పాళ్లు అభ్రకము ౩పాళ్లు హేమాక్షి
 కాలు రపాళ్లు తామ్రభస్మము ౪పాళ్లు తీక్ష్ణభస్మం ౬పాళ్ళు మందూరము ౭పాళ్ళు ఇవన్ని
 యొకచోటచేర్చి అష్టవర్ణముతో మర్దించవలయును. నిమ్మరసము, ఓంఠపండురసము, పులి
 చెంచలిరసము, పుల్లప్రబ్బలిరసము, మాజీఫలరసము వీనితో మర్దనచెయ్యవలయును. ఇవన్ని
 యు సమభాగములుగా నుండవలయును. ఈమర్దంపబడినదానితో సమానముగా తౌరత్ర
 యము, పంచలవణముచేర్చి తద్వాతపానిరసముతో కిడినములు మర్దంపవలయును. ఆమర్దం
 చినదాని నెండించి చూర్ణముచేసి దానిలో నెనిమిదవవంతు నాభికలిసి దీనితో సమానముగా
 వెలిగారమునుజేర్చి నిమ్మపండ్లరసములో నొకదినము భావనచేయవలయును. ఇది కాలకం
 టకరసము. దీనిని వాతరోగములందు విశేషముగా సన్నిపాతములయందును అగురిగింజల
 యెత్తు అల్లమరసముతో గాని వాతరోగులకు నేతితో గాని యివ్వవలయును. వావిలివేళ్లచూ
 ర్ణము, మహిషాక్షి, గుగ్గులము, ఇవిసమాంశములుజేర్చి నేతితో మర్దించి వటుకలుచేసి కర్ష
 మెత్తువటుకను నేతితో అనుపానముపెట్టి యివ్వవలయును. మృదువై యుష్ణమైన భోజన
 ముపెట్టించవలెను. ఇట్లు రందినములు సేవించితే ఎట్టివాతరోగములనైనా సంహరించును
 దీనిని సన్నిపాతరోగికిచ్చినట్టుయితే జిల్లేడువేరుకపాయమును వెంటనే ద్రాగించవలయును.

అర్కేశ్వరరసము.

గసస్యభాగాశ్చ త్వారోగంధ కస్యదశై వతే తామ్రస్యవటికాయా

శ్చ దత్వాచై నామధోముఖం || సమ్యక్ష్మిరుధ్యతస్యాశ్చ దద్యాదూర్ధ్వంశ
 రావకం | భాండేనిరుధ్యయ త్సేనభ స్త నాపూర్యభాండకం || అగ్నిప్రజ్వా
 లయేద్యామం ముఖంతస్యనిరుధ్యచ | స్వాంగశీతంసముద్భృత్య తత్తామం
 చూర్ణయేద్భృశం || భావయేదర్కదుగ్ధేన పుటిత్వాదశభా వునః | రసో
 ర్కేశ్వరనామాయం లవణాదివివర్జితః | మాషమాత్రప్రయోగేణ మణ్ణ
 లాదివినాశనః || ౬౩౧ ||

తా. పాదరసము నాలుగుభాగాలు, గంధకము గంభాగాలు, తామ్రమువటికచేసి
 దానినిఅదోముఖముగానుంచి లెస్సగాశీలమన్నిచ్చి దానిమీద నొకమూకుడుమాత్ర వేయవ
 లయును. దానినంతయును నొకభాండమునందునిరోధించి దానినిండనుభస్మము వెలిబూడి
 దతోనిండించిఅగ్నిజ్వాలచేయించి పొయపొయ దీనినుంచి యొక్కఝూము వంటచేయవ
 లెను. పాకముచేయునప్పుడు కుండమాతిమూయవలయును. సాంగశీతలమునందుదానిని తీసి
 యాతామ్రమునుభాగుగా జూర్ణమును గాజేసి జిల్లేడుపాలతో మర్దించిమర్దించి పదిమారులు
 పుటముపెట్టవలయును. ఇదిఅర్కేశ్వరరసము. ఉప్పులేనిభోజనముచేయవలయును. మాష
 మాత్ర ముపయోగించుటచేతను మండలవాతాదులు వినాశమొందును.

తాలకేశ్వరరసము.

ఏకభాగోరసస్సస్య శుద్ధతాళక భాగికాః | అష్టాస్యర్విజయాయా
 శ్చ గుడికాంగుడకశ్శుభాం || ఏకై కాంభక్షయేత్ప్రాత్ర శ్చాయాయాము
 పవేశయేత్ | తాలకేశ్వరనామాయం యోగోఽస్వర్కవినిాశనః || మండలం
 చనిఘృష్యాధ చిత్రకేశోపలేపయేత్ | అల్పాస్వర్కప్రదోషేతు రక్తంని
 స్సార్వదేశతః | విషలేపంప్రకుర్వీత వాతారోబ్జలేపనం || ౬౩౨ ||

తా. పాదరసము గ భాగము, శుద్ధిచేసినతాళకము ౮ భాగములు, తక్కిలిచెక్క
 ౮ భాగములున్న గలియనూరి గుడికలుగాజేసి యుంచవలయును. ఒక్కొక్కగుడికను
 ప్రాతఃకాలమునందు భక్షింప జేయవలయును, ఎండతగలకుండా నీడనుండవలయును. తా
 శకేశ్వరమనెడు నీయోగము అస్వర్కమునెడి కుష్టురోగమును నశింపజేయును. పెద్దమండల
 ముగా నుండేనేని దానిని గోకి చిత్రమూల రసమువట్టించవలెను, చిత్రమూలమువేరును నీట
 నరుగదీసి దానిపై పూయవలయును. కొద్దిగానుండు మచ్చలు గలప్రదేశమునందు ఆప్రదేశ
 మునందు కొంచెము రక్తమీవలకు వచ్చునట్టుజేసి దానిమీద నాభి నరుగదీసిపూయవల
 యును. దానిపైన ఆముదపుగింజల నలుగొట్టి ఆసిండిని పూయవలయును.

అర్కేశ్వరరసము.

రసేనగంధద్విగుణంవిమర్ద్య తామస్యచక్రణసుతాపితేన | ఆ
చ్ఛాదయిత్యాభతతఃప్రయత్నా చ్ఛక్రేవలగ్నంచతతఃప్రగృహ్య | సంఘా
ర్ణ్యచద్వాదశధార్కదుద్ధైః పుటేతవహ్నిత్రిపలాజలైశ్చ | సంభావితో
ర్కేశ్వరపషసూతో గుంజాద్వయంచాస్యఫలత్రయేణ || దదీతమాషత్రిత
యెననుప్తి వాతాద్విముక్తోభవేద్దితాశీ | యౌరంనుతీక్ష్ణందధిమాంసమాషం
వృంతాకమధ్యాదివివర్జనీయం || ౬౨౮ ||

తా. రసము ౧ పాలు గంధకము ౨ పాళ్ళు మర్దించి చక్రాకారమయిన రాగిరే
కును బాగుగాకాచి దానిమీద ఆచ్ఛాదనచేసియుంచి ఆవేడిరేకున అంటినదానినితీసుకొని
చూర్ణముచేసి ౧౨ సార్లుపుటమువేసి చిత్రమాలము త్రిఫలములకషాయముతో లెస్సగాభా
వనచేసియుంచగా నదియేయర్కేశ్వర రసము అని చెప్పబడును. త్రిఫల రసముతో రెం
డు గురిగింజలయెత్తుగాని మాషత్రయముగాని రోగికిచ్చిసట్టయితే ముప్పి వాతమువలన విము
క్తుడగును, హితమైనవస్తువులను దినవలెను. ఉష్ణ, కారము, పెరుగు, మాంసము, మిను
ము, వంకాయ, తేనె, మద్యము, వీనిని పదలివేయవలయును.

సిద్ధతాళకేశ్వరము.

తాళసత్త్వచతుర్థాంశం సూతకృత్వాచకజ్జలీం | సోమరాజీకషాయె
ణ మర్దయిత్వాపునఃపునః || అధోభూధరగంపాచ్యం కాచకుప్యాందిన
త్రయం | తాళేనసదృశంకిందిదాషధం కుష్టరోగిణా | సర్వంవాతవికారఘ్నం
| గంధిశోధనివారణం || ౬౨౯ ||

తా. తాళకము ౪ పాళ్ళు పాదరసము ౧ పాలు వీనిని ముద్దగాచేసి క్రాలుగచ్చవే
ళ్ల కషాయముతో మర్దించవలెను. ఇట్లు ౪ పర్యాయములు మర్దించి భూదరయంత్రమనె
డు పాతాళయంత్రమందు కాచకుష్టెలోపెట్టి 3 దినములు నంటచేయవలయును. తాని
కాయంత ఔషధమును కుష్టరోగుల కివ్వవలయును వాతరోగుల కిచ్చిసట్టయితే వాత వి
కారముల నణంచుటయేకాక వాతగ్రంథులను నంజులను నివారించును.

త్రిగుణాఖ్యరసము.

గంధకాష్టగుణంసూతం శుద్ధం మృద్వగ్నినాక్షణం | పక్త్యావతా
ర్యసంచూర్ణ్య చుంచూస్యభయాయుతం || సప్తగుంజమిదంఖాదే ద్వర్ష

యేచ్ఛదినేదినే | గుంజైకైకక్రమేణైవ యావత్స్యాదేకవింశతి || క్షీరా
జ్యోశర్కరామిశ్రం శాల్యన్నంపత్యమాచరేత్ | కంపవాతప్రశాన్త్యర్థం
నిర్వాణేనవసేత్సదా || త్రిగుణాఖ్యోరసోనామ పక్షౌత్కంపవాతనుత్ ||

తా. గంధకము ౧ పాలు పాదరసము ౨ పాళ్ళు, ఈరెంటిని మృదువయిన య
గ్నిచేత క్షణమాత్రము కాచి శుద్ధమైన యా రెంటిని దింపి చూర్ణముచేసి ఆముదపు వే
ళ్ళున్న కరక్కాయ పల్కులున్న కలిపి, మొదట ౭ గురిగింజలయెత్తు గలదానిని పుచ్చు
కొనవలయును. దినదినము ఒక్కొక్క గురిగింజ ప్రమాణమును ఎచ్చుచేయుచు ౨౧ గురి
గింజలవత్తు పర్యంతము వృద్ధిచేయవలయును. దీనివలన కంపవాతములణంగును. ఈరోగికి
పత్యము, పాలు నెయ్యి పంచదారకలిసిన తెల్లబియ్యపు అన్నమును దినవలయును. గాలి
లేని ప్రదేశమునందు రోగి నుంచవలయును. ఇది త్రిగుణాఖ్యరసము 3 పక్షములకు అనగా
౪౫ దినములకు కంపవాతమును పోగొట్టును.

రక్తపితైచయోగోగస్తా నిప్తైష్వపియోజయేత్ || ౬౩౦ ||

తా. రక్తపితైష్వమునందు చెప్పినయోగములు కేవలవైత్యమునందు నుపయోగించు
కొనవలెను.

అధవాతరక్తే.

గుడూచీలోహము.

కనకభుజగవల్లి మాలతీపత్రపూర్వా దళరసకునటీభి ర్మర్దితస్తైల
యోగాత్ | అపహరతిరసేంద్రః కుష్ఠకండూవినర్పి స్ఫుటితచరణరంధ్రం
శ్యామలత్వం నరాణామ్ || అస్య తైలస్యలేపేన వాతరక్తప్రశామ్యతి
లేపసూతః అత్రార్కేశ్వరోపియోజ్యః || గుడూచీనార సంచయుక్తం త్రిక
త్రయసమన్వయాత్ | వాతరక్తం నిహంత్యాశు సర్వరోగహరోపి సః ||
అత్ర లోహఇతి శేషః, అస్యనామగుడూచీ లోహమితి.

తా. పాదరసము, ఉష్ణైత్తఅకురసము, తామలపాకులరసము, మాలతీపత్రములు వీ
నియొక్క ఆకులురసము చేతనున్న నేపాళమణిశిలచేతనున్న తైలముతోగలిపి మర్దనచే
యబడినదై కుష్ఠరోగమును కండూతిరోగమును వినర్పిరోగమును కాలుబద్దలై రంధ్రము
పడిన రోగమునున్న శరీరమంతటను నల్లపడిపోయెడి రోగమునున్న హరించును. ఈతై
లము మర్దనచేయుటచేత వాతరక్తముపశమించును. దీనిని లేపముచేయునపుడు అర్కే
శ్వరరసమును దీనిలో గలవలయు. తిప్పతిగయొక్క సారముతోకలిసిన దానితో త్రిక

త్రయమును సంబంధపర్చిన యెడల వాతరక్తమును హరించును మరియు ననేకరోగములను హరించును, తిప్పతీగరసముతోపాటు లోహాభస్మముగూడను జేర్చవలయునని యెఱుంగునది.

పవనాశసరసము.

ప్రక్షిప్య గంధం రసతుల్యభాగం కల్యాప్రమాణంచవిధం సమస్తాత్ | కృశాను తోయేనచ భావయిత్వా వల్లం దదీతాస్య మరుత్ప్యశాంతైస్య || అపస్తారే తథోన్నాదే సర్వాంగవ్యధనేపిచ | దేయోయం వల్లమాత్రంతు సర్వవాతనివర్తయే || ౬౫౧ ||

తా. పావరసము, గంధకము సమాంశములుగూర్చి చిత్రమూలకషాయములో భావనచేసి మర్చించి కల్యాప్రమాణముగా(అనగా ౨ గురిగింబలెత్తు)వాయురోగి కివ్వవలయు. వాయువు శాంతించును. దీనిని అపస్తారోగికిన్ని ఉన్నావరోగికిన్ని సర్వాంగ కంపవాతరోగికిన్ని వల్లమాత్రముగా నివ్వవలెనది. అన్ని వాతములు దీనివలన నివర్తించును.

ఆమవాతారిః.

ఏరండమూల త్రిఫలా గోమూత్రం చిత్రకం విషమ్ | గుంజైకా ఘృతసంపన్నా సర్వాన్వ్యాతాన్వినాశయేత్ || ౬౫౨ ||

తా. ఆముదపు చెట్టువేళ్ళు, త్రిఫలములు, చిత్రమూలము, నాభి, పీనిని గోమూత్రముతో మర్చనచేసి, చేసినముద్దలో నొకగురిగింబంత తూనికగల దానినిదీసి నేతితో గలిపిపుచ్చుకొనగా సమస్తవాతములు వినాశనమగును.

వృద్ధదారాద్యలోహము.

వృద్ధదారత్రివృద్ధంతీకరి కల్లాగ్నిమానకైః | త్రికత్రయసమాయుక్త మామవాతాంతకంద్యయః | సర్వానేషగదాహాంతి కేసరీకరిణోయథా || ౬౫౩ ||

తా. బొద్ది చెట్టుసమూలము, తెల్లతెగడ, దంతివేళ్ళు, ములుమోదుగ చెట్టువేళ్ళు, చిత్రమూలము, వేపచెక్క, బూరుగబంక, త్రికత్రయముతో గల్పి నూత్నచూర్ణముచేసి దానితో లోహముగలిపి దానిని అనుపానాల ప్రకారము ఇచ్చినట్లయితే నిది సమస్తరోగములను ఏనుగుల నీసింహము హరించును.

ఆమవాతారివటిక.

రసగంధక లోహఝర్కతుల్యటం కణసైంధవాన్ | సమభాగైర్విచూర్ణ్యాధ చూర్ణాద్విగుణగుగ్గులుః || గుగ్గులోః పాదికందేయం త్రిఫలాచా చూర్ణము త్తమం | తత్త్వమందిత్రకస్యాధ ఘృతేనవటికాంకురు || ఖాదేన్తాసద్వయంచేదం త్రిఫలాజలయోగతః | ఆమవాతారివటికా పాచికాభేదికాతతః || ఆమవాతంనిహంత్యాశు గుల్మశూలోదరాశిచియ కృత్త్విహానమష్టిలాం కామలాంపాండుకామలాం || హలీమకామ్లపిత్తైచ శ్వయంధుంశీ పదాద్బుదౌ గంధిశూలంశివాశూలం గృధ్రసీంవాతరోగహా || గళగంజం గంజమాలాం క్రిమికుష్మవినాశినీ | ఆమవాతేహ్యతీమ్రాగ్రే దుగ్ధం ముద్గంచవర్జయేత్ || ౬౫౪ ||

తా. రసము, గంధకము, ఘృతము, తామ్రము, ఇవి సమభాగములు. పీటితో సమము వెలిగారము, సైంధవలవణము, ఈ రెండును సమభాగములు. పీనిని చూర్ణముచేసి చూర్ణముకంటె రెట్టింపు గుగ్గిలమును గుగ్గిలములో నాలవవంతు కఠకతాడి యుణికిల చూర్ణమును ఈచూర్ణముతో సమానము చిత్రమూలము చూర్ణమును ఈయావత్తుచూర్ణమును ఆవునేతినిోమర్చించి పటుకలుచేసియుంచవలయును. దీనిని రెండుమాసములపర్వంతము త్రిఫలముల కషాయముతో తినవలయును ఇది ఆమవాతారివటియని చెప్పబడును ఇది ఆకలి పుట్టనట్లు చేయుటయువరోచనము ధూషించుటయునుజేసి ఆమవాతమును శీఘ్రముగా బోగొట్టును. మఱియు గుల్మమును శూలలను, ఉదరములను, గండేవాతమును పీనసను, అష్టిలను, కామర్లను, పాండుకామర్లను, హలీమకముకమును, ఆమ్లమును, పిత్తమును, దగ్గు, ఉబ్బసమును, నాసికురుపులను, అప్పదమనెడుజాతి కురుపులను, వాతగ్రంధులను, శూలమును, నక్కశూలను, గృధ్రసియనెడు పక్షవామును గళారోగమును, గండమాలను, క్రిమిలను కుష్టును పీనిని సాఫుగాహరించును. ఆమవాతము అధికముగానున్న పక్షమునకు పాలు, పెసరపప్పు, పీనిని వర్జింపవలయును.

అధశూలే.

విద్యాధరాభ్రము.

విడంగము స్తత్రిఫలాగుఝూచీ దంతీత్రివృద్ధిత్రకటుానిచేవ |

ప్రత్యేక మేసాంపిచుభాగచూర్ణం పలానిచత్వారిచసోమనస్య॥ గోమూత్రసి
 ధస్యపురాతనస్య కిమ్యస్య దేనియానిచిరాటికాయాః । కృష్ణాభ్రచూర్ణస్య
 పలవిశుద్ధం నిశ్చంద్రకంఠక్షయతీవసూతాత్ ॥ పాదోనకర్షంస్వరసేనఖ
 ల్లం శిలాతలెనున్యమనౌదనస్య । సంశోష్యపశ్చాదతిశుద్ధ గంధ పామాణ
 చూర్ణైసపిచూంబితేన ॥ యుక్త్యాతతఃపూర్వరజాంసిన త్వస్పర్శధుర్భాస్య
 మవమర్ద్యయత్నాత్ । నిధాపయేత్సిగ్ధవిశుద్ధభాంజే తతఃప్రయోజ్యేస్య
 రసాయనస్య॥ ప్రాజ్ఞాపకాద్వావధకాత్రయోవా గవ్యం పయోవాశిశిరంజ
 లంవాపిబేదయంయోగవరఃప్రభూతకాలప్రణస్తాననదీపకేషు ॥ యోగోని
 హాన్యాత్పరిణామశూలం శూలంతథాన్నభ్రవసంజ్ఞకం ॥ యత్కైమపి త్తం
 గ్రహణీంప్రవృద్ధాం జీర్ణజ్వరం లోహితకంచకుప్తం । నసంతి తేయాననిహంతి
 రోగాయోగోత్త మస్సమ్యగుపాస్యమానః॥ ౬౬౫॥

తా. వాయువిశోగాలు తుంగమున్ను కరక్కాయలు ఉశిరికలు తాడికాయలు
 తిప్పతీగ దంతివేళ్ళు తెల్లతెగడ చిత్రమాలము శొంఠి పిప్పళ్ళు మిర్యాలు బూరుగ వేరు ఇ
 వినమభాగాలుకూర్చి క్రాలుగచ్చ ర పలములు చాలకాలమునుండియుండిన ఊర గాకర,
 దీనిని గోమూత్రమునందు నాన బెట్టియుంచవలయును, బాగాశుద్ధి చేసి తఖులకుండజేసిన
 కృష్ణాభ్రక చూర్ణము యిపాలు పాదరసము 30 యిపాలు, ఊక సెగలుగజేసి యొకశిలాప్రదే
 శమునందు ఖల్వమును నిలిపిమర్దించి శోషింపజేసి తర్వాతగంధకము నూదంటు రాయిచూర్ణ
 మును మిశ్రమముగా నూరి ఇదివరకు చేర్చిన పదార్థములచూర్ణమును యుక్తిగాగలిసి నెతి
 తోడనున్ను తేనెతోడనున్ను మెలుకువగా మర్దించియుంచవలయును. దానిని నేతితో
 నదివరకుతడిసి లోపలనున్న గామెరుగుగా నున్న కుండలోనుంచి ధాన్యపుటమున నునిచితిసి
 రోగముల విషయమై ప్రయోగించవలయును. ఇది రెండుమాషములుగాని 3 మాషముల ఎత్తు
 గలదానినిగాని తీసి ఆవుపాలతోనైనానరే లేక చన్నీళ్ళతోనైనానరే కలుపుకొని ద్రాగ
 వలెను. దీనివలన నెమ్మదించువ్యాధులు చాలకాలము నుండియుండిన శుక్లనష్టము మొగము
 తెలివితప్పియుండుట ఆకలిలేకుండుట అనువాటినిన్ని పరిణామశూలమును అన్నభ్రవ
 మ సెడుశూలమును క్షయరోగమునున్న ఆఘ్నిత్తమునున్న గ్రహణిని జీర్ణజ్వరమునున్న
 రక్తస్రావమునున్న కుష్ఠరోగమునున్న పీనిని హరించును పెక్కుమాటలేలే దీనివలన
 ఘదరని రోగములు లోకంబునలేవు దీనిని లెస్సగా ఉపయోగించవలెను అన్నభ్రవమనగా

అన్నముతీని లేవగానే శూలనొప్పి వచ్చి తినినఅన్నమును, ఎమనము చేయించును, వెంటనే
 నొప్పిఆగిపోవును.

పత్త్యాలోహము.

పథ్యాలోహ రజశ్యుంఠీ తచూర్ణం మధుసర్పిషా ।
 పరిణామరుజం హంతి వాతపిత్తకఫాన్వితామ్ ॥ ౬౬౬ ॥

తా. కరక్కాయలున్ను లోహభస్మమున్ను, శొంఠిన్ని, పీని చూర్ణమును తేనెతో
 నున్ను నేతితోనున్ను పుచ్చుకున్నట్లయితే వాతమువలన గాని పైత్యము చేతనుగాని కఫ
 ము చేతనుగాని సంభవించిన పరిణామశూలము హరించును.

కృష్ణాభ్రలోహము.

కృష్ణాభ్రయాలోహచూర్ణం లేహయే న్నధుసర్పిషా ।
 పరిణామభవం శూలం సర్వం హంతి త్రిదోషజమ్ ॥ ౬౬౭ ॥

తా. పిప్పళ్లు, కరక్కాయలు, లోహభస్మము పీనిని సమచూర్ణముచేసి తేనెతో
 గాని మిశ్రమముచేసి పుచ్చుకొన్నట్లయితే త్రిదోషములవలన గలిగిన నానావిధములైన
 పరిణామశూలము హరించును.

మధ్యపానీయభక్తగుళిక.

కృష్ణాభ్రలోహ మలశుద్ధవిడంగచూర్ణం ప్రత్యేక మేకపలికం విధి
 వద్విధాయ । చవ్యం కటుత్రయఫలత్రయ కేళ రాజ దంతీపయోదచపలా
 నలఖండకర్ణాః ॥ మానోల్ల శుక్ల బృహతీత్రివృతాస్ససూర్య వర్తాః పునర్ల
 వకయాసహితం త్వమీషామ్ । మూలం ప్రతిప్రతిసుశోధిత మక్షుమేకం
 చూర్ణం తదర్థరసగంధక సంయుతంచ ॥ కృత్వార్ద్రగ్రీయ రసనమ్మిళితంచ
 భూయః సంపిష్య తస్య విధినద్గుడికాకృతాసో । హంత్యామ్లపిత్తమరుచిం
 గ్రహణీమసాధ్యాం దుర్నామకామలభగంధరశోషశోధాః ॥ శూలంచ
 పాకజనితం సతతంచమందం సద్యఃకరో త్యుపచితం చిరమంతరాగ్నిమ్ ।
 కుప్తాన్నిహంతి పలితంచవలింప్రవృద్ధాం శ్వాసంచ కాసమపి పాండుగదా
 న్నిహన్యాత్ ॥ వార్యన్నమాషదధికాంజిక మస్యతక్ర వృక్షామ్లతైలపరిప
 క్వభుజోయధేష్టం । శృంగాటబిల్వ గుడకంచటనారికేళ దుగ్ధాని సర్వవిద
 శం కదలీఫలంచ ॥ వ్యాయామమైథునపరిశ్రమ వహ్నితాప తప్తాంబుపా
 న పనసాదివివర్జయేత్తు॥ ఆర్ద్రకస్వరసమంబుపానీయంచానుషేయమ్॥ ౬౭౩॥

తా. కృష్ణాభకము, మండూరము, వాయువిశంగాలు ఇవన్ని ఒక్కొక్కపలము చొప్పున చేర్చి దానిలో-చవ్యము, శోఠి పిప్పలి మిర్చాలూ, కరక తాడి, యుశిరికలు, కురువేరు, దంతివేరు, (చిట్టివేళ్ళు) తుంగము న్నలు, పిప్పలికట్టె, చిత్రమాలము, నల్లేరు, చిట్టాముట్టివేళ్ళు, తెల్లనేలములగ, తెల్లతెగడ, ప్రాద్దుతిరుగుడుచెట్టువేరు, తెల్లగలిజేరు ఇవన్నియును ప్రతివస్తువుయొక్కవేళ్ళు బాగుగా శోధించి యొక్కొక్కయక్షముచొప్పున చేర్చి చూర్ణము చేసి అక్షములో సగముపాదరసమున్ను, గంధకమున్ను కలియనూరి అల్లపురసముతో గలిపి మర్దించి విధియుక్తముగా గాళికలుచేసి యుంచవలెను. దీనివలన నివారించురోగము ఆమ్లసిత్తము, అరుచి, అసాధ్యమయిన గ్రహణి, దుర్మామము, కామిల, భగంధరము, శోష, నంజ, శూల, అతితాపము, శైత్యమాంద్యము వీనినడచినవెంటనే మిక్కిలి ఆకలిగలుగజేయును. కుష్ఠరోగమును వెంట్రుకలు నెరయుటను శరీరము మడుతలపడుటను, శ్వాసములను, కాసలను, పాండురోగములను సంపూర్ణముగా హరించును. దీనికీపత్త్యములు. నీళ్లలో నియన్నము, మినుములు, పెరుగు, కలి, పులిమజ్జిగ, ఉసిరిక, తెలపకవస్త్రపులు (తెలమనగా నిచట నెయ్యి) వీనిని యధేచ్ఛముగా బుచ్చుకొనవచ్చును. అల్లము, మారెడుగుజ్జు బెల్లము కొబ్బరిపాలు ప్రబల్లిని (నీటిప్రబల్లి, మెట్టప్రబల్లి, అనెవిమాడున్న) అరటిపండ్లున్న ఇవిన్ని పుచ్చుకొనవచ్చును. ఇక విడువపలసినవేవియనగా దూరమునడుచుట, మైధునము, పరిశ్రమము, నిష్కలకాగుట, వేడినీళ్ళు తాగుట, పనసతోనలు వస్త్రాలనుట, వీనినివదలివేయువలయును. ఇద్దానిని పుచ్చుకొనునప్పుడు ఔషధముపుచ్చుకోగానే అల్లపుశిమ్మనిజరసమున్ను అదిపుచ్చువన్నతద్వారా మంచినీళ్ళున్న వెంటనే పుచ్చుకొనవలయును. వీడాభుంజీరసము.

వ్యూమపారదగంధాశ్చ జయపాలకటంకణాః | వస్త్రిచంద్రశాల ద్విద్విభాగాజంభాంభసాగ్రహం || సిస్ట్యాకోలమితాః కృత్యా గుడకాంజికతో వటీః | విచరేదామశూలాలాదా క్రిమిశూలేవిశేషతః || పథ్యంతక్రోధనం చాత్రజంభారైశీతలాక్రియాః || ౬౨౫ ||

తా. అభ్రకము, పాపరసము, గంధకము, మణిశిల, నేపాళాలు, వెలిగారము ఇవన్ని యొక్కొక్కభాగము గలవి. చిత్రమాలము, కంపిల్లము, టేకువేళ్ళు ఇవి రెండేసిభాగములు ఇవన్ని చూర్ణించి నిమ్మపండ్లరసముతో మర్దించిన్ని, బెల్లపుకలితోనున్న మర్దించిన్ని వటికలుచేసి అమశూలాలయందు నడపవలెను. క్రిమిశూలండు ముఖ్యముగా నడపవలయును. దీక్షపత్త్యము మజ్జిగ అన్నము తినవలెను నిమ్మకాయ ఊడుకాయ నక్కరకువచ్చును. ఇంకా శీతలోపచారక్రియలు చేయవలయును.

శుద్ధసుందర రసము.

సమంతామ్రదళంలిప్త్యా రసేంద్రేణద్విగంధకం | మృద్వస్త్రైణామావేష్ట్య పటువస్త్రైపుటందదేత్ || సంచూర్ణ్య హేమవాతాది చిత్రకప్యాషజైర్ద్యవైః | షోడశాంశంపిపందత్యా చూర్ణయిత్వాస్యనల్లకం || ప్రాగుకైరనుపానైశ్చ సద్యోజాతంచవాతజం | కఫజంపంక్తిశూలంచ హన్యాత్ శ్రీశివశాసనాత్ || ౬౨౬ ||

తా. రసము ౧ పాలు గంధకము రెండుపాళ్లు, ఇవి కలియనూరి, సమానమయిన యొకరాగిరేకుకు దళముగా బూతపూసి, మృదువైనపత్తమునకు చుట్టిగట్టి వస్త్రముదానిపై నచుట్టి పుటముపెట్టవలెను. దానినితీసి, హేమాక్షికములు, ఆముదపువేళ్ళు, చిత్రమాలము, త్రికటువులు వీనిరసములుదీసి ఇందులో 16వ వంతు నాభినివేసి చూర్ణముచేసి దీని మాత్రను వెనుక చెప్పిన యనుపానములచేతను (అనగా అల్లపురసముతోను) యిప్పించవలెను. దీనివలన సద్యోజాతశూలలు వాతశూలలును హరించును. ఇంకను కఫజాతివలన బుట్టినశూలలున్న పంక్తిశూలలనున్న శ్రీశివశాసనమువలన సశింపజేయును. శంఖవటీ.

చించాక్షౌరపలంపటువ్రజపలంనింబూరనేకల్కితం తస్మిన్కాశంఖుపలంసుతప్తమసకృన్నిర్వాప్యశీర్ణాంవిధిః | హింగుప్యాషపలం రసామ్మృతవలీన్నిక్షిప్యనిష్కాంశికాః | రుద్వాశంఖవటీక్షయగ్రహణికారుక్వంక్తిశూలాదిషు || ౬౨౬ ||

తా. చింతబెరళ్ళుకాల్చిన భస్మనమున్ను, చేదుపొట్టనమూలమున్ను, ఈరెండున్నూ పలముపలముచొప్పున తెచ్చి వేపచెక్కరసముతో పిండిగానూరి దానియందు అనేకపర్యాయములు కాల్పుపొందిన శంఖును దెచ్చి చల్లాచ్చి అందువలన నేర్పడినచూర్ణమును పలమున్ను, ఇంగువయున్ను, త్రికటువులున్ను పలప్రమాణముజేర్చి, రసము, నాభి, గంధకము, వీనిని నిష్కనిష్కప్రమాణములగువాని నుంచి ఇదంతయు నేకముగా జేసి కట్టి చీలమన్నిచ్చి పుటములోదీసి వటుకలు చేయవలయును. క్షయరోగము గ్రహణిబాధ పంక్తిశూలలు మొదలయినవానియందు పయోగపర్చవలెను. ఇది శంఖవటీ యనంబడు.

జ్వరశూలహరరసము.

రసగంధకయోః కృత్యా కజ్జలీంభాండమధ్యగాం | త్రత్రాధాపదనాంతామ్రపాత్రీం సంరోధ్యశోషయేత్ || పాదాంగుష్ఠప్రమాణేన చూల్యాం

తము. యెనిమిదివస్తువులున్న కలిసి ౧ క పలమని త్రివిక్రమమతము (తతః పిష్టం శుభే భాండే) అని దీనినంతను పీండిగా జెప్పినందున ౧౨ పలములనెయ్యి పాలు కలిసిన పల చని ఐస్తువు పిండివలె కాగలందులకు పలము చూర్ణముచాలదు గనుక ౨ పలములే యుక్తమని యెంచవచ్చును. ఇటుల సిద్ధమైన పిష్టమును నొక యుక్తమయిన కుండయందుంచ వలయును. తర్వాత తనకు మంచిదైన శుభదినమునందు సూర్యునిని, తనగురువును బూజించి నెయ్యితోనున్న తేనెతోనున్న కలిపి ౧ మాషము ఎత్తు మొదలుకొని ౨ దినములకు ౨ మాషములెత్తు అగునంతవరకును క్రమవృద్ధిగా బెంచి యిక నంత కెక్కువకాకుండా జాగరూకుడై నేవింపవలయును. దీని కనుపానము. పాలతోనైనా నారీకేళోదకముతోనైనా జరుపవలయును. ఇది జీర్ణమైనంత నేపటికి, ఎఱ్ఱబియ్యపుటన్నము అనగా ఎరడ పుబియ్యముతో చేసినయన్నము, పాలు, మాంసరసము మొదలైనటువంటి యీ యాష ధమునకు విరోధములుగాని ఐస్తువులను ఇతరములయిన వానిని సయితమును తిననివ్వవచ్చును. దీనివలన క్షయచురోగము తెవ్వియనగా- హృదయశూల, పార్శ్వశూల, ఆమవాతము, కటిగ్రహవాతము, గుల్మశూలము, శిరశూలము, గుండెలలో శూలరోగము, పీనసవాతము, అగ్నిమాంద్యము, క్షయరోగము, కుష్టురోగము, కాశస్వాసలు, విచర్చికయనెడు రక్తవాతము, శిలామేహము, మాత్రకృచ్ఛము, ఇవన్ని యీయోగమువలన నశించును. విశేషములు, త్రిఫలములు, త్రికటువులు, చిత్రమాలము ఈ ౨ న్ని కలిసి ఒకపలమని త్రివిక్రమముడను వైద్యునిమతము.

త్రికత్రయలోహము.

త్రికత్రయసమాయుక్తం తాలమూలీశతావరీ।

యోగోనిహంతిశూలాని దారుణాన్యాయసోరజః॥ ౬౯౭॥

తా. శొంఠి పిప్పలిమిర్యాలు, కరకతాడి, యుశిరికలు, పాదరసము, నాభి, గంధకము, ఇవన్ని సమభాగాలు లోహభస్మము ౨ పాళ్లు గలిపి చూర్ణముచేయుటలో గలపవలయును. ఈయోగము దారుణమైన యెఱ్ఱిశూలలనైనను హరించును.

లోహభయచూర్ణము.

మూత్రాంతఃపాచితాంశుష్కాం లోహచూర్ణసమన్వితాం।

సగుడామభయామద్యా త్వర్వశూలప్రశాంతయే॥ ౬౯౮॥

తా. కరక్కాయపల్కులను గోమూత్రమునందువేసి పచనముచేసి వానిని ఎండించి చూర్ణముచేసి దానిలో లోహభస్మమునుగలిపి బెల్లముఅనుపానముతో పుచ్చుకుంటే అన్ని విధములశూలమును నివారించును.

శర్కరాలోహము.

త్రిఫలాయాస్తతోధాత్యో శ్చూర్ణంవాకాలలోహజం। శర్కరాచూర్ణసంయుక్తం సర్వలోహేషులేహయేత్। అస్తిన్యయోగేఆమలక్యాభాగద్వయంబోధ్యం॥ ౬౯౯॥

తా. కరక్కాయలు ౧పాలు, తాడికాయలు ౧పాలు, ఉశిరపప్పు రెండుపాళ్ళున్న చూర్ణించి లోహభస్మమునుగలిపి నేలతాడిగడ్డలచూర్ణముతో గలిపిగాని పంచదారతోగాని కలిపి తినవలయును, అన్నిశూలలకును నివారకమయినది (అందులో ఉశిరిక రెండు భాగాలు).

త్రిఫలాలోహము.

సంయుక్తంత్రిఫలచూర్ణై తీక్షణాయశ్చూర్ణమ్ త్రమం।

ప్రయోజ్యంమధుసర్పిర్యాం సర్వశూలవిनाశనః॥ ౭౦౦॥

తా. త్రిఫలములు సమభాగాలుగా చూర్ణముచేసి దానియందు ఉక్కుభస్మమును గలిపి అంతయుమిశ్రమముచేసి తేనెతోనో నేతితోనో సందర్భముసారముగానిచ్చేది సకలశూలమును మానును.

అనుపితాంతకరసము.

మృతసూతార్కలోహానాం తుల్యాంపథ్యాంవిమర్దయేత్।

మాషత్రయంవిహేతౌద్వై రమ్లపితృప్రశాంతయే॥ ౭౦౧॥

తా. రసభస్మము, తామ్రభస్మము, లోహభస్మము, ఇవిసమభాగాలు వీనిఅన్నిటితోసమము కరక్కాయలు కనినిమర్దించి చూర్ణముచేసి కిమాషములెత్తు తేనెతోగలిపిపుచ్చుకొనగా ఆనుపిత్రము హరించిపోవును.

లీలావిలాసరసము.

రసోబలిర్వ్యోమవరిస్తులోహం ధాత్ర్యక్షునీరై స్త్రి దినంవిమర్ద్యత నల్పభృష్టంచుదుమార్కరేణ సమ్మర్దయేదస్య చవల్లయుగ్గం॥ హస్తాన్లపి త్రంమధునావిలీఢం లీలావిలాసోరసరాజవషః। దుగ్ధంసకూళ్ళాండరసం స ధాత్రీ ఫలంశనై స్తత్సహితంభజేద్వా॥ ౭౦౨॥

తా. పాదరసము, గంధకము, అభకము, శతాపరి, లోహము వీనిని ఉశిరిక, తాండ్ర, వేళ్లరసముతో 3 దినములు మర్దించి దానిని కొంచెము కాచి తర్వాత గుంటకలగర

రసముతో మర్దించవలయును. దానిని ౨ నల్లముల ప్రమాణము నేవించినట్లయితే అట్లుపిత్తమడంచును. దీని కనుపానము తేనె, సాలు, బూడిదగుమ్మడికాయరసము, ఉశిరకపండు పీనితోనైనా సరే భుజించవలయును.

క్షుధావతీనటిక.

గగనాద్విపలంచూర్ణం లోహస్యపలమాత్రకం | లోహకీట్యాః పలంచూర్ణం సర్వమేకత్రసంస్థితం || మండుూకపర్ణీ చోశీర తాలమూలీరసైః పునః | రవిభృంగకేశరాజకోలామారిషజైరసైః || త్రిఫలాభద్రముస్తాభిః స్థాలీసాకాద్విచూర్ణితం | రసగంధకయోఃకర్షం ప్రత్యేకంగాగ్రహ్యమేవచ || తన్న ర్దితంశిలాఖల్ల యత్పతఃఖజ్జలీకృతం | వచాచవ్యంయమానీచ జీరకే శతపుష్పికా | ఫ్ర్యాపంముస్తంవిడంగంచ గ్రంధికంఖరమంజరీ || త్రివృతా చిత్రకోదంతీ సూర్యాన ర్తస్థితస్తథా | భృంగమానకలాయూశ్చ ఘంటా కరికపవచ || దుదోత్పలంకేశరాజ కాలావకకలోపిచ | ఏమామర్ధపలం గ్రాహ్యం పటఘృష్టంసుచూర్ణితం || ప్రత్యేకంత్రిఫలాయూశ్చ పలార్ధం పలమేవచ | ఏతత్సర్వంసమాలోడ్య లోహపాత్రేచభావయేత్ || ఆతపె దండసంఘృష్ట మార్ద్రకత్వరసైస్త్రిధా | తద్రసేనశిలాపిష్టం గుడికాంకార యేచ్ఛిషక్ || వదరాస్థినిభాశ్యష్కా స్సుతప్తైత్స్త్రిధాపయేత్ | తత్ప్రా త్యోజనాదాతు సేవితంగుడికాత్రయం || ఆమ్రోదకానుపానంచ హితం మధురవర్జితం | దుగ్ధంచచారీకేశంచ వర్జనీయంచితేషతః || భోజ్యంయథేష్ట మిష్టంచ వారితక్యామ్లకాంజికాణ్ | హస్త్యామ్లపిత్తంవివిధం శూలజంపరిణామజం || పాండురోగంచసర్వంచ శోధోదరగుదామయాణ్ | యత్యైణం పంచకాసంచ మందాగ్నిత్వమరోచకం || స్త్రీహానంశోషమానాహ మామ వాతజ్వరామయం | గుడిక్షుధావతీసేయం విఖ్యాతారోగహారణీ || ౧౧౬ || గ్రంధికంపిప్పలీమూలం ఖరమంజరీఅపామార్గః | కాలావకకడకావిషాకడా ఇతి యస్యప్రసిద్ధిః | కలాయప్రమాణం వటీంకృత్వాస్యవహారంతి ||

తా. ఆభకము రెండుపలములు లోహము వకపలము మండుూరం పలన్నర ఈ మూడు ఒకచోట చెర్చి మంజిష్య, వట్టివేరు, నేలతాడి, జిల్లేడువేళ్ళు, గుంటగలగర, కురు వేరు, కేగువేళ్ళు చిర్రవేళ్ళు అన్నివస్తువులయొక్క రసములతో అన్నిసారులుమర్దించిత్రిఫల

ములున్నూ పెద్ద తుంగము స్తలున్నూ కషాయపాకము చేసి దానితోటి ముద్ద పాకముగా వండి దానినితీసి యెండించి చూర్ణముగాచేసి దానిని పాదరసము గంధకము కర్షప్రమాణములుగా తెచ్చి దానిని శిలాఖల్వమందు యుంచి దానిని ఖజ్జలిగాజేసి దాన్నిన్నీ, వస చవ్యము వాము నల్లజీలకర్ర తెల్లజీలకర్ర సదాపవేళ్ళు త్రికటుకములు తుంగము స్తలు వాయువిశంగములు పిప్పలీకట్టై ఉత్తరేణి తెల్లతెగడ చిత్రమూలము దంతివేళ్ళు పొద్దుతిరుగుడు చెట్టువేళ్ళు తెల్లగరిక గుంటగలగర వేపచెక్క లంకలు గిలగిచ్చవేరు కోలజముడు కురు వేరు కడకాలిషాకడ అనేమూలిక వీటికి ఒక్కొక్కటి అరపలము వంతునతెచ్చి మృదు చూర్ణముచేసి యుంచవలెను, పలన్నరపలన్నరవంతున త్రిఫలములను దెచ్చివేరేచూర్ణము చేసి వేరేవస్త్రీకాలితం చేసి ఆచూర్ణము ఈచూర్ణమువీకముచేసి ఒక లోహపాత్రమందు యెండలో కొయ్యతోనలగొట్టిన అల్లపురసముతో మూడుపర్యాయములు భావనలుచేయవలెను. ఆరసముతోటి మణిశిలముద్దగానూరి పైముద్దతోకలిపి బాగుగమర్దనచేసి పాలమురేగుగింజలంత మాత్రలుచేసి యెండించి దాచవలెను. దానిని ఆమాత్రలను ప్రాతఃకాల భోజనపూర్వమందు మూడుమాత్రలును పచ్చిపులుసు అనుపానముతో పుచ్చుకొనవలెను. దీనికి మధురపస్తువులు తినగూడదు. పాలు కొబ్బరికాయలోని నీళ్ళుపుచ్చుకోగూడదు. యిక యిష్టము వచ్చినభోజనమనగా తరవాణి పుల్లమజ్జిగ పులికడుగు ఇవి ఆమ్లపిత్తమునున్నూ నానావిధములయిన శూలలున్నూ, పరిణామశూలమున్నూ, పాండురోగమునున్నూ, సమస్తమైన సంజులున్నూ, ఉదరములు, మూలశంక మొదలయినవి, క్షయరోగము, కాసములుఅయిదు, మందాగ్ని, అరోజకమునున్నూ, పీననను, శోష, వాపు, ఆమవాతము, ఆమజ్వరము, ఈగుణముల నన్నిటిని హరించును. ఇతి క్షుధావతీగుళికయని దీనికివేరు సమస్తరోగములను పోగొట్టును.

వక్త్రశుద్ధిచూర్ణము.

విచూర్ణగంధాశ్చ పలంవిశుద్ధం రసద్వికర్షణసమంచఖల్లయేత్ | రసార్ధసౌవర్చలచూర్ణయ్యుక్తం తత్తల్లితంఖల్లశిలాసు యత్పతః || సూర్యావర్తక కర్ణమోటకరసై రాష్ట్రావ్యతత్కల్వలం | నైపాశోద్భవతామ్రకం పలమితం తత్కంఠవేధాయితం || తేనాలవ్యచకజ్వలేననుచిరం జంబీరనీరస్థితం | ఖల్లాశ్చార్పితమేతదాతపధృతం పిండికృతంచూర్ణితం || అధాతోఘటతలైస్సంచూర్ణ్యనిహితం రక్తిత్రయంయోజయేత్ || తత్కాలోచితవక్త్రశుద్ధిరుచితాచూర్ణంవినాప్రత్యకం | హం త్యేతద్వమనామ్లపిత్తక

న్రికా రుద స్తీ లవణత్రయం సైంధవసౌవర్పులబిడానివానరాంధయః శూక శింభీమూలం వాతారి రేరండమూలం వాలానీలభిండి అక్ష్యతీతం శ్వేత బుధ్నామూలం మేధావీ బ్రాహ్మీతిఖ్యాతా గవాక్షీ గోరక్షకర్కటీ నీ లినీ నీలీ గోధావదీ గోహాలియా సర్పదంష్ట్రావిచ్ఛాతీలన్యత్తు గురోరైయం॥

తా. త్రికటువులు త్రిఫలములు తుంగము స్తులు వాయువిశంగాలు తిప్పతీగ వామ ము బోడతరము ఇంగువ తంబురమ్ము చిట్టాముదమువేరు పెద్దము త్రవపులగము చినము త్ర వపులగము నల్లజీడిగింజలు నదావచెక్క ధనియాలు నల్లజీలకర్ర జీలకర్ర శురాసానివా మం వనకొమ్ములు కర్కాటకశృంగి ములుమోదుగవేరు నేలములకవేళ్ళు వాకుడువేళ్ళు దూల గొండివేళ్ళు ఆముదపువేళ్ళు నల్లగోరింట సముద్రపుకొబ్బరివేరు పిరంగిచెక్కకంధయనెడి ద్రవ్యము తాండ్రచెక్క పచ్చగోరింటవేరు శోభాంజనము ప్రొద్దుతిరుగుడువేళ్ళు నల్లతెగడ దంతివేరు పెద్దతుంగము స్తులు గలిజేరు గంటుభారంకి మోదుగవేళ్ళు సరస్వతిఆకు వావిలి చెక్క చకోరములు జ్యోతిష్మతితీగె పిల్లపాపర చెట్టు నీలిచెట్టువేళ్ళు ఏలకులు ములువెం పలి ములుమోదుగ నల్లఉప్పి శతావరి చెప్పవట్టచెట్టు రెల్లుదుంప అరటిదుంప చెదుపొట్ల నాగేటిచాలుకార తేలుకొండివేరు లంకలు షట్టివేరు కురువేరు గుంటగలగర బొద్దికూర ముసిణిగవేళ్ళు సుంగధపాలవేళ్ళు ఆడ్డసరము కోలజముడు ఉలిమిరివేళ్ళు దూసరివేళ్ళు ఉత్తరేణివేళ్ళు నేలతాడివేళ్ళు అస్థినంహారము(కొండసిండివేళ్ళు)నల్లేరు (పెద్దదంతివేళ్ళు) ఈవస్తువులు కర్ణ మెత్తు కర్ణ మెత్తువంతున సంపాదించి ఇవి యన్నిన్నీ చూర్ణము చేసి ఆ చూర్ణమును వేరుగానుంచి యెనివిదిపలముల కృష్ణాభ్రకమును ఏకముగా కలిపి తొలిరో జాన పట్టిన పుల్లనీళ్ళలో మూడుదినములు నానవేయవలెను. దానినియెండించి చూర్ణము చేసి ఆపుషేడపిడకలతో పురమువేయవలెను. దానినిపుటములోనుంచీటిసి వేపచెక్క అర టిమంప, గుంటగలగర, చిత్రివేళ్ళు, త్రిఫలములు, వీటియొక్కరసములచేత మర్దించి దా నిని మరల ఆమ్రమానములయందు పుటమువేయవలెను. (ఆమ్రమానములనగా చింత బెర ళ్ళు, మామిడి బెరళ్ళున్నూ) ఆపుటమువేసినదానిని తీసి పాదరసము ఒకపలము గంధకము అరపలము చపలము అరపలము ఈమూడు ఏకముచేసి పైనపుటమువేసిన అభ్రకమున్నూ వేరుగానుంచిన చూర్ణమున్నూ ఏకముగాకలిపి అల్లపురసముతో మర్దించవలయును, ఆమ ర్దించిన ముద్దను ఆరుమాసములకు సరిపడ వటుకలు చేయవలెను. తరువాత మూడేసిమాత్రలు వంతున పుచ్చుకుంటూ తోడనే చింతపండున్నూ నీళ్ళున్నూ పుచ్చుకొనవలెను. అనగా చింతపండును నోట వేసుకుని చప్పరించి మింగి తరువాత నీరుత్రాగవలెను. లోకహితము

గోరిన నాగార్జునమునిచేతను ఈఅమృతోపమానమైన గుడిక నిర్మించబడినది దీనిచేతను పుష్టిన్నీ అగ్నివృద్ధిన్నీ కలుగును. ఆమజ్జరము జీర్ణజ్వరము మొదలయిన సమ స్తరోగము లు నశించును. ఆందుముఖ్యముగా ఆమ్లసి త్తము మూలశంక మొదలయినవి గ్రహణికా మెరులు పాండురోగము బాల్యములో వెంట్రుకలు నెరసి శరీరము ముడతలుపడుట వీటిని నశింప జేయును. దీనికి పత్థ్యము. తినే అన్ని విధములయిన పక్షులమాంసమున్నూ పుల్లనీళ్లఅన్న మున్నూ పెరుగు, పెరుగుతోటకూర మజ్జిగ యభేచ్ఛముగా పుచ్చుకొనవచ్చును. చింతపండు తప్ప అన్ని పుల్లనివస్తువులున్నూ తినవచ్చును మద్యము మినుము భక్షించవచ్చును గంజి పోసుకొనవచ్చును పులియబెట్టిన మినపఆట్టు తినవచ్చును ముల్లంగిదుంప తినవచ్చును. తినగూడనివి యెవ్వియనగా యెండిన ఆకువరుగుల, పాలు, పాలువచ్చేకూరలు, మధుర వస్తువులు కొబ్బరికాయనీళ్ళు యివివర్జించవలెను. ఆవనూ నె గుమ్మడిబచ్చలి యివియుకూడా వర్జితములె యయియుండును.

ఆమలాద్యలోహము.

ఆమలాపిప్పలీమూలం తుల్యయాశితయాసహః । ర క్తపిత్రాహరో లోహణో యోగరాడితివిస్త్రతః ॥ వృషోగ్నిదీపనోచల్యో మహామ్లపి త్త నాశనః । పిత్రోత్థాన్వాతపిత్రోత్థాన్నిహంతివివిధాన్లదాః॥ 2౪3॥

తా. నేలపుసిరికవేళ్ళున్నూ సిప్పలికట్టెయున్నూ ఈరెండు సమానభానములుగా నూరి ఈరెండిటికిసమానముగా నేలతాడిగడ్డలచూర్ణమున్నూ లోహభస్మమున్నూ ఏక ముగాకలిపి యుంచవలెను. ఇదిరక్తపి త్తములను హరించును. ఇది యోగరాడనిచెప్పబడును. వీర్యపుష్టి రక్తపుష్టి ఆకలిగలిగించును. ఆమ్లసి త్తమును వాతసి త్తమును రక్తసి త్తమును హరించును. ఇంకపైత్యమువలనపుట్టు ఇతరరోగములనున్నూ హరించును.

మంథానభైరవరసము.

మృతంసూతంమృతంతామ్రం హింగుపుష్కరమూలకం । సైంధ వంగంధకంతాళం వటుకీంచూర్ణ యేత్సమం ॥ పునర్ణ వాదేవదారు నిర్గుండి తండులీయకైః । తిక్తాశోషాతకీద్రావై ర్నినైకంమర్దయేద్దృఢం ॥ మా షమాత్రంవిహేత్క్షౌద్రె రసోమంథానభైరవః। కఫరోగప్రశాంత్యర్థం నింబ క్వాధంపిబేదను॥ 2౪౬॥

తా. రసభస్మము, తామ్రభస్మము, ఇంగువ, పుష్కరమూలము, సైంధవలవణము, గంధకము, తాళకము, బోడనరము పీనిని సమభాగాలు చూర్ణముచేసేది తర్వాత దానిని

గలిజేరు, దేవదారు, వావిలి, చిట్టి చేదుబీర, వీనివేశ్యరసములతో నొకదినముఅనగా గజా ములు దృఢముగా మర్దించవలయును తర్వాతదానినితీసి మాషప్రమాణముగా మాత్రచేసి తే నెతోగలిపి నాలికతో నేవించవలయును. ఇదికఫసంబంధమైన రోగములను శాంతిపర్చును అది పుచ్చుకున్నతరువాత వేపచెక్కకషాయమును కొంచెము పుచ్చుకొనవలయును.

బృహదగ్నికుమారము.

సూతగంధకనాగానాం చూర్ణంహంసాంఘ్నివారిణా । దినంఘృతై
విమర్ద్యాధ గోశకంతస్యయోజయేత్ ॥ కాచకుప్యాంచసంవేప్య తాంత్రి
భిర్త్వలత్పైర్దైత్వం । ముఖంసంరుద్యసంశుష్కంఘాపయేత్సికతాహ్వయే॥
సార్థందినంక్రమేణాగ్నిం జ్వాలయే త్తదధస్తతః । స్వాంగశీతలముద్భృత్య
షడంశేనామృతంక్షిపేత్ ॥ మారితాన్యర్థభాగెన సర్వమేకత్రమర్దయేత్ ।
అయమగ్నికుమారాఖ్యో రసోనామ్నాన్యరక్తికా ॥ తాంబూలీదళసంయు
క్తం హంతిరోగానమూనయం । వాతరోగాక్షయంకాసం శ్వాసంపాం
డుంకఫోల్బణం ॥ అగ్నిమాంద్యంసన్నిపాతం పత్యంశాల్యాదికంలఘు । జల
యోగప్రయోగోపి శస్తస్తావప్రశాంతయే॥ ౮౫౨॥

తా. పాదరసముభస్మము గంధకముభస్మము నాగభస్మము వీనిని హంసపాదియా కురసముతో నొకదినము ఎండలోమర్దించి ముద్దగాజేసి దానిని కాచకుప్యెయందుంచిశిశిల మన్నులిచ్చి అనగాబట్టచుట్టి మన్ను బూతపూసి దానినారనిచ్చి మల్లిగుడ్డచుట్టిమన్ను బూ సియెండించి తిగుగడ్డచుట్టి పయినమున్ను పూతపూసి యెండించవలెను. ఇట్లుతిసార్లు చీలమ న్నులిచ్చినదానిని నోరుమాసి బాగాయెండించి దినమున్నరకాలము దానిక్రిందనగ్నినుంచి ప్రజ్వాలయుక్తముగాజేసి పొయ్యిమీదపచనముచేయవలెను. దానిని సాంగశీతలమునదీసి దానిలోనారవవంతు అమృతమును (గరళము) జేర్చవలయును ఇదివరకు కొంచెముమట్టుకు మర్దనయయినవానిని దీనితోగలిపి ఏకముగాజేర్చి బాగామర్దించవలయును ఇది అగ్నికు మారమనెడు పేరుగలయాపధము. దీనిని ఒకగురిగింజలత్తు దీనితోని తమలపాకుతోకూడా న మలవలయును. ఇందువల్ల నీక్రిందవ్రాసినరోగములు నశించును వాతరోగములు క్షయ కా స శ్వాసలు పాండురోగము అధికమైనక్షేప్తము అగ్నిమాంద్యము సన్నిపాతము జలనుపా నముతో తాపశాంతిచేయును దీనికీపత్యము వరియన్నమును లఘువుగా భుజించవలయును.

పంచాననరసము.
సూతంగంధోద్రవైర్ధాత్యై మర్దయేద్ధోస్తసిద్రవైః । యష్టిఖర్జూ
రసలిలై ర్ద్దినంపౌద్రిగజిద్రవః ॥ ధాత్రీచూర్ణంసితాంచాను పిబేద్యోగా
వనుత్తయే॥ ౮౫౩॥

తా. పాదరసము, గంధకము, వీనిని ఉశిరికవేళ్లరసముచేతను ద్రాక్షపండ్ల రసము చేతను, యష్టిమధుకము ఖర్జూరపుపండ్లు నానవేసిన యుదకముతోనున్న ఒకదినముమర్ద నచేయవలయును. దీనినికర్షమాత్రము ఉశిరికపప్పు చూర్ణమునున్న పంచదారనున్న గలి పి భక్షించినట్లయితే హృదయరోగము నివారించును.

హృదయార్ణవము.

సూతార్కగంధకంక్వాథే వరాయామర్దయేద్దినం ।
కాకమాచ్యావటీంకృత్వా చణమాత్రంచభక్షయేత్ ॥
హృదయార్ణవనామాయం హృద్రిగదళనోసరః॥ ౮౫౪॥

తా. పాదరసము తామ్రభస్మము గంధకము వీనిని త్రిఫలకషాయమునందు ౧ దిన ము మర్దించవలయును. తర్వాత కామంచివేశ్యరసముతో మర్దించవలయును. తర్వాతదానిని సెనగగింజలంతమాత్రను భక్షించవలెను. హృదయరోగములు మానును.

గుంజాగర్భరసము.

నిమ్మత్రయరసస్యాస్య గంధక స్తుర్యభాగికః । గంధకేన జయాచూ
ర్ణం నింబబీజంసమానకం ॥ గుంజాబీజం తదర్థంస్యాత్ తదర్థంజయపాల
కం । నింబద్రవేణసంమర్ద్య కాకమాచ్యాదినాంతకం॥ దుత్తూరకజయంతీ
భ్యాం గుడికాంకారయెత్సుధీః । గుంజాగర్భరసోనామ్నాదాతప్యా ఘృత
సంయుతః॥ సాంగుసైంధవసంయుక్తంమండంపథ్యాయదాపయేత్ ॥ ౮౫౫ ॥

తా. పాదరసము 3 నిమ్మములఎత్తు దీనిలో ర-వ భాగము గంధకము నెల్లివేశ్య చూర్ణము గంధకముతో సమభాగము, వేపగింజలుదీనితో సమానము, గురుగింజలోనిపప్పు ఒకదానిలో సగభాగము దీనిలోసగము సేపాళపుపల్కులు, వీనిని వేపచెక్కరసముతో మర్దించి కామంచిఅకులరసముతో నొకదినము మర్దించి, ఉమ్మైత్తవేశ్య తక్కిలివేశ్యరస ముతోమర్దించి గుడికలుచేయవలయును ఇది గుంజాగర్భరసము. దీనిని నేతితో అనుపాన ముపెట్టి యివ్వవలయును. దీనికీపత్యము. ఇంగువ, సైంధవపలణమున్న గలిసిన పెరుగు మీది తేటను నన్నముతోగలిపి భక్షించవలయును.

అథ అశ్మరీప్రమేహాదా.

ఆనందభైరవివటి.

తిలాపామూర్తయోఃకాండం కారవేల్ల్యావయస్యచ | పలాశకాష్ఠసం
యుక్తం తుల్యంసర్వందహేత్పుటై || నిష్కైకే కమజామూత్రైర్వటించా
నందభైరవీం | పాయయేదశ్శరీంహంతి సప్తరాత్రాన్నసంశయః || ౭౬౦ ||

తా. నువ్వుచెట్టుకాడ, ఉత్తరేణిచెట్టుకాడ, కాకరతీగకాడ, తిప్పతీగకాడ,
మోడుగకొమ్మ, ఇవన్నీ సమభాగాలుగూర్చి పుటములోదహించవలెను. ఆచూర్ణమునునిష్క-
నిష్కప్రమాణమును మేకపందితముతో వటికలు చేయవలయును. దీనిని అజామూత్ర
ముతో ద్రాగించినట్లయితే ౭ దినములకు అశ్మరీరోగము నశించును సంశయములేదు. అశ్మ-
రీ యనగా రాళ్లు మూత్రమునుండి పడునట్టి శిలామేహము.

పర్వతీరసము.

ఇంద్రవారుణికామూలం సవచంక్షీరపాచితం |

పర్వతీరససంయుక్తం సప్తాహాదశ్శరీప్రణుత్ || ౭౬౧ ||

తా. పాపరవేళ్లున్న, వసయున్న, సమభాగాలు గూర్చి పాలతోపండి యుంచ
వలెను. దానినిపర్వాటకరసముతో ౭ దినములు పుచ్చుకొన్నట్లయితే అశ్మరీనశించును.

పాషాణభేదనరసము.

మృతంసూతంద్యిభాగంధం శ్శేతపౌనర్ణవాద్రవాత్ | భావనాత్రి
తయందేయం రుధ్యాతంభూధరేపుటేత్ || పాషాణభేదీచూర్ణంతు సమం
యోజ్యంవిమర్దయేత్ | నిష్కనుశ్శరీకాంహంతి పూర్వోక్తాదనుపాసతః ||
యోగవాహాప్రయంజీత రసానశ్శరీశాంతయే || ౭౬౩ ||

తా. రసభస్మము ౧ పాలు, గంధకము ౨ పాళ్లు వీని తెల్లగలిజేరు రసములో
ముచ్చారు భావనచేసి దానిని పుటముపెట్టవలెను. భూధరపుటము పెట్టవలయును. దానిని
తీసి కొండపిండి చెట్లు సమూలము చూర్ణించి పుటములోనుంచి తీసినదానితో సమానముగా
ను గలిపి తెల్లగలిజేరు రసముతోడనే మర్దింపవలయును. పర్వాటక రసమును అనుపాస
ముగా నెంచుకొని నిష్కప్రమాణము నేవించెనేని అశ్మరీ నశించును. అశ్మరీ శాంతించెడి
యుపరసము తెచ్చియైన ననుపాసములు పెట్టవచ్చును.

లోహచూర్ణము.

భేషజై రశ్శరీప్రోక్తైర్ముత్రకృచ్ఛాముపాచరేత్ | అయోరజ
శ్శక్తిష్టాపిష్టం మధునాసహాయోజితం || మూత్రకృచ్ఛంనిహంత్యాశు త్రిభి
ర్గోహైర్నసంశయః ||

తా. అశ్మరీయందు జెప్పినభేషధములనే మూత్ర కృచ్ఛియందును నుపయోగిం
పవలెను. ఆహూషధము తెచ్చియనగా. రసభస్మము, గంధకము తెల్లగలిజేరు రసములో
భావనచేసి పుటమువేసి తీసి దానిలో లోహమును మిశ్రమముచేసి సమచూర్ణముచేసి దా
నిని తేనెతో గలిపికొని ప్రయోగించినట్లయితే మూత్రకృచ్ఛియు నశించును.

త్రివిక్రమరసము.

మృతంతామ్రమజాక్షీరైః పాచ్యంతులైర్నర్ణజేద్రవే | తత్తామ్రం
శుద్ధనూతంచ గంధకంచసమంసమం || నిర్గుండీస్వరసైర్నర్ణ్యం దినంతస్థో
లమంధయేత్ | యామైకంవాలుకాయంతైపక్త్యా యోజ్యంద్విగుంజకం ||
బీజపూరస్యమూలంచ సజలంచానుపాసయేత్ | రసస్త్రివిక్రమోనామ్నా
మామైకానశ్శరీప్రణుత్ || ౭౬౭ ||

తా. తామ్రభస్మమును మేకపాలతో పండి పాలన్ని దానియం దింకిన తర్వాతను
దీసి ఆతామ్రమున్ను పాదరసమున్ను గంధకమున్ను సమభాగాలు గూర్చి వావిలి వేళ్ళ
రసముతో నొకదినము (రజాములు) మర్దించి ఆగోళమును అంధమానలో నుంచి శీలమ
న్నిచ్చి వాలుకాయంత్రమునందు ౧ జామువండి తీసి దానిని ౨ గురిగింజలెత్తుగల యా
షధము నివ్వవలయును. దీని కనుపాసము మాజీఫలము చెట్టుయొక్క వేరునూరిన రసము
తో నివ్వవలయును. ౧ మాష మెత్తు అయితే అశ్మరీ నశించిపోవును.

వంగేశ్వరరసము.

రసేనవంగంద్యిగుణం ప్రశుభ్యా విద్రావ్యనిక్షిప్యసముద్రజేతం |
విమర్దయేదమ్లజలేనగోళం కృత్వానుసంవేప్య పుటేతతీవ్రం || తతఃక్షిపేత్త
జ్జలపాత్రమధ్యే నీరంతుసంత్యజ్య గృహాణసూతం | తద్వల్లయుగ్గం మధు
నాసమేతం తదీతపత్థ్యంమధురంసముద్గం || బిల్వోత్థపిత్తంచవిపాచ్యత్రై
దదీతహింగుండధివర్ణయేచ్చ | వంగంవినారసభస్మేదం నర్వరోగనివారకం ||
౭౭౦ || లవణస్యాత్రవింశతిభాగాః ||

తా. రసము ౧ పాలు, వంగము ౨ పాళ్లు తెచ్చి దానినికరగించి ౨౦ భాగముల ఉప్పులో నునిచి, తీసి చింతపండురసముతో దానిని మర్దించి ముద్దజేసి చీలమన్నుచ్చి తీవ్రమైన పుటము పెట్టవలెను. అనగా గజపుటము, దానిని తీసి జలపాత్ర మధ్యమందు వేయవలయును. అంతట నాపాత్రలో నీరు పరిహరించి పాదరసమును బైలుకు దీయవలయును, ఇది రసవంగము. దీనిని రెండు వల్లములప్రమాణమును తేనెతో నివ్వవలయును. దీనికి పత్త్యము, పెసరపప్పు, మధురపిస్తువులు, మారెడుపండులో గుజ్జను దీసి వండి మజ్జిగలో వేసి యామజ్జిగను పత్త్యముగా నివ్వవచ్చును. ఇంగువ పెరుగు నీ రోగికి పనికిరావు. వంగము లేకున్నను రసభస్మము యొక్కటియైనను పనిచేయును సర్వరోగములు అనగా, అశ్మరీ మూత్రకృచ్ఛ్రసంబంధమైన వానిని నశింపజేయును. ఇందు ఉప్పు ౨౦ భాగములు.

మేహహారరసము.

ఏకసూతోద్విధావంగః సర్వద్విగుణగంధకః | కూపీపక్వోమేహసేతు వంగస్థానేధవావిధుః || గంధేనసూతంద్విగుణంప్రగృహ్య విమర్దయేద్ధోక్షురనీరయుక్తం | శుష్కంచకృత్వాధనుతప్తతామ్ర చక్రంచతస్యోపరివిన్యసేచ్ఛు || చక్రెబిలాగ్నించతతఃప్రగృహ్య మూఞోదరెద్ధావయటంకణేన | సంగృహ్యచక్రెచనిధాయగోళం త్రిసప్తకాన్తేహావిముక్తిమేతి || 223 ||

తా. పాదరసము ౧ పాలు, వంగము ౨ పాళ్ళు, గంధకము ౬ పాళ్ళు నూరి కుప్పెయందు పచనము సేయగా నది మేహసేతు వనంబడును. వంగమునకు బదులు పచ్చకర్పూరము కొందటి మతము. ఇది మేహసేతువు. మఱియు, గంధకము ౧ పాలు, పాదరసము ౨ పాళ్ళు, వీసినేకముచేసి పల్లెరువేళ్ళరసముతో మర్దనచేయునది. ఆముద్దను కుప్పింపజేసి, శుద్ధిచేసిన రాగిని చక్రాకారముగా జేయించి అముద్దమైన బోర్లించి చక్రమునందు నగ్నినుంచి పిచ్చుట దీసికొని మూషలోనుంచి దానిలో వెలిగారమును వేసి కొల్లిలో నూదించవలయును. ఆ చక్రములను దీసికొని గోళాకారమయిన ముద్ద నందుంచవలయును దీనిని ౨౧ రోజులు పుచ్చుకొన్నట్లయితే మేహములు విముక్తియగుచున్నవి.

వంగావలేహము.

బంగభస్మద్వివల్లంచ లేహయేన్మధునాసహ | తతోగుడనమంగంధం భక్షయేత్కర్షమాత్రకం || గుడూచీసత్వమధవా శర్కరాసహితంతథా | సర్వమేహవినిర్మూక్తో మండనాజ్ఞాయ తేనవః || 224 ||

తా. వంగభస్మమును రెండువల్లముల ప్రమాణము తేనెతోటి మిశ్రమముచేసి నాకవలెను. దానితరువాత మంచిగంధము బెల్లముకలుపుకొనికర్షమాత్రముతినవలెను. అటుగాని పక్షముకు తిప్పనత్తు, పంచదార, కలుపుకునైనను తినవలెను. ఇది మేహములనన్నిటిని పోగొట్టును. మండలము రోజులు సేవించిన బలముపచ్చును.

ప్రమేహసేతు.

సూత్రకాభ్రంవటకీరం మర్దయేత్ప్రహారద్వయం | విశాచ్య పంకమూషాయాం సర్వరోగహరఃపరః || విశేషాన్తేహారోగేషు త్రిఫలము ధునంయుతం | యుజీతవల్లమేకంతు రసేంద్రస్యాస్మన్వైద్యరాట్ || 222 ||

తా. పాదరసము, అభ్రకము సమభాగములు. పాదరసముకంటే రెట్టింపు గంధకము ఈమాడుచేర్చి మర్రిపాలతో రెండుజాములు మర్దించవలయును. దానిని పంకమూషయందు వండగా ఈప్రమేహసేతువ మేహరోగములయందు అన్నిటిని పోగొట్టును. దీనిని త్రిఫలచూర్ణమును తేనెతోకలిపి అనుపానముగా పుచ్చుకొనవలెను. ఒకవల్లము ప్రమాణము పుచ్చుకొనవలెను.

జవాదళనవటి.

రసవళివివవహ్ని త్రైఫలంప్ర్యాషయుక్తం | సమనవమిసరైర్వైగుణస్యాద్గుణోఽధ | జతడగదసమీర శ్లేష్మమేహాన్సగుల్కా | హరతి ర్షుశితివుంసాం వల్లమాతావటీయం || 220 ||

తా. పాదరసము, గంధకము, నాళి, చిత్రమూలము, త్రిఫలములు శోఠి శిష్పలి ఇవి ౯ సమభాగములు, మిర్యలు ౨ భాగములుకేర్చి వీనిని సమచూర్ణముగాజేసి వటుకలుచేసి వల్లమాత్రము పుచ్చుకొన్నట్లయితే ఉదరగతములైన వాతపిత్తశ్లేష్మములను గుల్కములను శీఘ్రముగా హరించును.

తారకేశ్వరరసము.

మృతేసూతాభ్రవంగానాం మర్దయేన్మధునాదినం | తారకేశ్వర నామాయం మాషకంబహుమూత్రజితే || ఉదుంబరపలంపకవ్యం చూర్ణితం కర్షమాత్రకం | సన్నిహేన్మధునాసర్వ మనుపానంనుఖాచహం || 2౨౦ ||

తా. రసభస్మము, వంగభస్మము, అభ్రకభస్మము ఈమాటిని ఒకదినము మర్దించవలెను ఇది తారకేశ్వరరసము. మాషప్రమాణము సేవించినయడల బహుమూత్రములను

జయించును. పండిన మేడిపండును చూర్ణముచేసి కర్ణమాత్రము అనుపానము పెట్టవలెను ఇవి యన్నియుకలిపి తేనెతో పుచ్చుకొనవలెను. దీనివలన సుఖముగలుగును.

ఇంద్రవటి.

మృతంసూతంమృతంవంగ మర్జనస్యత్వచాసితాం | తుల్యాంశం మర్దయేత్ఖల్ల శాల్యల్యమర్దయేద్రవై || దినాంతేవటికాకార్యా మాష మాత్రాప్రమేహాహా | ఏమాఇంద్రవటీసంజ్ఞా నుధుమేహప్రనాశినీ || ౨౮౨

తా. రసభస్మము పంగభస్మము మద్దిచెక్క- నేలతాడి ఇవి నమానభాగములుచేర్చి ఖల్వమందు యుంచి బూరుగవేళ్ల రసముచేత మర్దించవలెను. ఈమర్దన నాలుగుజాములు చేయువలెను. సాయంకాలమందు మాషమాత్రపువటికలు చేయువలెను ప్రమేహమును పోగొట్టును. మధుమేహములనుకూడా జయించును.

అర్శోవికారోక్తచంద్రప్రభాప్యత్ర కర్తవ్యా.

తా. అర్శోవికారమును జెప్పిన చంద్రప్రభాగుళికయు దీనికిప్రయోగించవచ్చును.

అధోదరేషు.

అగస్తీరసము.

రసోంశుమాలీజయపాలలోహ శిలావనిద్రావళయస్సమాంశాః | ప్ర్యాసాగ్నిభృంగార్ద్రకనింబసీరైః నిర్దుండికారగ్వధమూలకాద్భివక్ | పృథక్విమర్ద్యోదరనాశనోయమగ స్తినూతఃసశివాగుడోయంసంపాచనాదిక్రమశుద్ధదేహే వల్లద్వయోధక్రమసంయుతోవా || కంపిల్లచూర్ణేనసమంచద త్వా జలోదరాదీజయతీహారోగాః || ౨౮౩

తా. పాదరసము, తామ్రము, నేపాళమణిశిల, లోహము, శిలాజిత్తు, పసపు, గంధకము, ఇవియన్నియు సమభాగములుచేర్చి త్రికటుపులు, చిత్రమాలము, గుంటగలగర, అల్లము, నిమ్మపండ్లరసము, వావిలిచెట్టు, రేలవేళ్ళు, వీరసములతో వేరువేరుగా మర్దన చేసియుంచితే ఇదే అగస్తీరసము అని అనిపించుకొనును. ఇది ఉదరరోగములను నివారించును. కరక్కాయలపోడుము బెల్లము అనుపానముతో రెండు వల్లములప్రమాణము నే వించవలెను. ఇంతకుపూర్వము ఉదరమును సంపాచనసంస్కారము చేయవలెను. సంపాచన సంస్కారమునగా పెరిగిన ఉదరముమీద నూనెరాసి ఆపైన ఆముదపు ఆకులతో కొంతసేపు కట్టి అంతట వావిలిఆకువేసికాచిన వేడినీళ్లుపోసి వులదసిందితోరుద్ది కడిగివేసి

నలనలమునునీళ్ళలో గొంగళిముక్కను తడిసి ఉదరమున కాయవలెను. ఇదే సంపాచన సంస్కారము కంపిల్లచూర్ణమును జలోదరము గలవారలు అనుపానముగా పుచ్చుకొనవలెను. ఇది జలోదరము మొదలయిన రోగములను హరించును.

వైశ్వానరరసము.

రసకంగంధకంచాభం శిలాజత్కాంతలోహకం | త్రికటుశ్చిత్రకం కుష్ఠం నిర్దుండిముసలీవిషం || అజామోదాచనగ్వేషాం ద్వాద్వాభాగౌ ప్రకల్పయేత్ | చూర్ణీకృత్యతస్సర్వం నింబక్వాధేనభావయేత్ || ౨౮౪ || భావయే దేకవింశ చ్చ భృంగరాజేనసప్తథా | మధునాగుడికాంశుమ్కాం రజన్యాంతాప్రదావయేత్ | వైశ్వానరాభిదోయోగో జలోదరవిశోషణః ||

తా. పాదరసము, గంధకము, అభ్రకము, శిలాజిత్తు, కాంతలోహము, త్రికటు కములు, చిత్రమాలము, కంకోష్ఠము, వావిలి, నేలతాడి, అతివన, వామము ఇవన్ని రెండేసి భాగములుగల్పించి చూర్ణముచేసి వేపచెక్క కషాయములో భావనచేయవలయును. ౨౦ భావనలుచేసి, గుంటకలగరరసముతో, నేడుసార్లు భావన చేసి తేనెతో గుడికలు చేయవలెను. గుడికలనెండించి రాత్రిళ్ళుపయోగపర్చవలెను జలోదరములను నశింపజేయును.

విద్యాధరరసము.

గంధకంతాళకంతాప్యం మృతతామ్రంమనశ్శిలా | శుద్ధసూతం చతుల్యాంశం మర్దయేద్భావయేద్దినం || పిప్పల్యాస్సుకషాయేణ వజ్రీక్షీరేణభావయేత్ | నిమ్కార్థంభక్షయేత్త్రైదై గుల్కంష్టి హాదికంజయేత్ || రసో విద్యాధరోనామ గోదుగ్ధంచపిబేదను || ౨౮౫ ||

తా. గంధకము, తాళకము, హేమాక్షికము, తామ్రభస్మము, మణిశిల, పాదరసము ఇవిసమభాగాలు జేర్చి పిప్పలికట్టెయొక్క కషాయముచేతమర్దించి జెముడుపాలలో భావనచేయవలయును. దానినితేనెలో ఆరనిమ్మముఎత్తు భక్షించినట్లయితే గుల్కంష్టి హాములు నశించును. దీనిని పుచ్చుకొన్నతోడనే ఆవుపాలను పుచ్చుకొనవలయును.

మహానస్పీరసము.

చతుస్సూతస్యగంధాష్టై రజనీత్రిఫలాశివా | ప్రత్యేకంచద్విభా గన్యాదేకీకృత్యచూర్ణయేత్ || జయంతీస్సుకృయోభృంగ వహ్నివతా రితైలైకైః | ప్రత్యేకేనక్రమాద్భావ్యం సప్తవారంపుథక్స్పృథక్ || మహాన

హ్నిరసోనామ నిష్కముష్ణజలైఃపిబేత్ | విరెచనంభవే తైన తక్రభుక్తంస
 సైంధవం || దినాంతేదాపయేత్స్ఫుట్యం వర్ధయేచ్ఛీతలంజలం | సరోద్దరహ
 రఃప్రోక్తో మూఢవాతహరఃపరః || ౭౯౨ ||

తా. పాదరసము ర పాళ్ళు గంధకము ౮ పాళ్ళు పసపు ౨ పాళ్ళు కరక్కా
 యలు ౨ పాళ్ళు తాడికాయలు ౨ పాళ్ళు ఉశిరికపస్సు ౨ పాళ్ళు ఇవన్నియు నేక
 ముగాజేసి చూర్ణముచేయవలెను. తక్కిలిచెక్కరసము, జెముడుపాలు, గుంటకలగరరస
 ను, చిత్రమూలరసము, ఆముదము, వీనిలో ప్రత్యేకముగా ఒక్కొక్కదానిలో ౨ ప
 ర్యాయములుచొప్పున భావనచేయవలయును. ఇదిమహావహ్నిరసము. నిష్కప్రమాణము వే
 డిసిల్లలో పుచ్చుకొన్నట్టయి తే వికేచనములైపోవును. సైంధవలవణముతో మిశ్రమమయిన
 మజ్జిగ అన్నము పెట్టించవలయును. ఇదియైనను సాఘంకాలమునందు పెట్టించవలయును.
 చన్నిళ్ళు ద్రాగించవలెను. ఇందువలన నుదరరోగములు హరించును. మూఢవాతమును
 దీనివలననే హరించును.

త్రైలోక్యోద్బంబరసము.

ద్వాభాగాశివవీర్యస్య గంధకస్యచతుష్టయం | అభ్రవహ్నివిడం
 గానాం గుఢూచీసత్వనాగయోః || కృష్ణబీరకటూనాంచ లవణక్షౌరయో
 రపి | ప్రత్యేకంభాగమాదాయ మర్దయేత్సరసాద్రవైః || బీజపూరరసై
 ర్భూయో మర్దయిత్వావిశోషయేత్ | త్రైలోక్యోద్బంబరోనామ వాతో
 దరనికృంతనః || గుంజాత్రయక్రమేణాముం దదీతఘృతసంయుతం | భోజ
 యేత్స్నిగ్ధముష్ణంచ పాయసంచవివర్జయేత్ || ౭౯౩ ||

తా. పాదరసము ౨పాళ్ళు గంధకము రపాళ్ళు అభ్రకము ౧పాలుచిత్రమూలము
 ౧పాలు వాయువిశం గాలు౧పాలు తిప్పనత్తు౧పాలు సీసభస్మము౧పాలు నల్లజీలకఱ్ఱ౧పాలు
 త్రికటుపు లూక్కొక్కపాలు పంచలవణములు ఒక్కొక్కపాలు క్షౌరములు ౨న్న ౨పా
 ళ్లు ఇవన్నీ జేర్చి వావిలిచెక్కరసముతో మర్దనచేయవలయును తర్వాతమాడిఫలరసముతో
 మర్దించి ఎండించవలయును. ఇదే త్రైలోక్యోద్బంబరసము. వాతములను ఉదరములను
 నివారించును. 3 గురిగింజల ప్రమాణ మైనదానిని నేతితో గలిపి యివ్వవలయును. మృదువై
 వేడియగు నన్నమును భుజింపజేయవలయును దీనికి పరమాన్నము అపఞ్చ్యము.

చక్రధరరసము.

తామ్రచక్రసంకుద్ధం తుల్యంగంధవిషంక్షీపేత్ | మర్దయేద్వ
 హ్నియుగద్భి ర్గుఢూచీసురసాద్రవైః || సిప్పబీరతోయైశ్చ త్రిక్షౌరంపటు
 పంచకం | సూతతుల్యంపుషగోఽభ్యం రంభాంభోమర్దితంక్షణం || తతోలో
 హ్యపాత్రైగ్ని రసైస్సంఘేదితఃక్షణం | గుంజాద్వయందదీతాస్య శుంఠ్యాశ్చ
 నార్ద్రకేనవా || ౭౯౪ ||

తా. తామ్రచక్రమందు పాదరసమును గంధకమును నాభిని వీనినిసమభాగములు
 జేర్చి చిత్రమూల కమాముతోనున్న తిప్పబీరరసముచేతనున్న వాపిలిరసముతోను
 న్ను మర్దించవలయును. దానిలో సిప్పళ్ళు జీలకర్ర క్షౌరత్రయము పటుపంచకము నునిచి
 పాదరసముతో సమానముగా వేరగాజేర్చి అరటిదుంపరసముతో మర్దించవలయును. తర్వా
 త దానిని లోహపాత్రమందుంచి చిత్రమూలరసముతో క్షణమాత్రము మర్దించవలెను. సిప్ప
 ట దానిని ౨ గురిగింజలెత్తుదీసి నెయ్యిశోంఠివేసి కాచినదానితో గాని ఆల్లపురసముతో గాని
 యివ్వవలయును. దీనివలన వాతోదరములు మానును.

పంగేశ్వరరసము.

రసవంగకయోరేక స్త్వారస్తామ్రకగంధయోః | అర్కక్షీ రేణసమ్మ
 ర్ద్య పుటయెన్నదునాగ్నినా || ఏషవంగేశ్వరోనామగుల్మప్లీహానికృంతనః |
 గుంజాద్వయందదీతాముం అధచూర్ణఘృతాన్వితం || ౮౦౧ ||

తా. రసము ౧ పాలు పంగభస్మము ౧ పాలు తామ్రభస్మము ౨ పాళ్ళు గంధ
 కము ౨ పాళ్ళు ఇవన్నియు జిల్లేతుపాలతో మర్దనముచేసి మృదువయిన యగ్నిచేత పు
 టము వేయవలెను. ఇదేపంగేశ్వరరసము. గుల్మరోగమును ప్లీహరోగములను బోగొట్టును.
 రెండుగురిగింజల తూకముగలదాని నివ్వవలయును. ఈచూర్ణమును నేతితో గలిపి యి
 వ్వవలయును.

ఉదరారిరసము.

పారదంశిఖతుల్యంచ జైపాలంపిప్పలీనమం | ఆరగ్వధపలూన్తజ్జ
 వజ్జీదుగ్ధేనమర్దయేత్ || మాషమాత్రంవటింఖాదేత్ స్త్రీణాంజలోదరంజ
 యేత్ | చించాఫలరసంచాను పత్థ్యంధధోదనంహితం || రక్తోదరహరం
 చైవ కఠినేనోదరేణతు || ౮౦౩ ||

తా. పాదరసము గ పాలు మైలతు త్తం గ పాలు (ఇచట మయూరశిఖిగాని చిత్ర మాలముగాని కొందరు చెప్పుదురు) నేసాళాలు గ పాలు పిప్పలికట్టె గ పాలు రేలకాయలు పండినతర్వాత దానిలోని గుణ్ణాతీసి యదిన్ని గ పాలువేసి జెముడుపాలతో మర్దిం చవలెను. మాషప్రమాణ మైనవటిని తినవలెను. స్త్రీలసంబంధమయిన జిహ్వోదరమును హరించును. దీనితో ననుపానము చింతపండురసము పెరుగునన్నమును పత్థ్యము. రక్తోదరములు, కఠినోదరములు దీనితో హరించును.

రోహిత కాదిలోహము.

రోహితక సమాయుక్తం త్రికత్రయయుతంత్యయః ।

స్త్రీహానమగ్రమాంసంచ యక్యత్ హంతిచ దారుణం॥ ౧౦౪॥

తా. లోహభస్మమును, ములుమోడుగ, త్రికటువులు, త్రిఫలములు, త్రివిషములును గలిపిన చూర్ణముతోగలిపి పుచ్చుకొనవలయును. దీనివలన పీనస, గుండెపట్టు, అగ్రమాంసము, దారుణమైన గుండెరోగములును హరించును. దీనియందు మండుపరిమాణము చెప్పలేదు గావున రెండుగురిగింజలయెత్తు పుచ్చుకొనవలయును. అనుపానము శేషతో పుచ్చుకొనవలయును. పత్థ్యము చెప్పలేదు గావున నిచ్చాపత్థ్యము జరుపవలయును.

నారాచరసము.

సూతంఠంకణతుల్యంశం మరచంసూతతుల్యకం । గంధకంపిప్ప లీశుంఠీ ద్వాద్వాభాగావిచూర్ణ యేత్ ॥ సర్వతుల్యంక్షిపేద్దంతీ బీజానిని స్తుషాశిచ । ద్విగుంజంరేచనంసిద్ధం నారాచోయంమహారసః ॥ గుల్మస్త్రీ హానోదరంహంతి సిబెత్తుచౌష్ణవారిణా॥ ౧౦౫॥

తా. పాదరసము, వెలిగారము సమభాగములు. పాదరసముతో సమానభాగము మిర్చాలు, గంధకము ౨ భాగాలు, పిప్పళ్ళు ౨ భాగాలు, శొంఠి ౨ భాగాలుచేర్చి యివన్నియు చూర్ణము చేయవలయును. ఈ అన్నిటికి సమానముగా పొట్టుతీసిన దంతి బీజములుంచవలెను. ఇది రెండుగురిగింజలంత పుచ్చుకొనవలయును. విరేచనములగును ఇది సిద్ధమయిన నారాచమనియెడురసము. దీనివలన గుల్మములు, స్త్రీహములు, ఉదరములు నశించును. దీనిని వేడినీళ్ళ అనుపానమున బుచ్చుకొనవలయును.

తామ్రప్రయోగము.

కేవలంజారితంతామ్రం శృంగిబేరరసైస్సహ ।

ద్విగుంజంభక్షయేత్స్యాతస్సర్వోదరవినాశనః॥ ౧౦౬॥

తా. కేవల తామ్రభస్మమును అల్లపురసముతో ౨ గురిగింజలెత్తు పుచ్చుకొనె నేని అన్నివిధములయిన యుదరములును నశించును.

ఇచ్చాభేదీరసము.

సూతంగంధంచమరిచం టంకణంనాగరాభయే । జైపాలబీజసం యుక్తం క్రమోత్తరగుణంభనేత్ ॥ సర్వగుల్మోదరేదేయః ఇచ్చాభేదీత్య యంరసః । ద్విత్రిగుంజాంవటీంభుక్త్వా త ప్తతోయంపిబేదను॥ ౧౦౭॥

తా. పాదరసము, గంధకము, మిరియాలు, వెలిగారము, శొంఠి, కరక్కాయలు ఇవన్ని సమభాగములు. వీని అన్నిటియంత నేపాళగింజలు సంపాదించి ఏకచూర్ణముగాజేసి ౨ లేక 3 గురిగింజల ప్రమాణము వటుకలంజేసి వేడినీళ్ళతో బుచ్చుకొనవలయును.

గురుప్రకారఇచ్చాభేదీరసము.

శుంఠీమరిచసంయుక్తం రసగంధకటంకణం । జేపాలస్త్రీగుణఃప్రో క్తః సర్వమేకత్రచూర్ణయేత్ ॥ ఇచ్చాభేదద్విగుంజస్సాస్యత్ సితయాస హదాపయేత్ । యావత్తుచూర్ణకంపీత్వా తావద్వేగాన్విరేచయేత్ ॥ త క్రోదనంఖాదితవ్యం ఇచ్చాభేదీయధేచ్ఛయా । దోషాఃకదాచిత్కుప్యంతి జితాలంఖనపాచనైః ॥ యేతుసంశోధన్న శ్శుద్ధా నతేషాంపునరుద్భవః । బాలవృద్ధావతిస్త్నిగ్ధ క్షతక్షీణామయూర్ధితః ॥ శ్రాంతస్తుషార్తఃస్థూలశ్చ గర్భిణీచనవజ్వరీ । నవప్రసూతానారీచ మందాగ్నిశ్చమదాత్యయీ ॥ శూలార్ధితశ్చరూక్షశ్చ నవిరెచ్యాఃజానతా ॥ ౧౦౮॥

తా. శొంఠి, మిరియాలు, పాదరసము, గంధకము, వెలిగారము ఇవియన్నియు నొక్కొకపాలునేపాళము మూడుపాళ్ళు ఇవియన్నియు మేళనచేసిచూర్ణముచేసి రెండు గురిగింజలవంతున పంచదారతో మిశ్రమముచేసి యివ్వవలయును. చూర్ణమును పుచ్చుకొన్నప్రమాణమునుబట్టి విరోచనములు వేగముగానగును. అయిన తరువాత మజ్జిగఅన్నము నుతినవలెను. ఒకానొకప్పుడు దోషములుఅధికములయి లంకణములుముదిరి రోగముకుదరనప్పుడు యీఅవుషధముచేత విరేచనవ్యారా రోగములుపోయి యికను ఆదోషములుపుట్టవు అయితే ఈఅవుషధమును బాబురకు వృద్ధులకు శరీరము నీరుపట్టినవారలకు గాయముపడిన వారలకు క్షీణించే వారికి ఆయాసపడినవారికి దాహముగొన్నవారికి స్థూలకాయునికి గర్భిణీక్షీణికి కొత్తగా స్వరమునుచ్చినవారికి బాలింతరాలికి ఆకలి మందగించినవారికి మదము యెక్కినవారికి శూలంసప్పిగలవారికి రూక్షగలవారికి ఈఅవుషధమును ఇవ్వగూడదు.

భేదినీవటి.

త్రికంటకంచపయసః పిప్పల్యావటికాకృతా |

భేదినీయంసిద్ధమతీ మహాగదనిషూదినీ || ౧౦౬ ||

తా. పల్లెరువేళ్ళు, పిప్పలికట్టె ఈరెండును ఆవుపాలతో నూరి పటికచేసి యిచ్చేది. ఇది సిద్ధమతమందు యేర్పడిన భేదినీవటి. ఇది గొప్పరోగములనుగూడ పోగొట్టును.

అథ వృద్ధిశ్లేపదాదౌ.

నిత్యానందరసము.

హింగులూసంభవంసూతం గంధకంమృతతామ్రకం | కాంశ్యంవం గంహారీతాళం తుల్యంశంఖవరాటకం || త్రికటుత్రిఫలాలోహం విడంగంకటుపంచకం | చవికాపిప్పలీమూలం హపుషాచపచాతథా || శరీపారాదేవదారు యేలాచవృద్ధదారకం | హారీతకీరసందత్వా పంచగుంజాన్వితాం శుభాం || ఏకైకాంఖాచయేద్రోగీ శీతలంచజలంపిబేత్ | శ్లేపదంకఫవారోత్థం రక్తమాంసాశ్రితంచయత్ || మేదోగతంధాతుగతం హంత్యవశ్యంసంశయః | అర్బుదంగందమాలంచ అంత్రవృద్ధించిరంతనీం || వాతవృద్ధిశ్లేష్మవృద్ధిం సర్వదైవనిహంతిచ | వాతపితృశ్లేష్మవాతే గుదరోగే క్రిమాతథా || అగ్నివృద్ధింరోత్యేషా బలవర్ణంచసుస్థితాం | శ్రీమద్గహసనాభేన నిర్మితోవిశ్వసంపదే || నిత్యానందరసోనామ్నా శ్లేపదవ్యాధిఘాతకః | ఆనందయతిలోకేశః శివ్రాబాణాసురంయథా || తదైవరోగిణంనిత్యం బ్రహ్మవృద్ధాచసర్వజే | రక్తజీపితృజేచాపి యోజ్యంపత్యంసదాబుధైః || నిత్యానందరసశ్చాయం యత్పితృశ్లేపదేగదే | కార్యాభిమగ్భిర్జ్ఞానద్భి ర్యథాశక్తిసంశయః || ౧౦౭ ||

తా. ఇంగిలీకములోనుంచి తీసినపావరసము, గంధకము, తామ్రభస్మము, కంచుభస్మము, వంగభస్మము, హరిదళము, లోహము ఇవి యన్నియు సమభాగములు శంఖభస్మము గవ్యభస్మము పిటిఅన్నిటితో సమానభాగము ఈవస్తువులను ఏకముచేసి త్రికటువులు, త్రిఫలములు, వాయులవంగాలు, కటుపంచకము, చవ్యము, పిప్పలిమోడి, బోజనరము, వస, కచ్చూరములు, చిరిబొద్ది, దేవదారు, యేలకీతీగెలు, పెద్దబొద్ది, కరక్కాయలు, పిటియొక్క రసములతో ప్రత్యేకము ప్రత్యేకము మర్దించి అయిదుగురిగింజల తూనికగల

మాత్రలుగా చేసి రోగికి ఒక్కొక్క మాత్రవంతును యిచ్చుచు చన్నీళ్ళు యిప్పించవలెను దీనివలన కఫవాతముల వల్లపుట్టిన శ్లేష్మపదము రక్తగతమైనను మాంసగతమైనను మేదోగతమైనను ధాతుగతమైనను నశించును. మరియు దీనివలన అర్బుదము గండమాల అంత్రవృద్ధి వాతవృద్ధి శ్లేష్మవృద్ధి ఇవి నశించును మర్దనీన్ని వాతపితృశ్లేష్మవాతము, గుదరోగము, క్రిమిరోగము ఇవన్నీ నశించును. అగ్నివృద్ధి చేసి బలమును వర్ణమును ఇచ్చును. ఈఅవుషధమును టోకహితముకొరకు గహననాధుడు రచించెను. ముఖ్యముగా యిది శ్లేష్మపదవ్యాధిని పోగొట్టును. ఆనందమును బాణాసురునికి శివుడుగలుగజేసినటుల ఆనందమును గలుగజేయును ఇది రోగిని గురించి నిత్యమును ఆనందమును గలుగజేయునది. రక్తమువలన బుట్టిన పైత్యమువలన బుట్టిన అండవృద్ధిని నశించి ఆనందమును వృద్ధిపరచును. దీనికి పత్యము దేశకాలముల నెరింగి చెప్పవలయును. ఇదే నిత్యానందరసము తెలివిగల వైద్యులు దీనిని శ్లేష్మపదరోగమందు యత్నముగా నడుపవలెను.

హింగుళరసప్రకారము.

యామంజంబీరాదిద్రవ పరిమద్దితాద్గంగాయంత్రేణ డంబురవాలుకాచకుస్యాంవా గ్రాహార్యోరసః | తదనుసపటుకాంజికేదినం స్వేద్యః అస్యసర్వస్య యోగార్హ త్వేషియద్ధాత్రోవన్యాసస్తదన్యప్రక్రియా పరిశుద్ధిరసనివారణార్థం కించ | హింగుళేనరవేఃపత్రం లిప్త్వా గ్రాహ్యస్తతోరసః | తత్తామంజారయే త్రేన తామ్రేణస్యాత్స్పృశ్యకేశ్యమః || ౧౦౮ ||

తా. ఇంగిలీకము నిచ్చుపళ్ళెరసముతో ఒకజాము మర్దించి దానిని గంగాయంత్రము చేత డంబురకాయంత్రము వాలుకాయంత్రము ఈయంత్రములచేత మప్పెయందు రసము గ్రహించవలెను. పిచ్చుట ఆరసమును చేదుపొట్లకలిసిన గంజియందు ఒకదినము నానవెయ్యవలెను. ఈరసమంతయు ఒకయోగమందు ప్రయోగించవలసినప్పటికి దీనిలో వుసిరిక చూర్ణమును కలిపినట్లయితే మరివకప్రకారముగాతీసిన రసమునందలి దోషమును పోగొట్టును. ఇంతేకాకుండా ఇంగిలీకమునునూరి జిల్లేడాకులకుపట్టించి ఒకపాత్రయందు యుంచు యెండను బెడితే ఆరసము ఆపాత్రలోనికి జారును అటులతీసిన రసము ఒకరాగి రేకుయందు వుంచవలెను. ఆతామ్రమును ఆరసముగ్రహించును. దానితో ప్రత్యేకముగా పనిచేయవలెను. ఇందులచెప్పిన కటుపంచకమనగా నేలవేము, చేదుబీర, చేదుసార, చేదుజొట్ల, చేదుపుచ్చ ఇవి.

యోగరాజము.

ప్రఖ్యాతంసర్వరోగేషు సూతభస్మకకేవలం | యోజయేద్యోగరాజంస్యా శ్శీఘ్రపదస్యనివృత్తయే || అంత్రవృద్ధాయోగవాహాః | రసాంశ్చపర్వటీమపి | యోజయేపరిశుద్ధస్య మాషమేరండతైలతః || ౧౨౯ || శోధఃలోహప్రయోగోప్యత్రయోజ్యః |

తా. సర్వరోగములయందు కేవల రసభస్మము ప్రయోగించవచ్చును. ఇది యోగరాజము. దీనిని శ్లిషపదము నివారణకొరకు ముఖ్యముగా వాడవలయును. పేగుపట్టుటయందు దీనిలో పర్వాటకచూర్ణము కలిపి అకుడుముతో ఒకమాష మెత్తు ఇవ్వవలెను. శోధఃలోహప్రయోగము దీనికి అక్కరకువచ్చును.

అధార్బుదే. రాద్రరసము.

శుద్ధసూతంసమంగంధం మర్ద్యంయూమచతుష్టయం | నాగవల్లీదళయైః మేఘనాదపుసర్పవా || గోమూత్రోపిప్పలీయుక్తం మర్ద్యంరుధ్వా పుటేల్లఘు | అహేత్యైర్దైరసోరాద్రో గుంజామూత్రో ర్బుదంజయేత్ || ౧౩౦ ||

తా. పాదరసము, గంధకము, పీటిని తమలచాకుల రసముతోనున్న చిత్రవేళ్ళ రసముతోనున్న గలిజేరు రసముతోనున్న గోమూత్రముతోనున్న సిప్పళ్ళ రసముతోనున్న నాలుగేసి జాములు మర్దించి ఆమర్దించిన ముద్దను లఘుపుటము వేయవలెను. దానినిదీసి అర్బుదరోగముగలవాడు ఒకగురిగింజప్రమాణము తేనెలో పుచ్చుకొనవలెను. అర్బుదము హరించును.

తుల్యంజై పాలబీజంచ నింబతోయేనమర్దయేత్ | తత్త్వాదోదధిమాంసాని విశీర్యంతినసంశయః || కేవలతోయేనాపితుల్యాదిప్రలేపః—

తా. తుల్యమున్న నేపాళగింజలున్న సమభాగాలు వేపచెక్కరసములో మర్దించి దానిని పూతపూసినట్లయితే దుర్భాసము లూడిపడిపోవును. కేవలమునీళ్లతోనూరి పట్టించిననునరే పాదమందులేచునట్టి శ్లిషపదము నివారణమగును తుల్యమనగా మైలతుత్తము.

విద్రధా.

సర్దరోగోదితంసర్వం విద్రధాచప్రయోజయేత్ | వ్రణవత్కర్మకూర్వీత యోగవాహాంభిషగ్వరః || ౧౩౩ ||

తా. వీద్రధియందు సర్దరోగమందు జెప్పిన సమస్తమును యోగవాహమును బ్రయోగింపవలయును. దీనికి రణమునకు జేయువైద్యము చేయవలయును.

అధ శోధే.

కటుకంత్త్రూప్యణందంతీ విడంగంత్రిఫలాతథా | చిత్రకోదేవదారుశ్చ వృద్ధదారణపిప్పలీ || చూర్ణాన్యైతానితుల్యాని ద్విగుణంస్యాదయోరజః | ఊరేణపీతమేతత్తు శ్రేష్ఠంశ్వయధునాశనం || ౧౩౧ ||

తా. కటుకరోహిణి, శొంఠి, సిప్పలి, మిర్యాలు, దంతి, వాయువిడంగాలు, కరక, తాడి, యుశిరికలు, చిత్రమాలము, దేవదారువు, బొద్దివేళ్ళు, సిప్పలికట్టై ఇవి సమభాగాలు చూర్ణముచేసి రెండింతలు లోహభస్మముగలిపి, పాలు అనుసానములో ద్రాగినట్లయితే నంజుగుణము నివారించును.

కటుకాదిలోహము.

వ్ర్యాపంత్రివృత్తి క్తకరోహిణీచ సాయోరజస్తుత్రిఫలారసేన | వీతంకఫోత్తంశ మయేత్తుశోధం గవ్యనమూత్రేణాహారీతకీచ || ౧౩౨ ||

తా. త్రికటుకములు, తెగడ, నేలవేము, కటుకరోహిణి ఇవన్ని కరక్కాయమున్న చూర్ణముచేసి దీనిలో లోహభస్మము గలిపి త్రిఫలములరసముతో పుచ్చుకొన్నట్లయితే శ్లేష్మజాతిసంజను పోగొట్టును. గోమూత్రములోనైనను బుచ్చుకొనవలయును.

వ్ర్యాపాదిలోహము.

త్రికటుత్రిఫలాదంతీ మార్గత్రిమదశుంతకైః | పునర్లవాసమాయుక్తై యుక్తోహంతినుదుర్జయం | లోహాశ్శ్చోదరంస్థాల్యం మేదోగుదనసంశయః || ౧౩౨ ||

తా. శొంఠి, సిప్పళ్ళు, మిర్యాలు, కరక్కాయలు, తాడికాయలు, ఉశిరికపప్పు, దంతి, ఉత్తరేణి, తుంగముస్తలు, చిత్రమాలము, విళంగాలు, అగరుశొంఠి, గలిజేరు ఓనిని చూర్ణముచేసి యీచూర్ణములతో లోహమును గలిపి పుచ్చుకొనగా నంజు, ఉదరము స్థూలమగుట, మేదస్సున గలిసిన రోగములు గుదరోగములును నశించును. సంశయములేదు. శుంతకమనగా శుష్కవాలమూలకము కురువేరిని కొందరు.

అథ స్థాల్యే.
త్యూప్యషణాదిలోహచూర్ణము.

త్యూప్యషణాత్రిఫలాచూర్ణం చిత్రకంబిడిహూద్భిదం । వాకుచీసైం
ధవంచైవ సౌవర్చలసమన్వితం ॥ అయశ్చూర్ణసమాయుక్తం భక్షయే
స్వధుసర్పిషా । స్థాల్యాపకర్షణంశ్రేష్ఠం బలవర్ణాగ్నివర్ధనం ॥ మేహాఘ్నం
కుష్మశమనం సర్వవ్యాధిహరంపరం । నాహారేయంత్రణాకార్యా నవిహారే
తథైవచ ॥ త్యూప్యషణాద్యమిదంచూర్ణం రసాయనమనుత్తమం ॥ ౧౮౦ ॥

తా. త్రికటువులు, త్రిఫలములు, చిత్రమూలము, తంగేడు, బాపంచాలు, సైంధవల
వణము, సౌవర్చలవణము, ఇవిన్ని చూర్ణముచేసి దానిలో లోహమును గలిపి తేనెతోనై
నను నేతితోనైనను పుచ్చుకోవలెను. దీనివలన స్థాల్యముహరించును. బలమును కాంతిని
అకలిని వృద్ధిపొందించును మేహములను అణించును కుష్మరోగ ముపశమిల్లును. చర్మగళరో
గములను హరించును ఆహారము మానగూడదు. విహారము జర్గించుచుండవలయును.

భగంధరహారసము.

సూతస్యద్విగుణేనశుద్ధబలినా కన్యాపయోభిస్త్వహం । పిప్ప్లవతా
మ్రమయంసమస్తతులితం పాత్రంవిధాయోపరి । స్వేద్యంయోమయుగం
శభస్త్వపితరే నింబూజలైస్సప్తధా । సాకంతత్సృటయేద్భగంధరహారో
గుంజోన్మితస్సాస్యదితి ॥ ౧౮౧ ॥

తా. పాదరసము ౧పాలు గంధకము ౨ పాళ్ళు తామ్రభస్మము ౩ పాళ్ళు గూ
డపాలరసముచేతను ౩ దినములు మర్దించి ఒకపాత్రయందుంచి ౨ జాములుస్వేదముగలు
గజేసి దాని నొకపిడతయందుంచి వేపచెక్కరసముతో ౭ సార్లు భాసనచేసి పుటమువేయ
వలయును. దీనిని ఒక గురిగింజ పరిమాణము సేవించిన, భగంధరము హరించును.

ఉపదంశే.

యోగవాహిరసాన్సర్వాన్సర్వరోగోదితానపి ఉపదంశేప్రయుం
జీత ధ్వజమధ్యశిరావ్యధః ॥ ౧౮౨ ॥

తా. సర్వరోగములందును జెప్పిన యోగవాహిరసములను ఉపదంశరోగమునందు
ను నుపయోగపరచవలెను. కామదండమునందలి నరములబాధ నివారించును. రసము, గం
ధకము, మైలతుత్తము, ఇంగిలీకము, పాలతుత్తము, కఫరి, వీనిలోని వసుకూలమునుబట్టి
చేర్చవలయును. ఇవి యోగవాహిరసములు.

అథ కుష్మాణౌ.
మహాతాశ్శ్వరసము.

తాలతాప్యశిలాసూతం గంధంసైంధవటంకణం । సమాంశంచూ
ర్ణయేత్ఫలై సూతద్విగుణగంధకం ॥ గంధతుల్యంమృతంతామ్రం జంబీరైర్ది
నపంచకం । మర్ద్యంషడ్భిఃపుటైఃపాచ్యం భూధరెసంపుటోదకే ॥ పుటెపుట
ద్రవైర్త్వర్ద్యం సర్వమేతత్తువట్పలం । ద్విపలంజారితంతామ్రం లోహాభ
స్మచతుఃపలం ॥ జంబీరామేనతత్సర్వం దినంమర్ద్యంపుటేల్లఘు । త్రింశతం
శంవిషంచాస్యక్షిప్తాస్వసర్వంవిచూర్ణయేత్ ॥ మహిషాజ్యేనసంమిశ్రం ని
ష్కార్ధంభక్షయేత్సదా । మధ్యాజ్యైర్వ్యాకుచీచూర్ణం కర్షమాత్రంవి
హేదను । సర్వాన్కుష్మాన్నిహంత్యాశు మహాతాశ్శ్వరోరసః ॥ ౧౮౩ ॥

తా. తాలకము, హేమాక్షికము, మణిశీల, పాదరసము, గంధకము, వెలిగారము,
ఇవిన్ని సమభాగములేగాని గంధకము పాదరసముకంటె రెట్టింపు, గంధకముతో సమా
నభాగము తామ్రభస్మము చేరి నిమ్మపండ్లరసముతో నై దుదినములు మర్దించవలయును.
౩ పుటములువేసి పచనముచేయవలయును. సంపుటోదరమునండు భూధరపుటము పెట్ట
వలెను. ప్రతిపుటము దీనుగానే జంబీరరసముతో మర్దించుచురావలెను. ఇదియంతయును
౩ పలముల ప్రమాణము గలిగియుండవలెను. తామ్రభస్మము, జారితమయినది ౨ పలములు
లోహాభస్మము ర పలములు ఇదంతయునుజేర్చి నిమ్మపులుసుతో మర్దించి లఘుపుటము వేయ
వలయును. ఇంతలోనున్న ౩వ వంతు నాభిని జేర్చవలయును. అదియంతయు కలియున
ట్లు చూర్ణముచేయవలెను. బట్టె (గేదె) నేతితోకలిపి మూడు మాడలెత్తు భక్షించ
వలెను. బాపంచాలచూర్ణమును, తేనె, నెయ్యి, ఈరెంటిలో నేదైననొకదానితో గలిపి
వెంటనె పుచ్చుకొనవలయును. సమస్తకుష్టులను బోగొట్టును.

కుష్మకుతారసము.

భస్మసూతసమోగంధో మృతాయస్తామ్రగుగ్గులుః । త్రిఫలాచ
మహానింబ శ్చిత్రకశ్చశిలాజతు ॥ ఇత్యైతచ్చూర్ణతః కుర్యాత్ప్యత్యేకంశాణ
షోడశః ॥ చతుష్పాపి కరంజస్య బీజచూర్ణంప్రకల్పయేత్ ॥ త్రతుష్పాపి మృతం
చాభ్రం మధ్యాజ్యాభ్యాంవిహోడయేత్ । స్నిగ్ధభాండ్వస్థితంఖాదేత్ ద్విని
ష్కంసర్వకుష్టజితే ॥ రసఃకుష్మకుతారోయం గలకుష్మనివారణః ॥ ౧౮౪ ॥

తా. రసభస్మము, గంధకము, లోహభస్మము, తామ్రభస్మము, గుగ్గిలము, త్రిఫలములు, తురకవేప (పంపరపనవేరు), చిత్రమాలము, శిలాజిత్తు ఇవన్ని చూర్ణములు చేసి, ఇదంతయు నొక్కొక్కటి ౧౬ కాణములుండవలయును. గానుగింజలచూర్ణము ౬౪ కాణములు అభ్రకభస్మము వీనినంతయు నేకచూర్ణముచేసి తేనెతోగలిపి నెయ్యిపోసి ఏకముగా నాలాడించి నేతితో తడిసి, బిడ్డుగలిగిన కుండయందుంచి నిత్యము రెండు నిష్కముల పరిమాణముగా నేవింపవలయును. అన్నివిధముల కుష్ఠములను నివారించును.

శివ్రతలేపనము.

కుంజాఫలాగ్నిచూర్ణంచ లేపితం శ్వేతకుష్ఠనుత్ ।

శిలాపామారగభస్మాపి పిష్టాశ్విత్ప్రలేపయేత్ ॥ ౧౫౧ ॥

తా. గురిగింజపూసలు చిత్రమాలము చూర్ణముచేసి శ్వేతకుష్ఠమిహ నీళ్లతోగలిపి వ్రాసికొన్నట్లయితే శ్వేతమునశించును. మఱియు మణిశిల ఉత్తరేణభస్మముచేసి ముద్దగా నూరి మైనవ్రాసినను కుష్ఠసంబంధమైన శ్వేతము నశించును.

సవర్ణకరణలేపము.

వాకుచీమూత్రసంపిష్టా హరితాళాచ్చతుర్గుణాః ।

సవర్ణకరణోలేపః శివ్రత్రాదానాస్త్యతఃపరం ॥ ౧౫౨ ॥

తా. బాపంచాలను గోమూత్రముతోనూరి దానికి నాలుగురెట్లు అర్దశమువేసినూరినలేపనద్రవ్యమును బొల్లి మొదలయినతానికి పూయగా బొల్లిపోయి శరీరముతో సమానచ్ఛాయగును. ఇట్టిశ్వేతములకు దీనికిమించిన యాపధములేదు.

క్షీరగంధము.

గంధకార్ధపలంశుద్ధం పీతందుగైనసప్తకం ।

దుగ్ధాన్నభోజినోహంతి కండుపామాచిచర్మికా ॥ ౧౫౩ ॥

తా. గంధకము శుద్ధిచేసినదానిని పాలతో మిక్రికరించి ౭ దినములు పుచ్చుకొనగా కండుపాతిగజ్జితట దద్దుర్లు మొదలయినవి హరించును. పాలున్నమును తినవలెను.

కుష్ఠదళనము.

గంధంరసంవాకుతికోత్థబీజం పలాశబీజంచకృశానుశుంఠి ।

శ్లక్ష్యానిమధ్యాజ్యయతానికృత్వా సేవేతకుష్ఠీవ్యహితాసనంతు ॥

తా. గంధకముగాని పాదరసముగాని శుండ్రచెట్టుగింజలు మోడుగింజలు చిత్రమాలములతో, ఇవి మృదుచూర్ణముచేసి తేనెతోగాని నేతితోగాని మెపవినదానిని ఘోషింపవలెను.

చంద్రాననరసము.

సూతప్యాపాగ్నేయస్తుల్య స్త్రిభాగోగంధకస్యచ । కాకోదుంబరికాక్షీరైః సర్వమేకత్రమర్దయేత్ ॥ మాషమాసేనగుడికాం కృత్వాతస్యప్రయోజయేత్ । దేహశుద్ధింపురాకృత్వా సర్వకుష్ఠానినాశయేత్ । ఏషచంద్రాననోనామసాక్షాత్ శ్రీభైరవ్రాదితః ॥ హంతికుష్ఠంక్షయంశ్వాసం పాండురోగంహలీమకం ॥ అస్పర్శ్యాజీర్ణశూలాని సన్నిపాతంనుదారుణం ॥ ౧౫౪ ॥

తా. పాదరసమున్ను త్రికటువులున్ను చిత్రమాలమున్ను మూడును సమానభాగములు. ఈమూడింటికి సహసము గంధకము పీటిని బ్రహ్మపేడిపాలతోటి మర్దించవలెను. మాషప్రమాణ గుడికలుచేసి కుష్ఠరోగికి యివ్వవలెను. ముందుగా దేహశుద్ధిని చేసుకొని పుచ్చుకొనవలెను. దేహశుద్ధిఅనగా విరోచనములు అయ్యేట్లు అవుషధము పుచ్చుకొని తరువాత ఈ అవుషధము అరంభించవలయును. సమస్తకుష్ఠులు నశించును. ఇది చంద్రాననరసము. ఛైరవ ప్రోక్తము. ఇది కుష్ఠమును క్షయరోగమును శ్వాసను పాండురోగమును హలీమకమును రోగమును అజీర్ణశూలాలను సన్నిపాతములను నశింపజేయును.

తాళకేశ్వర రసము.

నాగస్యభస్మశాణైకం తోలైకంపారదస్యచ । ద్వినిష్కంశుద్ధతాళస్య సమభూతంగవాంజలైః ॥ విపచేత్ షోడశగుణైశ్చస్తజ్జిర్యతేయథా ॥ ఘ్రోంద్రిష్యసంజంబీర కుమారీవజ్రకల్పజైః ॥ రస్తేర్భృంగస్యచాంభోభిర్యతంవల్లత్రయందదేత్ ॥ కుష్ఠేచాస్థిగతేవాపి శాఖానాశావిదూషకే । స్వరభంగేక్షుతక్షీణే మందలేఘమహీత్స్వపి ॥ ఔదుంబరంహంతిశివా మధుభ్యాంకృత్స్నంచకుష్ఠం । త్రిఫలాజలేనగుడార్ద్రాకాభ్యాం గజచర్మసిద్ధవిచర్మికాస్ఫటవిసర్పకంఘాః ॥ నిహంతిపాండుంవివిధాంవిపాదీం సరక్తపిత్తంకటుకేసితాభ్యాం । ఖాదేత్ వికారాణామృతాయుతేన క్వాధేన పత్యంసఘృతంసముద్గం । తక్రంచమాంసందలినాంచయోజ్యం జాతేవిరేకే సశితంపయశ్చ ॥ ౧౫౫ ॥

తా. నాగభస్మము ౧ శాణము, పాదరసభస్మము ౧ తులము, తాళకభస్మము ౨ నిమ్మములు, ఇవికలిపి ౧౬ రెట్ల గోమాత్రమునందు గోమాత్రము ఇగిలిపోవువరకు పచనము చేసినదానిని తీసి నిమ్మపండ్లరసముతో నొకరోజున్ను కలబందరసముతో నొకరోజున్ను నల్లెరురసముతో నొకరోజున్ను ౩ దినములు మర్చించి దానిని ౩ వల్లముల ప్రమాణము నుతీసి, గుంటలగలరరసముతోనున్ను నీళ్లతోనున్ను ఇవ్వవలయును. దీనివలన అస్థిగతకుష్ఠములున్ను నశించును. శాఖానాశమందును విమాషకమందును, స్వరభంగమందును గాయము బెబ్బుతగిలితీణించినవానియందును మహామండలమునందును శాంతిగలిగించును. కరకార్యయచూర్ణము, తేనె యీ అనుపానమువలన బౌదుంబరకుష్ఠము హరించును. త్రిఫలములజలము చేతను సమస్తకుష్ఠములు నశించును. బెల్లము అల్లము రసముల చేతను గజచర్మకుష్ఠమున శించును. సిద్ధము విచర్చిక స్ఫటికము వినర్పము కండూతి పీనినిన్ని హరించును. నానావిధమయిన పాండురోగములున్ను నానావిధమయిన విపాదికలున్ను రక్తపీత్తములున్ను కటుకరోహిణి, పంచదారతోనశించును. తిప్పతీగచూర్ణముతో చేరినపంచదారయయి తే, పిత్తవికారముల నణించును. తిప్పతీగ కషాయములో పంచదారవేసిన యనుశానము త్తమము. ఇందుకు పత్యము. నెయ్యి, పెసరపప్పు, మజ్జిగ, మాంసం, బలమైనచువులతో నన్నము తినవలెను.

శాఖానాశము = వేళ్ళూడివడుట, విమాషకము = దుర్బంధముగలుగుట, స్వరభంగము = గొంతునుండి సరియైనధ్వనిరాకుండుట, మహామండలము = శరీరమంతాబొల్లి, బౌదుంబరకుష్ఠము = శరీరమంతటను పేడికాయలలాగున ఉండలుపుట్టుట, గజచర్మము = ఏనుగుగజ్జయని శరీరమంతటను తట్టుకట్టియుండుట, సిద్ధకుష్ఠము = చిననన్న తెల్లమచ్చలు శరీరమునందువ్యాపించుట, విచర్చిక = రసికారుట, స్ఫటికము = స్ఫటికమువలె బొబ్బలుపొక్కుట, వినర్పము = తిమురుగులుగునది, కండూతి = దురదగలిగియుండుట, ఇట్టివి గుహాపదేశమువలన నెఱుగునది.

తాళకేశ్వరము.

సమ్యక్ప్రతికృతంతాళం కూష్మాండసలిలేశనైః | చణోదకేవృథకైలే డోలామంత్రేదినందినం || శోషయిత్వాతదామ్లైన దధ్నా లేహ్యావిమర్దయేత్ | ఖల్లేలోహేమహేవాపి గాఢంయూమద్వయంపునః || పునర్నవాయాః టౌరేణ సంయోగ్యఘనతాంనయేత్ | దధికించిత్సృన్దర్దత్వాఘనీభూతగ్నివేశయేత్ || స్థాల్యాందృఢతరాయాంచ టౌరేపాన్ద్రవేపునః | రోటి

కాసదృశంకృత్వా శరావేణపిథాపయేత్ || పచేత్తావద్యవేత్తారం శుద్ధకుం దేందునన్నిభం | స్వాంగశేతంసముద్భృత్య పునఃగ్నాపరీక్షయేత్ || క్షిప్తమగ్నాచనిర్ధూమం దృశ్యతేనళినేనచ | తదాసిద్ధివిజానీయాత్ యోజయేత్సర్వకర్తను | ఏవంసిద్ధేనతాళేన గంధతుల్యేనమేళయేత్ || ద్వయోస్తుల్యం జీర్ణతామ్రం వాలుకాయంత్రపాచితం | అయంతాళేశ్వరోనామ రసఃపరమదుర్లభః || హాన్యాత్కుమాస్యశేషాః వాతశోణితనాశనః | వాతమండలమత్స్యగం స్ఫటితంగళితంతథా || కుష్టరోగంసర్వజాతం నాశయేదవికల్పితః | కుష్టంవ్రణంచవీసర్పిం త్వగ్తోమానాశునాశయేత్ | వాతమండలకుష్టసలిలేనవమాషధంనాస్త్యతఃపరందృష్టాయోగశతాసాధ్య రోగవారణకేన రి || ౮౨౨ || అర్కేశ్వరోవ్యత్రయోజ్యః ||

తా. అన్నిపత్రము లేకముగాజేసిన తాళకపులేకులను బూడిద గుమ్మడికాయ రసములోవేసి నాననిచ్చి, తర్వాతి సెనగలునానవేసిన నీళ్ళలోనువేసి తర్వాతదీసి నువ్వులనూనెలోవేసి డోలామంత్రమందు ఒక్కొక్కదాని నొక్కొక్కదినము పుటమివేయవలెను. దానినిదీసి యెండించి తర్వాత దానిని చింతపులుసుతోడనున్న పెరుగుతోడనున్న వేలువేలుగా మర్దనలుచేయవలయును. రాతిఖల్వమందైనా లోహపుఖల్వమైనానకే గాఢముగా మర్దనచేయవలసినది. పిప్పట గలిజేరు టౌరముతో మర్చింపవలయును. ఇప్పుడు గడ్డకట్టును. దానిలో పెరుగునుపోసి ఘనీభూతమైనదానిలో నుంచవలయును. దృఢమైన మూకుడు మొదలయినదానియందు గలిజేరు టౌరముదీసి దీనిని దానిని రొట్టెవలె జేసియుంచి పైనొకమూకుడు మూతవేయవలెను. దానిని తెల్లగా శంఖమువలె మల్లెపువ్వులవలె తెల్లనిచూర్ణమగు నంతవరకు పచనముచేసి స్వాంగశీతలమునదీసి తిరిగిఅగ్నియందు పరీక్షచేయవలెను. కొంచెముదీసి అగ్నియందుంచినపుడు పొగలేకుండాయుండి నల్లని జ్యాలవచ్చేనేని యప్పుడు శుద్ధియయినదని యెఱింగి యాషధములకు వాడవలయును. ఇట్టివిధులతో శుద్ధియయిన తాళకమును గంధకముతో సమభాగముగా నుంచవలయును. ఈ రెండింటికి సమానముగా జీర్ణతామ్రమును వాలుకాయంత్ర పాచితముచేసి కలపవలయును. ఇది తాళేశ్వరమనెఱు నౌషధము. ఇదిదుర్లభమైన రసము. ఇది సమస్తకుష్ఠములనునివారింపదును. వాతరక్తములను నశింపజేయును. అతిభీకరమైన మండలవాతమును బోగొట్టును. పొక్కులుపొక్కు చితికి రసికారునట్టిన్ని వ్యాపించునటువంటిన్ని కుష్టరోగమును మాన్పును. కుష్టుసంబంధ మయిన రణములను, వినర్పినిన్ని చర్మదోషములనున్న శీఘ్రముగా

నశింపజేయును. చాతమండలమునకు, కుష్టప్రణములకు దీనితో నమానమైన ఎక్కువైనది మఱియేయావధములేదు అనేకయోగశతములచేత నసాధ్యమైన రోగములనెదు నేను గులకు సింహము వంటిది. ఇట్లు తాళకేళ్వర యోగమునమా ప్తి. దీనియం దరేళ్వరము చేర్చవలెను.

కుష్టకాలానలము.

గంధంరసంఠంకణతామ్రలోహం భస్మీకృతంమాగధికాసమేతం | పంచాంగనింబెనఫలత్రయేణ విభావితంయాజతరోస్తధైవ ||

నియోజయేద్వల్లకయుగ్మమానం కుష్టేషుసర్వైష్వప్నిోగనంఘై ||

తా. గంధకము, పాదరసము, వెలిగారము, తామ్రము, లోహము, గజపిప్పలి ఇవన్నిసమభాగాలు చూర్ణముచేసి యీచూర్ణమును వేపచెట్టు పంచాంగములందును తీసికమా యముగాచిన్ని త్రిఫలములు కషాయముగాచిన్ని అవిసెచెట్టు పంచాంగములు కషాయము గాచిన్ని వీనియందు ప్రత్యేకముగభావనలుచేసి తీసి, యాముద్దలో ౨నల్లములప్రమాణము ను దీసి సర్వకుష్టలయందును వాడుకచేయవలయును. పంచాంగములనగా వేరు, బెరడు, పువ్వు, ఈసె, గింజ, ఇవి ప్రతివృక్షమునకు నెఱుంగునది.

సర్వేశ్వరరసము.

మృతతామ్రాభ్రలోహానాం హింగుళంచ పలంపలం | జంబీరోస్తత్తవాసాభిస్సుహృయముద్భిష్టిభిః || మర్ద్యంహయావిజద్యాశై ప్రత్యేకంచదినందినం | ఏవంసప్తదినంమర్ద్యం తద్దోళంస్తవేష్టితం || వాలుకాయంత్ర సంస్వేద్యం త్రిదినంలఘువహ్నినా | ఆదాయ చూర్ణయేత్సర్వం పలైకంయోజయేద్విషం || ద్విపలంపిప్పలీచూర్ణం మిశ్రంసర్వేశ్వరోరసః | ద్విగుంజంలేహయేత్ ఘోద్యైః శ్విత్రమండలకుమ్జితే || వాకుచీందేవదారుంచ కర్షమాత్రంవిచూర్ణితం | విహేదేరండ్రైతేన చానుపానం సుఖావహం || ౮౭౮ ||

తా. తామ్రభస్మము, అభ్రకము, లోహము, ఇంగిలీకము ఇవిపలముపలముచొప్పున బెట్టి వీనిని నిమ్రపండ్రసముతోనున్న ఉష్ణైత్రవేళ్లరసముతోనున్న అడ్డసరపువేళ్లరసముతోనున్న జల్లెడువేళ్ల రసముతోనున్న విషముష్టివేళ్ల రసముతోనున్న మర్దించదగినది. తెల్లమర్దిచెక్క రసముతోనున్న ములుకాసుగచెక్కరసముతోనున్న ప్రత్యేకముగా నొక్కొక్కదినము మర్దన చేయవలయును. ఇట్లు ౭ దినములు మర్దించినతరువాత ఆగోళ

మునకు బట్టచుట్టి వాలుకాయంత్రమందు ౩ దినములు లఘువైన అగ్నితో శావిరికలుగ జేసినతరువాతను దీని ౧ పలము నాభి గలిపి యంతయును నేకచూర్ణమును గలుగజేయవలయును. ౨ పలములు పిప్పలికట్టై చూర్ణమును గలుపవలయును. ౨ గురిగింజల ప్రమాణముగల చూర్ణమును తేనెలో గలిపి నాలుకతో బుచ్చుకొనవలయును. ఇందువలన శ్వేతము, కుష్టము, మండలమును నశించును లేదా, బాపంచాలుదేవదారువేళ్లము చూర్ణముచేసి కర్షమాత్రపుచూర్ణమును ఆముదముతో ముద్దచేసి పుచ్చుకొన్నట్టియితే మిక్కిలి సుఖముగలుగును.

వృక్షరసము.

భాగైకంమూర్ఛితంసూతం గంధకంవహ్నివాకుచీ | చూర్ణంతు వృక్షబీజానాం ప్రతిద్వాదశభాగికం || త్రింశద్భాగంగుండస్యాపి ఔద్రేదేణ గుడికాఃకృతాః | అయంపుక్షరసోనామ్నా బ్రహ్మహాత్యవినాశనః || ద్వివిష్కంభక్షయేద్ధంతి సుసప్తంకుష్మమండలం | పాతాళగరుడీమూలం జలైః పిష్టాపిబేదను || ౮౮౧ ||

తా. మూర్ఛిత మయిన పాదరసము ౧ భాగము, గంధకము, చిత్రమూలము, బాపంచాలు, పినిని చూర్ణముచేసి మహామేదగింజలు ౧౨ భాగాలు బెల్లం ౩౦ భాగాలు తేనె వీనితో గుడికలుచేసి యుంచవలెను. ఇదె వృక్షరసము. కుష్టసంబంధమయిన బాధల నడంచును రెండు నిష్కముల భక్షించవలెను. ఎంతకాలమునుండి జీర్ణమైనను కుష్టమండలమును హరించును. భక్షించిన తర్వాత పాతాళగరుడి మూలమును నీళ్లతోనూరి వెంటనే త్రాగవలెను.

ఉదయభాస్కరరసము.

గంధకేనమృతంతామ్రం దశభాగంసముద్ధరేత్ | ఉషణాపంచభాగంస్యా దమృతంచద్విభాగికం || శ్మచూర్ణీకృతంసర్వం రక్తికై కాప్రమాణతః | దాతవ్యాకుష్మినేసమ్య గనుపానస్యయోగతః | గణితేస్సుటితేత్యైవ విపాదెమండలతథావిచచ్ఛికాదద్రుపామా సర్వకుష్మప్రశాంతయే || ౮౮౨ ||

తా. గంధకము ౧ పాలు తామ్రభస్మము ౧౦ పాళ్ల త్రికటుకములు అన్నిగ పాళ్లు నాభి రెండుపాళ్లు అన్ని చూర్ణముచేసి వస్త్రీగాలితముచేసి యీచూర్ణమునే ౧ గురి గింజఎత్తుదీసి అనుపానములతో నివ్వవలయును. కుష్టరోగము వివారణమగును. మఱియు గణితము, స్ఫుటితము, విపాదము, మండలము, విచచ్ఛిక, దద్రువు, పామ, అనునట్టి యెనిమిది కుష్టములను నివారించును.

పారిభద్రసము.

మూర్ఖితంసూతకంధాత్రీ ఫలంనింబస్యచాహారేత్ |
 తుల్యాంశంఖదిరక్వాధై దినమర్ద్యంచభక్షయేత్ || ౮౮౫||
 నిష్కైకంద్రుకుప్థస్థుః పారిభద్రాహ్వయోరసః ||

తా. మూర్ఖితమైన పాదరసమును ఉశిరికకాయ, రసముతోనున్న నిమ్మపండు రసముతోనున్న సమానభాగముగల చండ్రచెక్క కషాయముతోనున్న ౧ దినము మర్దించి దానిని నిష్కప్రమాణము భక్షించినట్లయితే దద్దురుకట్టె కుష్టు నివారణమగును.

శశిలేఖానటి.

శుద్ధసూతంసమంగంధం తుల్యంచమృతతామ్రకం | మర్దితంవాకు
 చీక్వాధై ర్దినై కంవటుకీకృతా || విష్కమేకంసదాఖాదేత్ శ్వేతస్థీశశిలే
 ఖకాం | వాకుచీతైలకరైకం సతౌద్రమనుసాయయేత్ || ౮౮౬||

తా. పాదరసము, గంధకము, తామ్రము, సమభాగములు వీనిని బావంచాలకషాయముతోమర్దించి ఒకదినమైన తర్వాత వటుకలుగాజేసి నిత్యమునిష్కప్రమాణము భక్షించగా శ్వేతకుష్టువును పోగొట్టును. దీనికనుపాసము, బావంచాలతైలము కర్షమైతు తేనెతో మిశ్రమము చేసి పుచ్చుకొనవలయును.

శ్వేతారిరసము.

శుద్ధసూతంసమంగంధం త్రైఫలాభృంగవాకుచీ | భల్లతకీనీలకృ
 ష్ణా నింబబీజంసమంసమం || మర్దయేచ్ఛృంగజద్రావై శోష్యంపేష్యంపునః
 పునః | ఇత్థంకుర్యాత్త్రిసప్తాహం రసశ్వేతారికోభవేత్ || మధ్వాజై ర్ని
 మ్కమాత్రంతు ఖాదెచ్చిత్త్రంవినాశయేత్ || ౮౮౭||

తా. పాదరసముగపాలు గంధకముగపాలు త్రిఫలము త్రిఫాళ్లు గుంటకలగరవేళ్లుగ పాలు బావంచాలుగపాలు నల్లజడిగింజలుగపాలు వేవగింజలపల్కులుగపాలు గుంటకలగర రసముతోమర్దించవలయును. మర్దించినది ఎండించి నూరి తిరిగిమర్దించి తిరిగినూరి యీలాగు న నిరువచోక్తమార్లు జర్దించినపక్షమును అది శ్వేతములనియెడి బొల్లిమచ్చలనుపోగొట్టును. దీనినిష్కప్రమాణము తేనె నెయ్యి ఈరెండింటితో పుచ్చుకొనగా బొల్లిరోగము నివారణమగును.

కాలాగ్నిరుద్రరసము.

సూతకాంతప్రతీక్షానాం భస్మమాషికగంధకం | వంధ్యాకరో
 టకీకంధ షీప్తాల్పిప్తాల్పమృదాబహిః || భూధరాఖ్యపుటపచ్య ద్దినై కం
 తద్విమూర్ణయేత్ | దశమాంశంవిషంయోజ్యం మాషమాత్రంతుభక్ష
 యేత్ || రసఃకాలాగ్నిరుద్రోయం దశాహేనవిసర్పినుత్ | పిప్పలీమధుసం
 యుక్త మనుసానంప్రకల్పయేత్ || ౮౯౦||

తా. రసభస్మము, కాంతభస్మము, ఉక్కుభస్మము, హేమాషికములు, గంధకము ఇవిసమభాగాలుగూర్చి, తాండ్రవేళ్ల గొడ్డుకాకరవేళ్ల వీరిరసముతోమర్దించి ఒకమాకుడునం దుంచి మైన మాకుడు బోర్లించి చీలమన్నిచ్చి మైన గుడ్డదుట్టి మట్టి పూతపూసి భూధ రపుటమునందు ఒకదినము పచనముచేసి తీసి దానిలో నాభి ౧౦ ఐ భాగము గలిపిచూర్ణము చేసియుంచవలెను. మాషప్రమాణమునుభక్షించగా ౧౦ దినములకు విసర్పిని నశింపజేయును. పిప్పళ్లుచూర్ణము తేనె కలిపి దీని కనుపాసము పెట్టవలెను.

అమృతాంకురలోహము.

హుతాశముఖసంశుద్ధం పలమేకంరసస్యవై | పలంలోహస్యతా
 మ్రస్య పలంభల్లతకస్యచ | అభ్రకస్యపలంచైకం గంధకస్యచగుగ్గులోః |
 హారీతకీవిభీతకోః చూర్ణంకర్షద్వయంద్వయోః || అష్టమాసాధికాన్యత్ర
 ధాత్యాప్రాణితలానివట్ | ఘృతంత్యజ్జగుణంలోహా ద్ద్వాత్రింశత్త్రిఫలా
 జలం | ఏకంకృత్వాపచేత్వాత్రే లోహేచవిధిపూర్వకం | పాకమేతస్యజా
 నీయా త్పాకంగోలోహపాకవత్ || విమ్బద్ధఃప్రాతరుత్థాయ గురుదేవద్విజా
 ర్చికః | రక్తికాదిక్రమేణైవ ఘృతభ్రామరమర్దితం | లోహేచలోహదం
 డేన కుర్యాదేతద్రాసాయనం | అనుసానంచకుర్వీత నారికేళోదకంపయః ||
 సర్వకుష్మహరంప్రోక్తం వలీవలీతనాశనం | పాండుమేహామవాతఘ్నం వాత
 రక్తరుజాపహం || క్రిమిశోధాశ్శరీశూల దుర్నామవాతరోగనుత్ | క్ష
 యంహంతిమహాశ్వాసం అత్యర్థంశుక్రవర్ధనం | అగ్నిదీప్తికరంహృద్యం
 కాంత్యాయుర్బలవృద్ధికృత్ || సేప్యోసోసోజాంగలజావికానాం వివర్జ్యశా
 కామ్లమపిస్త్రయంచ | శాల్యోదనం వష్టికమాజ్యముద్గం తౌద్రంగుడం
 ష్చిరమిహాక్రియాయాం | మాల్యంచగుర్వాదిబృహత్కరంచ శిలాజతు

త్రైద్రయుతంపయశ్చ | సర్విద్యుతంభక్షయతోవిహంగ మాపూర్వతే దు
ర్వవిదేహాధాతుః|| ౯౦౨|| త్రిఫలామూర్తస్య లోహపాకసిద్ధౌప్రక్షేపః ||

తా. రసభస్మము ౧ పలం, లోహభస్మము ౧ పలం, నల్లజీడిగింజలమూర్తము ౧ పలం, కృష్ణాభ్రకభస్మము ౧ పలం, గంధకము ౧ పలం, గుగ్గిలము ౧ పలం, కరక్కాయమూర్తం ౧ కర్ణము, తాడికాయమూర్తం ౧ కర్ణము, యెనిమిదిమాసములకంటె నెక్కువకాలము క్రిందటినుంచి యుంచినపాత యుశిరికపప్పు, గింజలులేనిది ౬ పలములు, ఆవునెయ్యి ౮ పలములు, త్రిఫలకపాయము ౩.౨ పలములు, పీనినీలాగున సమకూర్చి లోహ పాత్రమందుంచి విధిపూర్వకముగా గాచి లోహపాకమునలె కాగినతర్వాత అనగా నంత యు నిగిరి లోహమువలెకాగా నప్పడు త్రిఫలమూర్తమును వైచి ఉదయమునలేచి గురు దేవమస్కారములు గావించి దానిలో ఆవునెయ్యి, తేనె, వీనిని కొద్దికొద్దిగా ననగా గురి గింజంతచొప్పున నాయావధములోవేయుచు లోహపుకడ్డితో కదలించుచు నెయ్యి ౮ పలములున్న తేనె ౮ పలములున్న యినుకునంతవరకు లోహదండముతో గలియపెట్టి దానియం దిమిడించవలయును. దీనిని సేవించుటలో కొబ్బరికాయలోని నీళ్లుగాని ఆవుపాలుగాని యనుపానము పెట్టుకొనవలయును. దీనివలన కుదురునట్టి రోగములు పత్యములు మొదలయినవి వ్రాయబడును. కుష్టులు ౮ విధాలు-దేహమునుడతలుపడి వెంట్రుకలు నెరయుట (ఇదియావన కాలమందు), పాండురోగము, మేహము, ఆమవాతము, వాతరక్తము, క్రిమిరోగము, నంజు పాషాణము, మాత్రకృచ్ఛ్చము, శూలలు, దుర్నామములు, అనగా మూలశంకజాతి, వాతరోగము, క్షయరోగము, శ్వాసలు, ఉబ్బసములు, పీనిని అడంచును. కలిగేగుణములు-శుక్లస్పృద్ధి, అగ్నిదీప్తి, కాంతి, ఆయుర్వృద్ధి, బలమున్ను ఈగుణములం గలిగించి తేజస్సుగలవానినిగా జేయుచున్నది. దీనికి పత్యవస్తువులు మేకమాంసము, గొట్టెపోతుమాంసము, ఆకుకూర, చింతపండు మొదలైనపులుసులు స్త్రీసంపర్కము పీనిని వదలివేయవలయును. సన్ననియ్యి పన్నము, నెయ్యి, పెసలపప్పు, తేనె, బెల్లము, పాలు, ఇవిభక్షింపవలెను. శిలాజిత్తు, తేనె, పాలు, నెయ్యి, వీని యనుపానములో పుచ్చుకొనవలయును. దేహబలముగలిగి ధాతువృద్ధియై యొప్పును.

శీతపిత్తనర్వరోగ ప్యోక్తాయేయోగవాహినః |

రసాంస్తానాంప్రయుంజీత తామ్రంనాగంధమారితం|| ౯౦౩||

తా. శీతమునందును వైత్యమునందును ఇటీసర్వరోగములయందును జెప్పినయోగవాహిరసముల నుపయోగించవలయును. లేదా, గంధకముచేత మృతమైన తామ్రభస్మమునైనను జేర్చవలయును.

అధమనూరికాయాం.

సాపరోగాంతకరసము.

అధశుద్ధస్యసూతస్య మృతస్యమూర్చ్ఛితస్యచ |
ధవళాపిప్పలీధాత్రీ రుద్రాక్షఘృతమాషీకైః || ౯౦౪ ||

సాపరోగాంతకోయోగః పృథివ్యామేవదుర్లభః || ధవళా, వచా,
శ్వేతాపరాజితేతికేచిత్.

తా. శుద్ధిచేసినదై నానరే మూర్చ్ఛితమైనదైనానరే, (మూర్చ్ఛితమైనది శ్రేష్ఠము) పాదరసము, వన, పిప్పలికట్టె, ఉశిరికపలుకులు, రుద్రాక్షపలుకులు, ఇవన్ని మూర్తముచేసి వస్త్రగాళితముచేసి నెయ్యికలిపి తేనెలో మిశ్రమముగా జేయవలయును. అనగా లేహము చెయ్యవలెననుట. ఇట్టిది భూలోకమున దుర్లభము పాపరోగములను నశింపజేయును. పాపరోగమనగా బూర్జజన్తమునజేసిన పాపమువలన నీలోకమున జన్మించి దానికిఫలమైనరోగము ననుభవించుట ధవళ అనగా వన యని యర్థము. తెల్లసోమిందచెట్టు అనికొందరు.

అధక్షుంద్రరోగే.

హేమాద్దిరసము.

వైకృష్ణరసకత్కృక్షం పిష్ట్యాగంధంపలద్యయం | పలంనాకాభయో
సర్వం సంచూర్ణ్యసికతాఘృతైః || పంకమూషాంగతంయూమం పచేద్భూ
యఃషీవక్షాద్రవం | కేతకీ కృష్ణనిర్గుండీ శిగు గ్రంధ్యగ్నిచవ్యజం || వం
ధ్యా హి ఘ్నైభకంబ్యుత్థం వ్యాఘ్రీలుంగవలోద్భవం | అశ్వగంధా భవం
వారాన్వింశాద్విస్త్రీషుసాగరాః || పట్నప్రవనుదిగ్రతి త్రియుగంభవనతః
క్రమాత్ | కుమార్యా పుటయేత్వేష్కో రసోహేమాద్దిరసంజ్ఞితః | భస్మో
మాసోనిహంత్యాశు సర్వారోగైరోచకగ్రహాః | మందాగ్న్వన్తదమే
దాంసి గండమాలార్బుదాపచీః || గలగండప్రమేహాదీః ముష్కలింగాక్షీ
కర్ణజాః | క్షుంద్రరోగాంశ్చవివిధాః గరుడఃపన్నగానివ || ౯౦౫ ||

తా. వైకృష్ణా ౩ కర్ణములు, రసము ౩ కర్ణములు, గంధకము ౨ పలములు, నాగభస్మము ౧ పలము, అభ్రకము ౧ పలము, వైకృష్ణమనగా వైక్రాంతభస్మము. ఇవన్ని మూర్తముచేసి సికతాయంత్రమనందు నొకభాండంబున నునిచి పంకమూషయందు మూర్తమునుంచి ౧ యామము వర్యంతము ఈక్రిందజెప్పిన మూలికలరసములనుంచుచు పచనము చే

యవలయును. ఆమూలిక లేవియనగా మొగలిచన్నులు ౧, నల్లవావిలివేళ్లు ౨, మునగవేళ్లు ౩, గ్రంధితగరము ౪, చిత్రమాలము ౫, చవ్వము ౬, తాండ్ర ౭, పాతాళగరుడి ౮, నాగకేసరాలు ౯, కొఱ్ఱలు ౧౦, వాకుడువేళ్ళు ౧౧, మాదీఫలం ౧౨, ముత్తవపులగము ౧౩, పెన్నెరుగడ్డలు ౧౪, ఈవస్తువులరసములను ఈక్రిందజెప్పిన భాగాలప్రకారము రసములు నమకూర్చి పాకమగునపుడు దానిలో నుంచవలయు. ఇట్టిరువదిపర్యాయములు చేయవలయును.

1. మొగలిచన్నులు ౧ పర్యాయము, 2. నల్లవావిలివేళ్ళు ౨ పర్యాయములు, 3. మునగవేళ్ళు ౫ పర్యాయములు, 4. గ్రంధితగరము ౪ పర్యాయములు, 5. చిత్రమాలము ౬ పర్యాయములు, 6. చవ్వము ౭ పర్యాయములు, 7. తాండ్రవేళ్లు ౮ పర్యాయములు, 8. పాతాళగరుడము ౮ పర్యాయములు, 9. నాగకేసరాలు ౬ పర్యాయములు, 10. కొఱ్ఱలు ౩ పర్యాయములు, 11. వాకుడువేళ్ళు ౨ పర్యాయములు, 12. మాదీఫలం ౩ పర్యాయములు, 13. ముత్తవపులగము ౭ పర్యాయములు, 14. పెన్నెరుగడ్డరసం ౧౪ పర్యాయములు. ఇన్నిరసములతోను పాకమయిన తర్వాత దీని కలబందరసముతో మర్దింపి దానినొక మాకుడునందుంచి మైనమాకుడుబోర్డించి చీలమన్నిచ్చి పుటమువేయవలయును. ప్రాధుడై యెంతపరిమాణమున కెంతలఘుపుటమగునో యట్టిసంగతిని కనిపెట్టి పుటము వేయవలయును. ఇట్లు పుటమువేసినదానిని స్వాంగశీతలమున దీయవలయును. వకమాసము దినములు నేవించినట్టియు తే సమస్తములైన మూలశంక భేదములను ఆరోచకమును గ్రహములను, మందాగ్నిని, ఉన్మాదమును, మెదడును సంబంధించిన రోగములను, గండమాలను, అర్బుదమును, పక్వముగాని రోగాలను, గళరోగము, ప్రమేహమును, వృషణములు, లింగము, కన్నులు, చెవులు, వీనియందు వ్యాపించిన క్షుద్రరోగములను నానావిధములైన క్రీనుఖాద్యాగతములైన వానిని హరింపజేయును. సర్పములను గరుడుడు హరించినట్లు.

ముఖరోగహరము.

రసగంధాసమతాభ్యాం ద్విగుణంచశిలాజతు | గోమూత్రేణావిమర్ష్యాధ సప్తధార్ద్రాద్రవేణచ || జాతీనింబమహారాష్ట్రీ రస్నైస్సిధ్యతిపాకతా | కణామధుయుతోహంతి ముఖపాకంసు దారుణం || గుంజాప్యకమితావక్త్రే ధృతాహంతివటిగదా || మహారాష్ట్రాశ్చకల్పైన ముఖంతుప్రతిసారయేత్ | ధారణా త్యేవనా దేవ వటిహంతిముఖామయా || ౯౧౩ ||

తా. పాదరసము, గంధకము, సమభాగములు. ఈరెండింటికి రెట్టింపు అనగా ౪ భాగములు. శిలాజిత్తు, వీనిని గోమూత్రముచే నేడుమార్లు మర్దించి దానిని అల్లపు రసము

తో నేడుసార్లు మర్దించవలయును. దానిని, జాజివేళ్లరసముతో నున్న వేపచెక్కరసము తోనున్న దుంపరాష్ట్రీ రసముతోనున్న పాకముచేయగా సిద్ధిపొందును. దీనిని ౮ గురి గింజలంత దీనికొని పిప్పళ్ళ మార్లము, తేనె, ఈరెంటి ననుపానముగా బెట్టుకొని వాడుకొన్నట్లయితే ముఖరోగము నివర్తియగును. దుంపరాష్ట్రీపు సిండితో ముఖమును రుద్దుకొనవలయును దానిని ధరించినను నేవించినను ముఖరోగములు హరించును.

ద్విజరోపణీగుడిక.

నాగస్యత్రిఫలాక్వాథే రసేభృంగస్యగోఘృతే | అజాదుద్ధృచగోమూత్రై శుంఠీక్వాథేమధున్యపి || పలాకానప్రవృథగ్నత్వా తత్సమంసారయే ద్రసం | లోహపాత్రేద్రావయిత్వా యుక్త్యాతద్గుడికాంచరేత్ || సాముఖేఛారితాహంతి ముఖరోగానశేషతః | దృఢీరోతిదశనా నబద్ధమూలాలనశేషతః || ౯౧౬ ||

తా. నాగభస్మము ౭ పలములు దెచ్చి త్రిఫలకషాయమునందు, గుంటకలగరరసమందు, ఆవునేలీయందు, మేకపాలయందు, గోమూత్రమునందు, శొంఠి కషాయమందు, తేనెయందు ప్రత్యేకప్రత్యేకము భావనచేసి దానిని లోహపాత్రమందుంచి రసము న్రవంపజేయవలెను. అటులలోహపాత్రమందు దిగిన రసమును గుళికగా జేయవలెను ఆగుళికను నోటియందుంచుకొనగా నోటి సంబంధమయిన రోగము లన్నిటిని హరించును దంతమూలములు కదలియున్నట్లయితే వానిని బృథపర్చును. ఇంక నోటంగల సమస్తవ్యాధులు దీనివలన మాసిపోవును.

నానావిధాషధాని.

నయనామృతాంజనము.

రసేంద్రభుజగౌతుల్యా తాభ్యాంద్విగుణామంజనం | ఈషత్కర్పూరసంయుక్తం అజనననయనామృతం || ౯౧౭ ||

తా. పాదరసము సీసము సమభాగములు వీటికి ద్విగుణముగా నీలాంజనమును వేసి కొంచెము పచ్చకర్పూరము కలిపి మర్దనచేసి కణికలుచేయగా నయనామృతాంజనమగును.

తామ్రాంజనము.

గంధేనచమృతంతామ్రం మధునాసాయమంజయేత్ | పటలాద్విహంత్యేతత్ శీఘ్రమేవనసంశయః || ౯౧౮ ||

తా. గంధకముతోటి సమానముగా తామ్రభస్మము తేనెతో నరుగదీసి సాయం కాలమందు కంటికి వేసుకొనవలెను. కండ్లయందుగల పటలవోషముపోవును.

పచ్చ్యంకుశము.

సూతాశ్లాఘ్రవిషంలోహం వ్యోషంచయవశూకజం ।
మర్దయేత్సురసావహ్ని కన్యాతోయైర్దినత్రయం ।
గుంజామాత్రంప్రయంజీత స్థాల్యాదాపనుపానతః॥ ౯౧౯॥

తా. పాదరసము మణిశిల అభ్రకము నాభి లోహము త్రికటువులు శింబి ధాన్యము యొక్క ముల్లు యివియన్నియు సమానభాగములుచేర్చి వాలిలకు రసముతో ఒకరోజు న్నూ చిత్రమూలము రసముతో ఒకరోజున్నూ గూడపాలతో ఒకరోజున్నూ ఈ ప్రకార ము మూడురోజులు మర్దన చేయవలెను. మర్దన చేసిన దానిని గురిగింజప్రమాణము స్థాల్యాది నివర్తికొరకు అనుపానములను కనిపెట్టి పుచ్చుకొనవలెను.

సర్వరోగోదితంయుంజ్యా దధవాయోగవాహకం ।
రసంసకట్నైస్సూతైః స్థాల్యనాశాయయుక్తితః॥ ౯౨౦॥

తా. స్థాల్యము నివర్తికొరకు అన్ని రోగములయందు చెప్పిన యోగమున కనుకూల మైన అనుపానమును యుక్తిగా విచారించవలయును. లేదా గొలిపిడిచెక్కరసముతో పా దరసమునుమర్దించి దానినైవా యివ్వవలయును.

వ్రణరోపణరసము.

గంధేశాహికణాతుల్యం త్ర్యహంజంబీరమర్దితం । కుమార్యానర మూత్రేణ చిత్రకేణచసింధునా ॥ సౌవర్చలేనచపృథక్ యుక్తాయ్చవివి ధైఃక్రమాత్ । వ్రణరోగేషునర్వేషు సద్యోజాతవ్రణేషుచ ॥ లూతాభ గంధరేగండ గండమాలానుయోజయేత్ । ఔద్రేణవాయుధాయోగై స్త్రి వల్లంపురసంయుతం ॥ పత్యైశ్చశాలయోముద్గాః గోధూమసఘృతాహి తాః॥ ౯౨౩॥

తా. గంధకము, పాదరసము, సీసము, పిప్పళ్లు ఇవి సమభాగములు మూడు దినములు మర్దించి కలబందరసముచేతను నరమాత్రముచేతను చిత్రమూలముచేతను మరల మూడు దినములు మర్దించి సైంధవలవణముతోనున్నా సౌవర్చలవణముతోనున్నా వేరువేరుగా యుక్తిగా మర్దించి సమస్తసద్యోజాత వ్రణములయందున్నూ లూతభగంధరసము గండమా ల మొదలయిన అన్ని జాతుల రణములయందును దీనిని పుపయోగ పర్చవచ్చును. దీనిని

మూడు వల్లములప్రమాణము గుగ్గిల చూర్ణముతో కలిపి తేనెతోగాని అప్పటికి సంబంధించి న మరయే అనుపానముతోగాని యివ్వవలయును. దీనికి పత్త్యము సన్నబియ్యపు వంటక ము పెసరపప్పు గోధుమలు నెయ్యి ఇవి యివ్వవలెను.

విప్రచండరసము.

త్రిఫలాత్రయ మాయసంచచూర్ణం సహాయస్త్రిమధుకం సమాంశ యుక్తం । మధునాసహ సర్పిషాదినాంతే పురుషోనిష్పరిహార మాదదీత ॥ క్రిమివాతరక్తరాజికంఢూ క్షణదాంధ్యార్బుదతో దదాహశూలాణా । పట లంసహశక్రకాచస్త్రింశ మయ త్యేషనిషేవితఃప్రకోపం । నహి కేవలమేవలో చనానాం విహితోరోగనిబర్హణాయపుంసాం ॥ దశనశ్రవణోర్ధ్వకంఠజా నాం ప్రశమేహేతురయంమహాగదానాం ॥ అర్చాంసిభగంధరప్రమేహస్త్రి హ కుష్మానిహలీమకంకిలాసం । పలితానివివాశయే త్తద్ధాగ్నిం చిరనష్టంకు రుతేచప్రచండం ॥ దయితాభుజపంజరోపగూఢః స్ఫుటచంద్రాభరణాను యామినీషు । సురతానిచిరంనిషేవతేసా పురుషోయోగవరం నిషేవ్యనూ నం ॥ ముఖేనసీలోత్పలచారుగంధినా శిరోరుహైరంజనమేచకప్రభైః । భ వేచ్చ్యగృధ్రస్యసమానలోచనః సుఖంనరోవర్షశతంచజీవేత్ ॥ అత్రయస్త్రి మధుత్రిఫలాత్వచాంచూర్ణం లోహచూర్ణ సమానమేవ । ఘృతమధునీ లేహసాధనేన ఎతత్తుచక్రదత్తోపిలిఖతి॥ ౯౨౫॥

తా. లోహభస్మమును త్రిఫలములున్న యస్త్రిమధుకమున్న సమభాగాలు. దీనిని తేనె నెయ్యిని మిశ్రమముగా లేకాపాకముగాజేసి విడువకుండా పురుషుడు పుచ్చుకొనున ట్టయితే సుఖముగలిగి యీక్రిందిరోగములలో నేదియున్నను, హరించిపోవును. ఏమిరోగ ములనగా- క్రిమివాతము, రక్తవాతము, రక్తస్రావము, కంఠూతి, రేచీకటి, అర్బుదము, హృదయశూల, విదాహము, కూలజాతి, పటలము, ఇంద్రగుప్తము, గాజుకూడి, నేత్రరో షములు, దంతరోగములు, చెవులసంబంధమయిన రోగములు, కంఠసంబంధములు, ఇట్టిరో గములు నశింపజేయును. మూలశంకలు, భగంధరము, ప్రమేహము, స్త్రీహము, కుష్టరోగ ము, హలీమకము, కిలాసము, వెంట్రుకలునెరయుట, ఆకలిమందము వీనినడంచును. ఇదిచి రకాలమునుండి నశించినను ప్రచండముగజేయును. ఇట్టి యాషధము నెప్పుడు త్రికాలము లందు నేవించువానికి ప్రియకాంతయొక్క భుజపంజరములచేత నాలింగనముగలిగి మంచి వెన్నెలుగల రాత్రిశ్శయందు సురతసౌఖ్యము విశేషముగాగలుగును. ఇదియోగశ్రేష్ఠము.

నోరు, ముఖము, నువాసనగలిగి వెంట్రుకలు కాటుకవలె నల్లబడి సేత్రదృష్టి గడ్డకువలె దూరదర్శనమునందు ప్రవీణమై ఏరోగమునులేక మనుజుడు ౧౦౦ సంవత్సరములు జీవించును. ఈయోగమును చక్రదత్తుడున్ను చెప్పియున్నాడు. ఇందులో జెప్పియున్న యష్టిమధుక ముత్రిఫలములుపీనియొక్క చూర్ణములో హాచూర్ణముతో సమానముగా నేయుండవలయును. నెయ్యిన్ని తే నెయున్ను చెప్పినదెందుకనగా లేహాపాకముగా జేసియుపయోగించబడవలయును.

సప్తామృతలోహము.

మధుకాకత్రిఫలాచూర్ణ మయోరజస్సమంవిహాః । మధుసర్పి ర్యుతంసమ్య గ్గవాంక్షీరంపిబేదను ॥ ఛర్దింసతిమిరాంశూల ముష్ణపిత్తం జ్వరంకమం । ఆనాహంమూత్రసంగంచ శోధంచైవనిహంతిహి॥ ౯౨౯॥

తా. యష్టిమధుకము, శోంఠి, పిప్పళ్లు, మిర్యాలు, లోహాభస్మము, వీనిని సమభాగములుగూర్చి తేనెతో నేతితో లేహాపాకముచేసి దానిని పుచ్చుకొనవలయును పుచ్చుకొన్న తర్వాత గోక్షీరమును పానము చేయవలెను. ఇది ఛర్దిని, తిసురువాతమును, శూలమును, పులిత్రేపులు వచ్చెడి యజీర్ణమును, జ్వరమును, ఆయాసమును, ఉబ్బును, మూత్రబంధమును (అతిమూత్రమును), నంజాను నశింపజేయును.

అధస్త్రోరోగే.

గర్భవిలాసము.

రసగంధకతుల్యంచ త్ర్యహం జంబీరమర్దితం ।

త్రిర్భావితంత్రికటునా దేయంగుంజాచతుష్టయం ।

గర్భిణ్యాశూలవిష్టమ్భ జ్వరాజీర్ణేషుకేవలం॥ ౯౩౦॥

తా. పాదరసము, గంధకము, ఇవి సమభాగాలు గూర్చి మూడుదినములు నిమ్మపండ్లరసముతో మర్దించి త్రికటువులచేత అనగా వాని కషాయముచేత మూడుసార్లు భావనచేసి గర్భిణీస్త్రీకి శూలగాని బిగబట్టినపుడు గాని జ్వరమందు గాని అజీర్ణము నందు గాని యివ్వవలయును. ౪ గురిగింజల తూనికగలదాని నివ్వవలయును.

అధబాలరోగే.

రసలోహాద్దిభైషజ్యం మహతాయజ్వరాదిషు ।

యుంజ్యాత్తదేవబాలానాం తత్రమాత్యాకనీయసీ॥ ౯౩౧॥

తా. పాదరసము, లోహము ఇవి బాలురకుగలుగు జ్వరాదులయందు యోగపర్చవలెను. చిన్న చిన్నమాత్ర లివ్వవలయును.

అధవిషె.

విషహారీపత్తి.

జయపాలభవాంమజ్జాం భావయేన్నింబకద్రవైః । ఏకవింశతివారంతు తతోవర్తింప్రకల్పయేత్ ॥ మనుష్యలాలయాఘృష్ట్యా తతోనేత్రే తయాంజయేత్ । సర్పదప్టవిషంజత్వా సంజీవయతిమానవం ॥౯౩౩॥ విశ్వామిత్రపాత్రే జయపాలబీజంత్వగ్నాటనం.

తా. నేపాళపు గింజలలోని పప్పు గుజ్జను దీసి వేపవేళ్ల చెక్కరసములో నానవేసి ఇట్లు ౨౦ పర్యాయములు చేసి దానిని ఒక వర్తిగా జేసి మనుజుల చొంగతో నూరియుంచి దానితో సేత్రములకు అంజనము వేయవలయును. సర్పదప్టవిషమును జయించి మనుష్యుని బ్రతికించును. నేపాళగింజలనుండి పప్పుదీయుటకు గాను రాగిపాత్రలో బెట్టి తీయవలయును.

భూనాగతామ్రం ఘృష్టోదకమపి విషహరయోజ్యం ।

ఆవిష్టస్వప్ననాడినాం వేత్తాభూతవిచక్షణః॥ ౯౩౪॥

తా. సర్పవిషహరణమునకు భూమిలోనుండు ఎఱ్ఱలనుండి తీసినటువంటి రాగిని సాధించియుంచి దానితో నీళ్లరగ దీసి యిచ్చినను విషముహరించును. స్వప్ననాడులు దెలిసి భూతవైద్యుడును దీనిద్వారా భూతావేళము తప్పింపవచ్చును. భూతరోగికిని నిదియే యాషధము.

అధ ఫలశ్రుతిః.

రుజాముత్పత్తిసమయ లక్షణౌషధియుగ్భిషక్ ।

వ్యవహారచ్యుతాఃకేపి దుర్లభాషధయఃపరై ॥ ౯౩౫॥

తా. రోగములయొక్క యుత్పత్తి సమయమున కనుగుణలక్షణములు గలిగి వైద్యుడుండవలయును. వ్యవహార సిద్ధములైన యాషధములవలన గొన్నియును దుర్లభమైన యాషధులు లభింపక గొన్నియును.

అనిర్జితఫలాశ్వాస్య యోగా సైహిమయోర్జితాః ।

యథానరోచతేకించి ద్యృంజనంలవణైర్విना ॥ ౯౩౬॥

తా. జయింపని ఫలముగలవియు కొన్నియును ఊర్జితములైన యోగములు నా చేత చెప్పబడినవి. అవణము లేకుండా నేవస్తువును రుచింపదుగదా.

రసశాస్త్రంవినాతద్వ త్వర్వశాస్త్రంనోచతే ।
కిందరిద్రవ్యవిద్యాభి ర్జ్వరజీర్ణస్యకింధనై ॥ ౯౩౭॥

తా. రసశాస్త్రము లేనిది యిక్కడే శాస్త్రమున్నను రుచింపదు. ఇందుకు దృష్టాంతము. దరిద్రునకు విద్యలతో నేమి ప్రయోజనము. జ్వరజీర్ణుడైన వానికి ధనములతో నేమి ప్రయోజనము. విద్యలన్నను ధనము గలిగియుండవలెను. ధనమున్నను నారోగ్యము గలిగియుండవలెను. ఇవిరెండు లేనిచో సంతయు నిరర్థకంబగునని భావము.

ఆరోగ్యమజరావిత్త మత్రాయత్నాదవాప్యతే ।
ఆహేః కేనోపనీయేత శాస్త్రంరసమహీపతే ॥ ౯౩౮॥

తా. ఆరోగ్యమున్ను ముదిమిలేమిన్నియను ద్రవ్యమిలాకమున నయత్నముగా నే లభ్యమగుచున్నది. పాదరససంబంధమయిన శాస్త్రము పాముకెప్పుడు చెప్పుచున్నారు.

యత్యసాదేననిర్విఘ్న ముత్తరంతిభవార్ణవం ।
మృషాసరస్వతీలక్ష్మీః తుల్యైజల్పంతిదుర్ధియః ।
ఏతచ్ఛాస్త్రసరస్వత్యా యల్లక్ష్మీఃఖలుజన్యతే ॥ ౯౩౯॥

తా. పాదరస మహీపతయొక్క అనుగ్రహముచేతను సంసారసముద్రమును నిర్విఘ్నముగా దాటుచున్నారు. గావున నన్ని యాషధులకన్నను రసము త్తమ మనిభావము. ఇవట సంసారసముద్రము దాటుటయనగా రస సేవచేతనే యోగములు రావండుటంజేసి సంసారమందున్న కాల మారోగైర్వైశ్వర్యములు గలిగియుండురనిభావము. సరస్వతీలక్ష్మీలు ఇద్దరును సమానులగుటచేత నొకరున్నచోట వేరొకరుండరని అల్పబుద్ధులు చెప్పుచున్నారుగాని యావాక్యము అసత్యమయినది. ఎందువలనన గా, ఈ శాస్త్రమునెడు సరస్వతివలన లక్ష్మీకలుగుచున్నది. దీనివలన ధనము సంపాదించి సుఖపడవచ్చునని భావము.

బహుసంగ్రహసంహితార్థభూరి స్ఫురదంతఃకరణైనకంత ధార్యః । నిరమాయిమయాచ సేంద్రచింతా మణిరచ్చిద్రతయామణేరసర్ణ ॥ ౯౪౦॥

తా. అనేకవిషయముల నిందు సంగ్రహించి సమీకృతముగా జేయబడిన యర్థములనెడు బంగారుచేతను చేయబడి ప్రకాశించుచున్న సంతోకరణమనెడు కంతమాలికయందు నాయుకమణిగా ధరించుటకు ఛంద్రములేని రసేంద్రచింతామణి యనెడు సమూల్యము

యినమణి నాచేత రచింపబడినది. ఛంద్రములువేవనగా మూల్యమునందు ధరింపదగిన యొకరంధ్రముగాక నోషప్రోక్తములైన ఛంద్రములులేనని భావము.

అదన్నాధైర్యిర్విద్యస్ఫుటబహుఫలైః కర్మభీరయం విభాతిగ్రంథోన ప్రకటగురుసంకేతసుభగః । ఇదంనాకింబూముః పతతినయనంచేదసహతాం తదేతద్వ్యాహారా నిజగుణగరిష్టస్వయమసా ॥ ౯౪౧॥

తా. ఆముష్మికఫలసాధకు లయిన సాధ్యులచేత సంగీకరింపబడి నటువంటిన్న ననే కఫలములుగలిగిన కర్మలతో నీగ్రంథము ప్రసిద్ధులైన గురువులచే సంగీకరింపబడిన యదృష్టముగలదై ప్రకాశించుచున్నది. ఇందూవిషయమై యెవరికయిన ననహిష్ట్యత్వము గలిగెనేని తానుకేమియు లోపములేదు. దీనికిగలమహాత్మ్యమును గనబట్టచునే యుండును.

అశ్రాంతోచ్చితసిద్ధయోగవిభవః కారణ్యావాత్రంరస గ్రంథగ్రంథధనబుద్ధయత్ప్రతిదినం సంక్షంతు యోగేశ్వరాః ॥ ౯౪౨॥

ఇతి రసేంద్రచింతామణిర్నామ రసానుసంగ్రంథః.

తా. ఎల్లప్పుడు నున్నతమయిన సిద్ధయోగములయొక్క వైభవము గలిగినట్టియు దయాగతి గలిగినట్టియు రసగ్రంథమును గూర్చునట్టి బుద్ధులుగలవా రయిన యోగీశ్వరులు ప్రతిదినమును సంతసించురుగాక.

ఇట్లు ఆంధ్రతాత్పర్యయుక్త మయిన రసేంద్రచింతామణి యనుగ్రంథము సమాప్తము.

మంగళమస్తు.

స్వస్తిస్తు.

శ్రీ జగద్గురు విశ్వనాథావహత పఠగుర్వర్షణమస్తు.

ప్రకాశన.

కృయమునకు దొరకు వుస్తకములు.

రూ. అ. పై

1. అద్వైతముభాగినీధి (1-3 భాగములు సాంఖ్యతారకములు గలవు.)	1	12	0
2. డిటో 2-వ భాగము (ఇందు శివస్వరోదయమును పట్టుకొనినూపణమును గలవు.)	1	0	0
3. డిటో 4-వ భాగము (ఇందు అమనస్కమార్గము గలదు.)	1	0	0
4. డిటో 5-వ భాగము (ఇందు అవధూతగీత యను అచలగ్రంథము గలదు)	0	10	0
5. ఇంద్రబాలవిద్యా సంగ్రహము - మొదటిభాగము. (ఇందు వశ్యాకర్షణ విద్యోహోచ్ఛాటన మోహనములు గలవు.)	1	4	0
6. డిటో రెండవభాగము (ఇందు యక్షిణీ మొదలైనవి గలవు.)	1	4	0
7. పరిపూర్ణ భోధసిద్ధాంత శిరోమణి.	1	0	0
8. యస్త్రోచింతామణి (ఇందు విశ్యాకర్షణ విద్యోహోచ్ఛాటనాదికము లగు 70 యంత్రములు గలవు.)	1	0	0
9. సుజ్ఞానదీపము (ఇందు 150 అచలకీర్తనలు గలవు.)	0	12	0
10. ఆనందలహరి ఇందు ఆత్మపట్కము, తత్వోదయము, గర్భగీత, నిర్వాణపట్కము, మొదలైనవి గలవు)	0	4	0
11. శ్రీయోగ వాసిష్ఠసారము.	0	8	0
12. రామకృష్ణవిలోమ కావ్యము.	0	4	0
13. పరనూర్ణ సారము.	0	3	0
14. కషిలనూత్రము (సాంఖ్యవిషయము.)	0	2	0
15. పంచశిఖిజనకసంవాదము (అశకీరమార్గము.)	0	1	0
16. రసేంద్రచింతామణి.	2	4	0
17. మాధవనిదానము.	2	8	0
18. రసరత్నాకరము - వైద్యము. అచ్చులోనున్నది.			

నలయువారలు ఈక్రిందసంతకము చేసినవారిపేర వ్రాసి తెప్పించు

కొనవలెను.

ఇట్లు: సుజనవిధేయుడు,

పట్టినపు - వేంకటేశ్వరుడు,

రాజమండ్రి.

END OF
TITLE